MO MO
ILLVSTR. ET REVEREND. DOMINO

D. IVLIO ANTONIO SANCTORIO S. R. E. PRAESBYTERO CARD.

TITVLI SANCTI BARTHOLOMAEI in Inſulam, Sanctæ Seuerinæ nuncupato, totius noſtri Capuccinorum Ordinis Protectori benè merito.

FRATER HIERONYMVS A'SORBO, EIVSDEM ORDINIS MINIMVS, SALVTEM IN DOMINO.

CVM ſæpe ſæpius (Illuſtriſsime ac Reuerendiſsime Protector) & mente, & manibus Tractatum illum, Compendium Priuilegiorum fratrum Minorum, & aliorum Mendicantium: ab admodum R. P. Alphonſo de Caſarubios Hiſpano ſic inſcriptum; ac non ſine maximò eius labore collectũ: nonnullis indies emergentibus occaſionibus, euoluiſſem; & tantorum Summorum Pontificum immenſam liberalitatem; ac

animi beneuolẽtiam ergà noſtram hanc Seraphici Patris Franciſci, necnon & aliorum Mendicantium, Religionem, in tot, tantaq; innumera ei Priuilegia, Indulta, atq; Confeſſiones impartiendo, vidiſſem. Non potui, Protector Illuſtriſſime, immenſam diuinam clementiam, ac prouidentiam, quam ſic in particulari, cõtinuatis temporibus, de illa habere, oſtendere dignatus eſt, non admirari; ingenteſq; ei gratias, omni qua potui animi gratitudine, referre. Verùm quia ſicut ob magnitudinem talium Priuilegiorum penè infinitã, & obſcuritatem imperuiam, ac varietate ſua, ſæpè ſecum pugnantia, lucidè, & exactè in Compendium redigere, vt immenſitas ipſa breuiari, illuſtrari tenebroſitas, & diſcordantia in vnũ reconciliari poſsit, illa omnia ità lucidè, & exactè ad omniũ eruditionẽ in Cõpendium redigere in ſupradicti Auctoris, animo reſedit: ſic etiam & mihi eſt viſum; cùm nonnullas huc vſque, ab huiuſmodi libelli impreſſione, ex qua ſexaginta ferè anni defluxere, & à ſubſequentibus Summis Pontificibus, & à ſacro præcipuè Trid. Conc. Ampliationes, Reſtrictiones, ac in toto, vel in parte Correctiones, Priuilegia ſupradicta habuiſſe conſiderarem; quæ fortè magis quàm prius, & obſcuritatem maximam & in nonnullis, cauſam errandi inconſideratis, & inexpertis dare poſſe nulli ſit dubium. Propterea ad communem omnium, tàm noſtræ Minoritanæ, quàm aliorum Mendicantium Religionem, illa omnia recolligere ac ſuis proprijs locis, & alphabeticis verbis, in ſupradicto libello Compendij (pro vt in ſequenti

pagina demonſtrabitur) collocare, vt vnusquiſq; facillimè, & Priuilegium, & Reſtrictionem ſimul, vel Correctionem, quando adeſt, vno oculi ictu poſſit perſpicere. Quæ quantùm Mendicantibus omnibus ſint profutura, cuilibet mentis compoti, animoq; beneuolo, iudicandum relinquo. Ea igitur, vt cunq; ſint, tibi Illuſtriſſimo, & Reuerendiſſimo Domino noſtro Protectori, Gubernatori, & Correctori, omni qua poſſum animi humilitate dedicare, ac videnda, & examinanda mittere cenſui; vt tanquàm Corrector, quæ ſunt corrigenda corrigas, ſuperflua reſcindas, & quæ deſunt addas. Ac vt Gubernator, & Protector, ſi quæ ſunt probanda tuearis, & defendas, & vt me ſeruum tuum indigniſſimum commendatum habeas. Vale.

IOHANNIS FRANCISCI LOMBARDI

Epigramma.

ΗΡΞΑΤΟ Ἄλφονσος προτερήματα Ἀρχιερήων
Ποικίλων κλείων συλλάβῳ ἐν βραχέϊ
Νῦν δ' αὔξει, φανεροῖ τε σοφῶς ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ οὗτος
Ἐκ Σώρβου στρατιὸς Σηραφικὸς λιπαρῆς.
Σωρηδὸν χαρίτων σώρευσιν ἐνδοῖ τῶν πασῶν,
Ἡ σώρευμα καλῶν παντοδαπὸν γλαφυρῶς.
Ὕλη ἄρα πρῶτος μορφὴ γὰρ δεύτερος ἐστὶ,
Πᾶν διατυπῶν, καὶ κληροδοτῶν φρονίμως.

FRANCISCI MAVRI

ΣΧΕΔΙΟΣ INTERPRETATIO.

ALPHONSVS paruo eſt aggreſſus dogmata elencho,
Pontifices ſummi quæ ſtatuere viris.
Nunc autem doctè promens Hieronymus auget,
E Sorbo miles, Seraphicóq; choro.
Colligit hic Charitum cumulos, tot ſeruat & vno,
Vt, quas exoptas, ſint tibi ſemper opes.
Illum materiam poſſes, hunc dicere formam,
Actum ſi rebus præbet, & harmoniam.

AMPLISS. CARD. S. SEVERINAE

IOH. FRANCISCI LOMBAR. SERVVLI

Hexaſtichon.

CAPVCCINORVM inſignis Protector IVLI,
Te rogo vt à Sorbo Hieronymum foueas.
Nanq; ſuo auſpicio concludit ſtrenuè, & aptè,
Priuatas leges Pontificum varias.
Quòd ſi aliquando PETRI aſcendes Sanctiore Cathedram,
Da Capuccinis Oceanon Chariton.

AD LECTOREM

SCIAS, pie Lector, quòd in hac noua Recollectione, quam, omni qua potui ſollicitudine, ac labore huiuſmodi libro Compendij addidi; ponuntur omnes Ampliationes, Reſtrictiones, Correctiones, Confirmationes, ac nouæ Conceſſiones, quæ à Sacr. Trid. Conc. & ab alijs Summis Pontificibus, qui ab hinc ſexaginta annis fuere, Priuilegijs omnium Mendicantium, in hoc Compendio contentis, reperiuntur factæ. Et ſub eodem ordine ponuntur alphabetico, qui in iſto libro fuit obſeruatus, videlicet. Si in verbo, Abbas, adeſt facta aliqua Ampliatio, ſiuè Correctio &c. ibidem annotatur. Sed hæc Annotatio (vt euitetur confuſio) ponitur in fine omnium illarum Conceſſionum, ac Priuilegiorum. ad illius Alphabetici verbi finem ſpectantium, cum numero corriſpondenti alio numero, ab ipſo primo Auctore in illis Priuilegijs aſſignato. Vti exempli gratia, in verbo, Abbatiſſa, numero 5. §. Idem Eugenius, eſt neceſſaria quædam annotatio; ideo in fine illius verbi, Abbatiſſa, ponetur in immargine in §. 5. Circà huiuſmodi prohibitionem &c. Ita quod noſtràs Recollectiones harum Reformationum, ſeù Correctionum, reperies (cariſſime lector) in fine Annotationum cuiuſlibet Alphabetici verbi ſub ſigno (Capuccini Annotatio) ☞ & ſunt etiam poſita aliqua alia particularia Priuilegia, quæ infrà hoc ſupradicto. 60. annorum ſpatio fuere conceſſa alicui particulari Mendicantium Religioni (prout melius potui habere) vt ab alijs Mendicantibus ſciantur pro Communicatione Priuilegiorum, quæ ad inuicem omnibus conceditur. Sed antè, noſtram Annotationem ponetur (vbi aderit) Annotatio quædam naldè notabilis facta à R. P. F. Antonio de Corduba

✚ 3 Regu-

Regularis Obſeruantiæ Seraphici P. noſtri Franciſci anno 1539. Ac in fine poſtmodùm totius Compendij, ponentur illa alia, quæ verſa prima pagina, demonſtrat. Valete in Domino, Deumq; pro me orate, è Neapoli, Anno Domini. M. D. XCIIII.

Declaratio breuiatarum Allegationum.

BReuiatæ Allegationes Priuilegiorum, ſeu Bullarũ: fo. ff. fff. B. b. O. o. quæ in hoc Compendio fiunt, ſcias ſignificare folium Trium librorum, qui Monumenta Ordinis appellantur. Primæ, ſcilicet, Impreſſionis: ſecundæ Impreſſionis, & tertiæ quæ dicitur ſupplementum, in quibus Priuilegia ipſa reperiuntur regiſtrata. Vndè.

fo. Simplex, ſignificat folium primi libri.
ff. Duplex, ſignificat fol. 2. &
fff. Triplex, folium ſignificat ſupplementi.
B. Magnum, ſignificat Bullam authenticam.
b. Paruum ſignifi. Bullam non authenticam.
O. Magnum, Oraculum viuæ vocis authenticum.
o. Paruum, Oraculum non authenticum.

Prout ſic infrà in Prologo Collectoris huius Compendij, fuſius ab ipſo Auctore declaratur.

QVAE HVIC COMPENDIO ADDVNTVR SVNT ISTA, VIDELICET.

1 VT facilius cognoſcãtur ij, qui huiuſmodi Priuilegijs in hoc Compendio cõtentis, poſſunt gaudere, declarare cenſui. Qui nam ſint Ordines Mendicãtes; & qui eorum Priuilegiorum participantes; Ac vnde illi originem traxerunt; & hoc fiet in prima ſequenti pagina.

2 Ponentur Annotationes quædam P.F. Antonij de Corduba Doctoris celeberrimi, Regularis Obſeruantiæ, Seraphici P. noſtri Franciſci, editæ anno Domini 1539. Procedunt autem iſtæ annotationes, eodem modo, ſuper eoſdem titulos, ſeu dictiones, & paragraphos; quomodo & ipſum Compendium SECVNDO editum proſequitur.

3 Subſequentur Annotationes noſtrę poſt ſupradictas Cordubæ, eodemmet ordine, ſub hoc ſigno, & nomine præſignatæ: ☞ Capuccini annotatio. Ibique, vltra Priuilegiorum reformationem, nonullas alias reperies neceſſarias, ac ſcitu dignas reſolutiones, & maximè quòad materiam ¶ Abſolutionum, ac Confeſſorum ¶ Conſeruatorum aſsignationis ¶ Bullæ Cruciatæ ¶ Bullę de largitione munerum Regularibus interdicta ¶ Interdicti ¶ Sacrorum ordinum ſuſceptionis ¶ Ingreſſus Mulierum in Monaſteria Regularium, ac Virorum in Monaſt. Monialiũ, cũ declaratione Motus Pij V. & Greg. 13. *Vt in Verbo Abſolutio. Conſeruatores. Cruciata. Dare. Interdictũ. Ordines ſacri. Ingredi Monaſteria.*

Poſtremò in fine huius Compendij ponentur aliquæ Bullæ neceſſariò ſemper præ manibus à Regularibus habendæ, quæ in Bullario, vel alibi authenticè reperiuntur poſitæ.

Deindè ordines, ſeu modi quidam obſeruandi ad induendum Nouitium, Monialem, Fratres, & Sorores tertij Ordinis Sancti P.N. Franciſci, & eorum Regulę; ac ad benedicendum velum, & Abbatiſſam; necnon & Corporalia.

Ac poſtmodùm ponentur Formulæ quædam Abſolutionum, ſecundum moderniorem inſtitutum, in Confeſsionibus faciendæ.

Et copioſiſsimus index omnium notabilium, quæ in toto hoc opere continentur.

Mendicantes ergo Ordines,ſunt ſequentes,videlicet.

ORdines ſancti Dominici ¶ S. Franciſci. ¶ Eremitarum S.Auguſtini.¶ Et Carmelitarum,ſunt propriè,& principaliter Mendicantes, & ſi in communi bona ſtabilia poſsideāt;vt declarauit Pius.V.in conſt.45.Romanus Pōtifex. &c.

Imò & ordines Seruorum B.MARIAE ¶ S.Franciſci de Paula ¶ S.Hieronymi Ieſuatorum ¶ & Societatis Ieſu; Hic idem Pontifex Pius.V. inter Ordines Mendicantium ſupradictos, comprehendi voluit, in conſt. 45. Romanus.48. Apoſtolicæ; & 49. Romanus Pontifex: & Greg. 13. in conſt. 102. Aſcendente domino,de ordine Societ.Ieſu teſtatur.

Participantes autem ſupradictorum Mendicantium Priuilegiorum ſunt, videlicet.

Hoc ordine collocātur in cōſt. 38. Pij V.

CAnonici Regulares Ordinis S.Auguſtini, Congregationum,Lateranenſ.& S.Saluatoris,ac S.Crucis Olimbrieſ. & Monachorum S. Benedicti Congregat. & Ordinum Caſinenſ. Montis Olíueti, Vallis Vmbroſæ; Necnon etiam Congregat. Ciſtercienſ. & Cartuſienſ. Necnon S. Hieronymi Hiſpaniarum. Ac Camaldulenſ. & Fratrum Militiæ Ieſu Chriſti reformatorum nuncupatorum Regni Portugalliæ: Ita diſponitur, ac eodemmet ſupradicto ordine numerantur,in Conſt. 38. Pij. V. Et ſi Mendicantium, &c. circa finem.

Necnon Ordo fratrum Crucigerorum, vt habetur in Bulla confirmationis eorum Priuileg. à Greg. 14. anno 1591. confecta.Cœleſtinorum. Eremitarum S. Hieronymi, de Piſis per Pium. V. anno 1571. Ac Congregatio Clericorum Regularium vocati Theatini. Minores. ac Miniſtri infirmorum,vt in eorum Bullis apparet.

Sunt & multi alij participantes,quorum Bullæ,cùm in Bullario non reperiantur,eorum cognitionem habere nō potui, ipſi autem benè quidem ſciunt.

Suupradictorum ordinum breuiter narratur Origo.

S. Dñici.

ORdo S. Dominici, ſeu Prædicatorum, ab ipſo Sanctiſsimo Patriarca originem duxit, fuitq; eius Regula confirmata ab Honorio 3.primo anno ſui Pontificatus,& anno 6.

Fede-

Federici 2. Imperatoris, & noſtræ ſalutis anno 1216. qui feruentiſsimus Beatus Dominicus, ex hac vita migrauit ad Dominum, nonis Auguſti: anno Domini 1223. fuitq; poſteà à Greg. 9. in ſanctorum numero collocatus.

Eſtq; iſte Ordo diuiſus in Conuentuales, & Obſeruantes; qui Obſeruantes in noſtra Italia, ſunt in Lombardos, & Tuſcos partiti.

ORdo S. Franciſci de Aſsiſio, ab ipſo Seraphico Patre, & Patriarca fuit inſtitutus, ac Fratrū Minorū vocatus: eiuſq; primæ Regulę confirmationem habuit ab Innocentio 3. anno Domini 1212. & ſecundæ Regulæ, ab Honorio 3. anno 8. ſui Pontificatus, & noſtræ ſalutis circiter. 1224. S. Franciſci.

Inſtituit etiam Ordines Monialium S. Claræ, & Tertij Ordinis, de pænitentia nuncupati, vndè de eo canitur, tres Ordines hic ordinat, primumq; Fratrum nominat, Minorum, Pauperumq; fit Dominarum Medius; ſed & Pænitētium, Tertius, ſexū capit vtrumq;. Ac ſacris Stigmatibus, biennio ante ſuum obitum, mirabiliter à Domino inſignitus, migrauit è vita, & vt præfulgida Stella fuit euectus in cœlum, anno à Virgineo partu 1226. 4. die Octobris. Quem poſteà Gregor. 9. anno 1236. retulit in Sanctorum numerum. Tres ordines inſtituit.

Sed aduertendum, quòd prædictus primus Ordo, Fratrum Minorum vocatus, reperitur nunc, in plures partes, ob varias illius reformationes, diuiſus; videlicet, in Cōuentuales; in Fratres de Obſeruantia nuncupatos (vulgariter dicti Zoccolanti) In Capuccinos, in fratres de Tertio ordine, in Diſcalziatos Hiſpaniæ, in Reformatos de Obſeruantia, in Reformatos Conuentuales, & Reliquos. Ordo Minorum in plures partes diuiſus

REforma Fratrū de Obſeruantia, exijt à Fratribus Conuctualibus, & cæpit ab anno circiter 1414. Iuxta Cōcilij Conſtanſ. decretum; ſed ei formam, & Ordinem dedit poſtmodùm B. Bernardinus de Senis, vir magnæ ſanctitatis, & gratiæ, & feruoris in prædicando, ſub Eugenio. 4. Sūmo Pontifi. anno Domini circiter 1430. ac ſub eodem, diſceſsit è vita, anno Domini 1444. fuitq; à Nicolao. V. Sanctorum Cathalago aſcriptus, anno 1450. Reforma fratrum de Obſeruantia.

E quibus Fratribus de Obſeru. exijt Reforma noſtra Capuccinorum, à quodam cæpta deuotiſsimo Fratre Mathæo de Baſchio, ac à Fratre Ludouico à Tenalia, eiuſq; fratre, Patria foroſempron. in Marchia Anconitana, Tempore Clemē- Capuccinorum Reforma.

tis 7.

tis 7. à quo obtinuiſſe habitum portare cum Capuccio (quo nunc à Capuccinis vtitur, & ipſe Seraphicus Pater dum viueret vſus fuit) & alijs illum concedere, anno Domini 1526. & 3. ſui Pontific. & poſtea tertiò ferè anno, cœpit hæc eadem Reforma in partibus Calabriæ à Sanctiſsimis alijs quibuſdam viris, neſcientibus fortè de illa alia Marchiæ.

Qui Frater Mathæus, quindecim congregatis fratribus, in primo eorum Capitulo generali, fuit ipſe Generalis electus anno 1528. Sed breuiſsimo temporis ſpatio, adeò eorum numerus, diuino fauente numine, creuit, vt in ſequenti Capitulo general. Romæ fuerunt 300. fratres Congregati; & iam nunc, gratia, ac virtute diuina, adeò ſumus in tanto breui temporis ſpatio, per omnes Mundi partes multiplicati, vt octo millia fratrum numerum excedamus. Fuitq; iſte Ordo, nō modò ab ipſo Clem. 7. ſed & ab alijs ſubſequentibus Summis Pontif. ac præcipuè à Paulo 3. confirmatus, pluribusq; gratijs, atque indultis refertus: Necnon Sacra Trid. Synodus, nomine Religionis inter alias inſigniuit.

Aliarum Reforma.

De reliquis autem ſupradictis omnibus Reformatis dicere breuitatis cauſa omitto: ſufficiat tantùm ſcire, quòd illorum, quidam militant ſub obedientia Reuerendiſsimi P. Gener. Patrum Conuentualium, vel Patrum de Obſeruātia: Nos autem Capuccini ſolùm. proprium habemus Generalem, vt & ipſi Patres Conuentuales, & de Obſeruantia habent.

S. Auguſt. Auguſtin. natus eſt anno 358. Reparationes ordinis.

ORdo Eremitarum S. Auguſtini, fuit ab ipſomet, hæreticorum malleo, Auguſtino, poſt ſuam conuerſionē fundatus, anno Domini 394 Et poſt Africanas ruinas à Vādalis factas; à quodam Sanctiſsimo Guglielmo, Guaſconiæ Duce, facto huius Ordinis Eremita, in Gallia fuit reparatus, anno Domini circiter 1157. Vndè fratres Guglielmiti, multo tempore fuerunt vocati.

Ac poſtmodùm, per quendam Ioannem Bonum, in tota Italia, ac præcipuè in Lombardia fuit reformatus: & ab Alex. 4. Summo Pontifice, ſub vno nomine, eodemq; habitu, ac ſancti Auguſtini, eremitano Inſtituto, & Regula coadunatus, ſicut hucuſq; iam perſeuerat.

Exſtatq; hic Ordo diuiſus, in Conuentuales, & Obſeruantes. Obſeruantes, in plures alias Congregationes; inter quas celebris adeſt Congregatio Carbonaria, ſiue S. Ioannis huius Ciuitatis Neapolis, in Campania, ſiue Terra laboris erecta;

cuius

cuius caput fuit quidam F. Simon Cremonenſis, Philoſophus, ac Theologus inſignis, anno ſalutis 1399.

CArmelitarũ ordinem, primam traxiſſe originem, ferunt aliqui ab Helia, Prophetarũ maximo (licet aliqui alij dicant, hoc vmbram eſſe potius, & figuram) qui in Monte Carmelo, vnà cum aliquibus ſuis diſcipulis, vitam eremiticam, ac religioſam colere cœpit, ante Virginis Partum anni ferè 900. Carmelitarum.

Secunda alia origo incepit à Ioanne Baptiſta, & poſt Ieſu Chriſti Paſsionem, à multis apoſtolicis viris, qui montem illum Carmeli, ſolitariam vitam ducentes, inhabitare ceperunt. Ibique Eccleſiam quandam, ad honorẽ Beatiſsimæ Dei genitricis Mariæ, quam ſibi in Patronam, & Protectricem elegerant. Et ſic illi, vſq; ad annum à Virginis partu, 412. perſeuerauerunt. Quo tempore Ioannes quidam doctiſsimus, ac ſanctiſsimus, Græcus Patriarca. 44. Hieroſolimitanus, qui fuerat anteà Prior huius Ordinis in Monte Carmelo, primò Regulam quandam eis obſeruandam præſcripſit. Deinde anno circiter, 1110. Albertus quidam Patriarca ſimiliter Hieroſolimit. aliam eis dedit Regulam, quæ huc vſq; ſemper poſtmodùm eſt obſeruata; fuitq; confirmata ab Honorio 3. in primo ſui Pontific. anno. Ac, vt eum, quo nunc vtuntur habitu, poſſent aſportare, conceſsit Honorius 4. anno Domini 1287. Et vt poſſent carnem comedere, eis in præfata Regula prohibitã, conceſſere Eugenius 4. anno 1431. & Pius 2. anno 1459. & Six. 4. anno 1476. Multiplex huius Ordin. inſtitut. Permiſſio comeſtionis carnis.

Poſtremò verò à Magiſtro F. Ioanne Soreth, fuit Ordo reformatus, & proindè in duas partes remanſit diuiſus, in Cõuentuales, ſcilicet, & Obſeruantes.

Hi ſupradicti, ſunt 4. Ordines Mendicantium Principales, quibus ſunt etiam & infraſcripti alij 4. poſtmodùm adiecti, videlicet, Seruorum Beatæ MARIAE. *S. Franciſci de Paula; ſancti Hierony. Ieſuatorum; ac Societatis Ieſus.* Quatuor alij Ordines, Mendicantibus adiecti.

SEruorũ B. MARIAE Ordo (vt eorum narrant monumenta à ſeptẽ nobiliſsimis viris Florẽtinis, in Monte Senario, propè Florentiam, ex B. MARIAE Virginis monitu, fundationem mirabiliter cœpit: Ac mirabilius propagari viſus eſt à B. Philippo ſanctitate, & nobilitate celeberrimo, anno Domini 1233. ſub Greg. 9. Seruitę.

Virgi-

ordo inter Mendicantes numeratus.

Virgineoq; munitu, hunc, quem ferunt habitum, ac Regulam D. Auguſt. obſeruantiam ſuſceperunt: & ab Alex. 4. poſteà Ordo iſte confirmatus, ac inter 4. Mendicantes connumeratus fuit, anno ſalutis circiter 1255. Poſtmodùm verò à quodã R. P. Nicolao Peruſino, tunc totius Ordinis generale, fuit iſte Ordo in duas partes diuiſus, & alij Conuentuales, alij verò Obſeruantes nuncupantur.

Hocq; nomine Seruorum B. Mariae, ex voce quorundam puerorum infantium, & lactentium, miraculosè edita, inſignitos remanſiſſe fertur; ipſi enim pueri videntes aliquos ex ſupradictis ſeptem, eleemoſinam per ciuitatem quærentes, exclamare (licèt infantes) clariſsima voce cæperunt, en ſerui B. Mariae Virginis veniunt, date eis Elemoſinam, adeò vt ità in poſterum ſemper fuere vocati.

Ordo Minimorum.

Minimorũ Ordinis caput, & fundator inclitus fuit ſanctus Frãciſcus à Paula, anno Dñi 1450. qui ob multitudinem, tàm virorum, quàm mulierum, ex omnibus partibus ad ſe confluentium, tres Regulas inſtituit; vnam pro Fratribus, aliam pro Monialibus; & tertiam pro Mantellatis; quæ confirmatæ, & approbatæ fuere à Six. 4. Innocentio 8. & Alex. 5. Qui Sanctiſsimus Patriarca, ſanctitate, & miraculis plenus, migrauit ad Dominum, anno ſalutis 1507. & à Leone 10. in Sanctorum Cathalago aſcriptus, anno 1519.

S. Hierony. Ieſuatorum.

Sancti Hieronymi Ieſuatorum, ſeu Clericorum Apoſtolicorũ Congregationis, auctor fuit B. Ioannes Colombinus, nobilis inter Senarum ciues, ab anno noſtræ ſalutis circiter 1355. eo modo vt hiſtoriæ dicunt. Qui ex hac luce in cæleſtem patriam euolauit, anno Domini 1367. ſub Vrbano V. Summo Pontific. Fuitq; ipſe Vrbanus huius Ordinis approbator, habituſq; conceſſor, anno Domini 1367. Qui ordo ſub D. Auguſtini patrocinio militat, & ſub Obſeruantia cuiuſdam Regulæ, ſibi à quodam eorum fratre, & poſtmodùm Epiſcopo facto Ferrarienſe, vitæ ſanctitate celeberrimo, præſcripta.

Cur fiet Ieſuati, appellantur.

Et vocantur fratres Ieſuati, vel ob frequentiam, quã huius nominis Sanctiſsimi Ieſu in ore habebant; vel, vt alij dicunt, quia ſic eis, ex ore infantium, & lactentium diuinitus fuit illud nomen impoſitum, & ab eorum ſupradicto Fundatore, prophetico ſpiritu præſcriptum.

Cur S. Hieronymi.

Ac appellantur Fratres Ieſuati S. Hierony. quia ex magna deuotione, quam antiqui illi Patres, erga hunc pœnitentiæ

ſpe-

ſpeculum ſemper pertulerunt, in eorum Congregationis Protectorem illum ſuſcipere decreuerunt.

Et poſtmodùm, per Alex. 6. tali nomine eos vocari fuit mãdatum, vt ex eorum Bulla, inter eorum Priuilegia poſita, apparet; adeò vt ex illo Pontifice ſemper poſtmodùm ab alijs Summis Pontific. Congregatio Ieſuatorum ſunt appellati.

SOcietatis Ieſu Ordinis, Caput, & fundator fuit (vt teſtatur Greg. 13. in conſtit. ſua 102. Aſcendente Domino) Nobilis ille Ignatius de Loyola Hiſpanus, qui adiunctis illis ſecũ ſtrenuiſsimis Chriſti Ieſu commilitonibus, Petro Fabro, Iacobo Layuez, Simeone Rodorico, Nicolao Bobadilla, ac Alfonſo Salmerone, & quibuſdam alijs, Italiam venit, anno Domini 1537. ſiuè 1540. vbi mirabilia per ipſos, in Augumentum Sanctiſsimæ fidei, animarumq; ſalutem, Deus in dies operando, ſtatuerunt Congregationem illam, non Ignatij, ſed Societatem Ieſu Chriſti appellare; adeò, vt inde Ieſuiti veniunt appellati. Quam Paulus 3. Farneſius Summus Pontifex, anno à Virgineo Partu 1545. confirmauit; multiſq; eam poſtmodùm Priuilegijs locupletauit: vt etiam Iulij 2. anno 1550. Gregor. 13. in conſtit. 102. Aſcendente Domino, alijq; ſubſequentes Summi Pontifices fecerant.

Societatis Ieſu. Cuius vita, exactè reperitur ſcripta à R. P. D. Petro Ribadenrica eiuſdẽ Societatis.

Vt in cõſt. 21. Regimini.

Hi ergo ſupradicti quattuor alij Ordines, inter Mendicantes ſunt aggregati vt ſupra eſt dictum.

Participantes autem Mendicantium Priuilegiorum, ſunt ſequentes.

CAnonici Regulares, Ordinis S. Auguſt. dicti Lateranenſes, ab Apoſtolis primùm (vt narrant hiſtorie) traxerunt originẽ, ſed poſtmòdum à B. Auguſt. fuit talis Congregatio, regulariter ordinata, cũ quibus Canonicis, ipſe (facto Presbytero à Valerio) ſecundum Regulã ab Apoſtolis traditam aliquandiu vixit. Qui, cùm poſt aliqua temporum ſpatia, varias habuiſſent à laudabilibus viris Reformationes, ſecundumq; illas varia ſortiſſent nomina; inter alia, prima fuit iſta Congregatio Lateranenſis. Quæ tandem fuit reformata in templo S. MARIAE Frigionariæ, propè Ciuitatẽ Lucæ, anno 1407. à quodam Clerico nobiliſsimo Romano, nomine Bartholomæo, Illuſtriſsimæ familiæ Columnæ, vnà cum quodam eius Socio, nomine Iacobo de Auogradi V. I. Doctore excellentiſſimo: ſed prius per 800. annos, vſq; ad Bonifacium 8. fuerunt

Canonici Regulares Lateranenſes.

Vt aiunt Poſſidoni & Vincentius Bellua cẽſ. in ſpec. doctrinal. lib. 19. c. 16. & D. Antoninus 2. part. hiſt. & alij.

in

in Eccleſia Lateranenſi, à Gelàſio, diſcipulo prius S. Auguſtini, & Summò Pontifice poſteà creato, Inſtituti ſub Regula D. Auguſt. ſemper viuentes; ex qua Eccleſia licèt in poſterùm pluries eſſent eiecti, ac iterum regreſsi; tandem ſub Six. 4. Summo Pontific. omnimodè illius poſſeſsionem amiſerunt; non tamen titulum, & Priuilegia, vt ipſe idem Pontifex eis conceſsit, vnà cum Monaſterio S. Mariae Pacis, in quo adhuc vſq; Romæ perſeuerant.

Canonici S. Saluatoris. Canonici Regulares Congregationis S. Saluatoris, initiũ habuerunt in quadam Canonica vocata S. Maria Reni, apud Flumen Reno, & propè ad duo milliaria Ciuitatis Bononiæ ſita, in qua quidam Canonici cohabitabant, ſecundùm Regulam D. Auguſt. viuentes; fuitq; talis Ordo ibi ab Innocentio 2. confirmatus, anno Domini 1136. & in hac Canonica perſeuerauerunt vſque ad annum 1350 qua poſtmodùm à Militibus Ioannis Viſconti, in obſidione Bononiæ deuaſtata, ſe intra Ciuitatem, in Canonica S. Saluatoris tranſtulerunt, in qua, vſque ad annum 1418. perſeuerauerunt: qui poſtmodùm vniti, cum quodam P. Stephano Senenſi, & Socijs, ex Ordine Eremitarum Lecetti; & à Greg. 12. & Mart. 5. confirmati, habituq; Canonico induti, circa annum Domini 1408. & 1418. nomen ſumpſerunt Canonicorum ſancti Saluatoris; adeò, vt eorum verum Principium eſt protractum ex præfata Canonica S. Mariae Reni, & ſancti Saluatoris Bononiæ, ac S. Saluatoris Licetti.

Vtteſtatur Aug. Manfreda Mantuanus huius Cógregat. Cano. in ſua Apologia.

Et licèt aliqui velint originem duci à S. Donato de Scopetto, propè Florentiam ſito, & nunc iam diruto, & quòd proindè Fratres Scopettini eſſent vocati; veritas tamen eſt, quòd iſte non fuit primò, ſed quartò loco, tribus illis ſupra nominatis adiectus: vnde D. Antoninus in 2. parte ſuę hiſtor. tit. 15. ait, quòd hęc Congregatio dicitur Scopettinorum, à dicto loco S. Donati, ſed magis propriè S. Saluatoris. Itaq; hęc eorum appellatio Scopettinorum, fuit ab illo loco, in quo tunc inhabitabant, & non à primo initio; vt ſolet in pluribus Ciuitatibus obſeruari, vt vocentur Religioſi à titulo illius Eccleſię in qua degunt, vt puta nos Capuccini, vocamur fratres ſancti Euſemij in Ciuitate Neapol. ab Eccleſia illius loci, in quo habitamus, & ſic etiam multi alij. Vndè principalis eorum titulus eſt S. Saluatoris, vt iam eſt dictum.

Cur Scopettini vocati ſint.

Mona-

MOnāchorū S. Benedicti Ordinem Montis Caſini, ac ſanctæ Iuſtinæ vocatum, ab ipſo beatiſsimo Patriarca, in Subiaco primùm, ac in Monte Caſino poſtmodùm ſumpſiſſe primordia anno Domini circiter 530. neminem latet: Fuitq; poſtmodùm reformatus ab Odone in Abbatia Cluni, anno 913. & à Ludouico Balbo in Abbatia S. Iuſtinæ Ciuitatis Paduę anno 1410. Quiquidem Benedictus à Domino tales, tantosq; habuit ramos, vt breui temporis curſu, totum ferè, ſtatutis temporibus, eorum Sanctitate, & diſciplina, illuſtrarunt Orbem: & inter alios, fuerunt Congregationes, & Ordines, Montis Oliueti, Vallis Vmbroſę, Ciſterſienſium, Cartuſienſium, Cęleſtinorum, & aliorum, quos ſuprà Priuilegiorum Mendicantium Ordinum eſſe factos participes à Pio V. recenſuimus.

S. Benedicti.

Reformationes Ordinis.

Et vt de ſingulorum Origine, aliquid (ſicut de alijs fecimus) dicamus, eſt ſciendum quòd.

MOntis Oliueti Congregationē, quidam Bernardus Tolomęi, cum duobus alijs Socijs Senenſibus, fundare cepit in Monte Oliueto, propè dictam Ciuitatem Senarum ad 15 miliaria ſito, anno Domini 1319. ſub Ioanne 22. Summo Pontific. cuius iuſſu, Guido Petramala Epiſcopus Ciuitatis Aretij, viſione prius B. Genitricis Dei Mariae pręhabita, & habitum, quem nunc ferunt, dedit, & Regulam S. Benedicti obſeruandam pręſcripſit.

Mōtis Oliueti.

VAllis Vmbroſæ exordium fuit Ioannes Gualbertus nobilis vir Florentinus, in quadam parte Montis Appennini, vocata Vallis Vmbroſa, propè Florentiam ad 20. miliaria, circa annum Domin. 1040. vel ſecundum alios 1060. Qui Ioannes, miraculis clarus, diſceſsit è vita, anno noſtræ ſalutis 1073. tempore Greg. 7. ac poſtmodùm ab iſtomet, ſiue à Caliſto 2. Pontif. fuit in Sanctorum numerum collocatus.

Vallis Vmbroſę.

CIrſterſienſium (vt hiſtoriographi volunt) fuit auctor Robertus Abbas Abbatię Moliſmenſis; quę Congregatio, à Monaſterio primitus ędificato, in quodam loco Cirſtertio dicto, tale nomen ſumpſit: & poſt paululum temporis interuallum, à Diuo Bernardo, Claraualleſe Abbate, ſua doctrina, ac morum ſanctitate adeò fuit illuſtrata, & ſanctis inſtitutis imbuta, vt meritò eius fundator poſſet appellari. Qui migrauit ad Dominum, anno ſalutis noſtrę 1154. ſiuè 1194. ſub Eugen. 3. Summo Pontif. & hęc Congreg. D. Benedicti Regulā obſeruat.

Cirſterſienſ.

Cartu-

Cartuſieſ. CArtuſienſium, ſiuè Certuſinorum, Diuus Brunus Alemanus, nobilis ciuitatis Agrippinæ, ſiuè Coloniæ, cum aliquibus alijs eius Socijs, auctor fuit, in quodam loco, nominato la Certoſa, in territorio Granobiæ ſito, anno Domini 1084. tempore Victoris 3. Sum. Pontifi. à quo loco Certoſæ, Certuſini poſtmodùm nuncupati fuere; qui Sãctiſsimus Brunus ædificata poſtmodùm, ampliſsima illa Abbatia in Prouintia Calabriæ, in Squillacenſi territorio ſita, migrauit ad Dominum anno 1101. in Cathedra Petri ſedente Paſcale 2. & anno 1520. à Papa Leone X. in Sanctorum num. fuit aſcriptus.

camaldul. CAmaldulenſium Congregationis fuit inſtitutor, & caput, B. Romoaldus è Ciuitate Rauennæ oriundus, anno ſalutis 904. quæ Congregatio ex famoſiſsimo illo Conuentu Camalduli, in territorio ciuitatis Aretij, Prouintiæ Tuſciæ, ab ipſo B. Romoaldo ædificatò, nomen accepit Camaldulenſis; & Regulam S. Benedicti obſeruant.

Qui Romoaldus floruit multis miraculis clarus, anno à Virgineo Partu Milleſimo, ac ætate annorum 120. ex hac luce diſceſsit in Valle Caſtri Marchiæ Anconitanæ.

S. hierony. e Piſa. COngregatio Eremitarum S. Hieronymi è Piſa, originem habuit à B. Petro de Piſa, nobiliſsimæ proſapiæ, de Gambacorta, anno Domini 1380. quæ Congregatio Eremitarum S. Hieronymi vocari voluit, tùm ob incredibilem deuotionẽ, quàm ſemper in ſuo pectore geſtauit erga hunc ſanctum Eccleſiæ Doctorem Hierony. cùm etiam, vt hoc nomine inſigniti, illius veſtigia ſectari, eius diſcipuli conarentur.

S. hierony. Hiſpan. COngregationis Eremitarum S. Hierony. Hiſpaniarũ Fundator, ſeu potius Reformator fuit, & Rector, Doctiſsimus quidam Lupus de Olmeto, Hiſpanus; qui in Vrbe, Eccleſiam S. Alexij in Monte Auentino ſita, à Summo Pontific. obtinuit, ac faciendi, ſeu potius reformandi huiuſmodi Congregationem impetrauit; eiſq; quandam Regulam, ab operibus S. Hierony. collectam, obſeruandam tradidit. Vel, vt aliqui alij volũt, Congregationem iſtam habuiſſe principium ab Euſebio Cremonenſi, glorioſiſsimi Hierony. diſcipulo, cuius credũtur veſtigia ſequi Monaci de Guadalupo Hiſpan. ſed poteſt eſſe, quòd iſti eſſent reformati à ſupradicto Lupo, & diuiſi ab iſta Congregatione. Diſceſsit ex hac vita Lupus anno 1433. anno 3. Eugen. 4. ſepultuſq; eſt in dicta Eccleſia S. Alexj.

ORdo Cæleſtinorum, originem habuit, & nomen à Sanctiſſimo Petro de Morrone, dicto Papa Cęleſtino V. creato anno Domini 1296. In quodam Monte propè Ciuitatem Sulmonam, vocato Magella; confirmationem illius obtinuit à Greg. 10. Ac è vita diſceſſit, poſt Papatus renuntiationem anno 1296. ſub Bonif. 8. Summo Pontif. & in Sanctorum num. fuit collocatus à Clem. 5. anno 17. à ſuo feliciſſimo tranſitu. Cæleſtini.

ORdo Fratrum Crucigerorum, à Ciriaco Epiſcopo Hieroſolymitano, (qui fuit ille Iudas, qui Crucem Domini noſtri Sanctiſſimæ Reginæ Helenæ præmoſtrauit) originem ſumpſit, anno Domini 365. vt duę Bullæ Alex. 3. & Alex. 6. teſtimonium ferunt: vel (vt Cronica Martiniana, & Sabellica aiunt) à Cleto 2. poſt D. Petrum, Summo Pontifice; Et licet, Ordo iſtæ pluries fuiſſet ob ingruentia Bella pęnitus ferè deuaſtatus, & iterum, atque iterum vigoroſius reualidatus; Pius tamen 2. Summus Pontif. in Concilio Mantuæ celebrato anno 1466. ordinauit, vt fratres illius, habitu coloris cerulei azurrini induti pergerent (cùm alio, per prius colore eorum veſtimentum eſſet) ac confirmauit etiam, vt ſemper pręmanibus Crucem geſtarent; Ex quò indè In Antea, ſemper, & Crucem Argenteam, & talis coloris, habitum deferre conſueuere. Ac poſtmodùm à Pio V. fuit iſte Ordo approbatus, eorumque Priuilegia confirmata, ac plura alia conceſſa, vt in eorum Bullis patet. Crucigeri

Et huius Congregationis adeſt in Hiſpania, Ordo Hoſpitalium Sancti Antonij Crucigerorum cum Stola: & Saſſiæ.

COngregatio Redemptionis, ſiue Mercedis, initium ſumpſit in Ciuitate Barcinonæ in Hiſpania, tempore Clem. 4. Summi Pontificis, anno Domini 1264. Quæ redimendi Captiuos è Turcarum manibus habent officium, & induuntur habitu albo, cum Cappa ad ſimilitudinem Carmelitarum, ſed in pectore, à parte dextera, ſcutum deferunt cum Cruce alba in campo Rubeo in parte ſuperiori poſita, & in parte inferiori, cum Aragoniæ Regni inſignijs.

ORdo Sanctiſſimæ Trinitatis; (qui idem, vt ſupradicta Congregatio Redemptionis habet officium) Principium habuit à quodam F. Ioanne, in cuius ſepulcro poſito in Eccleſia S. Thomæ de Mori, Romæ in Monte Celio, vbi hu-

iuſmodi fratres habitant reperiuntur inſcriptæ infraſcriptæ litterę anno Dominicæ incarnationis 1197. Pontificatus vero D. Innocentij 3. anno primo, 15. Calend. Ianuarij, Inſtitutus eſt, nutu Dei, Ordo Sanctiſſimæ Trinitatis, & Captiuorũ, à Fratre Ioanne, ſub propria Regula ſibi ab Apoſtolica Sede conceſſa. Sepultus eſt idem Fr. Ioannes in hoc loco, anno Domini 1213. Menſe Decembris 21. e quibus, & fundatoris, & temporis fundationis eius habetur cognitio, Induũtur iſti habitu toto albo, cum Cruce quadam in pectore Azurrea & Rubea.

Congregatio Clericorum Regularium, vocati Theatini, originem habuit, à Domino Petro Carrafa Illuſtri Domino Neapolitano; qui Epiſcopus Theatinus à Iulio 2. creatus, Epiſcopatui poſtmodum renuntiauit, ac cum tribus alijs nobiliſſimis viris, voto ſolenni facto obſeruandi tria illa, quę alij Religioſi vouere ſolent, ante Principis Apoſtolorum Altare in Eccleſia eiuſdem, Romæ anno noſtræ ſalutis 1528. tempore Clement. 7. Theatinis Patribus initium dedit; qui ab ipſo Epiſcopo Theatino; Theatini ſunt appellati: verum quia (hac Congregatione principiata) fuit poſteà à Paulo 3. Cardinalis factus, & poſt mortem Marcelli, Summus Pontifex electus, & Paulus 4. appellatus; Ideò à multis etiam Paulini ſunt vocati; ſed vniuerſalius, Theatini.

Congregatio Clericorum Miniſtrantium infirmis, hiſce noſtris temporibus ſumpſit exordium ab admodum R. P. Camillo de ſellis Theatinenſ. Diœceſ. anno à Virgineo Partu circiter 1584. qui cum quibuſdam eius Socijs P. ſcilicet, Franciſco Propeta. P. Bernardino Norcino. P. Curtio Lodi, & P. Blaſio de opertis, huius Congregationis obtinuerunt approbationem à Six. V. Summo Pont. anno primo ſui Pontific. & noſtræ ſalutis 1586. vt in eius Bulla apparet: Ac poſtmodum à Greg. 14. anno Domini 1591. fuit innumeris decorata gratijs, Indultis, ac Priuilegijs, vt in Bulla illius qui pro gregis Dominici &c. fuſius eſt videre; & nos infra, in tractatu Compendij de ea pluribus in locis dicemus. Qui P. Camillus adhuc viuit, & eſt Præfectus Generalis prædictæ Congregationis, maxima cum eius, ac ſuorum laude, animarum ſalute, Congregationiſq; profectu.

Con-

Congregatio Clericorum Regularium vt Minorum principium habuit in hac Ciuitate Neap. ab admodum R. P. Auguſtino Adorno Ianuenſe cum aliquibus eius ſocijs, videlicet, Ioanne Franciſco, & Fabritio Illuſtriſs. Familiæ Caracciolorum. Sub Six. V. Summo Pontifice, anno Domini 1589. Fuitq; poſtmodum confirmata à Greg. 14. & à S. D. N. Clem. 8. Ac Priuilegia Patrum Theatinorum fuerunt ei conceſſa, & per conſequens omnium aliorum Mendicantium per viam participationis. Et iam in hac Ciuitate Neap. Sacratiſſimum, & Antiquiſſimum Templum Sãctæ Mariæ Maioris, in continuis feruentiſſimis orationibus, alijſque carnis macerationibus, ſumma cum eorum laude, ac proximorum ſalute inhabitant. Qui quidem P. Auguſtinus Neap. biennio ferè poſt ſupradictæ Congregationis fundationem, Sanctiſſimo fine quieuit.

SVBMONITIO AD LECTORES.

At hæc ſic breuiter, pro enucleatione fundationis, & Originis ſupradictarum Religionum, ac Congregationum, dicta ſufficiant; ſeruato ſemper maiore quo dignæ ſunt honore, & laudè à facundioribus alijs, & eruditioribus, vt decet explicando. Nihilque ex huiuſmodi illarum relatione, ſeu prius, vel poſterius fortè collocatione, ſuis Præcedentijs, vel Dignitatibus, nigredinis, ſiue degradationis apponere, meum vnquam animum fuiſſe, Nullus quæſo ſuſpicetur: Sed me potius, vel ad eum ordinem obſeruandum, quem in Bullis, in ſupradictarum nonnullarum Religionum nominatione, ſeu collocatione reperi; vel ad declaraudum tantum, vtcumque breuiter potuiſſem, principalem circa hoc ſupranotatum intentum, ſimplicem, ſcilicet, earum fundationis, & originis dandi notitiam, ſimpliciſſima intentione vacaſſe. Licet enim illarum aliquæ, poſteriores tempore, fuerint à me ante alias per prius fundatas collocatæ; Hoc tamen non fuiſſe factum ſcias, candidiſſime lector, pro eorum fundationibus; ſed quia tali ordine, illarum Aliquas, Sũmis Pontificibus in ſuis Bullis placuit numerare, ſeu diſponere, & Alias, principaliter inter quatuor Mendicantium Ordines aggregare. Quæ, cùm quoad hoc videãtur aliquid plus, quàm

Quæ ſunt Seru. B.M. S. Franc. à Paula. Societ. Ieſu. S. Hieron. Ieſuat.

aliæ quæ ſunt participantes tantùm, cum illis connexionis habere; Quid mirum, ſi ſicut viciniores, aut propinquiores (vt ita dicam) in eorum participando Priuilegia; ita & in Ordine, etiam viciniores ſint collocatæ? Omnia ergo quæſo, qua ego motus fui animi ſinceritate, & vos accipite, Deumq; pro me Omnium veſtrum ſeruo indignisſimo, Orate.

Diſtichon.

Accipe quæ potui: ſed non quæ poſſe volebam:
Pectora contuitus: ſuſtolle ad celſa polorum.

INDEX

SEQVVNTVR NOMINA SVMMORVM PONTIFICVM, QVI SVCCESSIVE

præfuerunt Eccleſiæ Romanæ à tempore, quo fundati ſunt Ordines Fratrum Minorum,& Prædicatorum: quorum Pontificum Plures, immò ferè omnes, multa, vel ſaltem, aliqua conceſſerunt Fratribus Minoribus,& alijs Mendicantibus, prout in hoc Compendio liquidò apparet.

Et in margine apponuntur anni eorum Coronationis, & Obitus.

Anni Coronationis.		*Anni Obitus.*
1198	*Innocentius* 3.	1216
1216	*Honorius* 3.	1227
1227	*Gregorius* 9.	1241
1241	*Celeſtinus* 4.	1241
1242	*Innocentius* 4.	1254
1255	*Alexander* 4.	1261
1261	*Vrbanus* 4.	1264
1265	*Clemens* 4.	1268
1271	*Gregorius* 10.	1275
1275	*Innocentius* 5.	1276
1276	*Adrianus* 5.	1276
1276	*Ioannes* 21.	1277
1277	*Nicolaus* 3.	1280
1281	*Martinus* 4.	1285
1285	*Honorius* 4.	1287
1288	*Nicolaus* 4.	1293
1293	*Celeſtinus* 5.	1294
1294	*Bonifacius* 8.	1303
1303	*Benedictus* 11.	1303
1304	*Clemens* 5.	1313
1316	*Ioannes* 22.	1334
1334	*Benedictus* 12.	1342
1342	*Clemens* 6.	1352
1352	*Innocentius* 6.	1362
1362	*Vrbanus* 5.	1371
1371	*Gregorius* 11.	1378
1378	*Vrbanus* 6.	1389
1389	*Bonifacius* 9.	1404
1404	*Innocentius* 7.	1506
1409	*Alexander* 5.	1409
1410	*Ioannes* 23.	1415
1417	*Martinus* 5.	1431
1431	*Eugenius* 4.	1447
1447	*Nicolaus* 5.	1455
1455	*Caliſtus* 3.	1458
1458	*Pius* 2.	1464
1464	*Paulus* 2	1471
1471	*Sixtus* 4.	1484
1484	*Innocentius* 8.	1492
1492	*Alexander* 6.	1503
1503	*Pius* 3.	1503
1503	*Iulius* 2.	1513
1513	*Leo* 10.	1521
1522	*Adrianus* 6.	1523
1523	*Clemens* 7.	1534
1534	*Paulus* 3.	1549
1550	*Iulius* 3.	1555
1555	*Paulus* 4.	1559
1560	*Pius* 4.	1565
1566	*Pius* 5.	1572
1572	*Gregorius* 13.	1585
1585	*Sixtus* 5.	1590
1591	*Gregorius* 14.	1591
1592	*Clemens* 8.	

COMPENDIVM HOC diuiditur in duas partes: in Primam, videlicet, et Secundam.

Prima pars protrahitur, vſque ad verbum Indulgentia, excluſiuè.

Secunda verò, vſque ad verbum Votum, incluſiuè.

Et poſt hãc partem, quædam ponuntur Bullæ, cum quibuſdam alijs annotationibus, & benedictionibus, ac alijs: vt ibidem eſt videre.

Sciaſq; etiã in principio vniuſcuiuſq; iſtarum partium, apponi primò Indicem alphabeticum, dictionum, ſeu verborum: Ac deinde, alium indicem rerum notabilium, quæ in tali parte continentur. Poſtremò autem caſtigatio errorum, qui Calchographi incuria contigerunt.

DICTIONARIVS INDEX ALPHABETICVS

Primæ Partis.

A

Abbas. fol. 1
Abbatiſſa. 2
Abſolutio ordinaria, quoad fratres. 6
Abſolutio extraordina, quoad Fratres 33
Abſolutio quoad ſeculares primò. 44
Abſolutio quoad ſeculares ſecundò. 55
Accedere ad Monaſteria Monialium 92
Alienatio bonorum 107
Altare 112
Appellare. 113
Apoſtata 115

B

Baptizare. 130
Benedicere Eccleſiaſt. 131
Bona. 137
Bulla Cœnæ 339

C

Canonica portio. 141
Capitulum generale, & prouinciale. 147
Caſus reſeruati. 148
Celebratio diuinorum. 153
Cenſura Eccleſiaſtica. 153
Clauſura Monialium. 153
Commiſſarij Fratrum 172
Communicatio Priuileg. 183
Communicare. 202
Commutare. 207
Conceptio B.M.Virginis. 208
Concilium. 213
Concordia 216
Cõfeſsiones, & cõfeſſores. 217
Confirmatio Prælatorum. 226
Conſecrare res Eccleſiaſt. 226
Conſeruatores Ordinis. 227
Conueniri in Iudicio. 231
Conuentiones 233
Conuentuales Fratres. 234
Correctio Fratrum. 239
Corporalia. 244
Credo. 244
Cruciata 245
Cuſtodes Fratrum 264

D

Decimæ. 266
Declarare, & determinare. 271
Dare. 273
Diſpenſatio. 289

E

Eccleſiæ Fratrum. 301
Edificare. 310
Egredi ex Ordine, vel Monaſterio. 317
Eijcere, ſeu expellere ab Ordine. 317
Electio. 322
Eleemoſyna. 328
Epiſcopi. 333

Euchariſtia. 334
Exactiones. 335
Excommunicatio. 336
Exempti Fratres particulares. 351
Exemptio. 354

F

FAmiliares Fratrum. 366
Feriȩ. 368
Feſtiuitas. 370
Franciſ. Pater Seraphicus. 370

G

GEneralis Ordinis. 371
Glor. in Eccel. is Deo. 376
Guardianus. 376

Gradus Scolaſtici. 378

H

HAbitus Fratrum. 380
Hæredes, & Hæredit. 385
Hæreſis, & Hæreticus. 392

I

IEiunium. 393
Impetrare literas Apoſt. 394
Imprimere libros. 395
Incarcerare Fratres. 397
Incorrigibiles Fratres. ibid.

INDEX

INDEX RERVM OMNIVM NOTABILIVM,

Quæ in Prima, & Secunda Parte huius Compendij continentur.

Ac per eaſdem Alphabeticas Dictiones procedetur; & p. p. partem primam, & p. 2. partem ſecundam huius Compendij deſignabit, f. folium.

A

ABBAS quomodo, & quando poteſt conferre Minores Ordines, p. p. f. 2. A.

Priuilegijs omnibus, conceſsis Abbatibus Ordinum Monachalium Prælati Fratrum Minorum, aliorumque Mendicantium, poßunt vti per communicationē Priuilegiorū, p. p. f. 1.

Abbatiſsa.

ABatiſsæ electioni, plura debere concurrere, per nonnullos præcedentes Summos Pontif fuerūt ordinata, videlicet, ut electio Abbatiſsæ pertineret ad Conuentū. vt in § 1. & vt nulla Monialis ad electionē concurreret, niſi 12. annorum eßet profeſſa; et ne poſſet eligi, niſi per 30 annos eßet pfeſſa; ut in §. 2. Et quòd per annū imſtarēt in officio, & de renuntiatione officij, & clauiū, faciēda. § 6. & 9. f. 3.

Abbat. correctio, in viſita, ſeu deposit. off. à viſitatorib⁹ faciēda, ibi. f. 5. B

Nec Abbatiſsa, nec oēs aliæ Moni poſsūt aliquā in Relig. recipere; nec Capellanū, abſq; expreßa licētia Prouicialis, aut Viſitatoris, f. 3. § 8.

Sed quomodo nunc per Conc. Trid. ſit facienda electio Abbatiſsæ, f. 4. D.

Abbatiſſæ in uita, fuerunt reductę à Greg. XIII. ad triennium; quo triennio finito, omni carere debent regimine, & auctoritate Monaſterij, per triennium; quo elapſo pluries eligi poteſt. ibidem, f. 5. A.

Tēpus ſuſcipiēdi habitū puellis Deo dicādis, ac exploratio earū voluntatis, et pœna cōtra illos, q eas cogerēt ad intrādū, uel exeūdū è Mona. f. 5. B

Puellis Nouitijs Ord. S. Domin. fuit conceſſum, vt poſſent in articulo mortis profeſſionem emittere. ibidem, f. 5. C.

Vt Præter ordinarium Confeſſorem concedatur eis alius extraordinarius bis, aut ter in anno. ibidem. D.

Ordo ad induendum Nouitiam, habetur in fine Compendij, f. 28.

Abbatiſſæ & Veli Benedictio, habetur ibidem, f. 33. & 35.

Abſo-

Abſolutio.

Pro Mendic.

ABſoluere Fratres ab Excom. pro iniectione manuum in ſe ipſos, aut aliàs excommunicatos, uel aliis cenſuris, & pœnis ſuppoſitos p. p. f. 6. §. 1. D. & f. 7. §. 7. E. Et quibus Prælatis iſta facultas concedatur, f. 8. D. & f. 10. B. & f. 15. §. 25.

Sed quomodo talis facultas nunc ſit intelligenda; vide f. 23. C. & 28. D.

Abſoluere Nouitios à quibuſcunque peccatis, & cenſuris quomodo poſſint Prælati Ordinum Mendicantiū: habetur ibidem, f. 7. et 10. B. Et plenius declaratur in uerbo Nouitius, in p. 2. f.

Abſolui poſſunt Prælati à Fratribus, quos in confeſſores ſibi elegerint à cenſuris, ac diſpēſationis beneficio potiri. ibidem, f. 8. B. et f. 98. E.

Pro Fratrib. Ord. Minorū.

Ampliſſima facultas conceſſa Prælatis Ord. Minorum abſoluendi ſuos Fratres, Profeſſos, vel Nouitios, ac Tertiarios, & familiares, eiuſque Sacramenta miniſtrandi, f. 10. §. 10. & f. 12. §. 14.

Sed licèt tali poſſint facultate gaudere, oportet, vt ſingulis ſeptimanis, per ſpatium vnius anni, dicant 7. pſalm. pœnit. ut ibidem. E.

Quomodo tamen hoc intelligatur. vide f. 25. D. & in p. 2. f. 8. E.

Reſolutio Cōceſſionū.

Reſolutio ſūmaria. ſeu Epilogus omniū Cōceſſionū in mate. Abſolutionū quoad Fra. Mino. ſpectātiū, habetur, f. 19. §. 38. E. Sed meli. f. 88. C.

Pro caſibus reſeruatis.

Abſolui à caſib. reſer. Miniſt. eſt probib. tū Fratr. Adeò, ut nec virtute Bullæ Cruc. nec aliarū Indulg. id poſſint f. 13. §. 15. B. & f. 15. §. 21.

Idem probibuit Pius V. Fratribus, & Monialibus Ordinis Prædicatorum. f. 15. §. 21. & f. 32. E. & Fratribus Auguſtinen. f. 25. B.

Abſoluendi facultas a caſibus contentis in Bulla Cœnæ, conceſſa ab aliquo Pontifice, expirare demonſtratur cum morte concedentis; & datur cautela Procuratoribus Ordinum, ut quolibet anno tranſacta die Iouis ſacti obtineat confirmationem Priuilegiorum, ac abſoluendi ab illis caſibus ibi reſeruatis, f. 12. B.

Abſoluendi, ac diſpenſandi facultas, in quibus Prælatis Ordinis Mino. Regul. Obſeru. ſit hodie, declaratur, f. 21. A.

Et vtrùm talis facultas; in dictis Prælatis ſit ordinaria, uel delegata, ibidem. D. melius declaratur, f. 26. B. & f. 72. E.

Abſoluendi habens auctoritatem actiuam, vel paſsiuam, à Generali, uel Prouinciali, quantùm ſe extendat, f. 27. E.

Pro iniectione manuum.

Abſoluere debebat Epiſcopus tempore antiquo Fratrem percutientem aliquē Cleric. ſecularē; uel ſi percuſſus eſſet alterius Religi. debebat abſoluere Prælatus pcuſſi; ſed hodie nō obſeruatur, f. 28. D. et 29. A

Sed an poſſet illū, Epiſc. denūtiare excomm. vide ſup. in uerbo Exēptio.

Percutientes ſe adinuicem, an alter alterum poſſit abſoluere. ibidem. E.

& quid

& quid obſeruandum, quando percutiens eſt Prælatus ? ibidem.
Abſolutiones ; ſeu alia Sacramenta Monialibus S. Claræ, & Seruitricibus earum impendere quomodo, & quando poſſint Confeſſores ipſarum Monialium, f. 11. B. & f. 30.
Abſoluendi, ac diſpenſandi latiſſima facultas conceſſa Prælatis Ordin. Prædic. ſuos Fratres, ac Moniales, etiam per manus violentę iniectionem, habetur, f. 17. §. 31. — Pro Ordin. Prędicat.
Et quòd poſſint Abſoluere ſicut poterant antè reſtrictionem Bullę Aureæ. §. 33. & 34.
Auguſtinenſes Fratres Lombardiæ, nec ab Apoſtolicis Legatis, nec à Pœnitentiarijs, & alijs poſſunt à caſibus reſeruatis abſolui, nec confeſſionalibus vti, abſque ſuorum Prælatorum licentia, f. 18. §. 36. — Pro Auguſt.
Abſoluendi, ac diſpenſandi, & vota commutandi Ampliſſima facultas à Greg. XIV. conceſſa Clericis Regul. Miniſt. Imfirm. f. 27. C. — Pro Miniſtr. Infirmorũ.
Abſolui ſemel tantùm ab omnibus reſeruatis, excepto falſificationis literarũ Apoſtolicarũ crimine, fuit conceſſum Minor. Obſer. f. 33. §. D. — Pro omnib. Minoribus.
Et etiam in Articulo mortis, & Indulgent. Plen. omnibus Fratribus Minoribus, & Nouitijs, f. 33. §. 2. E. & f. 37. §. 6.
Abſolutio, et diſpẽſatio plenaria, et Ampliſſ. ſemel in vita, pro pfeſſis, Nouitijs, & Conuerſis, f. 34. §. 3. et. §. 5. ad quã gaudẽdã ait Collect. opus eſt dicere 7. pſalm. ſingulis ſeptimanis vnius anni, f. 35. A.
Abſoluendi facultate, quam habent Prouinciales, à cenſuris, carent Cuſtodes, niſi ſpecialiter eis à Miniſtris committeretur, ſed per communicationem Priuileg. Fratrũ Prædicatorũ bene poſſunt, f. 13. A.
Abſolutiones quatuor pleniſſimæ, & Benedictio Papalis Monialibus S. Claræ conceſſæ, f. 37. §. 7. — Pro Monia. S. Claræ.
Et aliæ Abſolut. Pleniſſ. pro multis feſtiuitatibus eis ſimiliter conceſſæ. §. 8. & 9.
Abſol. plen. pro die S. Catherinæ Fratr. Mino. obſer. conceſſa. §. 10. D.
Reſolutio, ſeu Epilogatio ſupradictarum Conceſſiorũ habetur, f. 38. E. — Reſolutio.
Et quòd ſupradicta Abſol. Plenar. non poſſunt fieri abſque licentia Prælatorum, f. 39. A. & quomodo hoc intelligatur, f. 41. D.
Formulæ quædam ponuntur Abſolutionum plenar. prædictarum, f. 40.
Aliæ Formulæ ordinariæ faciẽdæ pro abſolut. à peccatis, pro reconciliatione, p diſpẽſatione, etc. ponũtur infra, in fine cõpẽd. poſt Bullas, f. vlt.
Abſolutiones, & Indulg. Plen. pro mortis Artic. conceſſæ Monachis S. Bened. Obſeru. Carthuſienſ. & S. Hieron. f. 41. §. 11. 12. 13. — Pro Monachorũ S. Benedicti Obſer. Carthuſ. & S. Hieron.
Forma abſolutionis ab excõmunic. maior. ponitur in verbo Excommun.
Forma Abſolutionis Ampliſſimæ danda Fratr. in mortis agone, f. 43. C. & altam habes poſt Compendium, f. 54.

In Abſoluēdis excomm. in foro conſcientię, nō tenētur Fratres Mino. obſeruare formam, quæ in publicis abſol. obſeruatur, f. 46. §. 13.

Pro Fratrib. Minimis. *Abſoluendi facultas ab omnibus, à quibus poteſt Diœceſanis, conceſſa Fratribus Minimis, an extendatur ad ſeculares, uel ad Fratres tantùm, f. 53. B.*

Pro Societ. Ieſu. *Abſoluendi, & diſpenſ. & vot. Commut. ampliſſima facultas Patribus Societ. Ieſu à Paulo 3. Data, f. 53. E. Et poſſunt abſoluere condemnatos ad triremes ab omnibus caſibus, ut in Artic. mort. ibid. D. Et etiam bona naufragantium recipientes.*

Et dum ſunt Itinerantes ampliſſima etiam eis datur facultas, confeſſiones in quouis loco audiendi, & Prædicandi, f. 54. B.

Quibus Priuilegijs gaudent etiam omnes Mendicantes per communicationem, f. 54. B.

Prohibitio facta Præd. & Minor. *Abſoluere à quibuſdam caſibus Epiſcopo, de Iure, & conſuetudine reſeruatis fuit interdictum Fratribus Prædic. & Minor. f. 55. §. 1. & f. 56. §. 7. & quinam ſint caſus Epiſcopo de iure reſeruati, explicantur, f. 57. §. 13.*

Notandum, quòd facultates illę abſoluendi recipientes pedagia ab Eccleſiaſticis, & intrantes Monaſt. Montalium, & alios ibi notatos, f. 56. & 57. aliter modo ſunt diſpoſitę per ſubſequentes Summos Pontif. vt dicetur in verbo Ingredi Mon. Mon. & alibi in ſuis proprijs locis, vide f. 62. A.

Abſoluere ab hæreſia, nullus poteſt præter Papam, f. 30. E.

Abſoluendi, & diſpenſandi, Ampliſſima facultas conceſſa Monachis S. Benedicti de Obſeru. f. 59. §. 16. 17. 18. & 19.

Circa quam, multa notanda ponuntur, f. 74. E.

Abſolutio ſacramentalis, an debeat dari de peccatis confeſsis tantùm, vel etiam de oblitis. vide f. 64. C.

Reſolutiones quædam noſtræ notabiles in materia Abſolutionū quoad Fratres, & quoad ſeculares, habentur, f. 65. A. quę conſiſtunt in his capitibus, videlicet.

Primo, de auctoritate quàm Prælati Religionum habent in foro cōſcientiæ cum ſuis ſubditis, f. 65. A. Et quòd iſta Auctoritas ſit tāta, quanta eſt Epiſcopi cum ſuis, f. 66. A.

Secundò, quomodo talis auctoritas ſit intelligenda, ac ſecundum Conc. Trid. & Bullam Cœnæ Domini modificanda, f. 66. E.

Tertio, de auctoritate ampliſſima, quam ipſi Regulares Confeſſores ab Ordinario approbati, erga ſeculares habent, f. 73. C.

Quarto, in quo talis Auctoritas à Conc. Trid. Bulla Cœnæ, alijſque ſubſequentibus Summis Pontif. ſit derogata, & in quo non, f. 79. B.

5. Qua-

§. *Quales eſſe debent Confeſſores, vt talibus poſſint vti Priuil. f. 81. E.*
In quibus capitibus quamplurima notabilia diſcutiuntur.
Abſoluendi facultas à caſibus reſeruatis concęſſa, non cõprehendit Cenſuras, nec Votorum commutationem. f. 72. D.
Abſoluere ab excõmunicationibus à iure, & etiam ab homine latis Epiſcopo reſeruatis, quando poſſunt Confeſſores. f. 76. B.
Abſoluere excommunicatum nominatim, quomodo, & quando poſſint Confeſſores Mendicantes. f. 76. D.
Abſoluere à caſibus reſeruatis in Bulla Cœnæ, nemo poteſt, quouſque à viuente Pontifice Priuilegia fuerint confirmata. f. 81. D.
Abſoluere à caſibus reſeruatis Epiſcopo, quomodo, & quando poſſint Confeſſores Mendicantes. vide. f. 79. E.
Et validiſſimis rationibus demonſtratur, non poſſe ex verbis Conc. Trid. deduci, eos non habere talem facultatem ab illis abſoluendi. f. 80. A. Sed bene eis prohiberi per Sacr. Congreg. Card. f. 81. A. & eius Deciſio adducitur. f. 150. C.
Et comprobatur per quoddam reſponſum datum ab eadem Congr. Card. Domino Alphonſo Epiſcopo Caiet. ibidem. f. 150.
Eximuntur tñ ab hac prohibitione Confeſſores Societat. Ieſu. vt f. 81. D.
Sed vide quid dicat eadem Cong. circa hoc. f. 150. E.

Reſolutiones ſupradictæ Abſolutionum, epilogantur in ſumma, vt facilius omnes mẽti teneantur. f. 88. C. Vbi breuiter epilogatur, quid poſſint, & non poſſint Prælati cum ſuis ſubditis, & Confeſſores cum ſæcularibus pænitentibus.

Abſoluere poſſe à ſuſpenſione à Diuinis, an, & quando comprehendat diſpenſare in priuatione, & inhabilitatione officiorum. par. 2. in verbo ingredi Monaſt. Mon. f. 145. A. & D. Pro caſib' reſeruatis.
Annui redditus an poſſint acceptari à Fratrib. Min. vide in 2. p. in verb. (legata.
Anniuerſaria defunctorum, vel alij annui redditus indirectè Fratribus relicta an poſſint à Fratribus haberi. ibidem.

Accedere ad Monaſteria Monialium.

ACcedere ad Monaſteria Monialium, quomodo, & quando poſſit, & à quibus Prælatis poſſit dari licentia ex iure communi, & ex Priuilegijs antiquis. vide f. 92. vſq; ad 95. & f. 96. ponuntur à Collectore quædam vtiles annotationes. Sed pro illarum declaratione, videnda eſt Annotatio Cordubæ, vbi ad longum multa declarat. f. 101.
Sed plenius vide in Annotatione noſtra in verbo, Ingredi Monaſt. Mon. parte 2. f. 134. vbi declarantur Motus Pij V. & Greg. 13.

Acceſſus

Acceſſus ad loca extriora Monialium, an ſit nobis prohibitus ex vi Regulæ noſtræ, vel per Papam. f. 101. D. E.
Accedendi ad Monaſt. Monial. S. Claræ conceſſiones date, extenduntur ad Monaſt. aliarum Monial. & quando hoc erit. p. p. f. 103. B.
Dare licentiam Fratribus hoſpitibus accedendi ad Monaſt. Monial. An poſſit Prælatus hoſpitis, vel loci? ibidem. f. 103. D.
Adeuntes Regulares ad Monaſt. Mon. abſq; Epiſcopi licentia, incidunt in pœnam excõmun. ab ipſo lata; ſi tamen poterunt excõicari, & non ſint exempti, & tunc à quo debent abſolui? vide ibid. f 107. B.

Alienatio Bonorum.

Pro Fratribus Mino. *Generalis Fratrum Min. põt tollere quaſcunq; ſuperfluitates è locis, & illas vendere, vel commutare facere. fol. 107. & eadẽ facultas data fuit Syndicis, & Procuratoribus locorum, vt ibid. f. 110. C.*
Sed quomodo, & quãdo huiuſmodi Alienationes poſſint reuocari, iuxta diſpoſitionem Conc Trid. ibidem. E.
Fratres autem nec poſſunt vendere, nec impignorare. f. 108. B.
Probibitio à iure communi facta, circa alienationem, ſeu ad vitam conceſſionem rerum Monaſteriorum, omnibus Regularibus. ibid. §. 3.
Excõica io contra concedentes Bona Eccleſiaſt. vltra trienniũ. ibid. §. 4.
Pro Mon. S. Clar. & Tertiar. *Licentia permutandi bona Monaſteriorum Monial. S. Claræ ipſis Mon. & Tertiar. conceſſa f. 109. §. 5. & 6.*
Facultas Fratribus Minor. conceſſa, & Mon. S. Clar. & Tertiar. ibidem.
Ord. Præ. *Ordinis Prædicatorum Magiſtro Generali, & Prauinciali, datur etiam ampliſſima facultas, locandi, ſeu alienandi, &c. Bona Monaſteriorum, cum aliquibus tamen condit. requiſitis. f. 111. A.*
F. & Mon. S. Auguſt. *Et idem fuit conceſſum Fratribus, & Monial. S. Auguſt. ſed cum alijs additamentis, circa dare illa in emphiteoſim. ibidem. D.*
Congreg. Caſinen. *Congregationi Caſſinenſi. Pius 5. conceſſit poſſe alienare Bona eorum, vſque ad quinquaginta millia ſcuta. ibidem. E.*

Altare.

Poterant prius Fratres celebrare ſuper Altare portatili, abſq; licẽtia Prælaturum, ſed nunc ſecus eſt obſeruandum per Concil. Trid. p. p. fol. 112. §. 1. 3. & 4.
Primarium lapidem ponere in Oratoria, & Eccleſias conſecrare, quando poterunt fieri facere, ab alio quam à Diœceſano. ibidem. §. 2. B.

Appellare.

Correctiones, & punitiones Fratrũ delinquẽtiũ, rimulis iuris poſtpoſitis fieri debent, nec ab ijs punitionibus appellari poterant. f. 113. §. 1. & 3.

Et

Et quid intelligatur per rimulos iuris, & quando poterunt illi poſt poni, & quando non. f. 114. C.

Et contra ſe in talibus Appellationibus interponentes, adeſt excommunicatio, ibidem. §. 2. & 3.

Sed modo eſt permiſſa Appellatio, & præſcribitur modus à Sacr. Congreg. Card. à Greg. 13. & à Sixt. 5. f. 114. A.

Contra appellantes ſe ob alicuius officij Depoſitionem, ibid. D.

Apoſtatæ ab Ordine.

Excommunicantur omnes dimittentes habitum, & illos detinentes. f. 115. §. 1. 5. & 22. Et vt euitentur ab omnibus. §. 4. 8.

Eiecti, aut expulſi ab Ordine, probibentur, prædicare, docere, aut Cõfeſſiones audire, ibidem. §. 2. & quòd Prælati poſſunt contrafacientes excommunicare. §. 11. ſecus eſt in Societ. Ieſu. f. 125. E.

Et quid circa hoc iubet Conc. Trid. vide. f. 125. E.

Conceditur Prælatis Ordinis Min. Apoſtatas ſuas excommunicare, capere, ligare, etc. in quocunq; habitu, & loco reperiãtur. §. 6. & qui Prælati hoc poſſunt facere. f. 116. §. 8. 9. 10. 11. 14. 30. & f. 125. C. Ord. Min.

Conditio obſeruanda quando datur à Prælatis licentia alicui tranſeundi, ad ordines S. Bened. vel Cartuſien. §. 7.

Conceditur Prælatis Ordinis Carmelit. quòd poſſint promulgare ſententiam excõmunicationis contra detinentes Apoſtatas, ſiue illi ſint Clerici, ſiue layci, quæ eſt magna facultas. f. 117. A. & 122. A. Pro Carmelit.

Contra eos, qui habita licentia tranſeundi ad alios Ordines, ſtatim non tranſierint. §. 9.

Eiecti, ſiue licentiati ab ordine F. Min. petita, vel non petita licentia, in illis ordinibus, ad quos trãſierint, oĩ dignitate, et officio ſunt incapaces. f. 119. §. 13. Et vide determinationẽ Conc. Trid. f. 126. et 127. A. Pro Fratr. Minor.

Nullus ex ordinibus Mendic. poteſt tranſire ad alios Ord. præter Cartuſienſ. ſub pœna excommunicat. §. 15. & f. 127. Pro oibus Mendic.

Contra Conuentuales, & Obſer. Fratres fugitiuos recipientes. §. 16. Et quòd nullus Frater reciperetur in Conuentu, abſq; licentia in ſcriptis ſui Superioris. §. 17. & 20. Pro conu. & obſer.

Copioſa prouiſio contra Duces, & Principes, fauentes Apoſtatis, aliiſq; inobediẽtibus Ord. Carmel. §. 18. Et quod Prælati ipſius Ord. poſſint illos carcerare, torquere, ſed hoc, qua cautela debeat fieri. §. 19. Pro Carmelit.

Ampliſſimæ facultates conceſſæ Prælatis Ordin. Prædicat. & Auguſtin. contra eorum Apoſtatas, & illos retinentes. f. 123. §. 26. 27. & 28. Pro Præd. & Auguſt.

Epilogus Collectoris omnium ſupradictorum Priuilegiorum in materia Apoſtatorum. f. 124. D.

Quod.

Quòd Fratres Minores, & Prædicat. nec cauſa ſtudij, nec alia quacunque poſſint extra Conuentus commorari, abſq; ſuorum Prælatorum licentia. f.122. §.24. & f.124. E.

Decretum Conc. Trid. de recipiendis, vel retinendis Fratribus alterius Ordinis, quomodo ſit declaratum à Pio V. f.126. B. & D.

Apoſtata quis vere dicatur. f.126. C.

Apoſtata quando reputatur ex conſtitutionibus Capuccinorum. ibid. D.

Pro Mēdicantibus. *De tranſitu Mend. ad Ord. Monacales, quid ſtatuant iura. ibid. f.126. D.*

An profeſſus propter inopiā parentum poſſit Religionem exire. f.127. B.

Bonæ acquiſita in Apoſtaſia, nunc ſunt Cameræ Apoſtolicæ. f.127. D. & vide Priuilegium vetus circa hoc. f.140. E.

Capuccini *Capuccinis non licere recipere Fratres de Obſeru. ſine licentia ſuorum Superiorum, habetur. f.127. E.*

Pro Caſſinenſ. *Priuileg. Caſinenſ. ne eorum Monachi in quocūq; aliorum Ordine poſſint recipi, etiam occaſione arctioris vitæ, abſq; conſenſu Cap. Gener. & maioris partis viſit. ſub pæn. exc. Et an hoc Priuileg. ſit limitatum per Conc. Trid. vel per Cap. licet, de Regularib. vide fol. 127. E.*

Legitimè tranſiens ad aliam Religionem, tenentur ibi tacitè, vel expreſsè profiteri illam, & quòd ex his quæ habet nihil ſecum aſportet. f.128. B.

Pro Socie. Ieſu. *Amplum Priuileg. conceſſum Soc. Ieſu contra eorū Apoſtatas, & quòd nemini eorum poſt emiſſa vota liceat ad quamcūq; aliam Religionem tranſire, præterquam ad Cartuſ. niſi de expreſſa Super. licentia, ſub pœna excom. fol. 128. C. D. E.*

Et licentiam habentibus tranſeundi, ſunt taxatæ quædam conditiones obſeruandæ. f.129. A. B. Quæ conditiones non poſſunt ab alijs Regularibus participari. ibidem. C.

Pro Miniſtris Infir. *Clericis Miniſtris infirmorum idem ferè eſt cōceſſum, vt in eorum Bulla habetur Greg. 14.*

Ord. Sācti Hieron. *Ordini S. Hieron. Hiſp. eſt prohibitum ne Fratres illius ad nullus Ordinem, etiam Cartuſ. tranſire poſſint, niſi licentia petita, & obtenta, Generalis Prioris, ſub pœna excom. f.129. D.*

Baptizare.

BAptizare in terris infidelium, fuit quodam tempore conceſſum Fratribus Minoribus, quas Conceſſiones expiraſſe ait Collect. & ad hoc adducitur quædam declaratio Cap. Gener. illius, quod dicitur in Regul. Ne fiant compatres, &c. f.130. §.1. & 2.

Benedicere Eccleſiaſtica.

BEnedicere veſtes Sacerdotales, Pallia, & Corporalia fuit conceſſum Fr. Mi. vbi catholicorum Epōrum copia nō poſſet haberi. f.131. §. 1. & omni-

Et omnibus Sacerdotibu Minoribus Regularis Obſeruantiæ eſt cõceſſum, vt poſſint omnia indumenta Sacerdotalia, & paramenta Altaris benedicere, exceptis Corporalibus, ibidem, §.4.

Carmelitis ampliſſima Conceſſio, circa benedictionem Cœmiteriorum, & Altarium conſecrationem, oleiq; Sancti receptionem: quando eorum diœceſani id recuſauerint facere, vel eorum præſentia haberi non poſſet, ibidem, §.3.5.& 6. & quòd idem poſſint Fratres Prædicatores, f.135. ProCarmel. Prædicat.

Auguſtinienſibus idem eſt conceſſum, f.132.§.9.& 10. Auguſtin.

Generalis, & Prouinciales Fratrum Minorum poſſunt benedicere Corporalia, f.132.§.7. Benedicere Corporalia.

Auguſtinienſium Vicarius Generalis, & Viſitatores poſſunt benedicere Corporalia, ibidem, §.8.

Ordinis Minorum Generali, Prouincialibus, & eorum Vicarijs conceditur poſſe benedicere Corporalia, & alia ornamenta Eccleſiaſtica: præter Calices ſuarum domorum. Ordo Minimorum.

Et quòd poſſint Eccleſias Cœmiteria, & Oratoria ſolenni benedictione benedicere, & Eccleſias reconciliare, f.133.§.11. 12. 13. & quæ dicatur ſolennis benedictio, f.136.A.

Latiſſima Conceſſio Fratribus Minoribus data eſt, pro huiuſmodi benedictionibus, conſecrationibus, & reconciliationibus, ibidẽ, §.14.

Et quòd etiam inrequiſitis Diœceſanis, poſſent illa facere, & in.§. 15. ſed hoc eſt per Concil.Trid.reuocatum, ut ibidem, & f.136.B.

Fuit ſtatutum in Capitulo Gen vt ſoli Prouinciales poſſint benedicere Corporalia, ſed alia paramenta poſſint benedicere Prouinciales Cuſtodes, & Guardiani, & non alij: & illa ſolùm pro Fratribus, Monialibus, & Tertiarijs: & non pro alijs, extra ordinem, f.134. C.

Verùm quia hoc ſtatutum eſt antiquiſſimum, nec poteſt alios Fratres Minores ligare, ideò ſtandum eſſe cenſeo Statutis, vel Conſuetudinibus modernioribus vniuſcuiuſq; Ordinis, & an per Statuta generalia poſſit derogari diſpoſitionibus Pontificijs, vide p.p.f.24. A. Et an & quando Priuilegium perdatur per non vſum, f.52. B. Epilogus Collectoris omnium Conceſſionum ſupradictarum E.

Benedicere autem Corporalia ad vſum etiam aliorum, qui Prælati poſſunt, & qui ad vſum tantùm eiuſdem Ordinis, & an poſſint hoc facere Guardiani, vel Priores; & an pro hoc requiratur licentia Capituli Generalis, vide f.135.B.C.D.E. Vbi recenſentur Priuilegia Ord. S. Hieronymi Hiſp. S. Iuſtinę, & Auguſtin. & vide ét infra, in verbo Eccleſiæ, in fine noſtrę annotat. Eccleſia dicitur eſſe polluta ſex modis, f.136. C.

Bona.

FRatres Ordinis Minor. Epiſcopi facti omnia bona in eorum poſſe reperta ſtatim debent reſtituere Generali, vel Prouincialibus, f. 138. §. 1.

De bonis malè acquiſitis, & incertis relictis, poſſunt eleemoſynas recipere Fratres, ibidem, §. 2. & 3. & quid de bonis Nouitij incertis, reſtitutioni obnoxijs facere debeant, §. 4.

Ex loco relicto poſſunt Fratres omnia bona illius, & ædificiorum materiam, præter Eccleſias, ad alium locum transferre, vel vendere, §. 5. & idem dicitur de locis Monialium S. Claræ relictis, §. 7.

Contra occupantes, vel damnificantes bona Auguſtiniens §. 10.

Alienationis bonorum Monialium S. Claræ, & Tertii Ordinis forma, & modus §. 11.

Bona Apoſtatarum, tempore apoſtaſiæ acquiſita, fuit conceſſum Prælatis Ordinis de illis diſponere, eo modo, vt ibidem, §. 13. Sed nunc ſunt Cameræ Apoſtolicæ, ut p. p. f. 127. D. & hic f. 141. E.

Bona immobilia poſſidere fuit conceſſum omnibus Monaſterijs, & Domibus, tàm virorum, quàm mulierum, etiam Mendicantium, exceptis domibus S. Franciſci Capuccinorum, & eorum, qui Fratres Minores de Obſer. vocantur, Conc. Trid. ſeſſ. vltima. Tit. de Regul. c. 3. & infra, verbo Legata.

Bulla.

IN bulla cœnæ Domini, quo ad caſus ibi contentos, annullantur omnia Priuilegia, & quid quolibet anno, poſt illius publicationem, ſit à Procuratoribus Ordinum obſeruandum, vide infra, in verbo Confeſſio alicuius Pontif.

Aliqua notabilia pro eiuſdem bullæ declaratione vide infra, in verbo Excommunica.

Bullæ Pij V. & Greg. III. circa ingreſſum mulierum ad Monaſteria religioſorũ, & è contra, cum eorũ notabili declaratione habẽtur infra, in 2. p. uerbo Ingredi Monaſt. Mon. in noſtra annot. 136.

Bulla cruciatæ vide infra, in uerbo Cruciatæ.

Bulla Sanctiſſimi Nominis Ieſu, licèt habeat, ut confratres illius toties quoties poſſint à caſibus Epiſcopo reſeruatis abſolui; hoc tamen

non

non poſſe fieri oſtenditur, f.81. A.B. & f.151. A.

Bulla Greg. XIV. pro immunitate Eccleſiarum ſeruanda moderatiua bullæ Sixti V. cõtra bãnitos ponitur in uerbo Eccleſię Fratrũ, f.306.

Bullæ Sanctiſſimi D.N. Clem. VIII. de largitione munerum, cum eius declaratione habetur in uerbo Dare, f.275.

Bullæ, quæ habentur in fine huius Compendij unà cum quibuſdam Benedictionibus.

Bulla cõfirmationis Priuilegiorum ampliſſima, facta à Clem. VIII. bulla 1. f.1. Cõfirmatio Priuil.

In cuius fine ponitur intellectus illius clauſulæ quæ nunc in confirmationibus Priuilegiorum ſolet apponi, videlicet, dummodò ſint in uſu, & ſacris canonibus, & Decretis Sacri Conc. Trid. non aduerſantia; & ponitur etiam in verbo Priuilegia. Intellig. vniusClauſulę.

Bulla Pij V. latiſſima de exemptionibus ab exactionibus, Datijs, Gabellis, &c. Mendic. Ord. conceſſa, cum quibuſdam neceſſarijs annotationibus noſtris circa illam; ut ibidem, f.3. bulla 2. & ibi notantur iſta præcipuè, videlicèt.

Quod huiuſmodi Priuilegium ab exactionibus nunquam fuit derogatum à Greg. XIII. in extrauag. in tanta ibi. f.8.

Et, quòd perſeuerãtes exigere tales prohibitas exactiones non ſuſcipiũt effectum Iubilei, quando erit: niſi illa ceſſauerint, &c.

Et quomodo abſoluti à cenſuris, &c. uirtute Iubilei, niſi ſatisfecerint ijs, per quæ cenſuræ latæ fuerunt, reincidunt; uide ibi notanda tẽpore Iubilei.

Et hinc infertur, quàm plurimas communitates, & Dominos, adhuc ſemper manere excommunicatos, non deſiſtentes ab illis, propter quę erant prius excommunicati.

Ac inuehitur contra imponentes nouas gabellas, aut augentes ueteres, &c. & demõſtratur quinam Domini poſſunt nouas gabellas imponere, uel impoſitas augere, f.9.

Bulla Clem. VII. declaratoria circa Communionem faciendam in die Paſchę. quòd tali præcepto ſatisfiat in partibus Hiſpaniæ à primo die quadrag. per totam Octauam paſchæ, bull.3. f.11. Pro comun. in die paſchę

Bulla alia Pij V. prohibitiua, ne Fratres Ordinis prædic. ſub quouis prætextu poſſint ſibi eligere confeſſorem, & à caſibus reſeruatis ſuis ſuperioribus abſolui. Prohib. ne à caſibus reſer abſol.

Ac in ea etiam conceditur Prouincialibus ipſius Ord. tota illa facultas pro ſuis ſubditis, quam habent Epiſcopi à Conc. Trid. in foro con- Prouincialiũ facultas.

ſcientiæ cum ſuis omibus Bull. 4.f.12.

Pro Societ. Ieſu. Bulla Pauli III. ampliſſima conceſſa Patribus Societ. Ieſu Circa facultatem Prædicandi, ac Abſoluendi, ibidem. Bull. 5 f.14.

Pro Capuc. & S. Franc. de Paula. Bulla Pij V. in qua prohibetur Fratribus Capuccinis, ne ad Ordinem S. Franciſci de Paula ingrediantur, & è contra f.15.

Contra reformatos Conu. De habitu Capuccinorum. Bulla Greg. XIV. contra Fratres reformatos, patrum Conuentualium ne deferant habitum conſimilem Capuccinis. Et ibidẽ interdicitur Capuccinis ingreſſus ad eos. Bull. 7.f. 16.

Bulla Pij. IV. Continens formam iuramenti profeſſionis fidei. Bull. 8.f. 19.

Bulla Greg. XIII. Ne Prælati, & alij Monaſteriorum Monialium curam habentes, in illa ingredi ualeant, niſi in caſibus neceſſariis. Bull 9.f.22.

Sed qui nam ſint ii caſus neceſſarii, declaratur in uerbo Ingredi Monaſt. Moni.

Benedictio Veli, & Abbatiſſæ, ibidem, f. 33. & 35.

Benedictio Corporalium, ibidem, f. 51.

C

Camaldulenſium initium deſcribitur. in primo f. pag. 8.

Camaldulenſibus Ampliſſima Indulg. conceſſa p. 2. f. 10. E.

Canonicorum Lateranenſ. & S. Saluatoris Origo. deſcribitur in primo f. pag. 7.

Canonicis Lateranenſ. Et Caſinenſ. Indulgentiæ conceſſę, ibidem, f.8.

Carthuſienſium Origo habetur in primo f. pagina. 18.

Carthuſienſibus Indulgentiæ plenariæ conceſsæ, ibidem, f. 8. & 18. B.

Carthuſienſibus Abſol. plen. conceſſa in Feſtiuitate B.M.V. f.41.§.12.

Capuccinorum origo habetur in primo f. pagina. 4.

Capuccini obſeruant, hoſpites Frates non poſſe confiteri, niſi de licentia Prelati illius loci: ſecùs eſſet, quãdo illi eſſent Prælati. p.p.f.28.B.

Capuccinorum obſeruatio pro obſolutione impendenda Nouitiis, ſecundùm ordinationem S.D.N. Clem. VIII. f.42. A. & p. 2. in uerbo Nouitius, f.

Capuccini non poſſunt ingredi Ordinem. S. Franc. de Paula, nec è contra; Nec ad reformatos Patrum Conuentualium; ut habetur in Bullis poſitis in fine huius Compendii, Bulla 6. & 7. f. 15. & 16. & infra in uerbo Recipere.

Capuccini non poſſunt recipere Fratres de Obſeruãtia, abſq, licentia in ſcriptis ſuorũ Prouincialiũ, uide in uerbo Recipere. & ſup. f. 127. E.

Capuccini poſſunt recipere Fratres diſcalceatos, ſiue reformatos Hiſpaniæ. Vt in uerbo Recipere.

Capuc-

Capuccini an poſſint ad aliam tranſire Religionem, ibidem.
Capuccinorum Eccleſiæ ab Epiſcopis non poſsunt uiſitari, f.30.9.
Capuccini an poſſint habere annuos redditus directè, vel indirectè eis relictos, vel anniverſaria defunctorum recipere, habetur infra, in ſecunda parte, verbo Legata. Et verbo Paupertas.
Nec poſſunt Bona immobilia, & poſſeſſiones, (præter hortos, & ſyluas) poſſidere, ibidem, in verbo Paupertas.
Carmelitarum origo, habetur in primo fo. pagina 6.
Carmelitarum Generali, Prouincialibus, ac Prioribus ampliſſima facultas conceſſa in foro conſcientiæ cum ſuis Fratribus, vt habent Minores pœnitentiarij Sedis Apoſtolicæ: quæ quanta ſit, declaratur p.p. fo.19. §.37.
Alia ſimiliter ampliſſima faculas eis conceſſa, in abſoluendo omnes Chriſti fideles, Ibidem, fo. 49.§.19.
Et an per communicationem poſsint ea vti Fratres Minores, ſi Carmelitæ ipſi ea non vtantur, fo.51. A.
Caſus occulti, quando dicantur, p.p. fo.70. D. Et hoc ſcire deſeruit pro quādo datur in Bullis facultas abſoluē.i, ac diſpenſandi ſuper occultis.
Ciſterſienſium origo demonſtratur, in primo fo. pagina 8.
Clericis Miniſtris Infirmorum prohibitio facta, ne poſsint ad alium Ordinem tranſire, niſi Carthuſiens. vt in eorum Bulla à Greg. 14. conceſſa habetur.
Cenſuras latas, ſeu publicatas ſolenniter à Prelatis in Eccleſia matrice, debent Fratres, quando fuerint requiſiti, in eorum Eccleſiis publicare, & obſeruare, p.p. fo.153 C.
Congregationis Monachorum S. Iuſtinæ origo demonſtratur, in primo folio, pagina 8.
Congregationi S. Iuſtinæ Indulgentiæ conceſſæ, p.2. fo.8. D.
Confraternitatibus S. Trinitatis Corporis Chriſti, & Confalonis Indulgentiæ, p.2. fo.9. D.
Corporalium Benedictio à quibus poteſt fieri; Et an Prælati Minorū poſsint illa benedicere, etiam ad vſum aliorum, vide ſupra in verbo Benedicere Eccleſiaſtica, &c.
Curati, ſeu Parochi non poſſunt ſibi eligere in Confeſſorem alium à ſuo Ordinario non approbatum, nec poſſunt audire Confeſsionem aliorum alterius Parochiæ, abſq; licentia proprij Parochi, vel Epiſcopi, p.p. folio 62. D.
Conceſsiones factæ pro Monaſterijs Monialium S. Claræ, eſtēduntur, ad alia Monaſteria aliarum Monialium, & quomodo, p.p. fo.103, B.
Concilij Trid. declaratio, de recipiendis, vel retinendis Fratribus alterius

ſcientiæ cum ſuis omibus Bull. 4.f.12.

Pro Societ. Ieſu. Bulla Pauli III. ampliſſima conceſſa Patribus Societ. Ieſu circa facultatem Prædicandi, ac Abſoluendi, ibidem. Bull. 5 f.14.

Pro Capuc. & S. Franc. de Paula. Bulla Pij V. in qua prohibetur Fratribus Capuccinis, ne ad Ordinem S. Franciſci de Paula ingrediantur, & è contra f.15.

Contra reformatos Conu. De habitu Capuccinorum. Bulla Greg. XIV. contra Fratres reformatos, patrum Conuentualium ne deferant habitum conſimilem Capuccinis. Et ibidē interdicitur Capuccinis ingreſſus ad eos. Bull. 7.f. 16.

Bulla Pij. IV. Continens formam iuramenti profeſſionis fidei. Bull. 8.f. 19.

Bulla Greg. XIII. Ne Prælati, & alii Monaſteriorum Monialium curam habentes, in illa ingredi ualeant, niſi in caſibus neceſſariis. Bull 9.f.22.

Sed qui nam ſint ii caſus neceſſarii, declaratur in uerbo Ingredi Monaſt. Moni.

Benedictio Veli, & Abbatiſſæ, ibidem, f. 33. & 35.

Benedictio Corporalium, ibidem, f. 51.

C

Camaldulenſium initium deſcribitur. in primo f. pag. 8.

Camaldulenſibus Ampliſſima Indulg. conceſſa p. 2. f. 10. E.

Canonicorum Lateranenſ. & S. Saluatoris Origo. deſcribitur in primo f. pag. 7.

Canonicis Lateranenſ. Et Caſinenſ. Indulgentiæ conceſſę, ibidem, f. 8.

Carthuſienſium Origo habetur in primo f. pagina. 18.

Carthuſienſibus Indulgentiæ plenariæ conceſſæ, ibidem, f. 8. & 18. B.

Carthuſienſibus Abſol. plen. conceſſa in Feſtiuitate B.M.V. f. 41. §. 12.

Capuccinorum origo habetur in primo f. pagina. 4.

Capuccini obſeruant, hoſpites Frates non poſse confiteri, niſi de licentia Prelati illius loci: ſecus eſset, quādo illi eſsent Prælati. p.p.f. 28. B.

Capuccinorum obſeruatio pro obſolutione impendenda Nouitiis, ſecundùm ordinationem S.D.N. Clem. VIII. f. 42. A. & p. 2. in uerbo Nouitius, f.

Capuccini non poſsunt ingredi Ordinem. S. Franc. de Paula, nec è contra; Nec ad reformatos Patrum Conuentualium; ut habetur in Bullis poſitis in fine huius Compendii, Bulla 6. & 7. f. 15. & 16. & infra in uerbo Recipere.

Capuccini non poſsunt recipere Fratres de Obſeruātia, abſq, licentia in ſcriptis ſuorū Prouincialiū, uide in uerbo Recipere. & ſup. f. 127. E.

Capuccini poſſunt recipere Fratres diſcalceatos, ſiue reformatos Hiſpaniæ. Vt in uerbo Recipere.

Capuccini an poſſint ad aliam tranſire Religionem, ibidem.
Capuccinorum Eccleſiæ ab Epiſcopis non poſsunt uiſitari, f.30.9.
Capuccini an poſſint habere annuos redditus directè, vel indirectè eis relictos, vel anniverſaria defunctorum recipere, habetur infra, in ſecunda parte, verbo Legata. Et verbo Paupertas.
Nec poſſunt Bona immobilia, & poſſeſſiones, (præter hortos, & ſyluas) poſſidere, ibidem, in verbo Paupertas.
Carmelitarum origo, habetur in primo fo. pagina 6.
Carmelitarum Generali, Prouincialibus, ac Prioribus ampliſſima facultas conceſſa in foro conſcientiæ cum ſuis Fratribus, vt habent Minores pœnitentiarij Sedis Apoſtolicæ: quæ quanta ſit, declaratur p.p. fo. 19. §. 37.
Alia ſimiliter ampliſsima faculas eis conceſſa, in abſoluendo omnes Chriſti fideles, Ibidem, fo. 49. §. 19.
Et an per communicationem poſsint ea vti Fratres Minores, ſi Carmelitæ ipſi ea non vtantur, fo. 51. A.
Caſus occulti, quando dicantur, p.p. fo. 70. D. Et hoc ſcire deſeruit pro quādo datur in Bullis facultas abſoluē di, ac diſpenſandi ſuper occultis.
Ciſterſienſium origo demonſtratur, in primo fo. pagina 8.
Clericis Miniſtris Infirmorum probibitio facta, ne poſsint ad alium Ordinem tranſire, niſi Carthuſiens. vt in eorum Bulla à Greg. 14. conceſſa habetur.
Cenſuras latas, ſeu publicatas ſolenniter à Prelatis in Eccleſia matrice, debent Fratres, quando fuerint requiſiti, in eorum Eccleſiis publicare, & obſeruare, p.p. fo. 153 C.
Congregationis Monachorum S. Iuſtinæ origo demonſtratur, in primo folio, pagina 8.
Congregationi S. Iuſtinæ Indulgentiæ conceſſæ, p.2. fo. 8. D.
Confraternitatibus S. Trinitatis Corporis Chriſti, & Confalonis Indulgentiæ, p.2. fo. 9. D.
Corporalium Benedictio à quibus poteſt fieri; Et an Prælati Minorū poſsint illa benedicere, etiam ad vſum aliorum, vide ſupra in verbo Benedicere Eccleſiaſtica, &c.
Curati, ſeu Parochi non poſſunt ſibi eligere in Confeſſorem alium à ſuo Ordinario non approbatum, nec poſſunt audire Confeſsionem aliorum alterius Parochię, abſq; licentia proprij Parochi, vel Epiſcopi, p.p. folio 62. D.
Conceſsiones factæ pro Monaſterijs Monialium S. Claræ, eſtēduntur, ad alia Monaſteria aliarum Monialium, & quomodo, p.p. fo. 103, B.
Concilij Trid. declaratio, de recipiendis, vel retinendis Fratribus alte-

rius ordinis,fo. 126.B.& D.
Confirmatio Priuilegiorum ampliſſima facta à Clem.VII. habetur in fine huius Compend. fo.1.Bulla 1.& ibi declaro clauſulam illam,quæ ſolet apponi in confirm. Priuil. dummodò ſint in vſu, & vide etiã infra, in verbo Communicatio Priuileg.
Confirmatio electionis Magiſtri General.& Prouincialis Fratrum Cõuentualium, licèt fuiſſet ſtatutum in Bulla Vnionis, vt fieret à Miniſt. Gen. & Prou. Fratrum de Obſeruantia:non fuit tamen in vſu, fo.226.§.3.

Canonica Portio.

Circa ſolutionem Canonicæ portionis, inter alias conceſſiones,quę recenſentur fo.141.§.1.2.3. eſt illa melior omnibus Carmelitarum vbi reuocatur Clementina dudum de ſepulturis: vt eſt uidere ibidem,fo.143.§.5.& 9.
Iuſtitia Eccleſiarum quando habeat locum .§.6.
Eſt & alia conceſſio latiſſima facta ordini Prædicat.in qua eximuntur quaſi totaliter à canonica portione,fo.145 §.7.& 8.
Et idem fuit conceſſum Fratribus Minor. Reg. obſer. §.10.
Et Fratribus Minimis,§.11.& 13.
Reſolutio, & epilogatio conceſſionum ad hanc materiam canonicæ portionis ſpectantium: & adducitur quædam ſententia lata per hoc in fauorem Fratrum Minor. obſer.fo.146.C.

Capitulum Generale.

Quædam determinationes antiquæ circa celebrationem Capituli Prouinc. quæ modo non ſunt penes omnes in vſu, fo.147.
Quod Prouinciales poſſint intra trienniũ ſui officij a ſuis Capitulis Prouincialibꝰ priuari,ſi minus vtiles uiſi fuerint, ibidẽ §.5.

Caſus Reſeruati.

Reſoluitur tota hæc materia caſuum reſeruatorũ à Collectore in duobus.primum,quòd Prouinciales, & Cuſtodes poſſunt ſibi reſeruare caſus, à quibus nullus confeſſor poteſt abſoluere,etiam virtute cuiuſcunq; bullæ,etiam cruciatæ
Secundum quòd à caſibus reſeruatis à Iure Epiſcopis quæ ſunt quinq;) ſeculares non poſſunt abſolui à confeſſoribus præſentati, ab alijs autem omnibus,poſſunt, fo. 148.

Sed circa caſuum Reſeruationem ſunt aduertendę declarationes ſacri Conc. Trid. quæ habentur, f. 149. A.

Abſolutio data ſuper caſibus reſeruatis à non habentibus auctoritatem, quòd ſit nulla, demonſtratur ibidem, C.

Et quòd priuilegia, circa hoc Regularibus conceßa, ſint reuocata, E. & f. 151. C.

Declaratio, ſeu litera ſacræ Cong. Card. circa abſolutionem à caſibus reſeruatis Epiſcopo, vel Prælatis Ordinum, vnà cum altera litera eiuſdem, directa Reuerendiſſimo Epiſcopo Caietæ, D. Alfonſo Hiſpano; habetur, f. 150. C. vbi dicitur, quòd nec per Bullā Sanctiſſimi Nominis Ieſu, niſi per Iubileum pleniſſimum, poteſt aliquis abſolui; & vide ſup. in hoc indice. in verbo Abſolutio, in fine.

Et quomodo, & quando dicantur eſſe exempti Patres Societatis Ieſu à dicta Cardin. Declaratione, f. 150. E. & 151. D. adeò, quòd ipſis Patribus eſt conceſſum poſſe à caſibus reſeruatis abſoluere.

Caſus reſeruati cum annexa excommunicatione, quando, & quomodo poſſit fieri abſolutio, ibidem, E.

In abſolutione caſuum reſeruatorum quid debeant Confeſſores obſeruare, vide, f. 152. E.

Caſus reſeruati à S. D. N. Clem. VIII. omnibus Regularibus taxati cum illorum declaratione, habentur, f. 31. B.

Caſus reſeruati pro quibus eſſet meritò ad Sedem Apoſtolicam recurrendum, quot, & qui ſint, fuerunt declarati à Sixto IV. & habentur p. pr. f. 11 §. 13. E.

Caſus ſibi reſeruare de occultis fuit conceſſum Generali, Prouincialibus, & Guardianis: ſed quò ad Guardianos fuit reuocatum in quodā Capitulo Gener. f. 13. §. 17. E. Sed huiuſmodi facultas remanet nunc limitata per diſpoſitionem S. D. N. Clem. VIII. f. 37. D.

Statutum generale, circa abſolutionem caſuum reſeruatorum, p. pr. f. 39. C.

Caſus Epiſcopo de Iure reſeruati numerantur, f. 57. §. 13.

A caſibus reſeruatis in Bulla Cœnæ, an poſſint Epiſcopi abſoluere, p. pr. f. 68. B.

Forenſes confluentes ad Confeſſores Mendicantes ab Ordinario approbatos an poſſint abſolui à caſibus reſeruatis ſuis Ordinarijs p. pr. f. 62. B.

Abſoluere à caſibus reſeruatis Epiſcopo poterant prius Confeſſores ordin. Mendic. vt p. pr. f. 75. E. Sed nunc ſecùs eſt obſeruandum, vt ſupra eſt dictum.

Clauſura Monialium.

Adducitur Statutum ex iure communi in cap. periculoſo de ſtatu regul. circa perpetuam clauſuram Mon.& ingreſſum, & acceſſum ad eas, fo. 154. §. 1. B. & confirmatio eius per Bened. 12. fo. 156. §. 4. & vide diſpoſitiones Conc. Trid. Pij V. & Greg. XIII. fo. 170. C.

Et an Moniales poſſint arctari ad Clauſuram, vel aliud obſeruandum, quod non vouerunt, ibidem E.

Claues Clauſuræ ſicut ab intra à Monialibus, ita ab extrà per Confeſſores, aut alias honeſtas perſonas, habeantur, fo. 155. §. 2.

Forma Clauſuræ præſcripta ab Vrbano IV. Monialibus ſecundam Regulam S. Claræ profitentibus, ibidem, §. 3.

Et in quibus caſibus liceret eis exire clauſuram, ibidem, E.

Moniales S. Claræ habent ampliorem obligationem ad Clauſuram, quàm illa ſtatuta à iure communi, in Cap. periculoſo ſupra citato; vt probat Collector, fo. 156. E.

Numerantur, & declarantur caſus, in quibus liceret eis egredi Clauſuram Monaſterij, fo. 157. B. & fo. 168. B.

Protectoris poteſtas in concedendo licentiã ipſis Monialibus pro egreſſione à Clauſura, fo. 158. E.

Egredientes Clauſuram præter ſupradictos caſus peccarent mortaliter; ſed non incurrerent excommunicationẽ: niſi, quando irent ad Curiam Romanam, vel habitum dimitterent, fo. 159. B. & adducitur pro hoc Statutum quoddam Bened. 12. fo. 160. A.

An Generalis, aut Prouincialis, vel Commiſſarius Ord. Fratrum Minor. valeat Monialem S. Claræ vnius Monaſterij, ad aliud eiuſdem Ordin. Monaſt. cauſa alicuius grauis infirmitatis curandæ licentiare? huius q. reſol. habetur, fo. 161. B. & vide fo. 168. D.

Quòad Clauſuram Tertiariarũ adducuntur ſeptem notanda, fo. 165. B.

Et quomodo, & quando illæ Clauſuram Obſeruare teneantur, ibidem.

Et quid Pius V. circa hanc Clauſuram diſpoſuerit, vide fo. 170. E.

Ad hoc, vt Monialis aliqua poſſit Clauſuram exire, propter infirmitatem, oportet vt ſuperioris, et Epiſcopi licẽtia ſimul interueniat, fo. 171. E.

Commiſſarius.

Ponuntur aliquæ Diſpoſitiones Leon X. circa Commiſſarij Generalis electionem, & in officio durationem, f. 172. B. & quæ fuerit cauſa, vt talis commiſſarius inſtitueretur, vide f. 180. E.

Ponuntur etiam aliquorum dubiorum deciſiones, circa hoc, videlicet, An talis Cõmiſſarius gé. ſit iudex Ordinarius, vel delegatus, f. 173. Et an poſſit eum Miniſter gener. amouere ſine crimine, vel eius poteſtatem diminuere, f. 175. C. D.
An Miniſter generalis poſſit mittere alium Commiſſarium generalem, ſicut primum, qui erat per electionem, ibidem, f. 178. E.
Item an poſſit mittere aliquos commiſſarios ſpeciales, ad aliquas ſpeciales Prouincias, ibidem.

Communicatio Priuilegiorum.

Communicantur omnia Priuilegia Fratribus Minoribus, & Monialibus conceſſa, Ordini Prædicatorum, & è contra f. 184. §. 1 & 2. & etiam omnia conceſſa Ordini S. Auguſtini. §. 3.
Tribus Ordinibus Sancti Franciſci communicantur omnia Priuilegia conceſſa omnibus alijs Mendicantibus. §. 4. & §. 19.
Communicatio Priuilegiorum facta Monialibus Sanctæ Claræ, & Sancti Dominici, ibidem. §. 2. 5. & 6.
Sunt etiam ampliſſimæ aliæ Priuilegiorum communicationes factæ Ordinibus Minorum, & Prædicatorum. §. 9. cum ſequentibus. Et ibidem. §. 13. de communicatione Conceſſionum in Feſtiuitatibus Ordinum.
Communicatio pro Monialibus Conceptionis, f. 188. §. 18.
Aliæ ampliſſimæ confirmationes, & Communicationes Priuilegiorum factæ Prædicatoribus, & Auguſtinienſibus. §. 20. & 21. cum ſequentibus.
Pro Fratribus Carmelitis ſpecialis Communicatio, f. 193. §. 30.
Fratribus Minimis & Carthuſienſibus Priuilegiorum cõmunic. f. 194 & 195.
Fratribus Ordinis S. Trinitatis Priu. com. f. 196. & ibi communicatio Priuil. Germanis Fratrum, & hoſpitantibus, propter Deum, Fratres, f. 197. §. 39. & f. 198. C.
Excommunicatio contra admittentes ad communicationem Priuilegiorum quoſcunq; laicos, f. 198. A
Participantes Priuileg. an poſſint eis vti contra illos, quorum contemplatione participant, f. 198. D.
Conceſſa vni Ordini Mendic. & non Mendicat. etiam in ſpecie intelligũtur conceſſa alijs Ordinibus, ac ſi nominati eis cocederẽtur f. 199. D. & non in damnum, ſed in fauorem eorũ cõceduntur f. 312. §. 9.

In Mari magno Minimorum conceditur, vt poſſint ipſi Tranſumpta re Priuilegia, & Bullas alijs ordini conceſſas ac ſi illa mutatis nominibus ſpecialiter pro eis emanaſſent, ibidem, E. & ſic intelligitur poſſe facere ali.ord.

Capuccinis ſpecialis facta Priuilegiorum communicatio, f.200. A.

Religioni Crucigerorum, ac clericorum Miniſtrantiũ infirmis, Ampliſſ. communicatio facta, f.200. B. quibus clericis miniſtris infirmorum communicantur, etiam Priuilegia Societatis Ieſu, ut ibidem.

Societatis Ieſu copioſiſſima facta communicatio, f.200. D.

Cómunicatio facta Confraternitatibus charitatis, et S.Spiritus, f.201. B.

An detur communicatio, ſicut in Priuilegijs, ita etiam & in pœnis inter eos, f.201. D.

An in communicatione Priuilegiorum, communicetur vſus, vel non vſus illorum, & an Priuilegium poſſit perdi per non vſum, vel per communicationem, f.73. E. & f.52.

Omnes Médicantes poſſunt in foro conſcientiæ vti omnibus Priuilegijs ante Pium V. conceſſis, etiam per Conc.Trid. reſtrictis, & derogatis. ibidem, B.

Communicare.

Svmendo Sanctiſſimam Communionem in hebdomada S. vel infra Octauam paſchæ ſatisfit præcepto, C. omnis vtriuſq; ſexus, fo.202. E. & in Hiſpaniæ partibus ſatisfit per totam quadrageſimam fo. 205. E.

Forenſes vbi reperiuntur, ibi poterunt Confiteri, & Communicari, ibidem.

Et omnibus ipſis poteſt à Fratribus miniſtrari Sacramentum pœnit. & Euchariſt. omni tempore, excepto die paſchatis, fo. 203. §. 4. & 9. & quòd hoc non ſit contra Conc. Trid. demoſtratur, fo.206. C.

Miniſtrare Sacramentum, tempore Interdicti, quando poſſit, fo. 104. §. 8.

Moniales S. Claræ, & Concept. ſatisfaciunt præcepto Regulæ de communicando, per aliquot dies anteponendo, vel poſtponendo, §. 11.

An aliquis in die paſchæ (ſatisfacto præcepto Eccleſiæ) poſſit communicari pro ſua deuotione extra Parochiam, fo.206. A.

Fratribus Minoribus, & omnibus alijs Mendicantibus eſt conceſſum poſſe miniſtrare Sacram. Euchar. quibuſcunq; quolibet anni die (excepta die Reſurrect.) ibidem.

Adeò

Adeò vt ſecularis confitens, communionem recipiens in aliqua Eccleſia Mendic. in vno dierũ 8. antè,& 8. poſt Paſcha,cum aío ſatisfaciendi præcepto Eccleſiæ, ſatisfacit,& non oportet vt iterum in die Paſc. communicetur in Eccleſia Parochiali, f.206. E. & ſic etiam audiendo Miſſam ibidem.

Commutare.

PRælati Ordinis poſſunt cõmutare Legata:& donata ad vnum vſum facta, in alium vſum, f.207.§.1. 2. & hæc commut. quando debent fieri ſecundùm Conc. Trid. f.208. D.

Conceſſio facta à Leon. X. vt triticum, & alia ſuperflua poſſent commutari, vel vendi, & emi vinum, carnes,&c. eſt cauenda: quia diſſipatiua Regulæ, 207.§.3. & vide ibi Annotat. Cordubę.

Circa commutationem vltimarum voluntatum faciendam quid Conc. Trid. ſtatuat vide ibidem, f. 228. D.

Conceptio Virginis.

COncilij Baſilienſis determinatio facta circa cõceptionẽ, f.208.§.1. & alia determinat. Six. IV.§.6. & 7.

Multæ aliç conceſſiones circa celebrationem eius Miſſæ, ac Diuini Officij, & de Indulgentijs conceſſis.§.4. 5. &c.

Aliquæ Rationes adducuntur, ex verbis Conc. Trid. pro ipſa B. V. conceptione, f. 212. C.

Confirmat Conc. Trid. Decretum Six. IV. & additur pœna contrafacientibus,& modus obſeruandus in prædicationibus, & diſputationibus de ea, ibidem.

Sixtus V. conceſſit Indul. Plen. viſitantibus Eccleſ. Monial. concep. in eius Feſto, ibidem. f. 213. C.

Et de nonnullis alijs Indulgentijs huic Sanctiſſimæ Conceptioni conceſſis, vide infra, in 2. p. In Verbo Indulgent. f. . . .

Concilium.

COncilij conſtans; Decretum in ſeparatione Fratrum Obſeruant. à Conuentualibus, f.213.§.1. & 2.

Confirmatio Priuileg. facta à Leon. X. in foro conſcientiæ, non obſtante reſtrictione facta in Concil. Lateranenſ. f.214.§.7.

Sed Collector probat, poſſe Fratres illis vti, et in foro exteriori, ibidẽ.

Concordia.

PActum factum à Fratribus, vel Monachis cum Parocho de non ſepeliendis parochianis aliquibus, vel certis, in eorum Eccleſiis, eſt obſeruandum, & alia pacta, & compoſitiones facta, ſuper Fratribus iuribus, etiam obſeruentur, f. 216. §. 1.

De concordia facta inter Obſeruantes, & Conuentuales Fratres, ibidē.

Confeßiones, & Confeßores.

COnfiteri peccata ſua aliis, quàm Prælatis, prohibetur. §. 5. f. 7. D. & declaratur f. 23. E. & f. 28. A. & f. 30. A.

Confeſſores Fratres à Prælatis Ordinum ſibi electi, poſſunt eis abſolutionis, & diſpenſationis beneficium impartiri, f. 8. B.

Confeſſorem ſibi eligere, præter ſui Superioris licentiam, nulla poſſe cōſuetudine introduci, ſtatuitur, f. 10. A. ibiq; hoc declaratur, et f. 28. B

Confeſſorum Monialium S. Claræ facultas in abſoluendo illas, ac illorū ſeruitrices, & Sacramenta miniſtrando habetur f. 116. 11. et 12. B.

Confeſſores ſimplices inaduertenter incurſi in aliquam cenſuram, vel Irregularitatem, pro abſolutione data à quibus non poſſent, poterant abſolui per idoneos Confeß. fo. 16 §. 28.

Confiteri aliquis Frater, an poßit, cum quouis Ordinis Confeſſore, abſq; Prelatorum licentia: Et an hoſpites, poßint Confiteri abſq; licentia Prælati illius loci? fo. 28. A. & fo. 30. B.

Confeſſorum Ordinis Minor. licentia, & præſentatio pro audiendis Cōfeßionibus iuxtà Priuileg. antiqua: Et an vnica præſentatio tūc ſufficiebat, & quomodo, fo 44. §. 1. 2. & 4. & fo. 47. §. 16. & fo. 51. E. Sed quid ſit nunc obſeruandum, vide fo. 82. & 84.

Confeſſorum preſentatio an vnica ſufficiat pro omnibus, vel pro vno tantum Epiſcopatu. Et quando eos nollent Ordinarij ad confeßiones admittere, quid faciendum, fo. 54. C. & 84. A.

Confeſſores ord. Minor. dùm ſunt in itinere, & non poſſent commodè ſe Epiſcopis præſentare, nec illorum caſus petere, poſſunt eo caſu plenariè vti auctoritate Epiſcopali, fo. 44. §. 3. Et vt Parochiani, fo. 46. §. 10. & vide fo. 78. E.

Confeſſores quomodo, & quando debeant penitentibus conſcientiam facere de decimis, fo. 55. §. 2. & fo. 58. §. 14.

Confeſſores appprobati ab Ordinario poſſunt omnium ad ſe confluentiū confeßiones audire, etiam forenſium.

Et

Et an poſsint illos à caſibus reſeruatis eorũ Epiſcopo abſoluere, f.62. B. Et quomodo habeant totam Epiſcoporum auctoritatem, & in quibus caſibus Epiſcopi poſſunt, ipſi autem non, f. 75. A. & 78 E.

Confeſſores aduertant quòd in licentia abſoluendi à caſibus reſeruatis, non comprehenduntur cenſuræ, nec votorum commut. nec diſpenſatio, f.72. D.

Confeſſores Ord. Mendic. ab Ordin. approbati quantam habeant auctoritatem virtute ſuorum Priuileg. tractatur in f.73. C.

Vbi multa Priuilegia recenſentur. Ac in pluribus concluſionibus reſoluuntur, f.75. E.

Sed in quo à Bulla Cruciatæ, à Conc. Trid. & à Bulla Cœnæ, talibus Priuilegijs ſit derogatum, habetur f. 79. B.

Confeſſores Mendic. non poſſunt abſoluere à caſibus Epiſcopo reſeruatis, & quando poſsint abſoluere ab excommunicationibus latis à Iure, & ab homine, f.76. B. & 81. A. Vide plenius ſup. in Verbo Abſoluere à caſibus reſeruatis, &c.

Confeſſores Mendicantes, eorunq; priuilegiorum participantes, qualiter debent eſſe, vt priuilegijs, quæ habent, poſsint vti, f.81. E.

Confeſſores debent eſſe præſentati, & approbati, f.82. A.

Circa quam approbationem plura notatu digna diſcutiuntur, videl.

Primò, quis, & quãdo Cõfeſſor dicatur idoneus, et approbatus, f.82. B.

Secundò, An in uno Epiſcopatu approbatus, poſsit in quouis alio Epiſcopatu, ſeu Diœceſi, abſq; alia approbatione, confeſsiones audire, f.84. B.

Tertiò, An ſaltem in eodem Epiſcopatu vnica ſufficiat approbatio, ibidem. D.

Quartò, Quando in aliqua Bulla datur facultas eligendi Confeſſorem approbatum, An Regularis debeat confiteri cũ approbato ab Epiſcopo, vel tantùm à ſuo Superiore, f. 90. D.

Et de his omnibus ſupradictis habetur, f.81. cum ſequentibus, vbi multa notabilia deciduntur.

Confiteri non poſſe hoſpites, niſi de licentia Prælatorum illius loci, vbi reperiuntur, intelligitur de ſubditis, non autem de Prælatis, f.9. A. & f.106. D.

Et an à Guardianis poſsit tolli, vel limitari à Superioribus iſta facultas, vel an poſsit perdi per non vſum, ibidem.

Confeſſores an poſsint concedere indulgentiam. & ſi debent dicere in fine abſolutionis, Et concedo tibi omnes indulgentias, &c. par. 2. f. 59. D.

Confeſſori Monialium S. Claræ in quibus caſibus liceat Monaſterium introire,

Introire, ibidem, in Verbo Ingreſi Mon. Mon. f.96.et ibi Collect.
Prohibitio Eccleſiarum Prælatis facta, ne Fratrum confeſsiones præſumant audire, eorum Prælatis inuitis, f 218.§.1.
Diſpoſitio iuris, circa præſentationes Confeſſorum facienda.§.2.et Prælatis recuſantibus dare eis licentiam, quid faciendum, ibidem. E.
Pro Carmel. Ampliſsima facultas Carmelitanis conceſſa pro inſtituendis eorum Cōfeſſoribus, & Prædicatoribus.§.4.
Pro Obſeru. Prohibitio ne quiſquam Fratrum Min. Obſer. confeſsiones audire præſumat, ſine ſuorum Superiorum licentia, etiam ſi ad id Apoſtolica auctoritate deputaretur.§.6.
Pro Auguſt. Obſer. Hiſp. Prohibitio Auguſtinen. Regul. Obſer. Hiſpan. ne virtute Bullæ Cruc. Confeſsorem alium ſibi aſsumāt, quàm ex deputatis à ſuis Superioribus. Et eſt iam communicata toti Ordini.§.7.
Deputatio Confeſſorum Tertiariorum.§.8.
Epilogatio materiæ Confeſsionum, f.122. B.
Facultates conceſſe Fratribus euntibus ad partes Infidelium, circa abſolutiones, & eorum reconciliationes.§.9. & 10.
Sed pro hac materia Confeſsorum, & Confeſsionum, ſunt nunc nonnulla obſeruanda. propter diſpoſitionem Conc. Trid. quæ habentur, f.123. B.
Sacerdotes quando accipiant abſoluendi poteſtatem, ibidem. C.
Rectores, & Parochi, quando poſsint dare licentiam ſuis ouibus, ut poſſint alijs confiteri Sacerdotibus, ibidem. E.
Aduertenda quædam à Cōfeſſorib. Simplices Sacerdotes ab Ordin. approbati, an poſsint omnes ſubditos illi ordin. ad ſe confluentes, ſine licentia Parochi abſoluere, f.124. C.
Excommunic. contra Fratres abſoluētes excōmunicatos à canone, etc. Et an ſimplices Sacerdotes non Regulares cōprehendantur in ea, & quando Regulares non incurrant, ibidem. D.
Abſolutio prius facienda ab excom. & poſtea à peccatis. E. Et ne in abſolutione dicant à peccatis contritis, f.125. A.
Ponuntur ibidem aliqua alia à Confeſsoribus ſummopere aduertenda circa Bullas, & facultates pœnitentibus conceſſas.
Confeſſores debitè expoſiti, ſociet. Ieſu, licèt nullo literarum gradu ſint inſigniti, poſſunt aperire literas ſacræ pœnitentiariæ, Magiſtris in Theolog. vel in Iure can. deſtinatas, f.126.

Conſeruatores Ordinis.

Pro conſeruatoribus, Fratrum omnes Eccleſiarum Prælati inſtituuntur, f.227.§.1. 2. 3. 4.

Diſpoſi-

Diſpoſitio Conc. Trid. de Conſeruatoribus, non tangit Priuilegia Regularium, & ſic remanet diſpoſitio Pij V., f.228. D. ibiq; ponitur diſpoſitio Greg. XIII. & S. Congreg. Card. declaratio, et 231. B.
Conſeruatores ad quid ſunt Regularibus dati, et de tribus generibus Cõſeruatorum, f.229. A. E.
Plurimę differentię inter Conſeruatores ſecundùm Iura, et Conſeru. ſecundùm Priuilegia, et quòd iſti plura poſſunt, quàm illi. pro ibidem, B. ubi eorum facultates, et officia explicantur.
Perſonæ, quæ poſſunt eſſe conſeruatores, ibidem. D.
Conſeruatores Minimorũ ſunt participes ſuffragiorum totius Ordinis, et capitulariter electi gaudent Priuilegiis ipſius Ordinis, f.231. B.

Conueniri in Iudicio.

LIcèt quamplurima enarrentur priuilegia Mendicantibus conceſſa, ne poſſent in Iudicio conueniri coràm quibuſcunq; Prælatis, et Ordinariis locorum, omnia tamen nunc ſunt limitanda ſecundùm Conc. Trid. f.232. C.
Epiſcopus, ſiuè Ordinarius, capiens, ſiue carcerans aliquem Regularẽ exemptum, delinquentem, incidit in excommunicationem, ibidẽ. E.
Conuentiones, et pacta à Fratribus facta contra Statuta Ordinis, uel abſq, licentia Generalis annullantur, f.233. B.

Conuentuales Fratres.

FRatribus profeſsis inter Obſeruantes tranſeuntibus ad Conuentuales interdicitur ſuccedere, ſeu hæredes eſſe ſuis propinquis, etc. f.234. §.1.
Frater familiæ Obſeruantiæ an poteſt licentiari ad Fratres Conuentuales, ibidem §. 2.
Ponuntur concordiæ initæ inter Conuentuales, & Obſeruantes, et Prælationes eorum diuiſæ, f.236. & 237.
Bona Conuentualium tranſeuntium ad Obſeruantes an, et quomodo debeant diſtribui, f.238. D.
Adducuntur duę Conſtitut. Pii V. reformatiuæ Conuentualiũ, ibid. E.

Correctio Fratrum.

PRælatorum auctoritas in corrigendo, viſitando, &c. Fratres manentes in ſeruitijs Eccleſiaſticarum perſonarum, f.239.
Prælati in correctionibus Fratrum Minorum (rimulis, et apicibus poſt

poſitis) procedant, f.240 §.6.

Ord.Prædic. Corrigere Fratres poſſunt Prælati Ordin. Prædic. Iuris ordine poſtpoſito ſecundùm ſua Statuta, f.241.§.8. & prohibetur appellatio, quibuſdam obſeruatis.

Facultas ampla data ad corrigendos quoſcunq; Fratres, etiam exemptos, illoſque etiam torquere, ibidem.§.12.

Facultas data Generalibus Prędicat. et Minor. ad examinandum geſta Fratrum inquiſitorum hęreticę prauit. et prædicatorum Cruciatæ, etc.§.13. et f. 243. E.

Particularis facultas corrigendi Fratres Ordin. Prędic. de Obſeruantia in Hiſpania.§.14.

Correctionis cauſa poſſunt Prælati noſtri per aliū percutere, f.243.§.15

Corporalia.

Corporalia, et Calices poſſunt clerici, et laici tãgere, f.244.§.1. et 2. Moniales S. Claræ, et Sorores Tertii Ord. poſſunt lauare Corporalia, et Purificatoria, lota tamen prius à Fratribus.§.3.

Et vt Corporalium benedictio poſſit abſolutè fieri pro omnibus aliis extra ſuum Ordinem, vide ſupra in verbo Benedicere, f. 135.

Et etiam infrà in verbo Eccleſiæ, f.309. D.

Credo, ut dicatur in Feſtiuitatibus Ordinis, et per Octauam, f.244. et quid nunc obſeruandum, ibidem, f.245. B.

Cruciata.

Auctoritas Miniſtris General. et Prouinc. conceſſa circa Fratres deputatos ad prædicandū Cruciatā, ſeu ad alia ſimilia, f.245. D.

Virtute Bullæ Cruciatę nō poſſe Fratres ſibi eligere Confeſsores, et quòd nullus Frater, vel Monial. poſſit accipere Bullam Cruc. nec ea vti, ibidem §.2. 3. et 5. et f.258. B.

Et circa hoc, Collector reſoluit pluribus verbis dubium quoddam, An videlicet Religioſi poſsint accipere Bullam Cruc. abſq; licentia ſuorum Prælatorum, ibidem f.246. E. ubi concluditur quòd non.

Et an in ſpecie, Fratres Minores poſsint illam accipere, latius examinatur à Cordub. ibidem, f. 249. C. et nos latiſsimè, f.256.

Ampliſsima facultas Fratribus conceſsa lucrandi omnes gratias ſpirituales, et corporales, quę in Bullis Cruciatarum conceduntur, ad

hoc

hoc ut Fratres illam accipere non eſſent ſolliciti, f.249. A.
Quod omnes Religioſi, etiam ſi ſint Ord. Mend. poſſint Bullam Cruciatę accipere, cum licentia ſuorum Superiorum, f.256. E.
An Fratres Minores poſſint pecuniam procurare pro huius Bullæ acceptione, ibidem, f.257. C. & f.259. E.
Prohibitiones factæ à Pio V. & Greg. XIII. Fratribus Ord. Prædic. Minorum, & Societ. Ieſu, nè uti valeant Bulla Cruciatæ, f.158.B.
In Bullis Cruciatę, datis à Greg. XIII. & Six. V. non ſuſpendũtur Priuilegia conceſſa Prælatis Ordinum Mendic. quoad ſuos Fratres tantùm, ibidem. E.
Moniales Ordinario ſubiectæ virtute Bullę Cruc. nõ poſſunt ſibi eligere aliũ confeſſorẽ, præter illum ab Ordinario eis conceſſum, f.259. A
Quòd ſi de facto ſupradicti Fratres acciperent Bullam Cruc. abſq; licentia ſuorum Prælatorum, an poſſent illa licitè vti? f.259. C.
An Nouitij ſupradictorũ Ordinum poſſint, virtute huius Bullæ, abſolui à caſibus reſeruatis Prælatis à quocunque Confeſſore, à Prælatis approbato? ibidem. E.
Quæruntur plura quæſita notabilia, videlicet.
An per Bullam Cruc. ſuſpendantur omnia Priuilegia, quibuſcunq; perſonis conceſſa, f.260. B.
An ſuſpendantur Priuileg. conceſſa Ordinibus Mendic. ibidem. C. & quòd ſuſpendantur tantùm Priuileg. tangentes ſeculares, & non Fratres. In tantum, quòd ſeculares non poſſunt tunc lucrari Indulgentias, noſtris Eccleſ. conceſſas. (ſtratur. E.
Nec Confeſſores noſtri Priuileg. uti erga ſeculares. vt ibidem demon-
Priuilegio ſupradicto conceſſo Mendicantibus, in Bull. Cruc. vt videlicet non obſt. Bull. poſsint vti ſuis Priuileg. quoad Fratres tantùm an poſſint participare alij non Mendicantes, per viam communic. Priuileg. f.260. E.
Et an Nouitij, & Moniales, & Tertiarij Ord. Mendic. poſſint illo gaudere, f.261. B.
An Fratres, & Moniales poſſint tempore Bull. Cruc. Coronis, & granis benedictis gaudere? ibidem. C.
An per Bullam Cruc. ſuſpendantur Priuileg. in corpore iuris incorporata? Et dicitur quod non, ibidem. D.
Et hinc non ſuſpenditur poſſe dare à Prælatis certæ filiationis, ibidem.
An tempore Iubilei pleniſsimi, quolibet 25. anno celebrandi ſuſpendatur Bulla Cruciatæ, f.262. A.
In Iubileo Supradicto pleniſſimo quinq; ſuſpendũdur, ibid. et illa quinq; ſuſpenduntur in omnibus Ordinibus, etiam Mẽdic. f.263. D. ex quo

multæ illationes inferuntur: videlicet non poſſe Fratres tunc accipere Indulg. plenarias, &c.

Confeſſionalia an eo tempore ſuſpendantur, ibidem. E.

Demonſtratur, quòd tempore publicationis talis Iubilei pleniſſ. non intendat Summus Pont. hāc Bull. Cruc. reuocare: cùm illam paulò ante conceſſiſſet. & ſic etiam nec in public. Bullæ Cœnę: ſed tutius eſſet facere id, quod ibidem conſulitur, f. 263. A. B.

Prælati aduertant, vt finitâ Bullæ Iubilei publicatione, procurent Priuileg. confirmationem, ſaltem quoad ſuos Fratres, f. 263. E.

Cuſtodes.

CVſtodum numerus, pro electione facienda Miniſtri generalis, taxatus à Nic. IV. & Leon. X. f. 264. §. 2. & 3. vt vide f. 265. D.

Tria aduertenda in hac Materia Cuſtodum, videlicet, eorū Nomen, Numerus, & auctoritas, quæ omnia examinantur in f. 265. A.

Cuſtodis nomine quinam comprehendantur, ibidem B.

Cuſtodis officium quid ſit, ibidem. D.

Cuſtodum auctoritas quanta ſit demonſtratur, f. 266. A.

Cuſtodes carent ea auctoritate, quam habent Prouinciales, in abſoluendo ſuos Fratres à cenſuris, & cum eis diſpenſando: niſi ſpecialiter eis à Miniſtris committatur. Sed bene poſſunt, per communic. Priuil. Ord. Prad. vt ſup. in verbo Abſolutio, f. 13. A.

Decimæ.

DEcimarum ſolutionem impedire, prohibetur Fratribus Prędicatoribus, & Minor. ex iure communi, f. 266. §. 1. immo tenentur in confeſſionibus, & prædicationibus, de illis facere conſcientiam: & recuſantibus abſolutionem denegare, ut in. §. 14.

Decimam nullam tenentur Fratres Minor. ſoluere de hortis, & virgultis ſuis. §. 2. & plenius ampliatur in. §. 9. & idem dicitur de Prædicat. & Carmelitis, f. 268. D.

Decimam ſoluere Moniales, & aliæ Regulares perſonæ, quæ ob paupertatem mendicàre coguntur, minimè tenentur. §. 3.

A Decimarum ſolutione latiſſima Exemptio facta Monial. S. Claræ, et Concep. §. 4. 6. 10. 12. 13. & 15. & Monialibus, & Fratribus Ord. Prędic. §. 7.

Diſpoſitio Iuris communis circa ſolutionem Noualium, vel cuiuſcunque decimæ, animalium, quoad omnes Religióſos. §. 5.

Fratribus S. Ioannis Hieroſolymitani ampliſſima exemptio à Decimarum

rum

rum ſolutione, f. 271. §. 17.

Pius IV. anno 1560. exemit Moniales omniũ Ordin. à ſolutione quarumcũque Decimarum, & aliorum onerum. & Pius V. id ampliauit pro omnibus Ordinibus Mend. f. 271. C.

Mendicantes ad ſolutionem trium Decimarum teneri à Greg. XIII. anno 1577. fuit mandatum, ibidem. D.

Plura de hac materia vide ſup. in verbo Canonica portio.

Declarare.

FAcultas data Vicario Generali Ord. Prẹd. de Obſeruantia interpretandi Dubia occurrentia ſuper gratijs & Priuil. eis & toto Ord. conceſſis. §. 2.

Declarare dubia occurrentia, circa officium Diuinũ, & circa ſcrupulos Fratrum: & an debeant abſtineri ab vſu alicuius conceſſionis viuæ vocis Orac. vide ibidem per illos. §. 3. f. 272.

Declaratio Motus proprij Pij V. & Greg. XIII. circa prohibitionem ingreſsus ad Monaſt. quorumcũque Regularium, & Monialium habetur, par. 2 in verbo Ingredi Monaſt. Monial. f. 136.

Declaratio Bullæ S. D. N. Clem. VIII. de largitione munerum habetur infra, in verbo Dare

Dare, cum declarat. Bulla de largit. Muner.

EX Nicolai III. & Leon. X. Declarat. vt poſſent Fratres Minores de rebus mobilibus, & parùm valentibus, cum licentia Superioris aliquid dare, &c. vt f. 273. §. 1. & 2. infertur quod ad hoc, ut Fratres poſſint donare aliquid, requiruntur conditiones, vt ibidem.

Sed modo obſeruanda eſt diſpoſitio Bullæ S. D. N. Clem. VIII. De largitione munerum, &c. cuius declaratio ponitur ibidem, f. 275. & 279.

Quòd iſta Bulla obliget in conſcientia ad peccatum mortale, ibidem. C.

Largitio munerum quid importet. D.

Regulares illi dicuntur, qui tria vota eſſentialia in Religione approbata emittunt. Adeò quòd ex his duobus conditionibus, multę perſonæ excluduntur ab hac Bulla, ut ibidem. E.

Ex præfatione Bullæ, plures fines, ſeu cauſæ finales principales conſtitutionis colliguntur. In tantùm, quòd licèt ceſſet una, vel altera, non proinde ceſſabit conſtitutionis diſpoſitio, f. 280. C.

Diuiſio omnium eorum, quæ tractantur in Bulla, ibidem. E.
Primo cõtinentur quędam generalitates, tam perſonarum donantium, & recipientium, quàm etiam modi donandi, f.281. B.
Secundò quędam exceptiones, ſeu Modificationes quorundam caſuũ in quibus poteſt donari, f.282. C.
Tertiò pœnæ impoſitæ, f.286. & hæc omnia examinantur, f.281. cum ſequentibus.
Sex generalitates comprehendentes, tam donantes, quàm recipientes, & res donatas, ibidem. B.
Caſus, in quibus licet donare, excepti in Bulla, cum conditionibus ad eorum validitatem requiſitis, f.282. C.
Leui ora eſculéta, & poculenta, quantæ quantitatis debét eſſe, f.283. A
Licentia donandi, poteſt dari à Superioribus, ſemel pro ſemper. C.
Munuſcula ad deuotionem pertinentia, quæ ſint. D.
Rerum minimarum quantitas, quanta ſit, f.283. E.
Superiorum appellatione, qui nam veniant, f.284. B.
Dare res paruas, excludit cauſam ambitionis. C.
Dare eleemoſynam permittitur, quatuor condit. concurrentibus. D.
Fratres de peculio eorum particulari, & Moniales de Bonis Parafrenalibus, poßunt Eleemoſynam dare. E.
Hoſpitalitas potentiorum diuinum, quibus conditionibus debet fieri (f.285. B.
Alij caſus, in quibus extra Bullam licet donare, ponuntur, ibidem. D.
Pœnæ appoſitæ in Bulla, una pars reſpicit ſeculares recipientes à Regularibus, & alia ipſos Regulares donãtes. & hę narrãtur in f 286. B.
Pœnam non deberi, niſi poſt condemnationem, quando habeat locum, & quando non. C.
Priuatio honoris, dignitatis, &c. qui nam ſint iſti honores, dignitates, &c. declaratur ibidem. D.
Pœna ipſo facto incurrenda, quomodo ſit intelligenda, & an ſtatim, quòd quis donauit cõtra Bullæ diſpoſitionem, debeat reſignare, officia, dignitates voces, &c. E.
Summus Pontifex, cur in hac Bulla non appoſuit pœnam excommunicationis, ſed tantùm ſupradictæ priuationi? f.187. B.
Narrantur in breui epilogo pœnæ ſupradictæ in hac Bulla appoſitæ, ibidem. C.
Circa hui⁹ Bullæ publicationẽ, duo valde neceſſaria sũt aduertẽda, videl.
Primum quòd promulgatio Bullæ ſufficit vt fiat in vrbe Metropolitana; & ad hoc utliget quæ requirantur, f.287. D.
Alterũ, an obliget à die ſcientię, vel publicationis, quæ eſt difficilis quæſtio, & determinatur ibidem. f.287. E. & f.288. D.
An vendẽs aliquid, ultra prætiũ in pragmatica taxatũ obligetur in conſcientia

ſcientia illud plus reſtituere, & an, & quando excuſetur, f. 288. C.

Diſpenſatio.

DIſpenſare in omnibu[s] [vo]tis, in quibus poſſunt Epiſcopi, poſſunt Patres Societ. Ieſu, f. 33. D. & idem poſſunt Confeſſores Ord. Min. f. 2. 3 § 16

Diſpenſare poſſunt Prælati Ord. Min. in irregularitate ex quouis homicidio, ſiuè voluntario, ſiuè à caſu Proueniente, dummodo ſit occultum, f. 31 B. & uide f. 294. §. 21. & 24. & f. 298. D.

Diſpenſare poſſunt Prælati noſtri in aliquo, in quo non poßunt Epiſcopi, & in multis alijs caſibus, habent maiorem auctoritatem, quàm ipſi Epiſcopi, f. 71. E.

Diſpenſandi in irregularitate, ex cauſa abortus proueniente, fuit à Six. V. Prohibitum, & quando talis prohibitio, haberet locum, & eius reuocatio facta a Greg. XIV. habetur, f. 72. A. B. C.

Diſpenſare cum inceſtuoſis, & cum eis, qui caſtitatem vouerunt, an poſſint Confeſſores ab Ordin. approbati? f. 75. B. & 78. B. & f. 293. §. 17 & 298. C. & f 301. B.

Et quomodo illa, non veniant in appellationem caſus: cùm ſint potius impedimenta. quàm caſus. ibidem.

Diſpenſandi prohibitio in cenſuris Papæ reſeruatis, f. 77. C.

Diſpenſare poſſe in Simonia, & in iuramentis, ſeu votis iuratis, quomodo intelligatur, f. 77. B. & E.

Diſpenſare in priuatione, & inhabilitate officiorum, quis Prælatus poſſit, & quomodo, & quòd hoc poſſit Prouincialis: habetur, par. 2. verbo Ingredi Monaſt. f. 145. A.

Diſpenſandi facultas cum priuatis, & inhabilitatis ad off. & cum patientibus defectum natalium. A. rehabilitandi, & abſtergendi infamiam, eſt iam conceſſum Minist. Infirm. & per conſequẽs poſſunt per communic. & alij Mendicantes, vide par. 2. verbo Ingredi Monaſt. Mon. f. 146. A. & in hac par. pr. f. 299. B.

Diſpenſare poſſunt Fratres Ordin. Prædic. & Minor. exiſtentibus in partibus Infidelium cum omnibus irregularitatibus illarum partium cum quibus poſſent diſpenſare Legati Sedis Apoſt. f. 298 § 1. & 2.

Diſpenſatio circa Ieiunia, & ſilentium Monialium S. Claræ. § 5.

Diſpenſatio pro infirmis, & debilibus in ijs quæ non fuerint contraria Regulę, v. puta, in equitando, calciamenta portando, &c. §. 8. & vide pro eius intelligentia, f 296. C. (. §. 10. 11. & 12.

Diſpẽſare in irregularit. homicid. caſuali, & enorm. ſang effus, f. 291.

Diſpenſare cum patientibus defectum natalium, § 12 et 13 et f. 299. B.

Diſpenſatio in ætate Ordinandorum, f. 192. §. 14. & f. 300. D.

Diſpenſatio facta ab Innoc. V III. cũ Fratribus Ord. Prædicatorũ Obſeruantibus Cong. Hiſpan. ſuper poſſeſſionibus, redditibus habendis, auferendo maledictionem S. Dominici, &c f. 293. §. 18.

Diſpenſatio cum Bizocharis facientibus votũ Religionis S. Claræ. §. 20.

Diſpenſandi facultas ampliſſima data Monachis S. Benedi Valli Oleti, circa diſpenſationem, in omnibus cenſuris, & irregularitatibus etiam in illis caſibus, homicidij, membrorum obtruncationis, & enormis, ſang. effuſ. habetur, f. 294. §. 24. & quòd intelligatur de quolibet homicidio, etiam voluntario, & quòd hæc facultas communicatur Mendicantibus, f. 298. D. & f. 301. D.

Sed aduerte, quòd, quoad Diſpenſationem in homicidijs volunt. etiam occultis, irregularitate, nunc obſtat Conc. Trid. Seſſ. 13. cap. 7. de reform. ſed non in homicidio Caſuali. vt ibidem dicitur, & habetur hic, f. 301. D.

Et ibidem quamplurimæ aliæ ſimiles facultates, pro, eorum Monachis, Oblatis, N[illegible] obſer. Italię, & ſecularibus, narrantur.

Diſpenſare in votis factis, pro ingreſſu alterius Religionis, etiã ſtrictioris, ibidem. §. 28

Facultas conceſſa Magiſtro, & Fratribus Hoſpital. S. Ioannis Hieroſolim. f. 296.

Diſpenſare in aliquo præcepto noſtræ Regulæ Minoritanæ, & maximè in debilibus, & infirmis, in portando calciamenta, in equitando, etc. quis, & quando poterit, f. 296. C. & D.

Præcepta noſtræ Regul. & eorum tranſgreſſiones ſunt in duplici differentia, f. 297. D.

Diſpenſare cum illigitimè natis, quomodo nunc fiet, & quid Six. V. circa illos ordinauit, & Greg. XIV. poſtmodũ moderauit, f. 299 B.

Illegitimè natus, per ingreſſum in Religionem, non diſpenſatur, ad dignitates, & ſuperioritates Religionis, niſi ad hoc ſpecialis fiat cum eis diſpenſatio: & à quo debeat hæc fieri. vide f. 299. E.

Diſpenſatus in dignitate minori, non cenſetur diſpenſatus in maiori, f. 300. B.

Diſpenſandi in ætate Ordinandorum Conceſſio, iam eſt per Conc. Trid. correcta. ibidem. D.

Diſpenſatio in pœna à Six. V. laxata, ob indebitã Ordinum ſuſceptionem, in Bulla contra Cleric. malè prom. non poteſt fieri, niſi in Iubileo pleniſſimo. ibidem.

Diſpenſare in interſtitiis à Conc. Trid. in ſacrorũ Ord. ſuſceptione requiſitis, à quo, & quando fieri poteſt, ibidem Remiſſiuè.

Diſpen-

Diſpenſare in votis; uid · in verbo Votum, in noſtra annotatione,
Congregationi S. Bernardi facultas conceſſa à Greg. XIII. Diſpenſandi ſuper quacunque irregularitate, & ſuſpenſione, occultis: homicidio volunt. & hæreſis caſibus exceptis, f. 300. E.
Idem fuit conceſſum Fratribus Ord. Prædic. à Pio V. cum extẽſione ad omnes alios caſus, Epiſcopis reſeruatos, f. 301. B.

Eccleſia Fratrum.

PRo Eccleſiarum et Altarium conſecratione, oleo Sancto, & quolibet alio Eccleſiaſtico ſacramento, Facultas Auguſtinenſibus cõceſſa, f. 302. §. 2. & Fratribus Minimis, f. 303. §. 6. & eius modificatio habetur, f. 304. §. 9.
Contra infringentes Eccleſias, & loca Fratrum Minorum, aut aliquam in illis violentiam exercentes, f. 302. §. 3.
Exemptio Fratrum Minorum, quoad Eccleſias curatas, ab eu poſſeſſas f. 303 §. 5. & quomodo poſſint illas Epiſcopi viſitare, f. 304. §. 8.
Ne pulſentur Campanę ſabbato Maioris hebdomadæ, antequam pulſet Matrix Eccleſia. §. 10.
Cenſuræ promulgatæ in Matrice Eccleſia, promulgentur, & ſeruentur etiam in Eccleſijs Fratrum. §. 11.
Audientes Miſſam feſtiuis diebus in Eccleſijs noſtris ſatisfaciunt prę cepto Eccleſiæ: licèt non vadant ad eorum Parochias. §. 12.
Eccleſiæ poſſunt mutari de vno loco, in alium, & locus prioris Eccl. reduci ad vſus humanos, f. 305. §. 15.
Eccleſias reconciliandi cum aqua Gregoriana facultas data Monachis S. Benedic. & quæ dicatur aqua Gregoriana. § 19.
Bulla Greg. XIV. de immunitate Eccleſiarum, moderatoria illius Six. V. contra bannitos, f. 306. C.
Aduertenda in hac Bulla à Religioſis, f. 309. B.
Corporalium benedictionis facultas, abſolutè data pro omnibus. D. Et uide ſupra, in verbo Corporalia.
Epiſcopi, quas Regularium Eccleſias viſitare poſſunt. E.
Capuccinorum Eccleſiæ non poſſunt ab Ordinarijs viſitari. ibidem.
Vbi Equites Hieroſolymitani habent iuriſdictionẽ temporalem, & ſpiritualem, ibi Ordinarij non poſſunt viſitare, f. 316. A.
Quod tamen debet intelligi ſecundùm declarationem factam à Pio V. 89. Expoſcit Paſtoralis Officii. ſ. niſi in his duntaxat, quę animarum curam, illiuſque exercitium, & Sacramentorum adminiſtrationem reſpiciunt.

✠✠✠✠ 4 Et ſi-

Et ſimilem Declarationem fecit Greg. XIII. in conſt. 67. circumſpecta in omnibus, & in conſt. 88. Conſueuit Sedes, &c.

Eccleſia, ſex modis dicitur eſſe polluta, & quomodo, & à quibus poteſt reconciliari, vide ſupra, in verbo Benedicere Eccleſiaſtica.

Ædificare.

Ædificandi prohibitio infra ſpatium 300. Cannarum ab Eccleſiis Fratrum Minorum, f. 310. §. 1. 9. 15. 16. 19. Sed quomodo hoc nunc practicetur, f. 316.. B.

Aedificiorum materiam (Eccleſiis exceptis) Calices, & alia paramẽta, ſecum poſſe alibi aſportare, ſiue illa vendere, &c. Minoribus eſt conceſſum, f. 311. §. 2. & §. 14. vbi conceditur Eccleſiæ locum poſſe reduci ad vſus humanos.

Aedificare, ſeu recipere noua loca, vel recepta mutare, abſq; Sedis Apoſt. licentia prohibetur. §. 3. 17. 18. & illa relinquere in manu Ordinarii, poteſt fieri cum licentia Generalis Ordin. §. 8.

Fratres unius Prouinciæ nequeũt ædificare loca in alia Prouincia, abſq; licentia Generalis. §. 12.

Conceſſio ampliſsima Ordini Minim. facta, vt poſſint ędificare, & recipere noua loca, abſque aliqua Sum. Pont. licentia, & etiã contradicente loci Ordin. f. 315. §. 20. ſed per Conc. Trid. hoc fieri eſt prohibitum, ut f. 316. D.

Aedificare, ſeu recipere noua loca poſſunt nunc Regulares Mendicãtes, cum licentia tantùm Diœceſan. f. 316. D.

Societati Ieſu Priuileg. Conceſſio circa ſpatium 140. Cannarum. ibidẽ.

Aedificiorum materiam alibi transferre. Vide ſup. f. 138. §. 5. & 7.

Eijcere ab Ordine.

Eiecti ab Ordine non prędicent, uel confeßiones audiant, f. 317. Eiecti poſſunt tranſire ad alios Ordines, ibidem. §. 2.

Incorrigibiles, habitu expoliari conceditur. §. 4. quod qualiter intelligi debeat, exponit ibidem Collect. vbi doctrinam D. Bonauen. adducit. et uide etiam, f. 321. B.

Eijciendi ſunt ab Ordine, qui in profeßione tacuerũt aliquod eorum delictum famoſum, uel morbum, f. 319. §. 6.

Conceßio, perpetuò incarcerandi, & ad tempus ad triremem relegandi Fratres delinquentes Ordini Fratrum Sancti Hieronymi data, f. 320. E.

Diſpoſitio Six.V. contra criminoſos eiiciendos ab Ordine, f.321. A.
Eiecti tenentur tranſire ad alium Ordinem, ibidem. E.
Sed an requiratur ad hoc licentia Superiorum, f 322. A.

Electio.

ELigendi modus à iure communi præſcriptus, f.323.§.1.& 2.
Et quid nunc ſecundum Conc. Trid. ſit obſeruandum, ibidem, & f.327. D.
Electio generalis Miniſt. quomodo facienda, & de eius auctoritate.§.3. 4.10.& 11.& de numero Cuſtodum eligentium.§.6.
Electio Vicarij generalis totius Ordinis.§.7.
Electio Miniſtrorum Prouincialium.§.4.& 8.
Electio cuſtodum, & guardianorum habetur in verbo Cuſtos, & Guardianus, & hic f.324 §.6.
Declaratio Bullæ Vnionis Fratrum Conuentualium, & de Obſeru. circa modum electionis Prælatorum obſeruandum, & de tempore officiorum durationis, f.326. C. & 327. A.
Annis officij expletis, an ipſo facto Prælati ipſi, pro abſolutis habeantur. E. & f.327. B.
Electio Prioris gener. Ord. Canonicorum Regul.S. Saluat. ad trienniū reducta, ibidem.
Pœna contra ſubornantes in electionibus, ibidem. C. & f.328. C.
Capuccinorum modus, quem in electionibus obſeruant. E.
Electores, digniorem debere ſemper eligere, conditionibus ibi aſsignatis, f. 328. A. D.
Electio Abbatiſſarum, quomodo antiquitus erat facienda, & quomodo nunc per Conc.Trid.& cuius ætatis debeat eſſe, vide ſupra, in uerbo Abbatiſſa, f.4. & 5.

Eleemoſyna.

PAupertatem Fratrum Minorum eſſe meritoriam, f.328.§.1.
Eleemoſynā dare Fratribus, de malè oblatis incertis, &c.§. 2.et 9
Eleemoſynam petere in terris excommunicatorum, & ibi manere.§.4.
Excommunicatio contra prohibentes, nè Fratres Minores, & Prædicatores, Carmelit. & Auguſtin. eleemoſynas peterēt, &c. f.239. §.7. 8. & 9. 13. & f. 333. A.
Eleemoſynas quærentes ſub nomine Fratrum de Obſeruantia excommunicationis pœnam incurrunt. §. 10.
Manus adiutrices, commutantur in eleemoſyna panis, & aliis ad victum pertinentibus.§.11.

Eleemoſynas, & legata obuenientes loco abundantiori, poteſt Generalis, uel Prouincialis transferre alteri loco indigentiori .§. 14.
Adducuntur quædam Statuta generalia, circa huiuſmodi materiã 332.

Epiſcopi.

DE Exemptionibus ab Epiſcoporum iuriſdictione, & de Confeſſorum eis facienda præſentatione, & de primi lapidis impoſitione, & aliis, vide remiſsiuè, f. 333. C.
Fratres, Epiſcopi electi, omnia quæ habent, reſignent Prælatis.§.2. & quando, & quomodo debeant electioni, ſeu poſtulationi de ſe factæ conſentire .§. 3.
Epiſcopi incarcerantes Fratres aliquos exemptos, an, & quando excommunicationem incurrant, vide f.232. E.
Et an poſſit, illos excommunicatos eſſe, declarare, f.332. C. D.
Et an Fratres ab eis citati debeant comparere. ibidem, f 363. C.
Epiſcopus, concedendo caſus ſuos, an, & quando videatur cõcedere abſolutionem, uel diſpenſationem a cenſuris, ſupra f.29. E.
Epiſcopus concedendo alicui omnem ſuam facultatem, & auctoritatem ad confeſſionem audiendam, non cenſetur ei concedere caſus ſibi reſeruatos, f.30.
Epiſcoporum facultas, eis tradita à Conc. Trid. in abſolutione, & diſpẽſatione cum ſuis ſubditis: an ſit reuocata per Bullam Cœnæ Sixti V. & aliorum, f.66. E.
Et quòd tollatur ab eis facultas abſoluẽdi ab hæreſi in foro conſcientiæ ſed non in foro fori f.68. A.
Epiſcopi, quod poſſunt ex conſuetudine, & tolerantia in caſibus Bullæ Cœnæ, f.68. E. hoc non poterunt Prouinciales: licèt eis fuerit illorum communicata facultas à Pio V. f.70. C.

Euchariſtia.

SAcerdos, quando vult celebrare, vel tantùm Euchariſtiæ ſanctiſſimum Sacram. ſumere, non debet Stolam geſtare, ſub pœna excommunicationis f.334.§.1. ſed quomodo hoc intelligatur. ibid. f.335. A.
Quòd Moniales poſſint habere ſanctiſſimum Euchariſtiæ Sacram. in loco interiori Monaſt.§.2. ſed ſecùs eſt modò per Conc. Trid.
Multa alia pertinentia ad hanc materiam Euchariſtiæ, vide ſupra in verbo Communicare.

Excommunicatio.

CEnſuræ, & Interdicta, mandante Epiſcopo, debent à Regularibus in eorum Eccl. publicari, et ſeruari, iuxtà Conc. Trid f.346.D

Fratr

Fratres, quomodo ſe debeant habere in euitatione excommunicatorum, & in terris illorum, f. 337. §. 1. 2. 4. & 6. & f. 146. E.
Excommunicationes, ſeu caſus Bullæ Cenæ Domini Six. V. f. 339.
Excommunicationes poſitæ in extrauag. Etſi dominici gregis, referuntur f. 341. C.
Excommunicationes quædam ſpecialiter pertinentes ad Fratres, enarrantur, f. 342.
Excommunicatum euitare, quando, & quomodo tenemur: & datur vera intelligentia ad conſt. Conc. Conſtan. f. 146. E.
Notorii excommunicati, quando eſſe dicantur, & de duplici notorietate, facti, & iuris, f. 347. D.
Excommunicatus ſpecialiter, ob non comparendi, vel parendi, uel alio modo, nõ eſt euitandus: niſi etiã expreſſè fuerit denũtiatus, f. 348. B.
Delictum, & delinquens, licèt ſint notorii, propter quod lata eſt excommunicatio, ſi non fuerit ſpecialiter, & expreſſè denunciatus, non teneor illum vitare, immò poſſum coram eo celebrare; & pro eo publicè orare, f. 348. B.
Excommunicati, etiam occulti, in nullo releuantur, in quantùm ad ſe, & ideò debent ſe abſtinere à Diuinis, &c. ibidem. F.
Catholici Galliæ, & in aliis partibus, quomodo poſſint cum illis hæreticis publicè excom. practicare ibidem.
Excõmunicari vel interdici non poſſunt Fratres Ord. S. Hieron. Hiſpan. Ciſtercienſ. Camaldul. & Societ. Ieſu, nec eorum loca, nec ſeruitores, &c. niſi de ſpeciali mandato Sedis Apoſt. f. 349. B.
Fratres minores, non poſſunt ligari aliqua ſententia excom. ſuſpenſ. vel interd. ẽti, iuris, vel hominis, niſi nominentur ſpecialiter, f. 349. D.
Quoad Bullam Cenæ ponuntur quædam notabilia. ibidem. E.
Excommuaicatio lata contra abſoluentes à caſibus Bullæ Cenæ, non eſt reſeruata Papæ, f. 350. A.
Omnes Confeſſores tenentur penes ſe habere tranſumptum Bullæ Cenæ, & quomodo ab hoc eximuntur patres Societ. Ieſu, f. 351. B.
Per quæcunque Priuilegia, ſeu Bullas, nunquam cenſetur dari facultas pro caſibus Cenæ; niſi de eis expreſſa fiat mentio. ibidem. A.

Exempti Fratres.

IN exemptos Fratres Prælatorum auctoritas habetur, f. 351.
Et quando, & quomodo ipſi exempti Fratres poſſint ſe negociis, uel officiis, vel Priuilegiis Ordinis immiſceri. uide ibidem.
Exemptiones, qua forma, & cuius licentia, ſint impetrandæ & quis debeat,

debeat eorum Breuia, ſeu Bullas recognoſcere; vide f.353.

Exemptio.

Exemptio Fratrum, & Monialium, à Prælatis Eccleſiaſticis & ab omnibus actibus fori iudicialis, & occupationibus, & negotiis extra ordinem, f.354 & 355. & de immediata eorum ſubiectione Sedis Apoſt. f.156. & 157.

Aliaſque quamplurimas exemptiones conceſſas Fratribus Prædicatoribus, Carmelitis, Monachis S. Bened. ac Monialibus S. Claræ. vide ibidem per totum.

Fratres delinquentes, quomodo, et quando, dicantur, exempti à iuriſdictione Ordinariorum, ibidem, f.262. A.

Epiſcopus Regularem exemptum incarcerans, an excommunicationem incurrat. Et an, ſi Regularis percuſſerit clericum, poſsit illum Epiſcopus denuntiare excommunicatum, ibidem. C. D.

Exempti, ab Epiſcopo citati, an, et quando teneantur cõparere, et quãdo teneãtur parere Curiæ ſeculari, Bãnitos perſequẽtiſ ibid. f.363. C.

Exemptio Religioſorum, ab exactionibus quibuſcunque, f.363. C. et in fine Compendii, f. 3. vbi nonnulla notabilia ponuntur.

F

Fratrum Minorum omniumque aliorum Mẽdicantium origo enarratur in primo folio.

Fratres Minores, aliique Mendicantes, quomodo non poſsint tranſire ad Ordines Monachales, vel intra ſe, f.2. A.

Fratres Minor. non poſſunt ſibi eligere confeſſorem, nec à caſibus reſeruatis abſolui, niſi de conſenſu ſuorum Prælatorũ, etiam virtute Bullæ Cruc. f.13.§.15. et 16.

Fratribus Minor. fuit conceſſum poſſe audire in confeſsionibus omnes etiam forenſes, ea auctoritate, quam habent ab Epiſcopo, in cuius Diœceſi exiſtunt, f.45.§.7. 8. 9.

Fratribus Minor. et Prædicatoribus quamplurimæ inſignes Priuilegiorum communicationes, f.184.§.1. conſequentibus.

Fratribus Minor. et reliquis Mendic. Ampliſsimæ exemptiones à ſolutionibus quarumcuque decimarum, ſupra in verbo Decimæ, et quòd non poſsint aliqua cenſura ligari, niſi ſpecialiter nominentur, f. 344. D.

Fratres hoſpites, an poſsint confiteri abſque licentia Prælati illius loci, vbi reperiuntur? et quid, et quãdo ipſi hoſpites ſunt Prælati? f.28.B.

Frater excommunicatus, an poſsit abſoluere alterum Fratrem excommunicatum? et quid, quando ſe percuterent ad inuicem, uel Superior

rior percuteret ſubditum? vide infra, in hoc indice, in verbo Religioſo, qui manus violentas, &c.
Fratres Ordin. Præd. à nullo Confeſſore alterius Ord. poſſunt in Confeſſionibus audiri, f. 17. §. 29. & §. 32.
Fratribus Ord. Prædic. ampliſſima facultas in audiendo confeßiones, etiam forenſium, f. 48. §. 17. quæ communicatur etiam Fratribus Minor. & ibidem. D.
Fratrum Ordinũ Prædicatorum ampliß. Priuilegiorum Communicatio, f. 190. § 20.
Fratribus Carmelitis ampliß. facultas conceſſa, in abſoluẽdo omnes Chriſti fideles, f. 49. §. 19. & an per communicationem poßint Fratres Minor. illa vti, ſi Carmelitæ ipſi ea non vtantur, f. 51. A.
Frat. Carm. Priuilegiorum Communicatio, f. 193. §. 30.
Fratrum. Erem. S. Auguſt. origo, deſcribitur, in primo folio huius Cõpend. pagina 5.
Fratres Auguſt. non poſſunt impediri ab exequutione Prædicationis, & confeßionis: dummodo obſeruent Clem. Dudum, f. 49 §. 18.
Fratribus Auguſt. ampliß. communicationes Priuileg f. 191. §. 21.
Fratr. Minimis Conceßio data à Iulio II. ut poßint à Confeſſoribus ſibi electis abſolui à caſibus reſeruatis, quomodo intelligatur, uide f. 26. E & 27. A.
Fratribus Minimis latißima facultas, pro abſolutione ab omnibus caſibus, & cenſuris Ordinario reſeruatis, tàm à iure, quàm ab homine, &c. f. 50. § 20. & an extendatur ad ſeculares f. 53. B.
Fratribus Minim. facultas data, pro lucrandis Stationibus vrbis Romæ par. 2. f. 16 §. 10.
Fratr. Minimis & Carthuſienſ. & S. Trinit. Priuileg. communicatio, f. 194. 195 & 196.
Fratrum S. Hieron. Ieſuatorum origo, habetur in pr. folio, pag. 6.
Fratrum Eremit. S. Hieron. è Piſa initiũ demonſtratur, in pr. fol. huius Compend. pag. 8.
Fratrum Eremit. S. Hieron. Hiſpan. exordium habetur, ibidem.
Fratribus S. Hieron. gratia conceſſa, ut poßint plenariè abſolui; intelligitur de peccatis quocunque tempore confeßis, licèt tunc non confiteantur, f. 64. D.
Fratribus S. Hieron. Hiſpan. eſt prohibitus tranſitus ad alias Religionis, & quo modo, f. 129. D.
Fratribus S. Iohannis Hieroſolim. exemptiones à decimarum ſolutione conceſſæ, f. 271. §. 17. & à viſitatione Ordinariorum. vide ſupra in uerbo Eccleſiæ.

Fratres,

Fratres, exigentibus meritis, poſſunt à Prælatis torqueri, modo, & forma, vt inf. 121. A.

Frater profeſſus, an poſſit Religionem exire, propter parentum inopiam, f. 127. B.

Formulæ aliquæ abſolutionis plenariæ ponuntur, f. 40. 42. & 43. Et vna pleniſſima danda Fratribus in agone mortis, f. 43. C. & aliæ formulæ ordinariæ ponuntur in fine huius Compendij, f. 55.

Fratres Ordinis S. Hieron. Hiſpan. Ciſtercienſ. Camald. & Societ. Ieſu quomodo non poſſint aliqua cenſura ligari, uide ſupra verbo Excom.

Famuli Fratrum.

Famulis Fratrum quamplurimæ Conceſſiones conceſſæ, pro tempore Interdicti, pro ſacramentorũ receptione, &c. ponuntur, f. 366. & quomodo debeant Conceſſiones illæ intelligi, f. 368. A.

Feſtiuitates.

Nonnulla Priuilegia conceſſa pro celebrandis Feſtiuitatibus Sanctorum noſtri Ordinis, vide f. 369.

Et præcipuè pro Patre Seraphico noſtro Franciſco, f. 370.

Sed quid ordinauerit pro hoc Six. V. & Pius V. & de Indul. plenaria conceſſa viſitantibus Eccleſ. Fratrum Minor. in Feſtiuitatibus Principalium Sanctorum Ordin. & Eccleſias Monial. Concept. in die Cõcept. & de duplici off. S. Bonauenturæ, uide ibidem, f. 369.

Fratres tenentur obſeruare, & celebrare illa alia feſta, quæ Populus, & Clerus obſeruare ſolent, & quę Epiſcopi in ſua Diœceſi obſeruari iuſſerint, f. 369.

Generalis Miniſter.

Nonnullæ facultates ipſis Generalibus Ordinum Mendic. conceſſæ, habentur, f. 371. & 372.

Generali Ord. Auguſt. fuit conceſſum, ut quęcunque Inſtrum. ſuo ſigillo ſignata eſſent, haberent tantam fidem, ac ſi plumbi ſigillum haberent, f. 373. §. 16.

Guardianus.

Gvardiani Ordi. Minor. parificantur in omnibus, Prioribus Ord. Præd. f. 377. §. 4.

Guardiani quomodocunque electi, ſunt verè Prælati, f. 376. et 378. A.

In Prælatorum appellationem qui ueniant, ibidem. C.

Guardianus, an ſit de illis Prælatis, qui poſſunt ſibi eligere Confeſſorem, ibidem. D. & f. 23.

Guardiani, vel Priores, & eorum Vicarij, an habeant facultatẽ il-

lam

lam ampliſsimam conceſſam Generali, & Miniſtris, & Cuſtodus abſoluendi ſuos ſubditos declaratur, f. 8. D. f. 24. B.
Guardiani, quibus Prouinciales committunt auctoritatem abſoluendi à caſibus reſeruatis, vtrùm poſsint illam committere alijs Fratribus f. 23. A. & 26. C. & 33. B.
Guardianorũ poteſtas in abſoluendo, & diſpenſando, an poſsit per Prelatos Superiores, uel Capitula coarctari? f. 24. E.

Gradus Scholaſtici.

GRadus Scholaſtici quando debeant conferri, & ad Magiſterium, quo ordine aſcendatur, f. 378. & 379.

H

HOſpites Fratres ſubditi, non poſſunt confiteri, abſque licentia Prælati illius loci, in quo reperiuntur: ſed ſi eſſent Prælati, bene poſſent, f. 28. A. & 30. B.

Habitus Fratrum.

PRohibitio, ne quis Monachorum, aut Religioſorum lineis cãmiſis utatur, f 380. §. 1.
Habitum Fratrum Minorum, uel conſimilem deferre, omnibus alijs Religioſis, & ſecularibus prohibetur, f. 181. §. 4. & 5. & f. 183. D.
Morientibus cum habitu Fratrum Minorum, ſiue illum oſculantibus, Indulgentię: Habitum ſuæ Religionis temerè dimittẽtibus, pœna. §. 7.
Ne impediantur à Curatis ſepeliri morientes cum habitu in Eccleſiis Fratrum Minorũ, ẽt ſi elegiſſent ſepeliri in aliena ſepultura, §. 6. 9.
Idem fuit conceſſum Carmelitis, & Prædicatoribus; & cui competat ſupradictum habitum morientibus concedere. §. 10. & 11.
Et quando Fratres poſſent intrare Parochias cum cruce, ad leuanda corpora. §. 13. f. 383.
Habitus forma Congregationis Ioannis de Dio, & nè deferant Capucciũ acutum, ſed rotundum; nec habitum conſimilem habitui Capuccinorum 383. E.
Reformatis Conuentualium eſt facta eadem prohibitio; & qua forma, & colore, habitum, & mantellum deferre debeant, ibid. f. 384. B. et vt nè etiam ipſos Capuccinos recipiant.
Habitum quis temerè dimittere, quando dicatur, et an aſſumens habitũ alterius Religionis incidat in pœnas taxatas, ibibem. C. D. et quid de portantibus habitum abſconditum, f. 385. A.
Tempus ſuſcipiendi habitum à Puellis Deo dicandis, f. 5. B.

Hære-

Hæreditas, & Hæredes.

Conceſsiones datę Fratribus Minoribus, ut poſsint ſuccedere in hæreditatibus intelliguntur de Conuentualibus, nõ autem de Obſeruantibus, f. 384.
Sed Collector contendit, hoc non obſtante, probare eos duplici remedio poſſe iuuari pro conſequendis eis relictis, ibidem. f. 386. E.
Fratres Minores ſecundùm Regulæ puritatem viuentes, hęredes eſſe nõ poſſunt, nec directè, nec iure fideicommiſsi, f. 338. E.
Hæreditatis ęſtimatio non eſt licita Fratribus, f. 389. B. & an valeat eorum inſtitutio, cum clauſula appoſita, quòd hæreditas pro eorum neceſsitatibus vendatur? ibidem. E.
Hæreditatis pretium, quando poterunt acceptare Fratres, f. 391. C.
Eccleſiæ, ſeu Cappellæ Fratrum, quomodo, & quando poſsint hæredes inſtitui, ibidem. Et quid dicendum de inſtitutione aliorum Mendicantium, & non Mendic. E.

I

Itinerantibus Fratribus Minoribus fuit conceſsum, poſſe transferre ieiunium diei itinerationis in alium diem, f. 394 §. 3.
Impetrantes literas à Protectoribus, vltra caſus permiſſos, qua pœna puniantur, f. 395.
Imprimere libros quomodo quis poſsit, et de pœna contra imprimentes eos, ſine licentia Ordinari, & Superiorum, f. 395. & vltra pœnas Conc. Lateranenſ. & Trid. in conſtitut. Capuccinorum, additur pœna priuationis actus legitimi: & quid per huiuſmodi actus legitimos intelligatur, f. 396. C.
Incorrigibiles Fratres, quando ſunt ab Ordine eijciendi, f. 397. & vide ſupra in uerbo Eiicere.

Finis Tabulæ.

COMPENDIVM PRIVILEGIORVM.

A VARIIS SVMMIS PONTIFICIBVS, & Apoſtolica Sede, Fratribus Minoribus, necnon, & alijs Fratribus Mendicantibus, ac Monialibus, & tertiarijs ſibi ſubiectis, eorumq; ordinibus conceſſorum.

SECVNDO' EDITVM, CVM MVLTIS ADDITIOnibus, tàm ex Priuilegijs præfatorum Fratrum, denuò repertis, & obtentis; quàm ex Priuilegijs Fratrum non Mendicantium; quibus Fratres Minores, per nouam conceſſionem Clementis VII. gaudere poſſunt; ac etiam ex contentis in Iure Canonico, quæ præfatos tangunt Fratres; alphabetico ordine, per quendam Fratrem Minorem Prouinciæ Sancti Iacobi, congeſtum.

ET NVNC PRIMO' A R. P. F. HIERONYMO A' SORBO CAPVCCINO REFORMATVM, FAELICITER INCIPIT.

ABBAS.

SCiendum, quòd licèt Prælati fratrum Minorum, aliorumq; Mendi- Collector.
A cantium, Abbates minimè appellentur; nihilominus in priuilegijs huiuſmodi fratrum continentur nonnulla, quæ ad Abbates pertinent. Iſta autem primò ſunt quędam prohibitiones receptionis fratrum Minorum, aliorumque Mendicantium, ad ordines monachales trãſire vo-
B lentium. Hæc verò, vt in loco magis congruo, ponuntur in dictione, Recipere. ¶ Et quia nunc fratres minores, per nouam conceſsionẽ Clementis ſeptimi, quæ habetur in dictione, Cõicatio priuilegiorum. §. 19. gaudent priuilegijs Ordinũ nõ Mendicantium, quorum aliqua cõcernunt Abbates, pro vt habetur infra varijs dictionibus, præſertim, Abſolutio, Diſpẽſatio, Officium diuinum, Interdictum: poterunt Prælati fratrum Minorum vti omnibus, conceſsis Abbatibus Ordinũ monachalium.

CAPVCCINI ANNOTATIO. A

CIRCA prohibitiones receptionis Fratrum Minorum, aliorumq; Mendicantium, ad ordines monachales, vel intra ſe tranſire volentium, aliquas ponam declarationes, ſecundum Conc.Trid. aliorumq; Summorum Pontificum decreta, infra in verbo, Recipere. Et quando, & quomodo Abbas poſſit conferre minores ordines, dicam etiam infra, in verbo, Ordines Sacri, in fine.

ABBATISSA. B

¶ Diſtinctio conceſſionum ſubſcriptarum.

Collector. EX infraſcriptis conceſsionibus attinẽtibus ad Abbatiſſas, quædam concernunt earum electionem, & durationem; & habentur in §.vbi in margine ponitur iſta dictio, Electio; aliæ verò pertinent ad earundem Abbatiſſarum officium, & facultatem; hæc autem continentur in §.vbi in margine ponitur hæc dictio, Clauſura, vel Receptio.

1 Electio. INNOCENTIVS iiij. & poſteà Bonifacius viij. ordinauerunt, & præceperunt, vt electio Abbatiſſæ monialium Sanctæ Claræ, liberè pertineat ad conuentum. b.fo.32. Et ffo.33. conceſſ.35. C

2 Electio. VRbanus 4. idem ſtatuit quod Innocentius ſupraſcriptus, ac multa alia cõcernentia officium Abbatiſſę; prout latè habetur in regula, quam ipſe ordinauit pro monialibus S. Claręrubrica 22. vide ibi. fol.289. tractatu 3. Et ffo.298. tract. 2.

3 Ex iure cõmuni. Electio. Per Con. Trid. ordinatur vt non eligatur niſi 40. ann attigerit ſeſſ vlt. c.7. BOnifacius 8. ſtatuit, vt cum Abbatiſſæ fuerit electio faciẽda, nulla monialis, niſi duodecimum annum peregerit, & profeſſa fuerit, tacitè, vel expreſsè, ad eligendum cum alijs admittatur; nec in Abbatiſſam, aut Prioriſſam, vbi per Prioriſſam monaſterium gubernatur: nec de ceterò eligatur aliqua, niſi triceſimum annum compleuerit, & expreſsè profeſſa fuerit ordinem regularem. Habetur in iure communi. c. Indemnitatibus lib. 6. vbi multa alia ponuntur attinentia ad huiuſmodi electionem, quæ longum foret hic ponere. Vide ibi. D E

4 EVgenius 4. ordinauit, quòd ſicut Abbatiſſæ, & aliæ ſorores, & earum Prouiſoræ ad hoc deputatæ, tenent claues, quibus ab intra portæ monaſteriorum clauduntur: ſic per Confeſſores, aut alias honeſtas perſonas, per Miniſtros generales, aut prouinciales deputandas, ex parte exteriori, habeantur claues, & conſeruentur. b.fo. 42. Et ffo. 39. conce. 44.

¶IDEM

A ¶ IDEM Eugenius ſtatuit, quòd in electione, & creatione Abbatiſſarum, ſeu Miniſtrarum, vel Matrum ordinis Sanctę Claræ, & tertij ordinis, illæ tantùm, ex monialibus, vel ſororibus, vocem habeant, quæ per annos tres, vel circa, in earundem monaſterijs, vel collegijs fuerint: in qua electione maior pars votorum, ad minus medietatem ſuperans, debeat conuenire. b. fo. 46. Et ffo. 42. conce. 47. 5 Electio. Pro monialibus Sanctæ Claræ & tertij ordi.

NIcolaus 5. ſtatuit, & ordinauit, quòd electiones Abbatiſſarum, ſeu Matrum monialium, quæ à maiori parte earum numero dumtaxat, factæ fuerint, ſint, & cenſeantur canonicæ. Ac quòd ad ipſorum monaſteriorum, ſeu domorum moniales, aut ſorores, ordinem ipſum profeſſas, etiam quæ per triennium, vel circiter, in prædictis monaſterijs moram traxerint, ſpectent, & pertineant. b. fo. 48. Et ffo. 43. conce. 48. 6 B Electio.

¶ IDEM Nicolaus ſtatuit, quòd prædictarum Abbatiſſarum, ſeu Matrum monialium dignitates, vel officia, per annum tantùm durent in partibus ciſmontanis ſcilicet, Italiæ, & alijs ei annexis; temporeq; illo decurſo, etiam ſi iuſtas renunciationes non fecerint, vacent, ac vacare cenſeantur. Et quòd in fine huiuſmodi anni, à die electionis earum computandi, teneantur, ſub excommunicationis pœna, ipſo facto (ſi contrafecerint) incurrēda, renunciare regimini, & adminiſtrationi monaſteriorum, ſeu domorum earum; ac ſigillum, & claues monaſteriorū, & officinarum reſtituere in manibus Prouincialium fratrum minorum, illarum prouinciarum, in quibus monaſteria, & loca ipſa cōſiſtunt; vel ſaltem in manibus Viſitatorum monaſteriorum, ſeu domorum huiuſmodi, per eoſdem Prouinciales in congregatione fratrum deputandorum, & ad id ab eiſdem Prouincialibus, poteſtatem habentium. Et hoc voluit fieri in preſentia ſororum, ſeu monialium, ad id ſpecialiter vocatarum. b. fo. 48. & ffo. 43. conce. 48. Et ffo. 40. conce. 128. 7 C D Electio. Excommunicatio. Renūciari

¶ IDEM Nicolaus ſtatuit, quòd prædictæ Abbatiſſæ, nec ſimul omnes moniales, poſsint aliquam ad religionem, vel profeſsionem recipere, niſi de Prouincialis, aut Viſitatoris expreſſa licentia. Nec ſimiliter recipere præſumant, aut valeant aliquem in capellanū, vel receptum retinere; niſi à Prouinciali, vel Viſitatore, pro idoneo reputatus fuerit. b. fo. 48. & ffo 43. conce. 48. 8 E Receptio ad habitū, vel profeſsionem.

LEo 10., vt monaſteria monialiū debite regantur & gubernentur, ac illorum Abbatiſſæ circa officium ſibi commiſſum, ſumma cum diligentia, omniq; ſanctimonia, ſi non diuino 9

amore,amotionis ſaltem metu, ſemper intentæ exiſtãt, ſtatuit, & mandauit;vt annis ſingulis à Prouincialibus,ſeu earum Viſitatoribus, Abbatiſſæ,miniſterij, ſeu officij abſolutionem,à dictis Viſitatoribus,iuxta deſuper Vrbani 4.editam conſtitutionem,petere teneantur.Nedum id verbo,ſed etiam facto,realiter, & cum effectu faciendo. Ac etiam ſtatuit, quòd ſi eiſdem Viſitatoribus videbitur;& ipſa neceſsitas,ac monaſterij exegerit reformatio,acceptare cum effectu debeant. Et quòd huiuſmodi Abbatiſſę,officium,in ipſius Viſitatoris manibus,dimittere teneãtur; ita vt mera,& libera eidem Viſitatori remaneat facultas,eiſdem ſororibus,ſeu monialibus,ſub excommunicationis ſententia , & alijs ſibi viſis ſententijs,cenſuris,& pœnis, præcipiendi,vt circa alicuius Abbatiſſæ electionem intendere debeant;aut aliâs,iuxta ipſius prædictæ cõſtitutionis verba, & tenorem,procedendi. Et monialem,quæ Abbatiſſæ miniſteriũ huiuſmodi geſsit,iuxta exceſſus exigentiam, corrigendi,& caſtigandi; ac cenſuras,& pœnas huiuſmodi,iteratis vicibus,aggrauandi,& alia in premiſsis neceſſaria,ſeu quomodolibet opportuna faciendi, & exequendi . b. ffio. 40. conce.128. A B C

Collector. ¶ Aduertendũ eſt,quòd quia circa prędicta,quotidie fiũt nouæ impetrationes ,ſeu prouiſiones , & innouationes; ideo in his nullus decipiatur, credens omnia huiuſmodi eſſe neceſſariò ſeruanda ; præſertim , quia aliqua ex eis fortè nunquam fuerunt moribus vtentium admiſſa,præcipuè quò ad durationem officiorum , & ætatem eligentium , &c. D

CAPVCCINI ANNOTATIO.

CIRCA clauſuram , & quomodo , & quando poſſit intrari, vide Concil. Trid. ſeſſ.25.in cap.5 & plenius infra in verbo , Clauſura monialium , in gloſſa noſtra .

In § . 5. Cõcil.Tri. ſeſſ. 25. c. 6. & 7. de Regul.

Circa huiuſmodi prohibitionẽ,ſunt attẽdẽda ea,quæ à Sacr.Cõc.Trid.ſeſſ. 25. tit.de Reg. & Monial.in cap.6. cũ ſeq. iubẽtur in electionibus earum obſeruari,videlicet,vt per vota ſecreta fiãt,ita vt ſingulorũ eligentiũ nomina nunquã publicẽtur;& Abbatiſſa,& Priorißa, & quocunq; alio nomine Præfecta,vel Præpoſita appelletur, eligatur nõ minor annis quadraginta, & quæ octo annis, poſt expreſſam profeſſionẽ,laudabiliter vixerit; q̃ ſi his qualitatibus non reperiatur in eodẽ Monaſterio,ex alio eiuſdẽ ordinis eligi poſſit.Si hoc etiã incõmodũ Superiori,qui electioni præeſt videatur,ex hijs, quæ in eodẽ Monaſterio,annũ trigeſimũ exceſſerint, & quinq; ſaltẽ annis, poſt profeſſionẽ,rectè vixerint,Epiſcopo,vel alio ſuperiore cõsẽtiẽte eligat. E

A *Is verò, qui electioni præeſt, Epiſcopus ſiue alius ſuperior, clauſtra monaſterij non ingrediatur; ſed antè cancellorum feneſtellam, vota ſingularum audiat, vel accipiat. In reliquis, ſeruentur ſingulorum Ordinum, vel Monaſteriorum conſtitutiones.*

Papa Gregorius XIII. in conſt. 84. anno 1583. emanata, omnes Abbatiſſas in vita, ad triennium reduci iubet; quo triennio finito, omni careant authoritate; ac regimine, & adminiſtratione Monaſterij, per triennium, à die finitæ adminiſtrationis inchoandum, abſtineant; quo elapſo, In §.7.
B *ſeruata eadem forma ſupradicti Conc. Trid. iterùm, & pluries eligi poſſint.*

Circa tempus ſuſcipiendi habitum à puellis, Deo dicandis, in Conc. Trid. ſeſſ. vlt. de Regul. c. 17. mandatur, vt ſit maior duodecim annis, & non antè habitum ſuſcipiat. Tempus ſuſcipiendi habitum.

Et quòd profeſſionem non emittat, antequàm explorauerit Epiſcopus; vel eo abſente, vel impedito, eius Vicarius, an coacta, vel ſeducta fuerit. Exploratio voluntatis.

Et in ca. 18. habetur quòd ſi quis coegerit mulieres ad ingrediendũ Monaſterium, vel ad emittendam profeſſionem; vel ſi quis impedierit; ſine le-
C *gitima cauſa, ne ingrederentur, vel profeſſionem emitterent, ſancta Synodus illum anathemati ſubijcit.* Cõtra eos qui cogerẽt eas intrare monaſteriũ.

Eſt hic aduertendum, quòd Pius V. conceſſit monialibus Regulæ ſancti Dominici, vt Nouitiæ, in articulo mortis, etiam ante tempus probationis, poſſint emittere profeſſionem; & decedentes (quatenus tamen in ætate legitima, vt ſupra. requiſita à Conc. Trid. conſtitutæ ſint) conſequantur Indulgentiam plenariam, in forma Iubilei. Quæ Conſtitutio fuit emanata in anno 1570. & ponitur à Reuerendiſſimo Paſſarello, in tractatu priuile- Pro nouitiis.
D *giorum Minimorum fol. 123. vnde, per communicationem priuilegiorum, conceditur hæc facultas alijs monialibus, ſub aliorum mendicantium regulis militantibus.* Paſſarellus.

Et in cap. 10. eiuſdem Seſſ. 25. mandatur, vt præter ordinarium Confeſſorem, alius extrà ordinarius ab Epiſcopo, & alijs Superioribus, bis, aut ter in anno offeratur, qui omnium confeſſiones audire debeat. Et aduertendum, quòd Leo ſtatuit, vt monialium Confeſſores, vltrà triennium non durent, vt habetur infrà in Verbo moniales. §. 28. Concedatur eis; cõfeſſor extrà ordinarius.

E

ABSOLVTIO.

¶ *Diſtinctio generalis materiæ abſolutionis, inferius annotatæ.*

QVoniam multa valdè, ac nimis diuerſa, pertinentia ad materiam abſolutionum, reperiuntur in priuilegijs fratrum, quæ ſi inſimul ponerentur, non modicam cauſarent prolixitatem, & confuſionem; ideò opere precium viſum eſt, huiuſ- Collector.

modi materiam ſic diuidere, quòd primò ponantur per ſe, ea A
quæ attinent ad abſolutiones fratrum inter ſeipſos; ac deinde
alia quæ perſonas ſæculares concernunt.

ABSOLVTIO QVOAD FRATRES.

¶ *Diſtinctio materiæ infraſcriptæ.*

Collector. INnter conceſsiones pertinentes ad abſolutiones fratrum inter ſeipſos; quædam concernunt abſolutionem ordina- B riam, quæ quotidie poteſt exerceri, cum opus fuerit; huiuſmodi conceſsiones ponuntur primo per ſe, procedendo per ordinem prout fuerunt ſucceſsiuè conceſſæ: aliæ verò conceſsiones pertinent ad abſolutionem extraordinariam, qua, ſcilicet, ſolùm certis diebus poſſunt fratres vti. Iſtæ ſunt abſolutiones plenariæ, licet non æquales, vt infra patebit. quæ autem ponuntur ordinatè ſecundo loco In omnibus autem infraſcriptis conceſsionibus abſolutionum ſic proceditur, quòd pri- C mo ponuntur conceſsiones attinẽtes directè ad fratres minores ac deindè adduntur aliꝫ conceſsiones, quꝫ alijs fratribus mendicantibus factæ reperiuntur.

ABSOLVTIO ORDINARIA QVOAD FRATRES.

1 Excommunicatio. INNOCENTIVS Quartus conceſsit Generali, & Prouincialibus Miniſtris, vt eos, ex fratribus ſuis, qui pro iniectione manuum in ſeipſos, incurrerint excommu- D nicationis vinculum; aut in id ante ſuſceptum habitum inciderint, vel alias ſunt excommunicati, valeant abſoluere; niſi adeò graues, & enormes ſint exceſſus, quòd meritò ſint ad ſedem Apoſtolicam deſtinandi. B. fo. 104. conc. 219.

2 Excommunicatio. ALexander Quartus conceſsit, fratres minores poſſe abſolui a ſuis Miniſtris, & Cuſtodibus, quando incurrunt excommunicationem maiorem, participando cum excommunicatis, quando aggrauata eſt ſententia. b. fo. 61. Et fo. 64. E conce. 74.

3 De cuſtodibus & guardianis. CLemens Quartus conceſsit, quòd Cuſtodes, & Guardiani fratrum Minorũ qui ſecũdum ſtatuta dicti ordinis aliter quàm per electionem inſtituuntur, poſt inſtitutionem, ſeu prouiſionem de ipſis factam, curam animarum fratrum ſibi ſubditorum habeant, ipſosq; ligare, ac ſoluere poſsint; iuxta ipſius ordinis inſtituta. B. fo. 56. Et fo. 139. conce. 309.

¶ In

A ¶ In Mari magno fratrum Carmelitarum extenditur prædi- Collector.
cta conceſsio ad Priores prouinciales & locales, ſeu conuentuales, & alios Officiales, qui ſecundum eiuſdem ordinis inſtituta, aliter quàm per electionem, a Generali dicti ordinis inſtituuntur. Et ſic, ratione communicationis priuilegiorum, idem iudicium erit de Prouincialibus, & alijs Officialibus ordinis Minorum.

¶ Item Clemens 4. cõceſsit Generali, & prouincialibus Mi- 4
B niſtris, eorumq; Vices gerentibus, & Cuſtodibus, vt ſuo volen- Pro nouitijs.
tes aggregari conſortio, ſcilicet, volentes ingredi ordinem, qui Excommunicatio.
ſuſpenſionis, vel interdicti, vel excommunicationis ſententijs, a iure, vel a iudice promulgatis generaliter, ſint ligati, abſolutionis beneficium, obſeruata forma canonica, impartiri, ipſosq; in fratres recipere valeant. Ac eos, qui poſt aſſumptum habitum, vel profeſsionem emiſſam, recoluerint ſe talibus in Pro profeſſis.
ſeculo fuiſſe ſententijs inodatos, ſecundum formam prędictam,
C valeant præfati Prælati, ac illorum Vices gerentes abſoluere, & Diſpenſatio.
cum irregularibus diſpenſare, ſi forſan talibus inodati ſententijs, vel in locis interdicto ſuppoſitis, diuina præſumpſerint officia celebrare, vel ordines recipere. Ita tamen, quòd ſi aliqui ex talibus, eiſdem ſententijs, propter debitum, ſint aſtricti; ſatisfaciant vt tenentur. Voluit tamen, quòd niſi præfati mox ordinem intrauerint (etiam ſi ſuper hoc eis induciæ à prælatis eiuſdem ordinis concedantur) eò ipſo, in priſtinas ſententias,
D à quibus eos abſolui contigerit, relabantur. B. fol. 56. & ffol. 140. conce. 320.

Sed circa abſolutiõnem nouitiorũ nũc aliter eſt obſeruãdũ vt dicã infra in verbo abſolutio extraordinaria quoad fratres in §. 3.

¶ Idem ad litteram habetur in Mari magno prædicatorum. b. ffo. 236. conce. 550.

¶ Idem Clemens in Mari magno inhibuit vniuerſis fratribus ordinis minorum, ne aliquis eorum (niſi neceſsitatis vrgente 5
articulo) alijs, quàm Prælatis ſuis peccata ſua confiteri præ- Prohibitio
ſumant; vel alijs eiuſdem ordinis ſacerdotibus; niſi ſecundum
E regulam, & ipſius ordinis inſtituta. b. fo. 58. Et ffo. 142. cõce. 337.

¶ Idem habetur, quo ad Carmelitas. b. ffo. 186. conce. 475. Et quo ad fratres prædica. b. ffo. 238. conce. 563.

¶ Idem Clemens, vniuerſis eccleſiarum Prælatis, & alijs in- 6
hibuit, ne cõfeſsiones fratrum Minorum inuitis eorundem fratrum Prælatis, audire præſumant. b. ffo. 142 conce. 338.

¶ Idem Clemens conceſsit, vt Generalis, & ſinguli prouin- 7
ciales Miniſtri, & eorum Vicarij, ac etiam Cuſtodes, in prouin-

cijs,& cuſtodijs ſibi commiſsis;prędictis fratribus ibidem con- A
ſtitutis, nec non fratribus alijs eiuſdem ordinis, interdum ad
eos declinantibus vndecunq;, abſolutione,& diſpenſatione in-
digentibus; ſiue priuſquàm intrauerint ordinē, ſiue poſt in caſi
Excommunicatio. bus exceſſerint; pro quibus excommunicationis, vel interdi-
cti, aut ſuſpenſionis incurrerint ſententias, a iure, vel a iudi-
ce generaliter promulgatas,& huiuſmodi ſententijs innodati;
aut in locis ſuppoſitis interdicto,diuina officia celebrantes, vel
ſuſcipientes ordines, ſic ligati, notam irregularitatis incurre- B
Diſpenſatio. rint; abſolutionis,& diſpenſationis beneficium valeant impar-
tiri; niſi adeo fuerit grauis, & enormis exceſſus, quòd ſint ad
ſedem Apoſtolicam meritò deſtinandi. Ac ſimiliter conceſsit,
Pro prçlatis. quòd fratres, quos Generalis, & prouinciales Miniſtri, & eo-
rum vicarij, ac etiam Cuſtodes, in proprios habuerint confeſ-
ſores,poſsint eis abſolutionis,& diſpenſationis beneficium im-
partiri. b. fo. 57. Et ffo. 140. conce. 318. & 319.

¶ Similem conceſsionem habent fratres Prædicatores, niſi C
quòd ſua extenditur ad priores conuentuales. b. ffo. 236. con-
ce. 548. Idem habetur quoad Carmelitas. b. ff. 180. conce. 432.

Collector. ¶ Caſus,pro quibus fratres ad Apoſtolicam ſedem ſunt meritò
deſtinandi,ſpecificantur à Sixto 4. prout ponuntur infra. §. 13.

Collector. ¶ ADVERTENDVM eſt circa duas conceſsiones ſuprapoſi-
tas immediatè,quòd auctoritas,& facultas,quę ſuperius conti-
netur, extenditur in Mari magno fratrum ordinis prædicato-
rum,ad Priores cōuentuales, & Vices eorum gerentes in con- D
uentibus, ac locis eis commiſsis; ſic quòd Prior conuentualis,
& eius Vicarius, tantam poteſtatem habet circa abſolutiones
cenſurarum, & diſpenſationes irregularitatum, quo ad ſuos
ſubditos; quantam Prouincialis, quo ad totam Prouinciam.
Nota pro guardianis & vicarijs. b. ffo. 236. cōce. 548. Ex hoc verò ſequitur,quod ſimilem aucto-
ritatem habebunt Guardiani, ac eorū Vicarij, reſpectu ſuorū
ſubditorum, & aliorum fratrum ad eos declinantium; niſi per
ſuperiores Prælatos limitetur, ſeu reſtringatur huiuſmodi au- E
ctoritas, prout in ordine fieri conſueuit. ¶ Notandum eſt etiā,
quòd per Bullā aureā fuit reſtricta præfata auctoritas ad Ge-
nerales, & eorum vicarios, & ad illos, quibus ipſi ducerent
committendum duntaxat. Sed poſtèa, per quodam breue,fuit
conceſſum prædictis fratribus prædicatoribus, quod poſsint
abſoluere, ac diſpenſare, iuxta conceſsionem,quam habebant
ante dictam reſtrictionem; vt patet infra. §. 34.

¶ Opor-

A ¶ Oportet inſuper aduertere, quòd Vicarij, de quibus ſupra fit mentio, quò ad fratres prædicatores (iuxta conſuetudinẽ eorum) intelliguntur illi, qui propter mortem, vel defectum Prioris, habent regimen conuentuum. Et quo ad fratres minores, ſimili modo intelligendum eſt de illis fratribus, qui communiter dicuntur Præſidentes, & non de communibus Vicarijs.

¶ Volo clarius loquẽdo dicere, quòd fratres Ordinis prædicatorum habuerunt, poſt dictam reſtrictionem, quodam Breue,
B pro toto ſuo ordine, per quod ipſis fuit conceſſum, quod Generalis, & Prouincialis, & ſui Vices gerentes abſoluerent, & diſpenſarent, ſicut ante reſtrictionem. Priores verò cõuentuales, ſolum poſſent abſoluere, in ijs, in quibus ſedes Apoſtolica non eſſet meritò conſulenda; & diſpenſare in irregularitatibus cõtractis ex cenſuris, prout antiquitus, ante Sixtum, ipſis, & noſtris Guardianis erat cõceſſum. Et ſic Vicarij mãſerunt excluſi omnino. Poſtèa fratres præfati ordinis prædicatorum regno-
C rum Caſtellæ, & Legionis, habuerunt copioſiorem conceſsionem, per quam poſſunt, quicquid poterant ante reſtrictionem ſupradictam. Veruntamen dicunt ipſi, quòd quò ad iſtas abſolutiones, & diſpenſationes, nunquàm Vicarius, vel Subprior, ſe intromittit; niſi à ſuo ſuperiori ſpecialiter ſibi committantur. Et ſic videtur, quòd nunquàm præfata facultas pro Vicarijs, fuit ab ipſis admiſſa. Et ità erit, ac ſi nunquam fuiſſet conceſſa. Sed quando conuentus caret Priore, ſeu vacat, tunc ſolùm-
D modo Præſidẽs vtitur illa. Et ſic ſoluitur quæſtio de noſtris Vicarijs, ſuperius tacta. Et cum per ſupradictum Breue, poſsint Priores conuentuales abſoluere, ſicut ante reſtrictionem, & de facto ſic vtantur, idem poterunt Guardiani præfatorum regnorum; niſi quò ad legitimationem baſtardorum; quia ſolùm fit per Prouincialem, vel Capitulum.

BOnifacius octauus ſtatuit, quòd Religioſo, qui manus violentas in clericum ſæcularem iniecit, ne, hoc prætextu 8 Ex iure cõmuni.
E habeat materiam euagandi, poſsit ab Epiſcopo, eo caſu, abſolutionis beneficium exiberi: quæ ſæculari clerico poſſet, ſi alium clericum percuſsiſſet, videlicet quando leuiter percuſſit: ſecundum glo. ibi. In eo caſu. Habetur hoc in c. Religioſo: de ſententia excommunicationis. lib. 6.

¶ Idem Bonifacius ſtatuit, quòd ſi Epiſcopus, ſeu Prælatus ſuo ſubdito conceſſerit, vt poſsit ſibi eligere confeſſorem idoneum, ille quem is elegerit, in caſibus, qui eidem Epiſcopo, ſeu 9

Præ-

Nota. Praelato ſpecialiter reſeruantur; nullam habeat penitus poteſtatem: cum in generali conceſsione illa non veniant, quæ non eſſet quis veriſimiliter in ſpecie cōceſſurus. Et ſimiliter ſtatuit, quòd nulla poſsit conſuetudine introduci, quòd aliquis, præter ſui ſuperioris licentiam, cōfeſſorem ſibi eligere valeat, qui eum poſsit abſoluere vel ligare. Habetur in c. Si epiſcopus: de pęnitentijs & remiſsionibus. libro. 6. A

Niſi conſuetudo eſſet nota, & per Tacitū conſenſum approbata à ſuperiore, vt inqt Medin. Cod. de confeſſor. fol. 85. col. 1.

10 Particularis pro regnis caſtellæ.

Pro profeſſis & Nouicijs.

Pro oblat.

EVgenius Quartus conceſsit fratribus minoribus obſeruātibus prouinciarum regni Caſtellæ, quatènus ſinguli Prælati dicti ordinis, quocunque nomine cenſeantur, & Confeſſores per huiuſmodi Pręlatos deputati, ſingulorum conuentuum, locorum, & eremitoriorum, poſsint omnes, & ſingulos fratres profeſſos, conuerſos, atque nouitios, habentes animum profitendi; necnon perpetùo donatos, ſeu oblatos præſentes, & futuros, & quoſcunque, pro tempore, familiares, ſeruitores, officiales, & continùe commenſales, domorum, conuentuum, locorum, ſiue eremitoriorum ſupradictorum, ab omnibus, & ſingulis peccatis, criminibus, exceſsibus, & delictis; præterquàm Sedi Apoſtolicę deſtinatis caſibus; & ab omnibus, & ſingulis huiuſmodi cenſuris ſupradictis, quas ex ignorantia, vel inaduertentia incurrerint, abſoluere; eiſq; Euchariſtiæ ſacramentum, ac Extremę vnctionis, & alia Eccleſiaſtica ſacramēta miniſtrare, toties, quoties neceſſarium fuerit, vel opportunum. Ipſiq; Prælati, omnia, & ſingula ſupradicta, alijs ipſius ordinis præsbyteris committere, ac in præmiſsis omnibus, & ſingulis, cum facultatę præmiſſa, confeſſores ſibi eligere, & electos mutare, auctoritate prædicta valeant: Conſtitutionibus Apoſtolicis, ac ipſius ordinis inſtitutis, & ordinationibus, cęteriſq; in contrarium facientibus, non obſtantibus quibuſcunque. Et quod gratia hæc ſit perpetua. o. ffo. 61. Et fo. 64. conce. 85. B C D

Sacramenta.

Pro prælatis.

Collector. ¶ Sciendum, quòd præfata conceſsio fuit poſtèa per Pium. 2. extēſa ad totam noſtram familiam ciſmontanam. ¶ Sed ad hoc, quòd præfati habeant prædictam gratiam, tenentur dicere, per vnum annum, ſingulis ſeptimanis, ſemel, Pſalmos pænitentiales; prout infra ponitur latius, in dictione Abſolutio extra ordinaria quò ad fratres poſt. §. 3. Et ſic faciendo, proderit eis huiuſmodi gratia pro duobus. Primò, pro abſolutione à cenſuris, ignoranter, vel inaduertenter incurſis; Secundò, pro abſolutione à caſibus reſeruatis Epiſcopis. Et hoc quò ad ſeruitores fratrum. Nam quò ad cæteros alios, hic nominatos, ſine E

Nota.

iſto

A iſto onere, per alia priuilegia eſt conceſſum. ¶ Eſt etiam aduertendum, quòd iam ceſſat altercatio illorum; qui dicebant, quòd per iſtā conceſsionem, poterant fratres abſolui a caſibus reſeruatis miniſtris, cùm, auctoritate Apoſtolica, ſit contrariū declaratum; præſertim in capitulo generali Burdegalenſi; ſicut ponitur infra in dictione, Abſolutio extra ordinaria, quò ad fratres poſt. §. 10.

NIcolaus Quintus cōceſsit, quòd Confeſſores Monialium 11
B S. Claræ, ſeu alius frater eiuſdem ordinis, ad hoc per Prouincialem pro tempore deputatus, in omnibus, & per omnia, iuxta formam, & tenorem priuilegiorum, & conceſsionum eiſdem monialibus, qùo ad ipſarum perſonas, a ſede Apoſtolica, ſeu aliâs quomodolibet conceſſorum, in omnibus, præterquàm dictæ ſedi caſibus reſeruatis, quoties fuerit opportunum, eas abſoluere poſsint. Necnon ipſarum ſeruitrices (ſi id petierint humiliter) a quibuſcunque excommunicationis, ſuſpenſionis, C & interdicti, alijſq; ſententijs, cenſuris, & pœnis eccleſiaſticis, quibus pro tempore innodatæ fuerint, iniungendo quæ iniungenda fuerint, abſoluere, eiſq; Euchariſtiæ, & extremæ vnctionis ſacramenta eccleſiaſtica miniſtrare, liberè, & licitè valeant; Diœceſanorum locorum, & cuiuſcunq; alterius licentia minimè requiſita. b. fo. 49. Et ffo. 43. conce. 48.

Pro monialibus Sāctę Claręͤ.

Pro ſeruitricib' monialium.

Sacramēta

SIxtus Quartus conceſsit, quòd Moniales Sanctæ Claræ primæ regulæ, Collectaneæ nuncupatæ, poſsint abſolui à Mi- 12
D niſtris, ſeu Viſitatoribus, & Confeſſoribus earum, ab omnibus criminibus, pœnis, & cenſuris, etiam ſedi Apoſtolicæ reſeruatis, quoties opus fuerit. o. ffo. 261. conceſsione. 678.

¶ Præfata confeſsione poſſunt gaudere Moniales. S. Claræ ſecundæ regulæ, ſub obedientia fratrū Minorū degentes, virtute communicationis priuilegiorū quæ habetur in dictione, Communicatio priuilegiorū §. 5. Sed tàm quò ad primas, quàm quò ad ſecundas, eſt limitata, reſpectu caſuum reſeruatorum Mi- E niſtris, prout habetur in dictione, Abſolutio extraordinaria, quò ad fratres: poſt. §. 10. Collector.

SIxtus Quartus circa litteras Clementis. 4. ſuprapoſitas in 13
§. 3. quibus cōceſſerat Miniſtris, Vicarijs, & Cuſtodibus fratrum minorum, facultatem abſoluendi, & diſpenſandi fratres eiuſdem ordinis; niſi talia perpetraſſent, propter quæ eſſent meritò ad ſedem Apoſtolicam deſtinandi; declarauit, duntaxat eſſe ad ſedem Apoſtolicam meritò deſtinandos, hæreticos, relapſos,

Declaratio caſuum reſeruatorum Papę. Aduerte q etiā pro relapſis in

hęreſim habetur conceſſio infra §. 18. relapſos, ſciſmaticos, & qui litteras Apoſtolicas falſificaſſent, A aut ad infideles prohibita detuliſſent. Sed in reliquis omnibus, etiam ſimoniæ prauitate irretitis, poſſe per illos, quibus inibi conceditur, abſolutionis, & diſpenſationis beneficium, iuxta caſuum exigentiam impartiri.b. fo. 59. Et ffo. 143.conce.345.

Collector. ¶ Aduerte, ac benè nota, quòd iſta conceſsio videtur expiraſſe per mortem concedentis. Et idem de omnibus conceſsionibus, tangentibus prædictum proceſſum Bullæ Cœnæ Domini; cùm quolibet anno, ille proceſſus cẽſurarum, de nouo promulgetur, cum noua reſeruatione prędictorum caſuum; & cum maximis cenſuris contra abſoluentes, ponendo ibi expreſsè. Non obſtantibus priuilegijs, &c. etiam ordinibus mendicantibus B

Nota. conceſsis, & alijs ſufficientibus derogatorijs. Vnde tempore primi capituli generaliſsimi, conſultus ſuper hoc Reuerendiſſimus Dominus Cardinalis Alexandrinus, qui, & Præpoſitus appellatur, reſpondit reuerendo patri bonæ memoriæ fratri Martiali Boulier, qui fuit generalis Vicarius fratrum minorũ C ciſmontanorum, dicens; quòd Prælati noſtri non poterant abſoluere fratres ſuos, non ſolùm ab illis quattuor caſibus contentis, ſeu exceptis in mari magno; ſed nec ab aliquo alio in Bulla Cœnæ contento. Et quòd illa conceſsio, vel declaratio Sixti in dicto mari magno, potuit valere in vita ſua; quia licet faceret proceſſũ quolibet anno, ſemper tñ intẽdebat excipere fratres (prout ipſe conceſſerat;) niſi in dictis quattuor caſibus. Propterea Reuerendiſsimus Pater Generalis prouideat, vel D faciet ipſe, cum alijs Generalibus aliorum ordinum, quòd ponatur ſemper in Bulla Cœnæ Domini exceptio religioſorum, quò ad fratres ſuos; vel præcipiat, vt quolibet anno, Procurator ordinis, ſeu Commiſſarius curiæ, tranſacta die Iouis ſancti, poſt promulgationem cẽſurarum, obtineat facultatem abſoluendi ab illis caſibus omnes fratres, & alias perſonas, ſuper quas Prę̃lati noſtri habẽt auctoritatem, ſcilicet moniales, tertiarios vtriuſq; ſexus, oblatos, famulos, & domeſticos. E

14 Diſpenſatio. ¶ Idem Sixtus conceſsit Prouincialibus, vt poſsint abſoluere omnes fratres ſuos à cenſuris, & ſententijs eccleſiaſticis, ac etiam cum eis diſpenſare, ſecundum tenorem conceſſionis Clementis 4. ſcilicet ſuperius poſitæ §. 7. non obſtante limitatione, ſeu reſtrictione per eundem Sixtum poſtmodũ facta: quã idem, ſolum ad miniſtrũ generalẽ, & eius vicarios limitauerat, & reſtrinxerat, ſcilicet in Bulla aurea. b. fo. 54. Et ffo. 50. cõce. 55

¶ Ad-

A ¶ Aduertendum eſt circa huiuſmodi conceſsionem, quòd prædicta auctoritate carent cuſtodes, niſi eis ſpecialiter committatur à Miniſtris; quia non ſunt nominati in conceſsione. Veruntamen per communicationem priuilegiorum fratrum Prędicatorum, vbi continetur, quòd Prælati, qui ſunt medij inter Generalē, & Guardianos, poſsint quicquid Prouinciales Priores poterunt; ſicut antea poterant noſtri Cuſtodes. Et Cuſtodes Hiſpaniæ poſſunt idem, per aliam communicationem, ſci-
B licet Congregationis Hiſpaniæ, & Lombardiæ, prout habetur infra in dictione, Communicatio Priuilegiorum. §. 13. Et idem de Guardianis, ſicut ſupradictum eſt poſt. §. 7. Collector.

¶ IDEM Sixtus ordinauit, quòd fratres Minores obſer. non poſsint abſolui de Caſibus reſeruatis miniſtris; niſi de licentia Generalis, aut eorundem Miniſtrorum, ſeu Vicariorum Prouincialium; nō obſtantibus litteris eiuſdem Sixti, ſub quacunq; verborum forma eiſdem fratribus conceſsis; cæteriſq; contrarijs quibuſcunque. b. fo. 54. Ex ffo. 50. conce. 55. 15 Prohibitio Caſus reſeruati.

C INnocentius Octauus declarauit, fratres Minores non poſſe, nec debere eligere Confeſſores; nec à caſibus reſeruatis abſolui, vigore Bullæ Cruciatæ, quam ipſe dederat in Hiſpania; niſi de conſenſu, & beneplacito ſuorum Prælatorum Prouincialium, ſeu Generalium; & quòd quæcunq; alia abſolutio, quòad fratres, irrita ſit; & inanis, b. fo. 56. Et ffo. 52. conceſsione. 59. 16 Prohibitio Cruciata.

D ¶ Sciendum eſt, quòd conſimilem reuocationem, ſeu declarationem, fecere alij Pontifices, qui alias dederunt Bullas Cruciatæ; ſed iſtæ reuocationes non ſunt perpetuæ: quia non ſe extendunt ad Bullas Cruciatæ futuras. Et ideò, quandocunque venerit noua Cruciata, oportet habere nouam reuocationem, ſeu declarationem illius, ad hoc, vt fratres nequeant illa vti, ſi talis Bulla expreſſè extendatur ad fratres minores, & habeat ſufficientes non obſtantias, ſeu derogationes. Collector.

E ALexander ſextus declarauit, & decreuit, quòd Generalis, & Prouinciales, ac Guardiani poſsint reſeruare caſus de occultis inter religioſos; & quòd abſoluentes à talibus, poſt huiuſmodi reſeruationem, nullam faciunt abſolutionem; & incidunt in pœnam abſoluentium à caſibus non conceſsis. b. ffo. 56. conce. 66. Et fffo. 3. conce. 2. 17 Prælati. reſeruatio caſuum.

¶ Præfata declaratio, ſeu decretum, quòad Guardianos, non permanet in ſuo vigore; quia in Capitulo Generali Aſsiſij celebra- Collector

lebrato, anno Domini. *1526.* ſequens ſtatutum, auctoritate A
Apoſtolica factum eſt.

Statutum Generale. ¶ Ordinatur, & mandatur auctoritate Apoſtolica, & totius Capituli Generalis, quòd nullus Guardianus poſsit ſibi reſeruare caſum aliquẽ; ſed ſolus Miniſter Prouincialis id poterit.

18 Prælati. Hæreſis. Caſus reſeruati. ¶ Idem Alexander conceſsit Generali, & Prouincialibus, & Cuſtodibus Ordinis Minorum obſeruantię vltra montanis, plenariè facultatem, & auctoritatem; vt quoſcunq; ſubditos ſuos (fratres videlicet, & moniales ſanctæ Claræ, ac vtriuſq; ſexus B tertiarios, de penitentia nuncupatos) inuenerint in aliquo hęreſis vel apoſtaſiæ crimine lapſos, etiam ſi ſint relapſi, poſsint eos abſoluere; & cum eis diſpenſare; necnon præfatorum relapſorum pœnas, à iure inſtitutas, commutare, penſatis qualitate, & quantitate, alijsq; debitis circunſtantijs; augendo, aggrauando, vel diminuendo, toties, quoties opus fuerit, & prout ſecundum Deum viderint expedire; dummodo talium relapſorum crimina publica, & notoria, apud ſeculares non C ſint, vt ex hoc ſcandalum oriri poſsit. o. fo. *65*. Et ffo. 70. conce. 164. & fffo. 100. conce. *379*.

Collector. ¶ Aduerte, quòd, quia iſti caſus ſunt de contentis in Bulla Cœnæ Domini, quæ Bulla, quolibet anno, renouatur; videtur, quòd prędicta conceſsio ſit reuocata; & idem de ſimilibus conceſsionibus. Rationem huius vide ſuprà in hac dictione poſt. §. 13.

19 Caſus reſeruati. ¶ Idem Alexander conceſsit, vt Generalis, & Prouinciales, poſsint abſoluere fratres, qui exiſtentes in ſæculo, incurriſſent D cenſuram Eccleſiaſticam; propter delationem lignaminum, ſeu ferramentorum ad partes infidelium. o. fffo. 99. conce. 358.

Collector. ¶ Aduerte, quòd cum iſtæ caſus ſit de proceſſu Cœnæ Domini; prædicta conceſsio videtur expiraſſe mortuo concedente. Vide ſupra in hac dictione poſt. §. 13.

20 Correctio. Excommunicatio. ¶ Idem Alexander ſextus conceſsit, quòd Prælati fratrum Minorum obſeruantiæ poſsint percutere per ſe, & per alium, cauſa correctionis; & quòd non cogantur hoc facere cum pro- E pria perſona, etiam ſi neceſsitas nòn vrgeat. Non obſtante capitulo Vniuerſitatis: de ſententia excommunicationis. o. fffo. 70. conce. 175. Et fffo. *99*. conce. *359*.

Collector. ¶ Hæc conceſsio, licèt videatur impertinens huic materiæ; tamen ponitur hic, quia nonnulli arbitrantur, quòd in abſolutionibus publicis apoſtatarum, requiratur quòd Prælatus percutiat manu propria. De quo habetur melior conceſsio infra. §. 27.

A §. 27.& in verbo correctio. §. 15. & 17.

LEo decimus prohibuit, & declarauit, quòd nullus fratrum Minorum regularium obſeruantiæ poſsit accipere Bullas Cruciatæ, ſeu aliâs Indulgentias generales conceſſas, aut concedendas; vt poſsit vti gratijs ibi contentis (vt potè contra regularia ordinis inſtituta, confiteri quibuſcunque Sacerdotibus, & abſolui à Caſibus reſeruatis, & in diebus ieiuniorum manducare lacticinia, & facere alia, quæ non decent religioſos, tam altè & ſtrictè profeſsionis) niſi ſolum ob aliquam neceſsitatem particularem, pro qua prędictæ obſeruantiæ auctoritas non eſſet conceſſa. Et tunc examinata huiuſmodi neceſsitate à Generali, vel Prouincialibus, aut Cuſtodibus, ac de eorum expreſſa licentia, & in ſcriptis habita. Non obſtantibus Bullis, etiam ſi in eis expreſsè inhibeatur Prȩlatis ſub cenſuris, ne ſubditos ſuos, à talium Bullarum acceptione, prohibeant; & ſubditis libera facultas eas accipiendi tribuatur; cæteriſq; in contrarium facientibus quibuſcunq. O. ſſſo. 60. conce. 178. 21 Cruciata. Caſus reſeruati. B Nota.

C ☞ *Hoc idem prohibuit Pius V. fratribus Ordinis Prædicatorum anno 1571. vt refert Paſſarellus in compilatione Priuileg. Sancti Franciſci à Paula. fol. 127.*

¶ IDEM Leo poſteà prohibuit, ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna, ne fratres prædicti, aut Moniales S. Claræ, ſeu tertiæ regulæ vtantur vllo modo gratijs, indulgentijs, libertatibus, immunitatibus Bullarum Cruciatæ, ſeu aliarum conſimilium, quamuis quȩſito colore, contra obedientiam ordinis, & abſq; ſpeciali licentia ſuorum ſuperiorum. b. ſſſo. 48. con. 144. 22 Excommunicatio. Cruciata.

D ¶ IDEM Leo conceſsit, quòd fratres Prædicatores, & alij fratres, quando ſunt extra conuentum, & non poſſunt habere copiam ſacerdotis; quia non habent ſocium Confeſſorem, poſſint confiteri peccata ſua alteri Religioſo alterius Ordinis, vel Presbytero ſeculari. Et hoc, dummodo fiat ſine fraude, & dicant Prælato ſuo. o. ſſſo. 94. conce. 301. 23 Pro fratribus itinerantibus.

¶ IDEM Leo in Concilio Lateranenſi ſtatuit, quòd excommunicati profiteri volentes aliquem Ordinem fratrum Mendicantium, vbi de intereſſe tertij agetur, abſolui non poſsint, niſi præuia ſatisfactione. b. ſſſo. 26. conceſsione. 84. 24 Profeſſio. E Excommunicatio.

¶ IDEM Leo conceſsit generalibus ſingulorum Ordinũ Mendicantium, & eorum Vicarijs, ac etiam illis, quibus ipſi Generales duxerint ſpecialiter committendum, vt poſsint abſoluere ſubditos ſuos reſpectiuè, ab omnibus, & ſingulis caſibus, & 25 Pro omnibus mendicantibus.

cen-

cenſuris, ſecundum conceſsiones, & declarationes Sixti Quarti, & Iulij Secundi, & aliorum Romanorum Pontificum, non obſtantibus reuocationibus, reſtrictionibus, reſeruationibus, conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, nuper in Lateranẽ. Concilio, vel aliàs quomodolibet factis, vel ſi in poſterum fierent. b. fffo. 27. conceſsione. 89.

26 Excommunicatio. ¶ IDEM Leo conceſsit omnibus fratribus Minoribus obſeruantię vtriuſque familię, quòd Prēlati Ordinis, cum aliquem fratrem, propter apoſtaſiam, vel aliam cauſam excommunicant in Capitulo fratrum, vel in communitate, non teneantur proferre ſententiam in ſcriptis, prout iure, ſub pœna ſuſpenſionis pręcipitur proferentibus. o. fffo. 93. conce. 291. Idem conceditur infra in verbo correctio. §. 15. & 17. B

27 Correctio. ¶ IDEM Leo conceſsit, quòd quando aliquem fratrem, cauſa correctionis, vel abſolutionis, oportet verberare; poſsint Prēlati noſtri, & eorum Commiſſarij, manu Vicarij, vel cuiuſuis alterius fratris ſubditi, eum verberare, ſeu diſciplinare; non obſtante Capitulo Vniuerſitatis, de ſententia excommunicationis. o. fffo. 93. conce. 292. C

Collector. ¶ In Supplemento Priuilegiorum reperitur quędam conceſsio in fauorem fratrum confeſſorum, quę, vt poteſt conijci ex alia conceſsione pręcedente illam, videtur eſſe Eugenij Quarti, Cuius tenor talis eſt.

28 Pro ſimplicibus cõfeſſoribus. CVm ſępè boni Religioſi ex charitate, vel Prēlatorum obedientia cogantur ad confeſsiones audiendas, & ſint multiplices, & inexplicabiles ſententię excommunicationis in corpore iuris; quarum nonnullę etiam à peritiſsimis ignorantur; ex quo dicti Religioſi propter conſcientię timorem; quoniam dubitant ſe incurriſſe aliquam cenſuram abſoluendo inaduertenter aliquos aliqua excommunicatione innodatos; cuius excommunicationis abſolutio ſuperiori reſeruatur; ne dicti religioſi cogantur contra charitatem, vel Prælatorum obedientiã facere, vel præfatas metuere ſcrupuloſitates; conceditur, quòd dicti Religioſi, ſi præfata, vel ſimili cauſa, inaduertenter incurrerint irregularitatem, vel excommunicationem, poſsint per eorum idoneos Confeſſores, auctoritate Apoſtolica, abſolui, & diſpenſari cum oportuerit. Et quòd prædicta, vires habeant oraculo viuæ vocis, non obſtante quòd non fiat Bulla, vel quibuſcunq; alijs contrarijs; niſi ex craſſa, & ſupina ignorantia, cenſuram, vel irregularitatem incurrerint. o. fffo. 101, cõce. 410 D E

Excommunicatio.

Diſpẽſatio

A ¶ Aduerte, quòd ſupradictum conceſsit etiam Eugenius 4. cum onere 7.Pſ. de quo ſupra poſt §.10. Verum eſt tamen, quòd hic conceditur Confeſſori, ſine alia auctoritate Superioris.

SEQVVNTVR ALIQVA, CIRCA ABSOLVtiones præfatas, extracta ex priuilegijs aliorum Fratrum Mendicantium, ac etiam non Mendicantium.

B ### ¶ *Ex Priuilegijs Fratrum Prædicatorum.*

INNOCENTIVS 4. prohibuit, ne fratres, quorumcunque Ordinum, habentes licentiam generalẽ, confeſsiones audiendi; habeant aliquam auctoritatem audiendi, in confeſsione, fratres ordinis Prædicatorum. b. ffo.72. conceſſ. 186. Et ffo.115. conceſſ. 508. 29 Prohibitio

GREGORIVS xj. conceſsit Magiſtro generali, & ſingulis Prioribus, Prouincialibus, & Conuentualibus, ac Vi- 30
C ces eorum gerentibus, vt in Prouincijs, & Conuentibus, ac locis ſibi commiſsis, fratribus eiuſdem ordinis conſtitutis ibidem; necnon, & fratribus alijs eiuſdem ordinis, interdùm ad eos declinantibus vndecumq;, abſolutione, & diſpenſatione indigentibus, abſolutionis, & diſpenſationis beneficium poſſint impartiri; ad inſtar conceſsionis quæ habetur ſupra §. 7.B. ffo.236. conceſſ.548. Diſpẽſatio

BONIFATIVS ix. conceſsit, quòd Magiſter ordinis Præ- 31
D dicatorum, & Priores, aut eorum Vicarij, eorum ſubditos fratres, & ſorores, qui forſan in quoſcumque fratres dicti Ordinis, excommunicationis, ſeu alias ſententias, vel pœnas, ſine ſcriptis, aut aliâs minus ritè promulgauerint; vel manus violentas in alios quoſcunque Clericos, etiam vſque ad ſanguinis effuſionem, & enormem læſionem iniecerint; dummodo læſio huiuſmodi adeò enormis non exiſtat, quòd propterea meritò foret ſedes Apoſtolica conſulenda, quoties expedierit, Excommunicatio.
E abſoluere, & cum eis ſuper irregularitate, ſi quam, huiuſmodi ſententiis ligati, celebrando diuina, vel miſcendo ſe illis, modò tamen in contemptum clauium, aut aliâs præmiſſorum occaſione, qualitercumq; contraxerint, diſpenſare, eoſq; quòad hoc, in ſtatum priſtinum reſtituere. Et quòd ſimiliter poſſint abſolui dicti Magiſtri, & Priores, ac Vicarij, à Confeſſoribus per eos eligendis. b. ffo.120. conceſſ. 542. & 543. Irregularitas.

¶ Idem Bonifacius ſtatuit; quòd quicunque habentes genera- 32

lem licentiam à ſede Apoſtolica, vel aliàs, qualitercunq; abſoluendi, in quibuſcunque caſibus, prætextu hoc fratres Ordinis Prædicatorum nequaquàm abſoluere poſsint (legatis ſedis Apoſtolicæ de latere miſsis dumtaxat exceptis) vel niſi id eis ſpecialiter, & expreſsè concedatur. b. fffo. 120. conceſsione. 548. A

33 Particularis, pro regnis Hiſpaniæ.

SIXTVS Quartus conceſsit fratribus Ordinis Prædicatorum Hiſpaniæ, & Lombardiæ Obſeruantibus, vt poſsint abſoluere, & diſpenſare, ſicut poterant ante reſtrictionem Bullæ Aureæ, virtute Priuilegij in Mari magno contenti. b. ffo. 74. conce. 192. Et fffo. 119. con. 539. B

Collector. ¶ Sciendum, quòd, quia hæc conceſsio, non fuit vniuerſalis, ideò virtute communicationis Priuilegiorum, ſolùm poſſunt vti illa fratres Minor. obſer. Hiſpaniæ, & Lombardiæ.

34 Caſus Reſeruati. ¶ IDEM Sixtus conceſsit toti Ordini fratrum Prædicatorum, quòd Generales, & Priores Prouinciales, ac eorum Vicarij, pro tempore exiſtentes, & ij quibus ipſi duxerint committendum, habeant eandem abſoluendi facultatem, & diſpenſandi, quam habebant ex Mari magno, ſeu alijs litteris Apoſtolicis, ante reſtrictionem Bullæ Aureæ. Priores verò Conuentuum, illam ſolummodò auctoritatem habere cenſeantur, quam prius habebant, ex Priuilegijs, & litteris prædeceſſorum eiuſdem Sixti. b. ffo. 74. conce. 193. Et fffo. 119. conce. 538. & 539. C

35 Pro fratribus. ¶ IDEM Sixtus conceſsit Prælatis Ordinis Prædicatorum Regnorum Caſtellæ, & Legionis reformatis, quòd poſsint concedere fratribus ſuis, vt dum itinerauerint, vel fuerint extra Conuentus ſuos duntaxat, valeant confiteri, quibuſcunque Sacerdotibus regularibus, vel ſæcularibus. Et quod ſimiliter poſsint facere ipſi Prælati. B. fo. 45. Et ffo. 129. conceſſione 288. D

¶ *Ex Priuilegijs fratrum Auguſtinenſium.*

36 Caſus reſeruati.

INNOCENTIVS Octauus ſtatuit, quòd fratres Eremitæ ſancti Auguſtini, Congregationis Lombardiæ, abſque ſuorum Superiorum conſenſu, à quibuſcunq; Apoſtolicis Pænitentiarijs, & Prælatis, & ſedis apoſtolicæ Legatis, etiam à latere deputatis, ab eorum peccatis, & Caſibus reſeruatis abſolui non poſsint. Nec confeſsionalibus impetratis, aut impetrandis vti; nec etiam ad officia, beneficia, & dignitates valeant aſſumi. O. fffo. 79. conce. 237. E

Ex

A ¶ *Ex Priuilegijs fratrum Carmelitarum.*

EVGENIVS Quartus conceſsit Generali, & Prouincialibus, ac Prioribus Ordinis Carmelitarum, vt in confeſſionibus audiendis, & abſolutionibus impendendis, & pænitentijs iniungendis, alijſque, ſalutem animarum duntaxat concernentibus, exequendis, omnium, & ſingulorum dicti Ordinis fratrum, eandem, & talem poteſtatem, & facultatem habeant; B qualem in præmiſsis, minores Pænitentiarij ſedis Apoſtolicæ, ſeu Curiæ Romanæ, ex officio habent, & exercent. B. fo. 85. Et ffo. 169. conce. 440. 37

De auctoritate pænitentiariorum.

¶ Aduerte, quòd huiuſmodi conceſsio, ad nihilũ videtur poſſe deſeruire; quia ignoratur ad quid ſe extendat facultas, quam habent præfati minores Pænitentiarij, vltra facultatem Diœceſanorum. De hoc tamen in ſumma Antonini. 3. parte. ti. 17. c. 14. ſic dicitur. *Collector.*

C ¶ Nota, quòd Pænitentiarij minores, in Curia poſſunt abſoluere vndecunq; venientes, ab omnibus caſibus peccatorum, & ſententijs Epiſcopis reſeruatis. Habent enim auctoritatem quaſi Epiſcopalem in foro Pænitentiæ; & maiorẽ quòad quoſdam Caſus excommunicationum, & diſpenſationum. Summus autem Pænitentiarius, adhuc habet maiorem in pluribus alijs Caſibus excommunicationum & diſpenſationum. Hæc Antoninus, ſeu Florentinus.

D ¶ *Pro omnibus Mendicantibus.*

LEO 10. conceſsit, quòd Generales Ordinum Mendicantium, & eorum Vicesgerentes, poſsint abſoluere ſuos ſubditos reſpectiuè, ab omnibus, & ſingulis caſibus, & cenſuris, ſecundum conceſsiones Romanorum Pontificum Prædeceſſorum ſuorum; non obſtantibus reſtrictionibus, & reſeruationibus factis in Concilio Lateranen. B. fffo. 27. con. 89. 38

¶ Reſolutio ſummaria conceſsionũ ſupraſcriptarum eſt, quòd E Miniſtri Generales, & Prouinciales, & illi, quibus ipſi commiſerint, poſſunt abſoluere fratres, & Moniales ſuæ Obedientiæ, ab omni vinculo excommunicationis, & quibuſcunq; alijs cenſuris, & ab omnibus peccatis; exceptis duntaxat contentis in Bulla Cœnæ Domini; vbi quolibet anno reſeruantur de nouo, vt ſupra poſt. §. 13. dictum eſt. Et ſimiliter abſolui poſſunt ijdem Prælati à Confeſſoribus electis per eos. ¶ Item abſoluere poſſunt Prælati venientes ad ordinem, ſeu Nouitios, ab omnibus

Collector.

Reſolutio materię abſolutionũ quo ad fratres.

bus cenſuris, à iure, vel à iudice, promulgatis generaliter, ſatiſ- A
facta tamen parte. ¶ Abſoluere etiam poſſunt Prælati, & Confeſſores, fratres quoſcunq;. oblatos, conuerſos, vel donatos, familiares, ſeruitores, officiales, & continuò commenſales côuentuum, & domorum, ab omnibus peccatis; præterquàm ſedi Apoſtolicæ reſeruatis, & à cenſuris, quas ex ignorãtia, vel inaduertentia incurrerunt; ac eis, eccleſiaſtica Sacramenta, toties, quoties opus fuerit, miniſtrare. Sed hoc in Regnis Caſtellæ tantùm. Per communicationem tamen priuilegiorum fratrum B
non Mendicantium, adduntur ad prædicta, ea quæ immediatè ſequuntur.

¶ *Ex Priuilegijs Monachorum ſancti Benedicti obſeruan.*

39 Excommunicatio. BENEDICTVS xiij. mandauit, quòd abſoluerentur Monachi præſentes, & futuri, ab omnibus ſententiis làtis ab homine, in quibus alteri non ſit ſatisfaciendum. O.

40 Excommunicati. Diſpenſatio irregularitatuũ. Nota. MARTINVS V. conceſsit, quòd Prior Monaſterij ſancti Be- C
nedicti Vallis Oleti, in foro conſcientiæ, poſsit abſoluere Monachos, ab omni excommunicationis ſententia, etiam ſi talis eſſet, quam ipſe ſummus Pontifex reſeruare conſueuit. Et cum eis, ſuper omni irregularitate; etiam in illis caſibus, in quibus Papa ſibi vicem reſeruat (in morte videlicet, & in membrorum truncatione, & enormi ſanguinis effuſione) valeat diſpenſare, dum tamen aliquid horum trium non ſit notorium; & hoc propter ſcandalum. O. D

Collector. ¶ Supraſcripta conceſsio, licèt primò facta ſit ſoli Priori, ſeu Abbati Monaſterij Sancti Benedicti Vallis Oleti; poſtèa tamen extenſa, ſeu communicata fuit omnibus Prioribus, vel Abbatibus aliorum Monaſteriorum; vt habetur in dictione Communicatio priuilegiorum. §. 34. Quam conceſsionem ego, qui hoc opuſculum collegi, vidi ſub ſigillo authentico in præfato Conuentu Vallis Oleti, & inde fideliter extraxi.

Nota. ¶ Aduertat tamen qui huiuſmodi côceſsione vti voluerit, quòd E
ad cenſuras, & caſus qui in Bulla cœnæ Domini continentur, non poteſt ſe extendere; propter rationem ſupra poſitã in hac dictione, poſt §. 13.

Collector. CIRCA conceſsiones ſuperius annotatas, nonnulla dubia occurrunt ſcitu digna, quibus breuiter reſpôdebitur hic, prout in famatiſsima vniuerſitate Salmantina, à pluribus, & inſignibus iuriſperitis reſponſum eſt.

Pri-

A PRimum dubium eſt, in quibus Prælatorum ſacri Ordinis min. regularis obſeruantiæ, ſit hodie poteſtas, & facultas abſoluendi, & diſpenſandi, de ijs, videlicet, de quibus per Clementem.4.& Sixtum etiam.4.habetur ſupra.§.7.& 13.ac.14. *Primum dubium.*
¶ Et omiſsis multis, quæ hinc inde adduci poſſent, veritas eſt, quòd ſolùmmodò eſt hodie prædicta poteſtas, ſeu facultas in Generalibus, & Prouincialibus, & per communicationẽ, Cuſtodibus. Ratio eſt, quia ſic ſonant dicta Priuilegia, quorum *Reſponſio.*
B tenori, & litteræ eſt ſtandum. Nam licèt Sixtus.4. in Bulla aurea: vt habetur. B. fo.65. Et ffo.148.conceſſ.361. coarctauerit, ſeu reſtrinxerit prædictam facultatem, ad ſolos Generales, eorumq; Vicarios, & ad illos, quibus ipſi pro tempore duxerint committendum duntaxat (dico ſemper inter fratres Regularis Obſeruantiæ,) ſed poſtea idem Sixtus, per quoddam Breue, de quo fit mentio ſupra.§.14. conceſsit Prouincialibus fratrum Obſeruantiæ, vt poſsint abſoluere omnes fratres ſuos;
C non obſtante prædicta reſtrictione, ad ſolos Generales facta. Conceſsit etiam præfatus Sixtus fratribus Obſeruantibus Hiſpaniæ, & Lombardiæ, Ordinis Prædicatorum, vt patet ſupra. §.33. quòd poſsint abſoluere, & diſpenſare, ſicut ante dictam reſtrictionem, ſine aliqua limitatione. Et cum non reperiantur aliæ litteræ Apoſtolicæ circa hæc: ideò prædictis eſt ſtandũ.

SEcundum dubium eſt, vtrùm poteſtas, & facultas huiuſmodi, ſit ordinaria, in prædictis Prælatis, an delegata? De- *Secundum dubium.*
D ſeruit autem valdè hoc dubium, ad ſciendum, in quibus caſibus poſſunt præfati Prælati ſubdelegare, & in quibus non. ¶ Et omiſsis multis, quæ pro, & contra, poſſent adduci; dicitur, quòd pro indubitato haberi debet, quòd eſt ordinaria, & non delegata. *Reſponſio.* Sed prò ampliori elucidatione huius materiæ, eſt notanda ſequens quæſtio. ¶ Quæritur enim à Doctoribus, vtrùm iuriſdictio emanans ex commiſsione perpetua, facta à Papa, vel à Principe, vel à Communitate, non recognoſcen- *Quæſtio. incidentaliter.*
E te Superiorem, ſit ordinaria vel delegata? ¶ Et dimiſsis altercationibus, reſpondetur, quòd eſt ordinaria. *reſponſio.* Ita tenet gloſ.& ibi Bartolus in.l.pluribus.ff.de Procuratoribus. Idem tenet alia glo. & clarius in.c. fi. de officio ordinarij, ibi, cum conceſſum ſit ei Priuilegium perpetuum. Ad quod dicitur vnica per Baldum ibi. Item eſt doctrina Bartoli in l. prima. §. Si plures. ff. de exerci. actione, in prima colum. Sed clarius, immò clariſſimè tenet Baldus in l. vnica.ff.de offi. Conſu. cuius verba ſunt

BIBLIOTECA NAZ. VITTORIO EMANUELE

hæc. Nono quæritur; vtrùm commiſsio facit quē Ordinarium, A
ſeu Delegatum? Reſpōdeo; ſi eſt commiſsio perpetua, facit Ordinarium; ſi autem temporalis; vt potè, quia dicit reformatio communis Piſarum, quòd præſentes Domini Anciani Piſanæ ciuitatis poſsint omnia, quæ poteſt totum communem Piſarum; tunc eſt auctoritas delegata, & non ordinaria. Et ſic, cū commiſsio facta Prouincialibus fratrum Minorum, vt poſsint abſoluere, & diſpenſare in certis caſibus, ſit perpetua; planè conſtat, quòd facit eos Ordinarios. Igitur auctoritas, dę qua B
ſupra, data Prouincialibus a Papa, eſt ordinaria.

¶ Aduertendum eſt tamen, quòd poſſet aliquis obijcere contra ſupradicta, dicens, quòd licèt benè probatum ſit, præfatos Prælatos eſſe Ordinarios, ſi prædicta facultas, & poteſtas eſſet iuriſdictio; ſed cum potius videatur eſſe commiſſum eis arbitrium in huiuſmodi abſolutione, & diſpenſatione, quàm iuriſdictio; ſequitur, quòd non valeant dici Ordinarij. Ad hoc reſpondetur; quòd dato caſu, quòd ſit arbitrium, & non iuriſdi- C
ctio, adhuc in huiuſmodi arbitrio ſunt Ordinarij, & non Delegati. Ita tenet Bartolus ſingulariter in l.ij.ff.de opti.lega.in ſi. colum.ſed longius, & ſingularius in l.Ambitioſa ff.de decre.ab ordi.fa.loquens ſemper in arbitrio; vbi poſt multas diſtinctiones, ponit ſequentia verba. An autem videatur conceſſum per modum cuiuſdam iuriſdictionis ordinariæ, vel delegatæ? Dico verba ſtatuti, ſeu reformationis concedentis ſtatutum, eſſe diligenter inſpicienda. Si enim hoc concedit officio; vt quia D
dicunt illa verba. Ad officium priorum pertineat arbitriū, &c. videtur conceſſum officio. Et tunc priores poterunt, vigore ſui officij, ex poteſtate ordinaria. Ponderanda ſunt valdè præfata verba Bartoli; quia non dixit, an videatur cōceſſa iuriſdictio ordinaria in arbitrio; ſed an videatur conceſſum arbitrium, per modum iuriſdictionis ordinariæ. Ex qua pōderatione colliguntur duo, & ambo ſingularia in propoſito. Vnum, quòd nō idem ſunt arbitrium, & iuriſdictio. Secundū, quòd poteſt con- E
cedi arbitrium, ad inſtar iuriſdictionis ordinariæ. Idem tenet Baldus in l.More ff.de iuriſd.omnium iud.in ſi.columnæ. Et ſic, ex omnibus ſupradictis apparet euidenter, quòd auctoritas, de qua ſupra, eſt ordinaria, & non delegata; cum ſit commiſſa officio, & non perſonæ nominatæ: & quia eſt commiſsio perpetua, & non temporalis, facta a ſupremo Principe Papa, qui in terris non habet ſuperiorem.

Ter-

A TErtium dubium eſt, vtrum Guardiani, quibus Prouinciales committunt auctoritatem abſoluendi à Caſibus eis reſeruatis, poſsint committere huiuſmodi auctoritatem alijs fratribus? Ad hoc reſpondetur quòd non; niſi quando tales Guardiani eſſent Commiſſarij Prouincialium, cum plenitudine poteſtatis. Ratio huius eſt; quia, ſecundum iura, delegatus ab inferiore à Principe, non poteſt ſubdelegare; niſi ſit delegatus ad vniuerſitatem cauſarum; vel niſi hoc ſibi ſpecialiter
B concedatur, ſecundum Ioan.an.per.c.ſ.s.cui de offi.deleg.lib.vj.

Tertium dubium. Vidde pro hoc Doctrinâ Nauar. in Manu. c.27.num. 45.

ANNOTATIO CORDVBAE.

QVOAD §. 1. notandum, quòd Gregorius 9. fol. 116. conceſſit nobis, in principio Ordinis, quando non habebamus tot Priuilegia, neque tantam auctoritatem habebant noſtri Prælati; tunc inquam, conceſſit, quòd poſſemus, beneficium abſolutio-
C *nis, & diſpenſationis, cùm oportuerit, recipere ab Archiepiſcopis, & Epiſcopis noſtræ Diœceſis in qua eſſemus. Sed quia iam multùm auctoritatis eſt in noſtris Prælatis, ſicut & in ipſis Diœceſanis, & adhuc maior quòad aliqua; & quia per Pontifices ſucceſſores prohibitum eſt nobis abſolui, & diſpenſari per alios, quàm per noſtros Prælatos, vel dè eorum licentia, intra, ſeu extra ordinem, vt habetur in eodem Compendio, hoc eodem tit. §. 21. §. 22. & §. 36. & tit. exemptio. §. 5. Ideò iam parùm valet præfatum Priuilegium Gregorij; niſi fortè quandò Minorum Prouincia-*
D *lis aut Generalis concederet licentiam ſuo ſubdito, vt abſolueretur à cenſuris aliquibus, ſeu diſpenſaretur per tales Diœceſanos, vel per alios virtute aliquarum Bullarum potentium abſoluere, aut diſpenſare. vt hoc conceſſit Clemens 4. & Sixtus 4. fol. 58. ff. 142. vt habetur in Compendio tit. exemptio, §. 5. & Leo 10. fff. 124. fff. 48. & Innoc ffff. 79. ff. 264. & habetur in Compẽdio, hoc eodem titulo, Abſolutio ordinaria. quòad fratres §. 22. §. 36. Dixi notanter (fortè) quia dubium eſt inter Doctores Canoniſtas, vt patet in Silueſtrina, titulo, exemptio, §. 10. & titu-*
E *lo Abſolutio 5 §. 2. &c. & in alijs Summiſtis, vtrum exempti, quales nos ſumus, poſsimus in caſu ſubijcere nos Ordinarijs. in noſtrum fauorem vt in caſu præſenti: & licèt ſint opiniones in hoc (propter quod dixi, ly ſorte). tamen tam virtute præfati Priuil. Gregor. 9. quam aliorum ſupra allegatorum, videtur quod id poſſumus (vt dictum eſt) de licentia prædictorum Prælatorum noſtrorum: & ad hoc etiam facit Priuileg. Eug. 4. conceſſum Monachis ſancti Benedicti, vt habetur in compend tit. diſpenſatio. §. 25.*

Quòad §. 5. notandum, an Guardiani poſſint ſibi eligere Confeſſorem

vbicunque ſint, etiam in Conuentibus aliorum Guardianorũ, ſicut & alij Prælati poſſũt per.c.fin.de pœnitẽtijs & remiſſionibus, & an per cap. Prouinciale vel Generale, vel per Superiores poſſit ab eis tolli hæc licentia, ſeu conceſsio iuris communis? latius dicendum eſt infra tit. Accedere ad Monaſteria, in fine ibi videatur, & hic in hoc ſo. ſuper §. 7. habetur. A

Quòad §. 7. quòad id quod ibi dicit Collector fo. 3. quòd præfata auctoritas conceſſa per Clem. 4. noſtris Miniſtris & eorum Commiſſarijs, & cuſtodibus, quòad abſolutiones, & diſpenſationes Fratrum, extenditur in Mari magno Prædicatorum, ad Priores Conuentuales, & eorum Vicarios, &c. notandum, quòd poſteà fuit hoc per Sixt. 4. ipſis Prioribus Conuentualibus, & eorum Vicarijs ablatum in Bulla aurea; & poſtea per eundem Sixtum 4. ff. 119. ff. 78. vt habetur in eodem Compendio, titulo abſolut. ordin. quòad fratres. §. 34. hoc fuit aliqualiter, ſed non omnino amplius conceſſum ipſis Prioribus conuentualibus, eorumq́; Vicarijs, pro toto ipſorum ordine. Sed tandem poſteà idem Sixt. ff. 74. & ff. 119 hoc idem amplificauit, & conceſſit omninò ipſis Prioribus conuentualibus, & eorum Vicarijs, quòd poſſent abſoluere, & diſpenſare, ſicut poterant virtute Maris magni ſupradicti, ante reſtrictionem Bullæ aureæ. Sed ſolum conceſſit Prioribus conuentualibus, & eorum Vicarijs obſeruantiæ Hyſpaniæ, & Lombardiæ; quàmuis Collector dicat, quòd regnorum Caſtellæ, & Legionis tantùm; ſed vt dixi obſeruantiæ Hyſpaniæ, & Lombardiæ, id conceſſit Sixt. 4. vt patet ff. 119. ff. 74. & in eodem Compendio, hoc eodem tit. infra §. 33. habetur; niſi fortè, pro eodem, Collector accipiat, Regna Caſtellæ, & Legionis, & Regna Hiſpaniæ, & Lombardiæ; & ego non video rationem ad id. Hoc ego dixerim, quia virtute communicationis Priuilegij factæ per Iulium 2. vt habetur tit. communicatio priuil. §. 13. ſolùm habent auctoritatem abſoluendi, & diſpenſandi ſecundum Mare magnum, cum fratribus, Guardiani, & Præſidentes noſtrarum domorum obſeruantiæ regni Hiſpaniæ, & Lombardiæ: & ibi benè dicit Collector, quòd nomine, Vicariorum, ſolùm debent intelligi, quò ad nos, Præſidentes noſtrorum conuentuum, propter carentiam Guardiani, vt etiam iterum idem dicit, tit. Vicarius, §. 5. B C D

Item ibidem dicit Collector, quòd ſi præfata poteſtas limitetur prædictis Guardianis, aut eorum Vicarijs, ſeu Præſidẽtibus domorum, cõicata nobis ex Mari magno prædicatorũ, ſciendũ quod niſi ad hoc habeatur auctoritas Papæ fieri nõ poſſet. Sed an ſuperiores Prælati, ſeu Capitula noſtra, habeãt hoc ad auctoritatẽ Papæ, dic, quòd generaliter id nõ habẽt, niſi ſpecialiter à Papa habeatur in caſu; aut quando Capitulum Gen. celebrandum eſt; aut aliâs; & quò ad reuocandum viuæ vocis oracula in cap. gen. vel prouinc. vt habetur in Compendio tit. priuilegia fratrum, §. 26. vel ſi quis abutere- E

A *tur tali priuilegio Apoſtolico; quia Generales Min. poſſent ſuſpendere illud, quouſq; conſuleret Papã, vt habetur in Cõpendio eod. tit. §. 9. Ex quibus etiam patet noſtrum intentum, quòd ſ. ſine auctoritate Papæ, nullus poteſt tollere prædictum Priuilegium, aut conceſſionem Papæ: & quia in quolibet ferè cap. gener. Ordinis noſtri habetur ſpecialis auctoritas Papæ, ad omnia ibi ordinãda; ideo ſtandum eſt ſtatutis prædictorum Capitulorum gener. niſi oppoſitum conſtet, & non temerè innitendum eſt Priuilegijs generalibus circa hoc, & circa alia eiuſmodi. Et credo ſimiliter, ſtandum*
B *eſſe ordinis conſuetudini iam præſcriptæ, & approbatæ, niſi vbi de ſpeciali Papæ probibitione, aut priuilegio in oppoſitum ſufficienter conſtaret.*

Quò ad §. 22. notandũ, quòd idem Leo 10. ffff. 124. idem probibuit Auguſtinenſ. quòd ſ. etiam virtute quarumcunq; Bullarum, aut Cruciatarum, nullus frater ipſius Ordinis poſſit abſolui à cenſuris, ſeu pœnis incurſis, niſi ſecundum ſtatuta, & mores, ſeu conſuetudines Ordinis; niſi per ſuos Prælatos, aut niſi ſecundum ſtatuta, & conſuetudines ſui Ordinis, & non per alios quoſcunque; nec extra Ordinem, ſine licentia Magiſt. Gen. vel Pro-
C *corun. Alias eſt irritum, & inane ſi ſecus fiat: & videatur, an hoc Priuilegium poſſit communicari noſtris Min. Gen. & Prouin. in fauorem eorũ & noſtræ obſeruantiæ? & Innoc. 8. ffff. 79. ff. 264. idem probibuit eiſdem Auguſtinenſ. vt habetur in Compendio, hoc eod. tit. §. 36. Sed de hijs Cruciatis ſeu Bullis latius infra tit. Cruciata. §. 4. & 5.*

Quòad §. 28. ibi, Collector, dicit quòd Eug. 4. conceſſit prædictam facultatem Confeſſoribus, de qua ibi loquitur, cum onere dicendi 7. Pſalmos pœnitentiales &c. quàmuis non alligauerit tales Confeſſores ad petendum
D *licentiam à ſuis Superioribus; tu dic quòd, vt patet ffff. 102. Dominus Eugenius 4. non impoſuit tale onus 7. Pſalmorum ipſis Confeſſoribus, quàmuis impoſuerit alijs fratribus, ad gaudendum alijs gratijs conceſſis ab eod. vt habetur in prædicto Compendio eod. tit. §. 10. Ideò ſine tali onere, & ſine alia licentia poſſunt præfati Confeſſores vti tali facultate, de qua agit Eugenius 4.*

Quòad. §. 36. vid. etiam ea quæ ſupra §. 22. annotata ſunt.

Quòad. §. 37. notandum quod Sixt. 4. fo. 98. littera R. in primo libro
E *Ordinis tract. 2. declarauit, & etiam extendit. Hanc conceſſionem Eugenij, quòad omnes vtriuſque ſexus eiuſdem Ordinis Carmelitarum Profeſſores.*

Quòad. §. 28. vbi Collector reſoluẽdo dicit, quòd noſtri Miniſtri Gen. & Prouin. & illi, quibus ipſi commiſerint, poſſunt abſoluere, & diſpenſare ſecundum Mare magnum, &c. Adde & tu, quòd Cuſtodes id poſſunt, vt expreſsè habetur in Mari magno, & per communicationem fratrum Prædicatorum, vt dicit idem Collector infra poſt §. 40. in 1. dubio. Adde,

quòd

quòd & noſtri Guardiani, & Præſidentes domorum, ſeu Conuentuum A
noſtrorum, id ſimiliter poſſunt in partibus Hiſpaniæ, & Lombardiæ, in
noſtra obſeruantia, vt ſupra dictum eſt ſup. §. 7. niſi per Prælatos, auctori-
tate Apoſtolica, id prohibeatur; vel niſi oppoſitum habeat conſuetudo le-
gitimè approbata.

Quò ad §. 40. vide etiam aliam cõceſſionem Eug. 4. factam eiſdem Mo-
nachis Sancti Benedicti, in compendio tit. diſpenſatio §. 25. fol. 54.

Quò ad primùm dubium, quòd Collector fol. 6. ponit, vbi dicit, quòd po-
teſtas abſoluendi, & diſpenſandi eſt in Generalibus & Prouincialibus, & B
Cuſtod. Adde & tu, quòd etiam eſt in Guardianis & Præſidentibus do-
morum noſtræ obſeruantiæ, Hiſpaniæ, & Lombardiæ, ſecundum formam
Maris magni Ordinis prædicatorum, per eorum communicationẽ: vt etiam
ait Collector in fine eiuſdem primi dubij, & vt ſupra latius notatum eſt in
§. 7. ibi vide.

Quòad ſecundum dubiũ, quòd Collector fol. 6. pertractat. vide, ſi vis, in
ſupplemento ffff. 1. &c. vbi latius id tractatur, à quo Collector ſumpſit bre-
uiter, & in ſententia. C

Quòad dubium tertium fol. 7. Vbi quærit, an Guardianus, cui Prouin-
cialis committit ſuos caſus, poſſit alteri committere &c. Notandum, vl-
tra ea, quæ ibi à Collectore dicuntur, & benè, quòd in tab 20. Vic. Gen in
1. lib. ordinis in 3. tract. fol. 228. habetur ſic. Inſtituitur, quòd vniuerſi Cõ-
feſſores Monialium familiæ noſtræ, habeant, præſenti decreto, ſemper a-
ctiuè auctoritatem Prælatorum, ſuper moniales in foro conſcientiæ, quòad
cauſas, & ſententias. Habeant ſimiliter Guardiani, & eorum Vicarij, in
abſentia ipſorum Guardianorum, hæc ibi. Et paulo inferius in ſequenti D
tab. 21. Vic. Gen. fol. 229 ſic habetur. Declaratur, quòd illa clauſula in
tab. ca. gen. Albienſ. præcedentis inſerta, ſ. quòd Guardiani, & eorum Vi-
carij habeant auctoritatem Prælatorum, in foro conſcientiæ, &c. ſic debet
intelligi, quod, ſcilicet, auctoritas per Patrem Prouincialem conceſſa
Guardianis, remaneat ſemper penès eorum Vicarios ſeu Vicariorum Vica
rios, ipſis Guardianis ſuum Conuentum, pro ſuis negotijs exeuntibus, hæc
ibi De quo nos latius egimus in ſupradicto tractatu Medulla fratrũ Min.
cap. 7. q. 2. ibi videat, qui volet ampliorem declarationem ſuper hijs. E

☞ CAPVCCINI ANNOTATIO.

Ex Priuilegijs fratrum Minimorum.

IVLIVS II. in eorum Mari magno conceſſit, vt Fratres, à Confeſſoribus per eos electis, poſſint abſolui ab omnibus Caſibus, Epiſcopis reſeruatis.

A *Vt autem nullus Fratrum putet ex his licere ſibi eligere Confeſſorem, & ab eo, ad ſuum libitum, abſolui; notentur verba, quæ in Correctorio fratrum Minimorum, in eodem Priuilegio reperiuntur, quæ ſunt iſta. Præterea caueatur, ne fratrum huius Ordinis confeſſiones audiat quis Sacerdotum, abſque licentia, vel permiſſione Correctoris generalis, aut alicuius Vigilum, vel Prouincialium, aut ſuorum Vicesgerentium; & infra. Omnes etiam Presbyteri in hoc Ordine Minimorum expreſsè profeſſi, pro Confeſſoribus approbentur per aliquem eiuſdem Ordinis Superiorũ, Præ-*
B *latorum, vel ſuorum Vicesgerentium. Ipſi verò pro Confeſſoribus taliter approbati, alios eiuſdem Ordinis fratres profeſſos, quoties opus fuerit, poterunt abſoluere ab omnibus Caſibus huic Ordini conceſsis, & permiſſis &c. vt in lib. Priuilegiorum Vſus maris habetur fol. 219. & 231.* Vſus maris.

Et nota, quòd hic nulla fit mentio de licentia petenda à Superioribus, per ipſos fratres confiteri volentes, & indiſtinctè loquitur, etiam de omnibus, vel ſint illius familiæ, vel hoſpites, confiteri volentibus. Quod deſeruit pro ſequenti doctrina poſita in §. 5. & 7. Nota.

C Ex Priuilegijs eorum, qui Miniſtri infirmorum appellantur.

GReg. XIIII. in anno 1591. ſupradictorum Religionem approbans, inter alia conceſsit, pro tempore exiſtenti Præfecto generali, vt per ſe, vel per alios à ſe deputatos, omnes, & ſingulos eiuſdem Congregationis ſibi ſubditos, ab omnibus, & ſingulis eorum peccatis, antè, vel poſt ingreſſum in dictam Congregationem per eos commiſsis; nec non à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, alijſque cenſuris, & pœnis à iure, vel ab homine (non tamen nominatim) quomodolibet la- Abſolutio ab excommunica. Diſpenſatio in Irregularitate.
D *tis, & irregularitatibus, ex quacunque cauſa contractis (præterquam homicidij voluntarij, bigamiæ, ac membrorum mutilationis) in foro conſcientiæ tantùm abſoluere, necnon, cum eis, ſi opus fuerit, etiam cum rehabilitatione, & abſterſione inhabilitatis, ac infamiæ macula, diſpenſare poſſit. Ac etiam conceſsit ipſi Præfecto, & socijs, vel inferioribus Prælatis, de ipſius tamen Præfecti generalis licentia, vt cum eiuſdem Congregationis perſonis, defectum natalium, ex quouis nefario coitu prouenientem, patientibus, poſtquam in dicta Congregatione, vota emiſerint, vt defectu hu-* Diſpenſatio in natalibus.
E *iuſmodi non obſtante, ad quoſcunque ſacros, etiam presbyteratus ordines promoueri; & in illis miniſtrare; necnon, ad quaſcunque dignitates, adminiſtrationes, & officia dictæ Congregationis eligi, & aſſumi, illaq; gerere, & exercere; vt habetur in Bulla originali penes illos reſeruata.*

Circa conceſsiones ſuprapoſitas Clem. 4. in §. 5. & 7. vltra ea, quæ ibi à Collectore, & Corduba ſunt annotata, eſt aliud notandũ, quòd ſi quis habeat auctoritatem abſoluendi à caſibus reſeruatis actiuè, ſi hoc habet à Ge- In §. 5. & 7.

nerali,

nerali, poteſt ea vti cum omnibus fratribus Ordinis, cùm omnes ſint ſui ſubditi, & ſi à Prouinciali cum fratribus tantùm illius Prouinciæ, & etiam cum hoſpitibus ad illam venientibus, vt infra §. 30. A

Et ſi habet auctoritatem paſsiuam, vt poſsit ipſe abſolui, poterit confiteri cum quouis ordinis Confeſſore; ſiue ſit ei auctoritas iſta conceſſa à Generali, ſiue à Prouinciali, cùm multi Summi Pontif. noſtræ Religioni conceſſerint, vt fratres poſsint de materia peccati mortalis confiteri cum quouis Ordinis Sacerdote, etſi à ſuis Prælatis licentiam non petant. Proinde habens auctoritatem hanc paſsiuam, poterit ſine dubio, à quouis Ordinis Sacerdote abſolui, cum omnes pro fratribus ſint idonei. Verum tamen in aliquibus Prouincijs, ac etiam inter nos Capuccinos, exſtat laudabilis conſuetudo, quòd fratres hoſpites à Prælatis, ſe confitendi, licentiam petant, licèt non ſit neceſſaria, quando hoſpites ſunt Prælati, vt dicit Corduba infra, in verbo, Accedere ad Monaſteria mon. in fin. Et hoc debet multum notari; quia ſecundum ius commune videbatur dicendum contrarium. Nam cùm Prouincialis dignitas comparetur dignitati Epiſcopali, videtur etiam quòd ipſa Prouincia comparetur Epiſcopatui. Vnde, ſicut quis vnius Epiſcopatus confiteri nō poteſt de materia peccati mortalis cū alio Sacerdote in alio Epiſcopatu approbato, niſi priuilegium aliquod eſſet incontrarium; ità pariter dicendum videbatur, vt fratres de vna Prouincia confiteri minimè poſsint cum Sacerdotibus alterius Prouinciæ licèt eiuſdem Ordinis. B C

> Secus aūt eſt de iure cōi, vt in c. ſi Eps, de pœnit. & remiſſ. lib. 6. vbi habetꝗ nulla poſſit cōſuetudine introduci, ꝗ aliquis p̄ter ſui Superioris licentiā Cōfeſſorē ſibi eligere valeat, vt habetur infra §. 9.

> In §. 8.

Quòad diſpoſitionem illam Bonifatij 8. poſitam in §. 8. quòd Religioſus manus violentas inijciens in clericum debeat abſolui ab Epiſcopo: eſt ſciendum, quòd tàm iſta, quàm illa alia diſpoſitio. c. cum illorum, de ſent. excom. qua cauetur, quòd ſi percuſsit fratrē alterius Religionis, abſoluatur per Prælatum percuſsi; & alia multa iura quæ à ſummiſtis ponuntur circa abſolutiones fratrum, hodie non procedunt, propter noſtra priuilegia quæ a proprijs ſuperioribus noſtris poſſe abſolui concedunt. D

> Percutientes fratres alterius Religionis.

Sed poſſet circa hoc oriri dubium, quando aliquis frater percuteret alterum fratrem excommunicatum, an excommunicationem incideret? & licèt hinc inde ſint opiniones, cùm aliqui velint quòd non, per cap. excōmunicatorum 23. q. 5. & glo. in c. ſi quis deinceps 17. q. 4. dicat illud non eſſe verum; tamen hæc eſt communis opinio, quòd iſte percutiens excōmunicatum incurrit excommunicationem; & ratio eſt quia excommunicatus retinet ordinem, ratione cuius inducta eſt immunitas, ideòq; durante cauſa, durat effectus. E

> Percutiēs excōicatū incidit in cenſuram.

Sed ſi ſuccederet, quòd ſuperior aliquis percuteret; an ipſe poſſet abſolui à ſubdito ſuo, quem elegit in confeſſorem? & non eſt dubium, quòd poſſit ſecundùm priuilegia; ſed dubium eſt, quando in aliquo Conuentu ſunt

> Superior percutiens an poſſit abſolui à ſubdito ſuo

dua

A duo fratres Sacerdotes, vnus Superior, & alter ſubditus; & ſe ad inuicem percutiunt, An alter alterum abſoluere poſſit? Et in hoc quid ſentiant iura, dicam.

Excommunicatus minori excommunicatione, poteſt abſoluere alium excommunicatum eadem excõmunicatione, ſcilicet, minori. c. duobus de ſent. excommun. Excommunicatus autem maiori excommunicatione, non poteſt alium excommunicatum eadem excommunicatione, ſcilicet, maiori abſoluere. c. audiuimus 24. q. 1. Frater excom. an poſſit alterum excommunicatũ abſoluere.

B Sed quia iſta intelliguntur de iure ordinario, ideò Tabiena, in verbo abſolutio. 2. §. 6. credit, quòd in neceſſitate, poteſt excommunicatus alterum excommunicatum abſoluere, & ratio eſt; quia neceſſitas non habet legem; ac probat à maiori, quia ſi excommunicatus in caſu neceſſitatis poteſt abſoluere à peccatis, à fortiori poterit ab excommunicatione.

Vnde concludendo dicerem, quòd licèt diſpoſitio illa cap. ſi quis ſuadente Diabolo. 17. q. 4. circa percuſſores clericorum & monachorum
C liget multos comprehenſos ſub appellatione monachorum, vt ſunt Religioſi profeſſi Religionis approbatæ; conuerſi omnes, ſeu oblati. c. cum illorum: & cap. non dubium, de ſentent. excommunicat. & omnes moniales, & conuerſæ, & conuerſi earum. c. de monialibus, extra de ſentent. excommunicat. & Nouitij, & ſorores tertij ordinis, viuentes in congregatione, & profitentes tria vota; & alij per ſummiſtas notati: Tamen de abſolutione, eſt notandum, quòd Abſolutio illius Canonis, quamuis regulariter ſpectet ad Pontificem, quando percuſſio eſt violenta,
D & cum illis circunſtantijs poſitis à Nauar. in declaratione illius Canonis, in Manuali cap. 27. num. 76. cum ſequentibus ac alijs Doctoribus ſummiſtis; tamen quoad perſonas religioſas, non ſolùm ex Priuilegio; ſed etiam de iure communi, ſpectat ad eorum Superiores, vt habetur in cap. Monachi, & cap. cum illorum, de ſententia excommunicationis, extra. Nauar.

Quoad illud, quod per eundem Bonifacium VIII. in hoc. §. 9. diſponitur, eſt notanda doctrina Nauar. cap. 27. num. 261. vbi habetur, In §. 9.
E quòd Epiſcopus concedendo caſus ſuos, ſiue ſibi reſeruatos, non videtur concedere abſolutionem à cenſuris ſibi reſeruatis, cum à diuerſis non fiat illatio; & aliud eſt, peccatum reſeruatum Epiſcopo, & aliud cenſura reſeruata; nam aliqua ſunt peccata, annexam cenſuram non habentia, quæ ſunt Epiſcopo reſeruata; & etiam ſunt cenſuræ aliquæ illi reſeruatæ, peccatis, ob quæ illæ dantur, ei non reſeruatis; nec etiam concedendo abſolutionem à ſuis caſibus, & cenſuris, videtur concedere abſolutionem, ac diſpenſationem votorum, aut irregularitatum, à quibus ipſe poteſt; Nauar.

quia

quia nec ſunt Caſus, nec Cenſuræ ipſi reſeruatæ, & ita ex illis non infer- A
tur ad hæc, neq; è contrà Arg. l. Papinianus .ff. de minoribus, & cap. ad audientiam de decim.

Item Epiſcopus concedendo alicui omnem ſuam facultatem, & auctoritatem ad confeſſionem audiendam, & auditos abſoluendum, non videtur concedere Caſus ſibi reſeruatos, iure communi, aut ſuo particulari, aut conſuetudine generali, vel ſpeciali; oppoſitum tamen credit ipſe Nauar. quando concedit omnes ſuos caſus; quia iuxta communem conſuetudinem, quæ attendi debet, per ſuos caſus, peccata illi reſeruata intelliguntur; & B
etiam quando concedit omnem ſuam facultatem, excepto tali Caſu reſeruato.

Et dum hic dicitur, quòd nulla cõſuetudine poſſit introduci, quòd aliquis præter ſui Superioris licentiam, confeſſorem ſibi eligere valeat, eſt ſciendum, quod hoc intelligitur de ſubditis; non autem de Prælatis, vt ſunt Guardiani, Priores, Prouinciales &c. Iſti enim etiam ſi fuerint hoſpites in alieno loco, poſſunt ſibi Cõfeſſorem eligere, abſque illius loci Superioris licentia, vt videre eſt infra in addit. Cordubæ, in verbo, Accedere ad monaſteria C
Monial. in fine illius additionis. Et an talis facultas, Prælatis cõceſſa, poſſit tolli per Capitulum, vel per ſtatuta Ordinis? vide ibidem in Corduba, & in addit. ad. §. 7. tit. abſolutio ordinaria, quòad fratres.

In §. 11. *Circa id quod in hoc. §. 11. diſponitur, de abſolutionis Sacramento, & aliorum adminiſtratione Seruitricibus Monialium, eſt aduertendum, quòd hodiè, ad hoc vt locum habeat, oportet, vt illæ ſint eiuſdem Regulæ profeſſæ, & intra clauſuram maneant actualiter in Monialium ſeruitijs, prout etiam fuit ordinatum de Tertiarijs per Conc. Lateranen. relatum in Conſt. 17.* D
Leon. 10. Et in Conc. Trid. ſeſſ. 24. c. 11. de reform. vbi tractatur pari modò de ſeruitoribus Regularium; Et licèt antiquitus eſſet forſitan permiſſum ſeruitricibus ipſis, extra Clauſtra Monialium, foras, in ſuis domibus habitâre; nunc tamen eſt eis omnino prohibitum, & in clauſuras Monialium intrare; ac nec exemptionibus ipſarum Monialium gaudere, per Concil. Trid. ac aliorum Pontific. conſtitut. Ideò, circa iſtas, Confeſſores Monialium ſint cauti in miniſtrando eis Sacramenta, maximè Pænitentiæ, & videant ſi ſint approba. ab Ordinario, nec nè, & à quibus ſic eas poſſent abſoluere, E
cùm non aliam ſuper illas habeant auctoritatem, ſiuè facultatem, quàm ſuper puras alias ſæculares haberent.

In §. 13. *Pro eo quod in. §. 13. aduertit Collector, eſt ſciendũ, quòd ſecũdum Nauar. in Manuali cap. 27. num. 275. nullus, præter Papam, ſine eius commiſſione ſpeciali, poteſt abſoluere ab hæreſi, & cenſura ei annexa, etiam occultiſſima; quia eam Papa ſibi reſeruat in Bulla Cœnæ, quamuis Concil.*
Cõc. Trid. *Trid. ſeſſ. 24. c. 6. de Reformatio. concedat Epiſcopo, vt per ſemetipſum,*

in

A *in ſuo Epiſcopatu, poſſit abſoluere ſubditos ſuos, ab occulta hæreſi; & poſ-*
ſit etiam contendi, quòd non ſit derogatum, quo ad hoc, illi, per Bullam Cœ-
næ; quia Greg. XIII. & Pius. V. adeò id expreſsè declararunt, vt etiam
Summo Pænitētiario negauerint illam facultatem, niſi cum certis modifi-
cationibus; adeò vt ipſe Nauar. dicat, moueri ad credendum, quòd nec vir-
tute Iubilei, nec Bullæ Cruciatæ, in quibus non datur ſpecialis facultas ab-
ſoluendi ab hæreſi, poterit quis abſolui ab ea; licèt expreſsè detur facultas
abſoluendi à Caſibus Bullæ Cœnæ, quod probare nititur, & auctoritate, &
B *ratione, pro vt ibi eſt videre. Et quamuis in hoc, multa eſſet opinionum*
varietas, ſi per Bullam, ſcilicet Cruciatæ, poterat quis ab hæreſi abſolui; in Pater Ema
anno tamen 1584. fuit omnis dubietas ſublata: cum fuerit Bullæ Cruciatæ nuel.
adiectum (excepta hæreſia) pro vt ſic refert auctor expoſitionis dictæ Bul-
læ. §. 11. num. 71. quãuis contrariũ ipſe defendat, in eo quod dicitur; Epi-
ſcopi auctoritatem, à Conc. Trid. ei traditam, in Bulla Cruciatæ, ſuſpendi, &
quòd ideò non poſſit abſoluere ab hæreſia occulta, vt iam dicam in alia no-
ſtra annotatione, in verbo Cruciata, quando tractabo, An Priuilegia Men-
C *dicantium ſuſpendantur, nec nè, per Iubileum pleniſsimum, & per Bul-*
lam Cruciatæ.

Eſt ſciendum inſuper, quòd Dominis Inquiſitoribus Hiſpaniarum, talis
facultas ab hæreſi abſoluendi, tàm in foro conſcientiæ, quàm iudiciali, &
ſuis etiam Vicarijs eſt conceſſa, vt teſtatur Pater Camillus Campegio, Ge-
neralis Inquiſitor Mantuæ, vt refert ibidem ſupradictus auctor expoſit.
Bullæ.

Circa diſpoſitionem illam Alex. VI. in. §. 17. relatam de reſeruatione In §. 17.
D *Caſuum; eſt primo aduertendum, quòd tempore Martini V. Iam fuerunt*
in Religione Taxati, & ordinati, Caſus Miniſtris Ordinis Minorum Re-
ſeruati, & ab ipſo Martino. V. confirmati, vt cum Regula apparēt impreſsi.

Deindè eſt pariter aduertendum quòd nunc per S. D. N. Clem. VIII.
tum quo ad iſtam, cum etiam quò ad illam Alex. VI. diſpoſitionem, aliud
eſt ordinatum; Anno enim Domini 1593. Menſe Maij. Cunctis Regulari-
bus per publicum Breue, Infraſcriptos Caſus reſeruatos fore, præſcripſit
videlicet.

E 1 *Veneficia, Incantationes, Sortilegia.*
2 *Apoſtaſia à Religione, ſiue habitu dimiſſo, ſiue retento, quando eò peruenerit, vt extra ſepta Monaſterij, ſeu Conuentus fiat egreſsio.*
3 *Nocturna, ac furtiua è Monaſterio, ſeu Conuentus egreſsio, etiam non animo apoſtatandi facta.*
4 *Proprietas contra votum Paupertatis quæ ſit peccatum mortale.*
5 *Lapſus carnis voluntarius, opere conſummatus.*

7 *Malitioſum impedimentum, aut retardatio, aut apertio litterarum à Superioribus ad Inferiores, & è contra.* A

8 *Iuramentum falſum in Iuditio regulari, ſeu, legitimo.*

9 *Procuratio, auxilium, ſeu conſilium ad Abbortum faciendum, poſt animatum fœtum, etiam effectu non ſequuto.*

Etiam Generalis, & Prouinciales.

10 *Falſificatio manus, aut Sigilli Officialium Monaſterij, aut Conuentus.*

11 *Furtum de rebus Monaſterij, ſeu Conuentus, in ea quantitate, quæ ſit peccatum mortale. Hoc fuit à Pontifice declaratum, deberi intelligi, etiam de rebus particularibus; ad alicuius fratris particularis vſum conceſsis, & Nauar. in Summa, reſtrinxit huiuſmodi materiam peccati mortalis ad duos carolenos.* B

Si aliud præterea peccatum graue, pro Religionis conſeruatione, aut pro conſcientiæ puritate, reſeruandum videbitur; id non aliter fiat, quàm Generalis Capituli in toto ordine, aut Prouintialis in Prouintia, matura diſcuſsione, & conſilio. Hæc in Bulla.

Et ſic conſequenter ex taxatione iſtorum caſuum moderata, ac reſtricta videtur remanere diſpoſitio ſupradicta Pap. Alex. 6. cùm facultas reſeruandi alios Caſos à ſupradictis, non amplius ad Miniſtros Prouintiales, ſeu alios Prælatos tantùm ſpectet; ſed in Capitulis generalibus, ſeu Prouintialibus, cum conſenſu Patrum Vocalium, ibi pro electione facienda conuenientium, fiat reſeruatio, vt ex ſupra proximè dictis verbis Pontificis apparet, quando dicitur. Sed ſi quid aliud præterea, &c. C

Et tunc (prout ab eodem Pontifice fuit nobis facta declaratio) in prædictis Capitulis poterunt reſeruari alij caſus à ſupradictis, etiam eiuſdem materiæ ſupradictorum caſuum, vt putà in materia lapſus carnis, reſeruare etiam tactus impudicos &c. ſupradictis tamen caſibus ſemper firmiter manentibus, & in nullo mutatis. D

Abſoluendi autem facultatem à ſupradictis Caſibus, ad illos Prælatos pertinere etiam declarauit, ad quos, prius, ante huius Decreti publicationem ſpectabat; vt putà in noſtra Congregatione Capuccinorum, ſunt Prouintiales; niſi tamen aliud Confeſſori aſſignato (vt in Bulla) videbitur expediens; petere, ſcilicet, facultatem à Prouintiali, aliquam abſoluendi, ei prius narrata cauſa, pro qua ad id petendum mouetur, vnà cum Caſu occurrenti; ſaluo tamen ſemper ſigillo Confeſſionis. Et hæc pro nunc ſufficiant pro huiuſmodi materia Caſuum reſeruatorum; infra enim in verbo Caſus reſeruati, plura alia dicemus. E

In §. 21.

Eſt ſciendum, quòd eadem probibitio fuit facta à Pio V. Fratribus Ordinis Prædicatorum ann. 1571. ſcilicet, vt non poſſint abſolui; pro vt habetur in Breui ſupra citato, in. §. 2. his verbis. Huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, talem conceſſionem Cruciatæ ſanctæ, & aliorum indultorum particu-

Vt refert Paſſarell⁹ in compi-

cula-

A cularium, quantùm ad prædictum articulum eligendi confeſſorem, & abſoluendi à Caſibus reſeruatis, cum fratribus, & ſororibus Monialibus totius Ordinis prædicti, locum minimè habere, nec cenſeri; ſed noſtræ intentionis exiſtere, quòd ijdem fratres, & Moniales, quantùm ad Sacramentum pœnitentiæ, ſeù confeſsionis adminiſtrationem, diſpoſitioni ſuorum Prælatorum ſubiecti ſint; Apoſtolica auctoritate, tenore præſentium, perpetuò declaramus. latione priuilegiorum Sãcti Franciſci à Paula fo. 127.

De licentia tamen ſuorum ſuperiorum, poſſent fratres, & ſorores vti gra
B tijs, & facultatibus dictarum Bullarum, aliàs non, pro vt hic Leo dicit.

Et nota id quòd infrà dicit Collector, in verbo, Abſolutio ordinaria quoad fratres. §. 10. ibi, vt fratribus, &c.

Circa autem illud, quòd à Collectore hic dicitur in 3. dubio, quòd ſcilicet Guardiani, quibus Prouinciales committunt auctoritatem abſoluendi à Caſibus reſeruatis, non poſsint illam alijs committere, &c. Eſt ſciendum quòd Nauar. in Manual. c. 27. num. 45. ait, quòd ſimplex miniſterium abſoluendi, poteſt vtiq; delegari, etiam à delegato Ordinarij, & à Subdele-
C gato Delegati Papæ; quàmuis non poſſint delegare ſuas iuriſdictiones, quarum ratione id eis competit. Hæc Nauar. ibi. Nauar.

ABSOLVTIO EXTRAORDINARIA QVOAD FRATRES.

¶ Sequitur ſecundum principale, pertinens ad abſolutionem fratrũ extraordinariã, quæ, ſcilicet, poteſt eis impendi certis, ac determinatis diebus. Collector.

EVGENIVS. 4. conceſsit fratribus Minoribus de obſer. 1
D vt poſsint abſolui per Confeſſorem ab eis electum, de ſuorum licentia Superiorum, ſemel tantùm, ab omnibus cenſuris, & pœnis; excepto falſificationis litterarum Apoſtolicarum crimine. o. fo. 61. Et ffo. 64. conce. 84. Caſus reſeruati Papæ.

¶ Circa huiuſmodi Conceſsionẽ, vide ea, quę poſita ſunt ſuprà, in dictione, Abſolutio ordinaria, quoad fratres poſt. §. 11. Collector.

¶ IDEM Eugenius conceſsit omnibus fratribus Minoribus, ac etiam Nouicijs, in religione perſeuerare volentibus, qua- 2
E tenus poſsint eligere Confeſſorem idoneum, qui auctoritatè Apoſtolica, abſoluat eos in articulo mortis, ab omnibus peccatis, & cenſuris eccleſiaſticis, etiam ſedi Apoſtolicę reſeruatis; ſiue ex alia quacunq; cauſa prouenientibus; & plenariam omnium peccatorum indulgentiam largiatur. Quam indulgentiam prędicti fratres conſequantur, etiam ſi prędictũ Confeſſorem eligere non potuerint, ſeu obliti fuerint; dummodò moriantur in ſtatu gratię. o. fo. 61. Et ffo. 64. conce. 77. Pro mortui articulo: etiã per nouitijs. Indulgentia plenaria.

C IDEM

3 Pro profeſſis fratrib⁹. Pro nouitijs. Pro oblatis Abſolutio plenaria p̄ ſemel in vita.

¶ IDEM Eugenius conceſsit fratribus Mino de Obſer. Prouinciarum Regni Caſtellæ, quatenus ſinguli Prælati dicti ordinis, quocunq; nomine cenſeantur, & Cõfeſſores per ipſos Prælatos deputati, vel pro tẽpore deputãdi, ſingulorũ conuentuũ, locorũ, domorũ, & Eremitoriorũ huiuſmodi, ſemel tantũ abſoluere omnes, & ſingulos fratres profeſſos, conuerſos, atq; nouitios, habentes propoſitũ profitendi; necnon perpetuo donatos, oblatos, præſentes, & futuros ipſorũ conuentuũ, locorũ, domorũ, & Eremitoriorũ huiuſmodi; ab omnibus, & ſingulis ſuis peccatis, exceſsibus, & delictis; etiã quantumcunq; enormibus; & à quacunque ſimonia, in curia, vel aliàs vbicunq; ante, & poſt ingreſſum religionis cõmiſſa; necnon, quibuſcunq; excõmunicationũ, ſuſpenſionũ, & interdicti, alijſq; eccleſiaſticis cẽſuris, & pœnis, à iure, vel ab homine, Apoſtolica, vel ſedis Apoſtolicę Legatorũ, delegatorũ vel ſubdelegatorũ, ordinaria, vel alia quauis auctoritate; etiã per Synodales, aut Prouinciales, aut Generaliũ Cõciliorũ cõſtitutiones; & quoſcũq; proceſſus Apoſtolicos, & quaſcunq; extrauagãtes; vel iuxta ipſius Ordinis regularia inſtituta, quomodolibet promulgatis, in genere, vel in ſpecie, ſi quas incurrerint ante, & poſt ingreſſum religionis; etiã ſi talia ſint, propter quæ Apoſtolica Sedes ſpecialiter, & expreſsè ſit meritò conſulenda. Necnon, cũ ſingulis ſupradictis, ſuper quibuſcunque irregularitatibus, & inhabilitatibus, quouis modo contractis, in omnibus, & ſingulis, etiã ſedi prædictæ ſpecialiter, & expreſsè reſeruatis (bigamię, homicidij voluntarij, mutilationis membri, caſibus: duntaxat exceptis) ſemel ſimiliter diſpenſare, ac eos habilitare; vt non promoti, ad omnes Sacros ordines, & miſſarũ celebrationẽ, promoueri poſsint, & ipſi promoti in eiſdẽ miniſtrare valeant. Et quòd, ad quaſcunq; dignitates, adminiſtrationes, & officia dicti ordinis (etiam ſi curam habeãt animarũ) recipi, illiſq; pręfici, & aſſumi, Apoſtolica auctoritate valeant, & poſsint. Et voluit, quòd ſi prædictas cenſuras, vel earũ aliquã, ignoranter, vel inaduertẽter incurrere cõtigerit, à talibus Prælati, & Cõfeſſores ſuprãdicti, quoties opus fuerit, & opportunũ, abſoluere, ac ſuper irregularitate, vel irregularitatibus, ex talibus cenſuris, poſtea celebrãdo, vel prędicando, vel diuinis ſe immiſcendo, vel aliàs contracta, vel cõtractis, quoties opus fuerit, vt ſimiliter diſpenſare auctoritate prædicta valeant, miſericorditer de gratia ſpecialiter conceſsit. o. fo. 61. Et ffo. 64. conce. 85.

Cenſurę.

Diſpẽſatio pro ſemel in vita.

Promotio. ad ordines Sacros & officia Ordinis.

A B C D E

¶ Ad-

A ¶ Aduerte, quòd ad gaudendum ſupraſcripta conceſsione, oportet dicere ſemel. 7. Pſal. ſingulis ſeptimanis vnius anni, prout latè ponitur infra poſt. §. ſequens. Collector.

¶ Idem Eugenius conceſsit omnibus, & ſingulis ſupradictis, præſentibus & futuris, Prælatis, & Subditis, profeſsis; cõuerſis, & cũ propoſito profitendi nouitijs, in ſinceritate fidei, & vnitate Sanctæ Romanæ Eccleſiæ, & obedietia ſuæ Sãctitatis, ſuorumq; ſucceſſorũ Romanorum Pontificum, canonicè intran-

4 Particularis pro Regnis Caſtellæ.

B tium, exiſtẽtibus, quòd eis quicunq; Presbyteri ſæculares, vel Regulares, perpetuis temporibus, omnium peccatorum ſuorũ, de quibus, in genere, vel in ſpecie, corde contriti, & ore confeſsi fuerint; & etiam de oblitis, indulgentiam, & remiſsionẽ, in mortis articulo, auctoritate Apoſtolica, liberè, & licitè concedere valeant: ita etiam, quòd ſi in illo reputato mortis articulo, non deceſſerint, ſemper indulgentia prædicta intelligatur reſeruari, ad verum mortis articulum. Scilicet, ne (quod ab-

Indul. ple. in mortis articulo.

C ſit) propter huiuſmodi gratiam reddantur procliuiores ad illicita, in poſterum committenda, voluit, quòd, ſi ex confidentia huiuſmodi, aliqua forma committant, ad talia, prędicta indulgentia, nullatenus ſuffragetur.

¶ Voluit etiam idem dominus Papa, quòd ſinguli prædictorum, qui ſufficientis litteraturæ fuerint, per vnum annum à tempore, quo conceſsione huiuſmodi gaudere voluerint, ſingulis ſeptimanis (impedimento ceſſante legitimo) ſemel, ſe-

Aduerte ad cõditionem hic appoſitam.

D ptem Pſalmos pœnitentiales, cum Litania, recitent ſiue legant; alij verò, non ſufficienter litterati, alias orationes (iuxta Confeſſorum ſuorum arbitrium; prout animarum ſuarum ſaluti viſum fuerit) dicere teneantur. Et quòd ſi forſan impedimento detenti, in dictis anno, & ſeptimanis, orationes prædictas commodè dicere non potuerint, vel & inaduertentia, aut obliuione omiſerint; ex tunc alia ſeptimana ſequentis anni, ſupplere teneantur. o. fo. 62. Et ffo. 65. conce. 86.

E ¶ Sciendum, quòd ſupraſcriptam conceſsionem Eugenij, extendit poſtea Pius ſecundus, ad totam familiam, de quo habetur tranſumptum, licèt non impreſſum. Sed iſta conceſsione cõmuniter non vtuntur fratres; quia nolunt laborare in dicẽdis. 7. Pſal. ex eo, quòd credũt, quòd quidquid in ea continetur, poſtea fuit, ſine tali onere, conceſſum. Itẽ eſt aduertendũ, quòd licèt hoc comitãtur quibuſcunq; Prælatis ordinis, tamen iam eſt declaratum, nõ intelligi de Caſibus reſeruatis Miniſtris vt Collector.

patet infrà poſt. §. 10. & quòd intelligitur prò cenſuris contra- A
ctis ex ignorantia, vel inaduertẽtia, de quibus, toties, quoties
poſſunt abſolui, &c. Et tñ, nõ poſſunt etiã, in hoc, vti hac gratia,
Nota. ſine licẽtia Superiorũ. Vnum tamen ſingulare cõtinetur in iſta
conceſsione. ſ. quòd Indulgentia plenaria de articulo mortis,
ſemper intelligať reſeruata prò vero articulo; quod eſt magni
effectus, & nullibi in noſtris Priuilegijs reperitur ſic conceſſum.
Aduertendũ eſt inſuper, ꝙ pro tribus, non alibi fortè repertis,
deberet quilibet frater laborare per annũ, in dicendis. 7. Pſal. B
vt poſſet vti iſta facultate. Primò, vt à quolibet Confeſſore, de-
putato per Prælatũ, poſſet abſolui à cenſuris, ignorãter, vel in-
aduertenter incurſis, & diſpẽſari in irregularitatibus, propter
ipſas incurſas, vel cõtractas. Secundò, vt poſſet abſolui, quantũ
ad ſemel, ab excommunicatione in ſpecie. ſ. vt ego intelligo, &
videtur intelligendũ, nominatim à Papa, vel eius auctoritate,
non tamen reſeruata; quia denominatim, neſcio vbi habeamus
auctoritatẽ abſoluendi, niſi hic. Tertiò, quia vt ſupradixi, hæc C
Indulgentia plenaria reſeruatur ad verum articulum mortis.
Et poteſt addi quartum. ſ. quòd Indulgentia plenaria habeat
locum, in oblitis, & in confeſsis in genere; quia quando hoc nõ
exprimitur, ſunt multæ opiniones, vtrũ ſubintelligãtur, vel nõ.

§ Abſolutio plenaria ꝑ ſemel in vita & in mortis articulo.

SIXTVS. 4. cõceſsit omnibus fratribus Min. de Obſer. præſen-
tibus, & futuris, tam profeſsis, quàm nouitijs, qui tñ habent
propoſitum profitendi; necnon ſororibus S. Claræ, & Tertiarijs
vtriuſq; ſexus, & famulis, & ſeruitoribus prædictorũ omnium; D
vt quilibet eorũ poſsit ſemel eligere Confeſſorẽ de huiuſmodi
obſeruantia, qui audita eius Cõfeſsione, pænitentiã ſalutarem
iniungendo, abſoluat eos, ab omnibus criminibus, exceſsibus,
& cẽſuris Eccleſiaſticis; & diſpenſet cũ eis in omnibus irregu-
laritatibus, ſi quas fortè contraxerint (homicidio volũtario, &
Diſpenſatio. mutilatione mẽbri ſemper exceptis) & ei remiſsionẽ genera-
lem, & plenariã omniũ peccatorum impartiri valeat. Et quòd
hoc idem poſsit in mortis articulo. o. fo. 64. & ffo. 68. conce. 131. E
& ffo. 96. conce. 341. vbi ponitur in forma propria ſupplica-
tionis; & excipitur irregularitas ex bigamia proueniens.

Collector. ¶ ADVERTE circa hanc conceſsionẽ, ꝙ licèt Sixtus nõ excipiat
in ea irregularitatẽ ex bigamia proueniẽtẽ; tamẽ pro excepta
debet ſemper haberi; quia eſt grauior reliquis ad diſpẽſãdũ. Et
quia in alia cõceſsione infra poſita in dictione, Diſpenſatio. §.
12. illã excepit expreſsè; & quia fortè illa facta fuit poſt iſtam;

licèt

A licèt hoc non conſtet; quia non habent datas. Vtrum tamen aliter ſit iudicandum, prudens lector aduertat.

¶ Aduertendum eſt etiam, quòd iam pluries declaratum eſt, ſcilicet, quòd à Caſibus reſeruatis Miniſtris, non poteſt aliquis abſolui, ſine eorū licentia, & minus à cenſuris, auctoritate Apoſtolica, poſtèa latis, & reſeruatis.

¶ IDEM Sixtus conceſsit omnibus, & ſingulis Prędicatorum, & Minor. Ordinum Profeſſoribus, qui tunc erant, & qui pro B tempore perpetuò erunt; vt Confeſſor idoneus eorundem Ordinum, quem quilibet pro ſe, de ſui ſuperioris licentia, duxerit eligendum, eorundem confeſsione diligenter audita, pro commiſsis per eos exceſsibus, & peccatis, ſemel in vita, in forma confeſsionalis, per ipſum edita, & in mortis articulo, plenariam abſolutionem, & peccatorum huiuſmodi remiſsionem, impendere valeat; etiam ſi, ante factam eorundem Ordinum profeſsionem, eos decedere contigerit. B. fo. 65. Et C ffo. 148. conce. 360. 6 Abſolutio plenaria ſemel in vita & i mortis articulo.

¶ Aduerte, quòd iſtud intelligitur, ſub forma confeſsionalis per ipſum edita, in qua, vt credo, reſeruabantur caſus Sixtinæ, quæ incipit. Et ſi Dominici gregis. Et habetur in ſumma, infra in dictione, Excommunicatio. 2. notabili. Collector.

LEO 10. conceſsit licentiam, & facultatem omnibus Monialibus ſanctæ Claræ, & ancillis Beatæ Virginis, vt quater in anno, poſsint ſe, à ſuis Superioribus, ſiue Confeſſoribus, D aut alijs fratribus, de Ordine fratrum Minor. per Superiores deputatis, facere abſolui, ab omnibus peccatis ſuis, qualitercunque commiſsis. Ac ſimiliter abſolui, vel potius diſpenſari, ab omnibus, & ſingulis votis (exceptis ſubſtantialibus, emiſſis in earum profeſsione) quæ ſolent, fœminea leuitate, pro qualibet minima neceſsitate, emitti. Ità tamen, quòd nulli ipſarum hæc gratia ſuffragetur, ſi confiſæ de ipſa, aliquid attentarent committere, quod oculos Diuinæ maieſtatis, earum E violando profeſsionem, offenderet. Et inſuper placuit ſuæ ſanctitati, de benignitate Apoſtolicę pietatis, concedere facultatem earum Confeſſoribus, de licentia Prælatorum, eaſdem audientibus, quòd ea plenitudine eas abſoluant, & illi ſtatui innocentiæ reſtituant, qua ſanctitas ſua faceret, ſi ipſamet in confeſsione auſcultaret peccata. Et quòd poſthac, eâdem auctoritate Apoſtolica, omnibus, & ſingulis ſanctā benedictionem impartiantur, nomine Sanctitatis ſuæ. o. fffo. 93. cõce. 290. 7 Quatuor abſolutiones plenariæ. Diſpenſatio. Benedictio Papalis.

C 3 ¶ Vide

Collector. ¶ Vide propè finem huius dictionis, ſeu Capituli, qualiter præfatæ abſolutiones debeant fieri. A

8 ¶ Idem Leo conceſsit Monialibus ſanctæ Claræ, ſub curâ fratrum minorum obſeru. exiſtentibus, vt in omnibus ſolemnitatibus Domini Sabaoth, & Virginis Mariæ, ac omnium ſanctorum, & ſancti Patris noſtri Franciſci, & Sanctæ Claræ, poſſint Confeſſores earum, in abſolutionibus ſuarum Confeſsionum, eas plenariè abſoluere, & pænitentiam ſalutarem iniungere. B. ffo. 42. conce. 132. B

Abſolutiones plen. pro multis feſtiuitatibus.

Collector. ¶ Circa hanc abſolutionem, vide quæ ponuntur propè finem huius dictionis, ſeu Capituli.

9 ¶ Idem Leo conceſsit ancillis, & ſororibus Ordinis Beatæ Mariæ Virginis, ſub regimine fratrum Min. Obſer. exiſtentibus, vt in omnibus ſolemnitatibus Domini ſabaoth, Beatę Mariæ Virginis, & Petri, & Pauli, & ſancti Franciſci, omniumq; Sanctorum, atq; per totam maiorem hebdomadam, Confeſſores earum, quicunq; fuerint, ſiue ordinariè, à Prælatis deputati, ſiue aliter (dummodo eas audiant de conſenſu ſuorum Prælatorum) poſsint in abſolutionibus earũ, de peccatis ſuis, eas plenariè abſoluere, ac penitentiam ſalutarem iniungere. Quò verò ad fratres, prius ſuorum Superiorum, & eorum curã gerentium, licentia, & aſſenſu habitis. B. ffo. 43. conce. 137. C

Abſolutiones plen. pro multis feſtiuit. & alijs diebus.

¶ Circa hanc conceſsionem vide infra propè finem huius dictionis, vel Capituli.

10 ¶ Idem Leo finaliter conceſsit fratribus min. regul. Obſer. quòd ſemel in quolibet anno, vltra aliãs indulgentias, quas à Sede apoſtolica habent, poſsint plenariè abſolui, & indulgentiam plenariam conſequi, in feſto Sanctæ Catherinæ Virginis, & martyris. o. ffo. 94. conce. 299. D

Abſolutio plenar. pro die Sanctæ Catherinæ.

¶ Pro huiuſmodi abſolutione, vide prope finem huius dictionis.

Collector. Reſolutio. ¶ Epilogatio, ſeu reſolutio conceſsionum ſuprapoſitarum eſt, quòd fratres Minores, & Moniales ſanctæ Claræ, ac tertij Ordinis, poſſunt abſolui ab omnibus peccatis, & cenſuris plenariè, ſemel in vita, & in mortis articulo. Item quater in anno, diebus, quibus maluerint, & in feſtis Domini ſabaoth, & Beatæ Virginis, omniumque ſanctorum, & Apoſtolorum Petri, & Pauli, ac ſancti Franciſci, ſanctæ Claræ, ſanctæ Catherinæ, & per totam maiorem hebdomadam; de conſenſu tamen ſuorum Prælatorum. ¶ Qualiter autem intelligatur præfata abſolu- E

tio

A tio plenaria, & quorum Prælatorum requiratur licentia, ſeu conſenſus, declaratur in ſequentibus, quæ benè notare oportet.

QVIA circa huiuſmodi abſolutiones plenarias, à Leone. 10. conceſſas, nonnulli fratres decipiuntur, credendo, quòd poſsint eis vti, abſque licentia ſuorum Superiorum; aduertendum eſt, quòd in omnibus ipſis (vltima duntaxat excepta) ſemper poſitum eſt à Summo Pontifice, quòd ſolùm poſ- Collector.
B ſint fratres, ſeu moniales, ſic plenariè abſolui à Prælatis ſuis, vel à Confeſſoribus, per eos deputatis, ſeu de licentia eorundem. Sed ad omnem ambiguitatem, circa hoc tollendã, quòd, ſcilicet, abſque licentia Superiorum, & non quorumcunque; ſed ſaltem Prouincialium, non poteſt quis præfatis abſolutionibus plenarijs gaudere, quòad Caſus reſeruatos. Notanda eſt, ac menti commendanda quædam clauſula, in tabula Congregationis generalis Burdegalenſis poſita, tenoris ſubſe-
C quentis.

VT fratribus, iuxta regulæ puritatem, maior recipiendi ſacramentum pænitentiæ tribuatur occaſio, Reuerendiſsimus Pater Miniſter generalis, tàm quòad fratres, quàm quòad moniales, reuocat omnes gratias, facultates, confeſſionalia, & indulgentias, & quaslibet litteras, ſub quacunque verborum forma, etiam à Sede apoſtolica conceſſas, ſiue vigore Bullæ Cruciatæ, vel fabricæ ſancti Petri de vrbe; aut qua- Statutum Capituli generalis circa abſolutiones caſuum reſeruatorum.
D rumlibet Confraternitatum, in quantum ſunt in præiudicium caſuum Miniſtris reſeruatorum; declarando eſſe contra Sanctiſsimi Domini Papæ voluntatem, tàm fratres, quàm ſorores vti præfatis gratijs, quòad confeſsiones faciendas de Caſibus prædictis, aut contra inſtituta Ordinis; abſque licentia præfati Reuerèndiſsimi Miniſtri generalis, aut Prouincialium Miniſtrorum, quouis modo ſit; etiam irritum eſſe, & inane quidquid aliâs fuerit attentatum. Et hoc vi-
E gore cuiuſdam Breuis, præmiſſorum declaratorij, ab Alexandro Papa olim conceſsi, & Breuis ſpecialis Leonis decimi, Reuerendiſsimo Patri Miniſtro generali miſsi, & in hoc Capitulo publicati.

¶ INSVPER circa prædictas abſolutiones plenarias à Leone decimo conceſſas, eſt aduertendum, an huiuſmodi abſolutiones ſe extendant ad cenſuras excommunicationum, vel Collector.

eis non ſit aliqua mentio in littera, Conceſsionum . Et an A
etiam ſe extendant ad remiſsionem pœnæ, debitæ pro peccatis, in præſenti, aut in purgatorio, ſunt opiniones. Nam aliqui dicunt, quòd ſic, ad omnia ſupradicta, cùm ſit Priuilegium Principis, quod latiſsimè eſt interpretandum; maximè cũ hoc verba patiantur. Alij in dubium vertunt, nonnullis rationibus moti. Mihi ſecurius videtur, non præcipitare ſententiam, ſed diſputationi relinquere: & quòd quando aliquis vult vti in dictis diebus prædicta conceſsione, dicat Confeſſor, poſt communem abſolutionem a peccatis. Et etiam abſoluo te plenariè. Et valeat quantum valere poſsit. B

¶ Item eſt aduertendum, quòd, ſicut patet ex dictis, & ex littera ipſarum abſolutionum, ipſe non ſunt vniformes, ſeu equales; & ideò, non eodem modo debet impendi abſolutio, quandocunq; occurrunt dies, in quibus conceſſæ ſunt. Quapropter, nè in hoc aliqui minus docti decipiãtur, operæprecium viſum eſt, in calce huius Summarij, diuerſas abſolutiones breues, & C
compendioſas, iuxta diuerſitatem huiuſmodi conceſsionum ſuperaddere.

¶ Forma abſolutionis, pro quattuor vicibus, in quibus poteſt quis abſolui, diebus, quibus maluerit, quolibet anno prout dictum eſt ſupra §.7.

Formę abſolutionis plenariæ.

AVCTORITATE tibi conceſſa, & mihi commiſſa, ego te abſoluo, ſic plenariè, illi ſtatui innocentiæ reſtituo, quomodò ſanctitas Domini noſtri Papæ faceret, ſi ipſemet, in confeſsione, D
tua peccata auſcultaret. Et eadem auctoritate Apoſtolica, tibi ſanctam benedictionem Papalem impartior. In nomine Patris & filij &c.

¶ Forma abſolutionis, pro omnibus alijs vicibus, in quibus poteſt impendi abſolutio plenaria, vt habetur ſupra in §.8. & 9.

AVCTORITATE tibi conceſſa, & mihi commiſſa, ego te abſoluo plenariè ab omnibus peccatis tuis, inquãtum prædicta auctoritas ſe extendere poteſt. In nomine patris, &c. E

¶ Forma abſolutionis, pro abſolutione, quæ impendi poteſt, in feſto ſanctæ Catherinæ, quia differt ab omnibus ſupradictis, vt patet ſupra §.10.

AVCTORITATE tibi conceſſa, & mihi commiſſa, ego te abſoluo plenariè, ab omnibus peccatis tuis, inquantum huiuſmodi auctoritas ſe extendere poteſt, & concedo tibi Indulgentiam plenariam oĩum peccatorum tuorum. In noĩe Patris, &c.

A ¶ *Ex Priuilegijs Monachorum ſancti Benedicti obſeruantium.*

BENEDICTVS. 13. conceſsit Monachis pro articulo mor- 11
tis, Plenariam indulgentiam, ſeu abſolutionem; & quòd, ſi
infirmarentur, & crederentur morituri; putà, quia viderentur
agonizare; & abſoluti plenariè, iterùm conualeſcerent, quòd
iterùm, & in mortis articulo valerent abſolui. o.

B ¶ *Ex Priuilegijs monachorum Cartuſienſium.*

SIXTVS. 4. conceſsit, quòd fratres, ſeu Monachi Cartuſieñ. 12
poſsint eligere Cōfeſſorem idoneum dicti Ordinis ſolùm-
modò, qui eos, ſemel in anno, in feſtiuitate Natiuitatis B. Ma-
riæ Virginis, ab omnibus, & ſingulis peccatis ſuis, etiam Sedi
apoſtolicæ reſeruatis, plenariè abſoluere valeat in perpetuū. o.

¶ *Ex Priuilegijs fratrum ordinis ſancti Hieronymi.*

C N. conceſsit, quòd gratia, quam habet Ordo ſancti Hiero- 13
nymi, vt fratres poſsint abſolui plenariè, intelligatur
etiam de peccatis, quocunq; tempore, cōfeſsis, licèt tunc non
confiteantur.

ANNOTATIO CORDVBAE.

D *QVOAD §. 9. vbi Collector dicit, quòd non poſſunt fratres vti præfatis conceſſionibus Leonis 10. quòad abſolutiones plenarias, ſine licentia ſuorum Prælatorum &c. Notandum, quòd quòad lucrandum Indulgētias, & ſimiliter quòad abſolutiones à cenſuris, ſecundum quod conceditur, quòad hoc, in ipſis Priuilegijs, ſaltem in foro conſcientiæ, bene poſſunt fratres vti præfatis conceſſionibus, ſine licentia ſuorum Prælatorum; nō autèm quòad abſolutionem à Caſibus reſeruatis, in Ordine Minor. Prouincialibus; quia declarauit Reuerendiſſimus P. F. Franciſcus de Angelis Miniſter Generalis in Capitulo prouin-*
E *ciali Prouinciæ Caſtellæ Toleti, celebrato anno Domini 1524. me præſente, quòd ſic erat intelligenda Bulla, ſeu conceſſio præfata: & quòad hoc vltimū, de Caſibus reſeruatis, idem expreſsè ibidem dicit Collector, ponens aliam declarationem cuiuſdam Cap. gen. de quo latius infra, tit. Cruciata, dicendum eſt; ibi videatur. Videatur alia conceſsio Sixt. 4. facta Confeſſoribus Monialium, pro intrantibus Monaſteria Monialium, ſine dolo, vt habetur ſſſſ. 96. conceſsione 33. & habetur in Compendio, tit. abſolutio, quòad [illegible] 6. 9. & infrà annotatur ibidem.*

CAPVCCINI ANNOTATIO. A

In §. 3. Modus nũc obſeruãdus à Capuccinis in receptione Nouitiorum.

QVOAD §. 3. eſt ſciendum, à nobis Capuccinis obſeruatum, in receptione nouitiorum, priuſquàm habitu induantur, eis, omnia impedimenta, Sedi Apoſtolicæ reſeruata, notificare & maximè quæ exſtãt in Bulla Cœnæ Domini; & ſi in aliquo illorũ reperirentur eſſe incurſi, pro abſolutione mitterentur; ſed ſi poſt ſuſceptum habitum, de aliquo illorum recordarentur, tunc à Magiſtro nouitiorum, iuxtà Ordinis Priuilegia, poterunt abſolui; dummodò tamen non reperirentur eſſe illis criminoſis impedimẽtis irretiti, quos Sixtus V. in ſua Bulla edita anno. 1587. contra criminoſos, prohibuit, recipi ad Religionem, vtputà illegitimi, criminoſi, & redendis rationibus obnoxij; licèt, quòad illegitimos, ſit à Greg. XIIII. poſtèa reuocata, vt infrà dicemus, in verbo, Nouitius: & ità hucuſq; fuit ſemper obſeruatum, ex mente ſummorũ Pontificum, qui pro tempore fuerunt; & ità patribus noſtris obſeruandum eſſe declararunt; & in ſpetie Sixtus V. Sed nunc retulit mihi R. P. F. Bonauentura à Mõte Regali, Ordinis noſtri Procurator, quòd à ſanctitate præſentis Pontificis Clementis VIII. viuæ vocis oraculo, aliter in hoc obſeruandum eſſe, fuit ei ordinatum, videlicet. Quòd quandocunq; Nouitius aliquis reperiatur ſic, vt ſupra, impeditus, antè profeſſionẽ, mittatur ad quos ſpectat eorum repræſentatio; non obſtante, quòd habitum recepiſſet; & ità obſeruari, iam eſt per totam Congregationem mandatum: Sed quid faciendum, quando ij, qui veniunt ad Religionem vouiſſent, aliam ingredi? Vide infra in Verbo Nouitius, in noſtra Annotatione part. 3. de Nouitiorum abſolutione & in verbo Votum, in princ. B C D

P. F. Bonauentura à MonteRegali,

Quantùm autèm ad formulas illas abſolutionum, quas ponit ſupra Collector, in fine huius verbi, volui eis; iſtas alias ſubnectere, quæ ſolent, etiã præſenti tempore, in pluribus obſeruari; vt ea quiſque vti poſſit, quam ſibi maluerit.

Forma abſolutionis plenaria.

¶ Hæc eſt forma abſolutionis, abſtracta de formulario Domini Papæ, pro habentibus Indulgentiam plenariã à pœna, & culpa.

Primò dicat infirmus, ſi poteſt, Confiteor Deo omnipotenti, totum. Si verò non poteſt, dicat alius, eius nomine. Poſteà Confeſſor, cui fuit generaliter, vel ſpetialiter confeſſus, dicat. Miſereatur tui omnipotens Deus. Conſequenter ſubiungat, & dicat abſolutionem. E

Abſolutio plenaria à pœna, & culpa.

AVCTORITATE Dei, & beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ, tibi conceſſa, mihiq; in hac parte commiſſa, ego te abſoluo ab omni ſententia excommunicationis, maioris, vel minoris, ſi quam incurriſti; & reſtituo te

vnitati

A *vnitati fidelium, & ſanctis Sacramentis Eccleſiæ. Item, eadem auctoritate, abſoluo te ab omnibus peccatis tuis, & à tranſgreſſione Regulæ, & ſtatutorum. Item auctoritate Dei, & beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ, & etiam Domini noſtri Papæ N. ſummi Pont. mihi in hac parte commiſſa, in quantum claues ſanctæ Eccleſiæ ſe extendunt, ſi iſta vice morieris, abſoluo te, ab omnibus pœnis, tibi in Purgatorio debitis, propter culpas, & offenſas, quas contrà Deum, animam tuam, & proximum tuum commiſiſti; & quantum mihi permittitur, re-*
B *ſtituo te illi innocentiæ, in qua eras, quando baptizatus fuiſti. Si verò iſta vice non morieris, reſeruo tibi Plenariam Indulgentiam, conceſſam à Domino Papa, pro vltimo articulo mortis tuæ, vt in ea commiſſione præfatæ Indulgentiæ Domini noſtri Papæ continetur. In nomine Pa † tris, & Fi † lij, & Spiritus San † cti. Amen.*

¶ Hæc eſt forma abſoluendi, quę abſoluit ab omni caſu, etiam pertinente ad Papam, & datur Fratribus in agone exiſtentibus, auctoritate Priuilegiorum Ordinis. Forma aliplenißima

C DOMINVS *noſter Ieſus Chriſtus, per merita ſuæ ſacratiſſimæ paſſionis, te abſoluat, & gratiam ſuam tibi infundat; & ego auctoritate ipſius, & beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, & ſummorum Pontif. mihi in hac parte commiſſa, & tibi conceſſa, abſoluo te ab omni vinculo excommunicationis, maioris, vel minoris, vel ſententia ſuſpenſionis, & interdicti; & diſpenſo tecum in omni irregularitate, ſi quam contraxiſti; & reſtituo te vnioni, & participationi fidelium, necnon ſanctis Sacramentis Eccleſiæ. Eadem auctoritate ego abſoluo te, ab omni tranſgreſſione*
D *votorum tui Ordinis, & Statutorum Papalium, generalium, prouincialium, cuſtodialium, localium, & ſynodalium quorumcunque. Eadem auctoritate abſoluo te, ab omni diuino officio malè perſoluto, horis indebitè tranſpoſitis, vel dimiſſis. Item eadem auctoritate ego abſoluo te, ab omnibus peccatis tuis, quibus contra Deum, fragilitate humana, ignorantia, vel malitia deliquiſti; concedens tibi remiſſionem, & indulgentiam plenariam omnium peccatorum tuorum confeſſorum, & cunctorum, de quibus etiam non recordaris, aut oblitus fuiſti: inquantum Claues Eccleſiæ ſe*
E *extendunt. Item eadem auctoritate ego abſoluo te, à pœnis Purgatorij, quas pro peccatis commiſſis, & delictis in hoc mundo perpetratis meruiſti, reſtituendo te illi innocentiæ, in qua eras, quando baptizatus fuiſti. In nomine Pa † tris, & Fi † lij, † & Spiritus ſancti. Amen. quòd ſi hac vice non deceſſeris, reſeruo tibi hanc gratiam, vſq; ad extremum mortis tuæ articulum.*

ABSOLVTIO QVO'AD SECVLARES.

¶ *Diſtinctio materiæ abſolutionis infra poſitæ.*

Collector. CIRCA abſolutiones perſonarum ſecculariũ,per fratres Minores fiendas, ſunt multa, & varia ordinata, & conceſſa,quę vt melius intelligi,& memoriæ commendari valeant, ſubſequenti ordine diſtinguuntur. ¶ Primò namq;ponuntur ea,quę generaliter concernunt Confeſſorum auctoritatem, ſeu facultatem,tàm ratione inſtitutio- B nis à Prælatis Ordinis factæ; quàm præſentationis, quæ Prælatis eccleſiaſticis fieri debet;ſeu licentię,quam ab eiſdem Prælatis, ſeu legatis ſedis Apoſtolicę,obtinere contigerit. ¶ Secundò adduntur alia, quæ conceſſa ſunt reſpectu abſolutionum à Caſibus reſeruatis Epiſcopis, vel Papæ. De prædictis autem duobus,ponuntur etiã aliqua notabilia infra,in dictione Confeſsiones,& Confeſſores.¶ Tertiò ſuperadduntur nonnulla,quę aliqui ſummi Pontifices decreuerunt contra quoſdam aduer- C ſarios Religioſorum,qui aliquos errores dixerunt in materia huiuſmodi abſolutionum.

¶ *Abſolutio quòad Seculares. Primò.*

1 Licentia audiendi Confeſsiones. ALEXANDER.4. conceſsit, quòd de licentia Legatorum Sedis apoſtolicæ, vel Ordinariorum locorum, poſsint fratres Minores, liberè Confeſsiones audire, Sacerdotum parochialium aſſenſu minimè D requiſito: b. fo. 26.

2 Licentia ſeu pręſentatio. CLEMENS.4.conceſsit,vt quando Epiſcopi,vel alij Eccleſiarum Prælati,dederint fratribus Minoribus facultatem audiendi Confeſsiones ſubditorum ſuorum, & vota commutandi, talibus Prælatis decedentibus, poſsint prædicti fratres vti liberè prædicta facultate, donec viduatis Eccleſijs prouiſum fuerit de Paſtore. B. fo. 29. Et ffo. 113. conce. 244.

Collector. ¶ Aduerte tamen,quòd ſi Confeſſores fuerint præſentati, ob- E ſeruata forma iuris, eorũ præſentatio eſt perpetua, ſeu ſemper durat,in illo Epiſcopatu,vbi facta eſt; licèt Caſus ſpeciales ſint petendi à ſucceſſore.

3 Præſentatio Cōfeſ. EVGENIVS.4. conceſsit omnibus Confeſſoribus Ordinis Minor. quòd quando non poſſunt commodè ſe præſentare Epiſcopis, quia ſunt in itinere,vel alibi; & non poſſunt petere Caſus Epiſcopales, eo caſu poſsint plenariè vti auctoritate Epi-

A Epiſcopali. o. fo.61.Et ffo.64.conce.78.Et fffo.95.conce.313. Pro fratribus itinerantibus.
¶ Idem Eugenius conceſsit, quòd quandò fratres ſe ſemel
præſentauerint Epiſcopis,& obtinuerint caſus ſuos,licèt alibi
poſtèa ad habitandum ſe transferant ad tempus, & poſtèa re- 4
uertantur ad eaſdem Diœceſes, non ſit neceſſarium, iteratò ſe Præſentatio Confeſſorum.
præſentare eiſdem Epiſcopis,vel caſus de nouo obtinere. o. fo.
61. Et ffo. 64. conce. 79. Et fffo. 95. conce. 314.
¶ Aduerte quòd,vt ſupradictum eſt poſt.§.2. reiteratio præſen-
B tationis non requiritur quando ſemel facta eſt, obſeruata for- Collector.
ma iuris, qua taliter facta, eſt perpetua: tamen poſt mortem
illius,cui ſic facta eſt, oportet petere caſus à ſucceſſore.De hac
materia vide infra .§. 16.
¶ Idem Eugenius declarauit, quòd quando quis tempore 5
Paſchali ſe reperit in aliena Diœceſi, ſemper ibi intelligitur Communicare.
adeptus incolatum, vt ibi confiteri, & communicare valeat,
quantumcunq; ibi paruo tempore ſteterit. o. fo. 61.Et ffo.64.
C conce. 80. Et fffo. 95. conce. 315.
¶ Aduerte tamen, quòd non poterit Euchariſtiam ſumere in Collector.
Eccleſijs fratrum, in die Reſurrectionis, ſine licentia Parro-
chialis.
¶ Idem Eugenius conceſsit, quòd vbicunq; fuerint fratres 6
Mino. (licèt Epiſcopi ſint Simoniaci, etiam in officio, & bene-
ficio) poſsint fratres vti ſuis caſibus, ac ſi tales Epiſcopi non Simonia. Caſus Epiſcopi.
eſſent ſuſpenſi,ex quo tollerantur ab Eccleſia. o. fffo. 101.con-
D ce. 403.
¶ Aduerte, quòd hoc eſt generale per extrauagantem. Ad Collector.
euitanda.

Nicolavs.5.conceſsit fratribus Mino.obſer.auctorita-
tem audiendi in Confeſsionibus omnes quarumcunque 7
Diœceſum;& in illis, extraneos ac forenſes abſoluendi; etiam Licentia
à caſibus, quos Diœceſani locorum, in quibus fratres ad hoc pro omnibus etiam
deputati fuerint,duxerint committendos. B. fo.30.& ffo.114. forenſibus.
E conce. 249. Et fffo.58. conce. 159.

Sixtvs. 4. fecit eandem conceſsionem,per conſimilia ver- 8
ba, nil penitus immutando. B. fo. vbi ſupra,& conce.im-
mediatè ſequentibus, in eiſdem libris prænllegatis. Et poſtea
Leo.10.hoc idem confirmauit,& de nouo conceſsit. O. fffo.58.
conce. 159.
¶ Idem Sixtus, conceſsionem præfatam reiterauit, ſubſe-
quentibus verbis. Conceſsit nanq;, quòd fratres Mino. obſer. 9

præ-

Licentia pro omnibus etiam forenſibus. præſentes & futuri, poſsint audire Confeſsiones ſecularium vndecunq; venientium, ea auctoritate quam habent ab Epiſcopo in cuius Diœceſi exiſtunt. o. fo. 63. Et ffo. 67. conce. 3. & fffo. 96. conce. 325. A

Collector. ¶ Quo ad huiuſmodi conceſsionem, vide infra. §. 19. vbi magis amplè conceſſum eſt fratribus Carmelitis.

10 ¶ Idem conceſsit, quòd Confeſſores noſtri dum ſunt in itinere & requiruntur, poſsint audire Confeſsiones ſicut Parrochiani, & ſi non fuerint præſentati ſecundum formam Clementinæ. o. fo. 63. Et ffo. 67. conce. 113. & fffo. 96. conce. 326. B

Pro fra. iti. Præſen. cõ.

11 ¶ Idem Sixtus conceſsit, quòd fratres Min. debitè præſentati, vel gratioſè à Prælatis recepti, poſsint extra ſuam Diœceſim ſubditos illorum audire, cum hoc poſsint curati de iure. o. fo. 64. Et ffo. 68. conce. 128. & fffo. 96. conce. 335.

Præſen. cõfeſ. Pro fra. iti.

12 Innocentius. 8. conceſsit certam formam præſentationis Epiſcopis faciendæ pro fratribus Cõfeſſoribus modo ſubſcripto qui talis eſt, ſcilicet, quòd Guardianus loci noſtri vel ciuitatis, omni anno ſemel ſe repræſentet Epiſcopo vel eius locum gerenti in ſpiritualibus, vel mittat alium fratrem pro ſe & dicat eidem Epiſcopo. Reuerendiſsime Domine, ecce me præſento Reuerendiſsimæ dominationi veſtræ, pro me & omnibus Confeſſoribus deputatis, & deputandis à noſtro Prouinciali, pro audiendis Confeſsionibus veſtrorum ſubditorum, petendo humiliter vt dignemini eſſe contentus, vt cum veſtra benedictione ipſos audiant in Confeſsione, & abſoluãt. Et ſi quid auctoritatis veſtræ, circa Caſus vobis reſeruatos velitis, nobis concedere dignemini. Et ſimiliter circa votorum diſpenſationem. Ac etiam dignemini nos auiſare, ſi quid habeamus facere pro ſalute animarum veſtræ dominationi commiſſarum. Quo facto, ſiue concedat ſiue deneget, præfatus Sanctiſsimus Dominus Innocentius. 8. conceſsit, quòd ſtatim Confeſſores prædicti, habeant auctoritatem omnem abſoluendi ab omnibus, exceptis Caſibus de iure reſeruatis Epiſcopo vel Papæ. o. fo. 65. Et ffo. 69. conce. 153. Et fffo. 98. conce. 352. C D E

Forma præſentatiõis Confeſſorum quolibet anno fienda.

Alia forma præſentationis eſt melior & ait Nauar. in Manuali c. 27. nu. 266. in fin. c. & vide infra tit. præſentatio Confeſſ. id quòd dicit Collector in §. vltimo.

13 Leo. 10. conceſsit quòd fratres Minores qui audiunt Confeſsiones, abſoluendo in foro conſcientiæ excommunicatos, non teneantur ſeruare formam, quæ obſeruatur in publicis

A blicis abſolutionibus, ſcilicet, flagellationem cum Pſalmo. Miſerere mei, &c. Et quòd tempore interdicti poſsint abſoluere à cenſuris in foro conſcientiæ illos, qui tunc confitebuntur peccata ſua, niſi tales cenſuræ eſſent ex quibus huiuſmodi interdictum emanaret. O. ffo. 59. conce. 174. Interdictū

¶ IDEM Leo confirmauit, ac de nouo conceſsit ſupraſcriptas conceſsiones Nicolai. 5. & Sixti. 4. 6. 7. & 8. ac. 9. O. fffo. 58. conce. 159. 14

B ¶ IDEM Leo in Concilio Lateranenſi ſtatuit, quòd ſuperiores fratrum mendicantium, teneantur omnino fratres quos ad audiendas Confeſsiones ſubditorum Prælatorum Eccleſiaſticorum pro tempore elegerint, eiſdem Prælatis perſonaliter exhibere ac præſentare (ſi eos ſibi exhiberi, & præſentari petierint) alioquin eorum Vicarijs (dummodo ad Prælatos vltra duas diętas accedere non cogantur.) Et quòd poſſint prædicti fratres per eoſdem Epiſcopos, & Prælatos, ſuper ſufficienti litteratura, & aliqua ſaltem huiuſmodi Sacramenti peritia duntaxat examinari. Statuit etiam quòd talibus præſentatis, & admiſsis, vel etiam indebitè recuſatis confitentes, conſtitutioni, quæ incipit. Omnis vtriuſq; ſexus (quòad Confeſsionem duntaxat) ſatisfeciſſe cenſeantur. Ipſique fratres etiam forenſium Confeſsiones audire valeant, Laicos tamen Clericos ſeculares, à ſententijs ab homine latis, nullatenus abſoluere poſsint. B. fffo. 25. conceſsione 72. 15

Præſentatio Confeſſorum.

Examinatio Confeſſorum.

C

Licentia pro forenſibus.

D ¶ Sciendum eſt circa prædicta, quòd per eundem Leonem. 10. fuit poſteà conceſſum Ordini noſtro Minor. quòd in foro conſcientiæ poſsimus vti noſtris Priuilegijs, ſicut antè Concilium Lateranenſe poteramus, non obſtantibus quibuſcunque in dicto Concilio ordinatis, & determinatis aliter vel in contrarium diſponentibus, vt habetur in regiſtro ordinis in actibus Reuerendiſsimi Patris fratris Franciſci Licheti Miniſtri generalis. De quo vide infra in dictione. Concilium. 6. 7. Et ideò quo ad forum conſcientiæ non tenemur ad ſtatuta in præfato Concilio, nec adhuc forte in foro exteriori, ſicut infra declarabitur, in dictione Priuilegia, prope finem. Collector.

E

CLEMENS. 7. conceſsit, quòd Confeſſores Ordinis Minorum ſemel præſentati alicui Epiſcopo pro Confeſsionibus audiēdis: vt moris eſt præſentari, poſt vnā præſentationē non 16

Præſentatio Confeſſorum.

non teneantur amplius præſentari, etiam ſi ad aliam tranſierint Diœceſim. o. A

Collector. ¶ Circa ſupraſcriptam conceſsionem dubitatum eſt, vtrum vnica præſentatio, de qua in ea fit mentio, intelligenda ſit reſpectu vnius Epiſcopi, & vnius Diœceſis duntaxat; ità, quòd in vna Diœceſi non requiratur, niſi vnica præſentatio; etiamſi præſentati tranſierint ad tempus, ad aliam Diœceſim; & poſtèa ad illammet, in qua præſentati fuerant reuertantur; vel intelligi debeat quòd frater, Confeſſor ſemel in aliqua Diœceſi præſentatus, non teneatur amplius in illa, nec in alia Diœceſi præſentari; ſed ſufficiat ſemel prò ſemper, & vbique. Videtur, prout cuidam iuris perito vſum eſt, quòd intelligenda ſit primo modo, quia ſic conſueuit intelligi alia conſimilis ſuprapoſita. §. 4 Et minimè ſunt immutanda, quæ certam interpretationem habuere, vt in. l. Minime. ff. de legibus. Et quia cùm ſit præiudicialis, debet ſtrictè interpretari, per notata in. c. olim. de verborum ſigni. Nec obſtat ſi dicatur, quòd ſic intelligendo, ad nihilum deſeruiret huiuſmodi conceſsio, cùm iam idem eſſet conceſſum per Eugenium. 4. vt ſupra. §. 4. quia in ſupplicatione, non eſt facta mentio illius conceſsionis, vt ſic videretur, Clementem. 7. velle illam ampliare. Imò potiùs eſt credendum, quòd qui hanc petijt, ignorabat precedētem, ex quò, illius mentionem non fecit, vel quod ſubrepticiè fuit impetrata, ſcilicet, tacendo illud, quod debuit exprimi. Vide tamen circa hanc materiam, quæ habentur infra à. §. 16. vſq; 19. dictione Abſolutio quòad ſeculares 2. & præfatis non indigebis.

(Contrariũ tenet Corduba in an not. in hoc §. 16.)

B C D

¶ *Sequuntur nonnulla alia pertinentia ad Confeſſiones ſecularium, ex aliorum fratrum mendicantium Priuilegijs extracta. Et primò ea quæ tangunt directè fratres Prædicatores.*

17 (Ex Priuil. fratrũ Prædicator. Particul. pro regnis Caſtel. Deputatio quattuor Confeſſorum.)

SIXTVS. 4. conceſsit, vt Vicarius generalis fratrum Ordinis Prædicatorum, Regnorum Caſtellæ, & Legionis, in qualibet domo dicti Ordinis ei ſubiecta, vbi eum, pro tempore, morari contigerit; ac in eius abſentia, ſinguli Priores, ſiue Præſidentes ſingularum domorum dicti Ordinis, nunc, & pro tempore exiſtentes, ac quattuor prædicti ordinis profeſſores Preſbyteri idonei, per Vicarium, & ſingulos Priores, ſiue Prꝫſidentes prædictos, in ſingulis domibus deputandi, poſsint confeſſiones vtriuſq; ſexus Chriſti fidelium forenſiũ, ad ſingulas domos prædictas occurrentium, & ibidem proprium domiciliũ non habentium, ac inibi confiteri volentium, toties, quoties E

ibi-

A ibidem confitebuntur, liberè audire, & reos ab omnibus, & ſingulis peccatis, exceſsibus, & delictis per eoſdem commiſſis, ac confeſsis, necnon excommunicationũ ſententijs, & pœnis, in ſingulos fideles prędictos, in genere, vel in ſpecie, ordinaria auctoritate latis, de quibus ipſi fideles ſe abſolui petierint (dum tamen talia non ſint propter quæ Sedes apoſtolica meritò ſit cõſulenda) in loci Ordinarij abſentia duntaxat abſoluere, & eis ſuper premiſsis pænitentiam ſalutarẽ iniunge- Excommunicatio. Commutatio votorũ.
B re, ac vota peregrinationis, & abſtinentiæ, per eoſdem fideles emiſſa, quæ loci Ordinarius, ſi pręſens eſſet, cõmutare poſſet, & ipſi fideles commodè adimplere non poterunt (in ipſius loci Ordinarij abſentia) in alia pietatis opera cõmutare. Nec nõ omnibus, & ſingulis Chriſtifidelibus, tàm forenſibus, quàm in ciuitatibus, & locis, in quibus ipſæ domus conſiſtunt, commorantibus, Euchariſtiæ Sacramentum, quocunque tempore (feſto reſurectionis duntaxat excepto) eorundem fidelium, Euchariſtia.
C parochialium Eccleſiarum, Rectorum abſentium, & quorumlibet aliorum licentia minimè requiſita, miniſtrare liberè, & licitè poſsint, & valeant; parcè tamen, nè quærelæ inde eueniant. B. fo. 44. Et flo. 128. conce. 287.

¶ Aduerte, quòd eandem auctoritatem habent Prouinciales. & Guardiani, ſiue Præſidentes domorum fratrum Minor. & quattuor Confeſſores per eos aſsignandi, vt prędictum eſt. Et hoc in regnis præfatis, & non alibi, virtute communicationis Collector.
D ſpecialis, quæ habetur infra in dictione Communicatio Priuilegiorum. §. 9. & 10.

¶ *Ex Priuilegijs fratrum Auguſtinenſium.*

BONIFACIVS. 8. prohibuit diſtrictè, ne quis, fratres Ordinis Heremitarum, ſancti Auguſtini, quibus officia prædicandi, vel Confeſsiones audiendi à Prælatis Ordinis commiſſa fuerint, executionem officiorum ipſorum audeat 18 Prohibitio
E quomodolibet impedire. B. flo. 245. conce. 589.

¶ Aduerte, quòd ſupradicta conceſsio habet locum, dum tamen fratres obſeruent Clementinam, Dudum. Collector.

¶ *Ex Priuilegijs fratrum Carmelitarum.*

VRBANVS. 4. conceſsit fratribus Carmelitis, vt de licentia Prælatorum eccleſiæ, poſsint audire confeſſiones omnium Chriſti fidelium, cauſa deuotionis ad eos 19

recurrentium, niſi talia commiſiſſent, propter, quæ eſſet Sedes Apoſtolica meritò conſulenda. B. fo. 85. Et ffo. 168. conceſsione 392. A

Collector. ¶ Sixtus declarauit, quòd licentia, de qua in huiuſmodi conceſsione fit mentio, intelligatur ità, quòd, ſcilicet, præfati Confeſſores ſint præſentati, ſecundum formam iuris. B. fo. 98. & ffo. 181. conce. 439.

¶ De ſupraſcripta Vrbani conceſsione dubitatum eſt aliquãdo, vtrum apud Carmelitanos, quibus directè facta eſt, haberetur in vſu, vt ſic tàm illi, quàm reliqui Mendicantes virtute communicationis, ſeu extenſionis Priuilegiorum, poſſent illa vti. Super quo ego, qui hanc collectionem feci, conſului generalem Priorem præfati Ordinis Carmelitani, qui reſpondit, quòd abſque dubio in partibus Italiæ, & Franciæ, vbi vigebat illius Ordo, habebatur præfata conceſsio in vſu, licèt fortè in Hiſpania, propter paucitatem Monaſteriorum prædicti Ordinis, vbi huiuſmodi dubitatio inſurrexit, non haberetur in vſu. Ac per conſequens videtur, quòd non obſtante ſupradicta hæſitatione, poſsint Mendicantes vti hac conceſsione, cui ſimilis non reperitur in Priuilegijs Mendicantium. B C

Hic declaratur id quod in prima impreſsione poſt. §. 18. relinquitur in dubium.

¶ *Ex Priuilegijs fratrum Minimorum.*

20 SIXTVS. 4. conceſsit fratribus Ordin. Minimorum auctoritatem Confeſsiones audiendi, & ab omnibus Caſibus excommunicationis, ſuſpenſionis, interdicti, ac ſuper quacunque irregularitate, Ordinario, tàm à iure, quàm ab homine reſeruatis, toties quoties opus fuerit, abſoluendi, & diſpenſandi, ac vota quæcunque permutandi, & relaxandi, & pœnitentiam ſalutarem iniungẽdi, ſicut poteſt Diœceſanus, ideſt, ſine aliqua præſentatione. B. fo. 5. conceſsione 8. D

Excommunicatio. Diſpenſatio.

Collector. ¶ Vtrum prædicta conceſsio ſit intelligenda reſpectu fratrũ duntaxat, vel etiam ſecularium, non poteſt clarè elici ex littera; propter quòd oporteret conſulere aliquem fratrem doctum Minimorum, ad ſciendum, qualiter ipſi illam intelligãt, & ea vtantur, nam aliter vti illa, quòad ſeculares, non eſſet ſecurum. E

Vide infra in annotatione Cordubæ.

Collector. ¶ Reſolutionem cõceſsionum præſcriptarum, vide infra propè finem totius materiæ abſolutionum, illamq; benè nota, ne in errorem te labi contingat.

A ANNOTATIO CORDVBAE.

QVOAD. §. 12. notandum, quòd poteſt fortè aliquibus videri,
quòd ſolùm Confeſſores præſentati, ſecundùm hanc formam
Innoc. 8. de qua in ipſo. §. 12. agitur, habeant auctoritatem
abſoluendi, & diſpenſandi conceſſam ibidem ab Innoc. 8. &
non alij Confeſſores præſentati, ſecundum Clem. dudum. Sed ſaluo meliori
iudicio, videtur cuidam patri ſatis docto, & forte verius, quòd omnes
B Confeſſores, quomodòlibet legitimè, aut debitè præſentati, habeant prædi-
ctam auctoritatem, modò ſint præſentati, ſecundum hanc formam Innoc.
8. modò ſecundum aliam communem, ſecundum Clem. dudum, ſeu ſecun-
dùm aliam debitam formam; & ratio eſt, quia, vt in eod compendio habe-
tur immediatè in. §. 11. præcedente Sixt. 4. conceſſit omnibus debitè præ-
ſentatis, ſine vlla diſtinctione, quòd poſſint audire extra Diœceſim, &c.
& ſimiliter ipſe Innoc. 8. dicit, quòd Confeſſores debitè præſentati id poſ-
ſint (vt habetur in eodem Compẽdio, Abſolutio, ſpecialiter de Caſibus re-
C ſeruatis, quòad ſeculares ſecundò fo. 57. §. 12. §. 13.) Item, quia ſicut de-
claratio primi caſus excommunicationis, quem idem Innoc 8. ſub eodem
contextu fecit (vt patet fo. 650. & ſſſ. 98. conceſſiones 353. vt etiam ha-
betur in eodem Compẽdio, Abſolutio, quòad ſeculares 2. in dicto fo. 57. §.
12. & §. 13.) tangit omnes Confeſſores, quomodòlibet debitè præſentatos;
aliâs enim eſſet abſurdum aliter id intelligere, vt etiam communiter con-
ceditur, & tenetur. Ergo ſimiliter illa auctoritas diſpenſandi, debet intel-
ligi conceſſa omnibus debitè præſentatis, ſecundùm quamcunq; formam;
D quia, & vtrobiq; ſemper dicitur ibidẽ, ante, & poſt (præfati Cõfeſſores) &
quòd Confeßores debitè præſentati id poſſint, vt patet in Compendio in
dicto fol. 75. §. 12. §. 13. ex quibus omnibus, patet de intentione Domini
Innoc. 8. eße, quòd omnes præfati Confeßores, quibus, ſcilicet, ſit præ-
fata declaratio primi Caſus reſeruati, qui quidem ſunt omnes, quomodo-
libet præſentati, habeant auctoritatem abſoluendi, & diſpenſandi, hic
ab ipſo conceſſam in hoc. §. 12.

Præſentatio Cõfeſſorum.

¶ Quòad. §. 16. vbi circa conceſſionem Clem. 7. dubitat Collector, quo-
E modò ſit intelligenda, & opinatur, quòd ſit intelligenda ſtrictè, ſic, ſcilicet,
quòd Confeſſor ſemel præſentatus, non teneatur iterum in eadem Diœceſi
ſe præſentare, & cenſetur præſentatus in eadem Diœceſi, &c. tu dic, vt
dicit quidam pater in huiuſmodi ſatis eruditus, & fide dignus, quod debet
intelligi latè, ſic, ſcilicet, quòd Confeſſor ſemel debitè præſentatus, non te-
netur amplius ſe præſentare, in eadẽ Diœceſi, nec in alia quacunque, ad
quàm ſe tranſtulerit ad morandum, ad tempus, vel in perpetuum; ſed iam
cenſetur ſemper, & vbique, debitè præſentatus; & ratio eſt, quia intentio

Auctor ex primis Bullæ Crucia-

impetrantis hanc conceſſionem, fuit talis (vt ipſemet Imperator dixit) & A
intentio Papæ concedentis, conformatur intentioni impetrantis, niſi
aliundè ſit dolus, vt eſt communis practica & regu. iuriſtarum.
¶ Quòad. §. 19. vbi Collector innuit, ſecund. multos doct. ibi allegatos,
quòd nos fratres Min. per cōicationem Priuileg. non debemus, neq; poſſu-
mus vti illa gratia Vrbani 4. conceſſa Carmelitis, ſi ipſi Carmeliti nō vtun-
tur illa; quæ opinio videtur fundari in c. ſi de terra, de priuil. & c. cùm ac-
ceſſiſſēt, de cōſtit. & ff. de nundinis, l. 1. quæ refert etiam gloſ. 11. q. 3. Pri-
uilegiū. Ex quibus omnibus videtur haberi, quòd Priuilegiū perditur per B
nō vſum, vel per vſum cōtrariū, vt hic Collector innuit ſe tenere, ſecundū
aliquos iuriſtas. Sed certè hijs nō obſtant. videtur mihi, prout etiā videtur
cuidā patri in huiuſmodi ſatis erudito dicendū (ſaluo meliori iudicio) poſt
Panorm. in dicto c. cùm acceſſiſſent, quòd, cùm hoc indultū fuerit conceſ-
ſum cōmunitati ſeu Eccleſiæ (vt eſt religio Carmelitarū) & per cōmunica-
tionē noſtro Ordini Minorū cōmunicatur ex æquo, ac ſi nobis fuiſſet ſpe-
cialiter conceſſum, non perditur, niſi legitimo tempore præſcribatur; vt
eſt caſus in d. c. ſi de terra, & in c. accedentibus, de Priuil. vbi ſcilicet, in C
c. accedentibus, dicitur, hoc tempus eſſe 40. annorū, & cum hoc etiā dico,
quòd etiā oportet habere ſcientiā Priuilegij, & voluntatē nō vtendi illo,
ad hoc, vt per nō vſum perdatur, vt patet in d. c. ſi de terra, in verſ. detra-
here voluiſtis, quæ omnia hic deficiunt: ſicq; quòad fratres Minor. non eſt
perditū Priuilegiū prædictū per non vſum aliorū, ſcilicet, Carmelitarum.
Facit etiā ad hoc quod dicit Innoc. in d. c. accedētibus, quòd, ſcilicet, parti-
culares canonici benè poſſunt ſibi præiudicare, perdēdo Priuilegium, per
vnicā contrauentionē: ſed eccleſiæ præiudicare non poſſunt, quin ea poſſit D
allegare, non eſſe ſibi ſublatum ſuum Priuilegium, quod fuit perditū quòad
particularē perſonā, & Panorm. in d. c. cùm acceſſiſſent, etiā dicit in fine,
quòd ſi vnus vtitur, & nō alter, Priuilegio multis conceſſo; nō præiudicat
nō vtens, vtenti; de quibus etiā Silueſt. tit. Priuilegiū, §. xi. agit, cōcordans
cū hijs. Ergo licet aliqui fratres, ſeu Conuentus, ſeu Prouinciæ, ex volun-
tate, ſeu etiā (quod minus eſt, & nil præiudicat) ex ignorantia, vſi nō eſſent
tali Priuilegio, vel contra illud feciſſent, non poſſent toto Ordini, ſeu alijs E
præiudicare. Quòad præſcriptionē autē, quod ſupra dixi, hic deficere, notā-
dū, quòd hoc ideò dixi, quia, ſcilicet, hoc Priuilegiū, per cōmunicationē, &
nouā conceſſionē, factū eſt iā propriū noſtro Ord. Min per plures Summos
Pōtifices. Nō dico ante hos xl. annos, ſed & ante hos annos (nunc autē eſt
annus Dñi 1539.) per Clem. 7. vt habetur, in Cōpendio tit. cōmunic. Pri-
uileg. §. 19. & quàmuis, túc eſſet nullū (quod nō credo) tñ per talē nouā cō-
ceſſionē Clem. 7. integrè reualidãtur omnia; quia hæc omnia operatur cō-
firmatio ex certa ſciētia, qualis fuit iſta, ſecundum Panorm. poſt Ioann. de

Margin notes: ...ter, tenet cū collecto re eamque multis rationibus corroborat. Dud. a. f. 183. — An priuilegium perdatur per non vſum. — A Pio. V. anno 1567 fuerūt oīa cōfirmata q̄ ſui p̄deceſſores mīē dicātibus

A *Ligna. in c. cùm ſuper de cau. poſ & gloſſ. in d. c. cùm audiſſent, quod etiam diffusè probat Sum. Ro. tit. abſolutio 1. §. 122. & §. 123. & hoc idem ponit Collector compendij, tit. concilium, in fine, fol. 43. & tit. priuilegium, §. 33 quòd ſcilicet, poſſent vti priuilegijs ſuis, etiam ſi propter ſimplicitatem, & iuris ignorantiam, vſi non fuerint retroactis temporibus, dummodò eis non ſit per præſcriptionem, vel aliâs legitimè derogatum, ergo.*

cõceſſa fuere, & ſic nõ poteſt allegari præſcriptio cũ non ſint niſi 20. anni ab iſta cõceſſione trãſacti.

Quòad. §. 20. notandum, quòd vt clare patet ex ſupplemento ſſſ. xi.
B *conceſſione 36. auctoritas abſoluendi ab omnibus, à quibus poteſt Diœceſanus, conceſſa Minimis, per Sixt. 4. ſine dubio ſe extendit ad ſeculares, vt ibi patet: auctoritas autèm diſpenſandi, & commutandi vota non eſt conceſſa eiſdem, niſi quòad fratres. quàmuis Collector hic dicat, quòd non poteſt de vtraq; haberi certitudo ex litera ipſius Priuilegij. Ideò tenendum eſt, quòd ſuper ſeculares fratres nil poſſunt diſpenſare, aut commutare vota, virtute huius conceſſionis Sixt. 4. vt ait, quidam pater ſatis doctus & fide dignus; ſic etiam reſpondit quidam Prouincialis Mi-*
C *nimorum, anno domini 1530. ſe hac gratia vti in abſoluendo ab omnibus, niſi ſint Papæ reſeruata. Quòad diſpenſandum autèm, ſeu commutandum, non extendunt manus, quòad ſeculares.*

Sed per Bullam Pauli III. Patribus Societatis Ieſu conceſſam, tollitur omnis dubietas ibi enim datur facultas cõmutandi in foro conſcientiæ, omnia vota, in aliqua opera pia: exceptis votis, Relig. Caſtit. vltramarino, Romæ, & S. Iacobi; & idem poſſunt Mendicantes per participationem. Item poſſunt diſpenſare in omnibus votis, quæ poſſunt Epiſcopi, exceptis de pe-
D *regrinatione vltra duarum dietarum, vt habetur ſupra in verbo, Abſolutio quòad ſeculares 2. §. 12.*

Annot. capuccini.

CAPVCCINI ANNOTATIO.

Ex Priuilegijs RR. Patrum Societatis Ieſù.

P*AVLVS III. conceſſit ſupradictis patribus Confeſſoribus, ab Ordinario approbatis, vt toties, quoties eis viſum fuerit, poſſint ſuos pænitentes, in foro conſcientiæ, abſoluere ab om-*
E *nibus peccatis, & cenſuris Sedi Apoſtolicæ reſeruatis, exceptis cenſuris in Bulla Cœnæ Domini cõtentis; & quòd poſſint eis quodlibet votum in alia opera pia commutare, exceptis illis S. Iacobi, Romæ, & Hieruſalem, Religionis, & Caſtitatis, vt vidiſſe teſtatur in Bulla authentica. Reuerendus Pater Emanuel Guttierez, in expoſitione Bullæ Cruciatæ. §. 9. num. 66. quæ reſeruari ait in Collegio Valentiæ, & reperitur in Compendio Priuilegiorum ipſorum Patrum, verbo, Abſol. §. 1.*

Pater Emanuel.

Et Pius V. viuæ vocis oraculo, eis conceſſit, vt Confeſſores Ordinis,

damnatos ad triremes, in omnibus Caſibus, poſſint abſoluere, ac ſi in articulo mortis eſſent, vt in illius refertur Compendio, verbo, Abſolutio §. 4. A

Et Gregorius XIII. *viuæ vocis oraculo eis conceſſit, vt poſsint naufragantium bona capientes, iniuncta eis reſtitutione, vbi commodè fieri poterit, abſoluere, vt in eodem illius Compendio, verbo, Abſolutio* §. 2.

Et idem Gregorius XIII. *eiſdem patribus conceſſit, vt dum ſunt in itinere, poſſint in quouis loco fideles confiteri, ac prædicare, etiam quòd ibi non fuerint præſentati, dummodo non poſſent Ordinarij illius loci copiam habere: de qua conceſſione teſtatur Guttier. in qq. canon. cap.* 27. *num.* 21. §. 3. *vt refert idem auth. ſupraſcriptus.* §. 9. *num.* 144. *& idem fuit conceſſum omnibus fratribus Minoribus ab Eugen.* IIII. *vt habetur ſupra in* §. 3. B

Et habetur in Comp. Priuileg. ipſorum patrũ verbo Confeſſarius. §. 2.

Et nota, quòd huiuſmodi indultis, per communicationem factam à Clemente. 7. *gaudent Confeſſores noſtri ordinis Minorum Sancti P. Franc. ac aliorum participantium; benè verum eſt, quòd hac vltima deberent parciſsimè vti, vt infrà dicemus in reſolutionibus materiæ abſol. in* 11. *cõcluſ.*

In §. 2. 3. 4. Præſentatio Confeſſorum. Nauar. Armil.

Circà ea quæ ſuprà in. §. 2. 3. *&* 4. *& infrà à Collectore.* §. 16. *dicuntur de præſentatione Confeſsorum, eſſent videnda ea, quæ dicit Nauar in Manual. c.* 27. *num.* 264. *cum ſequentibus: Et Armil. in verbo Abſolutio num.* 25. *Et licèt Corduba in additione ad ſupradictum.* §. 16. *teneat contrà opinionem Collectoris, quod vnica, ſcilicet, Confeſſorum præſentatio ſufficiat pro omnibus Epiſcopatibus, melior tamen eſt opinio Collectoris; eiuſque opinionem poſſumus dicere potuiſſe eſſe veram antè Cõc. Trid. ſed poſtea, nullo modò ſuſtentari poteſt, cùm Regularibus ipſis mandetur, vt omnibus Ordinarijs ſe repræſentent, in quorum Epiſcopatibus Confeſsiones audire, & prædicare voluerint, Priuilegijs quibuſcunque non obſtantibus; Et ipſi Regulares, in tantùm hanc Papæ iuriſdictionem in omnibus Epiſcopatibus habebunt, in quantùm in illis fuerint præſentati, & approbati; adeò quòd ipſa approbatio, eſt cauſa ſine qua non iuriſdictionis in Epiſcopatibus, vbi fuerint approbati. Vnica tamen approbatio ſufficiet pro vna Diœceſi, vt ait Collector, & infrà latius dicemus. Benè verum eſt, quòd, vt ait Nauar. vbi ſup. Epiſcopo, ſinè iuſta cauſa, nolente eos admittere, poſſunt præſentati facere illa, ac ſi fuiſſent admiſsi, nec videtur, ait, obſtare, cap.* 15. *de reform. ſeſſ.* 28. *Conc. Trident. tùm quia huiuſmodi præſentatus, & ſine cauſa ab Epiſcopo reiectus, habetur pro approbato ab eo, ſicut & Regularis petens licentiam tranſeundi ad Regulam ſtrictiorem, negata ea, ſinè iuſta cauſa, habetur pro licentia donata; tùm quia Conc. Trident. non videtur voluiſſe derogari iuri communi, & Concilijs; cùm ad hoc requiratur expreſſa Conc. derogatio; tùm etiam alijs rationibus, vt ibi eſt videre.* C D E

Concil. Trid.

Sed

A *Sed quomodo Confeſſor dicatur approbatus, & quomodo ſufficiat vnica præſentatio, copioſius dicam in ſequentibus reſolutionibus Abſolutionum, in reſolutione quinti capitis, in 3. notabili.*

¶ ABSOLVTIO SPECIALITER DE Caſibus Reſeruatis quòad ſeculares. Secundò.

B BENEDICTVS. II. in Extrauaganti quæ incipit, Inter cunctas, ſtatuit, quòd fratres Confeſſores Ordinum Prædicatorum, & Minorum, nullatenus ſe intromittant de Caſibus Epiſcopis, & Superioribus reſeruatis, quos ipſe annotauit modo ſubſequenti dicens. Obſeruent dicti fratres, nè ad Confeſsionem recipiant criminoſos, criminibus, pro quibus eſſet ſolemnis pænitentia indicenda. Modo eodem excommunicatos reſpuant, & clericos, qui propter delictum, irregularitatem aliquam incurrerint. C Incendiarios etiam, eoſque, qui tàm enormibus ſunt irretiti peccatis, quòd ea, rationabilis conſuetudo præſcripta canonicè, in Epiſcopatibus aliquibus, reſeruauit Epiſcopis, ſimiliter non admittant. Quam conſuetudinem, ex cauſa, quæ iuſtè ad id animum noſtrum mouet, ſolummodò circa voluntariè homicidas, falſarios, Eccleſiarum immunitatis, & libertatis Eccleſiaſticæ violatores, & ſortilegos approbamus. B. fo. 126. Et ffo. 203. conce. 504.

1 Pro fratr. Prædic. & Mino.

Caſus reſer. Epiſcopis de iure

Caſus reſer. Epiſcopis de conſuetudine.

D ¶ Sciendum eſt circa prædicta, quòd licèt, Bulla in qua ſuprâſcripta continentur, fuerit reuocata per Clementinam, Dudū, de ſepulturis, tamen poſteà Sixtus. 4. conceſsit, vt quòad Caſus Reſeruatos Epiſcopis, qui ibi ſunt expreſsi, maneat in ſuo vigore. Et circa huiuſmodi Caſus, vide infra poſt. §. 12. & bene conſidera. Vide etiam circa huiuſmodi materiam abſolutionum, & quòad validitatem prædictæ extrauagantis, in dictione Confeſsiones. §. 3. cum ſua additione. Collector.

E EVGENIVS. 4. conceſsit, quòd fratres Mino. non teneantur facere conſcientiā de decimis in confeſsionibus, niſi quando fuerint requiſiti ab Ordinarijs. Et tunc ſufficit dicere. Facio tibi conſcientiam; & inducere peccatorem, quantum poteſt, ad ſoluendum; non tamen propter hoc retineant abſolutionem. o. fo. 62. & ffo. 65. conce. 87. & fffo. 100. conceſsione 381.

2 Decimæ.

ſub alio tenore in ſuppleméto Priuilegiorum. Et ideò prout illic habetur, ſubſcribitur hic. A

Decime. ¶ IDEM Eugenius conceſsit, quòd fratres Min. omittentes facere conſcientiam de decimis, ſi non fuerint requiſiti à Parochialibus, non cadant in excommunicationem. Et quòd vbi eſt conſuetudo, quòd detur pro decima, de viginti, vel triginta, aut quadraginta, vnum, id intelligatur pro ſolutione decimarum. Et quòd, vbi non eſt conſuetudo decimandi, inducant fratres ad decimandum; & ſi noluerint, non propter ea denegent abſolutionem; niſi Sacerdos proprius reclamaret. o. ffo. 101. conce. 404. ¶ Circa hoc, vide determinationem Concilij Lateranen. in. §. 14. B

Excommunicatio.

Collector.

3 Exactiões Interdictũ ¶ IDEM Eugenius declarauit, quòd recipientes pedagia à Clericis, vbi eſt conſuetudo, Ciuitas non incidat in interdictum. Et quòd ipſi Confeſſores inducant ad reſtitutionem, & abſo'uant, niſi caperent Clericos perſonaliter, vel detinerent. o. ffo. 101. conce. 406. C

4 Exactiões. ¶ IDEM Eugenius conceſsit, quòd attento, quòd ſit conſuetudo, ſcilicet, in aliquibus partibus, ſolui Gabellas, & datia per Eccleſiaſticas perſonas, & Sacerdotes ſeculares, non propter hoc fratres retineant eis abſolutionem, ſcilicet, qui prędictas exactiones faciunt, non obſtante, c. quanquàm de vſuris, lib. vj. o. ffo. 102. conce. 416.

5 Simonia. ¶ IDEM Eugenius conceſsit, quòd fratres Confeſſores poſſint abſoluere de Simonia, niſi ſit in ordine, vel beneficio. o. ffo. 102. conce. 420. D

6 ¶ IDEM Eugenius conceſsit, quòd mulieres portantes frappas, caudas, recamaturas, ſecundum conſuetudinem Patrię (niſi ſit corrupta intentio, & tunc poteſt rectificari intentio) ac ſimiliter artifices talia facientes, poſsint abſolui, niſi faciant nouas adinuentiones. o. ffo. 101. conce. 406.

7 Caſus reſeruati. Collector. SIXTVS. 4. propter diuerſitates opinionum, confirmauit Caſus Epiſcopales, tàm de iure, quàm de conſuetudine, quos poſuit Benedictus. xj. in ſua extrauaganti, quæ incipit. Inter cũctas. o. fo. 64. Et ffo. 68. conc. 128. Et fffo. 96. conc. 334. ¶ Huiuſmodi Caſus ſunt poſiti ſupra in. §. 1. E

8 Caſus reſeruati Papæ. ¶ IDEM Sixtus conceſsit, quòd Confeſſores noſtri Ordinis, poſsint abſoluere excommunicatos, per proceſſum annualé, ſcilicet, qui fit in die Cœnæ Domini, propter incurſum, vel inuaſionem factam in terris Eccleſiæ, directè vel indirectè, dum-

A dummodò non ſint principales, in dando conſilium, vel auxilium talia facientibus. o. fo. 64. & ffo. conce. 140. & ffo. 97. conce. 342.

¶ Iſta conceſsio, per mortem concedentis, videtur expiraſſe; quia tangit Caſus contentos in Bulla Cœnæ Domini. Circa quod, vide ſupra. in dictione abſolutio ordinaria, quòad fratres poſt. §. 13. Collector.

9 ¶ Idem Sixtus conceſsit, quòd omnes tàm viri, quàm mulieres intrantes Monaſteria monialium ſanctæ Claræ, & ſancti Dominici, ignoranter, & ſine dolo, poſsint abſolui à Confeſſoribus Monialium. ¶ Poſteà idem Sixtus addidit, quòd mulieres omnes poſsint abſolui ab omnibus Confeſſoribus noſtris, etiam ſi malitioſè, & ex malo animo intraſſent. o. fo. 64. Et ffo. 68. conce. 138. Et ffo. 96. conce. 330. & 339. B Pro Monaſterijs monialium. Caſus reſeruati.

10 ¶ Idem Sixtus iterùm conceſsit, quòd Confeſſores Monialium Sanctæ Claræ poſsint abſoluere à ſententijs latis, eos qui C non malicioſè, ſed ex quadam leuitate, ſeu curioſitate intrauerint earum Monaſteria, vel quarumcunque aliarum Religioſarum incluſarum. Et hoc tàm actiuè, quàm paſsiuè. o. fo. 64. Et ffo. 68. conce. 138. Et ffo. 96. conce. 339. Pro mona. monialiū. Caſus reſeruati. Pro cōfeſ.

11 ¶ Idem Sixtus conceſsit, quòd Confeſſores noſtri poſsint abſoluere omnes confitentes, ab omnibus ſacrilegijs, dummodò non fiant cum ſacris, ità quòd ſcandala orirentur ſi fratres abſoluerent. o. ffo. 102. conce. 411. Caſus reſer.

12 D INNOCENTIVS. 8. conceſsit, quòd Confeſſores debitè, præſentati, poſsint diſpenſare, in omnibus votis, in quibus poſſunt Epiſcopi; exceptis votis peregrinationum vltra duas dietas. o. fo. 65. Et ffo. 69. conce. 155. & ffo. 98. conce. 353. Diſpēſatio votorum.

13 ¶ Idem Innocentius declarauit, quòd quòad primum caſum, de iure reſeruatum Epiſcopis, intelligitur, ſecundum opinionem Innocentij, & Hoſtienſis, ſcilicet, quòd ſolùm eſt hodiè vna excommunicatio, quæ de iure Epiſcopis reſeruatur, E ſcilicet, iniectio violenta in perſonam Eccleſiaſticam, in Caſibus, in quibus pertinet ad Epiſcopum. Et ideò in alijs, quę ſunt de iure, & non reſeruantur Papæ, poſſunt Confeſſores prædicti abſoluere. Et ſimiliter ab omnibus excommunicationibus, per ſtatuta prouincialia, & ſynodalia promulgatis, quæ ipſi conditores ſpecialiter ſibi, vel alteri non reſeruauerunt, quādo ſtatutum fecerunt. o. fo. 65. Et ffo. 69. conce. 154. Et ffo. 98. conce. 355. Excommunicatio. Caſus reſeruati Epiſcopis.

¶Circa

Collector. ¶ Circa prædicta oportet, vt prudens lector aduertat, quòd huiuſmodi conceſsio fuit impetrata per bonæ memoriæ Reuerendum Patrem Fratrem Angelum de Clauaſio, qui edidit illud inſigne opus, Summa Angelica appellatum: & ideo conformiter ad ea, quæ ipſe poſuit in prædicta ſumma, in dictione Caſus reſeruati Epiſcopis, nominauit in præfata conceſsione primum caſum de iure reſeruatum Epiſcopis; licèt aliqui aliter ordinent prædictos caſus; præſertim Benedictus xj. vt poſitum eſt ſuprà in hac dictione §. 1. Ac etiam Antoninus in ſuo tractatu, intitulato, Defecerunt. ¶ Aduertere etiam oportet, quòd virtute ſupraſcriptæ conceſsionis Innocētij, non excluduntur alij caſus reſeruati Epiſcopis, numerati ſuprà in conceſsione Benedicti xj. §. 1. præſertim illi, quibus non eſt adiuncta excommunicatio, prout aliqui & malè opinati ſunt. A B

14 Decimæ. LEO. 10. in Concilio Lateranenſi ſtatuit, quòd fratres Cōfeſſores teneantur hortari, & monere, etiam ſub onere conſcientiarum ſuarum, illos quorum confeſsiones pro tempore audierint; cuiuſcumque ſtatus, & conditionis fuerint, ad ſoluendum decimas, ſiue aliam bonorum, ſeu fructuum quotam, in locis, in quibus decimæ ipſæ, aut ſimilia ſolui conſueuerunt, ipſisq; etiam illas ſoluere recuſantibus, abſolutionem denegare teneantur. B. ſſſo. 26. cò. 82. C

15 Excommunicatio. Caſus reſeruati. ¶ IDEM Leo conceſsit, quòd infringentes, vel aliquam uiolētiam in Eccleſiis, vel locis fratrum Mino. faciētes, ab excommunicatione propter hoc incurſa, poſsint a Prælatis dicti Ordinis, in foro conſcientiæ, abſolui; licèt antèa non poterant huiuſmodi deliquentes abſolui, niſi a Papa, vel a Conſeruatoribus dicti ordinis. O. ſſſo. 61. conce. 186. D

Collector. Reſolutio materię. Hoc idem ait Nauar. in Manual. c. 27. num. 166. ¶ Ex omnibus præfatis cōceſsionibus colligitur ſummariè, ꝙ fratres Cōfeſſores per Prēlatos debitè deputati, & præſentati ad audiendas confeſsiones ſeculariū, ſi ſunt in conuētibus noſtris, vbi ſunt præſentati, poſſunt audire omnes ſeculares, tùm ſuæ quàm alterius Diœceſis: & auctoritate quā habent ab Epō erga eius ſubditos, poſſunt vti erga extraneos. Si vero nō ſunt prēſentati, & reſident in noſtris cōuētibus, nullos audire poſſunt, excepto articulo neceſsitatis extremæ, exceptisq; habentibus Bullas, ſeu Confeſsionalia ad eligendum Cōfeſſores. Si autèm ſunt extra Conuentus noſtros in via, vel in tranſitu, ſiue ſint intra, ſeu extra Diœceſim, poſſunt audire omnes ad eos recurrentes, & vti plenariè auctoritate Epiſcopali, in Epi- E

ſco-

A ſcopi abſentia. Et dixi in tranſitu, ne credat aliquis, quòd frater hoſpes in aliquo conuentu, abſq; pręſentatione, poſsit audirę confeſsiones ibidem, aut per villas, ſeu loca circum adiacentia, vt ſuppleat pro Conuentu, vel aliâs, &c. Per communicationem tamen Priuilegiorum Ordinum non Mendicantium, poſſunt fratres Mino. amplius ſe extendere, vt patet in ſequentibus. Circa prædicta, etiam vide reſolutionem intrà poſitam, dictione Caſus reſeruati.

B ¶ *Ex Priuilegijs Monachorum ſancti Benedicti Obſeruantium.*

EVGENIVS. 4. conceſsit, quatenus Prior, ſiue Præſidens Monaſterij ſancti Benedicti, oppidi Vallis oleti, pro tempore exiſtens, & tres, vel quattuor idonei Presbyteri Monachi, per dictum Priorem, ſiue Præſidẽtem ad hoc, pro tempore deputandi, & ad ipſius Prioris, vel Præſidentis nutum reuocandi, quorumcunq; vtriuſq; ſexus fidelium, ad dictum Mona- 16 Pro quattuor Cõfeſſoribus. Caſus reſeruati Epiſcopo. Excommunicatio.

C ſterium, ſeu ipſius Eccleſiam, aut in ipſis, quacunq; ex cauſa, pro tempore confluentium, commorantium, ſiue exiſtentium, cuiuſcunque gradus exiſtant, confeſsiones diligenter audire; necnon ipſos, à quibuſcunq; peccatis, criminibus, exceſsibus, & delictis ſuis, in omnibus, & ſingulis Caſibus, etiam Epiſcopo reſeruatis, abſoluere. Necnon ab omnibus, & ſingulis Eccleſiaſticis cenſuris, pœnis, fulminationibus excommunicationum, ſuſpenſionum, & interdicti, à iure, vel ab homine pro

D latis, contractis in genere tantùm, ſatisfactione, vel mandato de ſatisfaciendo, ſi perſonæ huiuſmodi, ad id habiles fuerint, premiſsis, etiam abſoluere; ac eos habilitare in prædictis Caſibus; pænitentiaſq; eis ſalutares iniungere, Euchariſtie Sacramentum conferre, ac cum eis, & eorum quolibet diſpenſare ſuper votis, etiam Epiſcopo reſeruatis, & ea commutare in alia pietatis opera, toties, quoties deuotioni prædictorum videbitur expedire, auctoritate Apoſtolicà, liberè, & licitè poſ- Diſpenſatio votorũ.

E ſint, & valeant; Parochialis presbyteri, & alterius cuiuſcunq; Epiſcopi, vel Superioris, ſuper præmiſsis omnibus, & ſingulis, vel eorum aliquo, licentia, vel aſſenſu nullatènus requiſitis. Et quòd huiuſmodi gratia ſit perpetua, non obſtantibus quibuſcunque in contrarium facientibus.

¶ Aduerte, quòd ſupradicta conceſsione ſolummodò poſſunt fratres vti intra ſua monaſteria, & non alibi. Sic enim fa-

17 PIvs. 2. extendit ſupradictam conceſsionem Eugenij. 4. A
ad reliqua Monaſteria ſancti Benedicti, quæ annexa fuerint, vel ſubiecta præfato monaſterio Vallis oleti. Sed addidit ſequentem clauſulam, dirigendo ad Priores monaſteriorũ huiuſmodi. Per hoc autèm non intendimus, quòd præfati deputandi Confeſſores per vos, Indulgentijs vobis forſan conceſſis, ſibi confitentibus, vt de ipſis gaudeant, concedere; nec abſoluere etiam quempiã ſuper decimis non ſolutis, vel non ſoluendis, poſsint. Nulli ergo, &c. B

¶ *Ex Priuilegijs Monachorum ſancti Benedicti Obſer. Italiæ.*

18 EVgenivs. 4. conceſsit, quòd liceat Prælatis, ſiue Monachis ſancti Benedicti deputatis à ſuis Superioribus ad audiendas Confeſsiones, perſonas pro earum ſalute animarum recurrentes, audire abſq; aliqua Superiorum Prælatorum licentia, & contradictione; ac eis abſolutionis beneficium impendere ab ombibus peccatis; & diſpenſare ſuper omnes Caſus, præter ea peccata, & omnes Caſus, de quibus ipſis Confeſſoribus ad eorum ordinarios videbitur recurrendum, aut de quibus eſſet Sedes apoſtolica meritò conſulenda, & eis miniſtrare Euchariſtiæ Sacramentum. B. C

19 ¶ Idem Eugenius volens ſatisfacere deuotioni perſonarum, habentium ad Præfatos Monachos ſingularem deuotionem, ad eoſq; recurrentium pro ſuarum animarum ſalute, conceſſit, quòd licèat Prælatis, ſiue Monachis prædictis deputatis à ſuis Superioribus, ad audiendas Confeſsiones huiuſmodi perſonarum, eas audire; ac perſonæ ipſę eis cõfiteri poſsint, abſq; alia ſuorum Superiorum licentia. Nec non eas (pænitentia & ſatisfactione iniunctis) quoties oportuerit, abſoluere ab omnibus, & ſingulis peccatis, præterquàm Sedi Apoſtolicę duntaxat reſeruatis. Necnon à quibuſcunque ſuſpenſionum, excommunicationum, & interdicti ſententijs, alijſq; Eccleſiaſticis Cẽſuris, & pœnis, quas à iure, vel ab homine latis, ſatisfactione iniuncta, incurriſſe, quomodolibet cenſebuntur. D E

Votorum permutatio. Diſpenſatio.

¶ Inſuper, & vota omnia permutare, ac in omnibus, & ſingulis Caſibus, etiam ordinarijs; aut per ſynodales, vel prouinciales Conſtitutiones reſeruatis, cum eis diſpenſare; præter eas cenſuras, & pœnas, vota, & Caſus, de quibus eſſet meritò Sedes apoſtolica conſulenda, eiſq;, ac omnibus, qui ad præfatos Monachos, ob huiuſmodi deuotionem recurrerit, Euchariſtię Sacra-

cra-

A cramentum miniſtrare valeant, de ſpecialis dono gratiæ in fauorem Obſeruantiæ regularis. B.

¶ Circa ſupradictam conceſsionem dubitatum eſt, an virtute illius poſsint abſolui excommunicati nominatim, ſaltèm in foro conſcientiæ, vel debeant remitti ad iudices, qui protulerunt ſentẽtias excommunicationis præfatas? Et videtur, quòd præfati nequeant abſolui à fratribus, quia cum præfata conceſsio ſit præiudicialis Ordinarijs, eſt reſtringenda, per
B notata in c. olim, de Verborum ſignific. ¶ Item circa præfatam conceſsionem dubitatum eſt, vtrum illa verba (præterquàm Sedi Apoſtolicæ duntaxat reſeruatis) comprehendat etiam ſequentem clauſulam. Necnon à quibuſcunq; ſuſpenſionum, &c. Et videtur, quòd, cùm nullum peccatum ſit Papæ reſeruatum, niſi ratione cenſuræ eidem reſeruatæ, vt inquit, Florentinus. 3. par. tit. 17. c. 11. poſt princi. & conceſsio negauit Confeſſoribus peccata Papæ reſeruata, in verſiculo. Nec-
C non, &c. non indulſit cenſuras reſeruatas eidem Papæ, nè tàm breui, & contiguo contextu ſibi contraria videatur.

ANNOTATIO CORDVBAE.

QVOAD D. §. 1. notandùm, quòd peccata, pro quibus eſt indicenda pœnitentia ſolemnis, ſunt peccata enormia, quæ ex cõſuetudine reſeruantur Epiſcopis. Et quòad hæc omnia, ſolùm explicat Dominus Benedictus 11. in hac Extrauaganti, quæ Pœnitẽtia ſollemnis pro quibus peccatis eſt imponẽda.
D *habetur in hoc. §. 1. eſſe voluntariè homicidas, falſarios, eccleſiarum immunitatis, & libertatis eccleſiaſticæ violatores, & ſortilegos, à quibus nõ poſſumus abſoluere, ſecundum Clem. Dudum; niſi ad hoc ſit aliud Priuilegium, vt hoc latius, & benè explicatur in ſupplemen. ſſ. 98. & 99. Notent etiam Confeſſores, quòd mutilans, aut mutilationem mandans, & conſentiens, non debent abſolui, & multò minus homicida volũtarius; niſi ſatisfactione præmiſſa, vt habetur. 23. q. 8. ſi quis membrorum: & ſi quis voluerit, videat latiorem declarationem horum caſuum Epiſcopa-*
E *lium in ſummiſtis, titulo Caſus. tit. Confeſſ. præcipuè Sum. Roſ. tit. Confeſſor. 1. §. 1. & c. §. ſequentibus.*

¶ *Quòad. §. 9 notandum, quòd Sixt. 4. ſſ. 96. conceſſione. 339. conceſſit, quòd Confeſſores Monialium ſanctæ Claræ poſſint abſoluere à ſententijs latis eos omnes, qui non malitiosè, ſed ex quadam leuitate, ſeu curioſitate intrauerint earum monaſteria, vel quarumcunq; aliarũ religioſarum incluſarum, & hoc tàm actiuè, quàm paſſiuè ipſis conceſſit.*

Quòad. §. 12. & §. 13. vid. ſup. Abſolutio quòad ſeculares 1. §. 12. vt ibi notatum eſt.

CAPVCCINI ANNOTATIO. A

In.§.9.

Quæ incipit vbi gratie, & Indul.

HOC quòd in §.9. concedebatur, hodiè omnino eſt prohibitum per Conſt.36.Greg.XIII. vbi adeſt excommunicatio Summo Pont. reſeruata, vt infrà, in verbo, Ingredi monaſteria Monial. dicemus, vbi exponetur motus Pij V. & Greg. & nonnulla, pro hac materia notatu digna, reſoluentur.

In.§.15.

Quòad reſolutionem Collectoris ſuprapoſitam, poſt.§.15. quòd, ſcilicet, Confeſſores debitè præſentati, & ab Ordinario approbati, poſſint au- B
dire Confeſſiones omnium ſecularium, tàm ſuæ, quàm alienæ Diœceſis; & habetur ſup. in verbo Abſolutio, quòad ſeculares primò.§.17. Eſt ſciendum, quòd idem tenet Corduba, in ſumma. q.10. in Reſponſ.ſecūdi dubij, & Nauar. in Manual.c.27.num.266. Et ad quæſtionem illam, quam reſoluit Nauar.num 155. de Parocho habente facultatem abſoluendi à Caſibus reſeruatis Epiſcopo ſuo, quòd poſſit abſoluere pœnitentem alterius Epiſcopatus, cum iuſta licentia ſibi conceſſa, à peccatis reſeruatis ſuo Epiſcopo, fundans ſe in conſuetudine; eſt ſciendum, quòd Medina in C
Sum lib.1.c.10.§.3. tenet, quòd non poſſit, niſi particularem à ſuo Ordinario habuerit licentiam; & hanc opinionem ſequitur auctor expoſitionis Bullæ Cruciatæ in.§.6.num.6. & 94. & mihi etiam placet; nam poſt Concil. Trident. non habet poteſtatem Curatus dare huiuſmodi licentiam ſuis ouibus, vt poſſint confiteri alijs, quàm approbatis à ſuo Ordin. etiam virtute alicuius Bullæ, concedentis electionem Confeſſoris ab Ordinario approbati, cùm, quæ emanāt Bullæ, ſemper intendāt ad Conc.Trid. obſeruantiam; niſi aliud explicitè vellent ordinare, vt fieri ſolet, vel viderent, D
& ſcirent, Epiſcopum Curato dare huiuſmodi licentiam, & diſsimularet.

Vel num. 261.

Hæc doctrina Colligitur ex Pal. in .4. d.17. diſp. 6. fol.261. &266. col. 1.

Et hinc infertur, nullum Curatum poſſe ſibi eligere in Confeſſorem, alium non approbatum à ſuo Ordin. vt not. Sylueſ. tit. Confeſſ.1.q.5. in ſin. & §.4. & Angel. in ſum. Verb. Confeſſor 3.§.30. cum ſequentibus: Nec vnum Parochum poſſe Confeſsiones Parochianorum alterius Parochiæ audire; niſi, aut ab ipſomet Parocho proprio, aut ab Epiſcopo licentiam obtinuerit: aliàs abſolutio nihil valeret. Sed, vt cunq; ſit, hoc intelligitur de Confeſſoribus ſecularibus, non autèm de regularibus Ordinis Mendi- E
cantium, & participantium; cùm ipſi poſſint omnium fidelium Confeſsiones audire, qui ad ſe declinauerint, vt ſuprà iam dictum eſt, & infrà latius dicetur; Et alij ſimplices Sacerdotes ſeculares ab Epiſcopo approbati, poſſunt indifferenter ad ſe confluentes pœnitentes, ſubditos tamen illi Epiſcopo, ſine alia licentia Parochorum abſoluere, niſi aliud eidem Epiſcopo ordinare viſum fuerit, pro vt ſic tenet author Catechiſis Neapolitanæ lib.4.cap.21.

In Catech. Neap. nouiter impreſſa.

CIR-

A

CIRCA ABSOLVTIONIS MATERIAM reprobatio errorum.

Collector.

ALEXANDER. 4. reprobauit errores quorundam magiſtrorum aſſerentium, quòd fratres Minores, & Prædicatores, de licentia Papæ, aut Diœceſanorum, non poterant Confeſsiones audire. b. fo. 24. Et ffo. 25. conce. 15. 1 In fauorē fratrū Prædicatorum & Mino.

B CLEMENS. 4. reprobauit præfatos errores, & conceſsit, ſicut Alexander. 4. quòd fratres de licentia Legatorū Sedis apoſtolicæ, vel Ordinariorum, & multò amplius ſummi Pontificis, poſsint audire Confeſsiones, & abſoluere; aliorum inferiorum Prælatorum, & Rectorum eccleſiarum aſſenſu nullatenus requiſito; exceptis Caſibus, qui de iure, vel conſuetudine, Legatis, & Ordinarijs prædictis ſpecialiter reſeruantur; niſi eis ſpecialiter committantur. b fo. 29. Et ffo. 29. 2 In fauorē fratrū confeſſ.

C conce 26.

IOANNES. 22. damnauit, & reprobauit quoſdam articulos Ioannis de Poliaco, aſſerentis, quòd confeſsi fratribus, habentibus licentiam generalem audiendi Confeſsiones, tenebantur iterùm confiteri eàdem peccata proprio Sacerdoti Parochiali. Et quòd ſtante decretali, Omnis vtriuſque ſexus, non poterat ſummus Pontifex facere (imò, nec Deus) quin Parochiani tenerentur confiteri eàdem peccata ſemel 3 In fauorē fratrū confeſſ.

D in anno proprio Sacerdoti; ac etiam, quòd Papa nequibat dare licentiam generalem ad hoc. Prohibuitq; præfatus Pontifex, nè quis, dictos articulos per ipſum damnatos, & reprobatos, tenere audeat, ſeu quomodolibet defenſare, ſeu docere. Et declarauit, quòd illi, qui prædictis fratribus confitentur, non magis teneantur eàdem peccata confiteri, quàm ſi aliâs illa fuiſſent confeſsi eorum proprio Sacerdoti. B. fo. 36. Et fffo. 119. conce. 259.

E CALIXTVS. 2. fecit magnam prouiſionem contra errores ſupradictos Ioannis de Poliaco, confirmando Bullas Eugenij. 4. & Nicolai. 5. approbantes conſtitutionem, Super cathedram, Bonifacij. 8. & reprobantes errores ſuper illam exortos, circa confeſsiones, & abſolutiones. B. fo. 82. Et ffo. 165. conce. 390. 4 Cōfirmatio ſupradictarum conceſſionum.

SIXTVS. 4. auctoritatem procedendi per Ioannem. 22. & Eugenium. 4. datam Ordinarijs contra aſſertores, quòd confeſsi

confeſsi. fratribus tenebantur iterùm eadem peccata confiteri proprio Sacerdoti Parochiali, extendit ad Inquiſitores hæreticæ prauitatis. B. fo. 61. Et ffo. 144. conce. 353. A

ANNOTATIO CORDVBAE.

QVOAD §. 3. notandum, quòd Boniſ. 9. ſff. 118. excommunicat, ipſo facto, omnes publicè, & temerariè docentes, aut pertinaciter aſſerentes, quòd fratres Ordinis Prædicatorum non poſsint, de licentia Papæ, aut eius Legatorũ, vel aliorum Prælatorum, abſoluere eis confitentes, ſine aſſenſu Prælatorum, aut Rectorum Parochialium eccleſiarum ſuper hijs habito, aut requiſito; à qua excommunicatione abſolui non poſſint, niſi Sedi apoſtolicæ ſe perſonaliter repræſentent. B

Abſolutio ab oblitis an ſit valida.

¶ Quòad id quod Collector in 1. notabili dicit, ſecundum Epiſcopum Abulenſ. quòd qui attentaret aliquem abſoluere à peccatis, quæ non audiſſet in confeſsione, peccaret mortaliter, & nihil operaretur. Tu dic, quòd, quàmuis ego credam hanc opinionem eſſe veriorem, ſcilicet, quòd non datur Sacramentalis abſolutio, niſi de peccatis Sacramentaliter confeſsis Sacerdoti, quàm opi. tenet Gerſon, & alij grauiſsimi Doctores; tamen multi alij tenent oppoſitum, quòd, ſcilicet, poteſt dari, & haberi Sacramentalis abſolutio in Sacramento Confeſsionis, etiam de oblitis; vt etiam tenet, & refert Gabriel in 4. diſt. 17. q. 1. dub. 2. Ideò non eſt dicendum, peccare mortaliter eum, qui alterutram opinionem ſequendo, faceret contra alteram opinionem, imò nec venialiter, ex quo habet iuſtã cauſam ſic opinandi, & faciendi: & videtur ad hoc facere conceſsio facta Ordini ſancti Hieronymi, quòd, ſcilicet, gratia, quàm habet idem Ordo, vt fratres poſsint abſolui plenariè, intelligatur etiam de peccatis, quocũq; tempore confeſsis, licèt tunc non confitentur, vt habetur in compendio tit. abſolut. extraordinaria quòad fratres. §. 13. C D

¶ Quòad id quod in 3. notabili Collector dicit, quòd virtute conceſsionum, aut Bullarum quarumcunque, non poſſunt fratres noſtri Ordinis, à Caſibus reſeruatis Miniſt ſine eius licentia, ſeu auctoritate: de hoc dictum eſt ſup. tit. Abſolutio, extraordinaria quòad fratres ſup. §. 10. & latius dicendum eſt infrà, tit. Cruciata, ibi videatur. E

A ## CAPVCCINI ANNOTATIO.

Reſolutiones quædam notabiles in materia abſolutionum quòad fratres,& quòad ſeculares.

QVIA materiam iſtam abſolutionum,tùm quòad fratres,tùm etiam quòad ſæculares, ſicut valdè copioſam, ac Priuilegijs refertam, ità & periculoſam, dubijsq; innumeris repletam eſſe, ob varias maximè, multiplicesq; ſubſequentes Summo-
B *rum Pontificum, ac Conciliorum diſpoſitiones, in dies magis, ac magis à peritis etiam,non modò ab imperitis experitur; ideò ad ipſius dilucidationem,quinq; hic pertractare pernecesſarium eſſe duxi.*

Capita tractanda.

Primum de auctoritate, quam Prælati Religionum habent in abſoluendo ſuos ſubditos, ac cum illis, in Irregularitatibus, alijsq; Cenſuris eccleſiaſticis diſpenſando.

Secundum,quomodo talis auctoritas ſit intelligenda,ac ſecundùm Conc.
C *Trid.& Bullam Cœnæ Domini modificanda.*

Tertium de auctoritate,quam ipſi Religioſi confeſſores,ab Ordinario approbati erga ſæculares habent.

Quartum,in quo talis auctoritas, à Concil. Trident. Bulla Cœnæ,alijsq; ſubſequentibus Summis Pontif. ſit derogata,& vbi non.

Quintum, quales eſſe debeant Confeſſores, vt talibus poſſint vti Priuilegijs.

Sed quantum ad primum,& tertium cap.attinet, conceſſiones etiam
D *antiquas recenſere minimè grauabor, vt quanti feciſſe ſemper Pontifices ipſos,quantaq; beneuolentia Minores fratres, reliquoſq; Mendicantes fuiſſe proſequtos,cunctis innoteſcat.*

Et quòad primum ſciendum eſt, Mendicantium Ordines, inter alia, quoddam habere Priuilegium Clem. 4. in quo data fuit facultas Generali, Prouincialibus, ac Cuſtodibus fratrum Minorum,abſoluendi fratres,licet hoſpites fuerint,ab omni Irregularitate, Suſpẽſione,& Interdicto,ante.ſiuè poſt Religionis ingreſſum,perpetratis;niſi adeò fuerit gra- De Auctoritate Prælatorum.
E *uis,& enormis exceſſus, quòd ſint ad Sedem Apoſtolicam meritò deſtinandi; vt habetur ſuprà titulo,Abſolutio ordinaria quòad fratres. §. 7. cum ſequentibus;vbi nonnulla alia Priuilegia Prælatis,pro ſuorum fratrum conſcientiarum remedio, reperiuntur conceſſa. Ibiq; numerantur à Collectore illi caſus, pro quibus fratres, ad Apoſtolicam ſedem ſunt deſtinandi.*

Pius V.in eius Motu proprio, qui incipit, Ad perpetuam rei memoriam Romanus Pontif.Omnibus Prouincialibus Ordinis Prædicatorum, Alia conceſſio expedita anno.1571.

pro ſuis ſubditis, totam auctoritatem illam, in foro conſcientiæ conceſſit, quam Conc Trid. Epiſcopis, pro ſuis, in foro conſcientiæ dedit ſeſſ. 24. cap. 6. de reformat. cuius verba ſunt iſta; Et inſuper, quia ſacrum œcumenicũ Generale Trid. Conc. cõceſſit Epiſcopis, vt abſoluere poſſint, in foro animæ, ſeù conſcientiæ, ab omnibus peccatis; & diſpenſare in Irregularitatibus (prout ſeſſ. 24. cap. 6. habetur) nè Prior conuentualis, & Superiores Prælati dicti totius Ordinis, ſcilicet, Prædicatorũ, tàm in dicta Prouintia quã extrà eã vbilibet, in hac parte deterioris cõditionis, quã clerici, ut ſeculares exſiſtãt, eiſdẽ Priori Cõuẽtuali, & Superioribus Prælatis, vt ipſi per ſe ipſos, idẽ oĩno poſſint in Fratres, & Moniales dicti Ordines ſibi ſubditos, qđ poſſunt Epĩ in clericos, & laicos ſibi ſubditos, tàm quòad abſoluẽdi; & diſpẽſandi huiuſmodi, quàm alias quaſcũq; facultates, eiſdẽ, auctòritate, & tenore etiã perpetuò concedimus, & indulgemus, ac etiã declaramus. Reperitur impreſſus in lib. Priuilegiorũ R. Paſſarelli fo. 127 A B

Verba Bullæ. Paſſarell*.

Verba autem Conc. ſunt iſta, videlicet.

Verba Cõcil. Trid.

LIceat Epiſcopis in Irregularitatibus omnibus, & ſuſpenſionibus ex delicto occulto prouenĩẽtibus (excepta ea quæ oritur ex homicidio voluntario, & exceptis alijs deductis ad forũ contẽtioſum) diſpẽſare, & in quibuſcunq; occultis, etiam Sedi Apoſtolicæ reſeruatis, delinquentes quoſcunq; ſibi ſubditos in Diœceſi ſua, per ſe ipſos, aut Vicariũ ad id ſpecialiter deputandũ, in foro cõſciẽtiæ gratis abſoluere, impoſita pœnitẽtia ſalutari. Idẽ, & in hæreſis crimine, in eodẽ foro conſcientiæ, eis tantùm, non eorum Vicarijs ſit permiſſum. Vnde per viam communicationis, idem poterunt omnes Prouinciales aliarum Religionum participantium Priuilegia ſuprà dictorum fratrum Ordinis Prædicatorum. C D

Alia conceſſio.

Eſt etiam valde notanda, Conceſſio illa Papæ Martini. V. Abbati ſancti Benedicti de Valledolit data, & poſtèa per viam communicationis iam omnibus Ordinibus Mendicantium conceſſa; eaq; gaudent omnes illorum Prouinciales, quæ habetur ſup. §. 40. & infrà in verbo, Communicatio Priuileg. §. 34.

Q̃o Prælat. auctoritas ſit intelligẽdã.

Circa quas facultates, plura ſunt notanda. Primùm circa Cõceſſionẽ illam Pij. V. eſt inter Doctores altercatio, ſi in publicatione Bullæ Cœnæ Domini Sixti. V. per §. Cæterùm, illius Bullæ; reuocetur auctoritas illa, Epiſcopis à Conc. Trid. conceſſa, quatenus reſeruat ſibi abſolutiones excommunicationum illius Bullæ, non obſtantibus quibuſvis Concilijs. E

Aduertẽda in ſupradictis conceſſioni. Primum. Opinio Nauar. §. cæterum relata, à Nau. ibidẽ nu. 72.

Nauar. enim in Manuali c. 27. num. 260. ſibi videri ait, quòd per illa verba. §. Cæterùm; ſine dubio reuocetur. c. 6. ſeſſ. 24. conc. & quòd Sanctitas Domini Papæ non permittebat, Epiſcopos, nec per ſe, nec per ſuos Vicarios ſpeciales, hæreticos occultos abſoluere; non obſtante, quòd eis concederetur per illud cap. 6. Conc. & quòd eadem ratione videatur

eis

A *eis & alia facultas ablata abſoluendi ab omni Excõmunicatione, & Caſibus reſeruatis in illa Bulla; niſi dicamus, inquit, quòd iſtud §. Cæterùm, Bullæ Cœnæ, limitet capitulum. 6. nè procedatur in occultis, & habentibus complices, vt ibi probat. Et in eodem cap. 27. num. 275. ipſe Nau. tenet, nullũ, præter Papã, à b Hæreſi, & cẽſura ei annexa, etiã occultiſſima, poſſe abſoluere; cùm eam ſibi in præfata Bulla Cœnæ reſeruet; q̃uis Conc. Trid. cõcedat Epõ illud poſſe facere; & poſſet etiã cõtendi, ꝙ nõ ſit derogatũ, quòad hoc, illi, per Bullã Cœnæ; quia Greg. 13. & Pius. V. adeò*
B *id expreſſè declararunt, vt etiam Summo Pœnitentiario illam negauerit facultatem, niſi cum certis modificationibus. Adeò vt ipſe Nauar. dicat moueri ad credendũ, quòd nec virtute Iubilei, nec Bullæ Cruciatæ, in quibus non datur ſpecialis facultas abſoluendi ab hæreſi, poterit quis abſolui ab ea, licet expreſſè detur facultas abſoluendi à Caſibus Bullæ Cœnæ; quod probare nititur, & auctoritate, & ratione, vt ibi eſt videre. Et ſic ex ſuprà dictis à Nauar. elicitur, quòd, quòad abſolutionem ab hæreſi, per Bullam Cœnæ, & per prædictos Summos Pontif. indubi-*
C *tanter ab Epiſcopo tollitur facultas. Quò autem ad abſolutionem aliorum à Conc. ſibi conceſſorum, prædictum proceſſum Bullæ tangentium, iam in ſupradicto numero 260. videtur inferre, quòd etiam auferatur, vel ſaltem cum limitatione, quam ibi ſubnectit. & hæc opinio confirmatur etiam in Catecheſi Neap. cum multorũ Doctorum auctoritate, vt in lib. 1. c. 25. nu. 9. fol. 53. & lib. 3 c. 2. f. 179. in vltima impreſſione habetur.*

Alij autẽ totũ oppoſitũ affirmare cõtendunt, quòd. ſ. nullo pacto per generalitatẽ verborũ illorũ, in dicto §. Cæterùm, poſitorũ, facultas illa à Opinio aliorum.
D *Conc. Epis data, reuocetur: quia quãdo in aliquo, Sedes Apoſtolica Cõc. Trid. decreta vult reuocare, expreſſè id dicit, ſicut in omnibus indultis. à Pio. V. & Greg. xiij. datis, in aliquo dicta decreta tangẽtibus eſt videre.*

Et huius opinionis, ait Auctor expoſitionis Bullæ Cruciatæ §. 9. num. 70. eſſe etiam Angel. quamuis non reſpondeat verbis prædictis Bullæ. Ac etiã teſtatur, quòd in Synodo Toletana, celebrato in anno 1583. ibi præſidente Illuſtriſſimo Cardinale, & Archiepiſcopo Toletano, ac Inquiſitore Generale, Domino Gaſpare de Guiroga; aduertebantur Epi- Ang. in sũma q. 4. de confeſſ. ar. 5. difficul. 6. pag. 278 in vltima impreſſione.
E *ſcopi (vt refert Ioannis Roris, Inquiſitor Valentinus de hæreſi. 1. paſſ. 19. & eodem lib. de Priuileg. in q. num. 416. & Medin. lib. 1. introd. pag. 423.) quòd auctoritatem habeant abſoluendi ab Hæreſi occulta. Ergo ſi in hoc, multo magis in alijs, ab eodem Conc. eis conceſſis; Nec contrà hoc, inquit, faciunt verba generalia reuocatoria Bullæ Cœnæ; quia Sixtus. V. tàm generalem reuocationem non fecit, ſicut Gregor. XIII. faciebat; imò poſuit verba illa, quæ omnem tollere videntur ambiguitatem, videlicèt, Niſi etiam hi caſus in eis præſentibus litteris*

expreſſi cõprehendantur,vt habetur in Bulla publicata anno 1. ſui Pont. A

Reſolutio cum Opinione propria.

Quicquid tamen ſit (ſaluo ſemper ſaniori iudicio) tenerem ego, circa abſolutionem ab hæreſi occulta, cum Nauar. quòd, ſcilicet, ab Epiſcopis ſit ablata facultas; cùm expreſſa in hoc appareat Summorum Pontificum voluntas, in alijs Motibus proprijs emanatis; in foro tamen fori poſſunt equidem Epiſcopi abſoluere, ſicut Inquiſitores.

Quòd Epiſcopi non poſſint in hęreſi nec in alijs reſeruatis in Bulla Cœnæ.

Prima ratio.

Circa autem alios caſus in Bulla Cœnæ reſeruatos, mihi videtur, quòd facilius poſſit ſuſtineri opinio dicentium, quòd ſit ab Epiſcopo ablata etiam facultas abſoluendi, & diſpenſandi in illis; non obſtante, quòd eis B *fuerit conceſſa per Conc. Trid. quàm alia opinio contraria. Et hoc perſuaderi poteſt, non tantùm ex ratione illa adducta per Doctores, huiuſmodi Opinionem ſectantes, de nõ obſtantijs generalibus, etiam cuiuſuis Cõcilij generalis &c. in tali Bulla appoſitis (quæ ratio de per ſe, ſic ſimpliciter conſiderata, faciliter poſſet dilui, prout iam per contrariam partem diluitur) ſed potiſſimùm ex illo alio verbo ibidem in dict. §. Cæterum, appoſito, ſcilicet, etiam Epiſcopali, vel alia maiori dignitate præditis; ex eo enim verbo, Epiſcopali, iam clariſſimè, & ſpetialiſſimè videntur Epi-* C *ſcopi comprehendi, vt non poſſint inibi reſeruatis, quicquã facere. Quia, ſi ipſi non comprehenderentur, quid quæſo, clauſula illa operaretur? eſſet equidem fruſtatoriè poſita. Et ſic eliminaretur reſponſio illa alterius contrariæ opinionis, quàm dant, non obſtantijs illis, de reuocatione Concilij generalis &c. quòd ſub illa, non comprehendatur Conc. Trid. cũ de eo eſſet facienda ſpetialis mentio, &c. Nam dato, quòd hoc ita ſe haberet, quid reſpondebitur ad illam ſpecificam, & particularem mentionem de Epiſcopali dignitate factam? Clarum quidem eſt, quòd Epiſcopi facul-* D

Alia potiſſima ratio.

concluſio.

tatem illam habuerunt à Conc. Trid. Hinc ergo, tùm ex verbo iſto appoſito (Epiſcopali dignitate &c.) cùm etiam, ex illo alio addito (de Concilijs generalibus) poſſe concludi mihi videri dixi, Epiſcopos p facultatẽ, eis à Conc. Trid. traditam in dicto. §. 6. ſeſſ. 24. ad illos Caſus in Bulla Cœnæ reſeruatos, regulariter, & de rigore verborum, nullo prorſus modo, ſe extendere poſſe. Dico, Regulariter, & ex rigore verborum illorum, in Bulla poſitorum; quia ſecus eſſet, ex Tolerantia Summorum Pontificum, vel Cõſuetudine, qua ipſi Epiſcopi reperiuntur, forſan, in poſſeſſione, E *ab illis ibi reſeruatis occultis (excepta hæreſia) abſoluendi, & diſpenſandi; prout quidam doctiſſimi Epiſcopi, cum quibus hoc contuli, mihi dixerunt; ſe ab illis, quando occurit caſus occultus, abſoluere, & diſpenſare, &c. & prout etiam, ſic reſpõdiſſe Pium V. de hac quæſtione interrogatũ & ſic etiam obſeruari à grauiſſimis, literatiſſimiſq; Epiſcopis Hiſpaniæ abſq; vlla dubitatione teſtatur in Candelabro aureo, verbo Abſolutio num. 14. & in declaratione Bullæ Cœnæ num. 141.*

Quod ex cõſuetudine poſſint Epiſcopi in reſeruatis in Bulla.

Et

A *Et quòd iſta eorum conſuetudo, ſine Summorum Pontificum tolerantia ſit in aliqua ratione fundata, facio ego aliquas magnas ponderationes, quibus neſcio quomodò poſſit exactè reſponderi;* Formatur rationibus

Quarumvna eſt, quòd licèt in illa prædicta Bulla Cœnæ à Six. V. publicata, ſint verba ſupra ponderata, in non obſtantijs illis appoſita; non reperiuntur, forſitan, in alijs Bullis aliorum Summorum Pontificum, ſic ſpecificata (vt in aliquibus ego vidi) cùm quolibet ferè anno immutentur, ſeu renouentur in aliquo. Et ſic, ſi vno tempore eſſet ſupradicto modo Prima ratio.
B *ſeruanda; alio tempore, alio modò ſeruaretur. Et eò magis, cùm ſupradictus Sixt. V. appoſuerit clauſulam illam clariſſimam (Niſi in eis, etiam hi caſus, præſentibus literis expreſſi, comprehēdantur.) vt ſupra eſt dictum. Adeò vt, licèt ex aliqua Bulla, eſſet talis eorum ſublata facultas; in pluribus tamen alijs, a quibus, ita claris verbis non tollitur, remanere rationabiliter videntur in quaſi poſſeſſione, ab illis reſeruatis abſoluendi, &c.*

Altera, & fortior ratio eſt huiuſmodi. Clarum eſt, quòd Epiſcopis, ex. §. illo. 6. Concil. Trid. datur illa ampliſſima facultas diſpenſandi, & ab- Altera ratio.
C *ſoluendi in omnibus occultis, Sedi Apoſtolicæ reſeruatis, etiam in hæreſia, &c. cuius abſolutio ſpecialiter reſeruatur cum alijs in Bulla Cœnæ; modò dico ſic; quia Summi Pontifices, Greg. XIII. & Six. V. poſt dictum Concil. & poſt publicationem ſuarum Bullarum Cœnæ Domini, ab Epiſcopis abſoluendi tantùm ab hæreſia, facultatem abſtulerunt, quæ eis cōcedebatur à Concil. Trid. ergo videtur, (per regulam exceptiuam, Sacrorum Canonum, & Theologorum,) eis relinquere facultatem, ſuper alios caſus, ibidem ſibi conceſſos; etiam quòd eſſent in Bulla Cœnæ reſeruati.*
D *Exceptio enim firmat regulam in contrarium; quia aliter, ad quid deſeruiſſet, illa particularis reſeruatio hæreſiæ, quam ſupradicti Pontifices, in eorum Motibus propriis fecerunt (cùm in Bulla Cœnæ eſſet eis reſeruata) cum tot, tantiſq; non obſtantijs ſupradictis? Ergo, ſi per illas non obſtantias excluderentur Epiſcopi, fruſtra ſibi feciſſent, extra Bullam Cœnæ, aliam eius reſeruationem; ſed fecerunt, ergo dicendum, quòd Summorum Pontific. mens, non fuit, per illas non obſtantias generales, excludere Epiſcopos ab abſolutione, & diſpenſatione illorum Caſuum ibi reſeruato-*
E *rum, &c. ſed eos relinquere in priſtinam illam facultatem, eis à Conc. Trid. generaliter traditam, ſuper omnes caſus occultos, etiam Sedi Apoſtolicæ (excepta hæreſia) quomodolibet reſeruatos. Cui rationi neſcio quomodò reſponderi poſſit; & per conſequēs, his rationibus, & alijs, quas omitto, iuſta, & non vſurpata, poſſet eorum poſſeſſio, ſeu tolerantia, in huiuſmodi abſolutionibus, & diſpenſationibus, iudicari.*

Et vt Cordub. ait libr. 4. qq. q. 9. propoſitione 3. ¶ nō ſufficit generalis omniū nō obſtātium derogatio Sum. Pōt. niſi ſpecialis fiat etiā mentio canonis editi a Concilio.

Et poſſet etiam tertiò corroborari, quia ſi Greg. XIII. (vt ait Nauar. in prællegato c. 27. num. 260.) reuocaſſet talem facultatem Epiſcopis Tertia ratio.

 à Conc.

à Conc. datam. condidiſſet quidem, in re tam graui, motum proprium aliquem, pro omnibus Prælatis, vt ſuam manifeſtaret intentionem; quòd nequaquam fecit. A

Quarta ratio.

Et etiam quartò, quia ipſemet Nauar. videtur, in locis ſupracitatis, maximè hæſitare, & in partē iſtam etiam quodammodo inclinari, & maximè quando nititur, vel opiniones concordare, vel conditoris mentem declarare. Nec ipſe ait, Bullam vllam vidiſſe, nec à Beatiſsimo Greg. XIII. audiuiſſe ab ore proprio, (vt in alijs Caſibus facit) ſed tantùm dicit, vt Audio, &c. B

Quinta ratio.

Et tandem confirmatur, quia ſic in Salamanticæ concurſu fuit reſolutum; Epiſcopos poſſe per ſe, à Caſibus Bullæ, in foro interiori abſoluere; quamuis Conc. non exprimat: maximè, quia Caſus Bullæ, ſunt excommunicationes à Iure, vt Doctores aiunt. Et hæc ſufficiant, pro huiuſmodi veritate tetigiſſe; verùm, quibus hæc vltima noſtra opinio, non ſatisfaciet; teneat alteram; ſat eſt mihi, difficultates, ac rationes pro vtraq; parte tetigiſſe, ac quod mihi, inter tot opinionum varietates, videatur, explanaſſe.

Et aduertendum, quòd nè dum per Bullam Cœnæ hoc Priuilegium C *Epiſcopis à Concilio conceſſum tolli; vt ſupra eſt concluſum, ſed nec etiam per Bullam Cruciatæ demonſtrabimus infra in verbo Cruciata, in fine.*

Ex qua reſolutione infero, quòd eademmet auctoritas, quæ remanet Epiſcopis in publicatione Bullæ Cœnæ pro ſuis, remaneat etiam Prouincialibus ſupradictis, pro ſuis ſubditis. Verùm abſoluere à reſeruatis in Bulla Cœnæ, non poterunt, cum in illa fiat expreſſa mentio de reuocatione Priuilegiorum Ordinis Mendicantium, niſi de nouo, poſt illius publicationem confirmarentur, vt aduertit Collector ſupra tit. abſolut. Ordinaria D *quoad fratres. §. 9. & 13.*

Secundum Not.

Occultum quando dici poteſt.

Caſtr. lib. 2. de leg. pen. c. 2. Nauar.

Differētia inter publicum, manifeſtum, notorium, famoſum.

Circà autem illam aliam conceſſionem Martini V. Abbati ſancti Bened. factam, eſt pariter notandum, quòd quando in præfata conceſſione dicitur, vt caſus illi ſint occulti. Tunc eſſe occulti intelligantur, cum iuridicè probari non poſſent; & licèt probari poſſent, non tamen fuerunt ità notorij, ac publici, vt ſcandalum oriri indè poſſit. Ità tenent Caſtro, & Nauar. in Manual. cap. 27. num. 255. vbi pro hac materia, quando, vel in Bullis, vel Priuilegijs, aut in Concil. Trid. conceditur ad diſpenſandum E *facultas ſuper occultis, & non publicis, quomodo ſit iſtud intelligendum, plura notabilia affert, & inter alia inquit. Occultum dicetur id; quod non eſt publicum. Publicum autem, quòd eſt notorium, manifeſtum, vel famoſum, viciniæ, Collegio, vel Monaſterio, licet non Prouintiæ, Ciuitati, vel Parrochiæ. Notorium id dicitur, quod nititur ſcientia maioris partis prædictarum communitatum. Manifeſtum quod nititur fama eiuſdem partis maioris, orta à ſcientibus. Famoſum quod nititur fama maioris par-*

A *tis, orta ex vno ſcienti, vel ex indicijs, vel præſumptionibus, illi æquipollentibus: Occultum item triplex, ſcilicet, quod non eſt probabile ſuaptè natura, qualia ſunt ſola mentalia; & quod eſt probabile ſuaptè natura, ſed non poteſt probari, quia coram nemine factum eſt; & quod probari quidem poteſt, ſed adeò à paucis, quòd nulla inde fama orta eſt, nec eſt in iudicium deductum. Et ait etiam, quòd vt delictum dicatur publicum, non ſufficit, vt actus, qui eſt delictum, ſit publicus, niſi etiam publicè ſciatur eſſe delictum, Miſſa enim dicta, coràm populo, ab excommunicato* B *occulto, actus publicus, & delictum eſt; non delictum tamen publicum; quia neſcitur publicum eſſe delictum. Volui hoc notabile ità extendere, quia ad multa, in hoc Compendio Priuilegiorum, poterit deſeruire.*

Occultum triplex.

Vt delictũ dicatur publicũ, quid requiritur.

Eſt notandum, 3. quod diſpenſatio Irregularitatis, quæ ex homicidio voluntario prouenit, intelligitur de quouis homicidio, tàm à caſu, quàm ex propoſito perpetrato, dummodò ſit occultum; quia cum Pontifex non diſtinguat, nec & nos deſtinguere debemus; prout ſic dicitur à Corduba infra, titulo, Diſpenſatio, verſic. quòad §. 24. ibiq; infra po- C *net. r.*

Tertium notandũ.

Irregularitas ex homicidio volũt. de qua ſpetie intelligendũ eſt.

Nec huic obſtat, quòd conceſſio Sixti V. data Generalibus, & Prouincialibus fratrum Minorum, fuit de homicidio fortuito, & non voluntario, & cùm ipſe Sixtus fuerit poſt Martinum, videtur limitaſſe illam conceſſionem, quantum ad fratres Minores. Nam ad hoc reſpondetur, Sixtum in dicto Priuilegio loqui non ſolùm in foro conſcientiæ, ſed etiam in foro exteriori; & ideo cum tali limitatione concedit. Sed Martin. V. tantùm in foro conſcientiæ intellexit, & ideò concedit in quolibet homi- D *cidio, dummodò ſit occultum. Præterea dicitur, quòd Sixtus. 4. in iſta, ac in alijs limitationibus, intendit tantùm exceptionem, & reſtrictionem facere ſuprà conceſſiones illas, quas limitare, & reſtringere intendit, & non ſuprà alias per ipſum, vel per prædeceſſores ſuos factas; quod probatur, quia aliter ſequeretur, quòd vna conceſſio eiuſdem Sixti. 4. in qua Prælatis concedit, poſſe diſpenſare in Irregularitate, quæ ex homicidio incerto, & dubio oritur, præiudicaret huic ſuæ conceſſioni, in qua concedit dictam auctoritatem pro homicidio caſuali, licèt certo; & ſic ergo de-* E *bentur intelligi omnes aliæ exceptiones, vel reſtrictiones; quia ſolùm limitant illas, de quibus tractant, & non alias, vt ait Corduba ibi.*

Habetur infra titu. diſpenſ. 1. §. 10.

Nec huic obſtat Conc. Trid ſeſſ. 24. c. 6. quòd Epiſcopis minimè concedit auctoritatem diſpenſandi in Irregularitate, quæ prouenit ex homicidio voluntario, quantumuis occulto; nam maiorẽ auctoritatẽ habent Superiores Ordinũ Mendicantiũ in ſuos ſubditos, quàm Epiſcopi in ſuos, ſicut ex varijs, multiſq. Priuilegijs eis conceſſis, clarè conſtat. Ideoq; non eſt mirum ſi ipſi Prælati illam habeant auctoritatem, & non Epiſcopi.

Diſpenſare poſſunt p̃lati in quo poſſunt Epiſcopi.

Prohibitio diſpẽſandi in irregularitate ab ortus.

Motus Sixti. V.

Et notandum 4. quòd nec ipſi Prælati, neq; Epiſcopi tempore Sixti V. A
diſpenſare poterant in illa irregularitate, quæ prouenit cauſa procuratio-
nis, ſiuè conſultationis abortus, vel potionis dandæ, ad generationem
impediendam, iuxtà Motum proprium ipſius Sixti V. qui incipit. Effre-
natum perditiſſimorum hominum; In quo omnes ſic ſupradicta procurã-
tes, vel conſulentes, adiuuantes, & conſentientes excommunicat, ſibiq;
eius abſolutionem reſeruat, vt nullum Priuilegium regularibus con-
ceſſum, nec Iubileus pleniſſimus, nec Bulla Cruciatæ, nec auctoritas quã
Epiſcopis Concil. Trident. dat, eis ſuffragetur. Et hoc intelligitur quando B
fuerit ſequutus realiter abortus, & generatio impedita, vt ex ipſo Motu
proprio conſtat: ibi (ità re ipſa abortus inde ſequutus fuerit) & impedien-
do generationem, in illas pœnas incurritur, quando ſcilicet, potiones fue-
rint datæ; non autem propter ſeminis effuſionem extrà vas, pro vt videtur
eſſe communis opinio Doctorum, cum quibus iſte locus fuit tractatus, vt
refert auctor expoſitionis Bullæ Cruciatæ, qui in additione, quam facit
fol. 641. multa alia dicit de impedimẽto generationis. Verùm ſupradictus
Motus proprius fuit poſteà moderatus per Greg. 14. ann. 1591. hoc mo- C
do, videlicet, vt à peccato, & excõmunicatione ibi lata, quilibet presbyter
tàm ſecularis, quàm regularis ad Confeſſiones audiendas, & ad hos Caſus
ſpecialiter, per loci Ordinarium deputatus, in foro cõſcientiæ tantùm poſ-
ſit abſoluere. Quo verò ad pœnas procurantium abortus ibi taxatas, ad
terminos iuris communis, & Concil. Trident diſpoſitionem reducitur.

Expoſitor Bullę Cruciat. 8. §. 9. num. 90.

Moderatio Bullæ Sixti. V. de abor. à Gregor. 14. fact.

Quintũ notabile.

Notandũ eſt etiã, quòd quando conceditur facultas abſoluendi à Caſi-
bus reſeruatis, nõ datur facultas abſoluẽdi à cenſuris, nec cõmutandi, aut
diſpẽſandi vota, vt dicit. Nau. in Manual. c. 27. num. 255. Ideò aduertãt D
Confeſſores Religioſorum, cum à ſuis Prælatis ſupradictam habent aucto-
ritatem, nè putent ad omnia ſe extendere. Et auctoritate prædicta à
Prælatis conceſſa, gaudent eorum ſubditi; licèt aliquam Bullam, ſiue
Cruciatæ, ſiuè alterius non habeant: nam in illis, eorum Priuilegia, ad
ſuas perſonas attinentia, minimè ſuſpendunt; vt infrà latius dicetur.

Facultas abſoluẽdi à Caſ. reſ. non comprehendit cenſuras. nec comut. vot.

Sextũ Notab.

Prælatorũ poteſtas, an ſit Ord. vel deleg.

In quibus autẽ Prælatis ſit ſupradicta facultas abſoluẽdi, & diſpẽſan-
di; & an ſit illa ordinaria, vel delegata; ac ſi poſſint, nec nè illam alijs de-
legare, vide ea, quæ hic in verbo, Abſolutio ordinaria quòad fratres, in E
fine tractat Collector, & quæ ibi addit Corduba in addit. Et dùm in ſecun-
do dubio ait, & benè, Collector pro indubitatò haberi poteſtatẽ Prælatorũ
eſſe ordinariam, & non delegatam, ſcias ei non obſtare cap. fin. extra de of-
fic. delegati, vbi dicitur, quòd ſalua legatorum Sedis apoſtolicæ auctoritate,
nulli, cui cõmiſſum fuerit excõmunicare, vel abſoluere alios, diſpẽſare cũ
irregularibus, vel iniungere pænitentias, liceat hæc alijs demãdare. Nã
dicitur, quod ſuperiores Prælati poſſunt liberè ea alijs demandare, vt ra-

tiona-

A *tionabilis conſuetudo Religioſorũ atteſtatur; quia dictum cap. fin. ſecundùm Doctores, communiter habet locum in perſonis, quibus committitur tantùm certum, & nudum miniſteriũ; & vbi eligitur induſtria perſonæ. Prælatis autem Religioſorum, ex Priuilegio, non dicitur committi certũ, & nudum miniſterium, ſed potius cognitio cauſæ, & iuriſdictio cùm illis competat ratione officij, & dignitatis, cui commiſſum fuit Priuilegium perpetuum; & vlterius in eis non eſt electa induſtria perſonæ, cùm ſit incognita, vt patet; quia Papa non concedit alicui Prælato in particulari*
B *abſolutionem, & diſpenſationem, circà determinatos ſubditos; ſed in communi conceditur Prælatis omnibus in genere, præſentibus, & futuris, vt poſſint abſoluere ſuos ſubditos quoſcunque, tàm reſpectu culparum præteritarum, quàm futurarum; Et melius dicitur, quia dictum c. fin. habet locum in perſonis, quibus competit abſolutio ex poteſtate delegata, non autèm in ordinaria, vt eſt in Prælatis religioſorum, tex. eſt ad hoc expreſſus in cap. fin. de off. ord. & ibi gloſ. vbi dicit Panor. quòd poteſtas abſoluendi ab excommunicatione eſt delegabilis per habentem po-* Alia ratio.
C *teſtatem ordinariam.*

Nunc tractandum eſt de auctoritate, quam habent Confeſſores Ordinum Mendicantium ab Ordinario iuxtà Concil. Trid. approbati, virtute ſuorum Priuilegiorum.

Primò eſt aduertendum, quòd per Clementinam, Dudum, de ſepulturis, poſſunt Confeſſores ipſi à peccatis abſoluere, Epiſcopo reſeruatis, per ſuas Conſtitutiones Synodales, vel per vſum, ſeu p ipſorũ mandatum (non tamen reſeruatis a iure, qui ſunt quinq;, vt ibi Collector; & Prima facultas. Ex iure cõmuni.
D *quando caſui per Conſtitutionem eſſet annexa excommunicatio reſeruata Diœceſano) In tantùm, quòd licèt de nouo reſeruent ſibi aliquos Caſus Parrochijs, non tamèn poſſunt reſeruare ipſis fratribus, vt tenent Panorm. & Baptiſta de Salis, in ſua Summa, & Armilla.* Vt ait Collect. infrà tit. Caſus reſer.

Vrban. V. huiuſmodi Indultũ ampliauit, dicẽs, quòd fratres Carmelitæ, ab omnibus peccatis, & cẽſuris Epiſcopo reſeruatis, poſſint abſoluere; exceptis Sedi Apoſtolicæ reſeruatis, & quàuis Collector ſup. §. 19. ait. Abſol. quòad ſeculares primò, dicat, quòd alij Mendicãtes, per cõicationẽ Priui- Pan. c. fin. ne cler. vel Mon. ſal. tit. confeſ. Arm. titul. Abſol. nu. 26.
E *legiorũ, nõ poſſũt iſta facultate, Carmelitis cõceſſa, vti, ſi ipſi Carmelitæ illa nõ vtãtur, Cordub. tamẽ in addit. ad dict. §. 19. cõtrariũ tenet. videlicet, quòd, quamuis fratres Carmelitæ illam in vſum nõ habeant; poſſunt tamẽ alij Mendicantes ea vti, vt etiam dicit, Panorm. ſic viſum fuiſſe cuidam doctiſſimo viro, & rationes eius vide ſuprà, in illa ſua addit. ſupradicta. Et vltrà illas, additur alia ratio, quia in ſola communicatione Priuilegiorum, non intelligitur eſſe communicatus vſus, vel non vſus; cùm iſta ſint facti, & non iuris; ſed tantùm communicantur, ea quæ iuris,* Secunda facultas.

quia

quia Priuilegia ſunt ſtricti iuris, & non communicatur vſus, & nõ vſus, iuxtà id quod tractat Sylueſ: A

In cõſt. ex ben:gna ſe dis. ann. 1575. *Nec contrà hoc facit argumentum, quòd Greg. X I I I. poſt Pium V. confirmauit Priuilegia Mendicantium Ordinum, in quantum ſunt in vſu, ex quo reuocaſſe videtur ea, quæ in vſu non eſſent. Ad hoc enim reſpondetur, quòd confirmando tantùm Priuilegia, quæ in vſu ſunt, non pro indè viſum eſt reuocare ea, quæ non ſunt in vſu; quia Priuilegia ſunt ſtricti iuris, & in illis, argumentum à contrario ſenſu, locum minimè habent: licèt in iure communi valeat; & ſic ea confirmando, relinquuntur in robore, quòd prius habebant; Et hoc confirmatur; quia in tota illa Bulla, nullum reperitur, inquantum ad hoc, verbum reuocationis: & iam Stilus Curiæ Romanæ eſt, eius quod conuenit, iota vnum non præterire; maximè quando tractãt de reuocatione alicuius Priuilegij. Ex quo infertur, quod in dicto motu proprio, non reuocantur Priuilegia, quæ ſunt contrà Conc. Trid. quia ſolùm ibi confirmantur, & de nouo conceduntur ea, quæ ſunt in vſu, & non ſunt contrà decreta ipſius Concilij: ex quo non ſequitur,* B

Seſſ. 14. c. 7. can. 11. *vt dixi, quòd reuocentur ea, quæ ſunt contra. Veritas tamen eſt, quòd per Concil. ſunt reuocata, & per alium motum proprium Greg. X I I I. quem affert Nau. in fine Manu. ſui latini, & habetur in Bullario cõſt. 15.* C

Incipit in tanta nego tiorũ mole *Sunt etiam nonnullæ aliæ conceſſiones, vt eſt illa Canonicis regularibus conceſſa ab Eugenio. 4. & Religioſis Sanctæ Iuſtinæ, quam affert* Tit. abſol. num. 27. *Sum. Armil. eiuſq; mendicantes etiam participant.*

Alia extat conceſſio Pauli. 3. Patribus Societatis Ieſus facta, quam Quarta facultas. *poſui ſuprà, in verbo, Abſolutio quoad ſeculares primò.*

Alia conceſſio habetur Sixti. 4. idem quaſi concedens Ordini Præ- D Quinta facultas. *dicatorum, quæ ponitur ſup. tit. Abſolutio quoad ſecular. 1. §. 17.*

Inſuper Eugenius. 4. Prælatis, & Monachis Monaſterij Vallis oleti, Habetur ſup. tit. abſol. quòad ſecul. 2. §. 16. 17. 18. & 19. *pro audiendo ſecularium confeſſiones deputandis conceſſit, vt abſq; alia Ordinarij licentia quorumlibet ad ſe venientium cõfeſſiones poſſent audire, eoſq; abſoluere ab omnibus peccatis, & in omnibus Caſibus diſpenſare, pro quibus Sedi apoſtolicæ non eſſet recurrendum, aliaq; plura conceſſit, vt eſt videre ſup. tit. Abſolutio, quoad ſeculares. 2. §. 16 17. 18. 19.*

Circà quam notabilem Conceſſionem aduertenda ſunt plura. E

Primò, quòd in vno tantùm per Cõcil. Trident. eſt reuocata, videlicet, ipſos Monacos Confeſſores non ſufficere, eſſe à ſuis Prælatis approbatos; Concil. Trid. ſeſ. 25. c. 15. *niſi ab Ordinario etiam fuerint approbati, vt Concil. Trident. mandat, & tunc ſupradictam habebunt auctoritatem, vt infrà dicetur.*

Secundo aduertendum eſt, quòd ſolùm habent ſupradictam auctoritatem, in foro Sacramentali, vt ex eademmet conceſſione conſtat, dum dicitur. eorum confeſſiones diligenter audire, & à quibuſcunque peccatis.

Tertio

A *Tertio aduertendum eſt, quòd Confeſſores Regulares, qui ſupradictum Priuilegium participant, vt ſunt fratres Minores, reliquique Mendicantes; quamuis in illo, detur eis Epiſcoporum facultas ad abſoluendum, & diſpenſandum in omnibus Epiſcopi Caſibus, & in quibus ipſi Epiſcopi poſſunt; non tamen ſit hinc inferendum, totam Epiſcopis conceſſam à Conc. Trid. auctoritatem, eos habere: nam non eis datur facultas diſpenſandi cum inceſtuoſis, & illis, qui caſtitatem vouerunt, vt poſſint debitum petere; non obſtante quòd in iſtis impedimentis poſſint Epi-*
B *ſcopi diſpenſare, vt ait Nauar. & eſt communis opinio; quia iſti non ſunt Caſus Epiſcopi. Caſus enim ſignificant peccata, & non impedimenta, vt ſunt iſta ſupradicta. iuxta doctrinam Nauar. & ſum. Armilla tit. Caſus num. 1. vndè non poſſunt illa comprehendi, ſub appellatione iſta Caſus. Quãdo enim conceſsiones aliquæ de illis tractant, non Caſus, ſed impedimenta vocant. Idcircò, poſſe illa conceſsione vti pro diſpenſatione in talibus impedimentis, multis doctoribus valdè dubium videtur; licèt quibuſdam alijs contrarium appareat, non attendendo, forſitan, ſupradictis*
C *rationibus: veritas tamen eſt, quòd poſſunt in illis diſpenſare per aliud Priuilegium.*

Alia q̃ poſſunt Epiſcopi, quę nõ poſſunt Confeſſ.

Diſpẽſare cum inceſtuoſis, & illis qui vouerũt caſti.

Nauar. in Man. c. 22. num. 75. & c. 16. nu. 30

Nauar. c. 27. nu. 250

Item, ipſis Epiſcopis eſt conceſſa facultas in foro conſcientiæ abſoluendi, ſeu diſpenſandi in qualibet Irregularitate, ex occulto delicto proueniente, etiam ſi eſſet Sedi apoſtolicæ reſeruata (excepta illa ex homicidio voluntario) & tamen Confeſſores prædicti non vtiq; illud poterunt; cùm iuxta doctrinam Nauar. inter illa eis conceſſa, irregularitas non comprehenditur.

Diſpẽſare in irregularitate.

Nauar. in Man. c. 27. num. 254.

D *Poſſunt etiam Epiſcopi abſoluere ab hæreſi (eo tamen modo ſupra notato) à reliquiſq; peccatis, & cenſuris in Bulla Cœnæ, contentis; in eodem conſcientiæ foro, quod tamen præfati Confeſſores non poſſunt, neq; Prælatorum vllus Mendicantium Ordinum, auctoritatem talem habent, abſoluendi ſuos ſubditos in foro Conſcientiæ, niſi habita Priuilegiorum confirmatione; cùm quolibet anno, in publicatiòne illius Bullæ Cœnæ, quo ad Caſus ibi taxatos, Priuilegia omnia annullentur, vt ſuprà eſt iam dictũ.*

Abſoluere ab Hereſia

Quibus ſic præſuppoſitis, oportet in quibuſdam concluſionibus reſol-
E *uere, quam habeant in foro conſcientiæ, ſecũdum eorum Priuilegia, ipſi Confeſſores auctoritatem, vt peritis & imperitis ſatisfaciam.*

Reſolutio prędictorũ per cõcluſ.

Prima concluſio eſt, quòd Confeſſores Mendicantes poſſunt à cenſuris propter peccata contractis, Epiſcopo reſeruatis, abſoluere, vt ex Vrbani. 4. conceſſione conſtat, Carmelitis facta, & ex illa Eugenij. 4. Canonicis Regularibus data, ac Patribus Ordinis Prædicatorum communicata, & conceſſa, vt Armilla ait.

Abſoluere

Armil. tit. abſol. nu. 37.

Secunda concluſio eſt, quod non ſolùm dicti Confeſſores poſſunt de ſupra-

Diſpēſare in cenſuris Epiſ.reſer. prædictis cenſuris abſoluere; verùm etiam in illis, ſi opus fuerit, diſpenſare: & hoc per conceſsionem Eugenij. 4. vbi non ſolum facultatem præbet abſoluendi, ſed etiam diſpenſandi in Caſibus Epiſcopo reſeruatis: per quos caſus intelliguntur etiam cenſuræ, vt ſupra dictum eſt, & ſic poſſunt diſpenſare in irregularitate, quam ex adulterio prouenit, ac in alijs, quàm ex minori delicto vt ius commune Epiſcopis concedit. A

Excōicatio ab homine. Habetur ĩ ſuppl.ff.75 concl. 72. Tertia concluſio eſt, quod nō tantùm poſſunt ab excōmunicatione à iure Epiſcopis reſeruata, ſed etiam ab homine, vt conſtat ex conceſsione Eugenij. 4. Patribus Benedictinis data. Nec contrà hoc obſtat Motus ille B proprius Leonis X. in Lateranenſe Concilio promulgatus, in quo cauebatur, nè Confeſſores præfati ab excommunicatione ab homine abſoluerent; quia idemmet Leo. X. viuæ vocis oraculo, ad petitionem R.mi Francifci de Lichetto, tunc fratrum de Obſeruantia Generalis, omnia priuilegia, quæ antè ſupradictum Concil. Trident. noſtra Religio fratrum Minorum habebat, iterum, & denuò confirmauit, ac conceſsit: & quòd illis, quæ erant contrà dictum Concil poſſent tantùm vti in foro conſcientiæ; de qua confirmatione, iam ſufficiens teſtimonium dat Collector ſup. tit. Abſolutio quòad ſeculares. 1. §. 15. & tit. conc. §. 7. vbi vide. C

Confirmatio priuil.

Prohibitio ab excommunica. Quarta concluſio eſt, quòd per ſupradicta Priuilegia, nō poſſumus eos abſoluere, qui nominatim fuerint excommunicati, imò debent ſuis Ordinarijs remitti; de hoc vide Collect. ſup. titul. Abſolutio ordinaria quòad ſeculares. 2. §. 19. quod debet intelligi, & limitari, quando parti leſæ ſatisfecerint; quia tunc poſſent abſolui, vt colligitur ex Concil. Trid. vbi mandat, vt excommunicatus nominatim, ex quo fraudauit decimas, vel nè ſoluerentur, impediuit, donec parti ſatisfaciat, non abſoluatur. & Pius V. D in vno Iubileo, in anno 1568. publicato, poſtquàm Confeſſoribus ab ordinario approbatis cōceſſit, vt ab oībus ibi cōtentis poſſent abſoluere, declarās quomodo hoc eis fuerit cōceſſum, dicit ſequētia verba. Declarantes inſuper tàm præſentes, quàm alias quaſcunq; ſuper conceſsiones ſimilium, vel diſsimilium indulgentiarum, à nobis, & à prædeceſſoribus noſtris hactenus emanatas, & in futurum quomodolibet emanandas litteras Chriſti fidelibus ipſis; niſi ad earum effectum in foro conſcientiæ, & pœnitentiali conſequendum dumtaxat, non autem in foro fori, aut contentioſo, niſi ſatisfecerint, vllatenus ſuffragari: hæc Pius V. Ex quo infertur, quod quando fuerit ab excommunicato parti leſæ ſatisfactum, eius abſolutio nō tantùm in foro interiori, ſed etiam in foro exteriori iuuabit, etſi à iudice excommunicante licentiam non habeant abſoluendi; & hanc opinionem tenet Medina contrà Coarruuiā; & ſupradicta Pij V. declaratio eam confirmat ibi, niſi ſatisfecerint: & licèt Guttierez ſequendo opinionem Coarruuiæ, iſtis verbis Pij, V. det alium ſenſum, tamen non eſt ſecundum litte- E

Seſſ. 25. de refor. c. 12

Incipitgrauiſſima maximaq; pericula.

Media in inſtruc.cōfeſ.c.12.in fine.

Guttierez

A *litteram; videatur ibi Medina, qui dicit, quòd nè à iudice ipſe abſolutus moleſtetur, babeat à Confeſſore cedulam, quomodo fuit abſolutus, & parti ſatisfecit; quia ſic iudicis iuriſdictioni nullum infertur grauamen, cùm iam ſit parti ſatisfactum ad cuius petitionem excommunicationem promulgauit; ità etiam refert, & tenet Auctor expoſitionis Bullæ Cruciatæ.*

In 99. can. c. 3. nu. 5. iuxtà finē.

In § 9. nu. 15. & 139.

Quinta concluſio eſt, quòd poſſunt abſoluere à Simonia, dummodò nō ſit in ordine, vel beneficio contracta; & hoc per conceſſionem quandam factam ab Eugenio. 4. Et per vnam conceſſionem à Paulo. 3. Patribus
B *Ieſuitis factam, poſſunt per viam communicationis abſoluere ab omnibus peccatis, & cenſuris Sedi Apoſtolicæ reſeruatis, exceptis illis, quæ in Bulla Cœnæ continentur, & ea, quæ ſibi reſeruauit Sixtus V. ratione abortus, vt ſupra dictum eſt: hodie tamen eſt ſublata iſta ab ortus.*

à Simonia.

Debet tamen circà hoc aduerti, quòd licèt Confeſſores ſupradicti facultatem habeant diſpenſandi in cenſuris, Ordinario reſeruatis, per Conceſſionem Eug. 4. Benedictinis factam; non tamen auctoritatem habent diſpenſandi in cenſuris Papæ reſeruatis: quia in Conceſſione, & Bulla
C *Pauli. 3. nullum verbum fit de diſpenſatione, ſicut in illa Eugenij. 4. dicitur; & huiuſmodi Priuilegijs eſt cum grano ſalis vtendum, vt infrà dicetur.*

Prohibitio diſpen. in cenſur. reſer. Papæ.

Seſta concluſio eſt, quòd ipſi Confeſſores poſſunt in foro conſcientiæ, omnia vota, quæ Epiſcopi poſſunt, in alijs Pijs operibus commutare; & hoc per conceſſionem Sixti. 4. Patribus Minimis conceſſam, quæ ex declaratione Iulij. 2. non ſolùm loquitur de fratribus; ſed etiam de ſecularibus; vt aduertit Corduba contra Collectorem, qui non conſtare, ait, Bul
D *lam prædictam, loqui de ſecularibus: & hæc veritas clarior conſtat ex Bulla Pauli. 3. Patribus Societatis Ieſu conceſſa, in qua eis conceditur in foro conſcientiæ, omnia vota in pijs operibus commutare; exceptis de Religione, Caſtitate perpetua, Vltra mar. Romæ, & ſancti Iacobi de Galitia, in quibus ſolùm Papam, vel poteſtatem peculiarem ab ipſo habentem, poſſe diſpenſare ait Nauar. c. 17. num. 75.*

Vota commutare.

Vt ſupra titul. abſol. quòad ſecul. 1. §. 19.

Corduba in tit. abſo. quòad ſecul. 1. not. quòad §. 30

Quinq; vota Papæ reſeruata.

Septima concluſio eſt, quòd poſſunt in omnibus votis diſpenſare, in quibus Epiſcopi poſſunt, niſi in illis duarum dietarum peregrinationum,
E *quòd ſunt 20. leuchæ, per vnam conceſſionem Innocentij. 8. nobis Minoribus fratribus conceſſa, qua etiā alij participātes gaudēt, vt ait Nau.*

Habetur ſup. ti. quòad ſecul. 1 §. 11.

Octaua concluſio eſt, quòd non ſolùm poſſunt commutare, & diſpenſare in votis, vt ſuprà dictum eſt; ſed etiam poſſunt diſpenſare in iuramētis eiuſdem materiæ, nàm cui commiſſa eſt facultas diſpenſandi in votis, extendi etiam ad iuramenta eiuſdem materiæ tenet. D. Thom. & ſequitur Sotus, & Directorium curatorum. Quod debet intelligi eſſe verum, quando iurat tantùm aliquid agere, & non quando promittit, & iurat,

Nauar. in Man. c. 12. num. 25.

Diſpēſatio in iuramētis.

& ſic,

& ſic intelligitur opinio Nauar. in Man.cap.27.num.275.contrarium tenentis; nam in hoc caſu ſunt duo vincula, vt ipſe Nauar. ait. Thomas dico. 22. q. 89. art.9.Sot.lib.8.de iuſt. & iur. q. 1.art.9.fol.686.Director. Curat. cap. 15.fol. 182. A

Diſpenſatio cum inceſtuoſis. Videatur pro hoc impedimento Nauar. in Man.c.22. num.74. 75.85.

Nona concluſio eſt, quod ipſi Confeſſores, cum licentia ſuorum Prouincialiũ, poſſunt diſpenſare cum inceſtuoſis, cauſa copulæ carnalis mariti cum conſanguinea vxoris, intrà quartum gradum; vel conſanguinei mariti cum ſua vxore; & hoc per declarationem quandam à Iulio.2.factam Cõceſſionis Martini. V. Benedictinis Patribus: & per aliam Pij.V. B *viuæ vocis oraculo habitam, à R. P. F. Angelo de Anguillara Ordinis Minorum ann. 1569. in qua conceſſit Prouincialibus fratrum Minorum regularis obſeruantiæ, vt poſſint committere prædictam auctoritatem, in foro conſcientiæ, ſuis ſubditis Cõfeſſoribus, ab Ordinario approbatis, iuxtà Concilij Trid. iuſſum, cuius Cõceſſionis teſtimonium dat Vera crux in Speculo coniungat.art. 21. de impedimento inceſtus, in fine. Et Palatius in 4.diſtinct. 32. diſpenſ. 2. & art. 15.de ſimplici voto fol. 102 quamuis poſt Conc.Trid.hoc Priuilegiũ non ſit neceſſariũ, quando* C *erit copula carnalis intrà 3. & 4. gradum; quia cũ ex huiuſmodi copula affinitas non contrahatur, ſic non erit impedimentum, & per conſequẽs poſſent petere debitum, abſq; alia diſpenſatione, quam opinionẽ ſequitur*

vera crux.

Vera crux, in apendic. ad ſpec. coniugat: de impedimento affinit. pag. 77. & 78. & Gutierez in qq.can. cap.93.num.28.licet Angel. in ſua

Poteſt etiã diſpenſare Epiſcopus, vt ait Nau. in Man. c. 16.nu.30.

Sum. videatur cõtrarium tenere. Habuit etiam in ſupradicto viuæ vocis oraculo auctoritatem diſpenſandi cum illis, qui, voto facto de caſtitate, matrimonium contraxerunt, vt poſſint petere debitum; quos tamen aduertant, quòd vno eorum mortuo, alter debet votum ſeruare; & ipſi D *Patres Confeſſores non de facilè in hoc diſpenſare, ſine cauſa ſufficienti; quæ erit, non poſſe contineri.*

Cum forẽſibus.

Decima concluſio eſt, quòd poſſunt omnibus iſtis ſupradictis Priuilegijs vti in foro conſcientiæ, in Epiſcopatibus, vbi fuerint præſentati, non ſolùm cum illis eiuſdem Epiſcopatus, ſed etiam cum alijs extraneis, qui ad ſe venerint, etiam quod ſpetialiter pro hac cauſa venerint, vt habetur tit. Abſolut. quoad ſeculares. 1. §. 7. per Conceſſionem Nicolai. 3. & à Leone 10. confirmatam. E

Cõfeſſores itinerãtes.

qq.Can.c. 47. nu.21.

Vndecima concluſio eſt, quòd prædicti Confeſſores, quando in itinere erunt, poſſunt omnes fideles confiteri, & hoc per Priuilegium à Gregor. XIII. Patribus Societatis Ieſus conceſſum (quando tamen non valerẽt habere Ordinarij copiam) & de hoc dat teſtimonium Pater Gutierez, vt diximus ſupra, in Verbo, Abſolutio quoad ſeculares. 1. ſed ipſi Confeſſores ſint cauti in ſupradictæ auctoritatis vſu, vt Ordinarijs non præiu-

A *dicent, & vt imponent ſalutarem pœnitentiã ſuis culpis conuenientem, & quando videtur eis expedire, vt ipſi ad ſuos Ordinarios recurrent, illud faciant, vt frenum ſuis diſſolutionibus imponatur, & ſic Angelus declarans, conſulit.*

In quo, à Bulla Cruciatæ, à Conc. Trid. & Bulla Cœnæ, ſupradictis Confeſſorum Priuilegijs derogetur.

B *Viſa iam auctoritate, quam ipſi Confeſſores habent, reſtat videndum, an poſſint in Regnis, vbi Bulla Cruciatæ obſeruatur, illa vti auctoritate, in abſoluendis ſecularibus, quamuis Bullã Cruciatæ, vel aliam non habeant? Et in quo Conc. Trid. vel Bulla Cœnæ eis obſtat?* 4. Caput. In quo per Bullã Cruciatæ derogatur.

Et ad primum reſpondetur, quòd à Caſibus, quos ius commune Epiſcopis non reſeruat, benè poſſunt abſoluere: nam in Clem. Dudùm, de ſepult. de illis conceditur eis auctoritas, & numquàm ſua Sanctitas videtur ſuſpendere, vel reuocare Priuilegia illa, quæ in corpore iuris communis reperiuntur; iuxtà id, quod Felinus reſoluit; & cum hoc Priuile- Felin. in cap. nonnull. de reſtit.
C *gium iam ſit incorporatum iuri communi, non videtur ſua Sanctitas illud ſuſpendere, nec in Bulla Cruciatæ, nec in alia, quando non fieret de eo ſpetialis mentio.*

Circà verò aliorum caſuum reſeruationem per ius, vel Conſtitutiones factas ab aliquibus ipſorum Epiſcoporum Superioribus, vt eſt Papa, vel ſui Legati, alijq; Superiores, eſt iam dubium, ſi ſine Bulla poſſent illos abſoluere, ac diſpenſare, & commutare vota, & in illa impedimenta. Huius tamen reſolutio eſt, quòd non poſſint; quia in Bulla Cru-
D *ciatæ, in tantùm Religioſorum Priuilegia ſuſpenduntur, in quantùm ſpectant ad ſeculares, & non in quantùm pertinent ad fratres, vt conſtat ex verbis illius Bullæ (exceptis tamen conceſſis Ordinum Mendicantium Superioribus, quòad eorũ fratres tantùm) ſicut tenet, & probat Auctor expoſitionis Bullæ Cruciatæ in §. 11. num. 145. & in §. 12. In principio. Et ſic ſeculares ipſi excluduntur ab illis Priuilegijs Mendicantibus cõceſſis; & per conſequens, nec poſſunt ab illis Caſibus abſolui, cùm Conc. Trident. obſtare videatur, in ſeſſ. 14. c. 7. & can. 11. circa Caſus re-* Pater Emanuel.
E *ſeruatos, dixi, ſi ſine Bulla; quia cum aliqua Bulla, hoc expreſsè concedente, benè poſſent; & maximè à Caſibus Epiſcopo reſeruatis, vt Nau. contrà cuiuſdam moderni opinionem probare contendit, de Bulla Sanctiſsimæ Trinitatis confratern. à Greg. XIII. conceſſa.* De hoc plenius infrà dicetur. In Man. c. 27. num. 263.

Verum à Sacr. Congreg. Cardinalium, contrarium apparet deciſum, vt paulò infrà dicemus.

Quòad Secundùm in quo ſcilicet ſupradictis Priuilegijs, Cõfeſſoribus mẽdicãtibus conceſſis, Conc. Trid. aut Bulla Cœnæ Dñi obſtet, eſt ſciẽdũ In quo per Cõc. Trid. derogatur.

quòd

quòd per Conc. illis in omnibus derogatur, quæ contrà ipſum Conc. fue- A
rint aduerſantia, quæ infrà ponentur.

Verba Cõcil. Trid. ſeſſ. 14. c. 7 & can. 11. circa caſus reſeruat.

Et dùm videtur Priuilegio, quod habent de abſolutione Caſuum re-
ſeruatorum Epiſcopis, vt ſuprà eſt dictum, obſtare Concilium in ſeſſ. 14.
c. 7. & can. 11. vbi ſtatuens, in artic. mort. nullam eſſe Caſuum reſerua-
tionem, atque ideò omnes Sacerdotes, quoslibet pænitentes, à quibuſuis
peccatis, & cenſuris abſoluere poſſint; ſequitur poſteà, dicens, extrà quẽ
artic. ſacerdotes cùm nihil poſsint in Caſibus reſeruatis, id vnum pæni- B
tentibus perſuadere nitantur, vt ad ſuperiores, & legitimos iudices, pro
beneficio abſolutionis accedant, & infrà in can. 11. ait.

Datur intelligentia ad verba Conc.

Si quis dixerit, Epiſcopos nõ habere ius reſeruandi ſibi Caſus, niſi quò-
ad externam politiam, atq; ideò, Caſuum reſeruationem non prohibere,
quo minus Sacerdos à reſeruatis verè abſoluat, Anathema ſit. Tamen
nos poſſemus dicere quòd intendat Conc. de Sacerdotibus ſimplicibus ſe-
cularibus, non autèm de Regularibus Priuilegiatis ſupràdictis, & debitè
præſentatis, & ab Ordinario approbatis (de quibus infrà dicemus) quod- C
que comprobari poteſt. Primò ex eo, quia Priuilegium illud abſoluendi
à Caſibus Epiſcopis, non à iure, reſeruatis, Regularibus datum, eſt iam in
corpore iuris incorporatum; & nec Conc. nec Summi Pontifices illud tol-
lere videntur per verba generalia, niſi de eo ſpetialem faciãt mentionem
(vt ſupra etiam dixi) & in verbis ſupradictis Conc. nulla talis fit mẽtio.

Vide ꝙ d. Arm. in verbo Abſol. nume. 23. & 25.

Verbo Cõcil. c. 11. ſeſſ. 23.

Secundò ex verbis ipſiusmet Conc. in c. 15. ſeſſ. 23 vbi ſtatuens de Præ-
sbyteris idoneis ad cõfeſsiones audiendas, ait. Quamuis Præsbyteri in ſua
ordinatione, à peccatis abſoluendi poteſtatem accipiant; decernit tamen D
ſancta Synodus, nullum etiam regularem poſſe confeſsiones ſecularium,
etiam Sacerdotum, audire; nec ad id idoneum reputari, niſi &c. Priuile-
giis, & cõſuetudine nõ obſtantib. &c. Ponderando enim illa verba, nullũ,
etiam Regularẽ &c. dico, quòd ſi in illa generali Præsbyterorum appel-
latione, dum ait, quàmuis Presbyteri in ſua ordinatione &c. comprehen-
derẽtur Regulares; ad quid poſteà neceſſe haberetur, illos explicare, per
illud verbum, etiam Regularem? ergo, ſicut in hoc decreto loquens de
Sacerdotibus confeſſoribus, vt compræhenderentur etiam Regulares, il- E
lud explicauit, ac Priuilegium incontrarium annullauit, ità & in illo
alio ſupradicto, quando tractauit de Caſibus reſeruatis ſi vellet compræ-
hendere Regulares, etiam illos ſpecificaſſet, eorumq; priuilegiorum in-
contrarium facientium meminiſſet; ſed non fecit, ergo ſignum potiſſimũ
eſt, Cõcilium in illo decreto, Regulares Confeſſores noluiſſe compræhen-
dere, ſciens iam illos debitè præſentatos, & ab Ordinarijs approbatos,
tot, tantorumq; priuilegiorum copia eſſe refertos, poſſeq; ſecundum pri-
uilegia in corpore iuris poſita, modo ſupradicto, à caſibus Ordinario re-
ſeruatis abſoluere.

Et

A Et ſic ego (ſaluo ſemper meliori iudicio) concluderem Concilium in ſupradictis locis, nullo pacto, Priuilegio, quod regulares habent, per Clem. Dudùm, pro abſolutione Caſuum reſeruatorum obſtare, imò illud potius confirmare. Benè verùm eſt, quòd per ſacram Card. Congregationem fuit Decretum, vt nullo pacto poſſint: vt videre eſt infra in verbo Caſus Reſeruati in noſtra Annotatione.

Vt habet in Catecheſi Neapolita. fo. 297. & ponitur infra in verbo caſus reſeruati.

Et Reuerendus Epiſcopus Caietanus nomine Alſonſus, Hiſpanus, annis elapſis, ſacram Cardin. Congregationem conſulens, an per Bullas or-
B dinarias, in quibus ſolet dari facultas abſoluendi à caſibus ſedi Apoſtolicæ reſeruatis; comprahendantur etiam caſus Ordinario, vel Prælatis Regularibus reſeruati? & fuit ei reſponſum, quòd non; niſi de eis fieret ſpecialis mentio. Et iterùm dubitanti, quid per Bullam Sanctiſſimi nominis Ieſu, in qua ſpecialiter habetur, quòd Cõfeſſarij poſſint abſoluere cõfratres à caſibus Epiſcopo reſeruatis? fuit ab Illuſtriſſimo Cardinali Carrafa, nomine totius Congregationis reſpõſum; neq; per illam Bullam fieri poſſe, niſi tantũ ratione Iubilei pleniſſimi, vt extat originalis in archiuio
C ipſius Epiſcopatus, & authentica copia penes me: Et Nau. in Man. c. 27. nu. 266. ait Confeſſores præſentatos non debere abſoluere à caſibus Epiſcopo reſeruatis, & minus diſpenſare in iuramentis, niſi eis detur ad id facultas; contrà Sylues. verbo Confeſſ. 2. q. 5. qui contrarium tenet, quòad caſus per ipſum Epiſcopum reſeruatos.

Vt habetur in Bulla Pij 4. 101. iniunctum nobis ann. 1564.

Sed eſt aduertendum ꝙ Gregorius XIII. 10. die Maij, anno Domini 1583. declarauit, non fuiſſe intentionis ſuæ, per prædictam Epiſtolã, aut declarationẽ derogare prædictã facultatẽ, abſoluẽdi, in caſibus Epis reſeruatis, Cõfeſſoribus Societatis Ieſu datã, immo eam de nouo eis cõfirmauit,
D & cõceſſit, vt refertur in cõpẽdio eiuſdẽ ſocietatis Ieſu. verbo Abſol. §. 1.

Et hæc ſint dicta quòad derogationes, quæ in Conc. Trid. reperiuntur. Quò autẽ ad Bullã cœnæ Domini, dicimus, in omnibus pertinentibus ad illorum caſuum, ibi contentorum abſolutionem, regularium priuilegijs obſtare, quouſq; d viuente Pontifice non fuerint confirmata: cùm, quolibet anno, in publicatione illius Bullæ de nouo reſeruentur illorum abſolutiones, & omnia priuilegia annullentur contraria. Ac per reliquos motus proprios, non in aliud eis derogatur, niſi in ſupra notatis.

In quo per Bullã cœnæ derogatur.

Per motus propri. 5.

E Nunc reliquum eſt videre quintum Caput ſupra propoſitum, quales, videlicet, oporteat eſſe Confeſſores, vt talibus priuilegijs poſſint vti. Caput. 5.

Et ad hoc dico. Primò. Quòd debẽt eſſe Regulares alicuius ordinis Mẽdicantiũ, vel eorũ priuilegiorũ participantiũ, aliâs, in ſupradictis abſoluere, vel diſpenſare minimè poſſent, niſi ſpeciali authoritate ſibi tradita. 1

Secũdò. Quòd debẽt eſſe ab eorũ Superioribus Ordinario præſentati, ab eoq; approbati, iuxtà Conc. Trid. ſeſſ. 23. c. 15. Circa præſentationẽ videã- 2

Cōfeſſorū appbatio. *tur ea, quæ dicit Collector infra, in verbo, Præſentatio Confeſſorū; & quæ ego etiam ibi annotaui; Circa autem approbationem, ſunt plura notanda.* A

1 *Primum. Quis, & qñ confeſſor dicatur verè idoneus; & approbatus.*

2 *Secundum. An in vno Epiſcopatu approbatus, poſſit in quouis alio Epiſcopatu, ſeu Diœceſi, abſq; alia approbatione, confeſſiones audire.*

3 *Tertiũ. An ſaltèm in eodem Epiſcopatu, vnica ſufficiat approbatio. Et ſi Priuilegium, quod in hoc habetur ſit per Conc. Trid. reuocatũ, nec ne.*

4 *Quartum. Quando in aliqua Bulla datur facultas eligendi Confeſſorē approbatum, an Regularis debeat confiteri cum approbato ab Epiſcopo, vel cum approbato à ſuo Superiore.* B

Quis dicatur confeſſor idone⁹. *Quoàd primum eſt ſciendum, vt Palatius notat in 4. c. 17. diſput. 7. fol. 158. ſuper hoc, multas fuiſſe varietates, tùm in Bullis, tùm etiam inter doctores illas exponentes. Nam in Bullis, quæ ante Conc. Trid. emanabant, dabatur fidelibus facultas, ſine vlla aliqua dependētia ad prælatum, vel curatum pro eligendo Confeſſore, ità tamen quòd eſſet idoneus. Et circa hoc verbum (idoneus) maxima fuit inter theologos difficultas, in declarando, in quò nam conſiſteret iſta idoneitas, aliqui enim dicebant, ſufficere idoneitatem illam, à iure comuni aſſignatam, vt videlicet, non eſſet excommunicatus, ſuſpenſus, nec irregularis, aut à Superiore eius impeditus. Et hæc erat magis cōmunis opinio. Alij autem dicebant vltra iſtam requiri aliam idoneitatem, ſcientiæ, ſcilicet, & morum.* C

Ac poſt Conc Trid. cùm, nullũ ſacerdotem, ſtatuerit, poſſe confeſſiones audire, niſi eſſet Parochus, vel ab Ordinario approbatus; ſic etiam ſemper Bullæ, cũ hac limitata authoritate emanarunt: vnde nunc, quando Confeſſor aliquis erit ab Ordinario approbatus, aliud inquirere de eius ſufficientia, & doctrina, cæteriſq; ſupradictis non oportebit. Præſumitur enim Ordinarium, circà hoc quod ad ſe pertinebat, feciſſe. D

Seſſ. 23. c. 15. de reformat. Tres cōditiones requiſitæ à Conc. ad idoneitatem confeſſoris. *Sed tres à Sac. Conc. Trid. aſſignantur conditiones, ad cognoſcendũ. Quis nam teneri poſſit pro idoneo, & approbato Confeſſore, dicens, Quãuis Presbyteri in ſua ordinatione à peccatis abſoluendi poteſtatem accipiant, decernit tamen Sancta Synodus, nullum etiam Regularem, poſſe confeſſiones ſecularium, etiam Sacerdotum audire, nec ad id idoneum reputari, niſi, aut parochiale beneficium, aut ab Epiſcopis, per examen, ſi illis videbitur eſſe neceſſarium; aut aliàs idoneus iudicetur, & approbationem obtineat. Quarum prima eſt, ſi curatum beneficium aliquod habuerit, in quibus verbis omnes illi includi videntur, quibus aliquo modo animarũ cura eſt demandata, vt ſunt Guardiani, Priores, Prouinciales, alijq; religioſorũ Prælati, cũ clarè conſtet, in tantùm Conc. illos, vt approbatos habere, qui parochiale beneficiũ habent, in quãtùm eis animarum cura fuit commiſſa; & hoc, vel ab Epiſcopo, vel ab alio, qui hoc poterit.* E

Altera

A *Altera conditio eſt, Epiſcopi examen, vel approbatio; & tertia eſt communis approbatio, & opinio, quæ de ipſius ſacerdotis habetur eruditione, vt quando quis publicè in aliqua ſaltem approbata vniuerſitate theologiam ſacram legerit, vel in illa graduatus, aut licentiatus fuerit, de cuius ſufficientia tunc non videtur eſſe dubitandum; pro vt ſic Pius V. in quodam Motu proprio, qui incipit, Et ſi mendicantium ordines. anno 1567. emanato, per eadē verba iuſſit, vt lectores, vel graduati Sacræ Theologiæ ex ordine Mendicantiū, qui ad tales gradus per ſuos* B *Prælatos fuerint admiſſi eſſent pro approbatis habendi, ad prædicationem, & confeſſionem, abſque aliquo alio Epiſcoporum examine.* Graduati, & lectores, an debeāt examinari ab epiſcopis.

Et quamuis iſte Motus proprius paulò poſt fuerit per eundēmet Pontificem reuocatum, ann. 1571. qui incipit. Romani Pontificis prouidentia; vbi mandabat, vllo modo ſupradictos graduatos pro approbatis haberi, niſi prius ab Ordinario approbati fuiſſēt; tamen Greg. 13 in illo Motu proprio, qui incipit; In tanta rerum negotiorum mole, primo anno ſui Pontificatus in quo omnia, circa hoc, à Pio V. ordinata, ad ius commu- C *ne, & ad Sac. Conc. Trid. diſpoſitionem reduxit, clarè conſtat illud reuocaſſe, ac lectores, ac graduatos illos ab Epiſcoporum examine exemiſſe, nam Conc. Trid. poſtquàm duas illas primas conditiones poſuit de beneficio, ſcilicet, Parochiali, & Ordinariŷ approbatione, ponit aliā tertiam in illis verbis (aut aliàs idoneus iudicetur.) Et hanc opinionē quamplurimi ſequuntur viri doctiſſimi, maximè magiſter Gallus in Sum. q. 16. quamuis Corduba in ſua ſumma qq. teneat contrarium.* Magiſter Gallus. Corduba.

Sed poſſemus nos dicere (ſaluo tamen meliori iud.) tales ſic graduatos, D *& approbatos, nō eſſe ad examen obligatos, vt iam ſupradictorū rationes probant, ſed non poſſe ſecularium confeſſiones audire, donec ab Epō fuerint approbati, vt ex verbis ipſiuſmet Conc. clarè conſtat, nam poſtquam dixit (aut aliàs idoneus reputatur) quod eſt principale argumentū ſupradictæ opinionis, non ibi ſe firmans, ſed ſubdens ait (& approbationem quæ gratis detur obtineat) in tātùm, quòd vltra notoriam idoneitatem, requirit Conc. vt ſit ab Epiſcopo approbatus; & ſic ad verba ipſius Conc. benè aduertendo, nullum in hoc erit dubium.* Reſolut. quæſt.

Eſt inſuper aduertendum, quòd ad idoneitatem ſupradicti Confeſſoris, E *nō requiritur tantùm Ordinariŷ approbatio, ſed etiā illa alia à iure requiſita, & à Pio 4. in Bulla enumerata, vbi poſtquàm ait, ſacerdotem ſufficere eſſe idoneum, ſubnectit hæc verba, dicens, Declaramus, ſacerdotem idoneum. pro abſolutione à prædictis caſibus. eſſe illum. qui non erit ſuſpēſus, vel irregularis, nec excōmunicatus, nec interdict', neq; à ſuo Superiore impeditus: quæ verba licet in Bullis modernis poſt Conc. Trid. nō ponantur, debent tamē intelligi pro poſitis, quia quāuis tantum ſua San-* Alia requiſita ad idoneitatem confeſſ. Et habeat iuriſdictionem actualem vel de

legatum vt Nau.i má. c.4.nu. 1. *ſitas, quærat, & mandet explicitè, vt Confeſſores ipſi ab Ordinario ſint* A *approbati vt ſint idonei reputati,non proindè velle videtur, vt cõditiones illas non habeant à iure communi requiſitas, cui antiquo iuri nunquam cenſetur derogatum, niſi aliud expreſſerit in contrarium legiſlator, vt communis eſt opinio Doctorum.*

2 An approbatus i vno epiſcopatu ſufficiat p cibus alijs.

Quòad ſecundum. An ſcilicet in vno Epiſcopatu approbatus, poſſit in quouis alio, abſq; alia approbatione cõfeſſiones audire? Dicimus quod licet duæ fuerint in hoc opiniones contrariæ, vna affirmatiua, per Ordinarium intelligentes Ordinarium Confeſſoris, & nõ pœnitentium; & altera negatiua, ambæ à doctiſſimis viris ſequutæ, pro vt refert Reu. Pater B *Emmanuel Rodriguez in expoſitione Bullæ Cruciatæ. §. 9. duda 2. & ibi multis rationibus defendit partem negatiuam, & mihi etiam magis placet, & Collectori, ſupra tit. abſolut. quoad ſeculares 1. §. 16. tamen ſacra Congregatio Card. ſuper Conc. reform. omnem è medio ſubſtulit ambiguitatem. Conſulta enim de hoc ab Archiepiſcopo Valentiæ, Ioanne de Ribera, ſic reſpondiſſe ait prædictus expoſitor Bullæ Cruciatæ, Cõgregatio Conc. reſpondet, approbatum ab alio quàm à Valẽtino Epiſcopo, in* C *Diœceſi Valentina, non cenſeri approbatum ab Ordinario. Quid clarius?*

R.P.Emanuel Rodriguez.

Benè verum eſt, quod Religioſi cõmunicantes priuilegiorum Clericorum Societatis IESV, vt in ſpecie ſunt fratres Minores, per Bullam Clemen. 7. poſſunt dùm ſunt in itinere, non habentes Ordinarij copiam, Confeſſiones audire, etiam in Epiſcopatibus vbi non fuerint approbati, & hoc per Priuilegium dictis patribus conceſſum à Greg. 13. à nobis ſupra relatum. Et hoc idem ipſiſmet fratribus Minoribus erat antea conceſſum per Eugenium 4. & habetur ſup. tit. abſolutio quòad ſeculares. §. 3. D

Priuilegiũ Societatis Ieſu.

3 An ſufficiat vnica approbatio.

Quòad tertium an ſcilicet ſufficiat vnica approbatio, in eodem ſaltem Epiſcopatu, pro ſemper? Eſt ſciendum, quòd Benedictus 11. Confeſſoribus Mendicantium ordinũ, & eorum participantium priuilegiorũ conceſſit, vt vnica præſentatio valeret, vt eſt ſupra tit. Abſol. ordinaria quòad ſeculares. 1. §. 2. 4. et 16. & dicit Corduba in Annotatione ad Cõp. tit. Præſentat. confeſſ. & Sotus in 4. diſt. 18. q. 4. art. 3. qui dicit, quòd inquantùm ad hoc, extrauag. inter cunctas, de priuileg. Benedicti 11. vbi prædictum Priuilegiũ conceditur, nõ eſt reuocata per Clem. Dudũ. E *Et ſic quando Confeſſor aliquis Regularium ſemel fuerit in aliquo Epiſcopatu approbatus, ſemper in eo approbatus cenſetur; quamuis Epiſcopus, qui eum approbauit, moriatur, donec alius veniat, qui omnes Cõfeſſores à ſuo Prædeceſſore approbatos ſuſpendat, vt ſupradicti Doctores aiunt: huius autem veritas infrà ponetur.*

Corduba in additione.

Sed an hoc per Conc. Trid. ſeſſ. 23. c. 15. fuerit reuocatum, quando ſtatuit, vt nullus ſecularis, vel regularis Presbyter poſſit confeſſiones

ſecu-

A *ſecularium audire, niſi fuerit ab Ordinario approbatus? & Reſpondetur, quòd non, nam Concilij intentio fuit, illam tantum auctoritatem tollere, quam Benedictus XI. Ordinibus Mendicantium dedit, prædicandi, ſcilicet, ac confeſſiones audiendi, abſque aliqua facta Epiſcopis præſentatione; quoddam fuit etiam Concilij intentio tollere priuilegium à Bonifacio VIII. Prælatis conceſſum, vt ſuos poſſent præſentare Fratres Prædicatores, & Confeſſores idoneos. Et ſi Epiſcopus illos (quia viderentur minus idonei) nollet admittere. ſua Sanctitas eis li-*
B *centiam dabat: & ſimile Priuilegium Fratribus Minorum Ordinis dedit Clemens V. & iſtas facultates intendebat ibi annullare, & reuocare; prohibens, nè Presbyter aliquis, ſiuè Secularis, ſiuè Regularis fuerit, ſecularium confeſſiones audire præſumeret; niſi parochiale beneficium haberet, vel ab Ordinario per examen, vel alio modo fuerit approbatus, Priuilegiis quibuſcunq; non obſtantibus, omnia illa reuocando. Et Pius V. in quodam Motu proprio, in fauorem Mendicantium Ordinum, dato anno 1567. ſui Pont. anno II. aliud Priuilegium ſimi-*
C *le ſupradicto conceſſit. Et licet Greg. XIII. in vno Motu proprio, quem affert Nau. in fine Man. lat. omnia reuocauerit, quæ Pius V. in fauorem dictorum Ordinum conceſſerat; Nihilominus omnia illa, quæ dicto Concilio non aduerſabantur, confirmauit, ac de nouo conceſſit. Vndè cùm hoc non ſit contrà Conc. dicendum eſt, quòd nec fuit per ipſum Gregorium reuocatum. Sed dato, quòd fuerit per Concilium, & per Gregorium reuocatum, hoc erit quantùm ad forum externum, & non internum conſcientiæ; nam quantùm ad forum iſtum, omnia Pri-*
D *uilegia Fratribus Minorum Ordinis per Sedem Apoſtolicam conceſſa, iam viuæ vocis Oraculo, per Pium V. eſtant confirmata, licet ſint contrà Conc. ſicut teſtatur Frater Alphonſus de vera Crux, in ſuo Speculo Coniugatorum, in fine; & refert Author expoſitionis Bullæ Cruciatæ, in 9.9. num. 32. vbi hanc ponit quæſtionem. Et pro maiori certitudine affert verba formata ipſius Alphonſi, quæ ſunt iſta. Pontifex Pius V. ann. 1567. 13. menſis Martij, viuæ vocis oraculo, ſupplicanti Miniſtro Generali Minoritarum, Fratri Aloiſio de Pu-*
E *teo. Cuius ſupplicationis tenor eſt.* Supplicatur Sanctiſſimo Domino *Pio Papæ V. vt ſua Sanctitas dignetur confirmare, & concedere omnia Priuilegia, & quaſcunque gratias, etiam viuæ vocis Oraculo conceſſas per bonæ memoriæ Paulum IIII. & alios Romanos Pontifices prædeceſſores Sanctitatis ſuæ, cum ſingulis clauſulis, & decretis, & derogationibus in eis contentis, Fratribus Ordinis Minorum Regularis obſeruantiæ; ità, vt illis gaudere, & vti poſſent toties, quoties opus fuerit, & eis videbitur. Et quoàd illa, quæ ſunt reſtricta ſeù derogata*

An fuerit per Conc. Trid. reuocatum.

Nau. c. 27. nu. 264. ait hoc Priuilegium nõ eſſe contra Conc.

In Clem. dudum, de ſepult.

Confirmatio Priuilegiorum à Pio V. viuæ vocis oraculo.

Author expoſit. Bullæ Cruc.

per Concilium Trident. etiam vti poſſint in foro conſcientiæ tantùm, & Pontifex dixit, fiat: Nec iſta conceßio fuit per Gregorium XIII. reuocata, quando in primo anno ſui Pontificatus, omnia quæ Pius V. Ordinibus Mendicantium contrà Conc. Trid. conceſſerat, reuocauit. Nam reuocauit ſolùm ea, quæ conceſſerat in foro exteriori, vt iurgia vitarentur, & diſſentiones, quæ ex talibus conceßis inter Eccleſiaſticos erant ortæ; & ſic non reuocat viuæ vocis Oracula, quæ in foro conſcientiæ conceſſa fuere, cum ex illis nullæ naſcãtur diſcordiæ, quæ fuerunt iã finalis cauſa reuocationis illius; quæ veritas apparebit clarißimè, ſi attentè verba talis Motus proprij legantur, vbi nullibi reperitur, de viuæ vocis Oraculis verba facere, niſi tãtùm de litteris Apoſtolicis, quas cùm ſint contrà Conc. decreta reuocat. Itàq; licèt conceſſio Benedicti XI. q. videlicet, præſentatio, & approbatio Fratrum Confeſſorum ſemel facta fuiſſet perpetua, eſſet reuocata à Conc. Trid. (& eo magis cum non ſit reuocata) poterint tamen ea in foro conſcientiæ, vt dictum eſt, potiri. Et hoc cõfirmatur per diſpoſitionem illam Motus Pij V. ann. 1571. & 6. ſui Pontificatus, qua cauetur, vt Confeſſores ſemel approbati ab eodem Ordinario, non poſſent à Confeßionibus ſuſpendi; ſed benè à ſucceſſore poſſent iterùm ſuſpendi, & examinari; Quem motum Pij non fuiſſe per Gregorium XIII. reuocatum, Sacra Card. Congreg. reform. declarauit, dicens, Congregatio Conc. cenſuit Regulares ad audiendas in Ciuitate, & Diœceſi ſecularium confeßiones, ſemel ab Epiſcopo, præuio examine, approbatos; iterum ab eodem Epiſcopo non eſſe examinandos. Cæterùm à ſucceſſore poſſe vtiq; examinari iuxtà Conſtitutionem ſanctæ memoriæ Pij V. datam octauo Idus Auguſti, Pontificatus ann. 6. quæ à fœlic. recordatio. Greg. XIII. non eſt reuocata, per reductionem priuilegiorum Regularium ad terminos Conc. Trid. à Card. Carrafa.

A B C D

> Sac. Cõgr. Card. In Cathec. Neap nunc impreſſa folio 159. dicitur, quòd hoc examẽ intelligitur cũ plenum fuerit ità, vt quis ſimpliciter, & nõ ad tempus determinatum, fuerit admiſſus, & approbatꝰ, & ità ſeruari ait Romæ, & vſui recepta in praxi hæc interpretatio.

Et pro maiori declaratione huius antiquæ Confeſſorum facultatis, ipſe Pater Fr. Emanuel in expoſitione Bullæ Cruciatæ, loco ſuprà citato, §. 9. nu. 32. extẽdens ſe, ait, ꝙ cùm Monachis eſſet à iure cõmuni prohibitũ, nè ſeculariũ confeßiones audirent; fuerũt à Summo Pont. ob neceßitatẽ admißi, multis priuilegijs inſigniti. 16. q. 1. c. placuit, & c. peruenit. Ideò iuriſdictionem, quam ipſi habent, nõ Epiſcopi, ſed Summus Pont. eis cõcedit. Et apparet, quia cũ fuerint ab Ordinario approbati, iuxtà formã Decreti, ex vi ſuorum priuilegiorũ habẽt omnes caſus Epiſcopis reſeruatos: exceptis reſeruatis à iure: nec ipſi Epiſcopi, quamuis vellent, poſſent illos ab eis auferre, Necnon, & poſſunt omnium, quorumcunq; fidelium, qui ad ſe venerint (etiam quòd non ſint illius Diœceſis, in qua ſunt approbati) confeßiones audire. Adeò, vt iuriſdictio- E

nem,

A *nem, quam ipſi Regulares Confeſſores habent eam immediatè, habent à Papa. Epiſcopi autem non ſunt aliud, niſi Miniſtri, qui tantummodò nudum miniſterium eos examinandi, ac approbandi habent. Vt notant Baptiſta Salis, Ang. & Silu. Nec eis Conc. Trid. aliquid aliud concedit; & pro huiuſmodi miniſterio, ſunt à ſua Sanctitate delegati; propterea, eos ſemel, ſine aliqua conditione, aut termino, approbando, iam functi ſunt officio ſuæ delegationis; ſicut, & alij Delegati pro cauſis particularibus funguntur. Et huiuſmodi opinionis, dit ſupradictus Expo-*

[Baptiſta Salis in Sum. tit. Cōfeſſ. 3.9.10. Silueſt. tit. Cōfeſſ. j. nu 5. Angel. tit. Confeſſ. 3. num 25. & Arm. tit. abſol. nu. 26.]

B *ſitor, fuiſſe nonnullos viros doctiſſimos, eáq; in publicis concluſionibus fuiſſe ſuſtentatā Pariſijs, poſt Conc. Trid. etiamq; à Patribus Societatis Ieſu, aliíſq; doctiſſimis viris, in ciuitatibus Valentiæ, Alcala, &c. confirmatam. Ex quibus omnibus infertur, quòd prædictum Indultum Confeſſoribus conceſſum, eſt antiquiſſimum, & nec à Conc. Trid. nec ab alijs Bullis, etiam Cruciatæ, eſt reuocatum, ſiuè ſuſpenſum. Et per conſequens Religioſi poſſunt illo vti, prout ſic etiam tenet Nau. in man. c.27. num.190. & num.266.*

C *Debet etiam, pro hoc maximè notari id, quod dicit Angel. quòd ſi Epiſcopi Confeſſores ſupradictos approbarent, ſub aliqua conditione, vel vſq; ad certum tempus, vel ſuum beneplacitum; poſſunt ſuſpēdere, & reuocare tales licentias, ſic datas: & tranſacto tempore, vel alia conditione, iam ſuſpenſi remanēt; & ait, quòd quando Confeſſor erit approbatus, vſq; ad beneplacitum Epiſcopi, iam approbatio illa in morte ipſius Epiſcopi tranſibit; cùm ſuum beneplacitum in morte finiatur. Ideò, ſecundùm iſtam opinionem, oporteret, vt ipſi Confeſſores ſtatim*

D *atque conditio locum habuerit, aliam peterent licentiam. Nam, expirata conditione, tranſit etiam iuriſdictio à Pontifice eis conceſſa.*

Quæ Angeli opinio, putat ipſe Author, expoſit. Bullæ Cruciatæ debere intelligi; quando Epiſcopus aliquis, ſic limitatam licentiam, confitendi daret, ob Confeſſoris inſufficientiam, quem approbat ad hoc, vt ſit cautus in ſtudendo ea, quæ ſuo officio conueniunt; ſciens ſe iterùm examini Ordinarij exponendum; ſed non quando Epiſcopus hoc ageret, vt aliquam Religioſis inferret vexationem. Et tunc clarè

E *vexationem agere reputabitur, quando omnibus Religioſis, ſic indifferenter limitat licentiam, & arctat. Et hoc prebatur, quia hoc priuilegium fuit Religioſis ſupradictis à Sede Apoſtolica conceſſum, vt eos ab Ordinariorum vexatione redimeret. Verum tamen eſt, quòd Ordinarij poſſunt eos ſuſpendere à confeſſione, & prædicatione, ſi mente captos, criminoſos, vel hæreſes, aut ſcandala diſſeminantes inuenirent, quo caſu à Sacro Concilio Trident. Sedis Apoſtolicæ Legati conſtituuntur.* [Seſſ. 5. c. 2.]

Ex quo infertur, quòd Religioſus, limitatam habens licentiam ad confeſſiones audiendas, cum aliqua conditione; ſi Ordinarius pro tali limitatione habuit iuſtam cauſam, finita tali limitatione, iam in illa Diœceſi amplius non poterit confeſſiones audire; cùm non dicatur amplius ab Ordinario approbatus. Dico, ſi habuit Ordinarius iuſtam cauſam pro tali limitatione; nam ſi non habuiſſet, poterit in virtute ſuorum priuilegiorum confeſſiones audire, ac ſi fuiſſet admiſſus, vt ait Nauar. Verùm non deberent in tali caſu Religioſi ipſi cum Prælatis contendere: imò, in ſignum humilitatis, patienter vexationes perferre. A B

Nauar. in Man. c. 27. nu, 264. tit. præſent. cō feſſ. & Armi. tit. abſol. §. 22. & 23.

Supradictas ergo conditiones habentes Confeſſores, benè poterunt ſupradictis eis conceſſis facultatibus vti. Quas vt facilius ſciantur, in Compendium, & ſummatim hic epilogare volui. Videlicet.

Reſolutio materiæ prætactæ abſolutionum, quòad Prælatos, & Fratres, in ſumma hic epilogatur, vt facilius omnia menti retineantur.

C

MInistri Generales, Prouinciales, & illi, quibus ipſi commiſerint, poſſunt abſoluere Fratres, & Moniales ſuæ obedientiæ, ab omni vinculo excommunicationis, & quibuſcunque aliis cenſuris, & peccatis; & diſpenſare in irregularitatibus omnibus, & ſuſpenſionibus ex delicto occulto, exceptis illis deductis ad forum contentioſum.

Vt ſupra in 4. notabili.

Omnemq; ab illis inhabilitatis, & infamiæ maculam abolere; & in quibuſcunq; occultis, etiam Sedi Apoſtolicæ reſeruatis, & in quibus Epiſcopi poſſunt cum ſuis, vigore Conc. Trid. exceptis dumtaxat contentis in Bulla Cœnæ Domini, ante quàm, ſcilicet, obtineatur facultas pro illis, ex Priuilegiorum confirmatione. D

Ex priuilegijs Fratrū Trinitatis, & ex priuilegio Pij V. Ordini Prædicat. conceſſo.

Et ſimiliter Fratres abſolui poſſunt ab omnibus peccatis, & cenſuris, plenariè, ſemel in vita, & in mortis articulo.

Cum anno quolibet reſeruētur de nouo.

Itèm quatuor in anno, diebus quibus maluerint, & in feſtis Domini Sabaoth. Et beatæ Virginis, & omnium Sanctorum, & Apoſtolorum Petri, & Pauli, ac Sancti Franciſci, Sanctæ Claræ. Et per totam Maiorem Hebdomadam; de conſenſu tamen ſuorum Prælatorum, ſaltèm Prouincialium, & tunc etiam, quòad caſus illis reſeruatos, poterunt huiuſmodi priuilegio gaudere. Sed dùm itinerant, & non habent ſocium Confeſſorem, poſſunt confiteri Fratri alterius Ordinis, ſeu Clerico ſeculari, ſaltèm præſumpta rationabiliter licentia Prælatorum. E

Et ſimiliter abſolui poſſunt iidem Prælati à Confeſſoribus per eos electis.

Itèm abſoluere poſſunt Prælati venientes ad Ordinem, ſeu Nouitos,

ab

A ab omnibus cenſuris à iure, vel à Iudice promulgatis generaliter, ſa-
tisfacta tamen parte, & à caſibus Sedi Apoſtolicæ reſeruatis, cũ mode
ratione tamẽ, quã poſui in verbo, Nouitius, vbi de hoc latius dicemus.
Abſoluere etiam poſſunt Prælati, & Confeſſores, Fratres quoſcun-
que Conuerſos, vel donatos, Familiares, Seruitores, Officiales, & con-
tinuè Commenſales Conuentuum, & Domorum, ab omnibus peccatis,
præter quàm Sedi Apoſtolicæ reſeruatis, & à cenſuris, quas ex igno-
rantia, vel inaduertentia incurrerunt, ac etiam eis Eccleſiaſtica Sa-
B cràmenta miniſtrare.

Reſolutio quoad Abſolutiones ſecularium.

FRATRES Confeſſores Mendicantes, & participantes, per Collect.
Prælatos debitè præſentati, & ab Ordinario approbati, ad au- tit. abſol.
diendas confeſſiones ſecularium, ſi ſunt in eorum Conuentibus, Diœ- quòad ſe-
ceſis vbi fuerint approbati, poſſunt audire omnes ſeculares, tàm ſuæ, cul. 2. §. 15.
C quàm alterius Diœcſis. Et auctoritate, quam habent ab Epiſcopo erga Idẽ ait Na
eius ſubditos, poſſunt vti erga extraneos, ac etiam auctoritate infra- uar. in Ma
ſcripta. nua. c. 27. num. 166.
Et poſſunt à cenſuris, propter peccata contractis, Epiſcopo reſerua- Vt in cõcl.
tis, abſoluere; ac in illis, ſi opus fuerit, diſpenſare; & in omnibus aliis 10.
Eccleſiaſticis cenſuris, exceptis nominatim excommunicatis (niſi par- Et in con-
ti læſæ ſatisfecerint) & exceptis caſibus à iure communi Epiſcopo re- cluſionibus
ſeruatis. & cenſuris Papæ reſeruatis. ſupradictis
D Item à Simonia, dummodò non fuerit in Ordine, vel Beneficio con- 1.2.3.4. Vt in con-
tracta. cluſ. 5.
Item poſſunt, in foro conſcientiæ omnia vota, quæ Epiſcopi poſſunt, Vt in 4 no
in aliis piis operibus commutare, exceptis quinque illis Papæ reſer- tabili.
uatis, videlicet, de Religione, caſtitate perpetua, vltra marino, Romæ, Vt in con- cluſ. 5.
Sancti Iacobi de Galitia, necnon & illis duarum dietarum peregri- Vt in con-
nationis. cluſ 6.7.
Item poſſunt diſpenſare in iuramentis eiuſdem materiæ; & de licen Vt in Can.
E tia ſuorum Prouincialium poſſunt diſpenſare cum inceſtuoſis, cauſa 8.9.
copulæ carnalis mariti cum conſanguinea vxoris. Vel vxoris cum
conſanguineo mariti, intrà quartum gradum. Ac etiam cum illis,
qui facto voto de caſtitate, Matrimonium contraxerunt, vt poſſint pe-
tere debitum.
Si verò non fuerint præſentati, & approbati: & in eorum Conuenti- Vt in cõcl. 11.
bus reſederint; neminem audire poterunt, excepto articulo neceſſi- Collect. ſu
tatis extremæ, vel fuerint in Itinere, non valentes habere Ordi- pra §. 15.

nariĳ

narij copiam; quia tunc poterunt audire omnes ad ſe recurrentes, & vti plenariè Epiſcopali authoritate. A

Vt ſupra in 4 c. principali. vt infra tit. Bulla Cruciata.

Eſt tamen aduertendum, quòd in Regnis, vbi Bulla Cruciatæ obſeruatur cum ſecularibus, Bullam illam non habentibus, ſupradictis priuilegijs vti minimè poſſent; nec etiam tempore Iubilei pleniſſimi, circà ea quæ in illo ſuſpenduntur.

Sed quid Prælati non poſsint cum ſuis ſubditis; & quid Confeſſores cum Fratribus, & cum ſecularibus, licèt ex ſupradictis pateat; tamen vt facilius ſciatur, ponam infraſcripta. B

ET in primis Prælati ipſi non poſſunt cum ſuis ſubditis abſoluere, ſeu diſpenſare in caſibus Bullæ Cœnæ, *donec obtineatur facultas pro illis, vel confirmatio priuilegiorum; nec in deductis ad forum contentioſum.*

Itèm, nec Fratres intrà ſe poſſunt abſolui à caſibus eorum Prælatis reſeruatis, ſine illorum, vel Summi Pont. authoritate, in ſpecie de illis mentionem faciens, vel in Iubileo pleniſsimo, vel quater in anno, & ſemel in vita. C

Cum ſecularibus autèm, non poſſunt abſoluere à caſibus Epiſcopo à iure reſeruatis, vel neq; in omnibus reſeruatis, ſecundum Congreg. Card. niſi ſpetiali habita ad id facultate. Nec poſſunt abſoluere in caſibus Bullæ Cœnæ, *nec nominatim excommunicatos; nec poſſunt diſpenſare in 5. illis votis; nec vti priuilegijs infrà annum publ.* Bull. *Cruc. & Iubilei.* D

Quo ad quartum.

An Religioſus debeat ſibi eligere Confeſſ. approbatum ab Epiſcopo.

QVòad quartum, ſi in aliqua Bulla *detur facultas eligendi ſibi Confeſſorem approbatum ab Epiſcopo, an ſufficiat eſſe ex ſua Religione, approbatus à ſuo Prælato, vt tantùm audire poſſet Fratrum confeſſiones?*

Reſpondetur. Quòd ſufficiet Religioſis, confiteri cum Confeſſoribus à ſuis Prælatis approbatis, ad audiendas Fratrum confeſſiones. Sunt enim ipſi Prælati, ſui Ordinarij, cùm teneant pro abſoluendis de peccatis, & cenſuris, ſuis ſubditis, iuriſdictionem ordinariam, vt omnes Doctores tenent, & nos alibi diximus. E

Seſſ. 23. c. 12. de reform.

Et hoc alijs duabus rationibus probari poteſt. Quarum prima eſt, quando in Bulla dicitur, quòd eligant ſibi Confeſſorem approbatum ab Ordinario, iſta verba debeant intelligi, ſecundum veram, & approbatam Conc. intelligentiam. In quo licet mandetur, vt nullus Confeſſor

Secu-

A *Secularis, aut Regularis aliorum confeſſionem audire præſumat, niſi ab Ordinario fuerit approbatus; Tamē hoc debet intelligi, de Sacerdotibus Epiſcopo ſubiectis, non autèm de Religioſis, qui hanc non habent ſubiectionem. Idem tenet Nauar. in Man. latino. c. 4. num. 2. & Ang. in ſumma de Confeſſor. art. 8. diff. 2. dub. 4. iſtis enim ſufficiet, vt approbatis à ſuis Prælatis confiteantur.*

Alia ratio eſt, quia per Bullas, quæ ſolent emanari non ſuſpenduntur gratiæ, & indulta Mendicantium Ordinum Prælatis conceſſa, quan- B *tùm ad ſuos Fratres; & inter alia priuilegia, vnum eſt illud, quòd, videlicet, poſſent ſuos Fratres, à quauis cenſura, & à peccatis Sedi Apoſtolicæ reſeruatis abſoluere, vt dicitur in compendio. Et hanc authoritatem, poſſunt ipſi Prælati alijs, quibus ſibi placuerit, committere.*

Ex quo infero, quòd vnus Religioſus poteſt confiteri, virtute alicuius Bullæ, cum alio religioſo Confeſſore tantùm Fratrum; quamuis ſit diſtinctæ Religionis.

Secundò infero, quòd de iure communi, ſine aliqua Bulla, Religio- C *ſus non poteſt confiteri alteri, quàm ſuo Prælato, vel quibus fuerit ab ipſo Prælato demandatum, intrà ſuam Religionem. Cum alio autem Confeſſore, extrà ſuum Ordinem, minimè poterit; niſi à ſuo Prælato licentiam expreſſam habuerit, & non præſumptam, vt ex Conc. Later. colligitur, licet ſint Confeſſores ſeculares ab Epiſcopo approbati.*

Vt ſupra tit. abſol. ordinaria, quòad Fratres. §. 5. & 21.

Huius ratio eſt, quia cùm Epiſcopus non habeat, quantùm ad hoc, iuriſdictionem ſuper Religioſos; nec etiam poterit illam alijs communicare, vt conſtat ex eo, quòd diffinitum eſt in Conc. Lateranenſe, Inter D *cunctas. Poterunt etiam confiteri cum alijs Religioſis, non petita licentia, in aliquo caſu neceſſitatis, vtputa in itinere, & alijs, ſicut eſt iam dictum.*

Et Ang. dicit contra Siluest.

Hinc recentiores Pontifices, vt omnem tollerent ambiguitatem (vt iam ſæpè vidimus in retroactis Iubileis obſeruatum) explicant illam clauſulam, de eligendo ſibi Confeſſore, & aiunt, quòd etiam alterius Ordinis, vel ſecularem Confeſſorem ſibi Religioſi poſſint eligere, vt fecerunt Sixtus V. & Greg. XIIII. & Sanctiſsimus Dominus noſter Cle- E *mens VIII. in ſuis Iubileis pleniſſimis. Benè verum eſt, quòd quando id non explicatur, manet diſpoſitio ſupradicta.*

Et hæc pro ſupradicta materia Confeſſorum pro nunc ſufficiant. Dicentur alia, infrà, in verbo, Confeſſor, & in verbo, Præſentatio Confeſſorum.

ACCEDERE AD MONASTERIA Monialium. A

1 Ex iure communi.

SYNODVS octaua ſtatuit, quòd ſi contigerit, quòd Monachus aliquam propinquam ſuam videre voluerit, vt in præſentia Abbatiſſę huic confabuletur per modica, & compendioſa verba, & in breui ab ea diſcedat. Habetur decima octaua quæſtione.2. cap. Diffinimus.

2 Ex iure communi.

CONCILIVM Hiſpalenſe ſtatuit, quòd circa Monachos tali cautela ſeruetur, vt remoti à Monialium familiaritate, nec vſque ad veſtibulum habeant accedendi familiare permiſſum. Sed nec Abbatem, vel eum qui præficitur extra eam quæ præeſt (gloſa j. præter conſcientiam Abbatiſſæ) loqui virginibus Chriſti aliquid, quod ad inſtitutionem, vel adminiſtrationem earum pertinet, liceat. Nec cum ea ſola quę præeſt, frequẽter eos loqui oportet, ſed ſub teſtimonio duarum, vel trium ſororum. Ita vt rara ſit acceſsio, & breuis omnino locutio. Habetur 18.q.2.c. In decima. B C

3 Ex iure communi.

ALEXANDER III. in Concilio Lateranenſi ſtatuit, quòd quæcunque perſona frequentaret Monaſteria Monialium, ſi Clericus eſſet deponeretur, ſi verò Laicus foret, excommunicaretur. Sic enim dicit ſummarium huiuſmodi. c. Frequentans Monaſteria Monialium, & monitus non deſiſtens, ſi Clericus eſt, deponitur, & ſi Laicus excommunicatur. Et dicit ibi gloſa, quòd frequentare, eſt bis actum committere. Et quòd ad frequentandum non ſufficit rationabilis cauſa, niſi ſit manifeſta. Habetur in c. Monaſteria, de vi. & hon. cler. D

4 Prædicatio Eleemoſynæ.

NICOLAVS III. conceſsit Fratribus Minor. vt ad loca vbi ſeculares homines conueniunt in Monaſterijs Monialium, poſsint illi Fratres cauſa prædicationis, vel eleemoſynæ petendæ, accedere, quibus id à Superioribus ſuis pro ſua fuerit maturitate, vel idoneitate conceſſum. Exceptis ſemper Monaſterijs Monialium incluſarum, ſcilicet S. Claræ, ad quæ nulli datur accedendi facultas. ſinè Sedis Apoſtolicæ licentia ſpeciali. In declaratione Regulę. Exijt qui ſeminat, quæ habetur. B.2. tractato, fol 10. Et. b ffo. 11. tractatu. 2. E

5 Pro Prælatis Prohibitio.

BENEDICTVS XII. Miniſtris, Coſtodibus, & Guardianis diſtrictius iniunxit, vt Fratres ſui Ordinis ſibi ſubditos arcere ſtudeant ab acceſſu ad Monaſteria Monialium quarumcunq;, pœnas prouidè ordinatas tranſgreſſoribus infligendo b.

do. b. habetur in libro ordinis Italico. 3. parte. fol. 110.

6 Conceſſio pro omnibus monaſterijs.

EVGENIVS 4. conceſsit ꝙ fratres Mi. Ob. poſsint intrare ad loca quarumcūq; Monialium: vbi ſeculares cōmuniter intrant: de licentia ſuorum prælatorum, quando mittuntur. o. ffo. 261. conce. 675.

Collector. ¶ Notandum. ꝙ præfata conceſsio non reputatur certa: immò creditur, quòd fuit defectus in ſcriptore, vel impreſſore; ita quòd, vbi poſitum eſt poſsint intrare, debebat addi, & prædicare. Hoc eſt poſsint intrare ad prædicandū. Probatur hoc, quia Nicolaus 5. qui ſucceſsit Eugenio, conceſsit modo præfato; vt patet infrà §. ſequenti. Et ſimiliter fecit Pius, qui ſucceſsit Nicolao, vt patet etiam infrà §. 8. Si ergo conceſsio Eugenij ſuprapoſita eſſet certa: cum ſit generalis, non ſe reſtringens, prout aliæ ſequentes, dicendo poſsint prædicare, non fuiſſet opus petere à Nicolao, & Pio præfatas Cōceſsiones, tàm limitatas, ſcilicet, quòd poſsint intrare, & prædicare; niſi fortè poſtulatæ, ac impetratę ſint ad reſtringendum generalitatem, quam videbatur concedere prædicta conceſsio Eugenij. ¶ Sciendum eſt etiam, quòd occaſione præfatę Cōceſsionis, & duarum ſeqnentium, aliqui arbitrati ſunt, poſſe fratres Mi. ingredi ad loca interiora Monaſteriorum, in quibus ſeculares, ſeu aliæ perſonæ communiter intrāt; prout accidit in Monaſterijs deformatis, ſeu non ſeruantibus clauſuram. Sed iſtud eſt manifeſtè falſum, atq; erroneum ſanè intelligentibus, quia per loca ad quæ ſeculares cōmuniter intrāt, non ſunt intelligenda loca interiora clauſuræ, ad quæ de facto intrare conſueuerunt; ſed illa ad quæ de iure, ſeu licitè ingredi poſſunt; pròut ſunt loca exteriora, ſcilicet Eccleſia, loquutorium, & ſimilia. Hoc innuitur in decretali. Exijt, qui ſeminat, vt habetur in dictione Ingredi. §. 10.

7 Prædicatio.

NICOLAVS 5. conceſsit fratribus Min. quòd poſsint intrare, & prædicare in Eccleſijs, & locis monialium Sanctæ Claræ, & aliarum quarumcunq;: vbi ſeculares communiter intrant, de licentia ſuorum prælatorum, quando mittuntur. o ffo. 65. conce. 88. Et fff. 99. conce. 366.

Collector. ¶ Hæc conceſsio videtur ſolùm eſſe pro prædicatoribus, quia dicit intrare, & prædicare, ideſt ad prædicandum.

8 Prædicatio.

PIVS 2. ad inſtar Nicolai 5. conceſsit fratres poſſe prædicare, & intrare in clauſtris, & alijs locis quarumcunq; monialium, vbi ſeculares communiter intrant, de licentia

ſuorum

ſuorum prælatorum, quando mittuntur. o ffo. 66. conce. 94. A

Collector. ❡ Declarationem huius vide in dictione Ingredi monaſte. monia. §. 28.

9 SIXTVS 4. conceſsit, quòd fratres Min. poſſunt ire de licentia ſuorum prælatorum, ad Eccleſias, & loca vbi habitant fratres deputati ad regimen Monialium. o. ſo. 63. Et ff. 67. conce. 125. Et fffo. 96. conce. 340.

Collector. ❡ Præfata conceſsio videtur intelligenda, quando habitatio fratrum obſequijs monialium deputatorum eſt contigua, ſeu continua Monaſterio Monialium. Et ſimiliter videtur dicendum de habitationibus ſeruitorũ ſecularium, vt œconomi. &c. ac ſeruitricum, & cappellanorum monialium, quia tales habitationes ſunt officinæ exteriores pertinentes ad ſeruitium interius. Quapropter, quando ſunt contiguæ, vel continuæ Monaſterio, requiritur licentia ſpecialis Prælatorum ad accedendum ad illas, non autem quando eſt via intermedia. B

10 Viſitatio Reliquiarum. Proceſsiones. ❡ IDEM Sixtus conceſsit, quòd fratres prædicti, cauſa viſitandi Reliquias ſanctorum, vt caput Ioannis Baptiſtæ ad Sãctum Silueſtrum Romæ: vel ſanguinem Sancti Franciſci Aſsiſij, & huiuſmodi, de licẽtia Guardiani illius loci, aut alterius prælati ordinis, poſsint dumtaxat accedere ad Eccleſias Monialium Sanctæ Claræ, & etiam pro tempore ſtationum, & generaliũ proceſsionum. o. ffo. 68. cõce. 141. Et ffi. 96. cõce. 323. C

11 Cõceſ. ſpe. pro Mo. S. Clar. & S. Dñici. ❡ IDEM Sixtus conceſsit, quòd fratres Min. poſsint de licẽtia ſuorum Prælatorum, accedere ad loca Monialium Sanctæ Claræ, & Sancti Dominici, ad quæ ſeculares accedunt, pro eleemoſyna petenda, & cauſa celebrandi, & pro alijs licitis, & honeſtis. o. ffo. 69. conce. 142. Et fffo. 100. conce. 388. D

12 Conceſ. p oibus monia. quæ nõ ſunt S. Claræ. ALEXANDER 6. conceſsit, quòd Prouinciales poſsint licentiare fratres, ad alia monaſteria; quàm Sãctæ Claræ, non ſolũ cauſa eleemoſynæ petẽdæ, vel prædicationis faciendæ, ſed etiam pro ſpirituali viſitatione conſanguinearũ, vel alia neceſsitate. Intelligendo ſemper de locis, ad quæ ſeculares communiter accedunt. o. fff. 99. conce. 369. E

LEO 10. in quodam Breui, ſuper præfatam materiã, poſuit ſequentem clauſulam. Non prohibemus tamen, quòd fratres prædicti, ſcilicet, Minores infra limites Monaſteriorũ Sanctæ Claræ, & ad loca vbi fratres eiſdem ſeruientes habitant, & alij ſeculares ingrediuntur, intrare, & accedere, necnon cum eiſdem (quando opus fuerit) & cum limitationibus

in ca-

in capitulis veſtris ordinatis, in locis, in quibus reliquæ perſonæ ſeculares cum eiſdem loquuntur, loqui poſsint. B. ſſſo. 17. conce. 56.

¶ Circa prædictam clauſulam eſt aduertendum, quòd multi fratres opinati ſunt, quòd in ea concedebatur eis amplior facultas, quàm in reliquis ſupraſcriptis. Attamen, ſecundum veritatem, nil penitus in ea conceditur, nec de aliquo deſeruit, quia licèt præfatus Leo non prohibeat prædictum acceſſum: prohibuit tamen Nicolaus 3. vt patet ſupra in §. 4. Collector.

PRo intelligentia prædictarum Conceſsionum, quæ prima facie, videntur continere contradictionem, aut ſaltē rugationem, & ſuperfluitatem, ſunt aliqua aduertenda. Primum eſt, quòd huiuſmodi conceſsiones fuerunt à diuerſis Cōmiſſarijs curię Romanę, vel alijs fratribus ordinis impetratę, quorum aliqui neſcientes ea, quæ antea fuerunt cōceſſa, procurauerunt eadem, vel conſimilia de nouo impetrare, ſeu alia circa idem latius, vel ſtrictius, quàm antea fuerat conceſſum. Alterum eſt, quòd in quinq; vltimis Conceſsionibus eſt tanta diuerſitas, quòd niſi maxima cum attentione aſpiciantur, vix poterunt benè intelligi, niſi aduertendo ad ſequentia; ſcilicet, quòd in illa, quæ eſt Nicolai 5. & Pij 2. limitatur tacitè Conceſsio antecedens Eugenij, & ſolùm conceditur Prælatis noſtris facultas licentiandi fratres ſuos pro prædicādo, cùm dicat, Fratres poſſe intrare, & prædicare, ideſt ad prædicandum ad loca, vbi ſeculares intrant. In altera autèm, quæ eſt Sixti datur autoritas Prælatis, vt poſsint mittere fratres ſuos ad Eccleſiam Monialium, & ad loca vbi habitāt fratres illis ſeruientes. Tamen de alijs locis, ſcilicet loquutorio &c. nihil ibi conceditur. In alia verò, quæ etiam eſt Sixti, datur prædictis Prælatis facultas licentiandi fratres, pro tribus cauſis dumtaxat, ſcilicet, pro videndis Reliquijs, pro Proceſsionibus, & Stationibus. Et ſic etiam iſta eſt ad Eccleſiam ſolùm, ſeu propter ingreſſum in Eccleſiam ad tria prædicta. In antepenultima verò, quæ ſimiliter eſt Sixti, & videtur generalis pro omnibus Prælatis, & cauſis licitis, reſtringitur ad Monaſteria Monialium Sanctæ Claræ, & Sancti Dominici. In penultima autē, quæ eſt Alexandri 6. & eſt generalis pro omnibus cauſis licitis, & ad quæcunq; Monaſteria, prout in ipſa patet, ad Prouinciales ſolummodò, & ad Monaſteria, quæ nō ſint Sanctæ Claræ coarctatur.

¶ Et ſic

Reſolutio huius materiæ.

¶ Et ſic reſolutoriè eſt notandum, quòd nulla cõceſsio inuenitur, qua inferiores à Prouincialibus poſsint mittere, vel licentiare fratres ſuos ad alia Monaſteria, quàm Sanctæ Claræ, & Sancti Dominici, niſi pro eleemoſyna petenda, & prædicatione facienda, prout dicit Nicolaus 3. in declaratione Regulæ, excepta Conceſsione ſupra poſita Eugenij, quæ tamen (vt prædictum eſt) videtur limitata, & reſtricta per ſubſequẽtes Cõceſsiones ſtrictas ſuorum ſucceſſorũ. Ita quòd, ſi abſq; aliquo ſcrupulo, vellet aliquis frater ire ad Monaſteria Monialium Sancti Benedicti, vel Sancti Bernardi, aut Sancti Spiritus, ſeu Sancti Iacobi, reliquarumue conſimilium, quæ non ſunt Sanctæ claræ, aut Sancti Dominici, pro viſitatione ſpirituali conſanguinearum, vel pro alijs quibuſcunq; cauſis neceſſarijs, excepta prędicatione, & eleemoſinæ, petitione, oporteret habere licentiam à Miniſtro prouinciali. A B

Collector.

Iſta non ſunt in prima.

NOTANDVM eſt etiam circa prædicta, quòd Superior, qui debet dare præfatam licentiam, debet eſſe Pręlatus proprius fratris cui datur, quia debet examinare, an ſit illius maturitatis, quàm declaratio, ſeu conceſsio requirit. Et ad hoc eſt opus, quòd agnoſcat illum. Vndè frater, qui reperitur vbi non habet Superiorem proprium, non poteſt licentiari per Prælatum Monaſterij vbi tunc reperitur, etiam ſi ſit Miniſter prouincialis, cùm non ſit Prælatus ſuus. Verumtamen, ſi frater habet licentiam ſui proprij Superioris ad hoc, non eſſet neceſſe petere illam à Prælato Monaſterij, vel Prouinciali, vbi pro tunc eſt, quia ſicut non poteſt illam concedere, ita nec amouere, cum nõ ſit Prælatus ſuus: quamuis tamen de facto poſsit illam impedire. Idcircò enim dicitur in declarationibus Regulæ: illi quibus à ſuis Superioribus, &c. & non dicitur abſolutè à Superioribus. C D

¶ Ex omnibus ſupradictis eliciuntur ſequentia. ¶ Primum, ꝙ Generalis, & Prouinciales (habita cauſa rationabili) poſſunt dare licentiam ſuis ſubditis, vt accedant ad loca exteriora Monaſteriorum quarumcunq; Monialium. Alterũ, quòd Prælati inferiores Prouicialibus, prout ſunt Guardiani, & Cuſtodes, &c. habẽt eandem auctoritatem, & facultatem, pro Monaſterijs Sanctæ Claræ, ac Sancti Dominici. Et in caſibus ſequentibus, pro quibuſlibet Monaſteriis, ſcilicet, pro viſitandis Reliquiis, & tempore Stationũ, ac Proceſsionum generalium, & ad Eccleſiam Monialiũ, & ad habitationẽ fratrum E

deputa-

deputatorum obſequijs illarum, & pro prædicatione facienda, & eleemoſina petenda, prout ſupra dictum eſt. Itaq; inferiores Prælati habent minus, quàm Prouinciales; quòd nequeunt licentiare ſuos ſubditos pro viſitationibus, nec alijs cauſis vltra ſuperius expræſsis, niſi ad monaſteria S. Claræ, & Sancti Dominici, vt dictum eſt. Qui ergò, quò ad omnia voluerint habere facultatē, oportet, quòd à Prouincialibus eis cōmittatur. ¶ Licet autem ſupradicta conceſſa ſint per Prouiſiones Apoſtolicas; nihilominus aliquando committitur maior auctoritas Prælatis inferioribus, vel minuitur, aut in totũ aufertur per Cōſtitutiones generales, ſeu prouinciales, vel Præcepto ſuperiorum. Quo caſu, illud debet obſeruari, non curando de Cōceſsionibus præfatis. ¶ De illis autē, quæ conceſſa, vel limitata ſunt, circa hæc, in capitulis generalibus celebratis Florenciaci, Meclinię, Burdegalię, ac Burgis, & Aſſiſij, non curamus hic dicere; quia illa tranſierũt, ſicut, & Cōſtitutiones vbi continebantur. Solum dico, quòd ſtante aliquo ſtatuto ſuſpenſiuo auctoritatis in hoc caſu cōceſſę Pręlatis inferioribus Prouincialibus, nō eſt opus inquirere qualiter, vel quando, ſeu qua auctoritate poſſint licentiare ſuos ſubditos pro acceſſu ad loca exteriora Monaſteriorũ Monialium, cùm totaliter ſit eis ablata poteſtas per pręfatum ſtatutum; niſi Prouincialis, aut Generalis ſuper hoc fecerint eis nouam Commiſſionem, ſeu Cōceſſionem. Solùm enim Generalis, & Prouinciales habent auctoritatem Apoſtolicam ad ſupradicta, vt dictum eſt.

TANDEM quò ad prædicta ſolet quęri, an Prælatus habens auctoritatem licentiandi ſuos ſubditos in caſu ſupradicto, poſſit etiam licentiare ſeipſum, vel ſuam perſonam ad idem? Solutio huius quæſtionis dependet ex ſolutione alterius quæſtionis vniuerſalis, ſcilicet. Si ea quæ Prælatus poteſt facere erga ſubditos ſuos, poſſit ſimiliter facere erga ſeipſum? Verbi gratia. Poteſt diſpenſare cum eis; poteſt illos abſoluere; poteſt illos licentiare vt accedãt ad loca exteriora Monaſteriorum Monialium, &c. ſi poterit his vti erga ſeipſum, abſq; auctoritate alia, ſeu licentia ſui Superioris? Ad hoc reſpondent Abbas. in c. de ſimonia. & Ioannes de Imola, & Ioannes de ligna. in Clemen. Attendentes. de ſtatu. regu. quòd ſi prouiſio eſt fienda per Abbatem, vt quia mandatur vel cōmittitur ipſi Abbati, vt poſſit abſoluere monachos ſuos

G tunc,

tunc ipſe non comprehenditur. Si autem prouiſio eſt per alium fienda, tunc appellatione Monachorum comprehenditur Abbas. Vt potè, ſi Papa concedat, quod Monachi poſsint tali die abſolui plenariè, &c. tunc enim compreditur Abbas. Et in cap. Magne. de voto, dicit idem Abbas, quòd Epiſcopus, & ſimiles Prælati non poſsint diſpenſare in votis à ſe emiſsis, ſicut poſſunt diſpenſare in ſubditorum votis. Et Petrus de Palude in 4. diſt. dicit. Sciendum eſt, quòd nullus eſt iudex in ſua cauſa, nec Superior ſibi ipſi. Propter quòd nemo ſecum diſpenſare poteſt, niſi propter defectum Superioris; quia vbi mora eſt periculũ allatura, dilatio ſpernenda eſt. Vnde nec Epiſcopus ſecum, ſed Confeſſor eius in omni caſu, quo tempore Epiſcopus cum ſuo inferiori poteſt diſpenſare: Et hoc, quia conceditur ſibi per cap. fi. de pœn. & remiſſ. Sed Papa poteſt ſecum diſpenſare, ſicut cũ alijs; quia Superiorem non habet, cuius auctoritate vti poſsit. Sed melius eſt, quòd ſuo Confeſſori committat, qui auctoritate DEI ipſum abſoluat, eo ipſo, quòd in Confeſſorẽ ab eo electus eſt, &c. Nullus autem inferior ſecum diſpẽſare poteſt, niſi ius ſibi concedat, ſicut Conſtitutiones aliquorũ Religioſorum dant Prælatis, quòd vtantur diſpẽſationibus, ſicut cæteri Fratres. Et Magiſter Vendelinus, qui perfecit opus Gabrielis ſuper 4. ſententiarum refert præfatum dictum Paludenſis, & cõcludit dicens. Vnde nec Papa, nec Epiſcopus ſecum diſpenſare poteſt, ſed per ſuum Confeſſorem. In his verò, quæ ſunt iuris poſitiui, ex quo ſolutus eſt legibus, non eget Papę diſpenſatione. ¶ Probatur idem à ſimili. Notum eſt, quòd Epiſcopi, & Superiores Prælati poſſunt dare licentiam ſubditis ſuis, vt confiteantur cui maluerint. Sed quia ipſi non poterant hoc facere erga ſeipſos, & contulit eis Priuilegium ius, vt ipſi, & alij Prælati immediatè ſubiecti Papæ, prout ſunt Generales Ordinum, poſsint eligere Confeſſorem, quem maluerint; vt in cap. fin. de pœnit. & remiſſ.

¶ ITEM noſtris Prouincialibus, Miniſtris, & Cuſtodibus, ac eorum Vices gerentibus conceſſum eſt, per quodam Priuilegiũ, vt poſsint abſoluere Fratres ſuos excõicatos, & diſpenſare in certis irregularitatibus. Et quia viſum eſt nõ ſufficere iſtud perſonis Prælatorũ huiuſmodi, obtenta eſt alia conceſſio, vt ſimiliter facere poſsint cum eis Confeſſores per ipſos electis prout habet in Mari magno, fol. 56. tract. 2. & ffo. 140.

¶ Item

¶ ITEM Hoſtienſis loquens de Prælatis Religioſis,& habẽtibus curam animarum, ſicut refert Abbas in c. Conquerente de offi. ordi. ponit ſequentia. Caueant ſibi Abbates,& Canonici Eccleſiarum Cathedralium, quæ immediatè ſubſunt Epiſcopo, vel alio Superiori, vt ad eum recurrant in confeſſionibus; nam ab alio non poſſunt abſolui, cùm à iudice non ſuo, abſolutio facta, non teneat c. Omnis, de pœnit.& remiſſ. Dicit tamen dictus Hoſtienſis, quòd non vult damnare illos, qui hoc hactenus non ſeruauerunt, ſi mortui ſunt; ſed relinquit eos diuino iudicio. Et Florentinus dicit, quòd licet Hoſtienſis, & Guillelmus dicant, quòd cum eſt de more alicuius Eccleſiæ, vt vnus Sacerdos audiat alium Sacerdotem, & abſoluat, & Epiſcopus hoc ſciens fieri, communiter tolleraт, poteſt fieri; quia eo ipſo præſumitur tacitè approbare, ac licentiam dare. Non videtur (dicit præfatus Florentinus) iſta opinio multum tuta; quia poſt Hoſtiẽſem, & Guilelmum, declaratum eſt per ius nouum in c. Si Epiſcopus de pœn. & rem. lib. 6. quòd nulla conſuetudine poteſt introduci, vt aliquis præter Superioris licentiam, poſsit confiteri, & abſolui.

¶ ITEM, ſicut nemo poteſt generare ſeipſum, ita nec regenerare, vt in cap. debitum de Baptiſmo.

¶ ITEM, inter dantem, & recipientẽ debet eſſe deſtinctio.

¶ Et loquendo in particulari in noſtro propoſito, quod eſt dare licentiam pro eundo ad loca exteriora Monaſteriorum Monialium, apparet clarius, quòd Prælatus nequeat accedere ad huiuſmodi loca, ſine licẽtia ſui Superioris; quia cùm in hoc requiratur examinatio legitimæ cauſæ, ac maturitas religioſæ perſonæ, nullusq; debeat eſſe iudex in his, quæ ſuã perſonam tangunt, requiritur determinatio Superioris, qui iudicet, ac in eo diſpenſet. ¶ Si autem dicatur, quòd conſuetudo eſt in contrarium, poteſt reſponderi, quod in multis alijs illicitis, & iuri contrarijs accidit idem; ſed non propter hoc excuſantur in conſcientia contrarium facientes. Circa quod dicit præfatus Vendelinus in 4. diſt. 38. Et quò Prælati ſępenumerò diſsimulant in poſitiuis Conſtitutionibus, ergo vbi non eſt data certa forma, & modus diſpenſandi de iure ſcripto, ſufficit, cum ſciunt ſuis legibus paſsim contraire, quòd nõ contradicant, nec reclamant verbo, aut facto, cùm tamen liberè contradicere poſsint, ſecundũ Gerſonem in regulis moralibus. Sed licet hoc procedat de abolitione legum ſuarũ po

ſitiuarũ, non tñ huiuſmodi non correctio tranſgreſsionis vo- A
ti, aut diſsimulatio nuda ſufficit in foro conſcientiæ ad rela-
xãdum votum,ſi eſt adhuc obligatorium. Hic enim opus eſt,
Prelatum vti iure ſuo, & ex auctoritate diſpenſare, & de hoc
certiorem reddi diſpenſatum, ſi vult eſſe tutus; Secus de ſuis
Conſtitutionibus,quę poſſunt non obſeruatę abrogari,& põt
fieri pręſcriptio. hęc ille. ¶ Ex prædictis patet clarè, non ſe-
qui, quòd aliquis poſsit diſpẽſare ſecum, aut facere erga ſe-
ipſum, quòd poteſt erga ſubditos ſuos, imò remanet opti- B
mè probatum. Quid ergo dicendum? Rñdetur, quòd debe-
ret prouideri in hoc per conceſsionem Apoſtolicã, qua con-
cederetur, quòd quilibet Prælatus poſſet diſpenſari, & pro-
uideri,ſeu licentiari in huiuſmodi caſu,& ſimilibus,per Con-
feſſorem electum ab ipſo,in oĩbus quæ ipſe poſſet diſpenſare,
ac prouidere circa ſubditos ſuos. Interim autem, quòd talis
Cõceſsio non habetur, oporteret, ꝙ Capitulum generale per
ſuã Conſtit. iſtud declararet,atq; concederet. Sed adhuc tunc C
remaneret Generalis abſq; prouiſione, pro quo non põt ex-
cuſari licentia Apoſtolica. ¶ Si aũt quæratur, cùm nunc non
habeatur prouiſio Apoſtolica, nec Capituli generalis,quali-
ter in hoc ſe habeant Prælati? Rñdetur quòd inferiores Pro-
uinciali, vt Cuſtodes, & Guardiani, debent prouideri in hoc
auctoritate ſui Prouincialis, pro quo data eſt forma,eorum,
ſcilicet,q̃ debent petere,& neceſſe habent obtinere,in Specu-
lo Fratrum Min. fo.24.col.2. Et oportet,ꝙ in hoc ſint pręmo- D
niti, ſeu auiſati, vt dici ſolet, quatenus ſine ſcrupulo proce-
dant in rebus ſuis. Prouinciales verò attendant ſuam cõmiſ-
ſionem, quam generalis dat eis, videantq; vtrum præfata fa-
cultas contineatur ibi, vel cõprehendatur in contentis ibi-
dem. Generalis autem fortè poſſet iuuari de.c. fi. de pœn. &
rem. quòd capitulum,licèt ſolùm loquatur in confeſsione,vi-
detur poſſe etiã intelligi in diſpenſatione, prout aliqui docto
res dicunt. Et idẽ in alijs,q̃ ſunt annexa iſtis. Et hoc,quia ſunt E
exẽpti, & Prælati immediati Papæ. Iſtæ.n. tres conditiones
debent concurrere in inferioribus Epis; vt Priuilegio dicti c.
vti poſsint, & gaudere, prout communiter Canoniſtæ intel-
ligunt. Et quia in alijs Prælatis, vt ſunt Prouinciales, Cuſto-
des, & Guardiani, deficit vna prædictarũ conditionum, ſci-
licet eſſe immediatos Papæ, non conceditur eis aliquid per
ſupradictum c.fi. licèt aliter ſenſerit Compoſitor Margaritæ.
¶ Verum

¶ Verum eſt tamen, quòd quãtum ad accedendum ad loca exteriora Monaſteriorum Monialium, Generalis, & Prouinciales, non obſtantibus ſupradictis, poterũt accedere in Monaſterijs Monialiũ ſuæ gubernationi ſubiectis; quia ipſi ſunt Viſitatores illorum, habita tamen neceſſitate, ſeu aliqua rationabili cauſa, ſuum officium tangens. Attamen pro Monaſterijs ſuæ gubernationi non ſubiectis, erit neceſſaria licentia, vt ſupradictum eſt. Si autem alicui viſum fuerit, quòd iſta ſit ſcrupuloſa nouitas, attribuat culpam fundamentis ſuperius adductis, quæ clariſſimè hoc dicunt, & probant. Vel ſi inuenerit ſolutionem ſupradictorum fundamentorum, vel vnde diſſoluat, quod huiuſmodi fundamenta probãt, potueritq; fundare contrarium, ſequatur illud.

¶ Ceterùm, ita iſta, quàm reliqua in hac materia ſuperius poſita, qui latius voluerit videre, reperiet optimè poſita, in tractatu Clipeus ſacrarum Monialium denominato, per Reuerendum, ac doctiſsimum patrem bonæ memoriæ Fratrem Ioannem de Argumanes editum.

ANNOTATIO CORDVBAE.

QVÒAD §. 4. *vbi Nic. 3. conformiter ad Greg. 9. in ſua declaratione probibet nobis Fratribus Min. acceſſum ad loca exteriora Monaſteriorum Monialium. Quæritur primò, vtrum nobis ſit etiam probibitus ex vi Regulæ prædictus acceſſus? ad quod reſpõdeo, quòd hic eſt duplex opinio. Prima eſt multorum, & videtur communiter ſit haberi, & practicari, quòd, ſcilicet, ex vi Regulæ ſolùm eſt prohibitus nobis ingreſſus ad præfata Monaſteria. Acceſſus autem ad præfata loca exteriora, non eſt nobis ex vi Regulæ noſtræ prohibitus, ſed, ſolùm præcepto Papali, ſeu Eccleſiaſtico, ſeu Prælatorum noſtrorum; Probant 1. ſcilicet, quòd præfatus acceſſus non eſt prohibitus nobis per Regulam, quia Regula ſolùm facit mentionem de ingreſſu, vt patet. Item Hug. cap. 10. videtur id innuere, quamuis non clare, & tract. 10. plag. paupertatis plag. 8. & 9. & ſpecul. Fratrum Min. ſſſſ. 10. id expreſsè tenet, & multi alij, & quidem ſatis docti ſunt ad idem. Alia eſt Opinio, quæ mihi etiã videtur probabilis valdè, quòd ſcilicet ex vi Regulæ, & de eius intentione, probibitus eſt nobis præfatus acceſſus ad loquendum ad Monaſteria quorũcunq; Monialium. vt ſup. cap. 11. quæſt. 3. latius habetur. ibi videatur. Secundò quæritur, vtrum præfatus acceſſus ad loca exteriora Monaſterij Monialium quarumcunq; ſit nobis probi*

Acceſſus ad Monaſt. Mon. an ſit prohibitus ex vi Reg.

Alia opin.

Acceſsus ad loquendum.

Acceſſus ad loca exteriora.

prohibitus per Papam in hoc tempore. Reſpondeo, hic eſt duplex Opinio; prima eſt ſatis communis ferè omnium, & dicit quòd ſic, vt patet per Nic. 3. & Benedictum 12. vt habetur in Compendio tit. Accedere. §. 4. & 5. & non ſunt reuocata hæc per Six. 4. in ſua declaratione fol. 22. ff. 106. quia ſecundum hos ſic opinantes, ſolùm loquitur ibi Sixt. reuocando prohibitiones, & cenſuras vltra Regulam editas à Papa, vt tenet Collector in Cōpendio tit. Statuta ordinis. §. 1. nec reuocata ſunt per alium ſucceſſorem, vt patet, ergo &c. Secunda Opinio eſt aliorum dicentium, quòd præfatus acceſſus iam non eſt nobis prohibitus per Papā, vel per Eccleſiam. Ratio eorum eſt, quia Sixt. 4. vbi ſup. reuocauit prohibitiones, & cenſuras omnes, vltra Regulam editas, non ſolùm intra Ordinem, ſed à Papa, ſeu ab alijs quibuſq; ſpecialiter pro nobis Fratribus Minoribus, quia ſic videtur contineri in præfata declaratione Six. 4. Quid horum ſit verius, & tenendum, ſup. cap. 11. q. 3. latius habetur. Nam, & adhuc manet prohibitio generalis Papalis, ſeu Eccleſiæ, facta omnibus Chriſtianis de cauendis familiaritatibus, & frequentia Monaſteriorum quarumcunq; Monialium, quæ habetur in Compendio, tit. hoc, ſcilicet, Accedere. §. 1. & 2. & 3. & per Bonif. 8. lib. 6. de ſtatu regular. c. periculoſo, vt habetur in Compendio tit. clauſura. §. 1. quia tales prohibitiones generales non reuocantur per Sixt. 4. ſed ſolùm ſpeciales factæ pro nobis ſpecialiter, vt hoc probabitur latius infra tit. Ingredi. §. 19. & titul. Statuta; quamuis quidam pater eruditus oppoſitum fuerit opinatus quoad hoc. Similiter, non reuocantur prohibitiones ſucceſſorum poſt Sixt. 4. ſiquæ poſt hac fuerunt, quia par in parem non habet imperium. Similiter nō reuocantur prohibitiones noſtrorum Prælatorum, aut Cap. Generalis, & Prouincialis. quoad hoc poſt Sixt. 4. & quia ſolùm reuocauit præcedentia, non futura poſt eum, vt patet in prædicta Declaratione, ſeu Priuileg. Sixt. 4. Ideò ſtandum eſt cautè, & timoratè Præceptis, & Statutis Ordinis, etiam ſi Sixtus 4. reuocaſſet omnia præcedentia, etiam ſi per Regulam non eſſet prohibitus præfatus acceſſus, cuius oppoſitum probabile videtur, vt dictum eſt; & quoad hoc vide quod proximè ſuper §. 13. notatur: ſubſequenter, quid, & quomodo circa hoc ſtatutum ſit nunc in Ordine, vide de hijs latius quæ dixi in cap. 11. quæſt. 3. in expoſitione noſtræ Regulæ.

A

Alia opin.

B

C

D

E

¶ *Quoad §. 5. notandum, quòd illud ſtatutum Benedicti 12. ponitur diminutè ibi à Collectore, & melius ponitur ab eo in Comp. tit. Clauſura. ſic & nos paulò ſuperius cap. 11. q. 3. poſuimus, in expoſit. Reg.*

¶ *Quoad §. 13. vbi Collector reſoluit Conceſſiones factas nobis ad accedendum ad Monaſteria Monialium, adde & tu, quod tandem pro hoc tempore ſtatutum eſt in Cap. generali Toloſano, anno 1532. hoc modo,*

Ar-

A Arceantur ſtudioſiſſimè fratrum acceſſus ad Monialium, & ſororum loca, & nullo modo cum eiſdem loqui poſſint, niſi à Miniſtro Prouinciali licentiam in ſcriptis habeant; liceat tamen hoſpitij, & celebrationis gratia ad huiuſmodi loca accedere, vbi fratrum Conuentus non ſunt, hæc ibi. Notandum etiam, quòd Conceſſiones concedentes nobis acceſſum, vel ingreſſum ad Monaſteria Sanctæ Claræ, benè poſſunt extendi ad alia Monaſteria Monialium, quibus eadem priuilegia communicantur; vtpotè ad Moniales Conceptionis, & è contra; dummodò ſit omnino vtrobiq; B eadem ratio; puta, quòd ſint ſub eadem clauſuræ obligatione, & ſub eadem obedientia, vt ſunt Moniales Sanctæ Claræ, & Conceptionis, quò ad ingreſſum erit idem iudiciũ. Non autem quòad Moniales Sancti Dominici, etiam ſi habeant votum clauſuræ, ex quo non ſunt ſub eadem obedientia, quò ad acceſſum, videtur idem iudicium, & eadem ratio. Et ratio horum eſt, quia vbi eſt eadem ratio, ibi & idem ius, vt habetur in L. illud. ff. ad legem aqui. & not. glo. in cap. maiores, extra de baptiſ. ſuper verſ. in conſimilibus; quòd notetur pro communicationibus priuileg. vt C boc notauit quidam pater ſatis eruditus in huiuſmodi.

Statutum generale circa acceſſum ad Monaſteria Monialiũ.

Conceſſiones pro Monaſt. S. Claræ extenduntur ad alia.

Nota pro communicatiõe Priuilegiorũ.

¶ Quòad idem, vbi Collector dicit duo: Primùm, quòd Superior qui debet dare licentiam fratri ad præfatum acceſſum, debet eſſe Prælatus proprius fratris ipſius, cui conceditur licentia, & non alius, in cuius Conuentu eſt hoſpes. Secundò dicit ibidem paulò inferius, quòd non obſtantibus ſupradictis Conceſſionibus Papalibus, ſtandum eſt Statutis noſtrorum Cap. Generalium; & Prouincialium circa hoc, hæc ille. Quòad primùm, de licentia Prælati proprij, &c. dic quòd hoc eſt verum regulariter, & vniuerſaliter, & ſtando in rigore ipſorum priuilegiorum. Sed D quia, conſuetudo eſt optima interpres legum humanarum, & præualet ipſis legibus (vt eſt communis regula Iuriſtarum, & Theologorum) & in Ordine noſtro eſt conſuetudo, quòd dum Frater hoſpes eſt in Conuentu alterius Prælati, ſeu in aliena Prouincia, tenetur illi obedire, ſaltem in pertinentibus ad gubernationem exteriorum actuũ, & reputatur ille, pro tunc ſuus Prælatus, vt ab eo gubernetur, et ei prouideatur in ſuis neceſſitatibus corporalibus, & ſpiritualibus interim emergẽtibus. Ideò, ſi à E tali Prælato præcipiatur tali fratri hoſpiti, vt vadat ad ſociandum aliquẽ Confeſſorem, ſeu Fratrem, ad Monaſteria Monialium, etiam ad intrandum clauſuram cum eo, in caſu quo aliàs poteſt licitè intrari, ſeu ſi occurrente neceſſitate, ſine fraude talis Prælatus det illi licentiam, ſicut ſuo ſubdito dare poſſet, videtur quod licitè fiat; quia ſic quòad hoc, videtur conſuetudine practicari; ideò non eſt in hoc nimis ſcrupulandum, dũ ſyncero, & ſimplici animo obeditur, & viuitur ſine fraude. dico notanter, ſine fraude, quia ſi quid in fraudem fieret non eſſet licitum, vtpotè, ſi quis

Licentia proprij Prelati ad accedendum ad Monaſt. requiritur.

Sed quid de fratrib⁹ hoſpi.

ſi quis eo animo veniret hoſpes ad Prouinciam, ſeu Conuentum alterius Prælati, vt de eius licentia colloqueretur cum Monialibus, nolens eam habere à ſuo proprio Prælato; tunc enim nõ poſſet id licitè facere in fraudem. Fraus enim, & dolus in foro diuino, pariter & humano patrocinari non debet alicui. Quòad ſecundum, quòd ſtandum eſt ſtatutis cap. Generalis, & Prouincialis, nõ obſtantibus Conceſſionibus Papalibus circa hoc, &c. Notandum, quòd hoc eſt verum, ſi prædicta Statuta fiant auctoritate Apoſtolica ad reuocandum Conceſſiones Papales, vt ſup. titu. abſolutio. §. 7. notatum eſt, & quia Leo 10. ſſſ. 17. Conc. 56. vt habetur in Compendio in hoc §. 13. conceſſit, quòd poſſumus accedere ad præfata Monaſteria, etiam ad loquendum cum Monialibus, ſecundum quod in noſtris capitulis Generalibus, & Prouincialibus fuerit ſtatutum, & limitatum, &c. Inſuper, quia in ſingulis cap. Gener. ferè ſemper habetur auctoritas Papæ ad omnia ib. ſtatuenda, &c. Ideò benè dicit Collector generaliter loquendo ex præfata ſuppoſitione, auctoritatis Papalis, quòd ſtandum eſt Statutis Cap. Gener. & Prouinc. A B

¶ Standum eſſe ſtatutis generalibus nõ obſtantibus conceſſionibus Pap. quãdo poſſit.

¶ Quòad illa duo quæ in quæſtione Collector dicit. Primũ, quòd Guardianus, & Cuſtos, qui poteſt licentiare ſuum ſubditum ad præfatum acceſſum, ſeu ingreſſum (in caſu quo permittitur) non poteſt licentiare ſe ipſum; ſed à Superiore oportet habere licentiam pro ſe; ratio eius eſt, quia in prædictis Priuilegijs, & Conceſſionibus; non conceditur ipſis, quòd poſſint ipſi in prædictis caſibus intrare, ſeu accedere: ſed quòd de licentia Superiorum intrent fratres, ſeu accedant: nullus autem poteſt cũ ſeipſo diſpenſare, aut ſeipſum abſoluere, ſeu iudicare; quia nullus iudex ſui ipſius in ſua cauſa, et allegat ibi multos textus, & doct. ad id, ergo, &c. Sed ſaluo meliori iudicio, dicendum eſt, quòd Cuſtos, & Guardianus benè poteſt licentiare ſeipſum, ſicut & ſuum ſubditum; niſi hoc ei expreſsè prohibeatur per Superiores: & ratio eſt, quia in actibus qui nõ ſunt iuriſdictionis, vel iudiciariæ poteſtatis, ſed ſuperioritatis tantùm, benè poteſt quis licentiare ſeipſum, ſicut & ſubditos ſuos, quomodocunq; habeat talem poteſtatem, ſcilicet, ordinariam ex officio, aut ex commiſſione, ſeu ex conceſſione facta ſibi, ratione officij, maximè per Papam; quia eo ipſo quo ipſi confiditur, vt poſſit licentiare alios, confiditur, & conceditur, quòd & ſeipſum ſimiliter poſſit licentiare, niſi, vt dixi, ſpecialiter id ei prohibeatur ex cauſa. Hoc patet in licentiando ad Ordines, ad itinerandum, ſeu vt Religioſus exeat clauſtrum ad ſtudia, &c. vel vt ſit teſtis in teſtamento, &c. huiuſmodi; vt recipiat legata, vt procuret pecuniã pro neceſſitatibus, &c. vt de hijs & ſimilibus patet in Summiſtis, & alibi ſecundùm ſubiectam materiam. Similiter ſecundùm multos Doct. Prælatus concedens Indulg. poteſt eas lucrari, ſicut & ſubditi, quibus, eas conceſſit, C D E

Prælatus qui poteſt licentiare alios an poterit licentiare ſe ipſos?

ceſſit, vt patet in 4.diſt. 20. & facit ad hoc Gaietanus. 2. 2. q. 96. art. 5. dicens, quòd in ſuis legibus poteſt Superior eo modo ſecum diſpenſare, ſicut & cum ſuis ſubditis. ergo ſimiliter, poteſt Prælatus ſeipſum licentiare ad acceſſum, & ingreſſum, ſicut & ſuum ſubditum; quia ſimiliter eſt actus ſuperioritatis, non autem iudiciariæ auctoritatis, ſeu iuriſdictionis. Ad rationes autem, ſeu auctoritates, & Doct. in oppoſitum allegatos per Collectorem. Reſpon. quòd non ſunt ad propoſitum; illa enim omnia procedunt, & loquentur de actibus iuriſdictionis, vel iudiciariæ abſolutionis, quia in hijs nemo poteſt eſſe iudex ſui ipſius, neq; in ſe exercere tales actus iuriſdictionis, vel abſolutionis iudicialis; vt boc latius egimus in quodam tract. de Indulgentijs, & ſimiliter de diſpenſatione Votorum, & huiuſmodi; quia tendit ad actum iudiciariũ, vel quia ſpecialiter prohibetur, ſeu prohibitum declaratur, ne, ſcilicet, quis poſſit ſecum diſpenſare, ſicut cum ſubdito, niſi in caſu permiſſo: vtpotè, in neceſſitate, quæ non patitur moram, & huiuſmodi; ergo cùm licentia ad accedendum, ſeu ingrediendum Monaſteria, in caſu alijs licito, non ſit actus iuriſdictionis, vel iudiciariæ abſolutionis, nec ſit probibitum ipſis Superioribus, ſeipſos licentiare, ſicut & ſubditos, videtur quòd poſſint ſeipſos, ſicut & ſubditos, licentiare: & facit adhoc conſuetudo, quæ eſt optima interpres omnium legum humanarum, & æquiualet legi. Neq; eſt dicenda corruptela, cùm non ſit in ſe aliàs peccatum, neq; peccatũ ſouens, vt patet. Reſpondetur ad rationes in oppoſitũ.

Quòad 2. quod dicit ibidem Coll. quòd, ſcilicet, Miniſtri Prouin. Cuſt. & Guard. non ſunt illi Prælati, quibus in cap. fi. Ne pro dilatione, de pœnitentia, & remiſſ. conceditur à iure, vt poſſint eligere Confeſſorem adhibitum, vbicunque, & quotieſcunque, vt ibi Prælatis exemptis conceditur, & in hoc ipſe ſequitur Opin. Sum. Ang. tit. confeſſio. 3. §. 5. ſecundum Hoſtien. Panorm. & Monald. Notandum, quòd oppoſi. tenet Florent. 3. part. Sum. tit. 17. cap. 2. §. & in 1. part. deſecerunt cap. 2. dicens, quòd inter Prælatos inferiores Epiſcopo, quibus etiam ibi datur illi facultas eligendi Confeſſorem, computatur Prior, vel alius talis, qui in eo Conuentu non habet Superiorem. Et idem tenet Silueſt. tit. Confeſſ. 1. §. 8. poſt Palud. in 4. vbi etiam Silu. exemplificat de Priore ſubiecto Abbati. Idem etiam tenet Alex. de Arioſtis in ſua Sũmula part. 4. cap. 3. §. 6. ponens exemplum in Epiſcopis, qui ſunt ſubiectiſuo Archiepiſcopo. Item Margarita Confeſſorum fol. 8. agens de hoc, ponit etiam Priores Prædicatorum. & Guardianos fratrum, dicens eos habere hoc Priuilegium dicti cap. fi. de pœnitentia, & remiſſio. & Sum. Roſ. tit. Confeſſio. 3. §. 37. & ſupplementum eo tit. §. 14. tacitè videntur idem ſentire; ex quo indiſtinctè generaliter dicunt, quòd omnes minores Prælati exempti gaudent Priuilegio dicti cap. Ne pro dilatione. 2 An Miniſtri Cuſto. & Guard. ſit illi Prælati quib⁹ cõceditur poſſe ſibi eligere cõfeſſorem.

Item littera ipſius cap. fi. vbi in tex. ad litteram ſic habetur: Ne pro dilatione pœnitentiæ periculum immineat animarum, permittimus Epiſcopis, & alijs Superioribus, necnon minoribus Prælatis exemptis, vt etiã præter ſui Superioris licentiam, prouidum, & diſcretum ſibi poſſint eligere Confeſſorem, hæc ibi. Quæ verba, ſcilicet (præter ſui Superioris licentiam) cùm poſt omnia ponantur, & nihil diſtinguant; ergo cõprehendunt omnes minores Prælatos exemptos, etiam non immediatos Papæ. Nam ſi requireretur (vt ait Collector, cum alijs ſuæ opinionis) quòd tales Prælati eſſent ſubiecti immediatè Papæ, certum eſt quòd non ponerentur illa verba, ſcilicet (præter ſui Superioris licentiam) & facit ad hoc idem, Panormi. ibidem dicens, quòd Prælatus, ibi ſumitur in lata ſignificatione; vndè ait, quòd Rectores Eccleſiarum ibi comprehenduntur. ergò habetur intentum pro hac 2. opinione, contra primam opinionem Collectoris, & aliorum, quos ipſe ſequitur. Et ad Hoſtien. qui fuit caput illius primæ opinionis Collectoris; dico, quòd non eſt locutus aſſertiuè, ſed tãtùm dubitatiuè, vt poteſt videri ex eius verbis, & ſi loqueretur aſſertiuè ſic opinando, dico quòd non valeat eius gloſſa, aut opinio contra textum apertum. Notandum tamen, quòd Guardiani Minorum, virtute huius conceſſionis, non poſſunt abſolui ad libitum de caſibus reſeruatis, tàm Prouincialibus, quàm alijs, virtute Regulæ, ſeu alterius iuris: quia ſuper hoc nihil conceditur in illo cap. fi. Notandum etiam, quòd hoc dictum Priuilegium, ſeu Conceſſio iuris communis, conceſſa à Papa dictis Prælatis, non poteſt tolli per Statuta Ordinis, aut per Prælatos ſuperiores, niſi ad hoc habeant auctoritatem à Papa; quia Inferior non poteſt tollere conceſſionem Superioris, vt ſup. Super tit. abſolu. ord. quòad fratres. §. 7. notatum eſt. Sed an iam Statuta Ordinis, auctoritate Papæ, abſtulerint hanc conceſſionem à Guardianis? videtur quòd non. Illud autem quod habetur in Conſtitut. Ordinis, quod, ſcilicet, fratres nulli confiteantur, vbiq; etiam hoſpites, niſi de licentia Prælatorũ, ſecundum Priuileg. Boniſac. 8. conſtat, quòd ſolùm loquitur de ſubditis, non de Prælatis quibuſcunque, quorum nomine etiam Guardiani intelliguntur, vt inf. tit. Guardianis. §. 1. habetur. A B C

Nota.

Conceſſio hæc non poteſt tolli p Statuta Ordinis. D

Quod Priuileg habetur ſup. tit. abſol. ord. quòad fratres §. 9.

Similiter, an præfatum Priuilegium ſit iam perditũ quòad ipſos Guardianos per nõ vſum, aut per conſuetudinem contrariam, aut per contrauentionem eorum, qui exiſtentes hoſpites in Conuentibus alijs, non niſi de licentia aliorum Prælatorum, in quorum Conuentibus ſunt, confitentur? videtur quòd non, ad quod facere, videtur id quòd ſupra tit. Abſolutio quòad ſeculares primò, ſuper §. 19. notatum eſt, & longiore examinatione opus eſt, & ſuper omnia, ſtandum cenſeo conſuetudini Ordinis legitimè præſcriptæ, & approbatæ. E

CAPVCCINI ANNOTATIO.

CIRCA hanc materiam intrandi, ſeù accedendi ad Monaſteria Monialium, ſeu Regularium, obſeruandæ ſunt Conſtitu. Greg. xiij. Conſt. 36. in Bullario, & Papæ Pij V. Conſt. 22. & 100. & vide pleniùs in verbo, Clauſura Monialium; & in verbo, Ingredi Monaſteria. Incipit vbi gratię ann. 1575. Incipit regular. ann. 1566.

Eſt tamen nunc notandū, quòd Regulares adeuntes Monaſteria Monialium, abſq; Epiſcopi licentia, incidunt in pœnam excommunicationis, quàm Epiſcopus ſuo edicto propoſuit: niſi Regulares illi haberēt ex Priuilegio, quòd non poſſent excommunicari; quia tunc deberent puniri à ſuis Superioribus alia pœna. Qui regulares ſic excommunicati, non poſſunt abſolui à ſuis Superioribus, ſed ab Epiſcopo, qui ſibi hunc abſolutionem reſeruauit. Ita ſacram Cardin. Congreg. ſupra Concilium, reſpondiſſe inuenitur die 9. Aprilis. 1587.

ALIENATIO BONORVM.

CONCILIVM Conſtantiēſe ſtatuit, quòd Generalis Fratrum Minorum poſsit tollere quaſcunq; ſuperfluitates, ſiue ſint in rebus mobilibus, vel immobilibus, quantùm fieri poterit bono modo, habito ſemper conſilio maiorum, & diſcretorum. Ac eligendo (ſi opus fuerit) aliquas perſonas, quæ ipſas ſuperfluitates, auctoritate dicti Concilij vendant, cōmutent, aut aliàs in operibus Conuentuū conuertant. B. fol. 26. Et flo. 110. conc. 236.

MARTINVS Quintus, vt res oblatas, donatas, aut in vltima voluntate relictas Ordini Fratrum Minorū, vel Fratribus eiuſdē Ordinis, quarum proprietas, & dominium nullo modo ſpectat ad Romanam Eccleſiam, poſsit Procurator, vel Syndicus, auctoritate Sedis Apoſtolicę deputatus, res ipſas, & rerum prædictarū precium, nomine ipſius Eccleſiæ, recipere, & in Fratrū ipſorum vtilitates (prout eis licet ex Regula, vel declaratione Regulæ) cōuertere, ſicut & quando à Generali, vel Prouinciali in Prouincia ſua extiterint requiſiti. Ac ſimiliter quòd ijdem Syndici, vel Procuratores poſſint petere, exigere, recipere, & alienare prædicta. Circa quę, & alia plura, plenam, & liberam conceſsit facultatem. B. fol. 129. conce. 290. Syndicus.

Virtu-

Collectio. ¶ Virtute verbi Alienare, in præfata conceſsione poſiti, videtur, quòd Syndicus, vel Procurator Sedis Apoſtolicę, Fratribus Minoribus deputatus, poteſt vendere illa, quæ aliquo tempore fuerunt in vſu Ordinis, ſeu Fratrum; & poſtea videntur ſuperflua, vel minus vtilia, quàm alia, quibus Fratres huiuſmodi indigent, accedente tamen licentia Miniſtrorũ Generalis, ſeu Prouincialiũ. ¶ Ac ſimiliter videtur, quòd poſſit idem Syndicus, vel Procurator res præfatas impignorare pro aliquo mutuo habendo, ad neceſsitates Fratrum ſubleuãdas. ¶ Fratres tamen prædicti, ſicut nequeunt alienare, nec vendere; quia ſunt actus proprietatis, ſic etiam non poſſunt impignorare res ſuo vſui conceſſas; præſertim quia Nicol. 3. in declaratione Regulæ quæ incipit. Exijt qui ſeminat. §. Ceterum: dicit ſic. Dicimus in primis, quòd Fratres ipſi à mutuis contrahendis abſtineant; cum eis mutuum contrahere, ipſorum ſtatu conſiderato, non liceat. Et infra §. Quia verò, ait idem. Quia verò dominium librorum, & aliorum mobiliũ, quibus tàm Ordo, quàm Fratres vtuntur (quæ tamen non ſint dominij aliorum) ad Eccleſiam Romanã ſpecialiter ſpectare dignoſcitur, & quia libros, & mobilia interdũ contigit, ſeu expedit vendi, vel etiam commutari; Fratrum vtilitatibus, & eorum conſcientijs prouidere volentes, eadem auctoritate concedimus, vt commutatio talium rerum, & ad eas res, quarum vſum Fratribus liceat habere, de Generalis, & Prouincialium Miniſtrorum in ſuis adminiſtrationibus coniunctim, vel diuiſim auctoritate procedat. Quibus etiam de diſpoſitione vſus talium rerum concedimus ordinare. Si verò res huiuſmodi, æſtimato precio, vendi cõtingat, cum Fratribus ipſis per ſe, vel per alium recipere pecuniam (Regula prohibente) non liceat, ordinamus, & volumus, quòd talis pecunia, ſeu precium recipiatur, & expendatur in rem licitam, cuius vſum Fratribus licèt habere, per Procuratorem à præfata ſede deputandum, iuxta modum in ſuperioribus neceſsitatibus præteritis, & ingruentibus ordinatum. Hæc Nicolaus tertius.

A B C D E

3 Ex iure cõmuni. CLEMENS Quintus, Monaſteriorum, & aliarum adminiſtrationum regularium diſpendijs occurrere volens, perpetuo prohibuit edicto, ne quis religioſus Monaſterio, Prioratui, Eccleſiæ, ſeu adminiſtrationis cuiuis præſidens, iura, redditus, aut poſſeſsiones eiuſdem, alicui ad vitam eius,

ſeu

A ſeu aliud certum tempus, pecunia etiam inde recepta, quouis modo concedat, niſi neceſsitas, aut vtilitas Monaſterij, Prioratus, Eccleſiæ, aut Adminiſtrationis huiuſmodi hoc expoſcat Conuentus ſui, aut ſi Conuentum non habeat, Prælati proprij aſſenſu ad hoc nihilominus accedente. Si quis autẽ contrafecerit, pœnam ſuſpẽſionis ab officio eo ipſo incurrat, nec ex conceſsione ipſius, recipiẽti ius aliquod acquiratur. Verùm præmiſſa ad locationes, vel etiam reddituum, aut fru-
B ctuum venditiones ad tempus modicum faciendas, declarauit non extendi. Habetur in Clementina Monaſteriorum, de rebus Eccleſiæ non alienandis.

PAVLVS Secundus, protulit excommunicationis ſententiam in eos, qui bona Eccleſiaſtica quęcunq; alienãt, vel pactum (per quòd ipſorum dominium trãsfertur) faciunt, cõceſsionem, hypothecam, locationem, & conductionem vltra triennium, necnon infeudationem, vel contractum emphi- 4 Ex iurecõmuni.
C teoticum (præterquàm in caſibus à iure permiſsis) aut de rebus, & bonis in emphiteoſin ab antiquo concedi ſolitis: & tũc Eccleſiarum euidenti vtilitate, ac de fructibus, & bonis, quæ ſeruando ſeruari nõ poſſunt, pro inſtantis temporis exigentia. Et ſimilem ſententiam protulit in eos, qui bona ſic alienata recipiunt. Alienationemq́; ipſam nullius voluit eſſe momenti. Habetur in extrauaganti. Ambicioſè.

LEO Decimus conceſsit licentiam, & facultatem Abbatiſsis, & Monialibus Sãctæ Claræ vltra mõtanis, ſub obe- 5 Pro monialib⁹. S. Claræ.
D dientia Fratrum Minorũ regularis obſeruantię exiſtentibus, vt de conſenſu Miniſtrorum Prouincialium, ac maioris partis Conuentuum, poſsint bona ſuorum Monaſteriorum (cuiuſcunq; annui valoris, & qualitatis fuerint) pro alijs immobilibus, & ſtabilibus bonis, & annuis redditibus, & vaſſallis, in euidẽtem vtilitatem eorundem Monaſteriorum permutare, ſeu illa vendere, vt ex precio illorum, alia bona eiſdem
E monaſterijs vtiliora emantur; non obſtantibus quibuſcũque in contrarium facientibus. B ffſſo.43. conc. 138.

¶ IDEM Leo conceſsit Abbatiſsis, & Monialibus S. Clarę, ac Tertiarijs, vt pro emergentibus neceſsitatibus, & euidẽtibus vtilitatibus Conuentuum, & Monaſteriorum ſuorum, poſsint vendi, & alienari, ac permutari quęlibet bona immobilia dictorum Monaſteriorum, de licentia tamen, & conſenſu Generalis, aut Prouincialium Miniſtrorum, & duarũ par- 6 Pro monialib⁹. S. Claræ, & tertiarijs.

tium

tium Conuentuum Minorum, & Monaſteriorum, quorum di- A
cta bona fuerint. Ac ſimiliter, quòd de conſenſu maioris partis earumdem, etiam vltra triennium, locare (vltimis teſtatorum voluntatibus non obſtantibus) dummodò id in Conuentuum, Locorum, & Monaſteriorum ipſorum euidentẽ vtilitatem (habitam diligenti informatione à duobus, vel tribus viris locorum, in quibus bona talia conſiſtunt) cedere dignoſcatur. Super quo conſcientias Prælatorum, & prædictorum bonorum virorum onerat. B. ffo. 53. conc. 152. B

7 ¶ IDEM Leo fecit aliàm Cõceſsionem circa materiã Alienationis, quæ habetur in dictione Bona. §. vltimo.

8 CLEMENS Septimus, extendit ad Ordinem noſtrum regularis obſeruantiæ ſupra poſitam Leonis conceſsionẽ. §. 5. dummodò, recipiendæ pæcuniæ in domorum noſtrarum reparationem, & earundem neceſsitates conuertantur; prout patet per Breue eiuſdẽ Clementis, Dat. die 7. Mart. 1524.

ANNOTATIO CORDVBAE. C

QVÒAD §. 1. vbi Collect. r agit, quomodo per Syndicum poſſumus Alienare res pertinentes ad Papam, & impignorare, &c. latius vid. in Medulla. cap. 4. q. 16. Et quò ad impignorationes in eodem tractatu cap. 6. quæſt. 5.

CAPVCCINI ANNOTATIO. D

Facultas Fratribus Minoribus de obſeruãtia conceſſa pro alienatione Bonorum.

LEO X. anno 1529. Fratribus Minoribus, Regularis obſeruantiæ, & Monialibus Ordinis Sanctæ Claræ, ac Tertiarijs Ordinis Sancti Franciſci de pœnitentia nuncupatis cõceſſit bona immobilia alienare, ac permutare, de conſenſu duarum partium de Conuentibus, quorum dicta bona fuerint; ac de cõſenſu maioris partis eorundem, etiam vltrà triennium locare (vltimis teſtatorum voluntatibus non obſtantibus) dummodò ad id in Conuentuũ, & Monaſteriorum ipſorum euidentem vtilitatem cedere dignoſcant. Inſuper locationes, in præiudicium Domorum, & Monaſteriorum ipſorum factas, retractare. Hæc habentur in Collect. Priuil. facta à Paſſarello. fo. 80. E

Etiam poterunt reuocari, quando eſſent factæ in præiudicium ſucceſſorum, vt Conc. Trid. ſeſſ. 25. de reformat. cap. 11. ſtatuit, dicens, quòd locationes rerum Eccleſiaſticarum, ſi anticipatis ſolutionibus fiant, nullatenus

A *latenus in præiudicium ſucceſſorum validè intelligantur, quocunque indulto, aut Priuilegio non obſtante.*

IDEM *Clemẽs ann.* 1531. *Magiſtro Generali, & Prouinciali Romano reformato, Ordinis Prædicatorum, conceſſit, vt Prouinciæ reformatæ, huiuſmodi ſibi ſubditis in Italia, Conuentibus, Fratribus, Monaſterijs, Monialibus, nec non Collegijs, ac Perſonis vtriuſq; ſexus, de pœnitentia dicti Ordinis nuncupatis, vti poſſit facultate, licentiam concedendi, bona Conuentuum, & locorum huiuſmodi, ad certum tempus,* In §. 8. Facultas ord. Præd. conceſſa.
B *ac in perpetuum locandi, vel in Emphiteoſim, ad lineam maſculinam concedendi, ſiuè cõmutandi, aut quocunq; alio titulo alienandi bona immobilia, & præcioſa mobilia, minus vtilia, quæ nunc habent, & in poſterum, iuxtò titulo, habituri ſunt, pro euidenti vtilitate ipſorũ Conuentuum; prouiſo tamen, quòd precium ipſorum bonorum immobilium, ſi vendantur, vel aliâs quò uis modo alienentur, centum ducatorũ auri de Camera, ſecundum communem extimationem, valorem annum non excedat; & in emptionem, & reparationem, aut augmentum aliorum*
C *immobilium, aut neceſſariorum bonorum, ſeù debitorum, realem ſolutionem cum effectu conuertatur, & ad hoc accedat conſenſus duarum partium vocalium Conuentus; cuiuſuis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, & ſpecialiter felicis recordationis Pauli ſecundi contra alienantes res Eccleſiaſticas. 29. non obſtantibus. Quæ Conſtitutio reperitur Regiſtrata in Lib. Priuilegiorum Ordinis Prædicatorũ à Reuerendiſſimo Stephano Vſus maris, Collectorum. fol.* 204. Vſus mar.

IDEM *fuit conceſſum à Gregorio* XIII. *Fratribus, & Monialibus*
D *Ordinis Heremitarum Sancti Auguſtini Conſt. 9. Dum ad vberes, etc. In Bullario ann.* 1572. *emanato; vbi vltra ſupradicta additur, vt quò ad conceſſionem in Emphiteoſim, illa fiat dummodò non fiat vltra duas generationes, vel nominationes, abſq; licentia Apoſtolica. Nec non vt accedat etiam Prioris generalis approbatio, ſiue conſenſus, in ſupradictis alienationibus, loco conſenſus Sedis Apoſtolicæ. Nec ponitur illa reſtrictio ducatorum centum auri, vt in ea eſt videre.* Facultas alien. data Monialib⁹ & Fratribus S. Auguſt.

ET *Congregationi Caſin. Pius V. ann.* 1571. *facultatem dedit alie-*
E *nandi bona, vſq; ad 50. milia ſcuta (vltra aliâs facultates alienandi eidem conceſſas, in Conſtitutione 127. Decet, & expedit) Ita habetur in Conſtitutione ſua 141. Decet ex benigno.*

ALTA-

ALTARE. A

1 Nũc eſt ob ſeruãdum Decretum Cõc. Trid. de cel. miſ. ſeſſ.22.

HONORIVS Tertius conceſsit Fratribus Minoribus, vt poſsint ſuper Altari portatili Miſſas celebrare, abſq; vlteriori licẽtia Prælatorum Eccleſiæ, ſeu Ordinariorum. B. ffo. 83. conc. 242. & conc. 243.

HONORIVS Quartus cõceſsit, vt ſi Diœceſani requiſiti à Fratribus Minoribus debita humilitate, noluerint in Eccleſijs eorum, primarium lapidem ponere, ac Ec- B

2 Edificare. Cõſecrare

cleſias, vel Oratoria, & Altaria ſua conſecrare, vel id facere vltra quatuor mẽſes diſtulerint, poſsint prædicti Fratres per quoſcunq; voluerint Epiſcopos (gratiam, & communionem Apoſtolicæ Sedis habentes) præmiſſa recipere. B. fol.17. Et ffo. 101. conceſſ. 112.

3 Celebrare diuina.

CLEMENS Quartus conceſsit, quòd in locis vbi fratres degunt, poſsint habere Oratoria, in quibus, cum Altari portatili, poſsint Miſſarum ſollemnia, & alia diuina officia celebrare, ac etiam eccleſiaſtica recipere Sacramenta. B. fol.76. Et fol.140. 313. C

Collector. ¶ Aduertẽ, quòd ſupradicta Conceſsio impetrata eſt, quãdo Fratres non habebant Eccleſiam in aliquo loco,

4 Miſſas.

SIXTVS Quartus conceſsit eiſdem Fratribus, vt non ſolùm in Oratorijs, & locis, quibus degunt, ſed etiam in quouis alio loco congruenti, & honeſto, poſsint ſuper Altari portatili, Miſſas liberè, & licitè celebrare. B. fol. 59. Et ffo. 143. conceſſ.344. D

5 ¶ IDEM Sixtus conceſsit quædam alia pertinentia ad Altaria. Et hæc habentur infra in dictione Benedicere.§. 5.& 6.

6 Celebrare

ALEXANDER Sextus, fecit quãdam conceſsionem circa hanc materiam, quę habetur in dictione Miſſa.1.§.7.

¶ IDEM Alexander conceſsit, vt Fratres Mino. poſsint ſine aliquo ſcrupulo alicuius Cenſuræ, mittere Reliquias ex- E

7 Reliquias. Cõſecrare

tra vrbem Romam, pro conſecratione Altarium, & lapides cuiuſcunq; generis, ſiue conſecratos, ſiue non. o. ffo.70. con. 174. Et ffo.99. conceſſ. 357.

Collector. ¶ VLTRA omnia prædicta, vide nonnulla alia pertinẽtia ad Altaria, infra in dictione Benedicere. §. 12. & 13.

CAPVCCINI ANNOTATIO.

OBSERVANDVM *eſt, Concil. Trid. ſeſſ. 22. de euitand. in celebratione Miſſ. vbi inter alia habetur. Ne Epiſcopi patiantur, priuatis in domibus, atq; omninò extra Eccleſiam, & ad diuinum cultum tãtùm dedicata Oratoria, ab eiſdem Ordinarijs deſignanda, & viſitanda, ſanctum hoc ſacrificium à Secularibus, aut Regularibus quibuſcunq;, peragi, Priuilegijs quibuſcunq; non obſtantibus.* In §.1.Cõcil. Trid.

APPELLARE.

1 Correctio

BONIFACIVS octauus ſtatuit, vt ad correctiones, & punitiones Fratrum Ordinis Minorũ delinquentium, infligendas, Prælati Ordinis eiusdem, rimulis, & apicibus iuris poſtpoſitis, liberè procedere valeant, ſecundum conſuetudines approbatas, & generalia facta, & fienda ipſius Ordinis inſtituta. Et quòd prædictis Fratribus non liceat ab eiſdem correctionibus aliquatenus appellare; præuia tamen in hoc deliberatione, & maturitate debita obſeruatis. B. fol. 125. & ffo. 220. conceſſ. 499.

2 Excommunicatio.

PIvs Secundus prohibuit, ne aliqua perſona cuiuſcunq; ſtatus, gradus, ordinis, vel cõditionis, quantumuis excelſæ, aut ſublimis, eccleſiaſticæ, ſecularisue fuerit dignitatis, audeat, quouis queſito colore, ab ordinationibus, ſententijs, ſiue mandatis Apoſtolicis, appellationem interponere, ſub excommunicationis pœna, ipſo facto incurrenda, à qua, niſi per Romanum Pontificem, & in morris articulo, abſolui non poſsit. B. fffo. 138. conceſſ. 581.

¶ Circa materiã appellationis aduerte, quòd Sixtus 4. conceſsit, quòd Generalis Fratrum Carmelitarum, ac etiam Auguſtinieñ. poſsit exercere ſuum officium, reiecta quauis ſuorum ſubditorum appellatione, prout habetur latè infra, in dictione, Generalis. §. 11. & 12. Collector

3 Excommunicatio.

IVLIVS Secundus prohibuit, ſub excõmunicationis pœna Fratribus, & Sororibus Ordinis Prædicatorum, ne à mandatis, & ordinationibus Prælatorum dicti Ordinis appellare valeant. Iudicibus verò quaruncunq; Curiarum, ſub præfata pœna diſtrictè inhibuit, ne appellationes huiuſmodi recipere, aut illas cognoſcere quoquomodo præſumant,

decernens irritum, & inane, quidquid ſecus attentari contigerit. B. ffo.121.conceſſ.553. A

CAPVCCINI ANNOTATIO.

In §. 1. *EST hic aduertendum, quòd vltra. quòd à Papa Gregor. xiij. Conſt. 34. ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ Summo Pontifici reſeruata, & priuationis officiorum, ne ad ſecularia Tribunalia appellarent Fratres Minores de Obſeruantia, prohibebatur: Concedebat eis tamen appellationem ad Generalem, vel Protectorem, vel Papam. A ſacr. adhuc Congreg. Cardinal. eſt impoſitum decretum in ann. 1587. Appellatio hoc ordine proſequatur. A Guardiano ad Prouicialem, à Prouinciali ad Generalem, à Generali ad Protectorem, à Protectore ad ſacram Congregationem, & etiam iſta appellatio eſt permiſſa in Conſtit. P. Sixti V. 22. in 2. part. Bullarij, quæ incipit ad Romanum ſpectat Pontificem, ann. 1588.* B

Rimulis Iuris poſtpoſitis quo modo intelligatur. *Notãdum, quòd dum dicitur, Superiores ad correctionem Fratrum, Rimulis, & Apicibus Iuris poſtpoſitis, liberè procedere poſſe; hoc intelligendum eſt, vbi Iuſtitia non periclitatur; vt habetur in cap. primo de dolo, & contum. Quare Superiores, per dicta verba, non eximuntur à iure communi, ad quod omnes Catholici tenentur cap. 1. de Conſt. extr. Nec ab eis, quæ ſunt de ſubſtantia, & eſſentia Iuris: vt ſunt teſtes idonei, legitimæ probationes, exceptiones, & legitimæ defenſiones. Quoniam, ſine ipſis Iudiciũ eſſet iniquum, vbi audiretur impugnatio, & non defenſio. Sed eximuntur ab Apicibus, & Rimulis iuris, quæ ſunt huiuſmodi, Porrectio libelli, Citatio in die non feriata, & his ſimilia, ſine quibus in iudicio contentioſo proc[illegible] non poteſt.* C D

In §. 3. *¶ Idem Iulius ſecundus eiſdem [illegible]ribus ordinauit, vt ſi quis Frater dicti Ordinis, aut Soror, ſub cura, & habitu eiuſdem, ob abſolutionem ab officio Prioratus, Prouincialis, vel Conuentualis, ſeu Monaſterij, à quocunque Superiore dicti Ordinis habente poteſtatem huiuſmodi abſolutionem faciendi, appellauerit; etiam prætextu grauaminis; aut appellationi huiuſmodi, quocunque nomine interpoſitæ, inhæſerit, ſit ipſo facto, abſque alia declaratione, abſolutus, aut abſoluta ab huiuſmodi officio, pro quo appellatum eſt, vt habetur in Priuilegijs collectis à Reuerendiſſimo Vſus maris. ſol. 246.* E

APOSTATAE AB ORDINE.

¶ *Diſtinctio materiæ Apoſtatarum ab Ordine.*

SCIENDVM eſt, quòd circa Fratres apoſtatantes ab Ordine, ſeu Religione, ſunt multa, & varia Statuta, & ordinata per plures Summos Pontifices. Collector.

¶ Et iſtorum, aliqua pertinent ad excommunicationem, & alias pœnas, quas huiuſmodi Fratres incurrunt, ſeu quæ cõtra eos poſſunt per Prælatos inferri. Hæc autem continentur infra in omnibus. §. vbi in margine eſt poſita hæc dictio. Excommunicatio. ¶ Alia pertinent ad eorũdem Apoſtatarum reductionẽ, & correctionem. Et hæc habentur infra vbicunque in margine ponitur hæc dictio. Correctio. ¶ Nonnulla verò ſpectãt ad formam, & modum licentiandi, aut eijciendi tales Fratres, vel alios conſimiles ab Ordine. Iſta aũt habentur etiã infra in omnibus. §. qui in margine habent ſequentes dictiones, ſcilicet, Eiecti ab Ordine, vel licentiare Fratres.

1 GREGORIVS nonus ſtatuit, quòd poſt factã profeſsionem, nullus Fratrum Ordinis Minorũ audeat relinquere prædictum Ordinem, nec relinquentem ſit licitum alicui retinere, ſub excommunicationis pœna per Prælatos in tales Fratres infligenda. B. ffo.201. conceſſ 493. Excommunicatio.

2 INNOCENTIVS quartus prohibuit diſtrictè, ne egreſsi ab Ordine noſtro, proprio ſuo motu; aut expulſi pro ſuis culpis, & demeritis, præſumant prædicare, aut docere, vel Confeſsiones audire (niſi de licentia Papæ, aut Prælatorum noſtrorum) ad alium tranſierint Ordinem. Et voluit, quòd ſi fortè contra huiuſmodi prohibitionem, aliquid attentauerint, poſsint Generalis, & Prouinciales Ordinis, in illos excommunicationis ſententiam promulgare. B. fol. 36. Et ffo. 220. conceſſ. 271. De hoc vide infra. §. 11. Eiecti ab Ordine. Prædicatio. Cõfeſsio. Excommunicatio.

4 ¶ IDEM Innocentius præcepit omnibus Eccleſiarum Prælatis, vt omnino euitent Fratres Minores diſcedẽtes ab Ordine poſt profeſsionem, præſertim ſi ſint excõicatione notati. Ac quod illos (cum requiſiti fuerint à Miniſtris, & Cuſtodibus) denuntiari faciant fore excõicatos, vt cùm demum ſe recognouerint inter homines humano carere ſolatio, ad Ordinẽ ſuum, & ad reddendum Deo votũ, quod in eius ſuſceptione deuouerant, reuertantur. B. fo.37. Et ffo.121. conc. 163. Excommunicatio.

5 ¶ IDEM Innocentius decreuit, quòd retinẽtes Fratres Minores, Excommunicatio.

nores, ſine licentia recedentes, ſint ipſo facto excommunicati. B. ffo.260. conceſſ.651. A

6 Excommunicatio. Correctio ¶ IDEM Innocentius conceſsit, quòd Generalis, & Prouinciales Miniſtri, ac Cuſtodes, & cæteri Fratres Ordinis Minorum poſsint, Apoſtatas, & inſolentes dicti Ordinis excommunicare, ligare, capere, & carceri mancipare, ſi videbitur expedire. B. fol.37. Et ffo.121. conceſſ.264.

7 Prohibitio Licẽtiare fratres. ALEXANDER quartus præcepit in virtute ſanctę obedientiæ, ac diſtrictè inhibuit quibuſcunq; Prælatis, Superioribus Fratrum Min. ne aliquibus Fratribus dicti Ordinis aſſerentibus ſe non poſſe ipſius Ordinis obſeruantias ſuſtinere, concedant licentiam trãſeundi ad Ordinem S. Benedicti, vel Cartuſienſium, niſi ſub ea conditione, quòd in Ordine, ad quẽ licentiantur, debeant permanere. Quòd ſi contrafecerint, ſcilicet, tranſeundo ad minorem, ſeu minus ſtrictum Ordinem, vel (quod abſit) ad ſeculum reuertantur, voluit dictus Pontifex, quòd præfati Prelati poſsint circa tales rigorem Ordinis exercere. Ac inſuper decreuit, vt quidquid circa Conceſsionem huiuſmodi licentię ſecus factum fuerit, irritum ſit, & inane. B. fol.26, Et ffo.28. conceſſ.22. B C

8 Prohibitis Licẽtiare fratres. Excommunicatio. CLEMENS 4. inhibuit, ne quis, poſt profeſsionem in Ordine noſtro factã, ſine Generalis, vel Prouincialis ſui licẽtia, diſcedat ab ipſo Ordine; ac quod diſcedentẽ abſq; cautione litterarũ, id eſt, licentia in ſcriptis alterius huiuſmodi Prælatorum, prætextu alicuius Priuilegij Apoſtolicæ ſedis, nullus audeat retinere. Quodq; ſi fortè retinere præſumpſerit, poſsint Generalis, & Prouinciales Miniſtri duntaxat cõtra ipſos Fratres diſcedentes ſententiam excõicationis promulgare. B. fol.57. Et ffo.141. conc.327. Et ffo.83. conc.244. D

Collector. Pro Guardianis, & Vicarijs eorum. Excommunicatio. Collector. ¶ Notandũ, quòd in Mari magno Fratrum Prędicatorũ conceditur ſupradicta facultas, nõ ſolùm Generali, & Prouincialibus, ſed etiam ſingulis Prioribus Conuentuum, & eorũ Vicarijs. Et ideò, ratione excõicationis Priuilegiorum, poterũt gaudere huiuſmodi facultate, reſpectu Fratrũ Min. Guardiani, ac etiã eorum Vicarij, quando. ſ. ſunt Præſidentes domorũ Fratrum, mortuo, vel amoto Guardiano. Et ſimiliter intelligendũ eſt qñcunq; ſit mentio de Vicarijs. Additur etiã in pręfato Mari magno Prædic. ꝙ detinentes Fratres diſcedẽtes ſecũ, vel in Monaſterijs, aut Eccleſijs ſuis, niſi eos eiecerint poſt quã eis denunciatũ fuerit, ſint excõicati. B. ffo.237. cõc.554. E

¶ Atten-

A ¶ Attende inſuper circa præfata, quòd in Mari magno Fratrum Carmelitarũ, additur quædam magna clauſula, ſcilicet, quòd poſsint Prælati Ordinis promulgare ſententiam in retinentes Fratres diſcedentes, ſeu apoſtatas; ſiue tales retinẽtes ſint laici, vel clerici. Et hæc eſt valde magna auctoritas cõceſſa Prælatis Ordinis. Et credo, quòd alibi non inueniatur ſimilis. B. ffo. 183. conceſſ. 452. Nota.

¶ Idem Clemens ſtatuit, quòd ſi aliqui de Fratribus prædicti Ordinis, poſt obtẽtam licentiam à ſede Apoſtolica, ſeu B à Prælatis eiuſdem Ordinis, ad religionem aliam tranſeundi, infra duos, vel tres menſes, ſe ad aliam religionem ſuæ ſaluti congruam, non contulerint, & ipſius non ſuſceperint habitum regularem, licitum ſit Generali, & Prouincialibus miniſtris, ac Vices eorum gerentibus, contra ipſos, tanquam contra alios prædicti Ordinis apoſtatas, procedere, ſecũdum quod honeſtati ipſius Ordinis viderint expedire. B. fol. 57. Et ffo. 142. conce. 328. 9 Excommunicatio.

C ¶ Quòad ſupradictam Conceſsionem eſt notandum, quòd in Mari magno Fratrum Prædicatorũ conceditur, quòd non ſolùm Generalis, & Prouinciales, ac eorum Vices gerentes poſsint procedere contra Fratres ſupradictos; verùmetiam ſinguli Priores, & eorum Vices gerentes. Ac per conſequẽs, virtute communicationis Priuilegiorum, poterunt ſimiliter facere Guardiani Fratrum Minorum, & qui ipſorum Vices habuerint. B. fo. 238. conce. 555. Collector. Pro Guardia. & Vic.

D ¶ Idem Clemens conceſsit Generali, & Prouincialibus Miniſtris, vt poſsint Apoſtatas dicti Ordinis excommunicare, capere, ligare, incarcerare, & aliàs ſubdere rigori diſciplinæ, tàm per ſeipſos, quàm etiam per alios, Et hoc in quocunq; habitu eos cõtigerit reperiri, inuocato ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachij ſecularis. B. fo. 58. Et ffo. 14. conc. 329. 10 Correctio Excommunicatio.

¶ In Mari magno Fratrum Carmelitarum, in §. Apoſtatas. E quoq; veſtri Ordinis, &c. additur, quòd præfati Fratres Apoſtatæ poſsint capi, & incarcerari, &c. in quocunq; loco, etiã ſi in Curia Romana inueniri eos contigerit, in qua, ſicut extra, poſsint Prælati Ordinis ſuper ſuos ſubditos, ratione profeſsionis, tam tacitè, quàm expreſsè emiſſę, tanquam Ordinarij procedere. Et hæc conceſsio, credo, quòd non reperiatur alibi. B. ffo. 186. conce. 470. Collector. Nota.

¶ Idem Clemens inhibuit, ne Fratres, quos ab Ordine, 11 Eiecti ab ordine.

pro ſuis culpis, per Generalem, vel Prouinciales Miniſtros, A
aut Cuſtodes expelli contigerit, vel qui egreſsi fuerint pro-
Predicatio prio ſuo motu, prædicare, confeſsiones audire, ſeu docere
Cõfeſsio. præſumant; niſi ad alium Ordinem, in quo licitè exercen-
tur huiuſmodi officia, tranſierint cum præfata licentia. Et
quòd ſi fortè contra huiuſmodi inhibitionem, aliquid ſuper
præmiſsis temerè attentare præſumpſerint; Miniſtri, & Cu-
Excommunicatio. ſtodes, ac eorum Vicarij, in illos, quos infra fines ſuarum
Prouinciarum, & Cuſtodiarum (iuxta conſuetudinem dicti B
Ordinis) diſtractos inuenerint, talia præſumentes, monitio-
ne præmiſſa, auctoritate Apoſtolica, excommunicationis
ſententiam valeant promulgare. B. fol. 58. Et ffo.141. con-
ceſsione 330.

Collector. ¶ Attende, quòd in Mari magno Fratrum Carmelitarum,
auctoritas in Conceſsione immediatè ſuprapoſita contenta,
extenditur etiam ad Priores locales, & eorum Vicarios. B.
ffo. 186. conceſſ. 471. Ac ſimiliter in Mari magno Fratrum C
Pró Guardia. & Vic. Prædicatorum conceditur præfata auctoritas ſingulis Prio-
ribus Conuentualibus, & eorum Vicarij. Ita quòd ſemper
purificantur, quo ad iſta, Priores Conuentuales, & eorum
Vicarij; niſi vbi expreſsè diſtinguit Priores Conuentuales à
Prouincialibus; quod tamen nunquam reperitur factum de
Guardianis, & Vicarijs Fratrum Minorum. B. ffo. 238. con-
ceſsione 557.

¶ De Vicarijs Carmelitarum oporteret inquirere quomo- D
do ſe habeant in vſu, ſicut iam ſcimus de Vicarijs Prædica-
torum.

12 IDEM Clemens ſtatuit, vt electos à prædicto Ordine, vel
Electi ab ordine. Licẽtiare egreſſos, qui à receptione in eodem Ordine (ſuis culpis exi-
gentibus) ſe reddiderint indignos; & alij Fratres eiuſdem
Ordinis, qui ex rationabili cauſa, ad quoſcunque ordines
approbatos (præterquam ad Beati Auguſtini Templariorum,
& Hoſpitalariorum, ac aliorum Religioſorum arma portan- E
tium) ad vitandam occaſionem euagãdi, tranſire voluerint,
Generalis, & Prouinciales Miniſtri, cum ſuis teſtimoniali-
bus litteris, auctoritate Apoſtolica, liberam habeant licen-
tiandi facultatem. Et diſtrictè inhibet, ne tales ad alium Or-
dinem aliter trãſire, vel aliqui eos recipere, ſeu retinere præ-
ſumant, abſq; licentia ſpeciali ſedis Apoſtolicæ, faciente de
hoc plenã mentionem. B. fol. 58. Et ffo. 141. conc. 330. & 331.

NICOLAVS Quartus ſtatuit, & ordinauit, vt Fratres Ordinis Minorum, qui poſt profeſsionem ab eis, in ipſo ordine factam, ad quoſcunq; Ordines, petita, vel non petita, obtenta, vel non obtenta à ſuis Superioribus licentia, immediatè, ſeu per alium, vel alios Ordines mediatè transfierunt, vel etiam extra illos, ad nullam omnino adminiſtrationem, vel officium, curam animarum habentium, nec etiã ad aliquam Dignitatem, vel Prælaturam, ſeu Perſonatum, quoquomodo poſsint aſſumi, abſque Apoſtolicę ſedis ſpeciali licentia, per ipſius ſedis patentes litteras conceſſa, facientes plenam, certam, & determinatam de ſtatuto, & ordinatione huiuſmodi mentionẽ; decernens irritum, & inane quidquid ſecus fuerit attentatum. B. fo. 28. Et ffo. 111. conc. 239. 13 Promotio ad dignitates.

BONIFACIVS octauus conceſsit Prælatis Ordinis Minor. vt Apoſtatas, & inſolentes dicti Ordinis, niſi huiuſmodi Prælatorum ſalubribus monitis acquieſcant, excommunicare, capere, ligare, & carceri tradere (ſi videbitur expedire) poſsint, & valeant, vt habetur in Conſtitutionibus, ſeu Statutis Ordinis generalibus, in cap. de correctione delinquentium. 14 Correctio Excommunicatio.

MARTINVS Quintus ſtatuit, vt nullus Religioſus, ex quibuſcunq; Ordinibus Mendicantium, cuiuſcunque ſtatus, conditionis, vel religionis exiſtat, quomodocunq;, vel qualitercunq; poſsit, vel debeat, virtute cuiuſcunque licentiæ, aut indulti Apoſtolici, in genere, vel in ſpecie, ab Ordinibus huiuſmodi Mendicantium, ad Monaſticos ordines transferri, nec admitti, aut recipi (ordine Cartuſienſiũ duntaxat excepto) ſub pœna excommunicationis, in quam tàm recipientes, quàm recepti ipſo facto incurrãt, & à qua, à nemine, niſi à Romano Pontifice duntaxat (præterquam in mortis articulo) excommunicati huiuſmodi abſolutionis beneficium poſsint quomodolibet obtinere. B. fol. 88. Et ffo. 171. conceſſ. 400. 15 Pro omnibus fratribus mendicantibus. Recipere. Excommunicatio.

EVGENIVS Quartus, & Pius 2. ſtatuerunt, quòd ſi quis Prælatorum, vel Fratrum Min. tàm Conuẽtualiũ, quàm de Obſeruantia nuncupatorũ, aliquem Fratrem fugitiuũ, ſeu Apoſtatam receperit; ab officio, cui præeſt, ſuſpenſus, & ad actus legitimos exercẽdos inhabilis fiat eo ipſo. Et quòd huiuſmodi frater fugitiuus, à ſuo Prælato vbicũq; repeti, ac pro crimine, & leuitate, aut alia ſuæ fugæ cauſa, corrigi, & puniri 16 Pro fratribus obſeruãtibus, & conuent.

Correctio. Licētiare fratres. poſsit. Ac quòd ſi poſtquā punitus, & correctus fuerit, recedere voluerit, petere debeat licentiā, prout aliàs ordinatum eſt. Nec de cętero à quouis Fratrū de Obſeruantia repeti poſſit; niſi fortè conſtiterit, eum ad frugem melioris vitæ redire voluiſſe. Et decreuerunt inſuper, quòd ſi quis Prælatorū, vel Fratrum prædictorum, ſuper reſtitutione fugitiuorum huiuſmodi requiſitus, illam facere noluerit, in ſuſpenſionis, & inhabilitatis prædictæ ſententiam incidat eo ipſo. B. fol. 6. Et ffo. 90. conce. 197. A B

Collector. ¶ Circa hoc videatur infra. §. ſequenti. Et oporteret examinare, & verificare, vtrum per Bullam Vnionis, & Concordiæ, à Leone 10. factam ſint ſublatæ pœnæ.

17 Licētiare fratres. Recipere. PIVS Secundus ſtatuit, quòd prætextu cuiuſuis licentiæ, aut Cōceſsionis, etiam per ipſum, & Sedem Apoſtolicam generaliter, vel ſpecialiter cuicunq́; , ſub quacunque forma, vel expreſsione verborum datæ, etiam ſi talis fuerit, quòd de eius tenore, & nomine, &c. ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa mētio habenda fuerit; nullus Prælatus, aut Conuentus, vel ſingularis perſona, tàm eccleſiaſtica, quàm mundana recipiat, aut recipere faciat, audeat, vel præſumat, aliquem de Fratribus Min. Obſeruantię, recedentem ab aliquo Conuentu, ſiue loco; niſi ipſe Frater, de licentia ſui Superioris Prælati, in ſcriptis conceſſa, & facta, receſſerit. In qua, de loco vnde receſſerit, & de perſona, ſiue loco ad quem accedere voluerit, ſpecialis, & expreſſa mentio fiat; decernens irritum, & inane quicquid ſecus factum, vel attentatum fuerit. B. fo. 27. Et ffo. 111. conce. 238. C D

18 Ex Priuil. Fratrum Carmelit. ¶ IDEM Pius fecit quandam copioſam prouiſionem cōtra omnes Principes, & Duces, ac alios Magnates fauētes Apoſtatis, & alijs Fratribus inobedientibus Ordinis Carmelitarum, mandans procedere contra ipſos per cenſuras eccleſiaſticas, & inuocationem brachij ſecularis. B. fol. 91. Et ffo. 172. conce. 404. E

19 ¶ IDEM Pius conceſsit Generali, & alijs Prælatis inferioribus Ordinis Carmelitarum prædicti, vt omnes, & ſingulos Apoſtatas criminoſos, incorrigibiles, aut delinquentes Fratres eiuſdem Ordinis, quos iuxta Ordinis inſtituta, & conſuetudines, cōmodè punire nequiuerint, non ſolùm pœnis, in ſtatutis Ordinis contentis, ſed etiam (ſi eorum demerita, & exceſſus id exegerint) arctioribus pœnis poſsint illos, tàm

per ſe, quàm per locorum Ordinarios, & eorum Officiales, ſeu alios Miniſtros capere, & carcerali cuſtodiæ mancipare, ac torquere, & torqueri facere, & punire. Ità tamen, quòd ſi eorumdem Fratrum exceſſus, adeò graues, & enormes fuerint, quòd illorum occaſione, quæſtionibus ſubdi debeant, vel tormentis (citra tamen vltimi ſupplicij, mutilationiſq; mẽbrorum pœnas) quæſtionibus huiuſmodi ſubijci nequeãt, vel torqueri, niſi cum duorum ex fratribus antiquioribus dicti Ordinis, ad hoc per Superiores deputatorum præſentia, & aſſenſu. B. fo. 92. Et ffo. 175. conceſſ. 409. Correctio Nota.

PAVLVS Secundus ſtatuit, quòd Fratres Mino. Conuentuales nequeant recipere aliquos Fratres de Obſer. trãſfugas, ſeu ad eos fugientes, niſi oſtenderint litteras licentiæ, à Prælato ſuo per eos obtentas; in quibus cõtineatur nomen Conuentus, à quo receſſerint, & illius ad quem remiſsi ſunt; etiam ſub prætextu cuiuſcunq; licẽtiæ, ſuper hoc, ipſis Fratribus Conuentualibus, eorumque Prælatis ab Apoſtolica Sede cõceſſæ, quam, quòad hoc, penitus reuocauit: ſed illos ad Prælatos ſuos remittere teneantur. Et vice verſa prohibuit, ne Fratres de Obſer. recipiant ſcãdaloſos, & criminoſos Fratres Cõuentuales, diſciplinam ordinis ſubterfugientes; ſed illos ſimiliter ad Prælatos ſuos remittere debeant; ſeruata tamen forma per Eugenium. 4. & Pium. 2. tradita, ſcilicet, ſupra in cõceſsione. 16. & 17. Et voluit, quòd contrafacientes, & eis dantes conſilium, auxilium, vel fauorem, publicè, vel occultè, directè, vel indirectè, cuiuſcunque ſtatus, gradus, vel dignitatis fuerint in Ordine, excommunicationis ſententiam incurrãt; à qua non poſsint, niſi à Romano Pontifice (prætterquàm in articulo mortis) abſolutionis beneficium obtinere. B. fol. 9. Et fol 94. conce. 202. ¶ Conſiderandum eſt, vtrùm prædictæ prouiſiones, factæ reſpectu Fratrum Obſeruantium, & Conuentualium antiquitus, habeant nunc locum; quia in Bulla Concordiæ, per Leonem 10. facta in eadem materia, ſcilicet, receptionis Conuentuum, aliter ordinatum eſt. Nam licèt quòad receptionem Fratrum. quaſi idem ſit nunc, & tunc; tñ non imponuntur pœnæ antiquæ, nec ſit relatio ad ipſas. Idcirco opus eſſet circa hoc habere declarationem Apoſtolicam, vel Iuriſperitorum. 20 Recipere. Pro fratribus obſeruantibus, & Conuẽtualibu. Licẽtiare fratres. Excommunicatio. Collector

SIXTVS Quartus, prohibuit, vt nulli Fratrum Carmelitanorum, poſt factam in domibus ſuis profeſsionem, fas ſit, 21

ſine

ſine Prælati ſui licentia, de eiſdem domibus diſcedere. Diſcedentem verò abſq; literarum Prelatorũ dicti ordinis cautione, nullus audeat retinere. Et ſi quis forſan retinere auſus fuerit, licitum ſit Prælatis eiuſdem ordinis, in ipſos Fratres, & eos, qui dictos Fratres retinent clericos, vel laicos, regularem ſententiam promulgare. B. ffo. 183. conc. 452. A

¶ Aduerte circa prædicta, & nota maximam auctoritatem cõceſſam Prælatis Fratrum, tàm contra Fratres, quam quoad aliàs perſonas. B

22 INNOCENTIVS octauus confirmauit litteras Sixti 4. inſerendo illas de verbo ad verbum, in quibus ſtatuit, quòd quicunq; Frater Minor regularis Obſeruãtiæ, abſq; licentia Generalis, vel Prouincialis ſui, præſumpſerit recedere ab eorum obedientia, ſeu apoſtatare, ipſo facto excommunicationis ſententia ligatus ſit. Quam ſententiã voluit, vt ſimiliter incurrant recipientes huiuſmodi Fratres, nõ obſtantibus quibuſcunq; Priuilegijs, & litteris Apoſtolicis, in genere, vel in ſpecie, quibuslibet locis, vel perſonis per ſedem Apoſtolicã conceſsis, & in poſterum concedendis. B. fol. 37. Et ffo. 121. conceſſ. 265. C

Excommunicatio. Recipere.

23 ALEXANDER Sextus edidit quãdam Bullam magnam, in qua copioſiſsimè, & ſufficientiſsimè prouidit contra Fratres Apoſtatas, aut exemptos, vel ad alios Ordines translatos abſq; licentia Prælatorum Ordinis, & obſeruantiæ noſtræ. Et quia longum foret explicare omnes clauſulas in ea contentas, ideò ſufficiet remittere ad illam. B. fol. 14. Et ffo. 98. conceſſ. 209. D

24 IVLIVS Secundus confirmauit litteras Alexandri 6. immediatè ſuprapoſitas, prohibentes Fratres poſſe commorari extra Domos ſui Ordinis, nec ſe de vna Prouincia, vel Cuſtodia ad aliam transferre, etiam prætextu litterarũ Apoſtolicarum. B. ffo. 210. conceſſ. 413.

25 ¶ IDEM Iulius dum eſſet Cardinalis, & Protector Ordinis Minorum, fecit, auctoritate Apoſtolica, quendam proceſſum contra Fratres dicti Ordinis de obſerua. transferentes ſe ad Conuentuales, vel aliàs quomodocunq; recedentes ab obedientia obſeruantiæ. Et quia huiuſmodi proceſſus multum valet in hac materia, ideò oportet illum videre ad longum. B. fol. 72. Et ffo. 155. conceſſ. 374. E

26 IDEM Iulius promulgauit ſententiam excommunicationis contra

contra Fratres Ordinis Prædicatorum, diſcedentes ab Ordine ſuo, ſine licentia ſuorum Prælatorum, non obſtante quocunq; Priuilegio Apoſtolico. In quam excommunicationem ſimiliter incurrunt detinentes huiuſmodi fratres ſecũ, in ſuis Monaſterijs, vel Eccleſijs, niſi eos eiecerint, poſtquã eis denunciatum fuerit. B. ffo.237. conceſſ.554. Pro Fratribus Prædicatorum. Excommunicatio.

¶ IDEM Iulius præcepit Generali Fratrum Auguſtinenſiũ, in virtute ſanctæ obedientiæ, vt Fratres ſui Ordinis, cuiuſcũque cõditionis fuerint, qui ab obedientia exierint, aut ẽt habitum reliquerint, quacunq; auctoritate id fecerint, niſi ad arctiorem regulam, vbi actu obſeruanter viuant, tranſierint; vigore quaruncunq; litterarum Apoſtolicarum, etiam ſi Protector Ordinis illas viderit, & etiam ſi concedendas aſſeruerit, eos ad Ordinem, & ad Ordinis loca reuocet; & Bullas auferat; & habitum ſacrilegè relictũ reſumere cogat; inuocato, ſi opus fuerit, auxilio brachij ſecularis. Decreuit inſuper Motu proprio, & ex certa ſcientia, vt Fratres, qui ab Ordine receſſerint, aut habitum reliquerint, tunc, vel impoſterum, niſi poſt mandatũ dicti Generalis, infra dies octo, mandato proximos, ad obedientiam redierint, habitumque perpetuò geſtandum reſumpſerint, excommunicationis latæ ſententiæ pœnam incurrant, à qua abſolui, niſi, aut per Summum Pontificem, aut morte interueniente, non poſsint. Voluit etiam, & decreuit, eandem pœnam ſubire omnes, qui illis auxilium, conſilium, aut fauorem præſtiterint. Ac decreuit irritum, & inane quidquid ſuper his, à quocunq;, quauis cauſa, ſiue ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. B. ffo.267. conceſſ.695. Et fffo. 76. conceſſ.226. 27 Pro Fratribus Auguſtinẽſium. Excommunicatio.

¶ IDEM Iulius confirmauit decretum Martini 5. vt nemo de Ordine prædicto, ad aliquem aliorum Ordinum (occaſione arctioris Regulæ) tranſire poſſit. Voluitque, vt quiſquis in dicta Religione, ſiue profeſſus, ſiue ad ſacros Ordines promotus fuerit (quam promotionem profeſsionis loco, & eſſe, & haberi ſtatuit) habitum dicti Ordinis relinquere, aut mutare nulla auctoritate poſſit; niſi miſsionẽ, litteraſq; à Generali Ordinis obtinuerit. B. ffo. 266. conceſſ.694. 28 Pro Auguſtinẽſibus. Ordines ſacri. Profeſſio.

¶ IDEM Iulius diſtrictè præcepit vniuerſis Fratribus Ordinis Minimorum, ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna, ne aliquem Fratrem Ordinis Minorum de obſeruãtia, aliquomodo, vel cauſa, recipere, vel retinere præſumant, 29 Excommunicatio.

ſine

Recipere. ſine expreſſa, & ſpeciali licentia ſedis Apoſtolicæ, à volente transire ad illos ſpecialiter obtenta. Non obſtãtibus quibuſcunque, in fauorem dictorum Fratrum Minimorum, conceſſis. B. fffo. 12. conceſſ. 48. A

30 LEO Decimus dedit Fratribus Minoribus ſuper huiuſmodi materia, duas magnas prouiſiones, in duobus Breuibus, quæ prius diuerſis temporibus conceſſerat. Ac poſtea inſimul de nouo conceſsit, cum aliquibus additionibus. In quibus Breuibus prouidet pleniſsimè contra Fratres apoſtatãtes, aut ab obediẽtia Ordinis qualitercunq; recedentes, abſque licentia Prælatorum; inſerendo ferè omnia, quæ omnes ſui anteceſſores circa hoc diſpoſuerunt. Ità quòd in hac materia non reperitur tàm grandis prouiſio facta. B. fffo. 50. cõceſſ. 146. vſq; ad 151. Conceſsionem. B

Excommunicatio.

31 Correctio ¶ IDEM Leo conceſsit, vt Prælati Ordinis Min. obſeruantiæ, & alij Fratres, quibus ipſi commiſerint, capere poſsint, per ſe, vel manu aliquorum ſecularium, quoſcunq; Fratres, extra obedientiam Obſeruãtiæ vagantes; ſiue portent habitum, ſiue non, & eos detinere, quouſq; oſtendant ſe eſſe alterius obedientiæ. B. fff. 62. conceſſ. 202. C

Collector. Reſolutio. ¶ Epilogus præfatorum eſt, quòd Apoſtatas Fratres, ideſt, ab Ordine, abſq; licentia diſcedẽtes, etiam in Curia Romana exiſtentes, poſſunt Prælati Ordinis excommunicare. Ac etiam omnes alij Fratres capere, ligare, & incarcerare, inuocato ad hoc (ſi opus fuerit) auxilio brachij ſecularis. Et qui detinẽt huiuſmodi Fratres, etiam prætextu alicuius Priuilegij Apoſtolici, niſi eos eiecerint, ſunt ipſo facto excommunicati, ſine aliqua præuia monitione. D

ANNOTATIO CORDVBAE.

Prohibitione Fratres ſiant Capellani. *QVÒAD §. 9. notandum, quòd tempore ipſius Martini V. fuit Concilium Conſtant. in quo, & ipſe electus, & magnum ſchiſma finitum eſt, anno Dom. 1417. vt habetur in Summario Pontif. in lib. Ordinis fol. 11. in quo Concilio (vt habetur fol. 27.) ſtatutum eſt, quòd noſtri Fratres non fierent Capellani honoris, nec maneant continuè in domibus ſecularium cauſa Conceſſionis, vel aliàs.* E

Quòad §. 24. notandum, quòd idem Iulius fff. 70. idem latius confirmauit, & ſtatuit quòad Fratres Mino. & Prædicatores, quòd, ſcilicet, etiam cauſa ſtudij, virtute quorumcunq; Priuilegiorum, ſeu Statutorũ,

etiam ipſarum vniuerſitatum non poſſint extra Ordinem commorari ſine licentia ipſius Ordinis, ſecundum mores, Conſuetudines, & Statuta Ordinis ipſius; & notandum quòd valet pro ſtudentibus in vniuerſitatibus quibuſcunque, de quibus latius in hoc Compendio infra §. 30. & infra tit. Studentes fratres. Item idem Iulius 2. ſſſ. 13. committit Prælatis, & cæteris in dignitate conſtitutis, vt examinent litteras Fratrum noſtrorum qualitercunq; ab obſeruantia noſtra, vel ab Ordine exeuntium, in quocunq; habitu fuerint, domus, aut conuentus noſtri Ordinis.

Prohibitio nè exeant cauſa ſtudij ſine licentia.

B *Quòad §. 28. vbi Iulius 2. ſtatuit, quòd promotio ad ſacros Ordines in Religione Auguſt. habeatur pro profeſſione, &c. videatur an idem ſit iudicium in alijs Religionibus Mendicantibus, & an tanquàm fauorabile poſſit eis communicari, aut communicetur, & quem effectum habeat illa profeſſio tacita, vt infra tit. Nouitius §. 24.*

Promotio ad ſacros Ordines quãdo habeatur pro profeſſione tacita.

Quòad §. 30. notandum, quòd idem Leo 10. ſſſ. 94. anno Dom. 1517. viuæ vocis Oraculo fecit magnam conceſsionem quæ ſubſequitur, ſcilicet, conceſsit nobis in perpetuum quòd poſſumus recuperare noſtros Fratres, qui quomodocunq; de noſtra obedientia exierunt, & illos ad regularem vitam reducere, non obſtante, quòd dicti Fratres habeant quaſcunq; litteras Apoſtolicas, etiam ſi in eis ſit derogatum omnibus conceſſionibus in fauorem noſtrum, & noſtræ obſeruantiæ, & contradictos Apoſtatas habitis. Et voluit, quòd etiam ſi in litteris dictarum exemptionum ſint Iudices deputati exequutores, & etiam ſi dicti Iudices, vel eorum aliqui fulminauerint Cenſuras, nihilominus dicti Fratres Min. poſſint recuperare, corrigere, caſtigare, & detinere Fratres ſuos, & hoc, in foro conſcientiæ tantùm. De foro verò contentioſo, quando Iudices ad petitionem illorum contra dictos Fratres procederent, eſſent examinandæ litteræ exemptionum ſuarum, cum litteris reuocatorijs, Ordini conceſſis, & tunc eſſet ſtandum fortioribus, & de hac materia Apoſtatarum videatur etiam in eodem Compendio tit. correctio. & tit. exempti Fratres.

(C, D)

CAPVCCINI ANNOTATIO.

E *CONC. Trid. ſeſſ. 5. c. 2. de Reform. iubet Epiſcopis, vt huiuſmodi Fratres nullo modo permittãt, in ſua Ciuitate, vel Diœceſi prædicare. Sed eſt aduertendum, quòd ſocietas Ieſus, hoc priuilegium participans, declarauit, ſe non intendere obligare eos, qui à ſocietate, quacumq; ex cauſa legitimè dimittuntur, vt in eorum priuileg. verbo Apoſtata. §. 7.* In §. 2.

Hoc hodie eſt de iure communi, contra retrocedentes, vt cap. nequaquam. 7. q. 1. & c. poſt trans. De Renun. vbi habetur, quòd, ſi quis Epiſcopus In §. 3.

Cōc.Trid. ſeſſ.14.c. 11. *pus reliquerit Epiſcopatum, vt Monachus fiat, ſine licentia Papæ, non poſſit amplius eſſe Epiſcopus. Idem ſtatuit Conc.Trid.ſeſſ.14.c.2. de Reformat, dicens, Nemo cuiuſcunq; Ordinis Prælatus, vel ſuperior, vigore cuiuſcunq; facultatis, aliquem ad habitum, & profeſſionem admittere poſſit, niſi, vt in Ordine ipſo, ad quem transfertur, ſub ſui Superioris obedientia, in Clauſtro perpetuo maneat. Ac taliter tranſlatus, etiam ſi Canonicorum Regularium fuerit, ad beneficia ſecularia, etiam curata, omnino incapax exiſtat. Hoc tamen Decretum de recipiendis, aut retinendis ſic Fratribus alterius Ordinis, Pius V in conſt. 91. Quæcunq; ſacrarum Relig. &c. debere intelligi, declarauit, quando, ſcilicet, ſecundum iuris communis diſpoſitionem tranſierint, vel recepti fuerint, aliàs omnia indulta annullantur, vt infra dicetur.* A B

In §. 15. *De materia retroceſsionis, & quando quis dicatur Apoſtata, videnda eſt. cōſt. Pauli 4. quæ poſteà quoad pœnas, ibi taxatas, fuit reducta ad formam Iuris, per Pium 4. in conſt. 8. Itēm conſt. 43. Clem. 7. & conſt. 10. Pauli 3. & conſt 60. Iulij 3. & Syluester. in verbo Apoſtaſia. §. 9. dicit quòd Apoſtata à Religione, eſt Religioſus profeſſus, ſine licentia exiens à Monaſterio, cum intentione non reintrandi illud, vel aliud; ſed viuendi irreligioſè, putà, clericaliter, aut laicaliter, vel inobedienter, quantumcunq; retineat habitum, vt dicit etiam Panor. in cap. 1. de Apoſt. vide as etiam, ſi vis, diſtinct. quam facit Caietanus. 2.2. q. 12. art. 2. Nos autem Capuccini, in noſtris Cōſtitutionibus, à Summo Pontefice approbatis, ſtatim, atq; quis à Religione apoſtatauit, excommunicatur, & pro excōmunicato denunciatur; & ideo à tali excommunicatione abſoluitur publicè quādo regreditur: ſed in abſolutione, an Prælatus debeat illum per ſe, vel per aliū percutere, vide ſupra, in verbo, Abſolutio ordinaria quoad Fratres §. 20.* C D

Apoſtata quis dicatur.

Determinatio in cōſtitutionibus capuccinorum.

2

De tranſitu Mendicāt. ad Ordines Monachales ſecundum Iura.

Aduertendum eſt, quòd cùm hodie per Bullam Pij V. nonageſima primā, ſupra notatā, emanatam anno 1569. ſint reuocata quæcunq; priuilegia, præter iuris communis diſpoſitionem, recipiendi Fratres alterius Religionis; ideo notandum quid volūt iura per hoc Io. Andr. in c. ſanc. de Regular. in nouella, poſt recitatam Theologorum opinionem, concludit, quòd iura permittunt tranſitum, non reſpectu melioris Religionis, ſeu maioris, vel reſpectu finis; vt quia fructuoſior eſt, aut alio modo; ſed ſolùm reſpectu arctioris vitæ. Vnde præſuppoſito, quòd Religio ſit melior, & fructuoſior; tamen ſi non viuitur ibi ſtrictius, non videtur licitus tranſitus, ſecundum iura. Idem Panor. in d. cap. ſanè. & probat per c. licèt de Reg. Ideò eſt ſciendum, quòd de tranſitu Mendicantium ad Ordines monachales, hæc volunt iura. per conſt. Mart. V. quæ ponitur in extrauag. de Regul. & incipit, Ambitioſè, vt nullus Frater de Ordine Mendicantium E

A *poſſit tranſire ad aliquem Ordinem monachalem (excepto Ordine Carthuſienſium) niſi de licentia Papæ, quæ mentionem faciat de Conſt Martin. aliàs ille eſſet excommunicatus;& Apoſtata. & ſimiliter eũ recipiẽtes. Quòd ſi Religioſi Mendicantes, etiam de licentia Papæ tranſeant ad Ordinem Monachorum non poterunt habere vocem, vel locum in Capitulo, etiam ſi ab eis concedatur. Nec poterit habere Prioratum, nec aliquam adminiſtrationem, nec quæcunq; officia, etiam annua; nec tanquam Vicarij, vel Miniſtri, vel loca eorum tenentes, poſſunt quodcunq; regi-*
B *men animarum exercere, ſicut habetur in Clem. vt Profeſſores, de Reg.*

Circa hãc materiã, eſt etiã aduertendum. An, ſcilicet, profeſſus aliquis Frater habens parentes in neceſsitate poſitos, poſſet Clauſtra exire, ad ſubueniendum eis: & licèt hinc inde ſint opiniones, & S. Tho. in 2.2. q. 101. art 4. & quolib. 3. art. 16. 30. art 1. teneat partẽ negatiuã, cùm habeatur quaſi mortuus mũdo, & viuat Deo, obligetur à iure impẽdẽda parentibus, & quòd teneatur; tamen, ſalua ſui Prælati obedientia, & ſuæ Religionis ſtatus pium eis ſubſidium adhibere. Tamen Syluestr. in verbo
C *Relig. 6. § 9. diſtinguit, aut pater, vel mater erant in neceſsitate, antequã filius ingrederetur Religionem; aut non. Primo caſu concluditur, quòd filius teneretur exire Clauſtrum, cum limitatione tamen, ſi filius exiſtens in Clauſtro, non poterit ei ſubuenire Hãc etiam opinionem ſequitur Nauar. in Sum. c. 14. num. 14. In ſecundo autem caſu dicitur, non teneri, nec debere exire, & patri ſubuenire. & licet Caietan. in 22. vbi ſupra aliam afferat diſtinctionem, pro concordia opinionum; attamen ego tutiorem partem ſectando, in ſimilibus conſulerem, recurrendum eſſe ad ſum-*
D *mum Pontificem. Multoties enim eſt viſum, litteras abſolutorias eſſe datas à Papa, durante tamen neceſsitate parentum.*

3 An profeſ ſus propter inopiã parentũ poſſit exire Religionẽ & quolib. 30. ar. 9.

Eſt itidem aduertendum, quòd bona acquiſita in Apoſtaſia, ſunt Cameræ Apoſtolicæ, per conſ. 4. Greg. XIII. vbi reuocat conceſſiones Pauli, & Pij 4. qui prius ſtatuerunt eſſe Monaſterij.

4 Bona acquiſita in Apoſtaſia cui ſunt.

Eſt etiam aduertendum, quòd nobis Capuccinis non licet recipere Fratres de obſeruantia, etiam in alieno habitu, abſq; licentia in ſcriptis ſuorum Superiorum, vel licentia ſpeciali Summi Pontificis, vt infrà, in
E *verbo, Recipere, dicetur.*

5 Capuccinis non licere recipere Fratres de obſeruantia.

Item notandum, quod Caſinẽſes ab Eugen. 4. habent priuilegium, per quod prohibetur, nè Monachi abſtrahantur à ſua Religione, nec ſpontè venientes recipiantur, etiam occaſione arctioris vitæ, Ordinis, & Religionis, abſq; conſenſu Capituli generalis, ſeu Præſidentis, & maioris partis Viſitatorum dictæ Congregationis, ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ. Dicit tamen Nauar Conſ. 59. lib. 3 de Reg. quòd præfatum priuilegium non reuocatur per Conc. Trid. Sed reuocatum, vel limitatum

6 Priuilegiũ Caſinẽſiũ.

Nauar.

ſextò

certè fuit per Innoc. 3 in c.licet,de Regul. per quod ſtatuit, vt non obſtante tali priuilegio,poſſit Regularis tranſire ad arctiorem vitam petita licentia,licèt non obtenta . & ſic ibi Nauar.conſulit,Carthuſianos incurriſſe in pœnam præfatam,ob receptionem cuiuſdam Monachi Caſinenſis,licentia non petita ab eo. A

7 *Et notandum eſt illud, quod determinatum eſt à Nauar. in ſuppoſito conſil. lib. 3. de Reg. vel Religioſum,vel Monachum tranſeuntem legitimè ad aliam Religionem,teneri tacitè,vel expreſsè profiteri illam, ſaltē quòad obſeruantiam illorum, quæ ſeruari debent in illa,vltra ſubſtantialia vota; cum præſupponatur eſſe arctioris obſeruantiæ, ad quàm profeſſio prima non extenditur.* B

8 *Item,nec poſſe ſecum quicquam aſportare in eam Religionem, in quā tranſit,ex his,quæ habebat. Idem Nauar. determinat.lib. 3. conſi. Niceno,de voto,& voti redēp.conſ. 14.& fuſius dicā, In verbo, Recipere.*

EX PRIVILEGIIS SOCIETATIS IESV.

C

Pœna qua recedētes à ſocietate

CONCEDITVR *Societati Ieſu,vt ſi quis eorum,poſt omiſſa vota,ſecundum Conſtitutionem Societatis Ieſus ab ea, ad ſeculum receſſerit,etiam prætextu cuiuſuis Indulti conceſſi, aut concedendi,abſq; expreſſa ſui Superioris licentia, ad id, ab eo ſpecialiter obtenta, ipſo facto ſit excommunicatus & abſolui nequeat,niſi à Romano Pōtifice, vel Superiore Societatis. Habetur in litteris à Pio Quinto editis pag.94. & ſeq. Poſteà Greg. 13. per ſuam Conſtitutionem (vt habetur pag.233.) ſtatuit,deficientes à Societate præfata poſt tria vota,& ſi ſimplicia, elapſo biennio probationis omiſſa, tanquam veros Apoſtatas poſſe puniri,& excommunicationis latæ ſententiæ & alijs Apoſtatarum pœnis,ſedem Apoſtolicæ, vel generali Præpoſito Societatis reſeruatis,ſubiacere.* D

Nō poſsūt ad aliū ordine tranſire.

Item cautum eſt,per Priuilegium Societatis Ieſus, vt nemo poſt emiſſa vota,ſecundum Conſtitutiones eiuſdem Societatis,ſiuè profeſſus ſiuè ſcolaris,ſiuè conductor ſit ad alium Ordinem,præterquàm Carthuſiens: niſi de expreſſa licentia ipſius Præpoſiti,aut Sedis Apoſtolicæ, tranſire poſſit. Paulus 3. in lit. Apoſt. pag. 33. Idem cauetur, ne quis faciat, ſine expreſſa licentia ſui Superioris,& latius confirmatur à Pio 4. in lit. Apoſt. per Pium V. editis,vt patet pag.94. & ſequenti; propoſita pœna excommunicationis,ipſo facto incurrenda,Romano Pontifici, vel Superiori Societatis,reſeruatæ,tàm in Religioſos,qui præfatos recipiunt, quàm in ipſos receptos recedentes,etiam protextu cuiuſuis indult,conceſſi,aut concedendi, etiam quæſito colore ob frugem melioris vitæ, aut ſtrictioris obſer- E

A *obſeruantiæ, quodque ſecus facta non teneant.*

Statuitur item in iiſdem litteris, quòd tranſeuntes ad Carthuſienſes, intra ſex menſes, ad alium verò Ordinem infra tempus, eis à ſuo Superiore præfigendum, dictos Ordines actualiter ingredi; & ſi in illis permanere nolint, aut non poſſint, abſq; vlla mora, ad Societatem ingredi teneãtur, ſub præfata excõmunicationis pœna, quam, tàm ipſi, quàm illos recipientes, vel eis auxilium, conſiliũ, vel fauorem præſtantes, et incurrãt.

Conceſſit Pius V. viuæ vocis Oraculo, Societati Ieſu, vt ſi quis ex ea B *Societate, in Carthuſienſem Ordinem tranſire vellet, tres ei menſes præſcriberent: intra quos, ſi non ingrederetur, aliter non admitteretur; vel nõ perſeuerauerit, ad eandẽ Societatem redire teneretur; & non ei amplius liceret, reſpectu Carthuſiæ, à Societate, ſine Præpoſiti eius licentia, ſeu cenſenſu recedere. Habetur in viuæ vocis Oraculo, f. 43. ſuam facultatẽ, per breue confirmauit, ac denuò conceſſit Greg. xiij. eamq; etiam quòad præterita valere decreuit perindè, ac ſi litteræ Apoſtolicæ ſuper conceſſione Pij V. huiuſmodi; tunc confectæ fuiſſent; ac eos, qui ſecus fecerint, in* C *excommunicatione, & alias Apoſtatarum cẽſuras, & pœnas incurreret, à quibus, non, niſi à Romano Pontifice, vel à Generali Societati Prepoſito, abſolui poſſint, & præſentis gratiæ communicationem, omnibus alijs, etiam qui ſua priuilegia cum Societate participant, vel participare poterunt, probibuit pag. 242. Supradictæ conceſſiones referuntur in compẽd. ipſius Societatis Ieſu in verbo Apoſtata.* Conditio taxãda trãſeuntibus ad alium ordinem.

EX PRIVILEGIIS FRATRVM S. HIERONYMI Hiſpaniarum.

D

INNOCENTIVS 8. *Annò Domini 1492. Prohibuit, ac Ordinauit, vt nullus Frater profeſſus ſupradicti Ordinis S. Hieron. ad Min. Ordinẽm & aliam quemcumq; etiam ſtrictiorem, etiam Cartuſienſium, etiam bona intentione ductus, prætextu quorumcunq; Priuilegiorũ, dictis Ordinibus conceſſorum & quarũcunq; litterarũ Apoſtolicarũ, quaſcunq; clauſulas, etiam derogatorias derogatoriarum in ſe continentium, quibuſcunq; dicti Ordinis Religioſis in poſterũ concecendarum; niſi in lit*E *teris ipſis expreſſus conſenſus Prioris Generalis acceſſerit; & niſi de licẽtia dicti Generalis petita, & obtenta, ſe trasferre poſſit; alioquin, tàm recipientes, quâm recepti, excommunicationis ſententiam, à qua, niſi à Romano Pontifice, vel Priore Generali Ordinis cui ſuper hoc plenam, & liberam facultatem conceſſit, (præterquàm in mortis articulo conſtituti abſolui non poſſunt) eo ipſo incurrant; Liceatq; Generali & alijs Prioribus Ordinis, Fratres fugitiuos, & ad alios Ordines, etiam prætextu qua* Prohibitio tranſit⁹ ad alios ordines.

rumcunq; facultatum Apoſtolicarum pro tempore tranſeuntes. ſi in tralatione, Prioris Generalis conſenſus non interuenerit, ad dictum Ordinem, propria authoritate, reuocari; non obſtantibus in contrarium quibuſcunque. Refertur in Compend. eorum Priuileg. collecto à P. Garſia. fol. 165. §. 5. A

Et Greg. 13. ann. D. 1579. Priori generali pro tempore exiſtenti, cõceſſit, vt ſibi liceat, Fratribus Ordinis, qui deuotionis, aliŭſue de cauſis ad alios Ordines arctiores tranſire, ac traſferre voluerint, trãſeundi. & transferendi licentiam impartiri. Et quò ad promiſſa Priuilegia, de non tranſeundo ad alium Ordinem, ſine licentia Generalis petita, & obtẽta, quatenus opus fuit, reſtituit, & repoſuit, ac confirmauit, cum omnibus clauſulis neceſſarijs. Refertur in prædicto Compend. ibid. fol. 166. §. 6. B

BAPTIZARE.

1 Pro terris infideliũ. GREGORIVS nonus cõceſsit Fratribus Minoribus in terris Saracenorum, & Paganorum proficiſcentibus, pro zelo fidei Chriſtianæ, vt poſsint illarum partium homines, per miniſterium exhortationis ſuæ, ad vnitatem fidei Chriſtianæ conuerti cupientes, recipere, & baptizare. B. fo. 20. Et ffo. 22. conceſſ. 4. C

2 Collector. ¶ IDEM Gregorius conceſsit iterum hoc idem latius, cum multis alijs attinentibus ad conuerſionem infidelium. B. fol. 257. conceſſ. 641.

¶ Aduerte quòd præfatæ conceſsiones videntur expiraſſe, & fuiſſe temporales. D

Capi. gen. ¶ Notandum eſt etiã, quòd in Capitulo generali Meclinenſi facta eſt ſequens declaratio.

¶ ITEM fuit declaratum, quod Frater ſacerdos, in extrema neceſsitate, poſsit paruulo dare ſacramentum baptiſmatis, dummodo nõ adſit alius ſacerdos, etiam præſentia virorum ſecularium laicorum. Et quod in regula prohibetur, ne Fratres fiant compatres, &c. intelligendum eſt, quò ad eleuationem de fonte baptiſmatis, non quo ad baptizationem prędictam. Quia vt dictum eſt, in caſu neceſs itatis, abſente ſacerdote ſeculari, vel alterius profeſsionis, bene poſſunt Fratres noſtri ſacerdotes baptizare. fol. 228. tract. 3. Et ffo. 247. tracta. 2. E

BENEDICERE ECCLESIASTICA.

¶ *Diſtin-*

¶ *Diſtinctio materiæ infraſcriptæ.*

QVOAD benedictionem rerum eccleſiaſticarum, cõtinentur multa, & varia in Priuilegijs Fratrum. Collector.

¶ Et iſtorum, aliqua pertinent ſolùm ad Epiſcopos. Hæc autem continentur infra. §. 2. cum remiſsione ibi addita, & in §. 3. & 5. & 6. & 15. & 18.

¶ Aliam ſpectant ad Prælatos Fratrum. Iſta verò habentur infra. §. 7. & 8. & 11. art. 12. & 13. 14.

¶ Reliqua cõcernunt omnes Fratres ſacerdotes. Et iſta reperiuntur infra. §. 1. & 4. & 14. prope medium.

GREGORIVS nonus conceſsit, quòd Fratres Minorum 1
Presbyteri, in terris infidelium exiſtentes, poſsint veſtes ſacerdotales, Altaris Pallia, & Corporalia (cum neceſſe eis fuerit) benedicere, vbi Catholicorum Epiſcoporũ copia non habetur. B. ffo. 257. conceſſ. 641. Pro terris infideliũ.

HONORIVS quartus fecit quandam cõceſsionem, quæ 2
aliqualiter pertinet ad hanc materiam, quæ conceſsio poſita eſt ſupra in dictione Altare. §. 1. Vide illã, quia ſequens conceſsio, quæ hic ponitur, facit mentionem de ipſa.

IOANNES 22. conceſsit Fratribus Carmelitis idẽ, quod 3
ſupra nobis fuerat conceſſum, & aliquantulum latius, dicens, quòd ſi locorũ Ordinarij à Fratribus humiliter requiſiti, noluerint, ſeu recuſauerint indebitè, Cœmiteria eorum benedicere, ſeu etiam cõſecrare, poſsint huiuſmodi Cœmiteria per aliquem Antiſtitem, gratiam, & communionem ſedis Apoſtolicæ habentem, quoties opus fuerit, facere benedici, ac etiam conſecrari. B. fo. 89. Et ffo. 172. conceſſ. 402. Ex Priuil. Carmelit. Epiſcopi. Cõſecrare

SIXTVS quartus conceſsit Fratribus Mino. Obſer. ſacerdotibus, vt poſsint benedicere paramẽta Altaris, & Miſſalia, ac indumenta; exceptis corporalibus duntaxat. O. fo. 61. Et ffo. 67. conc. 107. Et fffo. 96. conceſſ. 322. 4 Ornamenta altaris.

¶ IDEM Sixtus conceſsit Fratribus Carmelitis, vt pro cõſecrationibus Altariũ, vel Eccleſiarum, & pro oleo ſancto, ac quolibet eccleſiaſtico ſacramento, nullus, ſub obtentu cuiuſlibet conſuetudinis, vel alio modo, quicquam audeat extorquere; ſed hęc oĩa eis gratis Epiſcopi Diœceſani (vt tenenẽ) liberè, & gratioſe impendant. Alioquin liceat prędictis Fratribus, quoſcunq; maluerint catholicos adire Antiſtites, gratiam, & cõionem Apoſtolicę ſedis habentes; qui Apoſtolica 5 Ex Priuil. Carmelit. Ep. ſcopi. Cõſecrare

freti auctoritate, eiſdem Fratribus, quæpoſtulauerint impẽdant. Et quòd ſi ſedes Diœceſanorum Epiſcoporum fortè vacauerit, interim oĩa Eccleſiaſtica ſacramenta, à vicinis Epiſcopis liberè, & abſque contradictione ſuſcipere poſsint. Ita tamen, quòd ex hoc, in poſterum proprijs Epiſcopis nullum præiudicium generetur. B. fo. 100. Et ffo. 183. conce. 454. A

6 Vaſa Eccleſiaſtica Conſecrate. ¶ IDEM Sixtus conceſsit præfatis Fratribus, vt quando propriorum Epiſcoporum copiam non habuerint, & aliqui Epiſcopi, habentes gratiam, & communionem ſedis Apoſtolicæ, de quibus plenam notitiam habeant, per eos tranſire cõtigerit, ab eis benedictionem vaſorum, & veſtium, & conſecrationem Altarium, auctoritate ſedis Apoſtolicæ recipere valeant. B. fo. 100. & ffo. 183. conce. 455. B

7 Corporalia. INNOCENTIVS 8. conceſsit, quòd Generalis, & Prouinciales Fratrum Min. obſer. poſsint benedicere corporalia. o. fo. 65. Et ffo. 69. conceſſ. 157.

8 Pro auguſtinẽſibus. ¶ IDEM Innocentius conceſsit Fratribus Auguſtinienſibus quarundam Cõgregationum Obſer. quòd Vicarius Generalis illarum, & Viſitatores, poſsint benedicere ornamenta Eccleſiaſtica, & etiam corporalia. b. fffo. 101. conce. 399. C

Collector. ¶ Aduerte, quòd Iulius 2. communicauit toti Ordini ſimiles Cõceſsiones factas particularibus Congregationibus eorum. b. ffo. 265. prout latè habetur infra, in dictione, Communicatio priuilegiorum. §. 23.

9 Ex priuil. Auguſtin. EVGENIVS 4. conceſsit Fratribus Auguſtinienſibus, vt pro conſecrationibus Eccleſiarum, ſeu Altarium, ac pro oleo ſancto, & quolibet Eccleſiaſtico Sacramento, nullus ab eis, ſub obtentu conſuetudinis, vel alio modo, quicquam audeat extorquere; ſed hæc omnia gratis eis Epiſcopi Diœceſani impendant. Alioquin liceat prædictis Fratribus quoſcunque maluerint adire Antiſtites, gratiam, & cõmunionẽ Apoſtolicæ ſedis habentes, qui freti auctoritate Papæ, dictis Fratribus præfata impendant. B. ffo. 247. conce. 605. D E

10 ¶ IDEM Eugenius conceſsit Fratribus Auguſtinieñ. vt quãdo propriorum Epiſcoporum copiam non habuerint, ſi quos Epiſcopos Romanæ ſedis, gratiam, & communionem habentes, de quibus plenam habeant notitiam, per loca dictorum Fratrum tranſire contigerit, ab eis benedictionem vaſorum, & veſtium, & conſecrationem Altarium, auctoritate Apoſtolicæ ſedis percipere valeant. B. ffo. 247. conce. 607.

IVLIVS Secundus conceſsit Ordini Minimorũ, vt Generalis illius, necnon, & Prouinciales, & eorũ Vicarij, poſſint, & valeant benedicere corporalia, & alia ornamenta eccleſiaſtica ſuorum locorum, & domorum, præter calices, & patenas. B. ffo. 8. conc. 26. 11 Pro oĩbus ornament. eccleſiæ.

¶ IDEM Iulius cõceſsit præfatis Fratribus Minimis, quòd Generalis, & Viſitatores, quos ipſi vigiles appellant, ac Prouinciales, & eorum Vices gerentes, poſsint omnes, & ſingulas eiuſdem Ordinis Eccleſias, Cœmiteria, Capitula, & Oratoria, ſolenni benedictione benedicere. B. ffo. 8. conc. 29. 12 Pro eccleſijs, & cœmiterijs.

¶ IDEM Iulius conceſsit præfatis Prælatis Ordinis Minimorum, vt poſsint reconciliare ſuas Eccleſias, ſanguinis, ſiue ſeminis effuſione, ſiue aliàs quomodocunq; pollutas, quoties opus fuerit; à qua tamen prius per aliquem catholicum Antiſtitem (vt moris eſt) benedicta. B. ffo. 8. conc. 30. 13 Recõcilia tio eccleſ.

¶ Circa prædicta vide ſequentem Conceſsionem, quæ valde latior eſt, preſertim in fine. Collector.

LEo decimus conceſsit Generalibus, & Prouincialibus, ac Cuſtodibus, necnon, & Guardianis Fratrum Mino. Obſeru. pro tempore exiſtentibus, vt omnia, & ſingula eiuſdem Ordinis, & obſeruantiæ Eccleſias, Cœmiteria: Capitula, & Oratoria vbicunq; exiſtentia, tàm recepta, quàm recipienda, ac paramenta, & ornamenta, & alia quæcunq; ad diuinum cultum, & vſum Fratrum neceſſaria, in quibus chriſma non interuenit, pro eorundem Fratrum vſu tantùm, ſolẽni benedictione valeant benedicere. Et voluit, quòd hoc idẽ poſsint alij Fratres eiuſdem Ordinis, qui ad hoc in Capitulis generalibus deputati fuerint. Ac, quod ſimiliter poſsint recõciliare Eccleſias, &c. quæ quomodolibet ſanguinis, vel ſeminis effuſione pollutæ fuerint. Scilicet, hoc cũ aqua per prędictos Prælatos benedicta, præſertim in locis remotis, vbi Epiſcopum aquam benedicentem per duas dietas adire non potuerint. B. ffo. 116. conceſſ. 55. ¶ Vide infra in fine. 14 Nota. Pro eccleſijs, & cæmiterijs, & oĩbus ornam. eccl. Recõcilia tio eccleſ.

¶ IDEM Leo conceſsit Fratribus Minor. vt quilibet catholicus Epiſcopus poſsit conſecrare Eccleſias eorum, & altaria, & Cœmiteria, Calices, & ornamenta, & omnes alios actus epiſcopales exercere in locis, & perſonis Fratrum prædictorum Obſeruantiæ Diœceſani loci, vel cuiuſuis alterius licentia minimè requiſita. O. ffo. 60. conceſſ. 179. 15 Epiſcopi. Conſecra. Eſt contra Cõc. Trid. ſeſſ. 6. c. 5. de reform. Habetur ĩ Bul. ĩ cõſt. c. 19. 13.

¶ IDEM Leo poſteà in Concilio Lateranenſi ſtatuit, quòd 16 Epiſcopi.

 Fratres

1 Fratres nequeant ab alieno Epiſcopo cõſecrationem Eccleſiæ, vel Altaris, aut Cæmiterij benedictionem petere, ſeu in Eccleſijs per eos pro tempore edificandis, primum lapidem per alienum Epiſcopum poni facere poſsint, niſi vbi Ordinarius bis, aut ter (cum debita reuerentia, & inſtantia) requiſitus, ſine legitima cauſa id recuſauerit. B. ffo.26. conc.69. A

Epiſcopi. Cõſecrare Edificare. Collector.

¶ Sciendum eſt, quòd in foro conſcientiæ poſſunt Fratres (non obſtante huiuſmodi prohibitione, & reſtrictione Concilij Lateraň.) vti conceſsionibus ſupradictis; quia idem Leo poſtea conceſsit Oraculo viuæ vocis, quòd Fratres Min. Obſeru. poſsint liberè vti omnibus eis conceſsis ante prefatum Concilium, vt ponitur infrà, in dictione Concilium. §. 6. & 7. B

Collector. ¶ Vltra ſupradicta eſt ſciendum, quòd circa huiuſmodi materiam benedictionis rerum eccleſiaſticarum, reperitur quodam Statutum generale factum in Capitulo Meçlinenſi, ſub forma ſequenti.

Capi. gen. ¶ Generale Capitulũ determinauit, & præcepit, quòd ſoli Prouinciales habeant benedicere corporalia. Et ijdem Prouinciales, Cuſtodes, & Guardiani alia ornamenta, & nõ alij, & ſolùm pro Fratribus, Monialibus, & Tertiarijs, & nullo modo pro alijs extra ordinem. Sic.n. fuit conceſſum per Sũmum Pontificem. fo. 227. tract. 3. Et ffo. 246. tract. 2. C

Collector. ¶ Circa ſupraſcriptum Statutum generale oportet aduertere, quòd huiuſmodi Statuto non obſtante, videtur, quòd poterunt Guardiani benedicere corporalia, virtute conceſſionis nouæ Leonis decimi, quæ poſita eſt ſupra. §. 12. Aliquibus tñ videtur oppoſitum, ſcilicet, quòd non poſsint ſine commiſsione in Capitulis facta. Et hoc propter aliqua verba poſita in concluſione ſupradicti Breuis. Et iſtud eſt tutius. D

Collector Reſolutio. ¶ Concluſio, ſeu epilogatio Conceſsionum præinſertarum eſt, quòd omnes Prælati Ordinis, pro eorum ſubditis duntaxat, poſſunt benedicere Eccleſias, & Cæmiteria, omniaque paramenta, & ornamenta, in quibus chriſma non interuenit. Ac Eccleſias pollutas reconciliare, aqua per ipſos benedicta, ſi præſentia Epiſcopi, qui illam benedicat, diſtet vltra duas dietas. E

A

ANNOTATIO CORDVBAE.

QVÒ AD §. 3. vbi ponitur Conceſſio Ioan. 22. facta Carmelitis, notandum quòd Bonifac. 9. ſſſ. 119. idem conceſſit Ordini Prædicatorum, quòdq; Fratres ipſius Ordinis vbilibet cõſtituti poſſint ipſi benedicere candelas, aquam, ſalem, palmas, & omnia ornamenta in ipſorum Eccleſijs, ſeruatis ſolemnitatibus conſuetis.

B

CAPVCCINI ANNOTATIO.

CIRCA lotiones Corporalium, vide infrà, in verbo. Corporalia. Circa id quod dicitur ſupra in §. 2. 11. & 14. & à Collectore hic in fine, de benedictione Corporalium. Eſt ſciendũ, quòd facultatem benedicendi Corporalia, & alia paramenta, etiam ad vſum aliorum ab Ordine noſtro habet tantum Generalis, & Prouincialis, per Priuilegij Eremitarum S. Auguſtini communicationem. Fuit

C enim à Iulio 2. eis iſta facultas conceſſa, abſq; reſtrictione illa poſita à Leone ſupra §. 14. videlicet, pro vſu Fratrum tantũ, ſed ſimpliciter ait.

(In §. 1. — In §. 7. 11. 14. — Corporal. benedictio ad quem ſpectat. — Ann. 1508 — Corporal. benedictio habetur in fine huius Comp.)

Dedimus tibi propterea (loquens Generali Auguſtiniano Fratri Egidio) poteſtatem ſacrandi, benedicendiq; Corporalia, veſtes, & ea, quæ ſacris vſibus neceſſaria ſunt. Quoquidem munere, tàm te, quàm qui pro tempore erunt, aut Generalis, aut Vicarius fungi poſſe decernimus. Sed ad vſum eiuſdem Ordinis tantum, vltra ſupradictos Prælatos videntur etiam habere Guardiani, ſecundum Conceſſionem nobis factam à Leo-

D ne 10. vt ſupra. An autem per hoc requiratur licentia Capituli Generalis? iam ipſe Collector ad partem affirmatiuam inclinare videtur, ob aſſignatam per eum rationem, & ita etiam tenet Paſſarellus vbi ſupra. fol. 127. nu. 19.

(Hæc conceſſio adducitur à Paſſarello ĩ collectio. priu. f. 48.)

Et Pius V. annò 1566. Conceſſit Ordini S. Hieron. Hiſpaniæ, vt Priores exiſtentes Monaſteriorum Ordinis, non ſolùm veſtes, & alia quæcũque ornamenta eccleſiaſtica ad cultum diuinum pertinentia (vt eis con-

E ceſſerat prius Innoc. 8. ann. 1492.) ſed etiam Corporalia, & alia omnia ſuorum Monaſteriorum in quibus chriſmatis vnctio non interuenit, licitè, & liberè poſſint benedicere: vt refertur in Compendio Priuileg. eorum collect. per P. Garſiam anno 1591. fol. 37.

(Ord. Sãcti Hieron.)

Et Congreg. S. Iuſtinæ Innoc. 8. ann. 1487. vt refertur in lib. eorum Priuileg. fol. 132. conceſſit Prioribus Ord. & Vicarijs in abſentia Prioris, & cuilibet habenti principale regimen cuiuſcunq; Monaſterij poſſe benedicere Corporalia, veſtimenta, cæteraq; ornamẽta Eccleſiaſtica ad cul-

(Congr. S. Iuſtinæ.)

cultum diuinum pertinentia, tàm ſui Monaſterij, quàm etiam vndecunque ſint, & ſic per participationem poſſunt, & alij participantes. vt refertur in præfato Compendio S. Hieron. in eodem fol. 37. §. 1. A

In §. 12. *Eſt ſciendum, quòd ſolemnis benedictio eſt illa, quæ fit cum illa ſolẽ-*
Bñdictio *nitate, Adiutorium noſtrum; Et ſit nomen Domini benedictum, &c. quæ*
ſolemnis q̄ *licèt de ordinario iure ſpectet ad Epiſcopos; Prælatis tamen noſtris ex*
dicatur. *priuilegio conceſſum eſt. Facit Cap. Abbates, de priuileg. in 6. & per communionem priuilegiorum poſſunt Prælati aquam benedicere, ſi præſentia Epiſcopi, qui illã benedicat, diſtet vltra duas dietas. Formã huius benedictionis, et reconciliationis, vide alibi in Sacerdotali, vel Põtificali.* B

In §. 15. *Nota quòd hæc conceſſio eſt contra Conc. Trid. ſeſſ. 6. c. 5. de Refor.*
Conceſſio *vbi dicit, nulli Epiſcopo liceat pontificalia in alterius Diœceſi exercere,*
cont. Cõc. *niſi de Ordinarij loci expreſſa licentia.*

In §. 13. & *Circa id quod dicitur de Reconciliatione, & ibi. eſt not. quòd Eccle-*
14. *ſia ſex modis pro polluta haberi dicitur. quos refert Nauarr. in Manual. cap. 26. nume. 256.*

Eccleſia di- *Primus Caſus eſt, quando in ea ſanguis humanus effunditur, aut cauſa*
citur pollu- *naturalis eius effuſionis, aut mortis datur, dicitur infra, quia ſecus ſi ex-*
ta ſex mo- *tra ea, etiam deſuper in tecto, vel ſubter eam in ſpecu. Dicitur Eccleſia,*
dis. *generaliter ad comprehendendam tàm non dum conſecratam, quàm cõſecratam: quamuis quoad reconciliationem ſit magna differentia, quia Reconciliatio conſecratæ debet fieri ab Epiſcopo, & cum aqua benedicta ab ipſo, vel ab alio Epiſcopo; Non conſecratæ verò, poteſt fieri à ſolo Presbytero, & cum aqua à ſe ipſo benedicta. Sed ratione Priuilegiorum noſtrorum aliter poteſt obſeruari à nobis, vt ait hic Collector. Dicitur effunditur, ad ſignificandum quòd non ſufficit aliquarum guttarum ſanguinis emiſſio, quia iura requirunt effuſionem, quæ largitatem denotat. Dixi ſanguinis, quia non ſufficit percuſſio, quæ non ſit mortifera, ſine eius effuſione quamuis ſit eiuſmodi, vt carnes contundat, aut oſſa frangat. Dicitur humanus, quia nulla effuſio cæterorum animaliũ ad id ſufficit. Dicitur iniurioſè, quia non ſufficit naturalis effuſio per nares, aut per os, aut quæ caſu fit, lapſu vel offendiculo, aut ictu lapidis, aut tegulæ per ſe decidentis, neque factam ob iuſtam defenſionem: nec effuſio facta per furioſum, aut ſtultum, aut per puerum iudicio carente. Dicitur, aut datur cauſa, quia ſufficit, vt vulnus infligatur intra eam, quamuis percuſſus, antequam ſanguis in illam effundatur, egrediatur, & quamuis recipiatur ille in aliquo vaſe ne in eam decidat. Nec contra ſufficit, quod ſanguis in illam effundatur, ſi vulnus extra inflictum eſt. Dicitur naturalis, quia nõ ſufficit, vt feratur ſententia condemnatoria etiam intra illam, ſi per eius executionem, effuſio extra illam facta eſt. Dicitur*

mortis

C D E

A *mortis, quia ſatis eſt ad id ſuffocari, aut aliâs, intra illam hominem, ſine ſanguinis effuſione, interficere. Sufficit etiam mors, & effuſio ſanguinis, ob fidem Catholicam occiſi, vel vulnerati. Non tamen ſufficit interficere, aut percutere aliquo telo, vel tormento miſſo ab Eccleſia in exiſtentem extra eam, quamuis ſufficiat mors, vel effuſio facta in Eccleſia per tormentum foris emiſſum.*

Secundus Caſus eſt, quando in Eccleſia ſemen humanum voluntariè effunditur. Dicitur humanum, quia ſatis eſt, vt ſit cuiuslibet hominis,
B *ſiue feminæ, viri, clerici, laici, fidelis, ſiue infidelis; & quod effundatur iuxta, contra, aut extra curſum naturalem, imo etiam per copulam coniugalem. Dicitur, voluntariè, quia non ſufficit quæ dormiendo fit, licet, Angelus hoc non teneat, in verb. conſecr. Eccleſ. §. 9. cui reſpondit Nauar.*

Tertius Caſus eſt, quando in ea aliquis excommunicatus ſepellitur.

Quartus eſt, quando in illa aliquis infidelis ſepellitur. Quamquam in in hoc caſu non ſolum recõcilianda eſt Eccleſia, ſed etiam parietes illius
C *abradendi, licet in præcedenti, reconciliatio ſufficiat.*

Quintus eſt, quando Eccleſia, per Epiſcopum publicum excommunicatum, conſecratur, aut benedicitur.

Sextus quando omnes parietes renouantur, ſcilicet, quãdo omnes, aut maior pars eorum ſimul deÿciuntur, quod raro fit.

Et eſt notãdum, quòd quoties aliqua Eccleſia polluitur, etiam Cæmeterium illi contiguum eſt pollutum, non autem illud quod non eſt contiguũ, licet ècontrario, polluto Cæmeterio, Eccleſia contigua non polluatur.

D *Eſt etiam notãdum, quòd nulla pollutio ſupradictarum, quæ fuerit occulta impedit celebrationem in Eccleſia. Hæc omnia refert Nauar. loco citato. & ità ex ex his ſciemus quando Eccleſia erit recociliãda. Sed quomodo ſit reconcilianda, habebitur ex his, quæ hic ait Collector.*

BONA.

¶ *Diſtinctio Materiæ bonorum attinentium ad Fratres, & Moniales.*

E RESPECTV bonorum temporaliũ, reperiuntur nonnulla in Priuilegijs Fratrum Minor. & aliorũ Mendicantium; quorum aliqua tangunt bona, quorum poſſeſsionem, vel vſum obtinent ijdem Fratres. Et hæc habentur infra. §. 1. & 5. & 7. & 8. Et infra in dictione Vendere, & in dictione Commutare.

¶ Alia verò concernunt bona acquirenda per viam eleemoſinæ.

ſinæ. Et de hoc continentur multa infrà in dictione eleemoſinas, ac nonnulla in dictione, Canonica portio, & in hac dictione Bona. §. 2. & 4. 12. & 13. A

¶ Reliqua autem ſpectant ad bona Monialium. Et hæc habentur etiam infra. §. 7. & 8. & 11. Necnon ſupra in dictione, Alienatio. §. 4. & 5.

¶ Et tã quò ad Fratres, quàm quò ad Moniales, vide infra in dictionibus, Decimæ. Exemptio, Hęreditas, Legata.

1 Epiſcopi. Exempti. ALEXANDER quartus ſtatuit, & præcepit, vt quandocunq; aliqui Fratres Ordinis Min. fuerint promoti ad epiſcopalem, vel alias ſuperiores, vel inferiores dignitates, teneantur huiuſmodi Fratres ſic promoti, libros, & alia, quæ ipſos (promotionis ſuæ tempore) habuiſſe, ſeu habere conſtiterit, reſignare Generali, ſeu Prouincialibus Miniſtris, ſemota qualibet dilatione. B. fo. 24. Et ffo. 24. conceſſ. 12. B

2 Eleemoſinas. ¶ IDEM Alexander conceſsit, quòd de male acquiſitis, & incertis relictis, poſsint Fratres Minor. recipere quęcunque eis data fuerint. Ac, quòd de illis, quæ eorundẽ Fratrum diſpoſitioni relinquuntur, liberè valeant ordinare, & diſponere. B. ffo. 26. conceſſ. 16. C

3 Reſtitutio Eleemoſinas. ¶ IDEM Alexander conceſsit vniuerſis exequutoribus teſtamentorum, vt de malè ablatis, & illicitè acquiſitis, quæ teſtatores neſcientes, quibus talium reſtitutio fieri debeat, necnon de ijs, quæ ijdem teſtatores indiſtinctè; non expreſſis perſonis, vel locis, eorundem teſtamentorum exequutoribus arbitrio, in pios vſus eroganda commiſerunt, poſsint indigentijs Fratrum Min. prouidere, non obſtante contradictione Prælatorum eccleſiaſticorum, & aliquorum aliorum. B. fol. 25. Et ffo. 28. conceſſ. 21. D

4 Nouitij. Reſtitutio CLEMENS quartus conceſsit, vt quum aliqui aſſumentium habitum Fratrum Mino. fuerint obligati ad reſtitutionem aliquorum bonorum diuerſis perſonis, quæ ſciri, & inueniri non poſſunt, Miniſtri, & Cuſtodes, & eorum Vicarij, eorumq; ſinguli, in locis ſibi commiſsis, poſsint bona huiuſmodi in pios vſus conuertere, prout ſecundum Deum viderint expedire. B. fo. 58. Et ffo. 141. conceſſ. 334. E

5 Edificare Eccleſiæ, ¶ IDEM Clemens conceſsit Fratribus Min. vt cùm de Prioribus locis ſuis ad alia loca tranſierunt, poſsint tam omnem edificiorum materiam locorũ, quæ dimittunt (dedicatis Eccleſijs duntaxat exceptis) quàm libros, calices, & paramenta

A ta,ſecum ad alia loca transferre; ac ædificia ipſa cum ſolo,& alijs ad eadem loca pertinentijs (præter Eccleſias) per perſonas,ad hoc à ſede Apoſtolica deputatas,vendere, pſorumque precium in aliorum locorũ,ad quæ dicti Fratres ſe tranſferunt,ædificationem,ſeu aliàs in eorum vtilitatem conuertere,ſecundum quod eis melius videbitur expedire. B.fo.58. ffo.142.conce.340. & Monaſteria. Vendere.

6 Concilium Conſtantienſe ſtatuit, qualiter Generalis Fratrum Mi.ſe debeat habere erga bona Conuentuum, quos B reformare contigerit,prout ponitur in dictione, Generalis Miniſter.6.3.

7 SIXTVS 4.ſtatuit,vt cum contigerit Monaſteria Monialium ſanctæ Claræ Monialibus deſtitui, adeò, vt de illorum reformatione ſpes nulla ſuperſit,illa,quę ſic deſtituta exiſtunt, & deſtitui contigerit in futurum,cum eorum bonis omnibus, perpetuis vſibus Fratrum domus dicti Ordinis (eiſdẽ C deſtitutis Monaſterijs propinquioribus, ſub quorum cura erant) applicentur.Ità vt Fratres ipſi poſſint de illis,& eorũdem Monaſteriorum ſtructuris,& ędificijs,pro eorum vtilitate diſponere,prouiſo tamen,quòd illorum Eccleſiæ, & Oratoria ad profanos vſus non redigantur; ſed in illis quandoq; diuina celebrentur officia B.fo.60. Et ffo.144.conce.349. Eccleſiæ ac Monaſteria monialium.

¶Hoc idem habetur quaſi ad litteram in Mari magno Carmelitarum.ffo.182.conce. 443. Et in Mari magno Prædicato- D rum.ffo.241.Conce.582. Et in Mari magno Auguſtinienſium. ffo.250.conce. 633. Collector.

8 ALEXANDER 6.fecit quandam conceſsionem circa applicationem bonorum Conuentuum clauſtralium Monaſterijs ſanctæ Claræ.committens illam Archiepiſcopo Toletano. Sed quia illa conceſſio fuit ſpecialis pro Regnis Hiſpaniarum,& expirauit per mortẽ illius Archiepiſcopi, quò ad futura,non ſpecificatur hic amplius; habetur tamen. ffo. E 258.conce.643. Pro monaſterijs. S. Cla.

9 ¶IDEM Alexander confirmauit litteras prædeceſſorum ſuorum, qui proprietatem bonorum collatorum Fratribus Minoribus,vel eorum Ordini: in ius, & proprietatem Romanæ Eccleſiæ receperunt.B.fff.75.conce.225, Paupertas

¶Hæc conceſsio non nihil videtur conferre pro confirmatione Decretalis,Exijt qui ſeminat,& contra Extrauagantes Ioannis 22. aduerſantis verè paupertati Fratrum Minorum, Collector.

&

Collector. & Apoſtolorum,& Chriſti. A
¶ Sciendum eſt circa prædicta,ꝙ in actis Capituli genera-
Capitulũ generale. lis Meclinenſis reperitur ſequens clauſula.
¶ Capitulum generale declarauit, quòd Papa Ioannes 22.
reuocauit ante mortem ſuam,quidquid dixerat, ſeu fecerat
contrarium Eccleſiæ, & determinationi Romanorum Ponti-
ficum. Quare Conſtitutiones, quas fecerat cõtra noſtras de-
clarationes,ſcilicet,Nicolai 3.& Clementis 5.nullius ſunt ro-
boris,vel momenti.fo.227.tracta.3.Et ff̃o.246.tract.2. B

10 ¶ IDEM Iulius præcepit omnibus Chriſti fidelibus,vt ne-
Pro auguſtinẽſibus. mo ipſorum,bona Ordinis ſancti Auguſtini occupare,vel da-
mnificare audeat. Quod tàm de attinẽtibus ad perſonas Fra-
trum,quàm de pertinentibus ad loca,ſeu conuentus,& poſſeſ
Excommunicatio. ſiones eorundem intelligi voluit. Et quòd ſi contrariũ facien
tes,admoniti à Fratribus prædicti Ordinis non reſtituerint
omnis integrè, aut vexare deſtiterint infra tridui ſpacium,
excommunicationis ſententiam incurrant, à qua nõ niſi per C
Summum Pontificem abſolui poſſint.B.ff̃o.76.conce.227.

11 Pro monialibus. LEO 10. fecit duas conceſsiones circa modum, quo alie-
narí poſſunt bona Monaſteriorum ſanctę Claræ,aut Ter
tij Ordinis,prout habetur ſuprà,in dictione,Alienatio rerum
12 Eccleſiæ.§.4.& 5.
¶ IDEM Leo ſtatuit, quòd bona immobilia Conuentuum
Fratrum Conuentualium,per Generalem,& Prouinciales mi
niſtros reformandorum,in euentum,quòd huiuſmodi Conuẽ- D
tuales non obſeruauerint Bullam concordiæ, in Capitulo ge-
neraliſsimo nuper factam,pro vna quarta Eccleſiæ Cathedra
li,ſeu Diœceſi, in qua dicti Conuentus ſiti fuerint, pro dua-
bus verò in expeditionem Cruciatæ contra infideles, pro
reliqua autem quarta partibus in reparationem dictorum
Conuentuum,ipſo facto,quòd ad obedientiam dictorum Mi-
niſtrorum reducti fuerint, per eos applicentur.B.ff̃.39.con-
13 ceſsione.127.
Pro bonis Apoſtatarum. ¶IDEM Leo conceſsit, vt quandocunq; acciderit, quòd E
Fratres Ordinis Mi. extra obedientiam euagantes obſeruã-
tiæ,fuerint capti,aut ſpõtè redierint ad Ordinem,qui aliqua
bona habuerint,quæ tempore apoſtaſiæ diuerſis vijs acquiſie-
rint,poſsint Prælati Ordinis,& alij Fratres, quibus ipſi com-
miſerint, accipere talia bona,& ea exigere à quibuſcũq; per-
ſonis ea detinentibus,& illis vti,ſi talis ſint,quorum vſum li-
ceat

A ceat Fratribus habere, vel ſi huiuſmodi nõ ſint, quibus in propria ſpecie Fratribus vti liceat; vt ſunt pecuniæ, veſtes ſeculares, & ſimilia, quòd fiat de talibus rebus, ſicut ſieri mandatur in declarationibus ſuæ Regulæ, de ſimilibus, quando ſibi ab aliquibus dantur, vel in teſtamentis legantur. Et conceſſit, quòd ſi oportuerit huiuſmodi bona in iudicio petere, poſſit hoc facere Procurator, vel Sindicus Ordini Deputatus, auctoritate ſedis Apoſtolicæ, vel alius amicus ſpiritualis Fratrum, qui ab aliquo Prælato Ordinis ad hoc fuerit nomina-
B tus. B. ffo. 62. conce. 203.

¶ Aduertendum, quòd ſuper bona aliorum Fratrum Minorum, qui nunquàm fuerunt de obſeruantia, non habetur aliqua conceſsio, virtute cuius poſsint recipi pecuniæ, vel alia bona, quæ tales Fratres habent, & deferunt, quando volunt reformari inter Obſeruantes. Et ideò talia nequeunt recipi, niſi habeatur licentia Apoſtolica, vel Prælatorum, quorum erant ſubditi anteà. Collector.

C

ANNOTATIO CORDVBAE.

QVÒAD §. 4 notandum, quòd illud priuileg. Clem. 4. de quo ibi agitur, in mari magno Carmelitarum (vt etiam refertur ff. 134.) extenditur & conceditur etiam Prioribus conuentuum ipſorum, & per communicationem priuil. vt conceditur ſimiliter Guardi. min.

D *Quòad §. 10. vbi ponitur conceſsio Iulij 2. ff. 7. notandum quòd idem conceſſit Leo 11. ff. 122.*

CAPVCCINI ANNOTATIO.

HOC Fuit reuocatum à Greg. XIII. per Conſt. 44. vbi ait, bona acquiſita in Apoſtaſia ab Apoſtatis, eſſe Cameræ Apoſtolicæ, vt dixi ſupra in verbo Apoſtata. In §. 13.

E

CANONICA PORTIO.

INNOCENTIVS 4. conceſsit, quod de his, quæ in ornamentis, aut pro eis, vel pro fabricis, ſeu luminaribus, vel anniuerſarijs. 7. 20. 30. alijſq; ad perpetuũ diuinum cultum Fratribus Min. in teſtamentis legantur, 1 Legata.

gantur, nullam canonicam portionem ſoluere teneantur, dũmodo in fraudem Epiſcoporum, & Presbyterorum Parrochialium non fiat. b. f. 28. A

2 Legata. ALEXANDER 4. conceſsit idem, quod Innocentius 4. præfatus conceſſerat; addens, ꝙ nec etiam de pictantijs ad ſuſtentationem Fratrum, aut de indumentis eiſdem legatis, teneantur dare aliquam portionem. Et decreuit irritas eſſe, & inanes, quaſcunq; Cenſuras, contra Fratres, ſeu contra benefactores huiuſmodi, vel hæredes, aut exequutores illorum, promulgatas. b. fo. 24. B

3 CLEMENS 4. conceſsit omnia, quæ ſupradicti duo Pontifices anteceſſores ſui conceſſerant; addens aliqua alia in Mari magno ſub verbis ſequentibus. Concedimus vobis, vt de hijs, quæ in ornamentis, aut pro eis, aut libris, fabrica, luminaribus, anniuerſario. 7. 20. 30. aut alijs ad perpetuum diuinum cultum, ſeu pro pictantijs, aut victu ad ſuſtentationem veſtram, vel indumentis; nec non pro annuis cenſibus redimendis, ad quorum ſolutionem aliquæ domus veſtri Ordinis obligatæ noſcuntur; & de domibus, prædijs, hortis, alijſq; locis, vobis ſecundum inſtituta veſtri Ordinis oportunis, aut de hijs, quæ pro huiuſmodi domibus, prædijs, locis, & hortis emendis vobis legantur (dummodo præmiſſa non conuertantur in vſus alios, ſed in illos duntaxat, pro quibus relinquuntur; aut alios etiam qui in hac conceſsione, vel indulgentia continentur) nulli canonicam portionem aliquam teneamini exhibere. Et nequi à vobis, vel vltimarum exequutoribus voluntatũ, ſeu decedentium hæredibus de præmiſsis aliquid exigere, vel extorquere præſumant, diſtrictius inhibemus. B. fo. 58. Et ffo. 142. conce. 339. (Legata. C D)

4 Ex iure cõmuni. BONIFACIUS 8. & Clemens 5. circa canonicam portionem fecerunt ſequentem conſtitutionem. Verum ne Parrochiales Eccleſiæ, & ipſarum Curati, ſiue Rectores, qui miniſtrare habent Eccleſiaſtica ſacramenta, quibus noſcitur de iure competere, ſeu proponere verbum Dei, & confeſsiones audire fidelium, debitis, & neceſſarijs beneficijs defraudentur, cum operarijs mercedis exhibitio debeatur, auctoritate apoſtolica ſtatuimus, & ordinamus, vt Prædicatorum, & Minorũ Ordinem Fratres de obuentionibus omnibus, tam funeralibus, quàm quibuſcunq; & quomodocunque relictis, diſtinctè, vel indiſtinctè, ad quoſcunq; certos, vel determinatos vſus, de E

A quibus etiam quarta,ſiue canonica portio dari,ſiue exigi nõ conſueuit; vel non debet de iure,necnon de datis, vel qualitercunq; donatis in morte,ſeu mortis articulo, in infirmitate donantis, vel dantis, de qua deceſſerit, quomodocunq; directè,vel indirectè Fratribus ipſis, vel alijs pro eiſdem, quartã partem,quam,auctoritate Apoſtolica,taxamus,& etiam limitamus,Parrochialibus Sacerdotibus,& Eccleſiarum Rectoribus,ſeu Curatis largiri integrè teneantur; facturi, & curaturi, quòd nec aliqui,nec aliquis, à quibus quarta huiuſmodi minimè deberetur,ad ipſorum Fratrum vtilitatem, vel commodum huiuſmodi ſint relicta; aut in eos taliter data, vel donata procedant,ſeu quòd in morte, vel ab infirmis huiuſmodi dandum,vel donandum Fratribus ipſis exiſteret, in orundem dantium,vel donantiũ ſanitate ſibi dari, vel donari procurent.In quibus per ipſos vitandis,eorum intendimus conſcientias onerare; vt ſi (quod abſit) per Fratres ipſos,dolo, vel fraude quicquam in hac parte agi fortaſſe contigerit,præter,id quod eos propterea dictis Sacerdotibus, Rectoribus, & Curatis teneri volumus, etiam diſtricta ratio in extremi iudicij examine requiratur ab eis. Vltra portionem autem huiuſmodi nihil valeant Parrochiales Rectores, Curati, & Prælati exigere ſupradicti,nec illis dicti Fratres amplius impendere ſint aſtricti; nec ad id quoq; poſſint aliqualiter coerceri.Nos enim,vt in cunctis æqualiter,& pacificè,fauente domino,procedatur,vniuerſa priuilegia,gratias, ac Indulgentias,verbo,ſeu ſcripto,ſub quacunq; forma verborum à nobis vel prædeceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus, cuicunq; Ordinum prædictorum conceſſis; necnon conſuetudines,conuentiones,ſtatuta,& pacta,inquantum ſunt præmiſsis, vel alicui præmiſſorum cõtraria,ea penitus reuocamus, vacuamus, caſſamus, & irritamus : quin imò caſſa, vel vacua, & irrita nunciamus,& decernimus nullius prorſus exiſtere firmitatis. Habetur in Clementina dudum. §. Verum,de ſepulturis. Sed Nicolaus 5. reuocauit etiam,prout ſtatim ſequitur.

Quarta.

B

C

D

E

NICOLAVS 5. conceſsit Fratribus Carmelitanis, vt de illis,quæ eis,pro fabrica Eccleſiarum,& Conuentuum ſuorum,Eccleſiaſticis ornamẽtis,luminaribus, anniuerſarijs, ſeptimo,vigeſimo,trigeſimo,& alijs diuinis cultibus, pictantijs,indumentis,calciamentis,emendis,celebrandis,& habendis in eiſdem; necnon annuis cenſibus redimendis, ad quorũ 5

Ex priuilegijs Carmelitarũ.

ſolu-

ſolutionem aliquæ domus, prædiaq; cum hortis, & alijs locis A
Ordinis eiuſdem obligatæ noſcũtur, per Chriſti fideles eleemoſina pietatis intuitu, ſiue in funeralibus oblationibus, ſepulturi, s, vltimis voluntatibus, legatis, aut aliâs quoquo modo, etiam abſolutè largiantur, nulli canonicam portionẽ aliquam teneãtur exhibere, aut ad id valeant coarctari. Et ne-
Nota. que ab eis, vel vltimarum voluntatum executoribus, ſeu decedentium hæredibus, de præmiſsis bonis aliquid extorquere, vel exigere præſumant, diſtrictè inhibuit. Non obſtante B
Conſtitutione, in Concilio Vinenſi edita, quæ incipit, Dudũ, & alijs Conſtitutionibus, &c. B. fo. 86. & fo. 169. conce. 395.

Collector. ¶ Iſta eſt melior, & copioſior Conceſsio, quàm ſit in omnibus alijs Priuilegijs Fratrum Mendicantium in materia iſta. Nam dicit, quòd non ſolùm non teneantur Fratres ſoluere quartam, vel canonicam portionem, de omnibus, in alijs conceſſionibus contentis; ſed nec etiam de funeralibus oblationibus; nec de his, quæ eis abſolutè quomodocunq; legantur, C
vel largiuntur; non obſtante Clementina, Dudum. de ſepulturis, & alijs quibuſcunq; in contrarium facientibus, & cũ decreto irritante, quod ponitur in fine Bullæ.

6 SIXTVS 4. declarauit, quòd canonica portio, ſeu iuſtitia Eccleſiarum Parrochialium habet locum duntaxat eo caſu, quo apud loca Fratrum Mi. corpora defunctorum ſepeliũtur. Sed ſi non apud eos, ſed apud alios, etiam Mendicantium Ordinum profeſſores, corpora ipſa contigerit ſepeliri: tunc D
ex ijs, quæ ad Fratres prædictos, apud quos talia corpora non ſepeliuntur, de bonis defunctorum quomodolibet obuenient, quouis particulari, vel vniuerſali titulo, directè, vel per obliquum, nullam canonicam portionem dare teneantur. Nec ſimiliter aliqua portio debeatur de ijs, quæ ad certos vſus, & determinatos, eiſdem Fratribus, vel eorum domibus, in genere, vel in ſpecie, etiã de bonis eorum, quorum cadauera apud eos contigerit ſepeliri. Nec etiam in caſibus, in quibus per ſu E
pradicti Clementis, & aliorum prædeceſſorum ſpecialia priuilegia, Fratres ipſi ab huiuſmodi ſolutione quartæ ſunt exempti. Nec aliquo caſu de candelis, quæ ad manus Fratribus dantur, quarta aliqua quomodolibet detrahatur. In reliquis vero caſibus, quàm in præmiſsis, in quibus quarta huiuſmodi ſoluenda veniret, voluit, vt conuentiones (ſi quæ ſunt inter Fratres prædictos, & locorum Ordinarios, ac Eccleſiarum

Quãdo habeat locũ iuſtitia Eccleſiarum.

Quarta. Conuẽtiones.

Recto-

A Rectores initæ) laudabiles,& honeſtæ impoſterum obſeruentur. Et inſuper addit,quòd ſi fortè per ipſum Sixtum, vel Sedē Apoſtolicam,de piè legatis,& diſpoſitis,& relictis in genere, vel in ſpecie,decima,vel alia portio,ſeu quota, alteri piæ, vel non piæ cauſæ, ex quauis cauſa hactenus conceſſa foret, aut impoſterum concedi,& ſolui,aut dari,& mandari contigeret, Fratres prædictos,& illorum domos,ac eis legata, & relicta, aut aliàs in eorum fauorem diſpoſita, in Conceſsione, & mandatis huiuſmodi,decreuit,& voluit non includi; niſi de ipſis, B & præſenti decreto,ac voluntate (non per generales clauſulas,quæ etiam ſpecialem mētionem importare videretur, ſed vera, & ſpecifica mentio fiat in eiſdem. B. fo. 60. Et ffo. 143. conce. 346. Decimæ. Legata.

¶ Idem Sixtus in Mari magno Fratrum Ordinis Prædicatorum confirmauit Cōceſsionem Gregorij 11. qui exemit eoſdem Fratres à Canonica portione quaſi totaliter; quia ſolùm de funeralibus non exemit illos explicitè, benè tamen implicitè. C B. ffo. 238. conce. 566. 7 Ex priuil. Fr. Prædi.

¶ Idem Sixtus in præfato Mari magno Prædicatorum cōceſsit,quòd non ſolum de ijs, quæ pro ornamentis legantur, & alijs (vt ſuprà dictum eſt) non teneantur ſoluere aliquam portionem Canonicam,ſed nec etiam de illis,quæ abſolutè legantur in teſtamentis, vel aliàs, pro Fratrum neceſsitatibus conferuntur. B. ffo. 238. conce. 566. 8 Legata. Nota.

¶ Aduerte,quòd hæc Cōceſsio eſt valdè notabilis,quia omnes D aliæ Conceſsiones de hac materia loquentes dicebant ſolùm de ijs,quæ ad certos vſus (vt pro fabrica &c.) legabant; ſed in hac Cōceſsione datur exemptio,tàm ab ijs,quæ ad certos vſus,quàm ab alijs,quæ abſolutè, ſine ſpecificatione legare contigerit. Collector.

¶ Idem Sixtus in Mari magno Carmelitarum inſeruit, & confirmauit ſupraſcriptam Bullam Nicolai 5. in qua latiſsimè,& copioſiſsimè exemit illos à ſolutione cuiuſcunq; Canonicæ E portionis. B. fo. 98. Et ffo. 181. conce. 436. 9 Ex Priuil. Carmelit.

Alexander 6. omnia Priuilegia conceſſa Ordinibus Mendicantium,conceſsit Fratribus Mi. Regularis Obſer. ac ſi eis ſpecialiter eſſent conceſſa, etiam quæ ad exemptionem à ſolutione quartæ,locorū Ordinarijs, & Parochialium Eccleſiarum Rectoribus debitæ, à qua eos pro potiori cautela exemit. B. fo. 76. Et ffo. 159. conce. 378. 10 Quarta.

11 Pro Fratribus Minimis. Legata. Quarta.

IVLIVS 2.conceſsit Fratribus Ord. Minim. vt de hortis, & virgultis,& alijs quibuſcũq; bonis eiuſdem Ordinis, Do- A
mibus,& earum Eccleſijs huiuſmodi pro tempore relictis, & legatis,ac ſuper luminaribus,& alijs rebus diuino cultui pro tempore dedicatis,decimas, aut oblationes aliquas (etiã ex noualibus)aut quartã ex funeralibus ſoluere minimè teneãtur,nec ad id à quoq̃, cuiuſuis dignitatis, aut nobilitatis exiſtat,valeant quomodolibet coarctari.B ſſfo.11 in conce.38.

12 Quarta.

¶ IDEM Iulius cōicauit Fratribus Mi. obſeruantiæ omnia Priuilegia aliorum Ordinum Mendicantium, illaq; de nouo B
conceſsit,& exemit eos expreſsè à ſolutione quartæ, &c. B. ſſfo.12.conce.49.

13 Quarta.

LEO 10.Motu proprio,& certa ſciẽtia, litteras prædictas Iulij 2.& in eis contenta quæcunq; approbauit, innouauit,& confirmauit, ac plenum firmitatis robur obtinere decreuit,& potiori pro cautela,præmiſſa omnia de nouo conceſſit,& indulſit,ſuper quibus dedit Conſeruatores, apponendo C
magnas non obſtantias.B.ſſfo.17.con.57.

Collector. Reſolutio

¶ Quòad materiã Canonicæ portionis reſolutio eſt, ꝙ Fratres nō tenẽtur aliquid dare de quibuſlibet rebus eis oblatis vel relictis;niſi inter eos,&clericos aliqua pacta, vel cōtẽtiones fuerint factę,q̃ ſeruãdę ſũt,ſi ſcriptę,& autẽticę habeãtur.

Collector. Quarta.

¶ Vltra omnia ſupradicta eſt ſciendum;ſuper huiuſmodi materia quartæ,fuit ventilata cauſa in rota Romanæ Curiæ, inter Epiſcopum , & Capitulum Eccleſiæ Zamoreñ. ex vna , & Fratres Min. obſeruantiæ Conuentus S.Franciſci Zamoreñ. D
ex alia parte;& fuit lata ſententia diffinitiua, & executorialia,in fauorem prædictorum Fratrum expedita; prout habẽtur ad longum.ſſo.77. Et licèt , ſecundum iura,res inter alios acta,alijs nocere non debeat;tamen ſecus eſt in hoc caſu;quia virtute præfatæ ſententię,quilibet Cōuentus huiuſmodi Fratrum,eſt liberatus à ſolutione quartæ,prout quidã in ſignis iuriſperitus aſſeruit;quia in audiẽtia Papę,ſeu in Rota data eſt.

ANNOTATIO CORDVBAE. E

QVÒAD §.4.*vbi ponitur Statutum ex iure cōi,vide latius infra in Compend.tit.Concordia §.2.& tit.Conuentiones,quia ſaltem quòad pacta, faciunt ad propoſitum huius §.*

Quoad §.6.vbi Sixt.4.eximit nos à Canonica portione, vide in Cōpendio tit.Exemptio,§.22.quomodo idem Sixtus fo.61.ff.145.infligit cenſuras

A *ras graues contra moleſtantes nos, vel hæredes, aut exequutores præfatorum teſtamentorum, occaſione prædictæ Canonicæ portionis contra præfatum Priuilegium.*

CAPITVLVM GENERALE, AC PROVINCIALE.

SIxtvs 4. conceſsit & ordinauit, quòd Fratres Min. non niſi duo tantùm Prouincialia Capitula, de B triennio in triennium tenere, & celebrare obligentur. Non obſtante Bulla Eugenij 4. ſtatuentis, vt ſingulis annis, Prouinciale Capitulum celebraretur in qualibet Prouincia. B. fo. 45. Et ffo. 129. conce. 289. 1 Capitulũ Prouinc.

LEo 10. conceſsit Capitulo generali, vt (præmiſſa debita diſcuſsione) poſsit concedere illis Prouincijs, quibus vtile, & expediens viſum fuerit, vt ſemel tantùm de triennio in trienniũ celebrent Capit. Prouinc. B. fffo. 56. conc. 168. 2 Capitulũ generale: & Prouin.

C ¶ Idem Leo fecit iterum eandem conceſsionem per Breue; committens hoc Generalibus cum eorum Capitulis, pro tempore celebrandis. B. fffo. 54. conce. 153. 3

¶ Aduertendum eſt, quòd ſupraſcriptæ Conceſsiones videntur nihil iam valere, quia factæ ſunt tempore, quo eramus ſub Vicarijs, & habebamus prohibitionem; tamen modò non eſt prohibitum celebrare frequenter Capitula. Collector.

¶ Item Leo in Bulla vnionis ſtatuit, vt Miniſter Generalis, 4 D primo triennio ſui officij celebrare teneatur vnum Capitulũ generale, in partibus, quibus in ſuo ſexennio non erit Commiſſarius generalis, ſcilicet, in partibus, vnde ipſe fuerit aſſumptus, ad quod conueniant vocales illarum partium, à quibus aſſumptus fuerit. Et qui ſimiliter aliud Capitulum in partibus, in quibus aſſumptus non fuerit, per ſe, vel per ſuum Commiſſarium (ad quod omnes vocales illarum partium accedere teneātur) celebrare debeat. Aut, quòd ſuper hoc fiat, E quod Generalis Miniſter cum Capitulo Generali iudicauerit faciendum. B. fffo. 29. conce. 96. Miniſter Generalis Capi. gen.

¶ Idem Leo in prædicta Bulla vnionis ſtatuit, quòd Miniſtri Prouinciales poſsint infra triennium ſui officij, à ſuis Capitulis Prouincialibus, quæ ſecundum Regulam, & conſuetudinem celebrabuntur, ſi minus vtiles inuenti fuerint, ab officijs Prouincialatus abſolui. Et quòd idem iudicium de Cuſtodibus per omnia habeatur. B. fffo. 30. conce. 97. 5 Prouinc. & Cuſto.

CASVS RESERVATI. A

Diſtinctio materiæ caſuum reſeruatorum.

Collector. QVANTVM ad illa, quæ circa materiam caſuum reſeruatorũ reperiuntur in Priuilegijs Fratrũ, eſt cõſiderãdũ, quòd huiuſmodi caſus ſunt in duplici differentia. Quidam enim reſpiciunt perſonas Fratrũ ſolummodò. Et ij habentur ſupra dictione, Abſolutio Ordinaria quòad Fratres, in omnibus ferè paragraphis. Et in dictione, Abſolutio quòad Fratres extraordinaria in omnib. §. Reliqui verò caſus concernunt perſonas ſeculares, qualiter, ſcilicet, poſsint abſolui ab huiuſmodi caſibus per Fratres Cõfeſſores: necnon quot, & quales ſint præfati caſus, tàm, qui reſeruantur Epiſcopis, quàm Papæ. Iſti aũt continentur ſupra in dictione, Abſolutio quòad ſeculares, ferè in omnibus. §. præſertim in illis, in quibus poſitum eſt in margine, caſus reſeruati. De quo etiam vide infra in dictione Excommunicatio, vbi ponuntur caſus Bullę Cœnæ Dñi, ac nonnulli alij Papales. B C

Collector. Reſolutio. ¶ Reſolutio materiæ præfatæ conſiſtit in duobus. Primũ, ꝙ Prouinciales, & Cuſtodes poſſunt ſibi reſeruare caſus, etiam de occultis peccatis, à quibus nullus Cõfeſſor põt abſoluere, ẽt prætextu cuiuſcunq; Bullæ Cruciatæ, vel alterius ſimilis, abſq; licentia Superioris. ¶ Alterũ eſt, quòad ſeculares, ſcilicet, ꝙ caſus reſeruati à iure Epiſcopis, ſunt quinq;, ſcilicet, excõicatio pro iniectione violenta in Clericum, qñ non eſt atrox. Peccatũ, pro quo eſſet ſolemnis pænitentia imponẽda. Peccatum Clerici, ꝓp quod incurrit aliquã Irregularitatem. Incendiarij non denunciati, & Diſpenſatio votorum. Ab iſtis duntaxat non pñt abſoluere Cõfeſſores præſentati, ſecundum formã iuris. Ab alijs verò omnibus pñt abſoluere, ẽt ſi Epi ſibi reſeruẽt abſolutionẽ verbo, aut Cõſtitutione Synodali; niſi in tali caſu reſeruato, poneretur excõicatio; quia ratione illius excõicationis nõ poſſent abſoluere. ¶ Verũtamẽ vtendo Cõceſsione Carmelitanorũ, q̃ habetur in dictione Abſolutio quòad ſeculares. j. §. 19. & Cõceſsionibus Fratrũ nõ Mẽdicantiũ ſuprapoſitis in dictione, Abſolutio quòad ſeculares. 2. §. 16. vſq; ad 19. poſſunt abſoluere ab omnibus nõ reſeruatis Papæ. Cõfeſſores verò nõ p̃ſentati, nõ poſſunt abſoluere à p̃fatis caſibus, nec ab alijs de cõſuetudine reſeruatis Epis, q̃bus, ſecundũ diuerſas patrias, ſũt diuerſi caſus ex conſuetudine reſeruati. D E

Aliter debet nunc obſeruari poſt Cõc. Trid. cum nõ poſſint. Seſſ. 14. c. 7

A

CAPVCCINI ANNOTATIO.

CIRCA caſuum reſeruationem, ſunt primo aduertenda ea,
quæ ſacrum Conc.Trid.Seſſ.14.cap.7. declarauit.
In initio enim capituli primi declarat, nullius momēti, eā
abſolutionem eſſe debere, quam Sacerdos in eum profert, in
quem ordinariam, aut ſubdelegatam non habet Iuriſdictionem.

B Secundò. Declarat, magnoperè ad Chriſtiani populi diſciplinam pertinere (quod etiam ſanctiſſimis Patribus noſtris viſum eſt) vt atrociora
quædam, & grauiora crimina, non à quibus vis, ſed à Summis dūtaxat Sacerdotibus, in ſua Diœceſi abſoluantur.

Tertiò. Declarat hanc delictorum reſeruationem, conſonam eſſe diuinæ authoritati, & non tantùm in externa politia, ſed etiam coràm Deo
vim habere. Reſeruatio caſuū corā Deo.

Quartò. Declarat in articulo mortis, nullam eſſe reſeruationem ca-
C ſuum, & quemlibet Sacerdotem abſoluendi authoritatem tunc habere,
tenentur tamen poſteà, ſi ſuperuixerint, ſe præſentare, & ea facere, quæ
iura ſtatuunt, & decernunt, prout etiam de hoc ſuperius dictum eſt.

Quod autem abſolutio data ſuper caſibus reſeruatis à non habentibus
authoritatem ſit nulla, & nullius roboris, vel momenti, habetur nedum
in præallegato cap. Conc.Trid. ſed etiam extra de pœnis, & remiſſ. cap.
omnis vtriuſque, & etiam in Conc.Flor. ſub Eug.4. ibi, de Miniſtro pœnitentiæ, & in catechiſmo Romano, ibi de miniſt. ſacram. pœnit. & apud
D D.Thom.4.diſt.2.q.1.ar.3. ſub art.3. ad primum, & diſt.24. q.3. art.2.
ſub ar.3. ad primum & communiter apud Theologos, in 4. ſentent. & ratio eorum eſt, quia confeſſio non ſolùm eſt medicina, ſed etiam, eſt ad inſtar actus Iudicialis: ſententia autem (cuiuſmodi eſt abſolutio à peccatis) à Iudice non ſua lata, nulla eſt; & idcirco etiam abſolutio tradita
ſuper peccatis, aut aliàs ſuper reſeruatis, à non habentibus iuriſdictionem, eſt nulla, & caſſa, &c.

Nec obſtant hodie priuilegia quorumcunq; Regularium, quibus olim
E concedebatur facultas abſoluendi à caſibus reſeruatis Epiſcopo, præter
quatuor de Iure, & quinque de conſuetudine (vt eſt videre in extrauag.
Bened.11. Inter cunctas, de Priuileg.) Immò nec aliqua Priuilegia ſpetialia, quibus concedebatur facultas abſoluendi ab omnibus indifferenter, etiam à cēſuris Eccleſiaſticis, vt eſt videre ſupra in verbo, Abſolutio
quòad ſeculares, &c. Pro quo etiam vide Armillam, in verbo Abſolutio. §. 26. quia hodiè, quòad hunc effectum abſoluendi, ſublata ſunt
per Conc. Trid. & per Greg. xiij. & ratio in promptu eſt, quia, qui poteſt

Et habetur ſupra In verbo abſolutio. Quòad ſecular 2.§. 1.fo.55.

Propter ignorantiā aut ſcādalum licitè ſuſpēditur aut tollitur poteſtas audiē di confeſſiones.

teſt totum tollere, multo magis partem, Ergo multo magis poteſt impe- A dire, ſed Epiſcopi poſſunt ad eorum beneplacitum hodie in totum ſuſpendere Regulares ab audientia Confeſſionum (quod quidem, & ſi poſſunt, non tamen niſi ex cauſa deberent facere; quia poteſtas in ædificationem, & non in deſtructionem eis tradita eſt) & item poſſunt ad tempus eos habilitare, & item pro mulieribus tantùm aut pro viris tantùm, aut in loco tali, vel tali tantùm; Igitur etiam pro talibus peccatis abſoluendis tantùm, & pro alijs reſeruatis, poterunt eos habilitare, & ſi contrarium dicti habilitati fecerint, id nullius erit roboris, vel momenti. Pro hoc vide. Do. Sot. 4. ſent. 18. q. 4. art. 3. coll. 7. 161 ibi quo ergo: & tenetur in B Catecheſi Neapolitana.

Declaratio Card. circa abſo lut. caſ. reſer.

At hodie exſtat declaratio congregationis Card. & Greg. Papæ xiij. hic ad verbum poſita, per quam quidem omnis difficultas, atq; diſputatio ſublata eſt, &c.

LITTERAE QVOD REGVLARES NON poſsint abſoluere confitentes à caſibus Epiſcopo reſeruatis. C

Illuſtriſsimæ, & Reuerendiſsimæ Dominæ.

Habetur i Catecheſi Neapolitana. fo. 287

De cōſenſu Papę reſpōdetur.

CVM à Sacra Cong. Cardinalium, qui propoſiti ſunt Decretis Trid. Conc. interpetrandis, Illuſtriſſima amplitudo tua quæſiuerit, An Regulares ex priuilegijs à Sede Apoſtolica impetratis, præſertim autem ex eo, quod nominant mare Magnum, D poſſint in ijs caſibus, quos ſibi Epiſcopus reſeruauerit, abſoluere confitentes? Hac de re vbi Congregatio accuratè egiſſet, deinde ad Sanctiſsimum D. N. retuliſſet, Sanctitas ſua, etiam de ſententia Congregationis cenſuit, ex facultatibus per hoc mare Magnum, aliáue Priuilegia Regularibus conceſſis, factam eis non eſſe poteſtatem abſoluendi in caſibus ſibi ab Epiſcopo reſeruatis: Deus Illuſtriſsimæ amplitudini tuæ perpetuam vitæ tranquillitatem, & incolumitatem largiatur. Romæ die 10. Septembris 1577. Illuſtriſs. & Reuerendiſs. Amplitudinis tuæ, &c. E

Et eademmet Sacra Congregatio ſuper ſeſſ. 14. de Sacramento pœnitentiæ. can. 11. & in cap. 7. Conc. Trid. declarauit, Nec Confeſſores vi Priuilegiorum Roſarij. Nec Patres Ieſuitæ poſſe abſoluere pœnitentes à caſibus Epiſcopo reſeruatis, niſi Priuilegia ipſa, talem tradāt facultatem, vel ſint obtenta, aut confirmata poſt Conc. Trid.

Ac Reuerendiſsimo Epiſcopo Caietæ nomine Alfonſo Hyſpano eādē Sacram Cardinalium Congreg. Conſulenti annis paucis retro elapſis. An

per

A *per Bullas ordinarias, In quibus ſolet dari facultas abſoluendi à caſibus*
Sedi Apoſtolicæ reſeruatis, comprehendantur etiam caſus quos Epiſco-
pus, & Prælatus, etiam Religionis cum ſuis ſubditis regularibus reſeru-
uit, fuit reſponſum quòd non, niſi de eis fieret ſpetialis mentio: etiam
iterum dubitanti, quid per Bullam Sanctiſſimi nominis Ieſù, in qua ſpe- Vt habe-
tialiter habetur, quòd Confeſſarij poſſint abſoluere Confratres à caſibus tur in Bul
Epiſcopo reſeruatis? Illuſtriſs. Cardinalis Carrafa nomine totius Congre la 101. Pij
gationes reſpondit; Neque per illam Bullam fieri poſſe, niſi tantùm ratio- 4. Iniūctū
ne Iubilei pleniſſimi in dicti à Summo Pontefice cum poteſtate abſoluen nob. anno
B *di in quibuſcunque caſibus, etiam in Bulla Cœnæ contentis. De qua dixi* 1564. edi-
ſupra in verbo abſolutio, in reſolutionibus in materia abſolutionum, in fi- ta.
ne 4. cap. & ibi etiam adeſt pro hoc quædam doctrina valde notabilis
Nauar.

Nec obſtant iterum priuilegia, quòad hunc effectum, dudum poſt Cō-
cil. Trid. conceſſa Mendicantibus à Pio V. Quia Greg. 13. poſteà in hūc In cōſt. in
modū reuocauit videlicet ſtatuimus de prædictis, & alijs oībus litteris, & tanta nego
Conſtitutionibus, quæ ab eodem prædeceſſore eiſdem de rebus, pro quo- tiorū mo-
C *rumcunq; Regularium, etiam Mendicantium Ordinibus, & Congregatio* le an. 1572
nibus quomodolibet emanarunt, ac omnibus, & quibuſcunq; in eis con-
tentis, eam deinceps diſpoſitionem, atq; deciſionem pro ſubiecta materia
futuram eſſe, quæ, ſiue ex iure veteri, ſiue ex ſacris dicti Concilij Decre-
tis, ſiue aliàs legitimè ante dictarum litterarum, & Conſtitutionum edi-
tionem erat; & ſi ipſe non emanaſſet, futura fuiſſet; ad quam diſpoſitio-
nem, & deciſionem, ſuumq; priſtinum ſtatum, illa omnia reducimus.

D *Quin etiam abrogamus omnia irritantia, & alia decreta, & quæcun-*
que alia, noſtris ſtatuto, ordinationi, & reductioni aduerſantia, &c. Sed
hodie obſeruanda eſt modificatio facta à Sixto V.

Eſt tamen aduertenda Declaratio illa facta à Greg. 13. pro Patribus
Societatis Ieſu, de qua ſupra dixi in verbo Abſolutio, in Reſolutionibus
Abſolutionum in fine quarti capitis: Ibi enim dicitur, quòd idem Greg.
13. declarauit, in ſuprascripta Cardinalium Epiſtola, non comprehendi
Patres Societatis Ieſu circa facultatem abſoluendi à caſibus reſeruatis
E *eis conceſſam, quam de nouo eis conceſſit, ac confirmauit. vt refertur in*
Compendio eiuſdem Societ. Ieſu, Abſolutio. §. 1.

Sed circa id, quod ait hic Collector, de caſu reſeruato cum excommu- An q̄s poſ
nicatione occurrit dubium. An habens caſum reſeruatum cum annexa ſit abſolui
excommunicatione poſſit abſolui, virtute alicuius Bullæ, ab excommuni- pri° ab ex
catione, & poſteà à peccato? & videtur, quòd ſic; quia ſecundum verio- cōica & po
rem, & communiorem opinionem, receptam per Durandum in 4. diſt. ſte. à pa-
17. q. vnica; Cān. In relectione de Pœnitentia. par. 5. Tractat. de ca- cto reſer-
uato.

ſibus reſeruatis? Et Nauar. in Manual.cap.27.num.61. A

*Si aliquis aliquem caſum habet reſeruatum,cui eſt annexa excommu-
nicatio reſeruata,poterit Superiorem adire,& ab excommunicatione ab-
ſolui,ac poſteà per quempiam alium Confeſſorem approbatum poterit à
peccato abſolui.Nã excommunicatione ſublata, reſeruatum iam amplius
non erit;& ita,ſicut ait Cano.& Refert Ang. Romæ agitur,& idem pa-
riter videtur dicendum in caſu noſtro; Veruntamen contrarium eſt ve-
rum; nec ratio iam adducta obſtat; quia ſi Papa vel Epiſcopus, aut eius
Vicarius abſoluunt ab excommunicatione, talis abſolutio non eſt ſacra-* B
*mentalis,ſed tantùm iudicialis; & ideo poſſunt ab illa abſoluere, abſque
quòd abſoluãt à peccato: ſed dum Confeſſor virtute alicuius Bullæ abſol-
uit ab excommunicatione,abſoluit ſacramentaliter in Sacramento Pœ-
nitentiæ,aliter enim illud agere minimè poſſet,niſi illud poſſe facere ex-
tra ſacramentum,Bulla aliqua concederet authoritatem.In multis enim
Bullis (vt eſt Cruciatæ) dicitur,quòd auditis,cum diligentia,eorum con-
ceſſionibus,poſſint illos abſoluere a quibuſcũq; peccatis,& cenſuris, Ita
tenent Coarruias. Nau. Corduba,& declarauit Pius V. In Iubileo con-* C
ceſſo anno 1568. quòd incipit,Grauiſſima maximaq; pericula.

Ang. in sũma de confeſſ. 1.5.f. 174. Sequitur Palat. in 4.d.17. diſp. fin. fo.305.

Coar. in c. alma mater, de sẽt. excõ. p. 2. §.11.n.16 Nau. in sũma ca.26. nu. .cord. in ſum. q. 19. f.60.

*Dixi virtute alicuius Bullæ;quia ſi excommunicatio non erit reſerua-
ta,& Confeſſor habuerit authoritatem abſoluẽdi ab illa, bene poterit ab-
ſoluere in foro exteriori,ſicut ordinariè Curati ſolent facere,ſic tenet Syl
ueſt.Et Fratres Minores poſſunt id facere, etiam non ſeruata Cœrimonia
illa,cum qua talis abſolutio fieri ſolet,per Conceſſionem quandam Leon.
10.& hoc in foro conſcientiæ tantùm;quia in foro exteriori omnino de-
bet illa Cœrimonia obſeruari, ſi comodè tamen fieri poterit, aliter enim* D
non obligaret,vt ait Nauar.in Manual. c.26.nu.9.

Sylueſt. ti. abſolut. 3. in prin. 3. not. hoc habetur ſup. tit. abſol. §.14.

*Itaq; ad propoſitum noſtrum redeundo,dicimus, quòd cum talis abſo-
lutio ab excommunicatione,oporteat fieri in Sacramento Confeſſionis;&
Confeſſio ipſa debeat eſſe integra de iure diuino, in quo Papa diſpenſare
non poteſt;ſine dubio erit neceſſe,omnia peccata ſimiliter audire; & ſic
prius ab excommunicatione,poſtea à peccato, in eadem Confeſſione erit
facienda abſolutio.*

Iſtæ cœrimoniæ requiſitæ referuntur à Nauar. in Man. c.26 nu.7. & 8.

Quid obſeruare debeat Confeſſor in abſolutione reſeruatorum, conſu- E
lat Nauar.in Man.c.26.nu.6.vbi breuis datur huius reſolutio.

*De caſibus autem reſeruatis, nunc taxatis,ac præſcriptis à S.D.N.
Clement. viij. cunctis Regularibus, & de aliquibus alijs annotationibus
ad illos pertinentibus, vide quæ ſupra dixi in verbo Abſolutio quoad
Fratres,in annotatione ad §.17.fo.31.*

A

CELEBRATIO DIVINORVM.

¶ *Diſtinctio Materiæ celebrationis diuinorum.*

CIRCA celebrationem diuinorum, ſunt multa, & varia Statuta, & conceſſa in Priuilegijs, quæ vt facilius intelligi, ac reperiri valeant, ſubſequenti ordine diſtinguere viſum eſt. Collector.

B

¶ Primò enim aliqua iſtorum attinent ad celebrationẽ Horarum canonicarum. Et hæc habentur infra in dictione, Officium diuinum. Hic deſũt multa poſita in prima impreſſione, quæ tamẽ ponũtur in verbo miſſa.

¶ Secundò alia pertinent ad celebrationem Miſſarum. Iſta autẽ ſunt multiplicia, & habentur ſub varijs dictionibus, prout infra in dictione, Miſſa, ſunt diſtincta, & ad propria loca remiſſa.

C

CENSVRA ECCLESIASTICA.

LEO decimus in Concilio Lateranenſi ſtatuit, quòd Cenſuras per Ordinarios latas, & promulgatas, ac in Matrice Eccleſia ciuitatum, necnon Collegiatis, & Parochialibus Eccleſijs Caſtrorum, & Oppidorum reſpectiuè ſolemniter publicatas, quando ſuper hoc ab eiſdem Ordinarijs Fratres requiſiti fuerint, in Eccleſijs domorum ſuarum, publicare, ac ſeruare teneantur. B. ſſſo. 36. conc. 81. Eccleſia.

D

¶ IDEM Leo conceſsit Fratribus Minoribus obſeruãtibus, quòd tempore Interdicti, poſsint abſoluere à Cenſuris, in foro conſcientiæ illius qui confitebuntur peccata ſua, niſi tales Cenſuræ eſſent, ex quibus huiuſmodi interdictum emanaret. O. ſſſo. 59. conceſſ. 174. Interdictũ

CLAVSVRA MONIALIVM.

E

¶ *Diſtinctio Materiæ clauſuræ Monialium.*

QVÒAD materiã Clauſurę duo præcipua reperiuntur à Pontificibus Summis ordinata. Collector.

¶ Primum cõcernit præciſè perſonas ipſarum Monialium, ſcilicet, qualiter ipſę tenentur manere incluſæ intra Monaſteria.

¶ Alte-

¶ Alterũ tangit perſonas aliorum fidelium, præſertim Religioſorum, videlicet, quomodo tenentur abſtinere ab ingreſſu huiuſmodi Clauſuræ. A

¶ Circa primum horum, primò ponetur quòd tangit omnes Moniales. Deindè quod ſpecialiter pertinet ad Moniales Sãctæ Claræ. ¶ Quantum ad alterùm principale, dicetur in dictione, Ingredi Monaſteria Monialium.

Ex iure cõmuni.

Prohibitio exitus.

Confirmatur à Pio V. in conſt. 8. quæ icipit Circa paſtoral. officij edita ann. 1566.

BONIFACIVS octauus circa Clauſuram Monialium fecit ſequentem Conſtitutionem. Periculoſo, & deteſtabili quarũdam Monialium ſtatui, quæ honeſtatis laxatis habenis, & monachali modeſtia, ſexuſq; verecundia impudenter abiectis, extra ſua Monaſteria, nonnunquam per habitacula ſecularium perſonarũ diſcurrunt, & frequenter intra eadem Monaſteria perſonas ſuſpectas admittunt, in illius, cui ſuam integritatem, voluntate ſpontanea, deuouerunt, grauem offenſam, Religionis opprobrium, & ſcandalum plurimorum, prouidere ſalubriter cupientes; præſenti Conſtitutione perpetuò irrefragabiliter valitura ſancimus, vniuerſas, & ſingulas Moniales præſentes, atq; futuras, cuiuſcunq; Religionis ſint, vel Ordinis, in quibuslibet mundi partibus exiſtentes, ſub perpetua in ſuis Monaſterijs debere de cætero permanere Clauſura. Ità quòd nulli earum Religionẽ tacitè, vel expreſsè profeſſæ, ſit, vel eſſe valeat quacũq; ratione, vel cauſa (niſi fortè tanto, & tali morbo euidenter earũ aliquam laborare conſtaret, quòd non poſſet cum alijs, abſque graui periculo, ſeu ſcandalo cõmorari) Monaſteria ipſa deinceps egrediendi facultas. Nulliq; aliquatenus inhoneſtę perſonæ, nec etiam honeſtæ, niſi rationabilis, & manifeſta cauſa exiſtat, ac de illius ad quem pertinuerit ſpeciali licentia, ingreſſus, vel acceſſus pateat ad eaſdem; vt ſic à publicis, & mundanis cõſpectibus ſeparatæ, omnino ſeruire Deo valeant liberius, & laſciuiendi opportunitate ſublata, eidem corda ſua, & corpora in omni ſanctimonia diligentius cuſtodire. Habetur in c. periculoſo, de ſtatu Regularium. lib. 6. B C D E

Prohibitio ingreſſus, & acceſſus.

Collector.

¶ Circa ſupraſcriptam Conceſsionem aliqui obijcere præſumpſerunt, dicentes, non poſſe quempiã arctari ad id, quòd minimè vouit, ſeu promiſit, ac per conſequens Moniales, quæ non vouerunt Clauſuram, non teneri ad huius Conſtitutionis obſeruantiam, prout de facto multæ in multis partibus non obſeruant. Sed præfatis reſpondet gloſſa ſuper hanc Cõſtitu-

A ſtitutionē, in dictione, præſentes, dicens. Sed quomodo præſentibus Monialibus diſtrictior vita imponi potuit, cōtra id. 15. q. 1. c. Nec is, & 22. q. 1. c. Integritas, & 20. q. 3. c. Præſens. Cum & nemo creſcere compellatur. 74. di. c. Geſta, & ibi de hoc? Poteſt dici, quòd illud verum de Regula, ſed hic ad Regulam nihil adijcitur, ſed modus habitandi ſecundum naturam rei taxatur. Idem Ioannes Monaldus. Vel dic, ſupradicta vera in clericis ſecularibus. In religioſis autem, qui B velle, vel nolle non habent, ſecus; quia illis poteſt ſtrictior vita indici, etiam extra Regulam ſecundum Innocentium, qui hoc notat in c. Super eo de Regularibus. Et hoc probat iſta Decretalis. Et Clementina eodem titulo. Ne in agro. Et per hęc iura patet, Papam circa profeſſos multum poſſe in cibis, veſtibus, modo manendi, & ſimilibus, quæ plus cadunt in bonis fortunæ, reſeruata tamen naturali ſuſtentatione, & ſubſtantialibus Regulæ. Hæc gloſſa vbi ſupra.

C EVGENIVS quartus ordinauit, quòd ſicut Abbatiſſæ, & aliæ ſorores, & earum Prouiſoræ, ad hoc deputatæ, tenent claues, quibus ab intra portæ Monaſteriorum clauduntur, ſic per Confeſſores, aut alias honeſtas perſonas (per Miniſtros Generalem, aut Prouinciales deputandas) ex parte exteriori habeantur claues, & conſeruentur. B. fol. 42. & ſſſo. 39. conceſſ. 44. 2

Pro monialib. S. Claræ, ac Tertiarijs.

VRBANVS quartus ſtatuit, qualiter Moniales S. Claræ D ſecundam Regulam (quam ipſe ordinauit) profeſſæ teneantur ſeruare Clauſuram Monaſteriorum ſuorum, ſub forma ſequenti. ¶ Omni nanq; tempore vitæ ſuæ, hanc vitā profitentes, clauſæ manere firmiter teneantur infra murorū ambitum ad intrinſecam Clauſuram Monaſterij deputatum, niſi forſan (quod abſit) ſuperuenerit ineuitabilis, & periculoſa neceſsitas, ſicut exuſtionis ignis, vel incurſus hoſtilis, ſeu alicuius huiuſmodi, quæ dilationē nullo caperet modo ad egrediendi licentiam poſtulandum. In quibus caſibus transferant E ſe ſorores ad locum alium competentem, in quo (quantum commodè fieri poterit) clauſæ morentur, quouſq; eis de Monaſterio ſit prouiſum. Et propter huiuſmodi neceſsitatis euidentiā, nulla eis conceditur licentia, vel facultas, extra prædictam Clauſuram vlterius exeundi forte de mādato, aut auctoritate Cardinalis Romanæ Eccleſiæ, cui à ſede Apoſtolica generaliter fuerit iſte Ordo commiſſus) ad aliquem locū ali- 3

Ex ſecūda Regula S. Claræ.

Caſus in quibus moniales poſſunt egredi clauſuram.

quæ

quæ mitterentur,cauſa plantandi,vel edificandi eandem Religionem,vel reformandi aliquod Monaſterium eiuſdem Ordinis, ſeu cauſa regiminis, aut correctionis, aut alicuius valde euidentis,& grauis diſpendij euitandi;vel niſi de eiuſdem Cardinalis mandato , aut auctoritate,Monaſterio primo,rationabili cauſa relicto , totus Conuentus ad Monaſterium aliud ſe transferret. B. fol.284. in tractatu 3. Et ffo.294. in 2.tractatu, rubrica 2. A

4 BENEDICTUS 12 circa Decretalē Bonifacij octaui ſupra poſitam ſtatuit ſubſequenti modo. Cùm vniuerſæ, & ſingulæ Moniales ſecundum earũ Regulas,& Conſtitutiones felicis recordationis Bonifacij octaui prædeceſſoris noſtri ſuper hoc editas,ſub perpetua,in ſuis Monaſterijs,debeant permanere Clauſura, & in nonnullis Monaſterijs Monialiũ prædictarum,ſicut accepimus, non vſquequaq; ſeruentur, volētes Conſtitutiones prędictas inuiolabiliter obſeruari,diſtrictè præcipimus Miniſtris, Viſitatoribus, Abbatiſsis, & quibuſcunq; alijs ad quos, vel quas hoc pertinuerit, vt Clauſuram huiuſmodi diligenter teneri faciāt, & ſeruari; ita quòd nulli earum tacitè, vel expreſsè profeſſæ,ſit, vel eſſe valeat, quacunq; ratione, vel cauſa,Clauſuram huiuſmodi deinceps egrediendi facultas; niſi fortè cauſa plantandi, vel ædificandi eandem Religionem, ad aliquem locum aliquæ tranſmittantur; vel tanto fortè, & tali morbo euidenter earũ aliquas laborare conſtaret, quòd non poſſent cum alijs, abſque graui periculo, ſeu ſcandalo cōmorari. b. Habetur in libro Ordinis Italico. 3.parte. fol.210. B C D

5 ¶ IDEM Benedictus ſtatuit, quòd ſi Abbatiſſa,contra præmiſſa Clauſuram ipſam exire præſumpſerit, vel ad exeundũ aliquam licentiauerit Monialem,per Miniſtrum ſuum,de diſcretorum Fratrũ conſilio,remoueatur à regimine Abbatiæ. Moniales verò dictam exeuntes Clauſurã,in caſibus non permiſsis, ipſo facto ſint inhabiles ad quæcũq; officia, in earum Ordine obtinenda.Et nihilominus ſubdantur pœnis,quæ pro grauioribus culpis in ipſo Ordine conſueuerunt imponi. b. Habetur vbi præcedens. E

Collector. QVÒAD Clauſuram Monialium eſt notandũ, quòd Moniales Sanctæ Claræ, habent ampliorem obligationem ad clauſuram, illa, quæ à iure communi, per Capitulum, Periculoſo, ſuperius inſerto, cæteris Monialibus poſita eſt.

Hoc

A Hoc patet, quia in Regula ſuæ profeſsionis. cap. 2. ſic dicitur. Omni nanq; tempore, &c. vt etiam ſuperius eſt inſertum. §. 3. Ita quòd Clauſura eſt vnum ſuorum votorum principalium, prout ſeruare obedientiam, paupertatem, & caſtitatem. Super quo non eſt aliqua diſpenſatio, niſi in caſibus, qui poſiti ſunt ſupra. §. 3. per Vrbanum ordinatorem Regulæ. Vt autẽ melius intelligi valeant, ponentur hic ſigillatim, addendo aliquam declarationem, vbi opus fuerit.

B ¶ Primus caſus eſt, ſi ſuperuenerit ineuitabilis, & periculoſa neceſsitas, ſicut exuſtionis ignis, vel incurſus hoſtilis, ſeu alicuius cõſimilis, quæ dilationem nullo modo ſuſtineret ad poſtulandum licentiam egrediendi. In quibus caſibus (dicit Vrbanus) transferant ſe ſorores ad alium locum competentem, in quo (quantum commodè fieri poterit) clauſæ morẽtur, quouſq; eis de Monaſterio ſit prouiſum. Primus caſus.

C ¶ Circa hunc caſum, dicit quidam expoſitor, quòd adhuc in huiuſmodi caſu ſi poſſet abſq; periculo fieri, deberet prius haberi Superioris licentia, vt colligitur ex ſupradicta littera Regulæ. Sed quando ſubitum periculum ad hoc non daret locum, tunc abſq; licentia poſſunt egredi. Non tamen quælibet per ſe, aut ſeparatim, ſed omnes in ſimul. Et ſtatim vt exierint, debẽt ſe recolligere in aliqua domo honeſta, & dare Ordinem, vt habeant debitam Clauſuram, quouſq; prouideatur eis de Monaſterio. Et iſtud, non eſt declaratio, cũ Regula expreſsè hoc dicat. Item ſi ignis intus ardens poteſt extingui, ipſis Monialibus intra Monaſterium manentibus, nõ poſſunt egredi, etiam cum licentia Prælatorum. Nec etiam poſſunt ad alia Monaſteria transferri, præſertim remanente ſufficienti habitatione.

D ¶ Secundus caſus eſt, quando ab habente poteſtatem mitterentur ad aliquem locum cauſa plantandi, vel ædificandi eandem Religionem, aut reformandi aliquod Monaſterium eiuſdem Ordinis. Secundus caſus.

E ¶ Tertius caſus eſt, cauſa regiminis, ſcilicet, vt aliqua Monialis ſit prælata alicuius Monaſterij. Tertius caſus.

¶ Quòad iſtum caſum dicit præfatus Expoſitor, videtur, ꝙ non ſolùm poſsit aliqua Monialis egredi Clauſuram, & duci, vt ſit Abbatiſſa alterius Monaſterij, ſed etiam vt ſit Magiſtra Nouitiarum, ſeu vt ponatur in aliquo officio, in quo multùm conſiſtit honeſtas Religionis, prout habere Cuſtodiam porter,

tæ, aut rotæ, &c. Dicit etiã prædictus Expoſitor, quod peracto officio, pro quo aliqua Monialis ducta eſt ad aliud Monaſterium, ſi vult regredi ad ſuum Monaſteriũ, poteſt reuerti ſola, ſi ſocia vult remanere. Aut ſocia poſſet reuerti ſola, ſi principalis nollet regredi, de conſenſu tamen vtriuſque Monaſterij. A

Quartus caſus.

¶ Quartus caſus eſt, cauſa correctionis. ¶ Hunc caſum declarat præfatus Expoſitor: vt ſi accideret, quod aliqua Monialis non poſſit corrigi in Monaſterio, vbi habitat, timore ſuorum cognatorum, quia tunc poſſet duci ad aliud Monaſterium, &c. B

Quintus caſus.

¶ Quintus caſus eſt, cauſa alicuius valdè euidentis, & grauis diſpendij euitandi. ¶ Diſpendium, de quo in iſto caſu fit mentio, declaratur in c. 1. de ſtatu Regu. lib. 6. ſcilicet, ſi aliqua Monialis eſſet infecta aliqua infirmitate, tàm contagioſa, quòd meritò timeretur inde prouenire magnum damnum alijs Monialibus, aut non poſſe ibi ſtare ſine grandi periculo, vel ſcandalo communitatis. Dicit tamen prædictus Expoſitor, quòd ſi idem inconueniens, quod habetur in Monaſterio, vbi habitat Monialis huiuſmodi, erit in quocunq; alio Monaſterio, fortè poſſet poni in aliqua domo particulari. Sed licèt quacunq; alia infirmitate non ſic contagioſa, Monialis infirmetur, & adhuc taliter, quòd medici dicerent non poſſe euadere ibi manendo, & quod poſita in aliquo alio Monaſterio ſui Ordinis poſſet ſanari, non propterea poſſet exire Clauſuram, nec inde educi. Nec ad hoc ſufficit licentia Protectoris, vel alterius Prælati, ſed quòd ibi curetur, prout melius fieri potuerit, & habeat patientiam. Sic enim determinatum fuit per plures inſignes doctores vniuerſitatis Salmãtinæ, prout inferius cum ſuis fundamentis apponitur. C D

Sextus caſus.

¶ Sextus caſus eſt, quando de mandato Prælati, habẽtis auctoritatem, Monaſterio primo, ex cauſa rationabili relicto, totus Conuentus ad Monaſterium aliud ſe transferret.

¶ In omnibus tamen caſibus ſupradictis, dicit Vrbanus, in Regula, quòd non debent egredi, niſi de licentia Protectoris. Et quia Prouincialibus conceſſum eſt, quòd in Monaſterijs Sanctæ Claræ ſibi ſubditis, poſſint circa ſorores, omnia, quę Protectori, per Regulã ipſarum Monialium, cõceſſa ſunt, vt habetur. ffo. 213. & ffo. 72. poſſunt ijdem Prouinciales, in caſibus ſupradictis, dare licentiam Monialibus egrediendi E

Clau-

A Clauſuram. Aliter tamen eſt de poteſtate data Protectori in Regula ad dandum licentiam ingrediendi Clauſuram; quia illa eſt reuocata per Martinum 5. & per conſequens, carent illa Prælati Ordinis, Prout latè declaratur infra, in dictione, Ingredi Clauſuram, notabili vltimo.

¶ Igitur Moniales S. Claræ egrediendo Clauſuram, extra caſus ſupradictos, tranſgrediuntur ſuam Regulam, & peccāt mortaliter, licèt non incurrāt excommunicationem, niſi in
B vno tantum caſu, poſito in Regula ſua, ſcilicet, ſi irent ad Curiam Romanam. Et ponitur ſequentibus verbis. In virtute obediētiæ, & ſub pœna excommunicationis, quam ipſo facto, tranſgredientes, vel non parentes incurrant, diſtrictè præcipimus, vt nulla Abbatiſſa, vel Soror, pro vlla neceſsitatis cauſa, ad Sedem Apoſtolicam perſonaliter veniat, vel accedat, niſi alicui licentia ſpecialis à Sede Apoſtolica concedatur. Habetur c.13. Regulę fo.290. tract.3. & ffo.298. tract.2.

C ¶ Non eſt opus hic dicere qualiter dimiſſo habitu, exeundo Clauſuram, incurrerent excōmunicationem, licèt non irent ad Curiam Romanam; cum hoc ſit de iure communi, quòad omnes perſonas religioſas: vt in c.2. Ne clerici, vel monachi lib.6. ¶ Et non ſolùm Moniales Sāctę Clarę non poſſunt exire Clauſuram, vt dictum eſt, ſed nec introducere aliquam perſonam, prout Regula ipſarum prohibet, dicendo. Firmiter, ac diſtrictè præcipimus, vt nulla vnquam Abbatiſſa, vel eius
D Sorores, aliquam perſonam religioſam, ſeu ſecularem, aut cuiuslibet dignitatis, in Monaſterij Clauſuram intrinſecam intrare permittant. Nec omnino alicui liceat, niſi quibus conceſſum à Sede Apoſtolica fuerit. Nā, vt ſupradictum eſt, etiam Protector non poteſt iam hoc concedere: Ita quòd in præfatis duobus conſiſtit Clauſura Religioſarū. Et ſi facerent contra primū, infrigerent ſuum votum Clauſuræ. Si autē contra ſecundum, tranſgrederentur Pręceptū Papæ. In neutro tamen
E eorum incurrerent excōicationem, niſi eundo ad Curiam Romanā, aut dimittendo ſuum habitum, vt dictum eſt, licèt irent aliàs quocunq; vellent; aut introducerent quemcunq; intra Clauſuram Monaſterij. Peccarent tamen grauiſsimè in quolibet iſtorum caſuum. Vnde quòad hunc caſum, ſcilicet, ire abſq; licentia, ſeu apoſtatare cum habitu, magis rigoroſum eſt ſtatutum Fratrum noſtri Ordinis, cum eundo vbicūq; ſine licentia, etiam non dimittendo habitū ſunt excommunicati.

¶ Et

¶ Et vt ſciatur quid circa hoc ſtatuta antiqua ordinauerũt, apponetur hic ſtatutum Benedicti 12. quod ſequitur. A

¶ Diſtrictè præcipimus Miniſtris, vel Viſitatoribus, Abbatiſsis, & quibuſcunq; alijs, ad quos, vel ad quas hoc pertinuerit, vt Clauſuram huiuſmodi diligenter teneri faciãt, ita quòd nulli earum tacitè, vel expreſsè profeſſę, ſit, vel eſſe valeat, quacunq; ratione, vel cauſa, Clauſuram huiuſmodi deinceps egrediendi facultas, niſi cauſa plantandi, vel edificandi eandem Religionem, ad aliquem locum, aliquæ trãſmittantur; vel tanto fortè, & tali morbo euidenter aliquas earum laborare conſtaret, quòd non poſſent cum alijs, abſque graui periculo, ſeu ſcandalo commorari. Quodq; nulli Regulari, vel laicæ perſonæ cuiuſcunq; præeminentiæ, dignitatis, ſtatus, vel conditionis extiterit, ingreſſus pateat ad eaſdem, ſine Apoſtolicæ Sedis licentia ſpeciali. Exceptis ſolummodò perſonis illis, quibus, in certis caſibus, per prædictorum Prædeceſſorum ordinationes, ideſt Conceſsiones, &per prædictarum Monialium Regulas, noſcitur eſſe permiſſum. Eiſdem quoq; Miniſtris, Cuſtodibus, & Guardianis, tenore præſentium duximus iniungendum, vt Fratres ſui Ordinis ſibi ſubditos, arcere ſtudeant ab acceſſu ad Monaſteria Monialium quarumcunq;, iuxta B. Franciſci Regulã, & Apoſtolica ipſorum Ordinis inſtituta, pœnas in dictis ſtatutis prouidè ordinatas, eorum tranſgreſſoribus infligendas. Et infra addit. Porrò, ſi Abbatiſſa contra præmiſſa, Clauſuram ipſarũ exire præſumpſerit, vel ad exeundum aliquam licentiauerit Monialem, per Miniſtrum ſuum de diſcretorum Fratrũ conſilio, remoueatur à regimine Abbatiæ. Moniales verò, dictã exeuntes Clauſuram in caſibus non permiſsis, ipſo facto ſint inhabiles ad quæcunq; officia, in earum Ordine obtinenda. Et nihilominus ſubdantur pœnis, quæ pro grauioribus culpis in ipſo Ordine conſueuerunt poni. Hæc Benedictus 12 in Conſtitutionibus ſuis. B C D

¶ Et notandũ, quòd licèt iſtæ Conſtitutiones Benedicti non obligent per ſeipſas, quia faciunt relationem eorum, ad quę obligamur per Regulam noſtram, & Monialiũ; poſui tamen hic ad inſinuãdum pœnas, quæ per ſtatuta impoſita ſunt Abbatiſsis, & Monialibus, pro tranſgreſsione Clauſuræ, in pręfatis caſibus. Et vt ex hoc inferatur, non inueniri per Regulam, nec per aliqua ſtatuta, excommunicationem eis impoſitam E

A ſitam in aliquo caſu propter tranſgreſsionem Clauſuræ; niſi, vt dictum eſt, irent ad Curiam Romanã, vel apoſtatando dimitterent habitum; licet aliter aliqui opinati, & aſſerere niſi ſunt. ¶ Qui verò ſupradicta omnia latius videre voluerit, reperiet latè, ac optimè in tractatu nũcupato Clipeus ſacrarum Monialiũ, per Reuerendum Patrem, bonæ memoriæ, Fratrem Ioannem de Argomanes editum.

B ¶ *Sequitur determinatio facta per plures Doctores famoſos vniuerſitatis Salmantinæ, præmiſſa diligenti, & exactiſſima diſcuſſione circa quæſtionem ſequentem.*

QVAERITVR vtrũ Miniſter Generalis, aut Prouincialis, ſeu Viſitator, vel Commiſſarius Ord. Fratrum Minorum, habens curam Monialium S. Claræ, valeat quandam Monialẽ vnius Monaſterij (ſecundum Regulam S. Claræ profeſſam) ad aliud eiuſdem Ordinis Monaſteriũ, cauſa alicuius grauis infirmitatis curandæ, licentiare. ¶ Et licèt dubia pro vtraq; parte altercata luceſcunt clarius; redimendi tñ temporis gratia, nõ hinc inde altercabitur, ſed negatiua, tamquã vera apertis fundabitur iuribus, & rõnibus, modo ſequenti. *Quæſtio notabilis.* C *Reſpõſio.*

¶ Et primo in Rubrica ſecunda eiuſdẽ Regulæ continetur, prout ſuprapoſitum eſt, quòd Moniales illam vitam profitẽtes, firmiter teneantur manere in Clauſura toto tempore vitæ ſuæ, præterquam ſi euenerint certi caſus fortuiti, ibi expreſsi, vt incendij, belli, & huiuſmodi. Poſtèa, narratis fortuitis, excipit etiam alios non fortuitos, tenoris ſequentis. Niſi fortè de mandato Cardinalis Romanæ Eccleſiæ, cui generaliter iſte ordo à Sede Apoſtolica fuerit cõmiſſus, ad aliquem locum aliquando mitteretur cauſa plantandi, vel ædificandi eandem Religionem, vel reformandi aliquod Monaſterium eiuſdem Ordinis, ſeu cauſa regiminis, aut correctionis, aut alicuius valdè euidẽtis, & grauis diſpendij euitandi, &c. Cum ergo ad huiuſmodi licentiam obtinendam requiratur mandatum Cardinalis, in præſentiarum Protectoris Ordinis, & dictus Reuerendus Pater Miniſter Prouincialis N. nec alius Frater officium Viſitatoris exercens, non habeat mandatum, niſi ſolummodò de viſitando, reformando, corrigendo, & caſtigando, non autẽ de licentiando. Igitur eam licentiare non poteſt. *Prima probatio.* D E

¶ Secundò, ad hoc quòd dictus Cardinalis Protector poſ-

ſit prædictam Monialem licentiare, oportet, vt ſit adhuc in caſibus ſuperioribus ſibi commiſsis. Sed grauiter infirmari, non eſt de caſibus ſibi commiſsis, ergo, &c. Et quòd non ſit de eis, probatur; quia ibi ſunt certi caſus poſiti expreſsim, & nominatim, & in fine dicit; Vel alicuius valdè euidentis, & grauis diſpendij euitandi. Et quòd non ſit de expreſsè nominatis, patet, cùm iſte caſus inter Superiores non ſit poſitus. Quod non veniat etiam appellatione valdè euidentis, & grauis diſpendij euitandi (licet quilibet ſani intellectus poſſet comprehendere) tamen probatur ſic. Si hæc Monialis eſſet peſte vulnerata, ne corrumperetur tota domus, videretur licentiari debere, extra Clauſuram curanda, quod ſi non fieret videretur valdè euidens, & graue diſpendium, quod vt euitaretur, deberet licentiari. Idem de notabili lepra, tali videlicet, quòd ſi eſſet perſona ſecularis, iure poſſet extrahi de populo, & mitti ad domos in campis ſeparatas. Vel (quod abſit) de lepra, ſeu morbo morum. Et ſic de alijs infirmitatibus contagioſis, ex quibus toti Communitati, ex vnius infirmitate, poſſet venire corruptio. Sed de alijs infirmitatibus non contagioſis, quamquam dicatur, quòd locus eſt illi infirmitati contrarius, vel quòd aquæ ſunt groſſæ, vel ſimilia; poteſt reſponderi, quòd ſi locus eſt humidus, habitet in infima in alto. Si valdè ſiccus, in inferioribus, & ſi aquæ ſunt groſſæ, coquantur. Et ſi non eſt copia Medicorũ, ſit contenta cum illis, vel illo, qui communiter ſufficit ciuibus, & ſic debet ſufficere Religioſis, & ſimilia. Vnde propter huiuſmodi infirmitates, ſic, vel ſic curandas, nõ poteſt vllo pacto dici, quòd admittitur, vel euitatur valdè euidens, & graue diſpendium.

Nota. Ad quod ponderanda ſunt verba, ſcilicet valdè euidentes, & graues; quia ſunt duo termini, & copulatiuè poſiti, & ponũtur diuiſim, ratione illius coniunctionis, &, Iuxta ea quæ notantur in rubrica. ff. de iuris, & facti ignorantia. Et ſic requiritur, quòd iſtud diſpendium, non ſolùm ſit valdè euidens, ſed etiam quòd ſit graue. Sed cum reuera, nec ſit valdè euidens, nec graue, dico hoc, non reſpectu perſonæ, nã reſpectu perſonę benè poteſt eſſe valdè euidens, & graue; ſed dico reſpectu Communitatis: quod debet ſic conſiderari, ratione illius verbi (euitandi) quod de ſui natura requirit duplices perſonas, ſcilicet perſonam, quæ euitetur, & perſonã à qua euitetur, vt patet per textum, & quæ ibi trahuntur, in c. Illud, de

A cleri.excommunicati. Et in cap. Nulli.de ſententia excõmunicationis, cum alijs multis iuribus, quæ ad præfatũ propoſitum adduci poſſent, niſi ob prolixitatem vitandam. Igitur. R. P. Miniſter Prouincialis, ſeu Viſitator, prædictam Monialem licentiare non poteſt.

¶ Tertiò conſiderandũ eſt, quòd Papa in omnibus locis Regulæ, vbi aliquid contra Clauſuram exceptauit, ſiue in caſibus fortuitis, ſiue non fortuitis, nunquam habuit conſiderationem ad aliquam perſonam particularẽ. Et eſt veriſimile, B imò iuridicũ, quòd ſi voluiſſet, expreſsiſſet. Vnde cùm in omnibus ſuis exceptionibus Papa ſemper conſuluit, & prouidit Communitati, benè colligitur, quòd voluit commoditatem Communitatis, aliquando præferri Clauſuræ. Sed cùm nuſquam in tota Regula reperiatur (nec etiam in vno tantũmodò caſu) commoditati perſonæ particularis ſicut commoditati Communitatis conſulere, vel prouidere, apertè patet, C quòd commoditatem, ſeu conſolationem perſonæ particularis, nullo pacto voluit præferri Clauſuræ. Igitur Reuerendus Pater Miniſter Prouincialis, aut Viſitator, ſeu Commiſſarius. N. nullatenus, abſq; ſpeciali licentia Sedis Apoſtolicę prædictam Monialem licentiare poteſt. Tertia probatio.

¶ Præterea, & quartò, in dicta ſecũda Regula eſt quædam Rubrica, ſcilicet, duodecima, tenoris ſequentis. De infirmis verò, cura, & diligentia maxima habeatur, & ſecundũ quod D poſsibile fuerit, & decuerit, tàm in cibarijs, quæ earũ requirit infirmitas, quàm in alijs neceſſarijs in feruore charitatis benignè, ac ſollicitè eis per oĩa ſeruiatur. Quæ infirmæ proprium habeant lectum (ſi vnquam fieri poteſt) vbi à ſanis maneant ſeparatæ, ne illarum Ordinem valeant confundere, vel turbare. Ex qua Rubrica duo clariſsimè colliguntur. Primũ in fauorem proximi præcedentis fundamenti, ſcilicet, quòd adeò Communitatem, in ſua ſpirituali ſanitate, Papa cõſer-E uare vult, quòd præcepit, vt Moniales corporaliter infirmæ taliter curentur, quòd ſanas in diuinis beneplacitis vacantes, nullo modo valeant confundere, vel turbare. Et ita commoditatem communem ſemper conſiderauit, nunquam autẽ particularem. Secundum eſt, quod in hac Rubrica, Papa loquitur de grauibus infirmitatibus curãdis, quod patet, quia dicit, quòd curentur maxima cura, & maxima diligentia, cũ ſollicitudine, & per oĩa, & ſimilia verba. Vnde ſequitur eui- Quarta probatio.

denter, quod Summus Pontifex intellexit de grauibus infirmitatibus. Aliter enim eſſet minus proportionatum, referri ad infirmitates leues, ſed ad graues, cùm ſecundum iura, & omnimodam veritatem, maxima maximis referantur. Et ſi prouidetur ad infirmitates graues curandas (quod negari non poteſt) clarè conſtat, quòd ille caſus, ſcilicet, valdè euidentis, & grauis diſpendij euitandi, non obtinet locum, niſi in infirmitatibus contagioſis, vt ante dictum eſt. Et ſic dictus R. P. Mag. prædictam Monialem licentiare non poteſt. A B

Quintò probatio. ¶ Quintò, & finaliter, licet omnia ſupradicta non militarét, quæ iuridicè militant, non curemus quærere multas diſputationes, cùm excuſari poſſunt; nam vbi eſt caſus legis, non eſt quæſtio iuris: vt in l. ancilla. C. de furtis. Textus eſt expreſſus in propoſito in capi. vnico de ſtatu regul. lib. 6. cuius verba talia ſunt. Periculoſo, & deteſtabili quarumdam Monialium, &c. Inferius ſequitur, vbi facit. Sancimus vniuerſas, & ſingulas Moniales præſentes, atq; futuras cuiuſcunque Religionis ſint, vel Ordinis, in quibuslibet mundi partibus exiſtentes, ſub perpetua in ſuis Monaſterijs debere de cætero permanere Clauſura. Ita quòd nulli earum Religionem tacitè, vel expreſsè profeſſæ, ſit, vel eſſe valeat, quacunq; ratione, vel cauſa (niſi fortè tanto, & tali morbo euidéter earum aliquam laborare conſtaret, quòd non poſſet cum alijs, abſq; graui periculo, ſeu ſcandalo cõmorari) Monaſteria ipſa deinceps egrediendi facultas. Ex quibus verbis clarè conſtat, licentiam huiuſmodi, auctoritate Apoſtolica eſſe prohibitũ. Nec obſtat ſi aliquis dicat quòd poteſt intelligi, de exeundo ad domos ſecularium (ne ſecularibus Moniales illecebris inuoluantur) & non ad aliud Monaſterium, cauſa curandi, vel huiuſmodi. Nam glo. non curat de ſimilibus interpretationibus, ſed intelligit textum iſtum de exitu ſimpliciter, & abſolutè, dicens, quod nec ad aliud Monaſterium cauſa curandi, vel huiuſmodi, ſed quòd ſit in perpetua Clauſura, prçterquã in duobus caſibus, quos excipit, quorum noſter nullus eſt. Igitur R. P. M. prædictam Monialem licentiare non poteſt, vt multipliciter, & euidenter probatum eſt per prædicta. C D E

Collector. ¶ Ex prædictis infertur euidenter, quòd nullatenus poteſt aliquis prædictorum Prælatorum, abſq; licentia Sedis Apoſtolicæ, mutare aliquam Monialem ſuæ curæ ſubiectam, de Monaſterio in quo profeſſa eſt, vel de alio, ad quod legitimè

A translata eſt aliud Monaſterium, vt ibi habeat curam infirmarum; vel vt pulſet organa; vel propter alias conſimiles cauſas; niſi ſolùm pro cauſis expreſsis per Vrbanum, vt ſupra poſitum eſt.

ANNOTATIO CORDVBAE.

B *QVOAD §. 1. vbi Collector dat duas rationes, quare Eccleſia potuit obligare Moniales ad Clauſuram, cõtra ipſarum volũtatem; & inducere vitam ſtrictiorem ipſis: notandum, quòd prima ratio videtur melior, vt habetur in Sum. Ang. tit. Religio. §. 29. & Silue. Religio. 6. q. 6.*

Quoad hoc ſunt ſeptem notanda, præcipuè quoad Clauſuram Tertiariarum, in Cõgregatione viuentium ſecundum Regulam Leo. 10. vt hæc omnia notauit quidam pater ſatis in huiuſmodi eruditus. Primò notandũ, quòd illud Ius commune in cap. periculoſo, de ſtatu regul. lib. 6. non comprehendit Tertiarias, in communi viuentes, tria vota ſolemniter emittentes. Ratio, quia Regula ſua per Leo. 10. ædita, & confirmata, poſt illud ca. conceſſit eis, quòd non teneãtur ad Clauſuram, niſi illæ, quæ Clauſurã vouere voluerint, vt patet in earum dicta Regula, cap. vltimo. & ſimiliter multæ aliæ Moniales aliorum Ordinum, vtpotè, Beati Bernardi, & Beati Benedicti, & aliæ huiuſmodi. In hijs tẽporibus, neq; vouent Clauſuram, neq; ad eam vouendam tenentur, neq; per Eccleſiam, aut per Prælatos ad eam aſtringuntur vniuerſaliter. Septem notanda quoad Clauſuram Tertiariarum. 1. Not. C

Secundò notandum, quòd illæ Tertiariæ, quæ Clauſuram vouere voluerint, tunc ſolùm tenebuntur eam ſeruare, eo modò, quoad ſe obligare intendebant, quando vouerunt abſolutè, vel limitatè, vel in toto, vel in parte, & non aliter, nec amplius. Ratio, quia Votum non obligat vltra intentionem vouentis, ex quo eſt libera, & voluntaria promiſſio Deo facta, ſecundum cõmuniter doct. in 4. diſt. 38. Videatur, ſi placet, Bonauent. ibidem art. 1. q. 1. & Richar. art. 2. q. 2. &c. Et ad id facit, cap. exijt de verb. ſign. lib. 6. §. nos obſcuritatẽ in verſ. niſi profeſſor huiuſmodi, & c. & cap. licèt, extrà de voto, & ad id facit l. obligationum. l. 1. ff. de actionibus, & obligat. vbi dicitur quod nõ ſatis eſt dantis eſſe nummos, & fieri accipientis, vt obligatio naſcatur; ſed etiam hoc animo dari, & accipi, vt obligatio conſtituatur. 2. Not. D E

Ideò tertiò notandum, quòd ſi in vouendo Clauſuram eam abſolutè vouerunt, nihil excipere intendentes, neq; exprimentes vllam limitationem, ſed abſolutè, ſicut aliæ Moniales vouentes Clauſuram, eam vouerunt, tunc intelligitur, quòd eam vouerunt; & tenentur ſeruare abſolutè, ſine exceptione alia, ſicut & aliæ Moniales cõmuniter Clauſuram vouentes, & ſeruan- 3. Not.

tes ex Regula (excepto caſu, ad curãdum infirmos, aut ipſis Tertiarijs vouentibus clauſuram ſpecialiter Regula concedit; De quo latius, infra in quintò notabili dicetur.) Et ratio huius tertij notabilis eſt duplex. Prima, quia verba abſoluta ſine exceptione intenta ſpecialiter, aut expreſſa, ſunt abſolutè, & generaliter intelligenda, vt in cap. quoniã de coniugio leproſorum; & vbi ius non diſtinguit, nos diſtinguere nõ debemus, de maiori. & obedientia cap. Solitæ, & vt habetur extra, de decimis cap. ad audientiã. Itém ſecunda ratio eſt; quiá vt ait Vlpianus in l. ſemper in ſtipulationibus .ff. de reg. iur. ſi non apparet quid actum eſt, conſequens eſt, vt id ſequamur, quod in regione, in qua id actum eſt, frequentatur. Ex quibus verbis videtur, quòd votum clauſuræ abſolutè factũ à prædictis Tertiarijs, debet intelligi, & ſeruari ſecundum Ius cõmune, in d. cap. periculoſo; vel vt cõmuniter ſeruatur ab alijs Monialibus, vouentes clauſuram in eadem regione, maximè ab illis, quæ ſub eadem obedientia viuunt: quales ſunt Moniales S. Claræ, aut immaculatæ Conceptionis, in hijs partibus Hiſpaniæ, vbi ſunt omnès prædictæ Religioſæ, de quibus tactum eſt. A B

Quartò notandum, quòd ſi aliqua Tertiaria nollet vouere Clauſuram, & vellet eſſe religioſa, profitendo alia vota tantũ in Monaſterio Tertiariarũ vouentium clauſuram, non ſolùm poteſt non admitti, & non recipi, ſed, & iã recepta poteſt, & debet expelli, ſi nollet expreſsè, & verè promittere Clauſurã, ſicut aliæ omnes communiter eiuſdem Monaſterij vouent: & ſi in profeſſione, quando cum alijs tribus votis, vouit quidem expreſsè clauſuram, ſed fraudulenter, quia, ſcilicet, non intẽdebat verè ad Clauſuram, quam verbo tantũ vouebat, ſe obligare: tunc in foro conſcientiæ, licèt ratione voti, quod non eſt, nõ teneatur ad Clauſuram; tenetur tamen ratione ſcandali vitandi; & in foro exteriori eccleſiaſtico non credetur ei, quòd talem intentionem fraudulenter habuit contra verba expreſſa liberæ voluntatis, & cogetur ibi ſtare, & ſeruare Clauſuram, quia in voto communi, intentio cuiuſcunq; debet interpretari ſecũdùm communiter vouentes, & ſecundùm ſtatuentes, aut ſecũdùm communitatem illam, vt communiter dicitur à Doctoribus de Religioſo vouente alia tria vota communia religioſis. C D

Quòd ſi omninò pertinaciter, noluerit ſeruare cum alijs Clauſuram, quam ipſa ſpecialiter noluit, neq; intendit vouere expreſsè, aut in animo ſuo; tunc propter ſcandalum, & difformitatem vitandam, eſt repellenda, & eijcienda talis Tertiaria: nam eo ipſo oſtendit ſe nolle cũ alijs religioſè viuere eodem modo, ſed vult eſſe ſingularis, & eandem terram eiuſdem Monaſterij ſeminare vult diuerſis ſeminibus, & veſte lana, & lino contexta indui, contra illud quòd miſticè prohibetur Deut. 22. & tali poteſt dici illud Geneſ. 19. ingreſſus es vt aduena, nunquid vt iudices? Ergo E

Quin-

A *Quintò notandũ, quòd prædictæ Tertiariæ abſolutè vouentes Clauſuram, quamuis eam teneant ſeruare ſicut aliæ, vt dictum eſt in tertio notabili, tamen hoc non obſtan. poſſunt egredi ad curandum infirmos, ſicut moris eſt in eadem regione talibus Tertiarijs viſitare, & curare infirmos. Ratio huius eſt, quia ſua Regula per Leo. 10. cap. vltimo, id eis concedit ſpecialiter, & expreſsè: ergo ſecundùm hanc exceptionem iuris, intelligitur ſuum votum etiam abſolutè factum: notanter dictum eſt. (Sicut moris eſt ipſis in tali regione, &c.) Nam vbi non ſolent tales Tertiariæ viſitare, & curare infirmos, quando non vouebant Clauſuram, aut quando eam vouebant, iam non poſſent egredi ad talem viſitationem, & curationem; quia Regula ſolùm id concedit pro illis partibus, vbi eſt talis conſuetudo ipſis Tertiarijs. Notandum etiam, quòd adhuc in partibus vbi eſſet talis conſuetudo, non poſſunt prædictæ Tertiariæ vouẽtes Clauſuram, egredi ad alia negotia, principaliter ſub prætextu egrediendi ad curandum infirmos, quia fraus, & dolus nemini patrocinatur, neque in foro Dei, nec Eccleſiæ, vt eſt regula iuris. Notandum etiam ſextò,* 5. Not. 6. Not.

C *quòd adhuc in partibus, vbi eſſet talis conſuetudo egrediendi ad viſitandum infirmos, & cætera, poſſet Prælatus talem egreſſum eis prohibere, etiam ſi non vouiſſent Clauſuram, & hoc, quando ipſi Prælato videretur, quòd talis egreſſus non expedit earum honeſtati, & Religionis reformationi, & alia cauſa rationabili ſuadente, ſicut & eadem ratione, ſcilicet, Religionis, & honeſtatis debitæ obſeruandæ Papa impoſuit Clauſuram obligatoriè omnibus Monialibus, in dicto Capitulo periculoſo, de ſtatu Regul. vt dicunt communiter Doctores ibidem, & ſup. Collector tetigit poſt §. primum.*

D *Notandum ſeptimò, & finaliter, quòad famulos, ſeu alios ſeculares intrantes prædicta Monaſteria Tertiariarum vouẽtium abſolutè Clauſuram, quòd tales ſeculares non poſſent ingredi, nec admitti intra prædicta Monaſteria, niſi in caſibus licitis, & neceſſarijs, quomodò, & in quibus de Iure communi, & Conſuetudine approbata poſſent ingredi, & admitti ad alia Monaſteria eiuſdem regionis ſeruantia Clauſuram, vt in tertiò notabili dictum eſt per eaſdem rationes. Maximè quia Moniales* 7. Not. Pro famulis.

E *prædictæ per ſuum votum Clauſuræ non poſſent deobligare alios ab eo, ad quod ex iure, ſeu aliundè obligantur, & ſecundum Regulam iuris. Acceſſorium, naturam ſequitur principalis, & qui vult principale, ex conſequenti vult, aut velle tenetur acceſſorium, de offic. delegat. capitulo, præterea in textu, & gloſſa, & Bonauentura in 4. diſt. 38. artic. primo, & quaſt. 1.*

Nunc autem à iure prohibetur, ne ad Monaſteria religioſarum quarumcunque vouentium Clauſuram, ingrediantur, aut admittantur aliæ

perſonæ, niſi in caſibus conceſſis vt dictum eſt, & patet in dicto Capitulo, periculoſo. Et aliquando imponitur excommunicatio ſynodalis aliter intrantibus: vt patet de hoc in Silueſtr. Titulo, Excommunicatio ſecundò, dub primò, poſt notabilia, quomodo quis incidat excommunicationem per Statuta ſynodalia, quoad prædictum ingreſſum Monaſteriorum exēptorum; & inſuper alia pœna pecuniaria imponitur, & corporalis. Ergo famuli, & alij non poſſunt intrare, nec admitti ad prædicta Monaſteria, niſi vt dictum eſt. A

Quoad cætera f. 157. vbi Collector ponit caſus, in quibus licitū eſt Monialibus S. Claræ egredi Clauſuram; & tandem dicit, quòd in nullo caſu incurrunt præfatæ Moniales S. Claræ excōmunicationem exeundo Clauſuram, niſi quando irent ad Curiam Romanam vt habetur in 13. capitulo Regulæ ipſarum: vel quando apoſtatando dimitterent habitum, ſecundum Ius commune. Notandum, quòd ibi ſolùm loquitur, & eſt verum de Monialibus S. Claræ, non de alijs, nā Bonif. 9. §§. 120. ſtatuit quòd Moniales S. Dominici exeuntes Clauſuram, niſi ſecundum formam ſuarum Conſtitutionum, incurrerent excōicationem ipſo facto; & ſimiliter quoad alias, poteſt ſtatui, & fortè alicubi particulariter ſtatutum eſt per Papā, aut per Statuta Synodalia, aut Prouinc. aut per Cap. Gener. vel Prouinc. aut per Prælatos, de quibus omnibus, quia particularia ſunt, nō poteſt haberi plena certitudo, niſi ab ipſis, ad quos iſta pertinēt, ſeu quos tangunt. B C

Qñ exeundo Moniales incurrent excōicatione.

Quoad f. 157. vbi ponitur determinatio in caſu infirmitatis curandæ Moniales, an de licentia Prouinc. poſſit egredi Clauſuram, &c.

Notandum, quòd determinatio Collectoris ibi poſita, quæ etiam habetur §§. 2. dub. 2. in deciſionibus dubiorum, in Supplemento Ordinis, eſt tenenda. Quòd ſi contra eam arguatur, quòd cùm votum venit ad caſum, ſeu Statum, in quo à principio voueri validè, aut licitè non poterat, iā ipſum Votum factum non obligat pro tunc, ſtante tali caſu, vt eſt communis Regula Doctorum ex B. Thoma in 4. diſt. 38. quæſt. 5. in reſponſ. ad primum: & concordat ratio aperta ad id, vt communiter adducitur à Doctoribus, quæ pro nunc ſupponatur: & concordat Regula Iuris, quòd lex, ſeu diſpoſitio, ſeu votum, cùm venit ad caſum in quo incipi non poterat, non tenet. Sed votum Clauſuræ non valeret in caſu grauis infirmitatis imminentis ex talis voti obſeruantia, ſeu emiſſione; vt probatur infra in fine, ergo ipſum votum iam factum de Clauſura, non tenet, vel ſaltèm, nō obligat inuitam Monialem, in caſu quo ex infirmitate diceretur à Medicis, quòd probabiliter ſperatur mors de longinquo, aut imminet incurabilitas illius infirmitatis, ſi non exit indè, ergo etiam de licentia petita, licet non obtenta à Miniſtro Prouinciali, poſſunt Moniales in tali caſu exire Clauſuram, pro curanda infirmitate, &c. D E

Votum cū obligat.

Reſpon-

A *Reſpondeo dupliciter, vno modo, ad maiorem dico, quòd illa maxima ſolùm eſt vera, in votis propriè dictis, in quibus, ſcilicet, ſoli Deo acquiritur obligatio. Nunc autem in profeſſione, ſeu voto ſolemni fit obligatio, non ſolùm Deo, ſed homini, ſcilicet, Prælatis, ſeu Eccleſiæ: ergo non procedit ratio, vt ſup. cap. 2. q. 6. in Reſpon. ad tertium argumentum habetur.*

Item, ſecundo modo reſpondeo (etiam ſi concedatur illa maior) negando illam minorem; & ratio eſt, quia ſuppoſito (ſecundum communiter doct.) quòd licitum eſt, licèt non neceſſarium, obſeruare rigorem B *abſtinentiæ, ſeu continentiæ, ſeu virtutem quamlibet heroicam procurare, per aliqua exercitia aliàs licita; quamuis ex tali obſeruantia, ſeu exercitio rigoroſo incurratur aliqua pœna, ægritudo, ſeu continuetur infirmitas, & abbreuietur vita; non tamen notabiliter, & ſenſibiliter: & dummodò per ea exercitia non retrahatur, ſeu impediatur notabiliter ab alijs, qui ſibi neceſſariò, ſecundùm ſuum ſtatum, incumbunt facienda. vt de hijs latè Gerſon. Alphab. 39 littera K. m. &c. intract. an Carthuſien. licitè abſti*C *neant à carnibus; & latius Mart. de temperantia, q. 39. Quo ſuppoſito, iam eadem ratione patet, licitum eſſe, antè votum factum ſeruare Clauſuram, tanquàm abſtinentiam quandam, ſeu exercitium ex zelo virtutis, & propter cauendam occaſionem peccati, &c. etiam in caſu, quo, ex tali obſeruantia, incurritur infirmitas, ſeu infirmitatis incurabilitas, & vitæ abbreuiatio, ex quo talis abbreuiatio non eſt notabilis, nec ſenſibilis, nec per talem infirmitatem ex Clauſuræ obſeruantia prouenientem, tollitur, aut impeditur puritas animæ, aut debita obedientia ad Deum, nec impe*D *ditur, quin poſſit virtuosè agere contemplando, orando, vel aliàs vt poſſit, & vt tenetur, cum tali diſpoſitione corporalis infirmitatis exiſten. vel ſaltèm virtuosè pati. Virtus enim in infirmitate perficitur. 1. Corinth. 11. & quidem ſi talis vult, poteſt ſic virtuosè agere, vt poteſt orando &c. & patienter ferre infirmitatẽ, & alia, ad verba inde ſequentia. Iam ex hijs patet ratio negandi minorem ſuprapoſitam in argumento; & ſimiliter patet ratio probati intenti, determinatum à Collectore. Nam votum benè cadit; imò & propriè cadit, & ſpecialiter ſuper id, quod eſt licitum, & ſu*E *per erogatorium, aut heroicum quomodocunque. Patet ſecundùm Beatũ Thom. vbi ſup. ſecundùm communiter Docto. & tale votum iam factum, erit obligatorium, vt patet. Sed votum de Clauſura, etiam in caſu ſupradicto, eſt huiuſmodi, quia, ſcilicet, eſt de re licita, & ſuper erogatoria &c. vt patet ex dictis: ergo poteſt licitè fieri in tali caſu, iam factum obligatorium: & ergo determinatio Collectoris vera. Nec obſtat dicere pro probatione minoris ſuprapoſitæ, quòd talis Monialis infirma propter Clauſuram, iam nil boni agere poteſt, & eſt omnibus Monialibus ſuæ domus*

oneroſa, odioſa, &c. Sicq; videtur contra virtutem manere ibi cum tali infirmitate propter Clauſuram, & per conſequens, Clauſura talis videtur contra virtutem in tali caſu, & illicita: quia reſpondeo, quòd ſi ipſa Monialis infirma in caſu prædicto vult, poteſt virtuosè agere orando, contemplando, & alio modo, vt commodè poteſt in tali infirmitate: nec ad aliud tenetur. Poteſt etiam virtuosè operari per patientiam, vt dictũ eſt, & ex quo iam fecit votum de Clauſura ſeruanda, tenetur eam ſeruare, ſicut dictum eſt, vt ius diſponit, & tenetur ſe diſponere ad virtuosè agendũ, & patiendum vt oportet, & vt diximus: ſecus ſi ex tali obſeruantia Clauſuræ imminet notabilis, & ſenſibilis vitæ abbreuiatio, ſeu mors, aut rationis læſio, aut indiſpoſitio ad animæ puritatem habendam, ita quòd non niſi per exitum Clauſuræ poſſet remediari; tunc enim non teneretur ad Clauſuram, vt dictum eſt, & hoc tantùm probat argumẽtum, & nil aliud, vt etiam habet Gerſ. vbi ſup. littera f. alph. 39. & Martinus. vbi ſupra, quæſt. 38. 39. A B

CAPVCCINI ANNOTATIO. C

In §. 1. Verba Cõcil.

CONC. Trid. ſeſſ. 25. cap. 5. tit. de Regul. confirmando Conſtit. Bon. 8. ſup. 6. 1. poſitam, mandat Epiſcopis, vt in omnibus Monaſterijs ſibi ſubiectis ordinaria, in alijs vero Sedis Apoſtolicæ authoritate, Clauſura Sancti Monialium vbi violata fuerit, diligenter reſtitui, & vbi inuiolata eſt, conſeruari maximè procurent; atq; contradictores, per Cenſuras Eccleſiaſticas compeſcentes, Inuocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachij ſecularis. D

Nemini autem Sancti Monialium liceat, poſt profeſſionem exire à Monaſterio, etiam ad breue tempus, quocunq; prætextu, niſi ex aliqua legitima cauſa ab Epiſcopo approbanda: indultis quibuſcunq;, & Priuilegijs non obſtantibus: & Pius V. in Conſt. 8. circa paſtoralis, ann. 1566. edita, confirmando etiam præfatam Conſt. Bonif. 8. & Conc. Trid. Decretum, ſtatuit, quòd ſi aliquæ Moniales forſan reperiantur, quæ conſuetudine etiam immemorabili, aut inſtituto, vel fundatione Regulæ ſuæ fretæ, animo obſtinato, huic Clauſuræ reſiſtant; Ordinarij, vnà cum Superioribus earum, omnibus iuris & facti remedijs, compellant eaſdem, tanquam rebelles, & incorrigibiles, ad præcisè ſubeundam dictam Clauſurã, & perpetuò obſeruandam. E

Tertiariæ. Mulieres quoq;, quæ Tertiariæ ſeu de pœnitentia dicuntur, cuiuſcunq; fuerit Ordinis in Congregatione viuentes, ſi & ipſæ profeſſæ fuerint, ita vt ſollemne votum emiſerint, ad Clauſuram eandem ipſæ teneantur: quod ſi votum ſollemne non emiſerint, Ordinarij, vnà cum Superioribus perſuadere ſtudeant, vt illud emittant, ac

poſt

A poſt eiuſdem Clauſuræ ſe ſubiciant, aliàs autem omnino minimè recipiantur.

Idem Pius V. in Cõſt. 100. Decori, & honeſtati, &c. ann. 1569. editæ, ait. Vnde nos inhærentes Decreto Sacri Conc. Trid. de Clauſura Monial. diſponenti, ac aliis noſtris litteris ſuper huiuſmodi Clauſura editis adijcientes, volumus, & ordinamus, nulli Abbatiſſarum, Prioriſſarum, aliarumuè Monialium quorumcunq; Ordinum, de cæterò etiam infirmitatis, ſeu aliorum Monaſteriorum etiã eis ſubiectorum, aut domorum, vel parentũ B viſitandorum, aliauè occaſione, niſi ex cauſa magni incendij, vel infirmitatis Lepræ, aut Epidimiæ: quæ tamẽ infirmitas, præter alios Ordinum Superiores, quibus curam Monaſteriorum incumberet, etiam per Epiſcopũ, ſeu alium loci Ordinarium etiã ſi prædicta Monaſteria ab Epiſcoporum, & Ordinariorum iuriſdictione exẽpta eſſe reperiantur, cognita, & expreſſè in ſcriptis approbata ſit, à Monaſterijs præfatis exire; ſed nec in prædictis caſibus, extra illa, niſi ad neceſſarium tempus ſtare licere: aliter autem, quàm vt præfertur egredientes, ſeu licentiam exeundi quo- C modocunque concedentes, nec non comitantes, ac illarum receptatrices perſonas, ſiue Laicas, vel Seculares, aut Eccleſiaſticas, conſanguineas, vel non; excommunicationis maioris latæ ſententiæ vinculo, ſtatim eo ipſo, abſq; aliqua declaratione ſubiacere: à quo præter quàm à Romano Pontifice, niſi in mortis articulo abſolui nequeant: & inſuper tam egreſſas, quàm Præſidentes, & alios Superiores prædictos eis licentiam huiuſmodi concedentes, dignitatibus, officiis, & adminiſtrationibus per eas, & eos, tunc obtentis priuamus, & ad obtenta, & alia impoſterum obtinenda D inhabiles.

Excommunicatus latæ ſententiæ.

Notandum 1. quòd Greg. 13. in Conſt. 13. Deo Sacris, ann. 1572. declarauit nullis Monialibus, etiam Tertiarijs, habere hoſtium, per quod ex Monaſterio introiri poſſit ipſarum Monialium Eccleſiam exteriorem, in quam ſecularibus ad miſſas, & diuina officia patere ſolet acceſſus, ſed omnino muro obſtruendum.

Neque itidem licere egredi à ianua Monaſterij, quæ eſſet pro Clauſura ipſius Monaſterij, etiam ad claudendum aliam vlteriorem Ianuam E qua patere ſolet additus ſecularibus venientibus vel ad rotam, vel ad crates, ſeu loca colloquijs deſtinata, quæ vulgo parlatoria vocantur, vel ad pulſandum ipſam ianuam Clauſuræ; quæ loca, cùm ſaltem pro cauſis prædictis patere ſoleant Secularibus, extra Clauſuram Monaſterij cenſeri debet, etiam quo tempore clauſa ſunt.

Notandum 2. quòd ſecundùm diſpoſitionem Pij V. in Conſt. 100. ſupra poſitam, adhoc, vt aliqua Monialis poſſit Monaſterij Clauſuram, propter infirmitatem aliquam illarum exire, oportet, vt Superioris earum &

Epiſcopi cognitio, ac approbatio in ſcriptis ſimul concurrant, adeò quòd vna ſine alia non ſufficeret. vt ex verbis ipſis clarè conſtat. Ex Conc. autem Trid. ſufficiebat Epiſcopi tantùm approbatio, dum dicitur ibi; Niſi ex aliqua legitima cauſa ab Epiſcopo approbata. A

De excommunicatione autem quã ipſo facto incurrerent, tàm ingredientes Clauſuram Monialium, quàm Moniales id permittentes; plenius infra dicemus in verbo, Ingredi Monaſteria.

COMMISSARIVS. B

1 De Commiſſario Generali.

LEO 10. ſtatuit, vt quando Generalis Miniſter electus fuerit de Ciſmõtanis, inſtituat in partibus Vltramontanis, vnum Generalem Commiſſarium, ab eiſdem vltramontanis Fratribus eligendum; cui Miniſter Generalis, ſuper præfatos Fratres vltramontanos, vices ſuas committat, prout Capitulo Generali expedire videbitur. Ità tamen, quòd Commiſſarius præfato Miniſtro Generali omnimodè ſubijciatur, vt cæteri dicti Ordinis Prælati ſubijciuntur, ac illi per omnia, ſecundum Regulam, obedire teneatur. Dùm verò Miniſter Generalis fuerit ex vltramõtanis Fratribus electus, tunc pariformiter Cõmiſſariũ Generalem ciſmontanum inſtituere debet; pari modo, quo de vltramontano Commiſſario ſuperiùs dictum & ſtatutum eſt. Qui quidem Commiſſarius Generalis per triennium ſolùm, Generalis commiſsionis fungetur officio. Quo triennio elapſo, nouus Commiſſarius, per Miniſtrum Generalem, in Capitulo generali vt ſupra eligendus (ſecundum quod vltramontanis, vel ciſmontanis, de Commiſſario fuerit prouidendum) inſtitui debeat. B. ſſſo. 29. conce. 95. C D

2 ¶ IDEM Leo ſtatuit, quòd Miniſter Generalis in partibus, in quibus ſuis ſex annis fuerit, & ad alias partes ſe cõferre voluerit, pro eo tempore, quo abſens fuerit, Commiſſarium, loco ſui, de conſilio, & aſſenſu Diffinitorum Capituli Generalis duntaxat, relinquere poſsit. B. ſſſo. 29. conce. 95. E

¶ IDEM Leo ſtatuit, quòd Viſitatores Monialium Sanctæ Claræ antea appellati, nuncupentur Commiſſarij, prout habetur infra, Moniales. §. vltimo.

3 Collector. ¶ IDEM Leo fecit quoddam decretum aduerſus Commiſſarios Cruciatæ, prout habetur in dictione Cruciata. §. 4.

¶ Quia circa auctoritatem Commiſſarij Generalis præfati, nonnulla

A nonnulla orta ſunt dubia ſcitu digna, quæ in vniuerſitate Salmantina per plures iuriſperitos diſcuſſa, deciſa ſunt, idcirco huiuſmodi dubia, cum ſuis deciſionibus, hic inſerere viſum eſt.

PRIMVM dubium, vtrum præfata Bulla vnionis ſtante, ſit cenſendum, quòd Commiſſarius Generalis ſit Ordinarius iudex, & Prælatus Fratrum Minorum ciſmontanorũ aut delegatus? Ad hoc reſpondetur, quòd Commiſſarius Ge- Primũ dubium.
B neralis (de quo in Bulla prædicta) habet poteſtatem delegatam, & non ordinariam; quia Delegatus dicitur, qui gerit vices alterius, vt notatur in Rubrica. de offi. dele. & in l. 1. ff. de officio eius, cui mandata eſt iuriſdictio. Sed talis eſt hic Cõmiſſarius, vt patet ex prædicta Bulla. §. Verùm, ibi Miniſter Generalis inſtituet vnum Generalem Commiſſarium, cui vices ſuas committat.

¶ Nec obſtat Regula tradita per glo. & Doctores in c Cum C ab Eccleſiarum Prælatis. de offi. ordi. cum ſua materia, & cũ multis theoricis Doctorum, quæ in contrarium videntur facere; quia illa applicari ad hunc caſum nequeunt. Quòd patet ex duplici capite.

¶ Primum, quia illa Regula, cum omnibus pro ea adductis, loquitur in electo ab vniuerſitate, vt ibi dicitur. Sed hoc non eſt in caſu noſtro, quia omnes Fratres Minores, tam ciſmontani, quàm vltramontani ſimul, faciunt vnum collegium, ſeu D vniuerſitatem. Ciſmontani autem tantùm, vel vltramontani tantùm, nec faciũt collegium, nec vniuerſitatem, poſt præfatam Bullam vnionis, quæ eos omnes facit vnum corpus. Ergo ſequitur, quòd Regula prædicta non habet locum in hoc caſu. Vnde reſultat quod in Bulla dicitur, quòd iſte Commiſſarius eligatur: non poteſt dici vera, & propria electio, cum non fiat à Collegio, vel ab Vniuerſitate; ſed à parte Collegij, ſeu à quibuſdam particularibus, pro vtilitate, & com-E modo, eos particulariter tangente. Ideò verbum (eligendũ) poſitum in dicto §. Verum, non ſapit electionem iuridicam, & Canonicam, vt in Titulo, de electione; ſed ſapit quendam conſenſum, aut approbationem illorum, quibus præponitur. Fuit enim viſum vtile concedere prædictum Commiſſarium, propter latitudinem Ordinis. Fuit etiam viſum vtile, quòd talis Commiſſarius daretur ad beneplacitum, & conſolationem eorum, quibus dabatur. Ideo fuit illis conceſſum, vt eligerent,

gerent, ideſt,pro voluntate,& conſolatione ſua, in illum con ſentirent. Argumento.c.Super quæſtionum.§.Verum.de offi. dele. Quinimò poſito, quòd eſſet electio vera, non ſequitur concluſio, ſcilicet, quòd iſte Commiſſarius ſit Ordinarius, vt patet ex eo,quod hic ſtatim ſequitur,ſcilicet,ſecũdũ caput. A

¶ Secundò in caſu Regulæ ſupradictæ,duo tantùm requirun tur ad conſequendam ordinariam,ſcilicet,electio Collegij,& confirmatio Superioris. Et ſtatim electus,& confirmatus cõſequitur iuriſdictionem legis, miniſterio,& operatione.Nec eſt opus alia commiſsione hominis, vt in c. Tranſmiſſam, de electione. Vnde hæc iuriſdictio dicitur ordinaria, quia conceditur à lege. Tamen in caſu noſtro, hic Commiſſarius non conſequitur iuriſdictionem,ex duobus ſupradictis, ſcilicet, electione, & confirmatione; ſed neceſſarium eſt tertium,ſcilicet, quòd Miniſter Generalis committat illi vices ſuas, vt Bulla ipſa diſponit. Itaq; iuriſdictionem recipit ab homine, vices ſuas committente,& non à lege miniſtrante,ſeu operan te. Ergo ſequitur,ꝙ eſt Delegatus,& non Ordinarius. ¶ Sed adhuc poſſet aliquis opponere dicẽdò,ꝙ ſit Ordinarius,ſicut Vicarius gñalis Epi,qui licet recipiat iuriſdictionem ex com miſsione;tñ dicitur Ordinarã habere iuriſdictionẽ,per glo.in c.2.de officio vicarij.lib.6. cum ſimilibus. Sic iſte Generalis Commiſſarius, quamuis recipiat commiſsionem Generalis Miniſtri,videtur,quòd eius iuriſdictio ſit Ordinaria. Ad hoc reſpondetur, quòd illud eſt verum in Vicario Generali, non autem in eo, qui ponitur in certa parte Diœceſis, qui dicitur Foraneus; qui non habet ordinariam, ſed delegatam:per glo. & Doctores in Clementina, Et ſi principalis, de Reſcriptis,cũ ſimilibus. Cui videtur ſimilis iſte Commiſſarius,qui non Generaliter in toto Generalatu, ſed in parte conſtituitur. Videmus etiam inſuper, quòd illum iura vocant Officialẽ,hunc vero Papa,in Bulla vnionis, Commiſſarium appellat.Ergo iuriſdictio huius, non debet dici Ordinaria, ſed delegata. B C D

¶ Nec videtur obſtare capitulum, Qui in pleriſque.de offi. ordi. quia glo.ibi dicit,& Doctores,quòd vterq;, tam maior, quàm minor debet eſſe Epiſcopus,& conſecratus,& ſic quòad dignitatem æqualis. Hic verò primus eſt Miniſter, ſecundus vero non, ſed Commiſſarius, quod fortè non vacat miſterio, vt,ſcilicet, ſit eadem æqualitas iuriſdictionis in vtroq;, ſcilicet, Ordinaria, vbi eſt eadem æqualitas dignitatis in vtroq;, E

ſcili-

A ſcilicet, Epiſcopalis. In hoc verò ſimiliter, cùm non ſit eadem æqualitas in dignitate, quia vnus eſt Miniſter & alter Commiſſarius, quid mirum, quòd non ſit eadem æqualitas in iuriſdictione, imò quòd vna ſit Ordinaria, & altera delegata: Vnde glo. ibi dicit, quòd ille minor Epiſcopus, erit ſuffraganeus alterius. Quæ ſuffraganeitas, ſi verè & propriè accipiatur; vt eſt in Epiſcopis ſuffraganeis Archiepiſcopis; neceſſariò ſequitur, quòd ille debet habere Ordinariam iuriſdictionem, cum
B ſecundum hoc, alter Epiſcopus de prima inſtantia ſe intromittere non poteſt, in tangentibus ſubditos iſtius minoris Epiſcopi. Vnde oportet, quòd hic minor Epiſcopus habeat immediatè Ordinariam iuriſdictionem. Nec videtur vacare miſterio, quòd Papa in Bulla ſua, eum appellat Commiſſarium, quod de ſui natura, & propria ſignificatione ſapit delegationem. In prædicta verò Decretali, Quoniam in pleriſq;, vocat illum Præſulem, quod ſapit dignitatem, & Ordinariam
C iuriſdictionem, vt de Vicario Epiſcopi dictum eſt.

SECVNDVM dubium, an Miniſter Generalis poſsit admouere hunc Commiſſarium ſine crimine, vel cauſa? Ad quod reſpondetur, quòd non; quia Bulla vult eſſe prædictum Commiſſarium per triennium, vnde oportet quòd ſit. Sed alius ſubſtitui non poteſt, niſi in Capitulo Generali. Nec Miniſter poteſt aliter ponere alium. Vnde cum oporteat, quòd ſit Commiſſarius, & iſto amoto, non poteſt alius poni; ſequitur quòd iſte non poteſt remoueri. Et ex prædictis in prima
D quæſtione, videntur excluſa omnia fundamenta, quæ in contrarium adduci poſſent.

Secundum dubium.

TERTIVM dubium, vtrum Miniſter Generalis poſſit diminuere, ſeu limitare poteſtatem dicti Commiſſarij, vel in aliquo alterare? Ad hoc videtur dicendum, quòd Miniſter Generalis liberè poteſt limitare, ac reſtringere poteſtatem ſui Commiſſarij. Ad quod probandum, fiat fundamentum ex tribus conſiderationibus.

Tertiũ dubium.

E ¶ Prima conſideratio, quòd Miniſter Generalis, cum ſit Iudex Ordinarius omnium Fratrum Minorum, iure ſuo, & ex iure communi, poterat facere Commiſſarium, & Commiſſarios Generales, & ſpeciales, cum commiſſione plenaria, vel limitata, vt ſibi placuiſſet. Sed poſt hoc ius commune, ſuperuenit Bulla Leonis, exorbitans ab illo iure communi, & reſtringens hanc poteſtatem in modo cõſtituendi, ſcilicet, quòd fiat

per

per electionem. Et hæc ſit prima conſideratio. A

¶ Secunda conſideratio ſit, quòd licèt fateamur, quòd indefinita legis, æquipolleat vniuerſali, in propria, ſeu in ſtricta ſignificatione: & ſic verbum, Vices, indefinitè prolatum, propriè intelligendo, vel ſtrictè, ſignificat omnes vices; non poteſt tamen negari, quòd verificetur in aliquibus vicibus: licèt aliquibus detractis, ſaltem in larga ſignificatione: cum pluralis loquutio duorum numero ſit contenta, vt dicit Regula iuris.

¶ Tertia conſideratio eſt, quòd diſpoſitio odioſa: & de ſui natura reſtringibilis, vt eſt ſtatutum, extenditur ad latam ſignificationem, ad euitandum correctionem iuris communis. B Textus valde ſingularis eſt, & ibi Abbas, in c. Cum dilectus, de conſuetudine. Ex quibus conſiderationibus concludi videtur neceſſariò, quòd cùm dicta Bulla ſit exorbitans, & odioſa, debet extendi ad latam ſignificationem, vt minus deroget prædicto iuri communi. Et ſic verificatur in vicibus, licèt nõ vniuerſaliter. C Præterea in commiſsionibus iuriſdictionis factis per Ordinarium, reperimus expreſſum, quòd indefinita verificetur detractis aliquibus. tex. eſt in capi. ſecundo, & vltimo de Officio Vicarij lib. 6. Sed talis eſt hic, quia committẽs, eſt Ordinarius, ſcilicet, Miniſter Generalis. Imò, & fortius tenendo, quòd iſte Commiſſarius habeat poteſtatem delegatã, vt ſupra probatum eſt, quæ odioſa eſt; & Officialis ſeu Vicarius Epiſcopi habeat Ordinariam, quæ fauorabilis eſt. De D quo Vicario, & Officiali loquuntur illa iura de Officio Vicarij, ſupra allegata. Vnde ſi Vicario, ſeu Officiali Epiſcopi, in quem tranſit Ordinaria iuriſdictio, quę eſt fauorabilis, habet locum, quòd indefinita verificatur detractis aliquibus, multò fortius verificabitur in eo, in quem tranſit iuriſdictio delegata, quæ eſt odioſa. Et quòd iuriſdictio Ordinaria ſit fauorabilis, & delegata odioſa, dicit hoc glo. in cap. 1. de reſcriptis, lib. 6.

¶ Et non videtur obſtare ſupradictis, quod in contrarium E dicitur, ſcilicet, quòd indefinita æquipollet vniuerſali, nam huic, iam ex ſupradictis, patet reſponſio.

¶ Nec etiam videtur obſtare quod dicitur, quòd Miniſter Generalis committit coactus; quia ſimiliter Epiſcopus ponit coactus Vicarium Generalem in Epiſcopatu, vt patet per Abbatem in cap. Quoniam in pleriſque, de offi. ordi. & in

iuribus

A iuribus per eum ibi allegatis. Sed quis dubitat, quòd poſſit Epiſcopus ſibi retinere aliquos caſus? Vnde ibi habemus inſtantiam. Præſertim, quia ille Epiſcopus cogitur à iure communi, hic vero, ſcilicet, Miniſter Generalis, cogitur per Bullam exorbitantem à iure communi.

¶ Non videtur etiam obſtare. cap. Quoniam in pleriſque, de offic. ordi. etiam præſuppoſito dicto Cardinalatu, qui ibi allegatur in contrarium, ſi, vt ſupradixi, ille eſt propriè ſuffraganeus maioris Epiſcopi. Quo caſu (vt iam dixi) eſt B neceſſariò concludendum, quòd maior Epiſcopus, non poteſt ſe intromittere de prima inſtantia inter ſubditos minoris Epiſcopi. Præterea, ille caſus videtur valde alienus, & diuerſus ab iſto noſtro; quia ibi non ſolùm lingua erat diuerſa, ſed etiam ſub vna fide, ritus, & mores erant diuerſi in ſacramentis, & diuinis; vnde facile poſſet ſcandalum generari, ſi in aliquibus oporteret eos recurrere ad alium, in tam C grauibus, & ponderoſis, contra ſuos mores & ritus. In caſu vero noſtro, in ſacramentorum, & diuinorum celebratione, & huiuſmodi grauibus, nulla eſt differentia inter ciſmontanos, & vltramontanos; cùm ex regula, & voto, vniformiter omnes teneantur ſequi Romanam Eccleſiam, & Priuilegia eadem ſint vtriſque conceſſa. Itaque differentia poteſt remanere, non in votis, non in regula, non in diuinis officijs, non in ſacramentis, non in ritibus, & moribus eorum, D nec in aliquibus eſſentialibus, & grauibus, aut ponderoſis, ſed in aliquibus leuibus cœremonijs. Vnde ex reſeruatione aliquorum, non eſt de quo teneatur ſcandalum, vel repugnãtia. Data ergo diſſimilitudine, videtur ceſſare argumentum. Hanc differentiam, vel caſus diuerſitatem confirmat prædicta Bulla in præallegato. §. Verùm. vbi expreſsè dicitur, quòd hic Commiſſarius datur propter latitudinem Ordinis, quia vnus non videbatur poſſe ſufficere. Non autem propter vaE rietatem morum, vel rituum circa diuina, & ſacramenta. In prædicta verò Decretali, quoniam in pleriſque, totum econtra, quia ibi non erat latitudo, ſed propter rituum, & morum varietatem in eſſentialibus, ex quorum non obſeruatione poſſent facilè illi ſcandalizari.

¶ Supradictis tamen omnibus, & alijs pluribus, quæ dici poſſent, omiſſis, huic quæſtioni finem ponit eadem Bulla in dicto §. Verùm, cuius talia ſunt verba. Cui Miniſter Genera-

lis vices ſuas committat, prout Capitulo Generali expedire videbitur. In quibus verbis tria videntur ponderanda. A
Primum hoc verbum, Videbitur, quod ſapit arbitrium rationabiliter regulatum, ſic iura, & doctores ſæpe dicunt. Vnde patet, quòd hæc poteſtas committenda Generali Commiſſario, debet prius moderari per Capitulum Generale, ſecundum arbitrium rationabiliter, & iuridicè regulatum. Secundum ponderandum eſt, quòd hoc Decretum, ſeu Arbitrium, debet præcedere commisſionem de necesſitate, ad ſui validitatem. Tertium eſt, quòd hæc verba vel important ampliationem, vel diminutionem. Ampliationem non important, quia vltra totum nihil poſſunt ampliare. Ergo ſequitur, quòd important diminutionem. Ex primo, & vltimo iſtorum reſultat, quòd Commisſio, quæ fit prædicto Commiſſario Generali, poteſt eſſe limitata, & reſtricta. Ex ſecundo reſultat, quòd prædictum Arbitrium, vel determinatio, debet præcedere Commisſionem, aliàs eſt inutilis, ſaltèm quatenus aſſumit vires à Bulla. B C

¶ Concluditur itaque, quòd aut Commisſionem factam huic Commiſſario Generali præcedit prædicta modificatio, decretum, vel arbitrium Capituli Generalis, aut non. Si præcedit, valet Commisſio cum ſuis limitationibus, & reſtrictionibus ibi factis. Si non præcedit, non valet Commisſio, quatenus aſſumit vires à Bulla. Si autem aſſumit vires extra Bullam, puta ex iure communi, quo iure (vt ſupra dictum eſt) prius poterat Generalis Miniſter facere Commiſſarium, tunc nulli dubium, quòd poſſet mutare, & reſtringere ad libitum eum, & poſſet totaliter reuocare. Et ſic manet tertium dubium luculenter diſcuſſum. D

Quartum dubium.

QVARTVM dubium eſt, an Generalis Miniſter posſit mittere Commiſſarium Generalem, ſicut primum, qui erat per electionem? Reſpondetur, quòd non poteſt mittere talem ſecundum Commiſſarium, qui concurrat cum primo, quia ſtante Bulla præfata, vnus tantùm debet eſſe Commiſſarius Generalis, & ſub certo modo, & forma poſitus. Ergo nec poteſt dari ſecundus, nec niſi ſub illo modo, & in Capitulo Generali, vt prædictum eſt. E

Quintum dubium.

QVINTVM dubium, vtrum ſaltem posſit Miniſter Generalis mittere aliquos Commiſſarios ſpeciales, ad aliquas ſpeciales Prouincias, vel pro particulari negocio? Reſpon-

A Reſpondetur, quòd hæc quæſtio poteſt capi dupliciter. Aut enim Commiſſarius ſpecialis mittitur, pro aliqua Prouincia, aut Cuſtodia, vel Conuentu, excluſa omnino poteſtate Commiſſarij Generalis, quò ad illam Prouinciam, vel Cuſtodiam, vel Cõuentum. Aut mittitur ſpecialiter ad aliquam cauſam, ſeu cauſas, in cæteris tamen remanente poteſtate Commiſſarij Generalis, in eadem Prouincia, Cuſtodia, vel Cõuentu. In primo caſu, vel primo modo, videtur quòd non poſſet facere, præſuppoſito, quòd Commiſſarius Generalis fuit
B inſtitutus auctoritate Bullæ, & præcedente arbitrio, & determinatione Capituli Generalis, vt ſuperius dictum eſt.

¶ Ratio huius eſt, quia tot tales ſpeciales Commiſſarios poſſet facere, quòd ſubtraheret Commiſſario Generali paulatim totam Cõmisſionem, vel magnam eius partem; vnde poſſet fieri fraus legi. Hoc tamen eſt intelligendum verum, præterquam ſi tali Prouinciæ, Cuſtodiæ, vel Conuentui eſſet vtile
C prouidere de tali Commiſſario ſpeciali; vt quia Cõmiſſarius Generalis eſſet negligens, aut ſuſpectus, aut aliàs inſufficiens illi Prouinciæ, Cuſtodię, vel Conuentui.

¶ Fundamentum huius eſt, quia lex extenditur, & reſtringitur ad terminos ſuæ rationis, vt eſt notisſimum in iure. Ratio autem, quia fuit in Bulla prouiſum de iſto Generali Commiſſario, nec fuit fauor iſtius Miniſtri, nec Generalis Commiſſarij, ſed ſubditorum; vt patet in Bulla, ſcilicet, propter vtilitatem eorum, ne debito remige fraudarentur. Ergo in tan-
D tum impedietur Miniſter Generalis dare ſpecialem Commiſſarium, inquantum maior vtilitas non poſtulauerit; quia lex vltra non trahitur, cum iſta fuerit ratio eius; præſertim in derogatione iuris alterius, ſcilicet, Miniſtri Generalis, cui per Bullam aufertur libera poteſtas dandi Commiſſarium ad libitum ſuum, vt proprio iure facere poterat. Et quod in fauorem Fratrum inductum eſt, non debet retorqueri in eorum
E damnum, & odium, vt dicit Regula iuris. Cùm ergo in fauorem Fratrum, & propter eorum vtilitatem ſit inducta inſtitutio huius Commiſſarij Generalis, non debet per eam impediri ſpecialis datio, vel inſtitutio Commiſſarij, vbi, & quando fuerit vtilius. ¶ Prætereà, ſi Legatus generalis, & cauſa nouiter orta, vel antiqua nouiter reuelata, poteſt prohibere Delegatum ſpecialem, datum non à ſe, ſed à Papa, vt in l. Si hominem. ff. mandati, & ibi Barto. & Abbas in cap. Studuiſti.

de offi. lega. & in alijs locis, quamuis prædictus Delegatus A
eſt maior illo, in cauſa ſibi commiſſa, quanto ergò fortius
poterit Generalis Miniſter ex aliqua ex ſupradictis cauſis,
vel alia iuſta nouiter orta, prohibere prædictum Commiſſarium
quòad vnam Prouinciam, Cuſtodiam, vel Conuentum,
cùm ſit eius Superior?

¶ In ſecundo verò caſu, quando, ſcilicet, Commiſſarius ſpecialis mittitur ad cauſam, vel cauſas ſpeciales in certis rebus, remanente poteſtate eiuſdem Commiſſarij Generalis in B
eadem Prouincia, Cuſtodia, vel Conuentu, videtur, quòd
poſſit mittere Commiſſarios ſpeciales, etiam ſine aliqua cauſa de prædictis, vel neceſſitate. Ratio huius eſt, quia Miniſter Generalis, eo ipſo, quòd eligitur ab vniuerſitate Fratrum, & confirmatur, conſequitur Ordinariam iuriſdictionem, per notata. in c. Cùm ab Eccleſiarum. de offi. ordi. Ratione cuius Ordinariæ iuriſdictionis, poteſt dare Commiſſarios tam Generales, quàm particulares: vt. C. Qui pro ſua C
iuriſdictione. l. vna cum ſimilibus. Hæc autem poteſtas dandi
Commiſſarios, fuit ei limitata in vna ſpecie Commiſſariorum, ſcilicet, in Generalibus, quòd non poſſet dare niſi vnum,
& ſub certa forma, vt patet in Bulla. De alia vero ſpecie, ſcilicet, ſpecialium Commiſſariorum, nihil Bulla diſponit; vnde relinquit diſpoſitioni iuris. iuxta. l. Commodiſſime. ff. de liberis, & poſthumis. cum ſimilibus. Et à iure antiquo eatenus
intelligitur eſſe receſſum per ius nouum, quatenus in iure D
nouo exprimitur, & non amplius. vt in l. Sancimus. C. de teſtamentis, cum ſimilibus. Imò amplius ſecundum intellectum
Bullæ, qui videtur magis licere, & rationi conſonum, rectè
intuenti. Non enim tàm voluit Bulla ponere frænum Generali Miniſtro ſuper inſtitutionem Commiſſarij, quàm eum
ad inſtituendum, & ponendum illum, calcaribus ſtimulare,
& compellere. Declaratur ſic. Quia fortè Generalis nimis
confidens de ſe, vellet ſolus portare totum onus regiminis, & E
gubernationis, & nollet ſecum ſumere alium adiutorem, ſcilicet, facere Commiſſarium, cùm eſſet in ſua libertate ponere, vel non ponere; quod fuiſſet in magnum detrimentum Religionis, propter ipſius latitudinem: ideò Papa videns commodum, & incommodum Ordinis, voluit imponere neceſſitatem ponendi ſaltem vnum Commiſſarium Generalem. Vt
autem eſſet magis aptus, & acceptus nationi, voluit, quòd

de

A de conſenſu, & beneplacito eorum poneretur. Quod autem
hic ſit verus, & rectus intellectus Bullæ, facile videbitur in-
tuenti? §. Verùm, dictæ Bullæ, cuius verba ſunt hæc. Verùm
quia conſpicimus ipſum Ordinem per vniuerſam Chriſtia-
nitatem, mirum in modum dilatatum eſſe; ne, ob huiuſmo-
di amplitudinem, debito paſtoralis regiminis careat benefi-
cio, &c. Ecce motiuum Papæ, ſcilicet, vtilitas propter la-
titudinem. Sequitur vlterius in Bulla. Decernimus, quòd
B Miniſter Generalis inſtituat vnum Generalem Commiſſa-
rium, &c. Quæ verba non poſſunt ſonare, quòd Papa dat fa-
cultatem de nouo Miniſtro Generali, cùm ipſe hanc poteſta-
tem prius haberet à iure. Sed illam poteſtatem, quam habet
ponendi Commiſſarium, voluit Papa facere neceſſitatem,
vt ſaltem ponat vnum Generalem Commiſſarium, velit no-
lit. Vnde cum eſſent duæ ſpecies Commiſſariorum, ſcilicet,
generalis, & ſpecialis, & ambæ in poteſtate, & libertate Mi-
C niſtri Generalis ponere, vel non ponere; & ambæ fuerint à
iure inuentæ, propter vtilitatem ſubditorum, & in adiuto-
rium regiminis; propter maiorem vtilitatem, voluit Papa
imponere neceſſitatem Miniſtro Generali ſaltem in altera
earum magis vtili, ſcilicet, in Generali, aliam ſpeciem non
tangens; quia in hoc ſolùm voluit imponere neceſſitatem.
Aliam autem ſpeciem non tàm neceſſariam, voluit relin-
quere in poteſtate Miniſtri Generalis, ſicut erat à iure com-
muni.

D ¶ Præterea ſi verum eſt, quòd prædictæ commiſſiones tàm
generales, quàm ſpeciales, inuentæ fuerunt, & inductæ pro-
pter vtilitatem ſubditorum, in adiutorium regiminis, & gu-
bernationis: ſi, pro quia; quia ſic verum eſt, & propter huius
vtilitatis augmentum Papa voluit imponere neceſſitatem fa
ciendi hunc Commiſſarium: quomodo, aut quo pacto dici
poteſt, quòd voluit impedire alios Commiſſarios, & vtilita-
E tem eorum? Et ſic intendens augere vtilitatem per vnam
viam, per aliam diminueret; cùm ſit in iure vulgatum, quòd
ea, quæ inducta ſunt ad augmentum, non debent operari dimi
nutionem: quod tamen hic eſſet.

¶ Præterea, abſurdum videretur, dare caſum, in quo poſ-
ſet inferior, ſcilicet, Commiſſarius, quod non poſſet Supe-
rior committens, ſcilicet, Miniſter. Sed ipſe idem Com-
miſſarius Generalis põt facere iſtas particulares, & ſpeciales

commisſiones; ergo multò fortius Miniſter, apud quem remanſit maior poteſtas, imò fons ipſius iuriſdictionis, & poteſtatis. A

¶ Præterea, ſi verùm eſſet, quòd dato prædicto Generali Commiſſario in natione illa, Miniſter Generalis nihil poſſet, niſi perſonaliter ipſe veniret ad illam nationem; non Bulla vnionis, ſed diuiſionis illa diceretur conuenienter: hoc patet apertè, quia eſſent duo Generalatus, vt prius; & duo capita in effectu, & vnio illa eſſet de vento, & non de effectu, contra mentem iurium, & Papæ in Bulla prædicta. B Non obſtat dicere, quòd quando Miniſter perſonaliter venerit, non prohibetur exercere officium; quia hoc rarisſimè continget in toto ſuo tempore, vel nunquam. Et ad rara, iura non adaptantur, nec propter illa facta fuerunt. ff. de legibus. l. Nam ad ea. Ex quibus videtur cōcludi, quòd Miniſter Generalis poteſt mittere Commiſſarios ſpeciales, quotieſcunq; voluerit, ad aliquas ſpeciales Prouincias, vel cauſas, quando in cæteris remanet poteſtas Generalis Commiſſarij in Prouincia, Cuſtodia, vel Conuentu; quamquam non ſubſit aliqua de iuſtis cauſis ſupradictis, vel alia ſimilis. C

¶ Nec obſtant quæ in contrarium adduci poſſent.

¶ Primò non obſtat, quòd hæc Commiſſaria Generalis, ſit dignitas, vel officium, quod non poteſt diuidi; quia quamuis hoc fateatur, nulla ex hoc ſequitur diuiſio. Patet in Officiali Generali Epiſcopi, quia non deſinit eſſe Generalis, quamuis aliqui caſus à iure reſeruentur Epiſcopo, vt in c. 1. & 2. de Officio Vicarij, lib. 6. D Et Epiſcopus committit alijs ſpecialiter aliquas cauſas, & ponit aliquos Vicarios foraneos in aliquibus partibus Diœceſis, vt in Clementina. Et ſi principalis. de Reſcriptis. Nec legatus deſinit eſſe Generalis in Prouincia, licèt ibidem aliquæ cauſæ ſpecialiter alijs committantur: vt in c. Studuiſti, de officio legati, cum ſimilibus. Præſertim, quia ſi hoc Miniſtro Generali competit à iure, per ea quæ dicta ſunt, nemini facit iniuriam, qui vtitur iure ſuo, ſecundum iuris regulam. E

¶ Nec etiam obſtat dicere, quòd Commiſſarius Generalis eſt Prælatus immediatus, quia hoc ſupra improbatum eſt, cū fungatur vice, & commisſione alterius.

¶ Nec obſtat ſimiliter, quod dicitur, quòd eſt data certa forma, &c. quia illa eſt pro Commiſſario Generali, & non pro ſpecia-

A ſpeciali, qui relictus eſt iuris diſpoſitioni, ex quo de ipſo non eſt facta mentio, vt ſupra dictum eſt.

¶ Non obſtat etiam, quòd eſſent duo capita, ſcilicet, Commiſſarius Generalis, & ſpecialis, quia imò nullus eorum eſt caput, ſed ambo ſunt membra capitis vnius, ſcilicet, Miniſtri Generalis.

¶ Nec obſtat dicere, quòd debet eſſe vnus ſolus; quia hoc verum eſt præcisè in Commiſſario Generali, in quo Bulla diſponit, vt dictum eſt, & non in ſpecialibus, qui iuris diſpoſitioni relicti ſunt. B

¶ Poſſet tamen aliquis dicere, quòd ſuperflua eſt hæc differentia ſuperius facta inter Commiſſarium ſpecialem ad Prouinciam, vel Cuſtodiam, &c. & Commiſſarium ſpecialē ad aliquam cauſam, vt in primo requiratur iuſta cauſa, & non in ſecundo. Vř. n. ſuperflua hæc differentia, cum rationes ſuperius poſitę, pro ſecundo videantur equaliter concludere, & locum ſibi vendicare pro primo. Vnde videtur, ꝙ nō magis requiratur cauſa in primo, q̄ in ſecundo. Ad hoc reſpondetur, ꝙ non eſt omnimoda æqualitas, quoniam vt ſupra dictum eſt, ſi tantam libertatem haberet in primo caſu, ſicut in ſecundo; tunc eſſet in poteſtate Miniſtri priuare Commiſſarium tota commiſſione, vel magna eius parte. per viam indirectam, quod nō eſt faciendum, vt, ſcilicet, concedatur vna via, quod alia prohibetur. C

D COMMVNICATIO PRIVILEGIORVM.

¶ *Diſtinctio materiæ communicationis Priuilegiorum Fratrum Mendicantium.*

RESPECTV communicationis Priuilegiorum, factæ ſunt multę, ac variæ Conceſſiones omnibus Ordinibus Fratrum Mendicantium, quæ inferius annotantur. E Collector.

¶ Sed attendere oportet, quòd illæ, quæ ſpecialiter concernunt Fratres Minores, & Moniales, ac Tertiarios, eorum Curiæ ſubiectos, ponuntur primo.

¶ Illæ autem Conceſſiones, quæ tangunt Fratres Ordinis Prædicatorum, ponuntur ſecundo loco.

Illæ verò Conceſſiones, quæ ſpectant ad Fratres Auguſtinienſes, necnon ad ſuos Tertiarios, ponuntur conſequenter

in tertio loco. ¶ Quædam autem Conceſſio quæ pertinet ad Fratres Carmalitanos, ponitur quarto loco. A

¶ Quædam autem Conceſſio quæ pertinet ad Fratres Carmelitanos, ponitur quarto loco.

¶ Alia etiam inſuper Conceſſio attinens ad Fratres Ordinis Minimorum, ponitur quinto loco.

¶ Sed pro omnibus Mendicantibus inſimul, habetur quędā alia Conceſſio, quæ ponitur in fine omnium prædictarum.

¶ Deinde adduntur alia ex priuilegijs Fratrum non Mendicantium, nobis denuò communicatis. B

¶ *Pro Fratribus Minoribus, ac etiam Prædicatoribus.*

1 SIxtvs 4. conceſſit profeſſoribus Ordinis Min. vt conceſſis Fratribus Prædicatoribus, & eiuſdem prædicatorum Ordinis Fratribus, vt conceſſis prædictis Fratribus Minoribus Priuilegijs, Indulgentijs, gratijs, fauoribus, & indultis, tàm ſpiritualibus, quàm temporalibus, à Romanis Pontificibus prædeceſſoribus ſuis, & alijs auctoritatem habentibus (quæ omnia, ac ſi nominatim exprimerentur, haberi voluit pro expreſſis) potiri, & gaudere poſſint, & debeant, perpetuis futuris temporibus, in omnibus, & per omnia, prorſus, & ſine vlla differentia, perinde ac ſi quæ vni, & Ordinibus prædictis ſunt conceſſa, vtrique ſimul nominatim conceſſa fuiſſent, aut concederentur impoſterum. Et voluit, quòd ea, quæ de Magiſtro Generali, & Prouincialibus Prioribus dicti Ordinis Prædicatorum, ac Monaſterijs Monialium, ſub eorundem Fratrum Prædicatorum cura, & ſecundum ipſius Ordinis inſtituta viuentium, ſunt ſtatuta: in Generali, & Prouincialibus Miniſtris, & Vicarijs dicti Ordinis Minorum, & Monaſterijs Monialium Sanctæ Claræ, & econtra, cenſeantur eſſe ſtatuta. B. fo. 61. Et ffo. 144. conce. 354. C D E

2 ¶ Idem Sixtus ſtatuit, quòd Monaſteria, & loca Monialiũ Sanctæ Claræ, & Sancti Dominici, eorumq; Abbatiſſæ, Prioriſſæ, Procuratores, Syndici, Oblati, & vtriuſq; ſexus tertij Ordinis, de pœnitentia nuncupatæ, perſonæ prædictæ, eiſdem Priuilegijs, & immunitatibus, gratijs, & fauoribus, conceſſionibus, indultis ſpiritualibus, & tpalibus Fratrũ prædicatorũ, & Mino-

Pro Monia lib. S. Claræ.

A &c Minorum Ordinibus, &c illorum profeſſoribus, domibus, &c locis, ac Procuratoribus, &c Syndicis, Oblatis, &c Conuerſis, ſeu alijs quomodolibet, per prædeceſſores ſuos, aut per ipſummet Sixtum hactenus conceſsis, &c in poſterum concedẽdis, quauis auctoritate (quatenus earum ſexu, &c ſtatui non contradicant) liberè, &c licitè vti poſsint, &c debeant, in omnibus, &c per omnia, prorſus, &c ſine vlla differentia, ac ſi eiſdem Monaſterijs, locis, &c perſonis prædictis, nominatim B conceſſa forent, &c concederentur expreſsè. B. fol. *66.* Et fol. 148. conceſſ. 362.

¶ IDEM Sixtus in Bulla Aurea, omnes, &c ſingulas gratias, Conceſsiones, &c peccatorum remiſsiones, communitates, exemptiones, facultates, priuilegia, &c indulta ſpiritualia, &c temporalia, qualiacunq; ſint, Eremitarum Sancti Auguſtini, &c Carmelitarum, &c Seruorum Sanctæ Mariæ, Fratrum Ordinibus, &c eorũ Eccleſijs, &c Oratorijs, ac domibus, Prio-C ribus, Fratribus, &c Sororibus, Cõuerſis, &c Oblatis, &c vtriuſque ſexus perſonis de pœnitentia nuncupatis; à prædeceſſoribus ſuis Romanis Pontificibus, &c ab eodem Sixto, aut alijs auctoritatem habentibus (quæ omnia, ac ſi nominatim exprimerentur, haberi voluit pro ſufficienter expreſsis) coniunctim, vel diuiſim, in genere, vel in cõmuni conceſſa; eiſdem, vel eorum cuilibet Prædicatorum, &c Minorum Fratrũ Ordinibus, domibus, Eccleſijs, &c Oratorijs, generali Mini-D ſtro, Magiſtro, Prioribus, &c Miniſtris Prouincialibus, Conuentualibus Prioribus, &c Guardianis, Sororibus, Oblatis, Conuerſis, &c vtriuſq; ſexus Tertij Ordinis, ſeu de pœnitentia nuncupatis, &c alijs eorundem Ordinũ perſonis, de nouo conceſsit, &c in eis locum habere voluit, ac ſi eiſdem nominatim, directè, &c expreſsè conceſſa fuiſſent. B. fol. *66.* Et ffo. 149. conceſſ. 367. 3 Pro Fratribus Minorib. &c Prædicatorib. &c eis ſubiectis.

¶ IDEM Sixtus conceſsit, ſeu communicauit Fratribus, &c E Sororibus trium Ordinnm Beati Franciſci, omnia Priuilegia, tàm ſpiritualia, quàm temporalia, omneſq; Indulgentias cæteris Mendicantium Ordinibus conceſſas; tàm in cõmuni, quàm in particulari, eorumq; Eccleſijs, &c locis quibuſcunq; B. fffo. 109. conceſſ. 454. 4 Pro tribus ordinibus. S. Franciſci.

¶ IDEM Sixtus conceſsit, quòd Sorores Sanctæ Claræ ſub obedientia Fratrum Min. obſer. exiſtentes, gaudeant omnibus Priuilegijs, exemptionibus, &c gratijs conceſsis, in genere, 5 Pro monialibus Sanctæ Claræ

nere, Sororibus reformatis Sororis colete. o. ffo. 261. conc. A
677. & fffo. 96. conceſſ. 338.

6 Nota. BONIFACIVS octauus ſtatuit, ad inſtar Innocentij 4. quòd quæcunq; Moniales commiſſæ fuerint gubernationi Fratrum Minorum, virtute alicuius Indulti Apoſtolici, Moniales ſic commiſſæ gaudeant Priuilegijs conceſsis, & concedendis prædictis Fratribus. b. fol. 32. & ffo. 33. conceſſ. 35.

7 INNOCENTIVS octauus conceſsit, quòd omnia Indulta, gratiæ, ac Priuilegia conceſſa, & cōcedenda Fratribus familiæ ciſmontanæ, cenſeantur etiam conceſſa Vltramontanis, & econuerſo. o. fol. 64. Et ffo. 68. conceſſ. 135. Et fffo. 69. conceſſ. 145. B

8 Pro tertiarijs in particulari viuentibus. ¶ IDEM Innocentius extendit, ſeu communicauit gratias, & Indulta conceſſa Fratribus & Sororibus Tertij Ordinis, in communi viuentibus, etiam illis, qui viuunt in particulari. o fo. 64. Et ffo. 69. conceſſ. 146. Et fffo. 100. conceſſ. 375.

Collector. ¶ Qualiter præfata Conceſsio ſit intelligenda, ponitur in dictione, Tertiarij, poſt omnes conceſsiones. Vide ibi. C

9 Ampla cōmunicatio priuileg. ALEXANDER Sextus conceſsit Fratribus Mino. regularis obſeruantiæ, vt omnibus, & ſingulis gratijs, & Priuilegijs, libertatibus, immunitatibus, & indultis ſpiritualibus, & temporalibus, tàm Fratrum Prædicatorū, quàm Eremitarum Sancti Auguſtini, Beatæ Mariæ de monte Carmeli, omnibuſq; alijs Mendicantibus, per Sedem Apoſtolicam, vel Legatos eiuſdem, etiam per litteras Apoſtolicas, Mare Magnum nuncupatas, hactenus conceſsis (quorum tenores ac ſi de verbo ad verbū inſererentur, haberi voluit pro ſufficienter expreſsis) vti potiri, & gaudere liberè, & licitè poſsint, & debeant, in omnibus, & per omnia; perinde ac ſi prædictis Fratribus Minoribus ſpecificè conceſſa fuiſſent. B. fol. 76. Et ffo. 159. conceſſ. 378. D

10 IVLIVS Secundus conceſsit Fratribus Minor. conſimilē communicationem Priuilegiorum aliorum Ordinum Mēdicantium, ad litteram ponendo verba, quę Alexander 6. poſuerat in Conceſsione communicationis. §. 9. immediatè prę cedenti annotata. B. fffo. 12. conc. 49. E

11 Pro fratribus citra, & vltramōtanis. ¶ IDEM Iulius conceſsit Fratribus Mino. obſeruantiæ Vltramontanis, hoc eſt Hiſpanis, Gallis, Alemanis, quòd omnibus Indultis, & Priuilegijs, exēptionibus, immunitatibus, gratijs, Indulgentijs, & libertatibus familiæ ciſmontanæ cōceſsis,

A ceſsis, & impoſterum cõcedendis, vti, potiri, & gaudere liberè, & licitè, prorſus, & abſq; vlla differentia, in omnibus, & per omnia valeant; perinde ac ſi illa omnia eidem familiæ Vltramontanæ nominatim, ac ſpecialiter, & expreſsè conceſſa fuiſſent. B. ffo. 57. conc. 69. Et ffo. 3. conc. 5.

¶ IDEM Iulius conceſsit Fratribus Minoribus, eorumq; domibus, omnia, & ſingula Priuilegia, immunitates, exẽptiones, conceſsiones, Indulgentias, & Indulta, tàm viuæ vocis Oraculo, quàm aliàs ſub quibuſcunque tenoribus, & formis, Fratribus Ordinis Prædicatorum regularis Obſeruantiæ regnorum Caſtellæ, & Legionis; ac illorum domibus, per ipſum Iulium, & prædeceſſores ſuos Romanos Pontifices, aut Sedem Apoſtolicam conceſſa, ac ſi prædictis Fratribus Ordinis Mino. eorumq; domibus conceſſa forent. B. fol. 60. Et ffo. 127. conceſſ. 284. 12

B

Particularis pro fratrib[9] Min. regnorum caſtellæ.

¶ IDEM Iulius poſteà declarauit, & cõceſsit, quòd in prædicta Priuilegiorum, gratiarum, & Indultorum præfatorum communicatione (ſcilicet, Ordinis Prædicatorum) tàm vniuerſaliter per prædeceſſores ſuos toti Ord. Minor. quàm etiã per ipſum particulariter prædictorũm Regnorũ prius facta, vt ea, quæ, quòad abſolutionem, & diſpenſationem, vel aliàs, ad Priorem generalem, ſeu Magiſtrum Ordinis præfatorum Fratrum Prædicatorum ſpectant; ad Miniſtrum, vel Vicariũ generalem Fratrum Minorum pertineant. Et ea, quę, ad Priores Conuentuales, ideſt, Prælatos ſingularum domorum Ordinis Prædicatorum, & eorum Vicarios ſimiliter ſpectãt; ad Guardianos, & eorum Vicarios Ordinis Minorum etiã pertineant. Et ea, quæ, ad Priores, ſeu Vicarios, vel Subpriores prouinciales, ideſt, Prælatos, qui medij ſunt (quocunq; nomine cenſeantur, & vocentur) inter prædictum Generalem, vel Magiſtrum Ordinis, Priores Conuentuales, eorumq; Vicarios, ſimili modo ſpectant; ad Miniſtros, & Vicarios Prouinciales, ac Cuſtodes, qui etiam medij ſunt inter Miniſtrum, & Vicarium generalem, & Guardianos, eorumq; Vicarios ſimiliter pertineant. 13

C D E

Declaratio, & noua conceſſ. cõicationis priuilegiorũ fratrũ prædicatorũ factę fratribus minoribus.

Pro qbuſlibet prælatis ordinis.

¶ Et quod, ſicut de poteſtate Prælatorum, ſcilicet, de Prælatis ad Prælatos dictum eſt; ita de Congregationibus vnius ad Congregationem alterius Ordinis; & de Fratribus priuatis, ideſt, ſine Prælatura, ad Fratres priuatos; & de feſtiuitatibus ad feſtiuitates, in ijs caſibus, in quibus Congregatio-

nibus

nibus, vel Fratribus priuatis, ac feſtiuitatibus alterius Ordinis, aliquid conceſſum eſt; nunc, & pro tempore reſpectiuè conceſſa intelligantur. Ita quòd, ea, quæ in honorem Sanctorum Dominici, Petri Martyris, Thomæ de Aquino, Catherinæ de Senis Fratribus, vel locis Prędicatorū ſunt conceſſa: omnia illa Fratribus Minor. præfatis, eorumq; locis, ac feſtiuitatibus Sanctorum Francìſci, Antonij, Ludouici, Bernardini, Bonauenturæ, Quinq; martyrum dicti Ordinis, qui apud Marrochium martyrij coronam adepti ſunt; & Sanctæ Claræ, ac in alijs feſtiuitatibus dicti Ordinis Minorum; licèt ſint in maiori numero, quam feſta ipſorum Fratrū Prędicatorum, ſint, & intelligantur conceſſa. B. ffo. 74. conc. 222. Et ffo. 81. conceſſ. 263. A B

Pro Sãctis Ordinis.

14 LEO 10. conceſsit, quòd ſicut Moniales S. Claræ gaudēt Priuilegijs Fratrum Minorū, ita & ipſi Fratres gaudeāt, & vti poſsint Priuilegijs ipſarū Monialiū, quæ ſub cura ipſorum ſunt duntaxat, & in ſpiritualibus tantùm. O. ffo. 62. conceſſ. 196. C

De priuil. Monial. S. Claræ.

15 ¶ IDEM Leo conceſsit, vt omnia, & ſingula Priuilegia, & Indulta Ordini Fratrum Mino. tam per ipſum Leonem, quā per alios quoſcunq; Romanos Pontifices conceſſa; Fratribus regularis Obſeruantiæ, ac Conuentualibus prædicti Ordinis, inuicem perpetuò ſint communicata, eiſq; ſuffragentur: inquantum concordiæ per eundem Leonem factę, non ſunt contraria. B. ffo. 32. conceſſ. 114. D

Pro Obſeruãtibus, & Conuent.

16 ¶ IDEM Leo declarauit, & conceſsit, quòd illud, quod cōceditur omnibus Sanctis Ordinis Prædicatorum, iunctim, & cuilibet, ſeu aliquibus eorum, intelligatur cōceſſum omnibus Sanctis Ordinis Mino. etiam iunctim, & cuilibet eorum, etiam ſi ſint in maiori numero. O. ffo. 58. conceſ. 164.

Pro sãctis Ordinis.

17 ¶ IDEM Leo cōceſsit Sororibus Tertij Ordinis, quòd poſſint gaudere, & potiri omnibus, & ſingulis Priuilegijs, gratijs, prętogatiuis, exemptionibus, & Indultis, ſub quibuſuis verborum formis conceſsis, & concedendis Monialibus S. Claræ. Super quo dat Conſeruatores. B. ffo. 46. conc. 141. E

Pro Tertiarijs.

¶ *Pro Monialibus Conceptionis.*

18 LEO 10. Motu proprio, & ex certa ſcientia, conceſsit Monialibus Sanctæ, & immaculatæ Cōceptionis glorioſæ Vir-

A ſæ Virginis Mariæ, ſub Obedientia Fratrum Minorũ degen-
tibus, vt omnibus, & ſingulis Priuilegijs, conceſsionibus,
prærogatiuis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus,
fauoribus, gratijs, & indultis ſpiritualibus, & temporalibus,
per ipſum Leonem, & Sedem Apoſtolicã, Fratribus dicti Or-
dinis, ac Monialibus Sanctę Clarę, & Sororibus Tertij Ordi-
nis Sancti Franciſci quomodolibet conceſsis, & cõcedendis,
& quibus Fratres, Moniales, & Sorores huiuſmodi de iure,
B vel Priuilegio, aut conſuetudine patriæ vtuntur, potiuntur,
& gaudent; ſeu vti, potiri, & gaudere quomodolibet pote-
runt in futurũ (quæ omnia pro expreſsis, & indiuiduè enar-
ratis haberi voluit) prædictę Moniales, in ſupradicta obediẽ-
tia permanentes, vtãtur, potiantur, & gaudeant; ac vti, po-
tiri, & gaudere poſsint in omnibus, & per omnia, perinde ac
ſi ipſis conceſſa fuiſſent. Sicq; per quoſcunq; iudices Ordina-
rios, ſeu Delegatos, in foro contentioſo, ac per quoſcunque
C Confeſſores ſuos, in foro conſcientiæ, dum, & quoties opus
fuerit interpretari, iudicari, & definiri debere. B.

¶ *Pro tribus Ordinibus ſanctiſſimi Patris noſtri Franciſci.*

CLEMENS Septimus Motu proprio, & ex certa ſciẽtia, 19
omnia, & ſingula Priuilegia, immunitates, exemptio-
nes, indulgentias, peccatorũ remiſsiones, & gratias; ac om-
D nia, & ſingula Indulta Ordini Fratrum Mino. regularis Ob-
ſeruantiæ, & Sanctę Clarę, ac tertio de pænitentia nuncupa-
to Ordinibus, illorumq; Fratribus Monialibus, Sororibus,
vtriuſq; ſexus perſonis, ac Monaſterijs, Domibus, Eccleſijs,
& locis quibuſcunq;, etiam per modum extenſionis, ſeu com
municationis, & aliàs quomodolibet, per quoſcunq; Roma-
nos Pontifices, prędeceſſores ſuos, ac per ipſum, & Sedẽ Apo-
ſtolicam conceſſa, auctoritate Apoſtolica approbauit, & in-
E nouauit, ac perpetuę firmitatis robur obtinere, & inuiolabi-
liter obſeruari debere decreuit. Ipſoſq; Fratres, Moniales,
Sorores, perſonas, Monaſteria, Domos, Eccleſias, & alia
loca huiuſmodi, omnibus, & ſingulis Priuilegijs, immuni-
tatibus, exemptionibus, conceſsionibus, indultis, indul-
gentijs, peccatorum remiſsionibus, & gratijs quibuſuis,
Congregationibus dictorum Ordinum, aliorumque Ordi-
num Mendicantium, quomodolibet conceſsis, & conce-

dendis. Necnon etiam quibuſuis facultatibus, & gratijs (Fratrum profeſſioni regularis Obſeruantiæ non contrarijs) alijs Ordinibus quibuſcunque, non Mendicantibus, quomodolibet conceſſis, & concedendis, vti, frui, & gaudere poſſe, atque debere, in omnibus, & per omnia, per inde ac ſi eis ſpecialiter conceſſa fuiſſent. B. A

Nota.

¶ *Pro Fratribus Prædicatoribus ſigillatim.*

B

10 LEO 10. Motu proprio cōmunicauit, & de nouo conceſſit Ordini Prædicatorū, omnes, & ſingulas gratias, Conceſsiones, Indulgentias, peccatorum remiſsiones, prærogatiuas, fauores, immunitates, exemptiones, facultates, Priuilegia, & Indulta, tàm ſpiritualia, quàm temporalia, qualiacunq; illa ſint, quæ Minorum, Eremitarum Sancti Auguſtini, Carmelitarum, Seruorum Beatæ Mariæ, ac Minimorum Fratrum Ordinibus, & eorum Eccleſijs, & Oratorijs, ac Eccleſias ipſas, & Oratoria viſitantibus, cuiuſcunq; ſtatus, aut ſexus exiſtant, ſeu pro eorum manutentione, & ornatu contribuentibus; necnon Domibus, & Præſidentibus, nō ſolùm Generalibus, ſed etiam Prouincialibus, & Conuentualibus, Fratribuſq;, & Sororibus; necnon Monialibus, & Cōuerſis, & Oblatis, ac vtriuſq; ſexus perſonis de pænitētia, ſeu Tertij habitus nuncupatis, à prædeceſſoribus ipſius Leonis, aut ab ipſo, eiuſq; ſucceſſoribus, aut alijs auctoritatem habentibus, coniunctim, vel diuiſim, in genere, vel in ſpecie conceſſa ſunt, aut impoſterum concedentur; ac ſi omnia, & ſingula nominatim exprimerentur, dicto Ordini Prædicatorum, & illius Eccleſijs, Oratorijs, & Eccleſias ipſas, & Oratoria viſitantibus, ſeu pro earum manutentione, & ornatu contribuentibus; necnon Domibus, Magiſtroq; Generali, Prouincialibus, & Conuentualibus Fratribus, etiam & Sororibus, ſiue Monialibus, Conuerſis quoque, & Oblatis, ac vtriuſq; ſexus perſonis de pœnitētia nominatis, & alijs eiuſdem Ordinis perſonis. Et in fine ponit latiſsimas, & fortiſsimas non obſtantias; ita quòd in omnibus communicationibus Priuilegiorum, non reperitur alia melior Cōceſsio, nec adhuc æqualis; vt patebit benè intuenti. B. ffo. 69. conceſſione 216.

Pro fratribus Præd.

Nota.

Affirmat etiam hoc Armil. tit. abſol. nu. 87.

C D E

¶ Pro

A

¶ *Pro Fratribus Auguſtinenſibus ſpecialiter.*

ALEXANDER Sextus Motu proprio conceſsit Fratribus Auguſtinienſibus, vt omnium, & ſingulorum Religioſorum, cuiuſcunq; Obſeruantię fuerint, & Domorum, locorum, perſonarumq; in illis degentium, quibus, vt Priuilegijs dicti Ordinis Auguſtinienſium vti poſsint, per eandem Sedem conceſſum eſt, poſſint, & valeant huiuſmodi Auguſtinienſes, ipſorum locorum, domorum, & perſonarum, in illis habitantium, Priuilegijs, Indultis, immunitatibus, conceſsionibus, exemptionibus, indulgentijs, & libertatibus eis in genere, quacunq; Apoſtolica auctoritate conceſſis (quorum tenores haberi voluit pro expreſsis, & ſpecificatis) vti, potiri, & gaudere perpetuis futuris temporibus, liberè, & licitè. B, ffo. 78. conceſſ. 235. 21 Nota.

B

C ¶ Hæc eſt magna Conceſſio, & cui nullibi aliam ſimilem reperi. Virtute autem huius videtur, quòd etiam Fratres Minores, ratione communicationis Priuilegiorum, poſſint vti Priuilegijs illorum, quibus ſua Priuilegia ſunt cõmunicata, vſq; ad datam prædictę conceſſionis Auguſtinienſium, ſed nõ de impoſterum conceſſis, aut concedendis; quia de illis non eſt facta mentio. Collector.

IVLIVS Secundus omnia, & ſingula Priuilegia, immunitates, exemptiones, conceſsiones, Indulgentias, ac peccatorum remiſsiones, & indulta quæcunque, quibuſuis Congregationibus, ſeu Societatibus, aut alijs locis, & illorũ perſonis, Ordinis Fratrum Eremitarum regularis Obſeruantiæ nuncupatis, generaliter conceſſa, ad ipſum Ordinem Fratrũ Eremitarum, & illius perſonas, ac ſi illis ſpecialiter conceſſa fuiſſent, auctoritate Apoſtolica extendit, & illis communicauit. b. ffo. 265. conc. 648. Et B. fffo. 66. conc. 206. 22

D

E ¶ Virtute huius conceſſionis, credebãt aliqui Fratres prædicti Ordinis, poſſe gaudere Priuilegijs, & Indulgentijs particularibus, Domibus ſui Ordinis conceſſis; vt Sanctæ Mariæ de populo Vrbis Romæ, & ſimilibus. Et alij Fratres aliorum Ordinum Mendicantium credebant, quòd virtute communicationis Priuilegiorum, ſimiliter eſſet eis conceſſum. Sed Leo 10. declarauit, debere intelligi, quòd gaudeãt prędicti Fratres Priuilegijs generaliter conceſsis Congregationibus, Collector.

nibus, & perſonis, & locis Congregationum, & non Dominibus, vel perſonis particularibus Congregationum, vel Ordinis, conceſsis, vt habetur. B. fffo. 56. conceſſ. 157. A

23 ¶ Idem Iulius, Priuilegia, immunitates, exeptiones, conceſsiones, indulgentias, remiſsiones, & indulta Ordini Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini, & illius perſonis conceſſa, & ad illum, & ad illas extenſa, ſeu communicata, Monialibus dicti Ordinis Sancti Auguſtini, vel ſub cura dictorũ Fratrum viuentibus, & quæ mantellum nigrum, & corrigiam, ad inſtar Fratrum dicti Ordinis deferunt, mantellatis, & corrigiatis nuncupatis mulieribus, quò ad ea, quæ ad ſalutẽ animarum ipſarum mantellatarum, & corrigiatarum duntaxat concernunt, & earum ſexui cõueniunt, ſuffragari debere decreuit. B. fffo. 67. conceſſ 207. B

Collector. ¶ Circa nonnulla hic contenta, reſpectu mantellatorum, & corrigiatorum, vide infra poſt. §. 28.

24 ¶ Idem Iulius ſtatuit, vt quicquid Indulgentiarum, & gratiæ Fratribus, & Monialibus, mantellatis, & corrigiatis, Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini conceſſum eſt, id omne vtriq; ſexui conceſſum intelligatur; viris, ſcilicet, atq; mulieribus, dummodò à Generali, vel Priore, aut Rectore alicuius loci dicti Ordinis, auctoritatem gratiæ aſſequendæ facultatem obtinuerint. B. fffo. 76. conceſſ. 227. C

¶ Vide in dictione Tertiarij, propè finem.

25 Oracula. ¶ Idem Iulius decreuit, communicationem Priuilegiorũ aliorum Ordinum Mendicantium, Fratribus Auguſtinienſibus, ad ea etiam extendi, quæ viuæ vocis oraculo ab eis impetrata, aut in genere donata ſunt. Et voluit vt quidquid alicui eorundem, hoc modo, aut quouis alio conceſſum eſt hactenus, aut impoſterum concedetur, ſiue Conuentualibus, ſiue Obſeruantibus nuncupatis, id omne Motu proprio, & ex certa ſcientia, eiſdem Auguſtinienſibus ſit conceſſum. b. fffo. 95. conceſſ. 309. D

26 ¶ Idem Iulius, in alio Breui, prædictis Auguſtinienſibus directo, poſuit ſequentem clauſulam. Cõmunicationem quoque Priuilegiorum cum alijs Ordinibus omnibus, firmamus, & roboramus; volentes Priuilegia noſtra omnia integrè, & ad verbum, vt ſonant, pleniſsimè, atq; inuiolabiliter, vbiq; gentium obſeruari. b. fffo. 95. conceſſ. 311. E

27 ¶ Idem Iulius cõfirmauit communicationem Priuilegiorum,

A rum, quàm Sixtus 4. fecerat inter Fratres Auguſtinienſes, & alios Mendicantes. Et inſuper decreuit, ac voluit, quicquid vſq; tunc Ordini Minorum, aut Prædicatorum, aut Carmelitarum, aut Seruorum Beatæ Mariæ conceſſum ab Apoſtolica Sede eſt; & quicquid in futurum concedetur, eiſdem Fratribus Auguſtinienſibus conceſſum ſit. Ita quòd Fratres huiuſmodi, eiſdem Conceſsionibus perpetuò vti poſsint, perindè, ac ſi eis nominatim conceſſa eſſent. B. fffo. 67. conc. 212.

B LEo 10. declarauit, & conceſsit, quòd perſonæ triũ Ordinum Sancti Auguſtini, videlicet, Fratres, Moniales, & mantellati, omnibus, & ſingulis Priuilegijs, gratijs, & indultis, quæ in Mari magno, ſeu in alijs Conceſsionibus, tàm per ipſum, quàm per alios Romanos Pontifices prædeceſſores ſuos, Ordini ante dicto conceſsis continentur, plenè, & largiter perfrui poſsint, & debeant. Sed voluit, quòd quarti gradus vtriuſq; ſexus perſonæ, Indulgentijs tantùmodò gaudeant. b. fffo. 122. conceſſ. 556. 28 Pro tribus ord. Auguſtinień. Nota.

C ¶ Iſtę perſonæ quarti gradus videtur, quòd ſunt quæ in aliquibus litteris Apoſtolicis vocantur Corrigiatæ, ideſt, quæ ſolùm deferunt corrigiam Sancti Auguſtini, de quibus ſupra in. §. 24. Attamen vtrũ huiuſmodi Corrigiati poſsint gaudere omnibus gratijs, & conceſsionibus ſpiritualibus (virtute illius dictionis, Indulgentijs) quibus alij prædicti tres gradus, ſeu perſonæ trium Ordinum prædictorum gaudent? Aliqui voluerunt aſſerere; ſed oppoſitum eſt verum, & certiſsimum, quòd, ſcilicet, ſolùm gaudent Indulgentijs poſt iſtã prouiſionem. Nam anteà gaudebant ſicut Fratres, & admittebantur tempore Interdicti ad diuina. Collector.

D

¶ IDEM Leo conceſsit Generali, Priori Auguſtinienſis, vt quicquid Indulgẽtiarum, & gratiæ, Fratribus, Monialibus, & Mantellatis, ac Corrigiatis conceſſum eſt, id omne vtriq; ſexui conceſſum intelligi; ſicut ſupra. §. 24. conceſſerat Iulius. b. fffo. 122. conceſſ. 557. 29

E

¶ *Pro Fratribus Carmelitis ſpecialiter.*

SIXTVS 4. conceſsit Fratribus Ordinis Carmelitarum, vt gaudere, & potiri poſsint, & debeant Priuilegijs, Indulgentijs, gratijs, & fauoribus, ac indultis, tàm ſpiritualibus, quàm temporalibus, conceſsis Fratribus Prædicatoribus, & 30

Pro Fratribus Carlitanis. Minoribus,ac Eremitanis S.Auguſtini; velut ſi prædicto Ordini Carmelitarum nominatim conceſſa fuiſſent, aut concederentur in futurum. Et circa huiuſmodi communicationẽ, facit copioſam ſpecificationem de conceſsis,reſpectu Prælatorum prædictorum Ordinũ.B.fo.105. Et fffo.188.conc.483. A

¶ *Pro Fratribus Minimis ſpecialiter.*

31 Pro Fratribus Minimis. IVLIVS Secundus conceſsit, ac indulſit Cultricibus, ac Fundatricibus Ordinis Minimorum, & earum vtriuſq; ſexus liberis procreatis, & procreandis, vt omnibus, & ſingulis eiuſdem Ordinis Minimorum Priuilegijs, gratijs, immunitatibus, & libertatibus, exemptionibus, indultis, conceſſionibus, & indulgentijs, vti, potiri, & gaudere, liberè, ac licitè valeant. B. fffo.9. conceſſ.31. B

32 Pro omnibus Mend. LEO 10. Motu proprio, & ex certa ſcientia approbauit, & innouauit, & confirmauit, ac plenũ firmitatis robur obtinere, & firmiter obſeruari voluit, ac de nouo conceſsit communicationem Priuilegiorum omnium Ordinum Mendicantium, quam fecerat Iulius 2. Fratribus Min.obſeruant. dando ſuper hoc iudices. B. fffo.17. conceſſ.57. C

33 ¶ IDEM Leo conceſsit, vt mulieres virginalem,ſeu vidualem, aut cælibem vitam ſolemniter vouentes, etiam in conſanguineorum,vel affinium ſuorum,vel in proprijs Domibus, aut ſeorſum habitantes,Priuilegijs,& immunitatibus, quibus Fratres Ordinis, cuius Tertiæ Regulæ habitũ geſtant,in omnibus,& per omnia, frui, & gaudere debeant. B. fff.28. conc. D

¶ *Ex Priuilegijs Monachorum Sancti Benedicti.*

34 EVGENIVS quartus cõceſsit, quòd omnia, & ſingula indulta, conceſsiones, exẽptiones, & Indulgentiæ,ac quæcunq; alia,Monaſterio Sancti Benedicti Vallis Oleti, ſiuè illius Monachis, quomodolibet conceſſa; ad omnia, & ſingula Monaſteria, reformata in Hiſpania per dictum Monaſterium, ac alia, quæ in poſterum reformabuntur, & de nouo conſtruentur, eiſque agregabuntur, vel ſubijcientur Monaſteria, & eorum membra, illorumquè Prælatos, & perſonas, ac viſitantes, integrè, & plenariè ſe extendant. Ipſaq; ſupradicta Monaſteria, Prælati, perſonæ, & viſitantes, illis omnibus, E

A nibus, & ſingulis, vti, frui, & gaudere poſsint, & debeant
iuxta omnem eorũ formam. Ac conceſsiones, exemptiones,
indulta, & indulgentię ſint, & cenſeantur, & habeantur per-
indè in omnibus, & per omnia, ac ſi pro ipſis omnibus, & ſin-
gulis, aut quolibet eorum ſpecificè, ſingulariter, & indiui-
duè conceſſa fuiſſent; & pro eis, aut pro quolibet ipſorum,
originaliter emanaſſent. Voluit tamen, quòd in confluentiũ
ad ipſos, pro tempore, perſonarum Confeſsionibus audien-
dis, & Abſolutionibus impendendis, licentia, ſeu conſenſus
B Ordinariorum locorum interueniat. Quodq; præſentes litte-
ræ ad illa ex Monaſterijs, Prioratibus, atq; locis præfatis ſe
extendant, & de illis intelligantur, necnon extendi, & in-
telligi debeant; in quibus, pro tẽpore, fuerit numerus duo-
decim Monachorum, ad minus, & quandiu vixerint in obſer-
uantia regulari. B.

IVLIVS 2. vniuerſis Abbatibus, Prioribus, Præſidenti- 35
C bus, & Conuentibus Monachorum, alijſq; Religioſarum
perſonarum, Monaſterijs Congregationis Hiſpaniæ Ordinis
S. Benedicti conceſsit, quòd omnibus, & ſingulis Priuilegijs,
immunitatibus, indulgentijs, prærogatiuis, gratijs, exẽptio-
nibus, libertatibus, & indultis Congregationi Caſsinẽſi, ſeu
Sanctæ Iuſtinæ, eorumq; Monaſterijs, Abbatibus, Prioribus,
Præſidentibus, Conuentibus, Monachis, Oblatis, & alijs Reli-
gioſis perſonis, per Sedem Apoſtolicam, in genere conceſsis,
D quorum tenores, ac ſi de verbo ad verbum præſentibus inſe-
rerentur, & exprimerentur, pro ſufficienter expreſsis, & in-
ſertis habendo, vtantur, potiantur, & gaudeant, ac vti poti-
ri, & gaudere liberè, & licitè poſsint, & valeant, in omnibus,
& per omnia, perindè, ac ſi omnia, & ſingula Priuilegia præ-
fata, huiuſmodi Congregationi Sancti Benedicti Hiſpaniæ,
illiuſq; Monaſterijs, Abbatibus, Prioribus, Præſidentibus,
Monachis, & alijs perſonis Religioſis præfatis, ſpecialiter,
E & expreſsè conceſſa fuiſſent. B.

¶ *Ex Priuilegijs Cartuſienſium.*

GREGORIVS 11. conceſsit Cartuſiẽſibus, vt omnia Pri- 36
uilegia domui Cartuſiæ Granopolitanæ, & alijs domi-
bus Cartuſienſis Ordinis conceſſa, ad omnes, & ſingulas do-
mos dicti Ordinis, etiã in poſterum ędificandas ſe extendãt,
cũ canonicę fundatæ, & ædificatæ extiterint. Et quod domus

ipſę,ac perſonę,quę in ipſis pro tempore,morabuntur,oībus, A
& ſingulis Priuilegijs huiuſmodi gaudeant, ſicut gaudent domus Cartuſiæ, & aliæ domus, ac perſonæ in eis degentes B.

37 PIVS Secundus conceſsit præfatis Cartuſienſibus, vt Priuilegia, conceſsiones, Indulgentiæ, libertates, exēptiones, immunitates, gratiæ, & indulta prædicto Ordini, & domibus, ac perſonis, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia quouis modo, reſpectu, ſingularitate, ſeu cauſa, communiter. vel diuiſim conceſſa, quæ, quot, & qualia ſint; etiam ſi expreſsionem indigerent indiuiduam, ſiue aliàs ſpecialē eorumq; omnium, & ſingulorū tenores, & effectus, ac ſi de verbo ad verbum inſerta forent, & ſpecificè narrata, ad omnes, & ſingulas eiuſdem Ordinis Domos, etiam in poſterum ædificandas, nec non ad ſingulares earundem domorum pro tēpore perſonas, pariformiter extendantur, tàm in iudicio, quàm extra. Non obſtantibus, &c. B. B

C

¶ *Ex Priuilegijs Fratrum Ordinis Sanctæ Trinitatis.*

38 LEO 10, & Adrianus 6. conceſſerunt Ordini Sanctiſsimę Trinitatis, & Redemptionis Captiuorum, ac illius Monaſterijs, Miniſtris, Superioribus, Fratribus, ac alijs quibuſcunque in eiſdem Monaſterijs, pro tempore degentibus perſonis, Prouinciæ Caſtellæ, Legionis, & Granatæ regnorū, in obſeruantia regulari degentibus, vt omnibus, & ſingulis Priuilegijs, prærogatiuis, conceſsionibus, antelationibus, immunitatibus, exemptionibus, fauoribus, & indultis, ac peccatorum remiſsionibus, & Indulgentijs, etiam Mare magnū nuncupatis, & alijs quibuſuis litteris Apoſtolicis, & gratijs quibuſcunq;, etiam viuæ vocis Oraculo, quatuor Ordinibus Mendicantium, & eorum ſingulis, etiam quòad Interdicti relaxationem, & Miſſarum, in eorum Feſtiuitatibus, cōmemorationibus, & ſolemnitatibus celebrationem, & aliàs quouis modo, per quoſcunq; Romanos Pontifices, ac Sedem Apoſtolicam, in genere, vel in ſpecie, tunc, & pro tēpore conceſsis, & cōfirmatis, & innouatis; quorum omnium tenores haberi voluerunt præfati Leo, & Adrianus, pro expreſsis, & quibus Domus, Priores, & Fratres Ord. Mendicantiū huiuſmodi, de iure, vel de cōſuetudine, & iuxta Priuilegia, & indulta prędicta vtuntur, potiūtur, & gaudent, ac vti, & potiri, & gaude- D E

Particularis pro exiſtētibus in regnis Caſtellæ Legionis, & Granatę.

Interdictū.

A gaudere poſſent quomodolibet in futurū, vti, potiri,& gaudere in omnibus ,& per oīa, perindè ac ſi ſingula Priuilegia huiuſmodi Ordini Sāctiſsimæ Trinitatis, & Redemptionis Captiuorum,ac illius Monaſterijs, Miniſtris,Superioribus,Fratribus, & perſonis præfatis, ſpecialiter conceſſa fuiſſent. B.

¶ IDEM Leo, & Adrianus conceſſerunt omnibus , & ſingulis Chriſti fidelibus verè pænitentibus,& confeſsis, qui dicti 39

Particularis pro regnis Caſtellæ Legionis, & Granatæ.

Ordinis Sanctiſsimæ Trinitatis , & Redemptionis Captiuorum , tam virorum , quàm mulierum , exiſtentibus in regnis B Caſtellæ, ac Legionis,& Granatæ,Eccleſias,illis anni diebus, quibus peccatorum remiſsiones , & indulgentiæ per eoſdem Fratres conſequebantur, viſitauerint; ac qui deuotionis feruore ducti , in habitu Ordinis Sanctiſsimæ Trinitatis , & Redemptionis Captiuorum huiuſmodi decederent; aut eorum corpora, ſeu cadauera , dum ab hoc ſeculo migrauerint , in

Sepultura.

Eccleſijs Monaſteriorum Sanctiſsimæ Trinitatis, & Redemptionis Captiuorum huiuſmodi ſepelire ordinauerint,ſeu de

Eleemoſina.

C proprijs eorum bonis, pro Redemptione Captiuorum aliquā pecuniæ quātitatem , per Miniſtrum Prouincialem dicti Ordinis pro tempore exiſtentem, deſignādam erogauerint, aut

Habitus.

etiam qui ſcapularium eiuſdem Ordinis Sanctiſsimæ Trinitatis , & Redemptionis Captiuorum de manu alicuius illius Prælati, etiam abſq; alicuius voti emiſsione,ſuſceptum detulerint; necnon vtriuſq; ſexus eiuſdem Ordinis Sanctiſs.Trini-

Pro germanis fratrū, ſeu hoſpitantibus fratres propter Deū.

D tatis, & Redemptionis Captiuorum Fratribus germanis nūcupatis , vt omnes, & ſingulas Indulgentias , & peccatorum remiſsiones Fratribus Ordinis Sanctiſsimę Trinitatis huiuſmodi conceſſas, conſequantur, ac ſuffragiorum ipſius Monaſterij , pro tempore factorum , participes fiant. Nec nō Priuilegijs , indultis , prærogatiuis, exemptionibus, conceſsionibus , antelationibus , & gratijs,Monaſterijs, & Ordini Sanctiſsimæ Trinitatis huiuſmodi , in genere , vel in ſpecie conceſsis , & quibus Fratres Ordinis prædicti vtuntur , potiuntur , & gaudent, ſeu vti , potiri , & gaudere poterunt , quo-

E modolibet in futurū, vti, potiri , & gaudere perindè poſſint , ac ſi illa eiſdem fidelibus , Fratribus , ſeu Germanis nuncupatis , ſpecialiter, & expreſsè conceſſa fuiſſent. B.

ANNOTATIO CORDVBAE. A

QVÒAD §. 1. *Notandum, quòd idem Sixt. 4. fo. 64. & ſſſ. 96. viuæ vocis Oraculo, conceſſit nobis Ciſmon. gaudere omnibus Gratijs, Indulgentijs & Priuilegijs quōdocunq; cōceſſis Fratribus Vltramontanis, & ècontra, ac ſi nobis ſpecialiter cōceſſa fuiſſent. Item idem Sixt. 4. excōmunicauit Fratres Min. & Prædicatores, admittentes ad Communicationem Priuilegiorum ſuorum, & Immunitatū ſui Ordinis quoſcunq; laicos vtriuſq; ſexus, niſi eo modo, quo infra tit. excommunicatio. §. 14. habetur, ibi vide annotationem factam ſuper hoc.* B

Excōicatio contra admittentes ad Cōmunicationem Priuileg. quoſcunq; laicos.

¶ *Quoad. §. 13. vbi ponitur Communicatio Iulij 2. ffff. 74. ff 228. cōceſſ. 533. de Vicarijs Conuentuum Ordinis Prædicatorum, ad Vicarios Conuentuum noſtri Ordinis. Notandum, quod nomine Vicarij, debēt intelligi illi, quos nos vocamus Præſidentes Cōuentuum, vt ſup. tit. Abſol. ordinaria quòad Fratres. §. 7. ait idē Collector in Comp. & tit. Vicar. §. 5.*

Vicarij cōuentuum qui dicantur.

¶ *Quòad. §. 14. vbi ponitur Conceſsio Leo 10. notand. quòd idē Leo. 10. ſſſ. 41. 42. extendit omnes noſtras Indulgentias, Indulta, &c. ad Moniales Sanctæ Claræ noſtræ curæ ſubiectas, & ad Ancillas B. Mariæ, noſtræ curæ commiſſas.* C

¶ *Quòad. §. 39. vbi ponitur Cōceſſio Leo. 10. & Adriani 6. facta Germanis Ordinis S. Trinitatis, vide in eodem Compendio, tit. Indulgentiæ, quòad ſeculares 4. poſt. §. 16. de quibus Germanis id intelligatur; & in eodem tit. §. 23. de quibus Indulgentijs hoc intelligatur; quia non intelligitur de plenarijs, vt ibi ait Collector.*

Nota. Participātes Priuil. poſſunt illis vti contra illos quorū contemplatione participant.

¶ *Tandem quòad hanc materiam Cōicationis Priuilegiorum, Notandum, quòd illi, quibus cōicantur Priuileg. aliorum Ord. ac ſi ipſis ſpecialiter conceſſa fuiſſent, quales ſunt oēs Mendicantes, & etiā alij Religioſi ſupradicti in hoc tit. Cōicatio Priuilegior. poſſent æqualiter, & ex æquo gaudere prædictis oībus Priuileg. ſibi cōicatis, etiam contra illos, quibus conceſſa fuerant, per quorum cōicationem ipſi gaudent prædictis Priuilegijs: ratio eſt, quia iam facta ſunt ſibi propria, & non habent ea dependenter ab alijs, ſed independenter, ac ſi ipſis ſpecialiter cōceſſa fuiſſent, quōdocunq; illi ſe habeant circa illa Priuilegia, vtendo, vel non vtendo eis. Sicq; in tali cōicatione independenti, oēs qui dictis Priuilegijs poſſūt vti, adæquantur ex æquo. Secus dicendum eſt de illis, quibus non ſic ſpecialiter, & independenter cōicantur, vt ſunt familiares, & donati fratrū, & alij eiuſmodi, quia non poſſent vti Priuilegijs Fratrum, cōtra ipſos Fratres, quorum Priuilegia illis cōicantur, quia quod in fauorem ipſorū Fratrum principaliter conceſſum eſt (quòd, ſcilicet, eorum familiares vtantur ipſorum Priuilegijs) non debent contra ipſos Fratres, ſeu eorum di-* D E

ſpen-

A *ſpendium retorqueri, de reg.iur.lib.6.de verb.ſig. quid per nouale, iuncta gloſſ. quia non ex æquo gaudēt ſicut Fratres prædicti. Similiter ſi Fratres perdiderint tale Priuilegium, ſeu ſi eo non vtantur: ſimiliter perdiderunt, & non poſſent eo vti prædicti familiares eorundem Fratrū, quia tales familiares, &c. habent prædictum Priuilegium cōmunicatum ſibi dependēter à prædictis ſuis Fratribus, & minus principaliter. Ideo ceſſante principali, & Fratrum fauore, quorum intuitu, principaliter tale Priuilegium valebat, ceßat, & minus principale, & acceſſorium, & ad*
B *hoc ſunt multa iura pariter cum ratione ſupradicti, vt patet per Bart. l. 1. delegatis primò, per oīs ex æquata, &c. & l. am ciſſimus. §. Lucius, & Panor. in cap. ex parte, de foro compe. ad finem. & Bal. in l omnia. C. de Epiſcopis, & Clericis. Et notandum, quia valet ad multa, & adhoc, quòd ſecundum Priuilegia noſtra, & nobis cōmunicata ab alijs Religioſis, vt dictum eſt, poſſimus non ſeruare interdictum in noſtris feſtiuitatibus, etiam ſi ſit interdictum poſitum ab illis alijs Religioſis, licet talis nō obſeruatio interdicti ſit in eorum præiudicium, quia ex æquo, ac ſi nobis*
C *ſpecialiter conceſſa fuiſſent, communicata ſunt, & facta noſtra independenter talia Priuileg. vt dictum eſt, pro concordantia Priuileg. vide etiā ſupra Abſol. quòad ſeculares §. 19. & ſuper tit. ingredi. §. 34.*

CAPVCCINI ANNOTATIO.

EST *notandum quòd conceſſa vni Ordini etiam in ſpecie, intelliguntur conceſſa alijs Ordinibus; ac ſi nominatim eis cōcederentur, ſicut expreſſè declarauit Leo. 10. inter non Mēdicā-*
D *tes, tam actiuè quàm paſſiuè ſicut declarauit Pius V. etiā inter Sorores, et Moniales eiuſdem Ordinis etiam de Tertio Ordine ſicut declarauit idē Pius V. & ante eū idem Leo. & Iulius 2. & 3. & Paulus 4. quæ Bullæ habentur in Collectione Priuilegiorum Ord. Prædicatorum, facta à Reuerendiſſ. P. Stephani Vſus maris. fol. 156 & in aliis folijs, vt reperies in Tabula, in verbo, Priuilegia communia. Ideò in Mari Magno Ord. Minim. dicitur, vt poſſint trāſumptare quæcunq; Priuilegia & Bullas conceſſas alijs Ordinibus, ac ſi illa, mutatis in eis nominibus, ſub nomine* — Et habent etiam ſup. §. 20. 21. 22. &c. — Cōicatio Minimor.
E *Minimorū ſpecialiter, & principaliter, pro eo Ordine emanaſſent. Vnde ex Priuil. tàm Mendic. q̄ non Mend. multa ex traxerūt quæ eis accōmoda ſentiebātur Reuerēdiſſ. PP. Stephanus Vſus maris ſupra dictus & Gaſpar Paſſar. Ord. Minim. Generales, & in Collectionibus Priuil ab ipſis factis, inſeruerunt, vt ibi eſt videre. Pro cuius cōionis intellectu, vt quis cognoſcere valeat, quonā modo, et forma ſit vtenda præfata cōmunio, vide quæ, propter diſcordiā inter Fratres Prædic. & Minores de obſeruāt. exortā in Hiſpania, occaſione præmiſſorū, declarauit Iulius 2 ann. 1509.* — Nunc Archiepiſcopus benemeritis. — Adducitur à Paſſarel. fo. 49.

Et ſic, licet nobis Capuccinis eodem ſupradicto modo ſint talium Priuilegia communicata; in ſpecie tamen, per Conſt. Pij 4. edita ann. 1560. vt in Hiſtoria Franciſcana, regiſtrata à Reuerendiſs. P. Tuſignano, Ord. Conuentualium S. Franciſci, & nunc Epiſcopo benemerito, ſunt communicata omnia Privilegia, & gratiæ, quæ reperiuntur conceſſa, vel in futurum concedentur Fratribus Minoribus, & Camaldulenſibus, & alijs. A

Pater Tuſignanus.

Tandem, Congregationi Fratrum Crucigerorum. Ac Religioni Clericorum miniſtrantium infirmis à Greg. 14. ann. 1591. fuerunt communicata omnia Priuilegia, exemptiones, immunitates, indulgentiæ, facultates, libertates, indulti, conceſſiones, & gratiæ, quorumuis, etiam Ciſtercien. Cluniacenſ. ac Sancti Benedicti Monachis, Clericis Regularibus, & Presbyteris Collegialibus Societatis Ieſu, & Canonicis, Congregationis Lateranēſis, ac quibuſcunq; alijs Clericis Regularibus, & aliorum, tam Mendicantium, quàm non Mendicantium Ordinum, & Congregationum, Fratribus, & perſonis, tàm in ſpiritualibus, quàm in temporalibus, in ſpecie, vel in genere, etiam communicatiuè, per quoſcūque Romanos Pontifices quomodolibet conceſſis. Quæ tantū ſunt in vſu, nec ſub vllis reuocationibus cōprehenſa, neq; Decretis dicti Concilij cōtraria: Ac illorum omnium participes eſſe poſſint, & debeāt pariformiter, & æque principaliter, abſque vlla prorſus differentia, perindè, ac ſi Congregationi, Eccleſijs, & Domibus ipſorum, nominatim, & ſpecialiter, ac generaliter conceſſa fuiſſent: vt latiſſimè habetur in Conſt. ipſius Greg. 14. quæ incipit, Illius qui pro gregis, etc. & eſt confirmatiua huius Religionis, ibiquè, innumera ei alia tribuuntur Priuilegia, de qua etiam mentionem fecimus ſupra in verbo Abſolutio. Quo ad fratres primò. B C D

Pro Crucigeris, & pro Clericis miniſtrantibus infirms.

Cōmunicatio Priuileg. societ. Ieſu.

Ex Priuilegijs Societatis Iesv.

OMNIA *Priuilegia, etiam ſpeciali nota digna, immunitates, exēptiones, facultates, conceſſiones, indulta, Indulgentiæ, peccatorum remiſſiones, gratiæ, tàm ſpirituales, quàm temporales, litteræq; Apoſtolicæ, etiam per modum extenſionis, aut cōmunicationis, aut alias conceſſa, ſeu concedenda, quibuſuis Ordinibus, Fratrum, & Sororum Mendicantium, illorumq; Congregationibus, Conuentibus, Eccleſijs, Hoſpitalibus, & alijs pijs locis, Cōcęduntur Præpoſito, ac omnibus Societatis Ieſu, Perſonis, Domibus, ac Collegijs, non ſolùm ad inſtar illorum; ſed pariformiter, & æquè principaliter à Pio Quinto.* E

Et Greg. 13. declarauit, omnia eis conceſſa, ſiuè communicata, vt ſupra, ſeu in poſterum concedenda, Præpoſito Generali conceſſa intelligantur; qui illa per ſeipſum, vel alium, ſeu alios, de eius commiſſione electos,

ſeu

A *ſeu eligendos, quibuſcunq; perſonis de eadem ſocietate, ſub eiuſdem obedientia degentibus, communicare liberè poterit: Nec aliter, exſtere perſonæ Societatis, prædictis Priuilegijs, facultatibus, & alijs præmiſſis, vti, aut gaudere poſſunt, illorumq; vſus iuxta Societatis vſum & inſtitutum, Conſtitutiones, & morem eſſe debet, vt habetur in eius Compend. Priuileg. Verbo Communicatio §.1. & 5.*

Sed Greg. 14. conceſſit Clericis Miniſtris infirmorum, poſſe illorum Priuilegia participare, vt ſupra eſt iam dictum.

B

Communicatio Confraternitatibus Charitatis, & Sancti Spiritus hoſpitali.

OMNIVM *ieiuniorum, & aliorum quorumcumque Spiritualium bonorum, & piorum operum, quæ in omnibus Religionibus, ac vbicumquè in toto Orbe, pro tempore fiunt, participes ſunt perſonæ Cõfraternitatis, Charitatis de Vrbe, & perſonæ Hoſpitalis Sancti Spiritus in Saxia. vt in Priuilegijs, impreſſis fol. 135. & 140. legitur.*

C *Item, omnibus gratijs, & Priuilegijs Archiconfraternitati Charitatis de Vrbe, directè, vel per communicationem conceſſis, ab anno 3. Leon. 10. 4. Calend. Auguſti, ann. Dom. 1516. vſque ad annum primum Pij 4. anni 1560. 4. Idus Decembris, vti poteſt prædicta Confraternitas, etiam, ſi illa tunc non eſſent in vſu; aut ſi Priuilegia communicata, reuocari contigerit. Ita Pius 4. vt in Priuileg. eius manuſcript. fol. 81. Et recenſetur in Compend. prædicto Priuileg. Soc. Ieſu. Verbo Communicatio. §. 7. & 8.*

D *Notandum autem hic eſt, quòd cum omnes Ordines Mendicantium, ſimul communicent, in omnibus Priuilegijs, perindè, ac ſi de verbo ad verbum cuilibet eorum dicta Priuilegia conceſſa forent, prout ſuprà ſatis clarè patet; Iccircò poſſet occurrere dubium, ſi etiam in pœnis, & cenſuris, ipſis Ordinibus conceſſis; adſit necnè communicatio? & ad hoc breuiter reſponderi poteſt, quòd in illis pœnis, & Cẽſuris latis contra aliquem Ordinem ipſorum Mendicantium, nullo pacto inter eos fiet cõmunicatio, cùm ſecundum Regulam Iuris, Odia reſtringi, & fauores conuenit ampliari. de regul iuris in 6. Et præterea, quia infinita indè abſurda ſequerentur, prout facillimè poſſet demoſtrari; ſed in illis, quæ in fauorem eorum ſunt latæ, quamuis in pœnam laicorum ex altera parte redundant, dicerem, per eandem Regulam Iuris prænotatam, quòd fieret inter eos Communicatio: & hoc benè notandum: & quando ſuccederet caſum, ſaltem, periti eſſent conſulendi.*

E

An autem in Communicatione Priuilegiorum cenſeatur communi-

cari vſus, vel non vſus illorum, & quid de clauſula illa, quæ nunc ſolet apponi in confirmatione, & communicatione Priuilegiorum. Dummodò ſint in vſu &c. Vide p.p.fol.73.& fol. 52. A. Et vide etiam infra p.2. in verbo Priuilegia Fratrum, in fine noſtræ Annotationis. A

Et an Priuilegium poſſit perdi per non vſum, vel per vnam, vel per plures contrauentiones? Vide ibidem. fol. 52. B.

Et an Statuentes poſſint recedere à Statuto confirmato per Sedem Apoſtolicam? in p.2. Verbo Priuilegia in noſtra Annotatione in fine.

Tandem, pro fine huius materiæ communicationum Priuilegiorum eſt notandum, quòd poſſunt omnes Mendicantes, & participantes eorum Priuilegiorum, in foro conſcientiæ, vti omnibus gratijs, & Priuilegijs per Pontifices anteceſſores Pij. 5. conceſſis, etiam illis, ex eis quæ ſunt reſtriſtæ, ſeu derogatæ per Conc.Trid. Ita Minoribus conceſſit Pius. 5. Viuæ vocis Oraculo die 13. Mart. Anno Domini 1566. vt refertur in compend. Priuil. Societatis Ieſu. Verbo, conc.§.3. B

COMMVNICARE. C

¶ *Diſtinctio materiæ Communicationis corporis Chriſti.*

Collector. SCIENDVM, quòd circa communionem Euchariſtiæ, ſeu Corporis Chriſti, inueniuntur complura in Priuilegijs Fratrum.

¶ Et iſtorum, quædam tangunt præcisè perſonas Fratrum, & Monialium eorum curæ ſubiectarum. Hæc autem habentur infrà. in.§. 7. & remiſsionibus ibi additis, ac etiam infra in §.12. D

¶ Alia verò concernunt perſonas ſecularium. Et iſta continentur infra in omnibus.§. exceptis ſupra nominatis.

1 Pro oībus chriſtianis. Vt ait etiā Nauar. in Manual.c. 21.nu. 45.

EVGENIVS 3. declarauit, optimè Iuri ſatisfactum eſſe, & Canoni, ſeu Decretali Omnis vtriuſq; ſexus, ſi in hebdomada ſancta, vel infrà Octauas Paſchæ Reſurrectionis Dominicæ (ſecundum meliorem diſpoſitionē conſcientiæ, & aptiorem mentis deuotionem) Fideles ſacroſanctum ſacramentū Euchariſtiæ accipiant. B.ffo. 114.conce.248. Et idem conceſſit oraculo viuæ vocis.o.fo.61.Et ffo.64.conce.81. Et fffo.95. conce.316. E

2 Pro forenſibus.

¶ IDEM Eugenius conceſsit, quòd quando quis, tempore paſchali, ſe reppererit in aliena diœceſi, ſemper ibi intelligitur adeptus incolatum, vt ibi confiteri, & communicare va-

leat,

A leat,quantumcumque ibi paruo tempore ſteterit. o. fo. 61. Et ffo.64 conce.80.Et fffo.95,conce.315.

¶ Aduerte, quòd quòad Rectorem parochialem, vbi conſiſtit hoſpitium,intelligitur hoc. Nam ſine licentia ipſius,nõ poterit recurrere ad alium. Verumtamen,per conceſsionem Minimorum poteſt recurrere ad Fratres, prout habetur infrà.§.13, Collector.

¶ Idem Eugenius declarauit, quòd quando Sacerdos Parochialis dat licentiam ſuo ſubdito, vt à quocunq; poſsit recipere Euchariſtiam, eo caſu,poſsit recipere eam à Religioſis. o.fffo.101.conce.401. 3 Pro oĩbus chriſtianis Collector.

B

¶ Aduerte,quòd dubitatum fuit hoc,quia vltra prohibitionem communem, eſt particulariter prohibitum Religioſis. per Clementinam Religioſi,de Priuilegijs.

NICOLAVS 5. conceſsit Generalibus, & Prouincialibus Miniſtris,& omnibus Confeſſoribus Ordinis Min. Deputatis ad audiendas confeſsiones ſecularium, vt poſsint omnibus quarumcumque diœceſim, quorum Confeſsiones audierint, ſacratiſsimi Corporis Dominici communionem dare,omni tempore, præterquam in die Reſurrectionis dominicæ.B.fo.30.Et ffo.114.conce.249.Et fffo.58 conc. 159. 4 Pro oĩbus ẽt ſo. cfis.

C

¶ Aduerte ad ampliationem, & declarationem huius Conceſsionis infra poſitam. §.9. Collector.

SIXTVS 4. fecit conſimilem Cõceſsionem ad litteram, ſicut Nicolaus 5.immediatè ſupra poſitam.B.fo.30.Et ffo. 114.conce.250.Et fffo.58.conc.159. 5

D

¶ Idem Sixtus conceſsit Fratribus Mi. vt poſsint adminiſtrare ſacraméta Euchariſtię,& Extremę vnctionis,illis,quorum Confeſsiones audierint,quando Rectores,ſeu Curati eorum maliciosè, aut ſine rationabili cauſa denegauerint, ſeu diſtulerint illa adminiſtrare. Et voluit,quòd ſuper hoc ſtetur aſſertioni eorumdem Confeſſorum,vel pœnitentium.B.fo.60. Et ffo.144.conce.348. 6 Sacramenta.

E

¶ Huiuſmodi Conceſsio fuit modificata per Leonem. 10. prout habetur infra.§.10. Vide ibi cum ſua declaratione. Collector.

INNOCENTIVS 8. ac etiam Leo. 10. conceſſerunt Fratribus Mino.ac Monialibus eorum curæ ſubiectis, communicantibus in multis Feſtiuitatibus,& diebus Dominicis, Indulgentiam plenariam,prout habetur infra in dictione,Indulgentiæ plenariæ quò ad Fratres.§.6.& 7.& 11.& 18. 7 Indulgentia plenaria.

8 *Particularis pro Regnis Caſtellę. Interdictũ*

IVLIVS 2.conceſſit, quòd abſq; aliquo conſcientiæ ſcru- A
pulo,poſſint Fratres Mi. obſer. Prouinciarum Regnorum
Caſtellæ,& Legionis, ſacramentum Euchariſtiæ tempore In-
terdicti,coram quibuſuis perſonis ſecularibus, vel regulari-
bus (facultatem audiendi diuina officia habentibus) recipe
re. Quòdq; perſonæ prædictæ facultatem audiendi diuina of-
ficia huiuſmodi habentes, dicto tempore Interdicti, ſacramẽ
tum huiuſmodi recipere poſſint,& valeant,licentiam conceſ-
ſit: Ita tamen, quòd hæc communicatio ſecularium, intelli- B
gatur iuxta facultates conceſſas illis ſecularibus, de intereſ-
ſendo diuinis.o.ffo.71.conce.179.Et ffo.101.conce.391.

9 *Pro oĩbus Fratribus Sacerdotibus.*

LEO 10.conceſſit de nouo idem, quod Nicolaus.5.& Six-
tus.4.conceſſerant, vt patet ſupra.§.4. & 5. Ac declara-
uit, quòd licèt audire confeſſiones ſecularium non poſſint,
niſi in ſupradictis Breuibus nominati; miniſtrare tamen, ſa-
cramentum Euchariſtię,tempore conceſſo,poſſit quilibet,ſa-
cerdos Religionis. Et in eo quod dicitur (vbi ſupra) de die C
Reſurrectionis,declarauit, quòd non poſſint miniſtrare ſa-
cramentum Euchariſtiæ in die,quo celebratur Feſtum Reſur
rectionis Domini noſtri Ieſu Chriſti duntaxat, ſine Rectoris
Parochialis, aut Diœceſani licentia.O.ffo.58.conc.160.

Euchariſtia.

10 *Conciliũ. Sacramenta.*

¶ IDEM Leo,poſteà in Concilio Lateranenſi ſtatuit,quòd
Euchariſtiæ, Extremæ vnctionis, aliaq; Eccleſiaſtica ſacra-
menta, nequeant dare Fratres,illis,quorum (etiam infirmo-
rum) confeſſiones audierint, dicentibus,proprium ſacerdo- D
tem illa ſibi dare denegaſſe; niſi denegatio ſine legitima cau
ſa facta, vicinorum teſtimonio probata, aut requiſitio co-
rãm Notario publico facta, doceretur. B.ffo,25.conce.73.

Collector.

¶ Non obſtante hoc Statuto immediatè antepoſito,poſſunt
Fratres vti in foro conſcientiæ, omnibus Conceſſionibus ſu-
perius poſitis, quia idem Leo viuæ vocis Oraculo reualida-
uit, & de nouo conceſſit, omnia quæ per huiuſmodi Cõciliũ
fuerant de noſtris Priuilegijs reuocata,ſeu reſtricta, vt poni E
tur infra in dictione,Concilium,§.7.

11 *Pro Monialibus. Diſpenſatio.*

¶ IDEM Leo,diſpenſauit cum Monialibus ſanctæ Claræ, &
conceptionis Beatæ Mariæ,atq; Tertij Ordinis; vt præcepto
Regulæ,de percipiendo ſanctiſſimum Sacramentum, ſatisfa-
ciant,per aliquos dies anteponendo, vel poſtponendo; dum
tamen illud in fraudem non faciant. O.ffo.61.conce.191.

12 ¶ IDEM Leo conceſſit plures Indulgentias Fratribus, &
Monia-

A Monialibus, communionem Corporis Chriſti ſumentibus; prout habetur infrà in dictione, Indulgentia plenaria quòad Fratres.§.5.& 6.& 12.ac.18. Indul.plé.

¶ *Ex Priuilegijs Fratrum Minimorum.*

IVLIVS 2.conceſſit Fratribus Ordinis Minimorum, vt in Eccleſijs ſuis, quoties opus fuerit, poſſint miniſtrare, & 13 Pro forenſibus: & et alijs.
B miniſtrari facere ſacramentum Euchariſtiæ, curialibus, mercatoribus, peregrinis, & tranſeuntibus, ac alijs quibuſcunq; perſonis. B fffo.11.conce.43.

¶ Aduerte circa huiuſmodi Cõceſsionem pro foro exteriori, qualiter modificata eſt per Leonem decimum in Concilio Lateraneñ. prout habetur ſupra.§.10. Collector.

ANNOTATIO CORDVBAE.

C ¶ *QVÒAD §.8.vbi Iul.2. conceſſit nobis, quòd tempore Interdicti, poſſint ſeculares habentes facultatem audiendi diuina, recipere ſacramentum Euchariſtiæ, iuxta facultates illis conceſſas, &c. intellige ſic, ſcilicet, ſi habuerint aliàs facultates etiam ad hoc, ſcilicet, ad recipiendum, tali tempore Interdicti, ſacramentum Euchariſtiæ, &c. non autem illis hoc conceditur per hanc Conceſſionem nobis factam, quàmuis per hanc Conceſſionem, nos coràm ipſis ſecularibus habentibus aliàs tantùm facultatem audiendi diuina tempore Interdicti, benè poſſimus re-*
D *cipere ſacramentum Euchariſtiæ, & ipſi ſeculares poſſint eſſe præſentes (vt ait præfata Conceſſio) & hoc clarius ſic declaratum habetur. fff.101.*

CAPVCCINI ANNOTATIO.

NOTANDVM, quòd hoc Idem obſeruari nunc ait Nauar. in In §.1.
E *Manual.c.21.num.45. Addens inſuper, quòd vbi adeſt conſuetudo legitima, & præſcripta ſatisfaciendi huic præcepto, communicando quolibet die quadrageſimæ (vt eſt in multis locis Hyſpaniæ) ſufficeret ſe illi conformare; Pro quo eſt ſciendum quòd Clemens 7. (vt teſtatur. Laurentius Epiſcopus præneſtinus Cardinalis quatuor coronatorum) declarauit, Vt, In quolibet die quadrageſimæ poſſint fideles in Hyſpaniæ partibus communicari, vt præcepto Eccleſiæ ſatisfaciant; & ideò, in multis partibus talis conſuetudo ita præualuit, vt iam veluti lex obſeruetur,* Hec Bulla ponitur infra in fine compen. fo.11.

uetur, & ideo ſic, vt ſupra dixiſſe Naua. puto. A
Et an aliquis poſſit in die Paſchæ communicari extra parochiam pro
ſua deuotione, poſtquam compleuerit præceptum Eccleſiæ, in aliqua die
ex ſupraſcriptis, etiam in Eccleſiis Fratrum Minorum?

Reſpondetur, quod non, nam ſua Sanctitas vult, vt quilibet volens in
Nauar. in *die Reſurrectionis communicari, ſiuè pro deuotione ſua, ſiuè vt ſatisfa-*
Man.c.21. *ceret Eccleſiæ præcepto, communicetur in propria Parochia, niſi tamen*
nu.52. *licentiam haberet à ſuo Parocho. Et hoc obſeruandum ait Nauar. non ſo-*
lùm pro die Paſchæ, ſed etiam in omnibus alijs diebus, etiam extra qua- B
drageſimam, & etiam in articulo mortis; verum Leo 10. conceſſit cuili-
bet ſacerdoti Fratrum Minorum, vt quouis anni die, ſacroſanctum Domi-
ni Corpus ſecularibus miniſtrare poſſit, excepto ſolo die Paſchatis, & eſt
communicatum alijs Mendicantibus, & particulariter eſt etiam conceſ-
ſum Patribus Societatis Ieſu; vt refert & tenet Nauar. in loco ſupra-
ſcripto.

In §.4.&9 *Notandum, quòd Papa Pius V. in conſt. 38. in prima parte nu 4. &*
8. Idem confirmat dicens, Ipſiq; Chriſti fideles ſacramentum Euchariſtiæ C
(Reſurrectionis Dominicæ feſtiuitate dũtaxat excepta) ſumere, eiq; illud
per Fratres huiuſmodi, ſcilicet, Mendicantes, adminiſtrare valeant: nec
ad illud faciendum per locorum Ordinarios, aut Eccleſiarum Rectores,
ſeu alios quoſcunque illorum, licentia minimè requiſita, etiam ſub cenſu-
ris Eccleſiaſticis, & alijs pœnis cogi vel compelli posſint, ſeu debeant, etiã
decernimus, & declaramus. & licet. Papa Greg. 13. in conſt. ſua 15. re-
duxerit illam Pij 5. ad ius commune in quantum Sacro Concilio Trid.
obſt; in hoc tamen particulari non obſtat Concilio, cùm nullibi in hac ma- D
teria contrarium iubere reperiatur, nam tantùm in ſeſſ. 13. c. 8. exortat
frequenter eos communicari, & non præcipit, vt in hac potius, quàm in
illa Eccleſia communicari habeant, & idem decreuit Papa Paulus 4. in
conſt. 4. vt in Bullario, vt posſint, videlicet, Fratres ſupraſcripti Mendi-
cantes quotidiè ſanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum miniſtrare (Do-
minica tantum Reſurrectionis excepta) etiam concordat Nauar. in ſuo
Manuali c. 21. num. 52. & ſi Epiſcopus facta admonitione (vt in cap.
Sac. de ſent. excom.) vellet omnes illos, qui in Paſcha non fuerint con- E
feſſati, vel communicati denuntiare, tunc illi qui à ſupraſcriptis Fratri-
bus recepiſſent communionem, vel confeſsionem, ab eis opus eſſet habere
fidem, & Epiſcopo præſentare; itaquè, ſi aliquis ſecularis confeſſus fuerit,
vel communionem receperit in aliqua Mendicantium Eccleſia, cum ani
mo ſatisfaciendi Eccleſiæ præcepto, in vno dierum prædictorum, otto an-
te, & poſt Paſcha, ſatisfacit, & non oportet, vt iterum in die Paſchatis
communicetur in Eccleſia parochiali.

Idem

A *Idem tenent ſummiſtæ, quòd ſatisfaciat Eccleſiæ præcepto de audienda miſſa in feſtiuis diebus, ſi in illis, vel in alijs Eccleſiis audierint, & non in propria parocbia, vt Nauar. in Manu. tit. de quinque præceptis Eccleſiæ. nu. 5.*

Vide etiam ſupra in tit. abſolutio quòad ſeculares. §. 17. in fine conceſſionem factam Fratribus Dominicanis à Sixto 4.

COMMVTARE.

B SIXTVS 4. conceſsit, quòd Prælati Ordinis Minorũ poſsint commutare legata facta locis noſtris ad vnum vſum, in alium; ſine ſcandalo tamen illorum, ad quos ſolutio talium legatorum pertinet. o. fo. 62. Et ffo. 66. conce 95. Et fffo. 95. conce. 317. 1 Prælati. Legata.

LEO 10. ampliando dictam gratiam Sixti, cõceſsit, quòd ſimili modo poſsint dicti Prælati facere in rebus donatis per viuentes; ſi tamen (vt dictum eſt) non ſequatur ſcandalum. o. fffo. 93. conc. 293. 2 Prælati. Eleemoſinæ.

C ¶ IDEM Leo conceſsit, quòd Fratres Mino. poſsint recipere triticum, ac alias res ſuperabundantes (ſcilicet, quibus in propria ſpecie Fratres non habent neceſſe vti, aut non in tanta quantitate) vt pro vino, carnibus, ac alijs rebus victui neceſſarijs, per Sindicum Romanæ Eccleſiæ eiſdem Fratribus datum, commutentur, & permutentur; ſeu vt triticum, & alia huiuſmodi vendantur; & ex pecunia indè proueniente, vinũ, & carnes, ac aliæ res neceſſariæ emantur. B. fffo. 23. conc. 66. 3 Vendere.

D ¶ Cauendum eſt omninò ab iſta Cõceſsione, quia eſt expreſsè contra declarationem Nicolai 3. & ſic relaxatiua, & deſtructiua noſtræ ſtrictæ paupertatis, quã in Regula promiſimus; cùm talia ſic recepta ſint manifeſtè pecunia, cuius receptio, quàm prohibita ſit in Regula noſtra, notorium eſt. Nec ſufficit dicere, quòd Papa diſpenſat in hoc; nam per ſimiles diſpẽſationes, vel potius diſsipationes, diſsiparetur Religio noſtra, in altisſima paupertate fundata, vt patet euidenter in noſtris Conuentualibus. Collector.

E ¶ Aduertendum eſt etiam circa prædicta, quòd in Capitulo Generali Meclinenſi, vbi tertiò fuit electus Reuerendus Pater, claræ memoriæ, Oliuerius Mallardi, facta eſt ſequens Ordinatio.

¶ Capitulum Generale declarauit, quòd ſi aliqui Conuen- Statutum Generale.

Statutum Generale. uentus aliquarum Prouinciarum habeant copiam alicuius rei (vt potè vini, vel olei) & deficiunt carnibus, vel piſcibus, Prouincialis talium Prouinciarum, vel Cuſtos talis Cuſtodiæ, poteſt prouidere, & commutationem in talibus facere, mandando, quòd vnus alteri det de ijs, in quibus abundat, & econuerſo. 227. tráct. 3. Et ffo. 246. tract. 2. A

ANNOTATIO CORDVBAE.

B

*Q*VOAD §. 3. *vbi Collector dicit, cauendum eſſe ab illa diſpenſatione Leo 10. quia eſt relaxatiua Ordinis, concedens, quòd Fratres accipiant pecuniam, &c. Notandum, quòd Papa id concedit cum duabus limitationibus, ſcilicet, pro rebus neceſſarijs, quæ alias ſine pecunia commodè haberi non poſſunt. Poſſit peti & accipi triticum, &c. ad commutandum. Secunda limitatio, quòd per Syndicum tales res diſtrahantur pro alijs neceſſarijs: hijs ergo ſuppoſitis, conſtat, quòd ibi non eſt maior diſpenſatio, neque conceditur alia relaxatio maior, quàm quòd per Syndicum procurentur, ſeu accipiantur pecuniæ,* C *ſicut habent Patres vltramontani, ſecundum conſt. Mart. 5. quæ Diſpenſatio, an ſit nobis licita, & ſecura? & An nos ciſmō. poſſimus ea vti? latius habetur in expoſitione noſtra, regulæ. cap. 4. q. 16.*

CAPVCCINI ANNOTATIO.

In §. 1. *H*OC *etiam poßunt de lege comun. vt in cap. exijt. quæ tamen* D *commutatio, Concil. Trid. Ordinat, vt tunc fiat, quando erit*

Cōc. Trid. Seſſ. 22. c. 6. de reformatione. *neceſſaria, dicens, In commutationibus vltimarum voluntatum, quæ non niſi ex iuſta, & neceßaria cauſa fieri debent, Epiſcopi, tamquàm delegati Sedis Apoſtolicæ, ſummariè, & extra iudicialiter cognoſcant, nihil in precibus tacita veritate, vel ſugeſta falſitate fuiſſe narratum, priuſquàm commutationes prædictæ exequutioni demandentur. Vide etiam pro hac materia, ſupra quæ dixi in verbo Alienatio bonorum.*

E

¶CONCEPTIO VIRGINIS.

1 *S*ACROSANCTA Generalis Baſilienſis Synodus, in Spiritu ſancto legitimè congregata, vniuerſalem Eccleſiam repræſentans, diligenter inſpectis auctoritatibus, & rationibus, quæ à diuerſis partibus coràm eadem

Sancta

A ſancta Synodo fuerunt allegatæ, alijſque etiam plurimis ſuper eadem materia viſis, & matura conſideratione penſatis, determinauit, doctrinam illam differentem, glorioſam Dei genitricem Mariam (præueniente, & cooperante diuini muneris gratia ſingulari) numquam actualiter ſubiacuiſſe peccato originali, ſed immunem ſemper fuiſſe ab omni originali,& actuali culpa, ſanctamq;, & immaculatam, tanquam piã, & conſonam cultui Eccleſiaſtico, fidei Catholicę, rectæ rationi,& ſacræ Scripturæ, ab omnibus Catholicis approbandam, B fore tenendam,& amplectandam, diffiniuit, & declarauit. Ac decreuit, nulli de cœtero licitum eſſe in contrarium prædicare, ſeu docere. b. fo. 42. Et ffo. 40. conce. 45.

Determinatio veritatis conceptionis Virg. Mariæ.

Prædicare

¶ Eadem ſacroſancta Synodus ſtatuit, quãdo,& qualiter ſit huiuſmodi feſtiuitas celebranda, prout habetur infra in dictione Feſtiuitas. §. 6. Attamen modo debemus ſequi ordinatum per Sixtum. 2

C ¶ Eadem ſancta Synodus conceſſit, nonnullas Indulgentias, intereſſentibus diuinis in præfata Feſtiuitate Conceptionis, ſicut ponitur infra in dictione, Indulgentiæ quòad ſeculares. 7. in. §. 1. 3

Indulg.

NICOLAVS 5. fecit copioſiſſimam confirmationem Ordinatorum in prædicto Concilio Baſilienſi. Ac per cõſequens confirmauit determinationem ibidem factam in fauorem immaculatæ Conceptionis Virginis Dei paræ. b. ffo. 44. conce. 49. 4

D

Confirmationes Cõcilij.

SIXTVS 4. ſtatuit, quòd fiat Octaua ſolemnis de Feſto Cõceptionis Virginis Mariæ,& quòd de Feſtiuitatibus, quæ venerint infra Octauam, nihil tunc agatur; ſed poſt Octauã celebrentur. Quodq; ſi feſtum Conceptionis in Dominica venerit, fiat de Feſto, quia ſpecialis effectus Dei fuit in illa die, & ideò Dominica transferatur in ſequentem diem. Et voluit, E quòd tunc in ſecunda feria dicãtur Pſalmos nocturnorum de Dominica, cum nouem lectionibus, & reſponſorijs, ſine precibus, & Miſſa, ſine Gloriã in Excelſis Deo: quia Te Deum laudamus non dicitur. Sed in prædicto caſu, in Octaua fiet de Dominica, & Feſtum Octauæ transferetur ad diem ſequentem. Si vero venerit infra Octauam, fiet de Dominica cum commemoratione Feſti. o. fo. 64. Et ffo. 68. conceſſio. 133. 5

Officiũ diuinum.

Hodie tamen ſunt obſeruãdę Rubricæ Breuiarij Noui Pij 5.

Collector. ¶ Aduerte,quòd poſteà conceſſum eſt,quòd fiat Feſtum ſan- A
ctæ Luciæ infra Octauam.

6 ¶ IDEM Sixtus motu proprio, auctoritate Apoſtolica re-
probauit & damnauit aſſertiones Prædicatorum, & aliorum
Reprobatio errorũ. quorumlibet,qui affirmare præſumerent, ſanctam Romanam
Eccleſiam, de ſpirituali dumtaxat Conceptione,& ſanctifica-
tione Virginis glorioſæ, Feſtum celebrare;ac illorum,qui cre
derent,& tenerent, quòd aſſerentes eandem genitricem Dei,
ab originalis peccati macula, in ſua Conceptione præſerua- B
tam fuiſſe,propterea alicuius hæreſis labe pollutos fore. Iſtas
namque aſſertiones,vt potè falſas, & erroneas, ac à veritate
alienas; editoſque libros id continentes, ſimiliter reproba-
Prohibitio. uit,& damnauit. Ac motu,& auctoritate prædictis ſtatuit, &
ordinauit, quòd Prædicatores verbi Dei, & quicunq; alij cu-
iuſcunque gradus,ordinis, & conditionis fuerint,qui de cæte
ro auſu temerario præſumpſerint, in eorum Prædicationibus
ad populum, ſeu aliàs quomodolibet affirmare huiuſmodi C
ſic reprobatas, & damnatas aſſertiones, & opiniones veras
eſſe,aut dictos libros pro veris legere,tenere,vel habere;poſt-
Excommunicatio. quàm de præſentibus litteris ſcientiam habuerint, excommu
nicationis ſententiam,& æternæ maledictionis pœnam,eo ip
ſo incurrant; à qua,ab alio, quàm à Romano Pontifice, & il-
lius proprio ore expreſſa cauſa huiuſmodi,propter quam cen
ſuras prædictas incurrerint (niſi in articulo mortis conſtitu-
ti) nequeunt abſolutionis beneficium obtinere;non obſtanti- D
bus quibuſcunque in contrarium facientibus. Item pari da-
mnationi,& Cenſuræ ſobiecit illos,qui prædicare,docere,aut
aliàs verbo,vel ſcriptura affirmare præſumerent, hæreticum
fore,credere eandem Virginem glorioſam à peccati origina-
lis macula præſeruatam non fuiſſe. B.fo. 34. Et ffo.117.conceſ-
ſione.257.

7 ¶ IDEM Sixtus conceſſit, vt omnes, qui officium Conce-
Officiũ diuinum. ptionis Beatæ Marię Virginis compilatum,& ordinatum per E
Fratrem Bernardinum de Buſto, pro ſua deuotione dicere,&
recitare voluerint,liberè,& licitè hoc poſſint,& valeant. B.fo
40. Et ffo.124.conc.272.

8 ¶ IDEM Sixtus Motu proprio,& ex certa ſcientia reproba
Reprobatio. uit,& damnauit aſſertiones Fratrum Prædicatorum, & quo-
rumlibet aliorum, qui affirmare præſumerent,eos,qui crede-
rent,aut tenerent,Dei genitricem,ab originalis peccati ma-

A cula,in ſua Conceptione præſeruatam fuiſſe; propterea alicu
ius hæreſis labe pollutos fore,vel mortaliter peccare:aut hu-
iuſmodi officium Conceptionis celebrantes,ſeù ſermones au
dientes,alicuius peccati reatum incurrere, vt potè falſas, &
erroneas,& à veritate pœnitus alienas, Editoſque deſuper li-
bros id continentes,ſimiliter reprobauit, & damnauit.

¶ Statuit etiam,& ordinauit,ne Prædicatores verbi Dei, & Prohibi-
quicunque alij,cuiuſcunque ſtatus,gradus,aut ordinis,& con tio.
B ditionis fuerint,qui auſu temerario præſumpſerint in ſermo-
nibus ad populum,ſeù aliàs quomodolibet approbare ſupe-
rius improbatas,& damnatas aſſertiones, aſſerendo veras eſ-
ſe,aut dictos libros pro veris legendo,tenendo, vel habendo;
poſtquàm de præſentibus noticiam habuerint, excommuni- Excommu
cationis ſententiam,& æternæ maledictionis pœnam,eo ipſo nicatio.
incurrant: à qua ab alio, quàm à Romano Pontifice, & illius
proprio ore,expreſſa cauſa huiuſmodi, propter quam Cenſu-
C ras prædictas incurrerint (niſi in mortis articulo conſtituti)
nequeant abſolutionis beneficium obtinere.

¶ Item motu,ſcientia,& auctoritate ſimilibus,ſimili pœnæ,
ac Cenſuræ ſubiecit eos,qui auſi fuerint aſſerere contrariam
opinionem,tenentes,videlicet,glorioſam Virginem Mariam,
cum originali peccato fuiſſe conceptam,hæreſis crimen, vel
peccatum incurrere mortale; cùm nondum ſit à Romana Ec
cleſia,vel Apoſtolica Sede deciſum. Non obſtantibus in con-
D trarium facientibus quibuſcunque.B.fo.74.Et ffo.158.conceſ
ſione.376.

ALEXANDER 6.confirmauit Bullam ſupradictam Sixti 9
in.§.8. inſerendo illam de verbo ad verbum; ac dando
deſuper iudices: cum magnis clauſulis, & non obſtantijs. B.
fo.74. Et ffo.158.conce.336.

IVLIVS ſecundus conceſſit plures Indulgentias in fauo- 10
E rem Conceptionis Beatæ Virginis,prout habentur in di- Indulg.
ctione,Indulgentiæ quoàd ſeculares.7.§.3.

¶ IDEM Iulius edidit Regulam Monialium Conceptionis
Beatæ Virginis, prout latè in fine libris huius ponitur; quia
nullibi reperi eam impreſſam.

LEO 10. conceſſit,quòd tempore interdicti,quauis aucto 12
ritate,& ex quibuſuis cauſis, pro tempore appoſiti, in

Particularis pro Hiſpania. quibuſuis Hiſpaniæ Eccleſijs, ac locis, à primis veſperis diei A
Feſti Conceptionis, vſque ad illius totalem Octauam incluſi-
uè, Miſſas, & alia diuina officia, apertis ianuis, & pulſatis cam
Interdictũ panis, atque alta voce (excommunicatis duntaxat, & nomi-
natim interdictis expulſis) celebrare poſſint. Et quòd ſingu-
li Chriſti fideles non excommunicati, nec nominatim inter-
dicti, ad Miſſas, & alia diuina officia audienda, præfato tem-
pore admitti liberè, & licitè poſſint. B. ffo. 24. conc. 67.

12 ¶ IDEM Leo conceſſit multas, & magnas Indulgentias, in- B
Indulg. tuitu immaculatæ Conceptionis Beatæ Virginis Mariæ, tàm
Fratribus, quàm ſecularibus; quas reperies vnà cum multis
alijs Indulgentijs, infra in dictione, Indulgẽtiæ plenariæ quò-
ad Fratres. §. 18. & 19. Et in dictione, Indulgentiæ quòad ſecu
lares. §. in omnibus. §.

CAPVCCINI ANNOTATIO. C

Cõc. Trid. *IN Concil. Trid. Seſſ. 5. Decreto de peccato originali in fine,
poſtquam tractauit materiam peccati originalis, concludit di-
cens. Declarat tamen hæc ipſa ſancta Synodus, non eſſe ſuæ
intentionis compræhendere in hoc Decreto, etiam vbi de pec-
cato originali agitur, Beatam, & immaculatam Virginem Mariam Dei
Genitricem; ſed obſeruandas eſſe Conſtitutiones Felicis recordationis
Sixti Papæ 4. ſub pœnis in eis Conſtitutionibus contentis, quas in-
nouat.* D

Not. rationes prę cõceptione. *Nota verba Concilij, quomodo videtur inclinari ad tenendam Conce-
ptionem: ait. n. Non eſſe intentionis ſuæ compræhendere in hoc Decre-
to, &c. etiam illud verbum (Immaculatam) & Eccleſia facit de ea of-
ficium, & iam Feſtum, in Calẽdario Romano ſanctorum, apponitur men-
ſe Decembri die Octaua. Innumerabilesq; Indulgẽtias eius confraterni-
tati concedit, &c.*

Conſt. 119 *Et Pius V. in Conſt. Speculum Domini, anno Domini. 1570. emana-
Bulla Pij V. pro Cõcept. ta, ſtatuit dicens. Motu proprio, Statutum Felicis recordationis Sixti 4.
prædeceſſoris noſtri, ſuper ea re à præfata Synodo innouatum, Apo-* E
*ſtolica auctoritate, tenore præſentium confirmamus, & approbamus,
atquè vt deinceps efficacius à cunctis obſeruetur; perpetuò Statuimus, &
Ordinamus, quatenus nemo cuiuſcunque Ordinis, gradus, conditionis,
vel dignitatis exiſtat, in popularibus concionibus, vel vbicunque
promiſcua virorum, & mulierum multitudo conuenire ſolet, de hu-
ius controuerſiæ altèrutra parte diſputare rationibus, vel Docto-*

rum

A *rum auctoritate, aſſerendo propriam ſententiam, & contrariam refellendo, aut impugnando, vel de hac ipſa quæſtione cuiuſuis pietatis, aut neceſſitatis prætextu, vulgari ſermone ſcribere, vel dictare præſumat. Qui contrafecerit, ſuſpenſionis pœnam à diuinis, abſq; noua declaratione ipſo facto incurrat, ſi modo fuerit in ſacris cõſtitutus, & quocũq; præterea gradu, ſiuè dignitate, vel adminiſtratione fungatur, illis omnibus ſit ipſo Iure priuatus, & ad eadem, vel ſimilia munera obtinenda, vel obeunda, perpetuæ inhabilitatis cẽſuræ etiam ipſo facto ſit obnoxius, ſuper quibus, niſi à Romano Pontifice pro tempore exiſtente diſpenſari, ſiuè abſolui non poſſit.* Pœna ſuſpenſus.

B

Cæterum, quamdiu per Apoſtolicam Sedem altera pars diffinita non fuerit, Oppoſitaque ſententia condemnata, liceat viris doctis in publicis accademiæ diſputationibus, ſiuè Generalium, aut Prouincialium Capitulorum, vel vbi alias interſunt, qui rem capere poſſunt, nec ſcandali vlla ſubeſt occaſio, de illa quæſtione diſſerere, argumentis, vtramlibet partem, vel aſſerere, vel impugnare; dum tamen, ne citrà, veluti erronea præiudicetur ſeruenturquè illa omnia, quæ à prædicto Sixto Prædeceſſore noſtro ſtatuta ſunt, &c.

C

Sixtus V. omnibus, & ſingulis Monialibus Conceptionis B.M. Virginis, ac omnibus, & ſingulis alijs vtriuſque ſexus Chriſti fidelibus, verè pœnitentibus & confeſſis, qui ſingulas, ſeù quamlibet Eccleſiarum Monaſteriorum Monialium huiuſmodi, in feſto Conceptionis eiuſdem Beatæ Mariæ à primis veſperis, vſque ad occaſum ſolis eiuſdem feſti, annis ſingulis deuotè viſitauerint, & ibi pro pace inter Chriſtianos Principes conſeruanda, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione, Hæreſumque extirpatione, pias ad Deum preces fuderint, ſi eo die ſanctiſſimum Euchariſtiæ ſacramentum ſumpſerint, Indulgentiam plenariam, & omnium peccatorum ſuorum remiſſionem, quòad eos omnes, perpetuò ill.s omnibus concedimus, & largimur, vt in Conſtit. 42. Expoſitum nobis. ann. 1586. edita. Indul. ple. pro Moniał. ſ.m. Cõcep. & ſecularibus.

D

¶ CONCILIVM.

E

CONCILII Conſtantieñ. decretum, circa obſeruãtiam Fratrum Min. quo tempore, & quomodo emanauit, conſultè, ſalubriterq; ſeparans Fratres Obſeruantes à Conuentualibus, habetur ſub autentico. B. fo. 25. Et ffo. 109. conce. 236. 1 Obſeruantia.

MARTINVS 5. approbauit Decretum prædicti Concilij Conſtantienſis, quòad ſeparationem Fratrum a

Minorum Obſeruantiæ.B fo.36.Et ffo.120.conce.260. A

3 SACROSANCTA Generalis Synodus Baſilienſis confirmauit decretum Concilij Conſtantienſis,ſuper obſeruantia Fratrum Minorum.B.fo.39. Et ffo.123.conce. 270.

4 ¶ Prædicta Synodus, ſeu Concilium Baſilieñ. determinauit veritatem immaculatæ Conceptionis Beatæ Virginis, vt

Cóceptio Virginis. habetur ſuprà in dictione, Conceptio. §. 1. Et ffo.40. conceſſione,45.

5 NICOLAVS 5. fecit confirmationem copioſisſimam Cõcilij Baſilienſis; vt habetur latisſimè. b.ffo.44.conceſſione.49. B

6 LEO 10. in Concilio Lateranenſi, edidit quandam Bullã magnam, ſuper moderationem Priuilegiorum, per Sedem Apoſtolicam Fratribus Mendicantibus, & alijs Religioſis conceſſorum.

Collector. ¶ Sed quia huiuſmodi modificationes, ſeu reſtrictiones, aut reuocationes, ponuntur ſparſim in hoc Compẽdio, ſub diuerſis dictionibus, iuxta diuerſitatem materiarum, quas præfatæ modificationes tangunt; ideò non ponuntur hic inſimul. Attamen qui voluerit dictam Bullam ad longum videre, reperiet eam in ſupplemento. ffo.25. C

7 ¶ IDEM Leo poſteà reualidauit, & in priſtinum ſtatum

Priuilegia reſtituit, omnia Priuilegia Fratrum Minorum Obſeru. quòad forum conſcientiæ tantùm, & hoc ſolùm Oraculo viuæ vocis. D

Collector. ¶ Sed quia huiuſmodi Oraculum non potuit haberi tempore impresſionis ſupplementi Priuilegiorum; ideò hic ad litteram ponetur, prout continetur in regiſtro Ordinis, facto tempore Reuerendisſimi Patris, Fratris Franciſci Licheti Miniſtri Generalis, ex cuius perſona, ſic ibidem habetur.

¶ Anno Domini 1519. in Vigilia Viſitationis Beatæ Mariæ Virginis, dum eſſem in præſentia, & conſpectu Sanctisſimi Domini noſtri, domini Leonis Papæ decimi, ipſe Pontifex liberaliter confirmauit omnia Priuilegia Ordinis, in foro cõſcientiæ tantùm: ita quòd in foro conſcientiæ eiſdẽ vti poſſumus; ſicut ante Concilium Lateranenſe vltimatè celebratum. Non obſtantibus quibuſcunque in dicto Concilio Ordinatis, vel determinatis, aliter, vel in contrarium diſponentibus. Hæc in Regiſtrò Ordinis habentur, in actis præfati Reuerendisſ.P.Fr. Franciſci Licheti Geñ. Miniſtri, ad litteram. E

¶ Ad

A ¶ Ad ampliorem etiam certitudinem præfatæ reualidationis Priuilegiorum noſtrorum, facit, quòd prædictus Reuerendisſimus Pater Generalis Miniſter teſtatus eſt, aliàs ſuis litteris autenticis; ſe impetraſſe à prædicto Sanctisſimo Domino Leone. 10. viuæ vocis oraculo, quòd Fratres vtantur omnibus Priuilegijs (etiam viuæ vocis oraculo Ordini concesſis) in foro conſcientiæ duntaxat, etiam non obſtante vndecima Sesſione Concilij vltimi Lateranenſis. Et in fine B Litterarum teſtimonialium, vbi continebatur prædicta Conceſſio, erat poſitum. Datum in loco Araceli: 20. Iulij. 1519. Frater Franciſcus Lichetus de Brixia, Generalis Miniſter totius Ordinis Sancti Franciſci, manu propria ſubſcripſi, & ſigillo maiori officij mei corroboraui.

¶ Notandum eſt etiam, quòd adhuc pro foro exteriori videntur reualidata noſtra Priuilegia, prout determinauit quidam iuris Doctor inſignis, ſuper hoc conſultus, & plenè infor- Collector. C matus. Et hoc virtute cuiuſdam Breuis per eiuſdem Leonem decimum concesſi Fratribus Ordinis Prædicatorum: poſt præfatum Concilium, vbi fecit eis amplisſimam communicationem omnium Priuilegiorum conceſſorum, & concedendorum alijs Fratribus Mendicantibus; & Motu proprio illa de nouo concesſit, cum magnis non obſtantijs, prout ſequuntur. Non obſtantibus quibuſcunque Apoſtolicis ſuſpenſionibus, reuocationibus, & reſtrictionibus, ſiue conſtitutionibus, ordinationibus, necnon in Prouincialibus, & Synodali- D bus Concilijs editis, ſpecialibus, vel generalibus, &c. B. fffo. 69. conce. 219.

¶ Circa quas derogationes eſt aduertendum, & notandũ, quòd cum ſecundum iura, verba poſita in litteris Apoſtolicis debeant aliquid operari, ſequitur, quòd per præfata verba eſt derogatum Concilio Lateranenſi, quoad ea quæ tangunt reuocationem Priuilegiorum dictorum Fratrum. Ali- E ter enim nihil pœnitus operarentur dicta verba. Vide etiam ad idem, in principio ſummarij Bullæ Aureæ. fffo. 135. Ad hoc etiam facit, quod infra ponitur in dictione, Interdictum, in fine. Et in dictione Priuilegia, in quæſtionibus propè finem poſitis.

¶ Inſuper, ad ampliorem certitudinem præmiſſæ reualidationis, confert Cõfirmatio, & noua Concesſio Priuilegiorum. per Clementem. 7. nuper facta cum derogatione quorũ-

cunque reuocationum, aut caſſationum, in quibuſuis litteris Apoſtolicis contentarum, prout in dictione Communicatio Priuilegiorum.§.19.poſitum eſt. A

ANNOTATIO CORDVBAE.

QVÒAD §.7.*circa ea quæ ibi Collector notat, vide ea quæ haben tur notata infra tit. Priuilegia,§.15.& §.32.&c.*

¶CONCORDIA. B

1 BONIFACIVS 8. ſtatuit, quòd pactum cum Recto-
re Parochialis Eccleſiæ, ſic factum à Monachis, ſeu
Ex iure cōi Fratribus, ne aliquos, vel certos ipſius Eccleſiæ Pa
rochianos recipiant ad Eccleſiaſticam ſepulturã,
Sepultura. omnino ſeruare debeant; quamquam ſepultura libera in
Monaſterijs huiuſmodi, ab Apoſtolica Sede indulta ſit, & illi C
apud Monachos, ſeu Fratres elegerint ſepeliri; cùm per dictũ
pactum, Indulto huiuſmodi derogetur. Habetur in iure com-
muni.c.pactum.lib.6.

¶IDEM Bonifacius ſtatuit, compoſitiones, & pacta cum Prælatis, Capitulis, Rectoribus, & perſonis Eccleſiarum, Ciuitatum, Caſtrorum, vel Villarum, & locorum, in quibus domus, ſeu habitationes eorum exiſtunt; ſuper iuribus Parochialibus, vel alijs quibuſcunq; articulis, à Prioribus Conuẽ- D tualibus, ſeu Guardianis Fratrum Prædicatorum, & Minorum, aliorumq; Mendicantium facta, vel approbata, de ſuorum Conuentuum conſilio, & aſſenſu (dum tamen aliàs ſint licita, & honeſta) debere ab ipſis Fratribus, in locis, in quibus fuerint facta, inuiolabiliter obſeruare; non obſtante, ꝙ Magiſtri, vel Miniſtri, aut Prioris Generalium, ſeu Prouincialium prædictorum non interuenerit in eiſdem aſſenſus. Nec ab ipſorum Generalibus, vel Prouincialibus Capitulis E extiterint approbata, ſeu quòd Sedes Apoſtolica, in his, quæ per prædictos Fratres facta fuerint, auctoritatem ſuam non præſtiterit, vel aſſenſum. Habetur hoc in. c. Quia ex eo. de pactis.lib.6.

LEO 10. fecit concordiam nouisſimam inter Fratres Minores Obſeruantes, & Conuentuales eiuſdem Ordinis, in Capitulo Generaliſſimo, in Vrbe Roma celebrato, quàm

ſtrictè

A ſtrictè præcepit obſeruari, dando ſuper hoc Conſeruatores, omnes Eccleſiarum Prælatos, cum magnis clauſulis, & non obſtantijs fortiſsimis. B.ſſſo.32. conceſſ.114.

¶ IDEM Leo præcepit cunctis Eccleſiarum Prælatis, vt cõpellant Fratres Minores Conuentuales, ad ſeruandum Bullã dictæ Concordiæ vltimæ, quoties à Fratribus regularis Obſeruantiæ fuerint requiſiti. Super quo ponit grauiſsimas Cẽſuras, & pœnas, tàm Prælatis Eccleſiarũ, quàm Fratribus Cõ 4
B uentualibus. B. ſſſo.39.conceſſ.127.

¶ Aduerte, quòd contenta in huiuſmodi Concordia, quia ſunt multa, & varia, ponuntur ſparſim in varijs dictionibus, iuxta materias, quibus pertinent, & ideò hic nõ ponitur aliquid in particulari de ipſa Cõcordia. Ponuntur autem complura ex ibidem contentis, in dictione, Conuentuales Fratres, in multis. §. Collector.

¶ De alijs Concordijs, & Conuentionibus antiquis, inter C præfatos Fratres, diuerſis temporibus, à diuerſis Pontificibus factis, nullam hic facimus mentionem, quia iam nullius ſunt momenti. Aliquibus tamen videtur dubium, vtrum pœnæ circa receptionem Fratrum noſtrorum à Cõuentualibus, & econtra, maneant, quia ſunt formidabiles. Sed circa reformationem Conuentuum, benè videtur quod non maneant.

¶ Reliqua circa materiam Concordiæ, vide infra in dictione, Conuentiones, & in dictione Pacta, quia ſub ijs nominibus loquuntur Conceſsiones, quæ ad hunc propoſitum atti- Collector.
D nent.

ANNOTATIO CORDVBAE.

QVÒAD. §. 3. & 4. *Notandũ, quòd Leo 10. ſtatuit ſub cenſuris, quòd nulli Fratres noſtri Ordinis Obſeruantes, ſeu Cõuentuales, quoſcunq; appellent bulliſtam, &c. vel alio nomine irriſorio, ſeu irriſoriè, vt habetur in Cõpendio tit. obſeruantes. §. 7. &c.*

E

CONFESSIONES, ET CONFESSORES.

¶ *Diſtinctio materiæ Confeſſionum, & Confeſſorum.*

ATTENDAT prudens lector, quòd circa materiam Confeſsionum, & Fratrum Confeſſorũ, reperiuntur complura, & diuerſa in Priuilegijs Fratrũ Minorum, & aliorum mendicantiũ, quæ in duas par- Collector.
tes

tes principales diuidi poſſunt. Nam quædam pertinent pręciſè ad perſonas prædictorum Fratrum; & alia tangunt perſonas ſecularium. ¶ Et primò illa, quæ ſpectant præciſè ad perſonas Fratrum, ſub diuiduntur. Quædam enim concernunt perſonas, quibus præfati Fratres poſſunt, & debent cõfiteri ordinariè. Et hæc habentur ſupra in dictione, Abſolutio ordinaria quò ad Fratres, in omnibus.§. Et hic infra §.1. & 5. & 7. Alia reſpiciunt eorumdem Fratrum Confeſſiones, & Abſolutiones extraordinarias, quæ, ſcilicet, ſolùm in aliquibus Feſtiuitatibus, & nonnullis alijs diebus fieri poſſunt. Et iſta continentur ſupra, in dictione, Abſolutio quòad Fratres extraordinaria. A B

¶ Secundò, illa quæ tangunt perſonas ſecularium, etiã ſub diſtinguntur. Quædam namq; iſtorum attinent ad inſtitutionem Fratrum, qui Confeſſiones ſecularium audire debent. Hęc autem ponuntur infra.§.4. & 6. Et ſupra in dictione, Abſolutio quòad ſeculares primò, habentur aliqua, quæ ad pręfatam inſtitutionem pertinẽt in.§.6. & in ſequentibus vſq; ad. §.12. & in 17. ac. 19. Alia autem pertinet ad huiuſmodi Fratrum Confeſſorum præſentationem, Epiſcopis, ſeu Ordinarijs faciendam; & ad auctoritatem, quam ſic inſtituti, & pręſentati habent ad abſoluendum, etiam à caſibus reſeruatis. Et de ijs habetur latè ſupra, in dictione, Abſolutio quòad ſeculares. 1. & 2. in multis. §. imò ferè in omnibus. Ac ſimiliter habetur circa hoc, infra.§.2. ¶ Nonnulla inſuper attinent ad huiuſmodi Fratres Confeſſores, exiſtentes in terris infideliũ, prout ponitur infra.§.9. & 10. C D

1 Prohibitio pro Fratribus Mend. CLEMENS Quartus inhibuit vniuerſis Eccleſiarũ Pręlatis, & alijs quibuſcũq;, ne confeſſiones Fratrum Mi. præſumant, eorũ Prælatis inuitis, audire. B. fo.58. Et ffo.142. conceſſ.338. Et idem habetur quòad Carmelitas. B. ffo.186. conceſſio. 475. Et quò ad Fratres Prædicatores. B. ffo. 238. conceſſione 563.

2 Ex iure cõmuni. BONIFACIVS octauus, & Clemens 5. circa Fratres Cõfeſſores, fecerunt ſequentem Cõſtitutionem. Statuimus, & ordinamus, vt in ſingulis Ciuitatibus, & Diœceſibus, in quibus loca Fratrum Prædicatorum, & Minorum conſiſtere dignoſcuntur; vel in Ciuitatibus, & Diœceſum locis, ipſis vicinis, in quibus loca huiuſmodi non habentur: Magiſtri, Priores, Prouinciales Prædicatorum, aut eorum Vicarij, & E

Gene-

A Generales, & Prouinciales Miniſtri, & Cuſtodes Minorum Ordinum prædictorum, ad præſentiam Prælatorum Eccleſiæ eorundem locorum ſe conferant, per ſe, vel Fratres, quos ad hoc idoneos fore putauerint; humiliter petituri, vt Fratres, qui ad hoc electi fuerint, in eorum Ciuitatibus, & Diœceſibus, confeſsiones ſubditorum ſuorum, confiteri ſibi volentium, audire liberè valeant, & huiuſmodi confitentibus (prout ſecundum Deum expedire cognouerint) pœnitentias

B imponere ſalutares, atque eiſdem beneficium Abſolutionis impendere, de licentia, gratia, & beneplacito eorundem. Ac deindè præfati Magiſtri, Priores, Prouinciales, & Miniſtri Ordinum prædictorum, eligere ſtudeãt perſonas ſufficiẽtes, idoneas, vita probatas, diſcretas, modeſtas, atq; peritas ad tam ſalubre miniſterium, & officium exequendũ. Quas ſic ab ipſis electas, repręſentent, vel faciant repręſentari Pręlatis, vt de eorum licentia, gratia, & beneplacito, in Ciui-

C tatibus, & Diœceſibus eorũdem, huiuſmodi perſonæ ſic electæ, confeſsiones confiteri ſibi volentium audiant, imponant pœnitentias ſalutares, & beneficium abſolutionis impendãt, prout ſuperius eſt expreſſum: extra Ciuitates, & Diœceſes, in quibus fuerint deputati (per quas eos volumus, & non per Prouincias deputari) confeſsiones nullatenus audituri. Numerus autem perſonarum aſſumendarum ad huiuſmodi officium exercendum eſſe debet, prout vniuerſitas Cleri, & Po-

D puli, ac multitudo, vel paucitas exigit eorundem. Et ſi ijdẽ Prælati petitam licentiam confeſsionum huiuſmodi audiendarum cõceſſerint, illam, præfati Magiſtri, & Miniſtri, & alij cum gratiarum recipient actione. Dictæq; perſonæ ſic electæ commiſſum ſibi officium exequantur. Quòd ſi fortè iam dicti Prælati, quemquam ex dictis Fratribus præſentatis eiſdem, ad huiuſmodi officium nollent habere, vel non ducerent admittendũ, eo amoto, vel ſubtracto, loco ipſius, ſimiliter eiſ-

E dem præſentandis Prælatis, poſsit, & debeat alius ſubrogari. Si verò ijdem Prælati, præfatis Fratribus ad confeſsiones (vt præmittitur) audiendas electis, huiuſmodi exibere licẽtiã recuſauerit, Nos ex nunc, ipſis, vt confeſsiones ſibi confiteri volentium liberè, licitèq; audire valeant, & eiſdẽ pœnitentias imponere ſalutares, atq; eiſdem beneficium abſolutionis impartiri, gratiosè cõcedimus, de plenitudine Apoſtolicæ poteſtatis. Per huiuſmodi autem Conceſsionẽ, nequaquam

quam intendimus, perſonis, ſeu Fratribus ipſis, ad id taliter deputatis, poteſtatem in hoc impendere ampliorem, quam in eo, Curatis, vel Parochialibus Sacerdotibus eſt à iure conceſſa, niſi forſan eis Eccleſiarum Prælati, vberiorem in hac parte gratiam ſpecialem ducerent faciendã. Habetur in Clementina, Dudum. de ſepulturis. A

3 Pro Fratribus Mi. & Prædicat. Euchariſt. Vnctio extrema.

BENEDICTVS II. ſtatuit, ſeu conceſsit ſequentia circa confeſsiones, ſcilicet, quòd Fideles confeſsi Fratribus Prædicatoribus, & Minoribus, non teneantur eadem peccata proprijs Sacerdotibus confiteri. Et quòd Sacerdotes ipſi, taliter confeſsis, & abſolutis, aſtricti ſint, miniſtrare Euchariſtiæ, & extremæ vnctionis ſacramenta. Et quòd ſuper confeſsione facta Fratribus memoratis (cùm hic de confitentis ſolius præiudicio, ſi falſum dicat, agatur) in iudicio animę, ſeu pęnitentiali foro, ſtetur ſimplici verbo illius, qui ſacramenta prædicta petit, & dicit dictis Fratribus ſe confeſſum. Sed hoc, duobus caſibus exceptis, ſcilice, ſi Sacerdos aſſerat illum eſſe excommunicatum, aut notoriè peccatorem. B. fo. 126. Et ffo. 203. conc. 502. B C

Collector. ¶ Aduertendum eſt, quòd ſecundum quoſdã, prædicta Bulla Benedicti II. quæ incipit Inter cunctas, in nullo fuit reuocata per Clementinã, Dudum, de ſepulturis; niſi quòad pręſentationem Confeſſorum Epiſcopis faciendam, & declarationem caſuum Epiſcopis reſeruatorum. Primum iſtorũ, ſcilicet, præſentatio ſeruari debet, prout in prædicta Clementina continetur, aut ſaltem forma per Innocentiũ 8. conceſſa. Secundum vero, ſcilicet, caſuum determinatio, manet in ſuo vigore, propter reualidationem Sixti 4. ſuprapoſitam, in dictione Abſolutio, quòad ſeculares. 2. §. 7. D

Alijs tamen, & fortè melius videtur, quod in totum fuit reuocata, vt clarè patet, per Clementinã, Dudum; & ideò quòad caſus, fecit nouam Conceſsionem Sixtus.

4 Ex Priuil. Carlitarũ Inſtitutio Confeſſorum.

SIXTVS 4. conceſsit Ordini Carmelitarum, vt Generalis per ſe, & Prouinciales, in ſuis Capitulis Prouincialibus, cum Diffinitoribus ipſorum Capitulorum, poſsint, auctoritate Apoſtolica, Fratribus eiuſdem Ordinis Sacerdotibus, in ſacra pagina eruditis, examinatis, & approbatis ab eis, officium Prædicationis committere. Necnon tàm ipſis, quàm alijs Fratribus dicti Ordinis, ad id idoneis, audiendi confeſsiones, & abſoluendi confitententes, ac iniũgendi eis E

pœ-

A pœnitentias ſalutares, ſimiliter officium committere. B. fo. 101. Et ffo. 185. conceſſ. 463. Simili modo continetur in Mari magno Auguſtinienſium. B. fo. 244. conceſſ. 589.

¶ Nota, quòd in Priuilegijs aliorum Fratrum Mendicantiũ, non reperitur ſimilis conceſsio, quòad inſtitutionem Cõfeſſorum, vt credo. Et ideò, virtute communicationis Priuilegiorum, ſolummodò poterunt Miniſtri prouinciales Fratrũ Mino. & Priores prouinciales Fratrum Prædicatorũ, in ſuis B Capitulis prouincialibus, committere Fratribus ſuis officia prædicandi, & confeſsiones audiendi, niſi aliud Priuilegium habeant. Collector.

¶ Verum eſt tamen, quòd de iure communi, Prouinciales poſſunt inſtituere Cõfeſſores, per Clementinam, Dudũ. Quòd autem non faciant niſi in Capitulis Prouincialibus, hoc eſt, propter prohibitionem Statutorum ſuorum.

¶ IDEM Sixtus fecit quandam conceſsionem pro Fratribus itinerantibus, vt poſsint cõfiteri quibuslibet Sacerdotibus, etiam ſecularibus, de licentia ſuorum Prælatorum, prout habetur ſupra in dictione, Abſolutio ordinaria quòad Fratres in. §. 35. 5

C

INNOCENTIVS 8. ſtatuit, ſub grauibus Cenſuris, & pœnis, ne quiſquam Fratrum Min. Obſeruãtiæ, ſine ſuorum Superiorum licentia, ac deputatione, & inſtitutione, officiũ Confeſſoris Monialiũ, vel Sororum Tertij Ordinis, aut aliarum quarumlibet conſimilium, ſeu temporalium dominorũ, D & aliarum perſonarum ſecularium, & regularium vtriuſq; ſexus aſſumere, & exercere præſumãt, & ſi ad id Apoſtolica auctoritate deputarentur. B. ffo. 157. conc. 375. 6 Prohibitio pro Fratribus ſubditis.

¶ IDEM Innocentius ſtatuit, quòd de cætero perpetuis futuris temporibus, quæcunq; perſonæ Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini, Congregationis regularis Obſeruantiæ, Prouinciæ Hiſpaniæ, qui nunc ſunt, & pro tempore erunt, E prætextu Bullæ Cruciatæ, aut cuiuſuis alterius facultatis, eis, & cuilibet earum, per Sedem Apoſtolicam, ſeu eius Legatos, ſub quibuſuis verborum formis cõceſſę, & quæ forſan concedi contigerit in futurum, alium quam Priorem, vel Superiorem ſuum, aut aliquem ab eodem Priore, vel Superiore, ex eis deputatis, pro tempore, Confeſſoribus, in ſuum Confeſſorem eligere nequeant. b. ffo. 264. conceſſ. 683. 7 Pro Auguſtinienſib.

¶ Aduerte, quòd huiuſmodi Conceſsio, eſt iam communicata

Collector cata toti Ordini per Iulium. Vide ſupra, in dictione, Cōmunicatio Priuilegiorum. §. 22. A

8 De Tertia-rijs. Sacramēta. ALEXANDER 6. conceſsit Generali, & Prouincialibus, ac Cuſtodibus Ordinis Minorum de Obſeruātia, vt in locis, in quibus Fratres Conuentuales, vel de Obſeruantia dicti Ordinis commodè haberi non poſſunt; Fratribus, & Sororibus Tertij Ordinis, vbicunq; vltra montes commorātibus (de conſilio aliquorum Fratrum) Confeſſores presbyteros ſeculares, vel aliorum Ordinum regulares, honeſtos, deputare valeant; quibus confiteri, & ab eis quæcunq; eccleſiaſtica ſacramenta recipere poſſint. B. fo. 29. Et ffo. 123. cōc 269. B

Collector. Reſolutio ¶ Epilogatio materiæ Confeſsionum Fratrum Mi. eſt iſta, quòd huiuſmodi Fratres non poſſunt confiteri, niſi ſuis Prælatis, vel alijs Fratribus eiuſdem Ordinis, de eorundem Prælatorum licentia, etiam ſi habeant aliqui licentiam generalem audiendi confeſsiones. Sed dum itinerant, & non habent ſocium Confeſſorem, poſſunt confiteri Fratri alterius Ordinis, ſeu clerico ſeculari, habita licentia Prælatorū, aut præſumpta rationabiliter; ita quòd non fiat in fraudem, & dicāt poſtea Prælato ſuo. C

Pro Confeſſ. ſimplicibus. ¶ Aduerte, quòd in fauorem Confeſſorum ſimplicium, habetur quædam notabilis Cōceſsio ſupra, in dictione Abſolutio ordinaria quòad Fratres. §. 28.

¶ Sequuntur aliqua ſpectantia ad Fratres confeſſores: in terris infidelium exiſtentes. D

9 Excōicat. abſolutio. GREGORIVS 9. cōceſsit Fratribus Mi. euntibus ad partes infidelium, ſeu ibidem exiſtentibus, vt in terris illis, ſit eis licitum communicare cum excommunicatis, in ijs quæ ad ſalutem animarum pertinent. Quibus etiam, dūmodò ſint latini, & Apoſtolicæ Sedi obediāt, Fratres prædicti, qui fuerint presbyteri valeant (congrua ſatisfactione præmiſſa) ſecundùm formam Eccleſiæ, abſolutionis beneficium impartiri. b. fo. 20. Et ffo. 22. conc. 3. E

10 Abſolutio. ¶ IDEM Gregorius conceſsit prædictis Fratribus, ad terras infidelium proficiſcentibus, vt eos, qui per apoſtaſiā, aut ſciſma, vel hæreſim à fide receſſerunt, & inter Saracenos habitant, poſsint abſoluere, ac reconciliare per gratiam pœnitentiæ ſalutaris, ſi ad obedientiam Eccleſiæ Romanæ voluerint redire. b. fo. 20. Et ffo. 22. conc. 4.

Collector ¶ Circa præfatas Conceſsiones videtur dubium, vtrum

fue-

A fuerint temporales, vel perpetuæ.

ANNOTATIO CORDVBAE.

QVO AD. §. 4. *Notandum, quòd per hoc Priuilegium Sixti 4. quod ibi ponitur, non eximuntur Fratres à præſentatione facienda Ordinarijs, vt patet in eorum Mari magno, in lib. Ordinis, in 2. tract. de qua præſentatione agitur in Compendio tit. Præſen-*
B *tatio Confeſſorum, ibi videatur, &c.*

CAPVCCINI ANNOTATIO.

QVANTVM *ad Confeſſores, & Confeſſionum audientiam, ſunt notanda aliqua, quæ hodie propter cap. 15 ſeſſ. 23. Cōcilij Tridentini, & alia Decreta obſeruari debent.* Cōc. Trid. declaratio
Primò, enim dicit. Omnes Sacerdotes in ſua ordinatione ac- Prout habetur i Catecheſi Neapolitana.
C *cipere poteſtatem abſoluendi à peccatis, quia in habitu poteſtatē ligandi, & ſoluendi, non autem in actu recipiunt; nam deeſt eis materia, in quam exercere poſſint talem poteſtatem. Cùm verò approbantur ab Ordinario conſequuntur poteſtatem iuriſdictionis, aut ſaltem, ſi non acquirant nouam iuriſdictionem, acquirunt materiam ſubiectam, ſecundum Medinam, quia Plebs eis ſubijcitur, ſecundum quod Superioribus placuerit; & ita ſentiunt omnes, tàm Theologi, quā Canoniſtæ; eſt enim forū pœnitentiale, iudicium quoddam ſpirituale inter pœnitentem, & Deū.*
D *Secundò, Decernit, Nullum Sacerdotem, tàm ſecularem, quàm regularem poſſe alicuius pænitentis, ſiuè laici, ſiuè Sacerdotis confeſſiones audire, nec ad id idoneum reputari, niſi habuerit Eccleſiam Parochialem, aut per examen, ſeu aliàs idoneus ab Epiſcopo iudicetur, & approbationē in ſcriptis, quæ gratis detur obtineat; non obſtantibus Priuil. etc.*
Scire debes quantum ad laicos, quòd omnes Rectores animarum, ante Concilium poterant omnes, & quoſcunq; ſimplices Sacerdotes (non interdictos tamen) etiam Regulares admittere, ad audientiam confeſſio-
E *num, ſuæ tamen Parochiæ per cap. omnis vtriuſq; ſex. De pænit. & remiſſ. & quamuis gloſſ. huius Decretalis, & gloſſ. Clem. 1. de Priuileg. & nonnulli alij Iuriſtæ ſenſerint, Parochianos licentiatos à ſuo Parocho, non potuiſſe confiteri, niſi habenti curam animarum, tamen Theologi, cū praxi in vſu recepta, oppoſitum ſemper aſſeruerunt. Nam aliàs ſequeretur, quòd Epiſcopi, qui habent à iure licentiā, vt poſſint eligere ſibi confeſſarium, non poſſent eligere quemcunq; ſimplicem Sacerdotem. Item ſequeretur, quòd nec conceſſio Epiſcopi, alicui ſubdito facta de eligendo* In cap. ne pro dilat. de pænit. lib. 6.
con-

confeſſarium, & gratia facta à Papa per Bullas cuiuſcunq; accipienti, vt poſſit eligere confeſſarium quem voluerit, foret valida, quæ omnia ſunt abſurda. A

Hodie tamen (& eſt nouũ ac ſingulare) videns Sancta Synodus Tridentina, quòd Parochi plurimi, ſuæ conſcientiæ prodigi, ad audientiam confeſſionum animarum, & ouium ſibi commiſſarum, multos ignaros admittebant, Idcircò tẽperauit cap. omnis vtriuſq; de pœnit. & decreuit, Neminem Parochorum, poſſe quempiam ad audientiam confeſſionũ ſuarum animarum eligere poſſe; niſi talis Sacerdos, ſiuè ſecularis fuerit ab Ordinario approbatus, nempæ, aut per Collationem Eccleſiæ Parochialis, aut aliàs per examen idoneus iudicetur. B

Et quidem hodie vnus Parochus, non poteſt cõfeſſiones Parochianorũ, alterius Parochiæ audire; niſi aut ab ipſo met Parocho proprio, aut ab Epiſcopo licentiam obtinuerit, alias abſolutio nihil valet.

Alij verò ſimplices Sacerdotes, ſiuè Seculares, ſiuè Regulares ab Epiſcopo duntaxat approbati, poſſunt indifferenter ad ſe confluentes pœnitẽtes, ſubiectos tamen illi Epiſcopo (hoc eſt quantũ ad Confeſſores ſeculares, ſecus de Regularibus, qui etiam non ſubditos poſſunt abſoluere, vt dixi ſupra in verbo Abſolutio) ſine alia licentia Parochorum abſoluere; niſi aliud Epiſcopo ordinare viſum fuerit. C

Secundò, Notandum, quòd omnes Religioſi præſumentes abſoluere excõmunicatos à Canone, niſi in caſibus à iure expreſſis, aut gratia Sedis Apoſtolicæ conceſſis, vel excommunicatos à ſententijs per Statuta Prouincialia, vel Synodalia, ſunt ipſo facto excommunicati, & abſolutio reſeruatur Papæ, vt habetur in Clement. de Priuileg. cap. Religioſi & D. Anton. 3. p. tit. 24. cap. 54. declarat, & Caiet. in Sũmula tit. excommunicatio. cap. 64. Et aduerte, quòd ſi Presbyteri ſeculares abſoluerent à prædictis excommunicationibus, præter eas quæ continentur in Bulla Cœnæ Domini, non eſſent excommunicati, quia in dicta Clement. non comprehenduntur (vt ibi aiunt Doctores) niſi ipſi Religioſi, ſiuè Regulares. Veruntamen Abſolutio eſſet nulla, & ipſi peccarent mortaliter, & tenerentur pœnitenti hoc notum facere. At verò, ſi Presbyteri ſeculares abſoluere præſumerent de facto à caſibus Bullæ Cœnæ Domini, inciderent etiam ipſi in excommunicationem: Religioſi tamen, abſoluentes ab excommunicatione lata ab homine, non incurrunt in excommunicationem, ſed peccant mortaliter tantum. D E

Presbyteri in hæc non incurrunt.

Quãdo Religio ſi non incurrunt.

Tertiò, Cauere debent Confeſſores, ne quempiam abſoluant à peccato, & poſtea ab excõicatione; imò ſemper ad cautelam debet præcedere Abſolutio ab excõicatione minori, & ab alia, ſi & in quãtum poſſunt. pro quo vide Doctores in locis ſuis, & præcipuè Nauar. in Sum. c. 9. nu. 3.

A *Et caueant etiã, ne in abſolutionibus dicant Abſoluo te à peccatis contritis, &c. Quia cum ſæpè, de attrito quis fiat contritus virtute clauium, contingeret pænitentem remitti in abſolutum ſi diceretur Abſoluo te à contritis, vt ait Medina, & alij Doctores, qui reprehendunt hanc particulam, vt valdè periculoſam.* Cõtra hoc plurimi delinquunt. Med.tract. 2. de pæn. Gab. bie. ĩ 4. d.54. q. 2.art.31.

Quarto, Aduertant Confeſſores, quòd quamuis aliquãdo, nonnulli facultates habeant à Papa, vt ſemel in vita, & ſemel in articulo mortis valeant ab omnibus caſibus abſolui, etiam Sedi Apoſtolicæ reſeruatis, non Nauar. in Man. c 26

B *tamen poterũt earum vigore à caſibus contentis in Bulla Cœnæ abſolui, niſi de ea ſpecialis, & expreſſa mentio habeatur, ꝙ rariſſimæ facere conſueuit Papa, niſi in Iubileis ſollemnibus: per Indulgentias autem ſeptẽnes, aut huiuſmodi, ſæpè dari ſolitas, nunquam ferè à caſibus reſeruatis Abſolutio concedi ſolet, qua in re plurimi labuntur.* nu.1 r. & d̃ pœn.d.6.c. 1.nu.27.& 31.

Quintò, Aduertant præterea, ꝙ per Iubilea quæcunq; , nunquã aliquis conſequitur auctoritatem, vt poſſit diſpenſari ſuper aliqua quomocunq; contracta irregularitate. Et ratio eſt, quia Bulla Iubilei, concedit Hic ruunt infiniti.

C *auctoritatem tantummodò ſuper cenſuris; Irregularitas autem nõ dicitur cenſura: Neq; ſi habeat clauſulam diſpenſandi in quibuslibet votis, & abſoluendi à quibuslibet cenſuris, & pœnis, niſi fiat de ea expreſſa mentio: Concordat Nauar & Stylus Romanæ Curiæ cum communi doctrina.* Nauar. in Man.c.27. nu. 254.

Sextò, Sciant, quòd ſi quando ex conceſſa ſibi facultate, aliquẽ ab excõmunicatione abſoluerint, aut ſuper irregularitate contracta ſecum diſpenſauerint, debeant eum admonere, nè propter hoc retineat officiũ, aut beneficium, ſi ipſi excõmunicationi, annexa ſit pœna priuationis ipſo facto,

D *aut etiam inhabilitationis; quia hodie pluribus cẽſuris ſuperadditur prædicta pœna. Quo circa, ei opus erit Apoſtolica diſpenſatione ſuper tali rehabilitatione; imò, nec ipſi Superiores Regularium poterunt tales inhabilitatos à Papa, vigore ſuorum Priuilegiorum rehabilitare, etiã in foro conſcientiæ, quia per poteſtatem diſpenſandi, nõ conſequitur quis authoritatẽ rehabilitandi, cùm ſint actus differentes, vt tenet Nauar. & Felin.* Fel. ĩ cap. vlt.de. off. Iud. ord.

Bene verum eſt, quod nunc eliquibus Religionibus, hoc eſt conceſſum, vt nouiſſimè à Greg. 14. Miniſtris infirmorũ, & per conſequens, eo gau- Miniſtrorum infirmorũ prileg.

E *dent Priuilegio omnes Mendicantes, & participantes: de quo dixi ſupra in verbo Abſolutio ordinaria quòad fratres.*

Ex Priuilegijs Societatis IESV,

Sciendum, quòd Confeſſores Ordinis, debitè expoſiti ad audiendas ſecularium confeſſiones, licet nullo litterarũ gradu ſint inſigniti, Poſſunt aperire litteras ſacræ Pænitentiariæ, Magiſtris in Theologia, vel in Iure Canonico Doctoribus, deſtinatas; & auditis confeſſionibus ad eos

recurrentium, impoſitáq; pænitentia in litteris expreſſa, vel de iure imponenda, ac in foro conſcientiæ, quaſcunque, ſiue verbo, vel ſcripto, Miſſas abſolutiones, Diſpenſationes, & pænitentiarum iniunctiones excipere, & exequi: Ita conceſſit Greg. 13. Societati Ieſu. vt habetur in eius Compendio Priuileg. verbo Confeſſ. §. 3. A

¶ CONFIRMATIO PRAELATORVM.

1 Generalis Miniſter. CLEMENS 4. ſtatuit, quòd generales Miniſtri Fratrum Mi. ſtatim, poſtquam electi fuerint, ſecundùm Regulam, & Conſtitutiones Ordinis, eo ipſo veri Miniſtri generales eiuſdem Ordinis ſint effecti, hoc eſt, quòd pro confirmatis habeantur. B. fol. 56. Et ffo. 139. conceſſ. 307. B

Collector. ¶ Circa confirmationem Vicariorum, tã Generalium, quã Prouincialium, fuerunt nonnulla ordinata per aliquos Summos Pontifices, quæ, quia iam nobis non deſeruiunt, omiſſa ſunt. Attamen Conuẽtualibus videtur, ꝙ poſſent deſeruire. C

2 Miniſter Prouinc. CLEMENS 5. in declaratione Regulæ Fratrum Min. ſtatuit, quòd confirmatio electionis Miniſtri Prouincialis prædictorum Fratrum, pertineat ad Miniſtrum generalem, prout habetur latius infra in dictione. Electio. §. 7.

3 Magiſter generalis. LEO 10. ſtatuit, quòd generales Magiſtri Fratrum Min. Conuentualium, teneantur petere confirmationẽ à Miniſtro generali eiuſdem totius Ordinis, quemadmodum Vicarij generales olim de Familia, vel de Obſeruantia petere tenebãtur antea à Miniſtro generali Conuentualium. B. ffo. 32. conceſſ. 105. D

Nota, ꝙ iſtæ confirmationes nunquam fuerunt in vſu.

4 ¶ IDEM Leo ſtatuit, quòd Magiſtri Pouinciales prædicti Ordinis in ſingulis Prouincijs petere cõfirmationem à Miniſtris Prouincialibus Regularis Obſeruantiæ: eo modo, quo Vicarij Prouinciales, olim de familia nuncupati, antea petere tenebantur à Miniſtris Conuentual. B. ffo. 32. couc. 106. E

CONSECRARE RES ECCLESIASTICAS.

Collector. CIRCA conſecrationem Altarium, quid conceſſum ſit à Sede Apoſtolica, dictum eſt ſupra, in dictione, Altare. Et ſimiliter ea quæ pertinent ad conſecrationem Eccleſiarum, & aliarum rerum Eccleſiaſticarum, haben-

A bentur ſupra in dictione, Benedicere, quia commixtim cum attinentibus ad benedictionem conceſſa ſunt, ideò require ibi. §. 3. ac. 5. & 6. & 13. & 14. ac. 15. Vide etiam in dictione, Eccleſiæ Fratrum. §. 6.

CONSERVATORES ORDINIS.

SIXTVS 4. mandauit quibuslibet in dignitate eccleſiaſtica conſtitutis, & Metropolitanæ, vel alterius Cathedralis Eccleſię Canonicis, per vniuerſum orbem, qui per Guardianos, & Fratres Ordinis Mi. ſeu Sindicos Romanæ Eccleſiæ, prædicto Ordini deputatos, requiſiti fuerint, quatenus per ſe; vel alium, ſeu alios, vbi, & quando opus fuerit, ſolemniter publicent eorum Priuilegia, & eiſdē, ac illorū domibus, & profeſſoribus efficacis defenſionis prę ſidio aſſiſtentes, faciant eos pacifica poſſeſſione Priuilegiorum, & Conceſſionum huiuſmodi gaudere, non permittentes per quoſcunq; indebitè moleſtari, &c. B. fo. 6т. Et ffo. 14 r. conceſſ. 356. vbi ad longum ponitur poteſtas Cōſeruatorum, & modus, quem obſeruare debent. Et ſimiliter habetur quòad Fratres Carmelitas. ffo. 189. conceſſ. 484. Et quòad Prædicatores. ffo. 242. conceſſ. 588. Et quòad Auguſtinienſes. ffo. 251. conceſſ. 640. 1

(Margin: B — Vide in Cōc. Trid. ſeſſ. 14. c. 5 — Priuilegia Pro oibus Fratribus Mendic. — C)

IVLIVS 2. ſtatuit, vt quæcūq; perſona, ſeu perſonæ, aliàs de iure capaces, pro parte Fratrum Mi. requiſitæ, niſi legitimo impedimento detentæ fuerint, iuriſdictionem, & cōſeruationem eorundem Fratrum, vigore Priuilegiorum ſuorum, ſub excommunicationis pœna ſuſcipere teneantur. B. fo. 43. Et ffo. 126. conceſſ. 280. 2

(Margin: Excōicat. — D)

¶ Virtute huius conceſſionis Iulij, & alterius antepoſitæ, Sixti, iam Fratres nō ſunt aſtricti ad certos, & determinatos Conſeruatores; ſicut olim, quando quælibet natio, ſeu Prouincia habebat per Bullam particularem, duos, vel tres Cōſeruatores determinatos, ſub nomine dignitatis. Ita quòd illæ prouiſiones poſſunt hodie lācerari, & comburi tanquam ſuperflųę, ex quo per præfatas Cōceſſiones Sixti, & Iulij poſſunt illos Conſeruatores, ſeu quoslibet alios aſſumere. Et idē eſt de Conſeruatoribus particularibus, quos aliqui Fratres minus docti procurant ſæpe pro negotijs ſuperuenieutibus, quia, ſcilicet, eſt ſuperflua huiuſmodi procuratio, cum Cōſeruatoria Maris magni ſit perpetua, & vniuerſalis.

(Margin: Collector. — Nota. — E)

P 2 Leo

3 Cōcilium. Reſtrictio. LEo 10. in Concilio Lateranenſi ſtatuit, vt Conſeruatores Fratrum, pro tempore, à Sede Apoſtolica deputandi, doctrina. & probitate ſint præſtantes, & in eccleſiaſtica dignitate conſtituti eſſe debeant. Et voluit, vt coram eis per eoſdem Fratres, quibus dati fuerint, vltra duas dietas, à loco ſuæ ſolitæ habitationis, nullus trahi poſsit, Priuilegijs ſuper hoc aliàs eis conceſsis, nullatenus ſuffragantibus. B. ſſſo. 26. conceſſ. 83. A

4 Confeſſio. ¶ Idem Leo habita informatione, quòd in aliquibus partibus multa granamina inferebãtur Fratribus Mendicantibus, ab eccleſiaſticis perſonis, ſpecialiter aſſerendo, ꝙ confeſsi Fratribus debitè præſentatis, tenebãtur iterum eadem peccata confiteri ſuis Curatis, & quòd Sacramenta Euchariſtiæ, & Extremæ vnctionis non poterãt à Fratribus miniſtrari illis, quibus, ſine cauſa, dicti Curati recuſabant huiuſmodi ſacramenta adminiſtrare, ac quòd Chriſti fideles audientes Miſſas diebus Dominicis, & Feſtiuis in Eccleſijs Fratrũ, non ſatisfaciebant præcepto Eccleſiæ, & alia multa conſimilia, dedit Conſeruatores omnes Eccleſiarũ Prælatos, diſtrictè eis præcipiendo, vt quandocunq; requiſiti fuerint à Fratribus prædictis, non permittãt eos moleſtari, aut grauari; ſed contra tales moleſtatores procedant per Cenſuras eccleſiaſticas, & alia iuris remedia. B. ſſſo.47. conceſſ. 142. B

Sacramẽtia.

Miſſas. C

CAPVCCINI ANNOTATIO. D

Cōc.Trid. *PRo huiuſmodi Conſeruatorũ materia videatur diſpoſitio Cōc. Trid. ſeſſ. 14. c. 5. de reformatione, à qua cum ſine dubio excludãtur Regulares, (vt in fine illius c. 5. habetur & infra in fine dicemus) remanere in ſuo robore Priuilegia Mẽdicantium pro hoc impetrata, clariſſimè liquet. Ac proinde videnda eſt Cōceſſio pro hoc facta à Pio V. Ordini Prædicatorum anno 1571. vt in Conſt. 140. Ad hoc nos Deus, &c. quæ licet poſtea à Greg. 13. fuerit reducta ad diſpoſitionem Iuris communis: & ſacri Conc. Trid. remanet tamen, quoad hoc in ſuo vigore, cum Conc. non contradicat.* E

Et idẽ Greg. 13. omnibus Regularibus conceſſit, vt in Ciuitatibus Italiæ ſibi Conſeruatores eligerent, coram quibus conuenirentur, ſemelq; electos non mutarent, eorundemq; nomina, intra menſem, Epis locorum ordinarijs indicarent, Alioquin, coram ipſis Ordinarijs conueniri poſſint. Ita habetur in declarat. Sac. Cong. Card. ſupra Conc. in ſeſſ. 7. cap. 14.

Sed

A Sed notandum, quòd per Conſeruatores conſueuit Romana Curia, Religioſis, & alijs perſonis miſerabilibus prouidere, circa quorum defenſionē, interdum Iudicices ordinarij inueniuntur negligentes, imò, & ipſos frequentius infeſtantes.

Sunt autem Cōſeruatores Iudices dati ad defendendum aliquos à manifeſtis iniurijs ſibi competentibus, & ſecùndum gl. in cap. 1. de off. deleg. in VI. Interdū dantur contra infringentes Priuilegia conceſſa aliqdibus perſonis ex beneficio Sedis Apoſtolicæ, & iſti dicuntur propriè Conſerua B tores. Aliquando dātur, vt defendant aliquos contra iniurias, & offenſas illatas, & iſti dicūtur propriè Defenſores, & de iſtis duobus propriè intelliguntur Iura loquentia de conſeruatoribus in d. c 1. & fin. de off. deleg. Aliquando dantur generaliter cum ampliſſima, & maiori poteſtate, quā iura loquntur, ſed quæ in ſcriptis, vel Priuilegijs continētur, quæ ſunt diligenter inſpicienda, & ſeruanda: quia Cōſeruatores ſecùndū Priuilegia, multa poſſunt, quæ nō poſſunt Conſeruatores ſecùndum iura allegata; Papa. n. poteſt illa remouere ex plenitudine poteſtatis ſuæ, ſunt enim merè C poſitiua, & quamuis Cōſeruator ſit delegatus, (quod probatur ex eo, quia materia eius pōnitur in tit. de off. deleg. vt probat bona gl. in d. cap. 1. In verbo Conſeruatores) ſunt tamen multæ differentiæ, vt probat Ioannes Andreas in dicto cap. fin. ex ipſo textu, quas ibi vide.

Conſeruatores quis dicantur.
Cōſeruatorum gñeta tria ſunt.
Cōſeruator ſecundum Priuilegia plura poteſt q̃ ſecundum iura.
Conſeruator eſt delegatus. Io. Andr.

Itē Conſeruator ſecundū iura, vt habetur in dicto c. fin. non poteſt eſſe, niſi qui dignitatē, aut perſonatum habeat in Eccleſia Cathedrali, vel Collegiata, puta, Epiſcopus, Abbas, Archipresbyter, & ſimiles: & quāuis ſecùndū Iura videatur, quòd Canonici Cathedralium Eccleſiarū, & of- D ficiales, ac Vicarij ipſorū non poſſint eſſe Conſeruatores, quia eget declaratione. vt probat gl. in Clem. 2. de reſcrip in verbo Delegatus; tamē per Priuileg. Iul. 2. & Clementis 7. Fratribus Minimis conceſſum, præfatæ perſonæ ſi eliguntur in Cōſeruatores per Fratres ipſos, eſſe poſſunt. Item Prior, ſiue Prælatus in Ordine Minimorum, vel aliorum Ordinum poteſt eſſe Conſeruator, vt probat Tabie. in verbo Conſeruator. §. 2. & in verbo Dignitas, & non videtur dubium per dictum Priuilegium Clemētis ſeptimi, quod, dirigit etiam Prioribus.

Cōſeruatores qui eſſe poſsūt.
Iul. 2.
Cle. 7.

E Tamē Cōſeruator ſecùndū iura, quamuis ex off. ſuo non poſſit ſe intromittere, niſi de manifeſtis iniurijs, & violentijs, ac de illis, quæ requirūt iudicialem indaginem, vt habetur in d. cap. 1. alias, per vnum annum eſt ſuſpenſus ab officio, vt habetur in d. cap. fin. & conſequenter à beneficio, quod eſt ſequela vt ibi probat gloſſ.

Cōſeruator ſecundū iura ex off. ſuo de quibus cognoſcere poſſit.

Item Cōſeruator Fratrum ſecùndum Priuilegia, pro defenſione iuriū, & bonorū ipſius Ordinis, poteſt ſe intromittere ſuper quibuſuis moleſtijs, iniurijs, atq; damnis præſentibus, & futuris, Mendicantium Ordinibus, à qui

Conſeruator Fratrū ſecundum Priu.

Clem. ſæpè de verb. ſign.

quibuſuis moleſtioribus illatis,in illis,videlicet, quæ iudicialẽ requirunt A
indaginem ſummariè,ſimpliciter, ſine ſtrepitu, & figura iudicij: (quid
autem per iſta verba importatur, vide Clem.ſæpe de verb.ſig.) in alijs ve
rò,prout qualitas eorum exegerit,quia omnia,ſine quibus eius iuriſdictio
non poſſet explicari, intelliguntur eſſe ei cõmiſſa.ff.de iur.omn.iud.l.11.

Conſeruator ſecundum iura non habet poteſtatẽ extra.
Conſeruator Fratrũ ſm̃ Priuil.
Conſeruator ſecundũ Priuil.

Item Conſeruator ſecundùm iura, quãuis non permittatur extra Ciui
tatem,aut Diœceſim,in qua fuerit deputatus,contra aliquem procedere,
aut aliquem extra locum itinere vnius diei remotiorem protrahere,
vt in d.c.fi.habetur.§.Cõſeruatores, tamen conſeruator Fratrum habent B
poteſtatem (ſecundùm Priuileg.) id poſſe facere.nam per dictum Fra-
trum, Priuileg. Clementis, conſeruatores Fratrum habent poteſtatem
etiam extra loca,in quibus fuerint deputati, procedẽdi,& conceditur ei
facultas citandi, & inhibendi, etiam per edictum ad ſe trahendo citatos,
& monitos.non obſtantibus Boniſ.Papæ 8. de vna, & Concilij Generalis
de duabus dietis,dummodo non vltra tres dietas aliquis trahatur.

Conſeruator ſm̃ iura non põt alteri committere vices ſuas.
Conſeruator Fratrũ ſm̃ Priuil.

Item Cõſeruator ſecùndum iura,quãuis debeat procedere per ſe ipſum,
nec poſſet committere vices ſuas alijs(exceptis citationibus,& ſententia- C
rum denunciationibus) niſi aliter eis committeretur per litteras,& tunc
non,niſi infra Ciuitatẽ,& Diœceſim,in qua deputatus fuerit,hoc ei face-
re licet, vt habetur in d.c.fin.§. vices quoq;: Tamen Conſeruator Fratrũ
ſecũdùm Priuil. poterit committere vices ſuas alijs,etiam ſi ſint extra lo-
ca, in quibus deputatur Conſeruator, vt patet in dicto Priuil.Clementis.

Conſeruator ſm̃ iura quantũ durat.
Conſeruator ſecundum Priu.

Officiũ conſeruatoris ſecùndum iura,durat vſq; ad obitum concedentis
tantũ,quòad negocia non cœpta,vt habet,in d.c.fi.§.officium,Tamẽ Cõſer
uatoris Fratrũ ſecùndum Priuil.nunquam expirat, etiam per mortẽ con- D
cedentis:& hoc eſt iuri cõſonum,nam ſecundũ gloſſ. vt patet ex c. cõplu-
res de off deleg.in 6. quando ſunt plures Conſeruatores deputati pro vno
Prælato,vel Monaſt.ſeu Eccleſia, vel Relig. quòad negotiũ cœptum per
vnũ illorũ,perpetuatur iurisdictio in alijs, non obſtãte morte concedẽtis.

Priui. Clemen.7.cõceſſum Minimis.

Clemens 7. in prædicto Priuileg. mandauit quibuslibet in dignitate
Eccleſiaſtica cõſtitutis, & Metropolitanæ, vel alterius Cathedralis Ec-
cleſiæ Canonicis, per vniuerſum orbem vbilibet conſtitutis,inter alia, vt
per Fratres in Cõſeruatores requiſiti poſſint ſi opus fuerit inuocare bra- E
chium ſeculare, & quoſcunq; inobedĩetes,cuiuſcunq; dignitatis,gradus,
ordinis, vel conditionis exiſtant,per Cenſuras Eccleſiaſticas,appellatio-

Nota.

ne poſtpoſita compellere. Vbi eſt ſciendum, quòd virtute huius Conceſ-
ſionis Clementis, & alterius antepoſitæ Iulij 2. Iam Fratres nõſunt ho-
die aſtricti,ad certos,& determinatos Cõſeruatores,ſicut olim,vt audiui,
quãdo quælibet natio, ſeu Prouincia habebat per Bullam particularem,
duos,vel tres Cõſeruatores determinatos,ſub nomine dignitatis, ita quod
illæ

A *illæ prouiſiones nihil poſſunt hodie tanquam ſuperfluæ. Ex quo per præfatas cōceſſiones Iulij, & Clementis, poſſunt illos cōſeruatores, ſeu quoſlibet alios aſſumere ad beneplacitum. Et idem eſt de conſeruatoribus particularibus,* Nota. *quos aliqui Fratres minus docti per eorum Prouincias procurant, ſæpè pro negocijs ſuperuenietibus, quia eſt ſuperflua huiuſmodi procuratio, cum cōſeruatoria Maris magni, & dictarum litterarum Iulij 2. & Clem. 7. ſit perpetua, & vniuerſalis, vt ibi apparet. Demùm duo ſunt* Seſſ. 14. de *valdè notanda, alterum, quòd conſeruatores Minimorum ſunt participes* Refor. c. 5.
B *ſuffragiorū totius Ordinis, & poſſunt omnia quæ poſsūt cōſeruatores aliorum Ordinum ſecundùm Priuilegia illis conceſſa, & capitulariter electi gaudent Priuilegijs ipſius Ordinis. Alterum, quòd ea quæ Sancta Synodus limitauit circa Iudices conſeruatores, non comprehendunt perſonas Regularium locorum, quæ ſumus nos, vt in finalibus verbis ſupradicti cap. 5. ſeſſ. 14. habetur.*

CONVENIRI IN IVDICIO.

C INNOCENTIVS 4. conceſsit, vt Fratres Mino. nequeant conueniri in iudicio, etiā per litteras Apoſtolicas, quæ de huiuſmodi Indulto, & prædicto Ordine mentionem non fecerint. B. fo. 26. & ſſo. 109. conceſſ. 235. 1

CLEMENS 4. cōceſsit, & ſtatuit, quòd per litteras Apoſtolicæ Sedis, aut Legatorum, ſeu Delegatorum ipſius, 2
D conueniri à quoquam prędicti Fratres Mino. minimè valeāt. Legati.
B. fo. 57. Et fo. 140. conc. 321. Vide circa hoc infra. §. 4.

¶ IDEM Clemens conceſsit, quòd Fratres Min. nec ratione delicti, aut contractus, ſeu rei, de qua contra ipſos Fratres ageretur, poſsint coram locorum Ordinarijs conueniri, nec illi, quòad hoc, ſuam in ipſos iuriſdictionem exercere; decernens irritum, & inane quicquid ſecus factum, vel attentatum fuerit. B. fo 59. Et ffo. 142. conc. 342. 3

E SIXTVS 4. ſtatuit, ne locorum Diœceſani, aut alij Ordinarij, ſeu alij quicunq;, in perſonas, aut loca Fratrū prædictorum, contra præfati Clemētis ordinationem ſuprapoſitam, ſibi quācunq; iuriſdictionem aut ſuperioritatem vendicare preſumāt. Ac diſtrictè inhibuit, ne quiſpiam abſq; Sedis Apoſtolicę ſpeciali cōmiſsione, aut auctoritate, in perſonas, domos, & loca dicti Ordinis (vt potè prorſus exēpta) aliquas Cenſuras, vel ſententias ſpecialiter, vel generaliter promul- 4 Diœceſani

gare audeat, &c. B. fo.60. Et ffo. 144. conceſſ. 347. A

Collector Pro oibus Mendic. ¶ De hoc habetur etiam latè in Mari magno Carmelitarũ. ffo. 161. conc. 384. Et ffo. 187. conce. 479. Et in Mari magno Prædicatorum. ffo. 239. conc. 570. Et in Mari magno Auguſti nienſium. ffo. 248. conc. 620. Et in Mari magno Minimor.

ANNOTATIO CORDVBAE.

QVÒ AD *banc materiã, videantur etiam ea quæ in boc Cõpendio habentur, tit. exemptio, tit. Priuilegia, & ſecũdum ſubiectam materiam, quia multa alibi dicta faciunt ad bæc.* B

CAPVCCINI ANNOTATIO.

Pro Minimis. NOTANDVM, *quòd in Mari magno Fratrum Minimorum habetur, non poſſe cõueniri coram Ordinarijs locorum à ſecularibus; Ac per Leonem 10. ſtatutum fuit, vt nec à Fratribus, niſi prius per ordinarios Prælatos Religioſos gradatim procedatur;* C *imò omnes iudices Eccleſiaſtici, & ſeculares debẽs remittere cauſas Fratrum, & Sororum ad iudicium ipſius Ordinis.*

Paſſarell. in Collect. Priu. S. 79

In §. 3. & 4. *Sed eſt aduertendũ, quòd tàm iſtæ, quàm omnes aliæ ſupradictæ Conceſſiones in §. 3. & 4. licet, fuerint à Pio V. in 38. Conſtitut. confirmatæ, verum, quia illa fuit reducta per Greg. 13. ad ius commune, & ad diſpoſitionem Conc. Trid. & præcipuè circa banc exemptionem; Ideò ſunt limitandæ iuxta Decretum ipſius Conc. Trid ſeſſ vlt. cap. 14. de Regularibus, vbi dicitur, Regularis non ſubditus Epiſcopo, qui intra clauſtra Monaſterij degit, & extra ea ita notariè deliquerit, vt populo ſcandalo ſit,* D *Epiſcopo inſtante, à ſuo Superiore, intra tempus ab Epiſcopo præfigendũ ſeuerè puniatur, ac de punitione Epiſcopum certiorem faciat, ſin minus à ſuo Superiore officio priuetur, & delinquens ab Epiſcopo puniri poſſit. Et vide etiam, quæ dicam infra in verbo exemptio, in principio.*

Conc. Tr.

Notab. doctrina Pauli Fuſchi Epiſc. Sar. *Et boc adeo eſt verũ, vt dicat, & teneat Paulus Fuſcus Epiſcopus Sarnenſis lib. 2. de Viſitatione c. 20. nu. 20. q. Ipſi Mẽdicãtes, alijq; Monaci exempti delinquẽtes, nec capi per Epiſcopũ, nec incarcerari poſſint, alias incideret ipſe Epiſc. in excõicationem: iuxta notata per Paul. de Leaz. in* E *cap. ſi Cler. de ſent. excom. lib. 6. & Doctores in Clem. frequens de exceſſ. Prælat. Ibiq;, ipſe Sarnenſis Epiſcopus ait, quòd cũ delinquunt, ſcribendũ eſt Superioribus cũ affixione termini, iuxta ſupradicti Conc. Trid. ſeſſ. vlt. ca. 14. decretũ. Habuit. n. Conc. reſpectum ad Superiores Religionum, ne ex pub lica punitione vnius ab alio iudice, tota Religio nominetur, & ſic boneſtè procedendo, iuſtitia etiam miniſtretur, pro purgatione exceſſuum in*

Epſaliquẽ Regularẽ exemptũ icarcerãs, eſt excõicatus.

A *in Diœceſi; Hæc ibi: Quæ doctrina eſt valdè notanda, & memoria tenenda, quia alia ſimilis, ita expreſſa, forſitan non reperietur.*

Imò Abbas in dicta Clement. frequens. Expreſsè dicit, quòd Prælati facientes capere Clericos, ſeu Religioſos exẽptos, in caſibus eis à Iure nõ conceſſis, & ſic iniurioſè, ſunt Excommunicati. argum. c. Vniuerſitatis. de ſent. excommunicationis: Et hoc voluiſſe ait gloſam in dicta Clemen frequens. in Verbo capiunt, benè intellectam.

B

CONVENTIONES.

ALEXANDER 4. irritauit, ac nullius exiſtere firmitatis decreuit, omnes conuentiones, obligationes, compoſitiones, & pacta, quæ Fratres Mino. etiam ſi ſint Guardiani, vel Cuſtodes, fecerint cõtra prædicti Ordinis Statuta, vel Conſuetudines, abſq; Generalis, vel Miniſtrorum Prouincialium licentia, & aſſenſu. b. fo. 27. Et ffo. 26. conce. 17. 1 Cuſtodes. Guardiani.

C HONORIVS 4. decreuit irrita, & inania pacta quæcunquè, quæ Fratres Minores, & domorum eiuſdem Ordinis, cùm Prælatis, Rectoribus, & Clericis Eccleſiarum, in quarum territorio, domus, & loca prædicta conſiſtunt (ſi abſque licentia Generalis Miniſtri, vel Capituli etiam Generalis) inire præſumpſerint, in præiudicium dicti Ordinis. B. fo 48. Et ffo. 132. conce. 297. 2 Miniſtri Prouinciales. Miniſtri Generales

D ¶ Supraſcriptæ duæ prouiſiones fuerunt reuocatæ per Capitulum fi. de pactis. lib. 6. tamen per reualidationem Generalem omnium reuocatorum per Sixtum factam, ſunt in priſtino ſtatu. Vide in dictione, Priuilegia, propè finem. Collector.

LEO 10. in Concilio Lateranenſi ſtatuit, quòd pacta, & cõuentiones inter Fratres, & Prælatos, ac Curatos (pro tẽpore inita) valeant, niſi per ſubſecutum Capitulum proximum Generale, vel Prouinciale refutata, & per eos, refutatio huiuſmodi, intimata debito tempore fuerit. B. fffo. 26. conceſſione. 75. 3 Capitulũ Generale, vel Prouinciale. E

ANNOTATIO CORDVBAE.

QVÒAD §. 2. vbi Collector allegat. c. fi. de pactis, lib. 6. qui voluerit illud videre quantum attinet ad conuentiones, habetur in hoc Compendio, titulò Concordia. §. 2.

¶CON-

A

¶ CONVENTVALES FRATRES.

Collector. OMISSIS quàm plurimis, quæ de Fratribus Minoribus Conuentualibus fuerunt ſtatuta, & Ordinata per multos Summos Pontifices, præſertim, poſtquã per Concilium Conſtantienſe fuerunt ſegregati ab eis Fratres eiuſdem Ordinis Regularis Obſeruantiæ, vſq; ad vltimum Capitulum Generaliſsimum, Romæ celebratum, tẽpore Leonis decimi, vbi translatum fuit officium Miniſteriatus, & omnis præeminentia Ordinis ad Fratres Mino. Obſeruantiæ, ſolùm ponentur in hoc Compendio, ea, quæ in prædicto Capitulo Generaliſsimo, per pręfatum Leonem decimum fuerunt, quòad huiuſmodi Conuentuales Ordinata. Nam ferè omnia alia antiquitus circa illos ſtatuta, iam ſunt ſuperuacua, exceptis duabus Conceſsionibus, quæ habentur ſupra, in dictione Apoſtatæ. §. 16. & 20. De quibus tamen eſt dubium, vtrum maneant in ſuo vigore, an ſint reuocatæ per Ordinata à Leone. 10. quæ habentur infra. B C

1 ALEXANDER 6. Decreuit, nullum profeſſorem Obſeruantiæ Ordinis Minorum, ſi ex illa egrediatur, parentibus, propinquis, vel affinibus ſuis, quouis modo ſuccedere, aut aliquo Indulto Fratribus Conuentualibus dicti Ordinis, ad hoc conceſſo, gaudere poſſe. Nec etiam Conuentus, occaſione profeſſoris huiuſmodi, ius aliquod in hæreditate, vel quauis alia ſucceſsione propinquorum, quomodolibet acquirere, & conſequi poſſe. B. ffo. 3. conc. 3. D

2 Licẽtiare Fratres. LEO 10. ſtatuit in Bulla vnionis, quòd de cætero nullus Frater reformatus, poſsit per quemcunq; Pręlatum Ordinis (etiam Miniſtrum Generalem) mitti ad morandum ad aliquem Conuentum non reformatum, aut pro reformato nõ habitum, ſcilicet, Conuentualium. Excepto, quòd ſi Capitulis Prouincialibus videbitur minus malum, aliquem Fratrem licentiare ad nondum reformatos, quàm ipſum cum reformatis retinere; tali caſu poſsint Prælati mittere Fratrem, ſeu Fratres reformatos ad nondum reformatos. Et inhibuit ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ, omnibus, & ſingulis Conuentualium, ſecundùm Priuilegia viuentium, Prælatis, ac ſubditis, ne aliquem ex præfatis reformatis, niſi modo prædicto recipere audeant. Similiter, & dictis reformatis Fratribus, E

Capitulũ Prouinc. Excommunicatio.

A bus,ſub eadē pœna prohibuit,ne ab obediētia ſuorū Miniſtro rū vllatenus,quàm modo prędicto,recedant.B ff.30.cōc.100. Collector.

¶ Aduerte circa prædicta,de licentiandis,ſeù mittendis ali quibus Fratribus de Obſeruantia ad Conuentuales, quòd licet hic concedatur,vel potius permittatur; non tamen eſt tutum ſic facere. prout in Capitulo Generali Meclinenſi (vbi fuit electus Reuerendus Pater,claræ memoriæ,Oliuerius Mal lardi) determinatum eſt ſub ſequentibus verbis.

B ¶ Declaratur,quòd Fratres Familiæ Obſeruantiæ,non poſſunt,ſalua conſcientia,quantumcunq; diſcoli fuerint,licentia ri,vt Conuentualibus ſe ſubijciant,etiam ſi in obſeruantia ſta re noluerint: ſed à ſuis inſolentijs coerceantur pęnis debitis, vſque ad carceres. Profesſi autem ſub Conuentualibus,& poſteà nobis adiūcti,cùm à ſuis inſolentijs reſipiſcere noluerint, & licentiam poſtulauerint, licentiari poſſunt, dummodò in Obſeruantia ſub Conuentualibus prædictis ſtare voluerint, C aliàs non. Habetur hoc ſtatutum. fo.228. tractatu.3. Et ffo. 247. tractatu. 2. Statutum Capituli Generalis Nota.

¶ Hoc idem dicendum, & tenendum eſſe videtur,de expulſione incorrigibilium ab Ordine. Circa quod,videatur.c.fin. de regularibus.cum alia deliberatione ſtatutum quàm breue Alexandri 6.concedens eorum expulſionem.

¶ Idem Leo in Bulla Concordiæ ſtatuit, quòd tam Generalis,quàm Prouinciales Miniſtri,tàm,ante,quàm poſt Gene D ralis,& aliorum Magiſtrorum confirmationem,tàm de Gene rali,& Prouincialibus,quàm alijs Fratribus Conuentualibus huiuſmodi,& eorum, ac aliorum Tertij Ordinis Fratrum, & ſororum nuncupatorum,qui antea ſub Miniſtrò Generali Cō uētualium fuerant regimine,nullatenus ſe intromittere, aut eos per ſe, vel ſuos Commiſſarios viſitare, ſeù corrigere poſſint;nec aliquam iuriſdictionem, ſeù ſuperioritatem in ipſos exercere valeant; præterquàm cum ipſum Miniſtrum Gene E ralem pro tempore exiſtentem, ad ipſorum Fratrum Conuentualium domos,& loca declinare contigerit.Quo caſu ipſe Miniſter Generalis,eoſdem Fratres Conuentuales paternè viſitare,ipſiq; Fratres Conuentuales eundem Miniſtrum Genera lem,tanquam totius dicti Ordinis Superiorem, omni cū charitate,& dilectione recipere debeant, dummodo,idem Miniſter Gñalis nihil iudicialiter,circa ipſos Fratres Conuentuales,& Domos eorum,& loca, ac etiam Monaſteria Monialiū 3 Viſitatio. Correctio

ſub

ſub eorum cura degentium exerceat; niſi eo modo, quo Miniſter Generalis, anteà Fratrum Conuentualium, ſuper Fratres de Familia, & eorum domos,& loca, & Monaſteria Monialium,ante Capitulum Generaliſſimum exercebat,& exercere poſſit. B.ſſſo.32.conce.107. A

4 Excõmunicatio. Reformatio. ¶ IDEM Leo præcepit Generali, & Prouincialibus Miniſtris,ſub excommunicationis latæ ſententię pœna,ne directè, vel indirectè procurent malicioſè, quòd domus, & loca Fratrum Conuentualium,ſeu Monaſteria Monialium, curæ Magiſtri Generalis Conuentualium huiuſmodi ſubiecta, eis quoquomodo auferantur; decernens, quòd quicquid in contrarium attentatum fuerit,ſit eo ipſo irritum,& inane.B.ſſſo.32. conce. 108. B

Collector. ¶ Aduerte,quòd ſubditi prædicta facientes,non incurrent, ſicut per concordias antiquas. Nec etiam Prælati, ſi non faciant malitioſè.

5 Reformatio Conuẽtuum. ¶ IDEM Leo ſtatuit,quòd nulla Domus,ſeu Cõuentus Fratrum Minorum Conuentualium. poſſit transferri ad obedientiam Fratrum Obſeruantiæ, in qua fuerint minus, quàm decem Fratres,ſed ſi fuerint plures,ſcilicet,à decem, vſq; ad viginti,non poſſit etiam transferri,niſi tres partes Fratrum talis domus conſenſerint. Si autem fuerint à viginti, & ſupra, vſque ad quemcunque numerum, nequeat etiam reformari, niſi duæ partes prædictorum Fratrum conſentiant.Et voluit, quòd in quocunque præfactorum duorum caſuum, Miniſter Generalis,& Prouinciales poſſint (quacunque contradictione non obſtante) domos Fratrum Conuentualium,& illarum Fratres huiuſmodi,liberè, & licitè recipere. B. ſſſo. 32. conceſsio.110. C D

6 Licentia. ¶ IDEM Leo conceſſit ſingulis Fratribus Conuentualibus ad Generalem,& Prouinciales Miniſtros tranſire volẽtibus, vt ab eorum Superiore prius petita,licèt non obtenta, licentia,liberam tranſeundi licentiam,& facultatem.B.ſſſo.32.conceſſ.111. E

7 Reformatio Fratrũ Conuẽtualium. ¶ IDEM Leo ſtatuit, quòd illi ex Fratribus Conuentualibus, qui vitam reformatam ſub Generali, ſeù Prouincialium Magiſtrorum cura ducere voluerint, ſub eorum regimine permanere poſſint; dummodò aliquo ſigno notabili diſtinctiuo diſtinguantur, & diſcernantur ab Obſeruantibus, qui vitam Regularem ſub Generali, ſeù Prouincialibus Miniſtris

ducunt,

A ducunt,prout Generalis Miniſter, & Magiſter inter ſe conuenerint B.fff°.32.conc.112.

¶ Idem Leo ſtatuit, qualiter Fratres Mino. Conuentuales ſe debeant habere cum Fratribus Obſeruantibus eiuſdem Ordinis,in proceſsionibus,& alijs locis publicis, prout habetur infrà,in dictione,Proceſsiones.§.3.& 4. 8 Proceſsiones.

¶ Idem Leo Motu proprio mãdauit, in virtute ſanctæ obedientiæ,ac ſub excommunicationis latæ ſententiæ, & priuationis officiorum pœnis,ipſo facto incurrendis, Generali, & B Prouincialibus Magiſtris prædicatorum Fratrum Conuétualium,quatenus dictos ſubditos ſuos moneant,& compellant, ne prædicent, aut diſputent, vel maledica verba iactare præſumant, contra decreta, & ordinata per ipſummet Leonem, in Capitulo Generaliſsimo Romæ vltimò celebrato,ſcilicet, in Bullis Vnionis,& Concordiæ.B.fff°.35.conc.120. 9 Prohibitio.

¶ Idem Leo præcepit vniuerſis,& ſingulis Patriarchis,Archiepiſcopis,& Epiſcopis, in virtute ſanctæ Obedientiæ, ac C ſub pœna Interdicti ingreſſus Eccleſiæ,ac ſuſpenſionis à diuinis: inferioribus verò Prælatis, ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœnis,ipſo facto,incurrendis,à quibus, nõ, niſi per Romanum Pontificem (præterquã in mortis articulo) poſſit abſolui,vt quoties à Fratribus Mi.Regularis Obſeruantiæ requiſiti fuerint,moneant per eorum litteras patentes,prædictos Fratres Conuentuales, ſub pœna amiſsionis Priuilegiorum,eis,per dictam Bullam Concordiæ conceſſorum, vt præ-D dictam Bullã Concordiæ,ac omnia, & ſingula in ea contenta, cum effectu obſeruent. Et vt in euentum,in quem eis conſtiterit eos contraueniſſe,declarent, eos pœnam priuationis huiuſmodi incurriſſe. Ac ex tunc Fratres ipſos Conuentuales, omnimodè ſubiectioni,correctioni,& obedientiæ Generalis, & Prouincialium Miniſtrorum, in ſuis Prouincijs reſpectiuè perpetuo (iuxta formam litterarum Capituli Generaliſsimi) E ſubiectos eſſe.Inhibendo tàm Generali,quàm Prouincialibus Magiſtris,ne de dictis Fratribus Conuentualibus, vel eorum Domibus, & locis vllatenus (niſi quantum à Miniſtris Generali,& Prouincialibus illis fuerit conceſſum) ſe intromittant vllomodo. Qui quidem Miniſtri, Generalis, & Prouinciales, ad omnimodam dictorum Conuentualium reformationem, etiam per fauores Regum,& Principum, & Communitatum, inſudare teneantur: bonis tamen immobilibus dictorum Cõ- 10 Excõmunicatio. Cõcordia. Reformatio. Bona immobi.

uentuum, per Generalem, & Prouinciales Miniſtros reformandorum, pro vna quarta, Eccleſiæ Cathedrali ſeu Diœceſi, in qua dicti Conuentus ſiti fuerint; pro duabus verò, in expeditionem Cruciatæ contra infideles; pro reliqua autem quarta parte, in reparationem dictorum Conuentuum (ipſo facto, quòad obedientiam dictorum Miniſtrorum reducti fuerint) per eos applicata. B. ſtfo. 39. conc. 127. A

Collector. ¶ Vide aliquid tangens Conuentuales Fratres, infra in dictione Eleemoſinas. §. 5. & 6. ſcilicet, qualiter eis prohibitum ſit, ne petant eleemoſinas ſub nomine obſeruantium. B

¶ Vide etiam, qualiter Fratres Conuentuales poſſint puniri à Fratribus Obſeruantibus, infra in dictione, Correctio. §. 11. Et melius in dictione Eleemoſina. §. 5.

¶ Item qualiter Fratres Conuentuales, qui prius fuerunt de Obſeruantia, nequeant ſuccedere ſuis propinquis, vide infra in dictione, Hæredes. §. 5. & 6.

C

ANNOTATIO CORDVBAE.

QVÒAD §. 2. *vbi Collector videtur reprœhendere expulſionem incorrigibilium ſecundùm priuilegiũ Alexandri 6. dic, quòd ſi fiat cum debitis circunſtantijs, quæ in eo Priuilegio Alexan. 6. innuuntur, tunc debitè fit talis expulſio: vt de hoc habetur infra tit. Eijcere ob ordine. §. 4. & ibi Collector concordat cũ ijs. & in tit Habitus Fratrum. §. 9.* D

Quòad. §. 10. Notandum, An bona Fratrum Conuẽtualium noſtri Ordinis, particulariter venientium ad noſtram Obſeruantiam, poſſint diſtribui, & quomodo? vide in eodem Compendio tit. Bona, poſt. §. 13. quia à paucis circa id aduertitur, quod ibi notat Collector. Item quòd nullus iniuriet Conuentuales, vel Obſeruantes, vocando Bulliſtam, ſeù alio nomine irriſoriè, videatur infra in Compendio tit. Obſeruantes. §. 7.

E

CAPVCCINI ANNOTATIO.

EST *ſciendum, quòd vltra ſuprapoſitas Diſpoſitiones circa Patres Conuentuales factas, Pius. 5. in Conſt. ſua. 61. Ad extirpandos, quæ in Capitulo Generali, tunc Romæ celebrato recepta fuit. anno Domini 1568. Et in Conſt. 67. Illa nos cura.*

Eodem

A *Eodem anno edita. Nonnulla alia pro reformatione illorum ordinauit, & præcipuè, vt nihil proprium habere poſſint, ſed omnia bona in Communes ſuarum cuiuſcunq; Domorum, & Religionis vſus conuertenda: Et diſpenſationes quaſcunque deſuper conceſſas reuocauit, & annullauit: & ſic, quoad hoc fuit correcta Conceſſio eis facta à Paulo. 3. anno 1540.*

Bona, quæ priuatim alicui donata, vel relicta fuerint, Superioribus conſignari præcepit,

Bonorum adminiſtrationis, ac diſpenſationis, & rationis reddendæ formam dedit.

B *Officiorumque ambitum ſtrictiſſimè probibet, ſub pœna eius priuationis, & ad futura inhabiles.*

Nouitij antè 18. annum ſuæ ætatis non recipiantur, & recepti dimittantur, niſi expleuerint annum 15. Laici, qui 25. annum non attigerunt, ad ſeruiendum ne recipiantur, & recepti dimittantur. De hac ætate, vidde in Verbo Nouitij.

Nouitij educentur in Conuentibus inſignibus, in quibus Dormitoriũ, & Capitulum habeant ſeorſum ab alijs Fratribus.

C *Prouinciales eligantur ex aliena Prouincia.*

Sed hoc non obſeruatur, imò eſt ordinatum, vt non eligatur, niſi ex eadem Prouincia.

Guardianatus inſigniores, & Priuilegiati, Triennio, non Priuilegiati biennio, diuturniores non ſint.

Paternitatis titulo non gaudeant, niſi qui Prouintialatus officium obtinent, vel obtinuerint, vel 40. annum agant, vel alias eo, digni exiſtant.

Fratres in eodem Conuentu, vltra biennium manere non posſint, exceptis ſexagenario maioribus.

D *In quolibet Conuentu maneant 12. Fratres ad minus, exceptis Conuentibus retinendis pro commoditate Fratrum iterfacientium.*

Inſtudijs maioribus, duæ lectiones Theologicæ legantur, practica vna, altera verò ſpeculatiua, vt ibi.

Fratres omnes in tinello comedãt, exceptis infirmis. & camiſis laneis vtantur, ac Superiores omnes, vnica cella, & lecto ſint contenti.

E *Nonnulla alia ad bonum eius regimen ſpectantia fuerunt ordinata, vt ibidem eſt videre; ſed nunc, quædã ſupradictorũ Obſeruãtur, quædam autem non, prout melius Superibus expedire videtur, vel ex conſuetudine in contrarium obſeruata.*

CORRECTIO FRATRVM.

INNOCENTIVS 4. ſtatuit, ſeù conceſſit, vniuerſos Fratres Minores, qui morantur in obſequijs aliquorum (illis dumtaxat exceptis, qui fuerint ad legatorum 1 Generalis Miniſter.

torum Sedis Apoſtolicæ ſeruitia Deputati) posſit, & valeat A
Generalis dicti Ordinis liberè viſitare, corrigere, & amouere; ac alios pro eis ſubſtituere, prout ſecùndum Deum viderit expedire; non obſtantibus litteris, ſeù indultis Sedis Apoſtolicæ quibuſcunque. B.fo.29. Et ffo.113. conc.245.

2 Miniſtri Prouinciales.

ALEXANDER 4. concesſit, quòd ſi aliqui Fratres Min. aſsignati fuerint à Sede Apoſtolica Archiepiſcopis, vel Epiſcopis, posſint Miniſtri, & eorum Vicarij eos corrigere, & ad Ordinem reuocare. Et quòd non teneantur Prælati Ordinis aliquos Fratres asſignare prædictis Epiſcopis, ſeù Archiepiſcopis, virtute quarumcunq; litterarum Apoſtolicarum, non facientium expræſſam mentionem de iſtis. b.fo.24. B

3. Generalis & Prouincialis Miniſtri.

CLEMENS 4. ſtatuit, quòd Generalis, & Prouinciales Miniſtri, & eorum Vicarij, illos ex Fratribus Minoribus, de quibus, auctoritate litterarum Sedis Apoſtolicæ, vel Legatorum ipſius, Archiepiſcopis, vel Epiſcopis, & alijs quibuſcūque prouiſum fuerit, corrigere posſint, ac etiam (non obſtante contradictione aliqua) eos ad Ordinem ſuum reuocare. Et quòd nec per litteras eiuſdem Sedis, aut Legatorum ipſius, aliquos de Fratribus prædictis teneantur Prælati Ordinis, Archiepiſcopis, & Epiſcopis, aut alijs perſonis, in ſocios deputare, niſi dictæ litteræ de Indulto huiuſmodi, & ordinatione, expræſſam facerent mentionem; ac aliàs id honeſtati Ordinis, & ſaluti illorum viderint expedire. B.fo.57. Et ffo.141. conceſſione. 324. C D

Collector. ¶ IDEM habetur in Mari Magno Carmelitarum. ffo. 185. conceſſ. 467. Et in Mari Magno Prædicatorum. ffo. 237. conceſſione. 552.

4 De Apoſtatis.

¶ IDEM Clemens ſtatuit, qualiter Generalis, & Prouinciales Miniſtri posſint, & debeant corrigere Fratres Apoſtatas, vt habetur ſuprà, in dictione, Apoſtatæ. §. 8. & 9.

5

GREGORIVS 11. ſtatuit, qualiter omnes, & ſinguli Fratres Ordinum Mendicantium, qui fuerint Capellani Sedis Apoſtolicæ, posſint corrigi per Superiores dictorum Ordinum, prout habetur in dictione, Exempti Fratres. §. 2. E

6 Prælati. Vidde ſupra in Verbo Appellare in noſtra additione.

BONIFACIVS 8. concesſit, vt Prælati Ordinis Minorū, ad correctiones, & punitiones Fratrum eiuſdem Ordinis delinquentium infligendas, ad quos eadem ſpectare noſcuntur (rimulis, & apicibus iuris poſtpoſitis) liberè procedere valeant, ſecùndum Cōſuetudines approbatas, & Generalia ſtatuta

A tuta ipſius Ordinis facta,& fienda. At inſuper voluit, non licere prædictis Fratribus, ab eiſdem correctionibus, & punitionibus aliquatenus appellare; præuia tamen in hoc deliberatione,ac maturitate debita obſeruatis.B.fo.125. Et ffo.202. conce. 499. Appellare

¶ IDEM Bonifacius ſtatuit,qualiter Fratres Minores Apoſtatantes debeant corrigi, vt habetur in dictione, Apoſtatæ. §.14. 7

B BONIFACIVS 9.conceſsit Magiſtro Generali Ordinis Prædicatorum,vt ipſe, & alij Præſidentes dicti Ordinis, in Correctionibus Fratrũ eiuſdem Ordinis,iuris ordine poſtpoſito,ſecundùm cõſuetudines approbatas, & inſtituta Ordinis antedicti,procedere liberè,& licitè poſsint, & valeant. b.fffo.120.conc.545. 8

¶ IDEM Bonifacius ſtatuit, ne à correctione quacunque, ſeu aliàs ab aliquo Prælato,ſeu Fratre dicti Ordinis Prædicatorum,quauis occaſione appellare, aut contra eos querelam proponere audeat,niſi prius coram Conuentuali,ſeu Prouinciali Prioribus,ſeu Magiſtro Generali Ordinis, & ſucceſsiuè in Generali Capitulo dicti Ordinis, cauſam, & querelam ſuã propoſuerit,verbo,vel in ſcriptis,b.fffo.120.conce.550. 9 Appellare C

¶ IDEM Bonifacius ſtatuit, quòd omnes, & ſinguli Religioſi,quorumcunq;,etiam Mendicantium Ordinũ, Sedis Apoſtolicæ Capellani, perinde ſuis Superioribus, & correctioni ipſorum, in omnibus,& per omnia ſint ſubiecti,ac ſi prædictæ Sedis Capellani non eſſent. b.fffo.126.conc.564. 10 D

EVGENIVS 4. & Pius 2.Ordinauerunt aliqua circa Correctiones Fratrum Minorum,tam Conuentualium,quàm Obſeruantium,prout poſitum eſt in dictione, Apoſtatæ.§.15. Et quoad Carmelitanos.§.18.& 19.vbi ſupra. Et in dictione, Eleemoſyna.§.5. 11

E NICOLAVS 5.conceſsit Miniſtro Generali, pro tempore exiſtẽti,quòd omnes,& ſingulos Fratres, ſiue in Monaſterijs Monialium, ſiue in alijs Domibus,Conuentibus,Eremitorijs,& locis dicti Ordinis commorantes, etiam ab obedientia,viſitatione,& correctione dicti Miniſtri, per ſpecialia Sedis indulta, ſe exemptos eſſe (præter Regulæ, & Statutorum dicti Ordinis formam) prætendentes,non obſtantibus quibuſcunque Priuilegijs, exemptionibus, indultis, & literis Apoſtolicis,eis, eorumque Monaſterijs, ſiue Domibus, Con- 12 Generalis Miniſter. Exempti Fratres.

uentibus,locis præfatis,& Eremitorijs, per Sedem Apoſtolicam,in genere,vel in ſpecie conceſsis;de quibus in ijs litteris habenda eſſet mentio ſpecialis, poſsit iuxta Conſtitutiones, & regularia inſtituta antiqua dicti Ordinis corrigere,viſitare,punire,& emendare,ac in criminibus grauioribus,ſi res ipſa exegerit (cum moderamine tamen) torturæ ſubijcere poſſit,& valeat dictus Miniſter Generalis.b.ffo.47.conce.500.Et fffo.87.conce 250. A

Torquere Fratres. Vide infra Annotatio Capucini in Verbo eijcere in principio. Collector.

¶ Semper eſt aduertēdum,quòd tales exemptiones poſſent habere aliqui Fratres, per quas derogetur iſta facultas. Et hoc oportet ſemper reducere ad memoriam, ne minus docti errent. Et idem in ſequenti Sixti, & quibuſcunque alijs ſimilibus. B

13 Inquiſitores hæreſis. Pro Fratribus Prędi. & Mino.

SIXTVS 4.ſtatuit in Bulla Aurea,quòd Magiſter Generalis Prædicatorum,& Miniſter Generalis Fratrum Min. posſint geſta per Fratres ſuorum Ordinũ reſpectiuè, qui ſunt Inquiſitores hæreticæ prauitatis examinare, & querelas contra illos propoſitas audire,ac ſuper illis, quantum eis iuſtum, & equum videbitur, ſtatuere, & ordinare. Et ſi eos in aliquo deliquiſſe inuenerint,illos,iuxta exceſſuum exigentiam, etiã per eorum ab officio amotionem, ac aliàs corrigere, & punire.B.fo.66.Et ffo.149.conce.366. C

14 Particularis pro Hiſpania.

INNOCENTIVS 8.conceſsit Vicario Generali Fratrum Ordinis Prædicatorum de Obſeruantia, congregationis Prouinciæ Hiſpaniæ, quòd Correctio Fratrum dictæ congregationis,vndecunq; ad terminos Præſidentium Conuentuum reformatorum venientium, iuxta Conſtitutiones dicti Ordinis fieri debeat,& ad eoſdem Præſidentes pertineat. Non obſtantibus quibuſcunque Priuilegijs,Indultis, & litteris Apoſtolicis,Scolaſtico,ac vniuerſitati Salmantinæ, ac quibuſcunque Vniuerſitatibus, per Sedem Apoſtolicam conceſsis, quæ aduerſus præſentes noluit in aliquo ſuffragari poſſe; dummodo propter Correctiones huiuſmodi faciendas, ſtudium Fratrum corrigendorum non impediatur. b. ffo. 76. conceſsione.194. D E

Collector. Nota.

¶ Hæc conceſsio deſeruit etiam Fratribus Mino. partium Hiſpaniarum,vt virtute communicationis Priuilegiorum,de qua ſupra,in dictione Communicatio Priuile.§.10. posſint ſimiliter corrigere Fratres eiuſdem Ordinis, & Obſeruantiæ. Nam Fratres Congregationis,de quibus ſupra fit mẽtio, Obſeruan-

A ſeruantes,ſeu de Obſeruantibus erant. Et ideò per iſtam conceſsionem,non poſſet procedi contra Conuentuales.

ALexander 6.conceſsit, quòd non obſtante Capitu- 15
lo Vniuerſitatis,de ſententia excommunicationis, Prę Excommunicatio.
lati noſtri poſsint percutere per alium (cauſa Correctionis) & non cogantur cum propria perſona; etiam ſi neceſsitas nõ vrgeat.o.ffo.70.conce.175.Et fffo.99.conce.359.

¶ Idem Alexander fecit quandam conceſsionem, circa 16
B Correctionem Fratrum,per expulſionem, ſeu eiectionem ab ordine,quæ velut in magis proprio loco ponitur infra, in dictione,Eijcere,ſeu expellere ab Ordine.§.4.Sed circa hæc aduerte bene ad illa,quæ ibidem adduntur.

LEo 10. conceſsit idem, quod Alexander præfatus.§.15. 17
& adhuc clarius,ſcilicet,vt quando aliquem Fratrē, cauſa Correctionis,vel abſolutionis,oportet verberare, poſsint Prælati Ordinis Mino.de Obſeruantia, & eorum Commiſſa-
C rij,manu Vicarij,vel cuiuſuis alterius Fratris ſubditi,eum verberare,ſeu diſciplinare. Non obſtante Capitulo Vniuerſitatis.de ſententia excommunicationis. o. fffo.93. conceſsione. 292.

ANNOTATIO CORDVBAE.

D *QVoad §.11.Notandum,quòd Pius 2 fff.86. declarat, & concedit quòd Min. Generalis habeat liberam auctoritatem, & iuriſdictionem ſuper Fratres exiſtentes in quibuſcunque Vniuerſitatibus,& Priuilegijs illarum gaudentes auctoritate Apoſtolica,& de licentia ipſorum habita ad morandum in talibus ſtudijs, committens ei pleniſsimam Correctionem illorum,cum grauibus cenſuris in contrafacientes,aut reſiſtentes quomodolibet;vide infra §.14.*

Quoad §.13.Notandum,quòd Six.4.fo.66.& ff.149.conceſsit etiam quòd Min.Gen.& Prouinciales poſsint in ſuis adminiſtrationibus corri-
E *gere,& reuocare Fratres deputatos ad prædicandum Crucem,vel contra hæreticam prauitatem,vel ad huiuſmodi negotia aſſumptos à Sede Apoſtolica,& alios ad id ſubſtituere.*

Quoad §.14.& quoad Correctiones quorumcunque Fratrum etiam exemptorum,etiam in Vniuerſitatibus,& in Curia Romana exiſtentium, vide latius ſupra titulo,Apoſtata,Priuilegia,Alexandri 6. Iulij 2.Leonis 10.& infra titulo exempti Fratres.

 A

¶ CORPORALIA.

1 Collector. CALIXTVS 3 conceſſit, quòd Fratres Minores Laici, poſſint tangere, & lauare corporalia. o. ſſfo. 101. conce. 398.

¶ Vide aliam conceſſionem præfati Calixti, in dictione, Ornamenta Eccleſiaſtica. §. 3.

2 Fratres Laici. SIXTVS 4. conceſſit, quòd omnes Fratres Clerici, & Laici poſſint tangere, ſine ſcrupulo conſcientiæ, calices, & corporalia, & alia paramenta, cum reuerentia tamen. o. ſſfo. 97. conce. 343. B

3 Pro Monialibus. ¶ IDEM Sixtus conceſſit omnibus Monialibus Sanctæ Claræ, ac ſororibus Tertij Ordinis, curæ Fratrum Mino. commiſſis, quòd poſſint tangere, & lauare ſacros pãnos, exceptis corporalibus. Et poſtmodum idem Sixtus conceſſit, vt omnes Sorores ſupraſcriptæ, ſub Clauſura, & Congregatione viuẽtes, etiam Corporalia, & Purificatoria tangere poſſint, dummodo ſteterint lota à Fratribus. o. ſo. 62. Et ſſo 66. conceſſ. 97. Et ſſfo. 95. conce. 318. C

Collector. ¶ Qualiter Prælati Ordinis Mi. & quandoq; aliqui alij Fratres poſſint Benedicere Corporalia, vide ſupra, in dictione Benedicere. §. 1. & 7. & 8. & 11. & infra in Verb. Eccleſiæ Fratrum ibi Annotatio Capuccini.

D

¶ CREDO.

1 Pro Sãctis Ordinis. SIXTVS 4. conceſſit, quòd Fratres Mino. poſſint dicere, Credo, in Solemnitatibus ſanctorum ſui Ordinis, & ſanctæ Claræ. o. ſo. 63. Et ſſo. 67. conce. 118. Et ſſfo. 96. conce. 329.

2 ¶ IDEM Sixtus conceſſit, quòd prædicti Fratres poſſint dicere, Credo, in Octaua Beati Franciſci. o. ſo. 63. Et ſſo. 68. conce. 133. Et ſſfo. 100. conce. 380. E

Collector. ¶ Vtrum hæc Conceſſio debeat intelligi tantùm de die Octaua, vel de omnibus diebus infra Octauam, dubium videtur. Saluo tamen meliori iudicio, poſſet dici, quòd de omnibus diebus infra Octauam intelligenda ſit. Nam non reperitur, quòd aliquando ſecundùm vſum Romanum dicatur, Credo, in die Octaua alicuius Feſtiuitatis, ratione eiuſdem Feſtiuitatis, &

quòd

A quòd non dicatur in alijs diebus infra Octauam? Nihilominus tamen cum conceſsiones petantur, & concedantur ad libitū, poſsibile eſt, quòd ſolùm fuerit petita, & cōceſſa pro die Octauo, quia eſt duplex. Nunc eſt conceſſum, vt per Octauam ſancti Patris noſtri Franciſci, & aliorum ſanctorum noſtri Ordinis quibus dedicata eſt Eccleſia dicatur, Credo, In alijs autem dicatur ſecundùm in feſto, Vt in Rubrica Miſſarum noſtri Ordinis habetur.

B

ANNOTATIO CORDVBAE.

QVOAD §. 2. *notandum, quòd quamuis ibi dubitet Collector, An per totam Oct. B. Patris noſtri Franciſci poſſit dici Credo? de hoc iam non eſt dubitandum, quia in cap. Generali Burgen. pro Francia anno domini 1484. vt habetur fo. 26. quòd Six. 4. conceſſit poſſe dici Credo in die. B. Patris noſtri Franciſci, & per Octauam: & in* C *cap. Generali Meclinen. anno dom. 1494. habetur quòd in Octa. B. Patris Franciſci, & omnium ſanctorum debet dici, Credo, in Miſſa. Conſtat autem quòd per totam Octauam, omnium ſanctorum dicitur Credo, ergo ſimiliter per Octauam B. Patris Franciſci. Item iam Conſuetudo, quæ eſt optima interpres legum, & valet pro lege, ſic iam interpretatur, & habent. & ideo iam non eſt de hoc dubitandum.*

Nunc non eſt dubiū quod poſſit dici, ſed non per totam Octauam aliorum Sanctorum noſtri Ordinis.

¶CRVCIATA.

D CLEMENS 4. ſtatuit, quòd Fratres Min. qui ad prædicandum Crucem, ſeu Cruciatam, ſeu ad alia huiuſmodi negocia fuerint à Sede Apoſtolica deputati, poſsit Generalis Miniſter remouere, ſeu reuocare, & penitus transferre, ipſiſque, quòd ſuperſedeant, iniungere, alioſq; ſubſtituere cum expedire viderit, & in eos ſi contra venerint, cenſuram Eccleſiaſticam exercere. Ac quòd quilibet Miniſter E Prouincialis, vel eius Vicarius eiuſdem Ordinis, idipſum poſſit in ſua Prouincia, circa Fratres ſuos, quibus ab eadem Sede ſimilia contigerit committi. Non obſtantibus aliquibus litteris, vel indultis Apoſtolicis, quæ de hoc fecerint mentionem. B. fo. 57. Et ffo. 141. conce. 326.

1 Miniſtri Generales & Prouinciales.

INNOCENTIVS 8. declarauit, Fratres Mino. non poſſe, nec debere eligere Cōfeſſores, virtute Bullę Cruciatæ, &c.

2 Abſolutio

vt habetur latè ſupra, in dictione, Abſolutio Ordinaria quòad Fratres.§.16. A

3 Abſolutio LEo 10. prohibuit, & declarauit, quòd nullus Fratrum Min. Regularis Obſeruantiæ, poſſit accipere Bullas Cruciatæ,&c. vt ſupra eſt poſitum in dictione, Abſolutio Ordinaria quòad Fratres.§.21.& 22. Vide ibi,& nota benè.

4 Cõtra Cõmiſſarios Cruciatæ Excommunicatio. ¶ IDEM Leo, Motu proprio, & ex certa ſcientia præcepit vniuerſis,& ſingulis, cuiuſcunq; Cruciatæ Commiſſarijs, pro tempore, exiſtentibus, & alijs quibuſuis perſonis, quacunque etiam Archiepiſcopali dignitate fulgentibus, in virtute ſanctæ obedientiæ, ac Epiſcopis,& Superioribus, ſub probatione ingreſſus Eccleſiæ; alijs verò ſub excommunicationis latæ ſententiæ, ac priuationis officiorum ſuorum, & inhabilitatis ad illa,& alia impoſterum obtinenda pœnis (ipſo facto abſq; vlteriori declaratione) incurrendis; ne de cætero, perpetuis futuris temporibus, aliquos Fratres Ordinis Mino. de Obſeruantia, extra eorum Conuentus ſeu Domos, ſine ſuorum Superiorum,& Prælatorum expreſſa licentia extrahere, ſeu ad prędicandum Cruciatam, aut quaſcunq; alias Indulgentias, ſeu litteras Apoſtolicas deſtinare, aut alterius facultatis prætextu moleſtare, perturbare, aut inquietare, ſeu à prædictis Fratribus aliquid exigere, vel gratias, facultates, aut libertates, ſeu Indulgentias,& peccatorum remisſiones eis, necnon Monialibus ſanctæ Claræ, tam primæ, quàm ſecundæ Regulæ, ac Tertij Ordinis Beati Franciſci Sororibus ſub obedientia Prælatorum dicti Ordinis Mino. degentibus, ſine illorum licentia concedere, aut impartiri. B.ffo.48.conce.144. B C D

Pro Monialibus, & tertiarijs.

5 Prohibitio. ¶ IDEM Leo præcepit Fratribus,& Monialibus, ac Sororibus præfatis, ne gratijs, Indulgentijs, libertatibus, immunitatibus, quæ in Bullis Cruciatæ, aut alijs conſimilibus continentur, quouis quæſito colore, contra obedientiam Ordinis prædicti, ſine ſpeciali licentia ſuorum Prælatorum vllo modo vti (ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna) præſumant. B.ffo.48.conce.144. E

Excommunicatio.

Collector. CIRCA prædicta eſt notandum, quòd cum per Bullas Cruciatæ, vel alias ſimiles concedatur omnibus Chriſti fidelibus confesſionale perpetuum, vt de non reſeruatis Papæ poſſint, toties, quoties voluerunt abſolui per confeſſorum quemcunque, ad libitum eligendum; meritò quærendum videtur; vtrum Religioſi ſine licentia ſuorum Prælatorum poſſint prę

Quæſtio.

dictas

A dictas Bullas accipere,& conceſſionibus, ſeu facultatibus in eis contentis vti?

¶ Ad hoc autem Prælati Religioſorum,& omnes zelum Religionis habentes, dicunt quòd non; & rationem aſſignant. Quia neque eſt,nec eſſe debet intentio Pontificis,aliquid cõcedere,vnde Ordinis diſciplina collabi contingat:præſertim cum prohibitum ſit per litteras Apoſtolicas, & per regulas, ac ſtatuta Religionum, ne Fratres confiteri poſſint peccata B ſua perſonis extra ſuum ordinem,ſine licentia ſuorum Prælatorum. Item quia ſi hoc liceret Fratribus,quodammodo eximerentur ab obedientia Prælatorum ſuorum, confitendo peccata ſua cui vellent. Eximerentur etiam à voto paupertatis, procurando pecunias ad contribuendum pro huiuſmodi Bullis ſine licentia,immò contra obedientiã Prælatorum, & contra ſuum votum, in quo Papæ non licet diſpenſare, prout ad litteram dicit.c.Cum ad Monaſterium, de ſtatu Regu. Etiam C ex ijs daretur occaſio fractionis tertij voti,ſcilicet,caſtitatis, prout experti dicere poſſunt. Prima reſponſio.

¶ Attamen alij volunt contrariam partem,rationibus apparentibus munitam, defendere: præcipuè quia aliquando in prædictis Bullis continetur, quòd illas poſſint accipere Religioſi,etiam ſine licentia ſuorum Prælatorum. Secũda reſponſio.

¶ Ad quæſtionem reſpondetur vltimatè,quòd etiam ſi huiuſmodi Bullæ in hoc non eſſent ſubrepticiæ,ſicut ſunt, prout Põ D tifices poſteà declarant, dicentes, numquam talem intentionem habuiſſe; cum non ſolùm Generaliter, ſed nec alicui in particulari vix talia concederentur; videlicet, quòd aliquis ſpreta Regulari diſciplina,& paupertatis voto, quæreret pecunias ad contribuendum, & accipiendum prædictas Bullas abſque particulari neceſſitate,pro qua non eſſet Ordini conceſſa facultas,adhuc non poſſent per ipſas abſolui, ſine licentia ſuorum Prælatorum,cui non poſſint dicere, quòd hoc ſibi E expreſsè Fratribus concedatur. Et propterea Prælati, ad obuiandum malitijs, & proteruitatibus aliquorum, ſtatim cum talis Cruciata,vel ſimiles Bullæ publicantur,recurrunt ad Põtificem,vt declaret,Religioſos vti prædictis non poſſe, ſine licentia Prælatorum. Et ita factum fuit tempore Sixti 4. Innocentij.8. Alexandri.6. Iulij.2. Et Leonis.10. prout in libris Ordinis patet. Et adhuc aliqui prædictorum Pontificum, dixerunt expreſsè,quòd nunquàm habuerunt intentionem, quòd Vltimata reſponſio.

Fratres ſine licentia Prælatorum, accipere poſſent prædictas Bullas, & minus quòd ipſis vteretur. Quinimmò impoſuerunt Cenſuras Religioſis maribus, & fœminis, ne talibus vterentur, ſicut fecit Leo. 10. ſupra. §. 5. A

Confirmatio, reſponſionis ſupraſcriptę ¶ Et in tantùm eſt hoc verùm, quòad Fratres Mino. quòd licèt alij Religioſi, fortè de licentia ſuorum Prælatorum poſſint prædictas Bullas accipere, & Eleemoſynam pro ipſis accipiendis procurare; Fratres tamen Min. cum ſit eis ſtrictiſſimè ſub præcepto prohibitum, ne pecunias, vel denarios recipiant, aut procurēt, niſi pro veris, & certis neceſſitatibus, niſi ſibi occurreret aliqua talis neceſſitas, cui ſubleuandæ nō ſufficerent Priuilegia Ordinis, nullo modo valerent, nec licentia Prælatorum ſufficeret, vt poſſent procurare pecuniam ad accipiendam Bullam. Et ita declarauit Leo. 10. O.fffo. 60. conceſ. 178. Et ſupra, in dictione. Abſolutio ordinaria quoad Fratres. §. 21. dicens, quòd in caſu talis neceſſitatis, de licentia Prouincialium, & Cuſtodum, poſſint Fratres accipere dictas Bullas. Qui quidem Prouincialis, & Cuſtos debent examinare prædictam neceſſitatem, an ſit talis, quòd in ipſa poſſit diſpenſari. Nam licèt ſolùm Regula concedat facultatem quærendi pecuniam, pro Fratribus induendis, & infirmis curandis, &c. ſatis infirmus eſt, qui habet animæ ægritudinem, non poſſibilem aliter curari, quàm per Bullam. Non tamen propterea negatur, quin Pontifex poſſet benè informatus, concedere alicui Religioſo, vt cōfiteretur cui vellet. Sed dico, quòd per Generalem conceſſionem, nunquam hoc intendit facere; cum vellit conſecrare Religionis, & non deſtruere. Et ſi dubitas de hoc, dico tibi, quòd hoc ſufficit, vt accipias partem ſecuriorem, prout dicit glo. in capitulo vnico. de ſcrutinio, & ordine faciendo: & in c. Iuuenis, de ſponſalibus. Et ideo non committas te periculo; in his præſertim, quæ animam tangunt. B C D

ANNOTATIO CORDVBAE. E

QVÒAD §. 1. *vbi agitur de correctione, & poteſtate ſuper Fratres Prædicatores Cruciatæ, &c. vide ſup. tit. Correctio; tit. Apoſtata; tit. Exempti Fratres, in Compendio in ſuis. §§.*

Quòad §. 5. notandum, quòd Leo. 10. fff. 123. idem probibuit, etiam Auguſtinien. quod ibidem. §. 5. nobis probibet.

Tandem

A Tandem notandum, quòd anno Domini milleſimo quingenteſimo trice ſimo tertio die 12. menſis Iulij, Reuerendus Pater Frater Antonius Ortiz, impetrauit à Domino Paulo 3. viuæ vocis Oraculo, præſente Fratre Ioanne de Aquila ſocio eius, & Doctore Ortiz Hiſpano, quòd ne Fratres Min. quæritent pecuniam pro Bullis lucrandis, poſſint lucrari omnes gratias ſpirituales, & corporales, ſeu temporales, quæ de cætero concedentur in omnibus Bullis Cruciatarum quarumcunque, dummodò loco pecuniarum, quæ debent dari pro ipſis Cruciatis lucrandis, dicāt Sacerdotes duas B miſſas. Clerici autem bis Pſal. pœnitentiales. Laici verò ducenta Pater noſter, & Aue Maria pro intentione, pro qua conceditur ipſa Bulla, & quòd tunc Fratres prædicti poſſint lucrari talem Bullam, ſeu Cruciatam & eo gaudere omnino, ac ſi darent ſummam pecuniariam, quæ in ipſa Bulla, ſeu Cruciata taxatur. Amplissima Cōceſſio ad hoc vt Fratres non vtantur Bulla Cruc.

Sed ad prædicta omnia quæritur, Vtrum Fratres Minores poſſint accipere Bullas Cruciatarum Generaliter omnibus Chriſtianis conceſſas, & ipſis vti ad omnia ibi conceſſa, maximè vt abſoluantur ad libitum de reſer C uatis Miniſtris Prouintialibus, & de alijs peccatis intrà, ſeu extra ordinem. An Fratres poſſint vti Bulla Cruc.

Reſpondeo per tria puncta: Quorum primum eſt, quòd ſi conſtaret manifeſtè de voluntate Domini Papæ, quòd ſic vellet concedere prædictam facultatem nobis ad prædicta, tunc nullum dubium eſſet ſuper hoc. Conſtat enim, quòd Papa poteſt hoc cōcedere ſpecialiter, & Generaliter quibuſcunq; Chriſtianis, etiam Religioſis, & quomodo ipſe vellet. Ex quo totum hoc negotium, tangens iuriſdictionem Prælatorum, aut iudicum Spi D ritualium, eius Ordinationi, & poteſtati ſubijciatur ſecundùm communiter Doct. & tunc ſecundùm talem conceſſionem eius poſſent Religioſi, ſicut & alij Chriſtiani vti præfatis Bullis quoad confeſſiones de reſeruatis, & quoad cætera ſecundùm quòd Papa illis concederet, ſed quia de tali intentione Papæ non ſemper conſtat ſufficienter, ideo eſt dubium ſuper hoc, ſicq; videtur dubium ſuper facto. Reſpondetur p tria.

Secundum punctum eſt, ſtando in foro conſcientiæ, & in Bullis Generaliter conceſſis omnibus Chriſtianis, non intendit Papa quòd nos Fratres E Min. Obſeruantes poſſimus eis vti, quoad confitendum, & abſoluendum indifferenter, & ad libitum intra, ſeu extra Ordinem à peccatis reſeruatis Min. Prouincialibus, & fortè neq; à non reſeruatis, ſine licentia ipſorum Miniſtrorum; Similiter, neque quoad vtendum ipſis Bullis, ad ea facienda, quæ vergunt probabiliter in Religionis, & Obſeruantiæ, ſeu vitæ Religioſæ deformitatem, diſſipationem, aut decolorationem. Ratio eſt, quia non eſt credendum, quòd Papa vellet concedere Bullas in relaxationem, aut diſſipationem, ſeu deformationem, aut decolorationem vitæ Religio-

ſæ,

ſæ, ex quo id facere non poſſent præfati Pontifices, cum bona conſcientia, tanquam diſſipatores ædificij Eccleſiaſtici, & vitæ religioſæ, ſi ipſi eſſent ſatis informati de relaxatione Religionis, quæ ex dictis Bullis ſequitur. A

Et hoc eſt fundamentum Theologorum, dicentiũ quòd Religioſus non poteſt contra formam ſuæ Religionis exire pro lucrandis Indulgentijs, & quòd Papa non debet concedere eas ſic, quòd pro eis lucrandis detur occaſio diſſolutionis Religionis, quodq; ſic ſemper præſumitur de mente Papæ, vt poteſt videri in B.Tho. 3.par.Sum.q.2.art.2. & in 4. diſt.20. communiter Doctores; ergo patet iſta maior. Sed per prædictas Bullas, ſeu ex ipſis, ſi eas ad prædictas Confeſſiones, & alia huiuſmodi ſupradicta, liceret Religioſis accipere, & eis indifferenter vti, ſequitur, ſeu datur efficax, & propinqua occaſio diſſolutionis vitæ Religioſæ, & diſciplinæ regularis, prauaq; libertas, incentiuum, atq; fomentum peccatorum, pronitaſq; ad liberius peccandum contra caſtitatem, & cõtra temperantiam, & contra alias virtutes plus in Religioſis, quàm in ſecularibus; quod patet, quia voluntas hominis, quæ naturaliter, nititur in prohibitum quò magis aſtricta tenetur; eo liberius ſoluitur in prohibitum data occaſione ſolutionis. Sic ergo contingit in Religioſis, qui ſunt præ cæteris magis religati per votum Caſtitatis. Hoc etiam patet per experiẽtiam, quam non niſi proteruus negabit, aut qui non benè nouit miſteria abſcondita huius negotij: quiq; non vident ſenſus hominis ad malum pronos, proniores; in dies magis fieri ad malum, maioremq; iacturam diſſolutionem, infamiam, & decolorationem Religionis fieri coram Deo, & hominibus, vel ex paucis peccatis, aut caſibus Religioſorum paucorum, quam fiat in ſtatu Chriſtianiſmi ex lapſu multorum Chriſtianorũ, aut Clericorum. Quò enim candida veſtis, ſeu pupilla oculi pulchrius fulget, eò fœdius, vel ex paruula macula tota perditur, vel fœdatur. Patet idem, etiam, quia ideò in Religionibus facta eſt reſeruatio caſuum, religioſorũque religatio per cærimonias, & alias diſciplinas Statutas eiſdem, vt ſic præ cæteris ſecundùm eorum nomen ſint ad virtutem magis religati. Igitur ſi per Bullas à prædictis vinculis ſoluerentur, certè iam eorum Religio diſſolueretur, eorumq; vita à rigore ſuo ſoluta, ſecularem ſibi vendicaret libertatem, eſſetq; ſaltem in huiuſmodi ſtatutis, aut cæremonijs vita pœnitentium Religioſorum æquè ad peccatum libera, ſicut, & ſecularium. Tandem hoc idem expreſsè teſtificantur Sixt.4. fo.54. Innoc. fol. 56. Leo 10. fff.48. in ſuis Priuilegijs dicunt clarè, quòd per tales Bullas, & libertates diſſoluitur religio occaſionaliter, & qui experientia didicerint, quòd earũ prætextu religioſi ad illicita probabuntur, quòdq; ideò eas reuocant, & declarant, quòd non poſſent eis vti ſine licentia ſuorum

Daretur ex hoc occaſio relaxationis.

B C D E

A ſuorum Prælatorum, vt proximè dicetur. Neque eſt credendum, tot
Prælatos religioſorum relationem falſam prædictis Pontificibus feciſſe,
de diſſolutione Religionis per tales Bullas, mẽtitoſq; fuiſſe, dicentes per
experientiam hoc comperiſſe. Nulla enim ratio ſuadet, tam male ſuſpi-
cari de Prælatis, ergo patet iſta minor, ſcilicet, quòd per tales Bullas da-
tur occaſio diſſolutionis Religionis, vt dictum eſt.

Igitur concludamus, quòd Papæ non conſtet hoc, quod eſt de facto,
ſcilicet, quòd per Bullas præfatas ad prædicta datur occaſio diſſolutionis
B Religionis: quòd ſi conſtaret id, non eſt credendum, quòd culpabiliter
eas concederet in diſſolutionem Religionis, quando ab eo tales Bullæ im-
petrantur. Sequitur ergo, quòd, ſaltem quòad nos in foro conſcientiæ ſal-
tem quòad prædicta, ſunt ſurrepticiæ, ſeu quòd Papa pro nobis non in-
tendit eas concedere, vt dictum eſt, quantumcunq; generaliter de omni-
bus ſonarent Chriſtianis, etiam Religioſis Mẽdicantibus. Clauſula enim
generalis debet limitari, & interpretari ſecundùm ius diuinum, & hu-
manum, neque debet extendi ad ea, quæ quis non eſſet veriſimiliter cõ-
C ceſſurus in particulari, ſi ei omnino de cauſa, & de alijs inconuenienti-
bus, inde ſequentibus conſtaret, maximè in materia odioſa, quæ militat
contra ius commune, vel diuinum, qualis aliquomodo videtur eſſe in pro-
poſito, vt eſt communis Regula, & practica Doctorum.

Immò dato, ſed nondum conceſſo, quòd Papa intenderet expreſsè, ꝙ
nos Fratres Min. poſſemus accipere præfatas Bullas, & eis vti in omni-
bus ibi contentis, non tamen poſſemus adhuc virtute earum abſolui ad li-
bitum per quemcunq; de reſeruatis Min. Pro. ſine eius licẽtia. Niſi hoc
D Papa ſpecialiter, aut aliter ſic exprimeret, ita quòd de hoc ſufficienter
conſtaret (quod vix in Bullis exprimitur.) Nam licet in præfatis Bullis
concedatur accipientibus eas, quòd poſſint abſolui ab omnibus, etiam re-
ſeruatis Papæ, hoc non ſufficit pro caſibus ſecundùm Regulam, & eius
votum reſeruatis Min. Prouin. oportet enim, quòd concederetur, vt poſ-
ſent abſolui ab omnibus caſibus reſeruatis, etiam ſi per Regulam, aut per
votum, aut ſtatutum tenerentur recurrere ad alium, etc. & facit ad hoc
cap. cùm nos, de his quæ fi. à ma. parte capit. & de Conſtit. cap. 1. lib. 6.
E & gloſſ. in ca. cùm non debeat de electio. lib. 6. & in Clementina; dudum.
§. penult. de ſepulturis, & Ludouicos Ro. in ſuis notà. volens, quòd con-
uentio, vel pactum iuratum non tollatur per clauſuram generalem (non
obſtantibus quibuſcunq; pactis.) Sicq; patet, quòd licet à caſibus reſer-
uatis etiam Papæ concedatur, quòd poſſimus abſolui, non tamen poſſu-
mus à caſibus prædictis reſeruatis Min. Pro. ſecundùm Regulam, &c.
Quia, vt habetur in cap. tranſlationem, de officio deleg. in iſtis exorbi-
tantibus, & prohibitis non fit extenſio de vno caſu ad alium, etiam per
maio-

maioritatem rationis. A

Et confirmatur hoc, quia omnes ferè Ponfices, qui ſimiles Bullas de-derũt, poſtea informati de prædictis periculis, ad nos ex illis Bullis prouenientibus, declarauerunt, quòd licet ſuæ Bullæ, quantumcunque generaliter ſonarent, quòd omnes Chriſtiani, etiam Religioſi quicunq;, & Mendicantes, poſſent eas accipere, & eis vti, non tamen poteramus nos; ſed neq; de nobis intenderunt præfati Pontifices loqui, ne per tales Bullas daretur nobis occaſio ad relaxationem diſciplinæ regularis, & libertas incentiuumq; ad peccatum, vt patet in Priuil. Sixt. 4. Innoc. 8. B *& Leo 10. vbi ſup. ſimiliter nunc eſt credendum, ſcilicet, de recta, & non culpabili voluntate cuiuſcunq; Papæ, Niſi oppoſitum ſufficienter conſtet, vt dictum eſt.*

Et faciunt adhoc conceſſiones Leo. 10. quas hic refert Collector Compendij in hoc titulo. §. 3. 4. 5. Faciunt etiam adhoc duæ aliæ declarationes. Altera capituli gener. Burdegalen. quæ habetur in Compendio; tit. Abſolutio extraordinaria quòad fratres, poſt. § x. fol. 9. & altera Reuer. Min. G. Fratris Franciſci de Ang. quæ ſupra poſita eſt eo. tit. & §. 10 in C *his annotationibus. Quaſdam alias rationes ad confirmationem prædictorum ponit Collector in hoc. §. 5. vtpote quòd accipere tales Bullas eſt cõtra obedientiam, contra paupertatem, cõtra probibitionem de pecunia, quæ quidem rationes nihil, aut parum valent. Conſtat enim non eſſe cõtra obedientiam, quod ſit de licentia, aut conceſſione Superioris, aut Papæ, quantò magis quòd parum ibi conceditur, per quod eximantur ab obedientia, vt patet. Neq; contra paupertatem, aut contra prohibitionem de pecunia eſt, & ea procurare pro Indulgentijs, aut pro alijs gra-* D *tijs opportunis, & commodis habendis. Nam nõ requiritur, quòd ſit neceſſitas ſtrictiſsima, pro qua ſit procuranda pecunia: ſufficit enim, quòd ſit neceſſitas commoda, & opportuna corporalis, ſeu ſpiritualis talis, ſcilicet, vt ſine illa, niſi ei prouideatur, non poſſit fieri aliquod magnũ bonum vel vitari aliquod malum, vt de hoc latius nos egimus ſupra in expoſ. Reg. Fratrum Minorum, cap. 4. q. 7. ibi videatur. Ergo niſi eſſet occaſio ſupradictorum malorum, nõ eſſet contra articulum paupertatis, aut pecuniæ nobis prohibitum, procurare pecunias pro prædictis Bullis cõ-* E *tinentibus alias non contrarias nobis, cõmodas, & opportunas ſpirituales, ſeu corporales, vt dictum eſt: quamuis ſſſſ. 60. in relatione facta domino Leoni decimo, pro impetranda declaratione, quæ ibi habetur, ſit hæc cauſa inter alias, quòd, ſcilicet, ſit contra articulum de pecunia, tales Bullas procurare. Dictum eſt enim, quod non eſt ita, & tamen ipſa cõceſſio, ſeu declaratio Leonis 10. eſt valida propter alias cauſas, ibi expreſſas, & propter rationes ſupradictas vt proximè in 3. puncto dicemus.*

Quòd

A *Quòd ſi quis dicat, quòd Papa bene inſtructus de tyrannide Prælatorum in ſubditos, vult aliquando per tales Bullas miſericorditer agere cum ſubditis, eos à iugo captiuitatis, & ſeruitutis releuando, vt viuatur in ſpiritu libertatis, habeantq; facile remedium, quoties, vt homines ceciderint in caſus reſeruatos, &c. huiuſmodi. Reſpondeo non eſt ita, immò ſatis faciles ſe exhibent Prælati ad concedendum, & committendum ſuã auctoritatem, ad abſoluendum de ſibi reſeruatis, quoties ab eis petitur, nec infideles ſunt contra ſigillum confeſſionis. Niſi quòd oportunè pro-*

B *uident de remedio talibus, quos ſciunt fragiles eſſe, quia prout commodè poſſunt, ſine eorum infamia remouent ab eis omnes occaſiones ruinæ (id planè, quod facere tenentur.) Ecce quos, & quare vocant tyrãnos. Et eſto quòd vnus, & item alter durè, aut infideliter, & tyrannicè, vt ipſi dicunt, ageret, Siccine cõtinuò omnes in eadem damnatione, & appellatione ſunt tyranni? Vnde vox hæc à diſcolis primum orta eſt, & ad probos vſq; viros ſub colore miſericordiæ nunc peruenit, quia tyrannos appellant diſcoli Prælatos illos, qui ſunt vigilantiſſimi ad ſalutem ſubdi-*

C *torum, quiq; paterno affectu illorum ſaluti, & decori Religionis conſulentes, ſtringunt lora, occaſiones remouentes ab eis, ne laxis habenis ipſi effrænes, & indomiti ad vitiorum præcipitia currentes, ſeſe præcipites in infernum dent. Aliqui autem dicunt, quòd de facto Papa vult, & intendit nos Fratres Min. accipere poſſe Bullas, & vti eis omninò, tũ quia Papa, conſultus ſuper hoc, ſic reſpondit, & ſimiliter eius Commiſſarij Bullarum, tum quia expreſsè Bulla ſic ſonat, modò culpabiliter, modò non id velit Papa. Ad quod dico ſi ſic eſt, non eſt dubium ſuper hoc.*

D *Igitur quoad 2. punctum tenendum videtur, vt dictum eſt, tanquam ſecurius pro foro conſcientiæ: nam de contentioſo contendere nolumus, de ſonitu, & rigore verborum coram hominibus, & in foro iudiciali, vbi de exterioribus, & per exteriora iudicatur. Nunc autem, quia coram res agitur, ideo vniuſcuiuſq; conſcientia conueniat ad limites rationis, ædificationemq; Religionis, videatq;, quomodo ſe dubio exponat, cùm in dubijs tutior pars eligenda ſit, attendatq; vir Religioſus, quòd tales Bullæ, ſeu Cruciatæ ſæpè extorquentur à Papa, earumq; Commiſſarij, vt accu-*

E *mulatius recuperent ſuam pecuniam, declarare ſuper hoc poſſunt (& fortè aliquando contingit) id quòd, ſeu quomodo Papa nondum ſomniauit, vellentq;, vt omnes, etiam nondum nati, tales Bullas acciperent, vt inde ſuam pecuniam haberent, quòdq; iam corruit in platea veritas à facie pecuniæ, & mortua eſt ſine debita confeſſione. Ideo conſulendum eſt ne quis temerè prætextu Bullarum, exiliat gremium ſtatutorum ſuæ Religionis, neq́ trãſgrediatur terminos, quos patres ſui poſuerunt ad Religionis ædificationem, & conſeruationem: nam, & Summus*

Pon-

Reſpondetur obiectioni de tirannide Prælat.

Aliorum opinio.

Reſolutio 2. puncti.

Pontifex qui eſt ædificator ſepium religionis, rationabiliter agens, mauult religionem ſibi conſtare, quàm per huiuſmodi Bullas ab eo extortas diſſipari. Tertium punctum, prædictis non obſtan. dico, quòd Papa, bene informatus de prædictis, concederet aliquando aliquam, ſeu talẽ Bullam religioſis ſpecialiter, ſeu etiam generaliter, ita vt probabiliter conſtaret de tali voluntate Papæ pro ipſis religioſis, vt poſſint tali Bulla gaudere, tunc dico, quòd fratres etiam ſine licentia Prælatorum poſſunt eã accipere, & gaudere ſolùm quoad ea, quæ nõ vergunt vllo modo in notabilem religionis, aut vitæ religioſæ, & diſciplinæ deformationem, aut diſſipationem, vtpote pro lucrandis Indulgentijs, pro abſolutionibus à cenſuris, & diſpenſationibus commodis, & opportunis ad ſerenitatẽ conſcientiæ habendis à confeſſoribus intra ordinem, & in foro conſcientiæ tantùm, pro comedendo oua tempore ieiuniorum, non quidem paſſim, & indifferenter ad libitum, & vbiq; in communitate fratrum, ſine vlla alia cauſa, ſed ex cauſa aliquali, vtpote quando non eſſet ſufficiens cibus. Aliàs, & in particulari, vel quando comedunt cum aliquibus dominis, apponentibus eis talia cibaria, condita ex ouis, &c. huiuſmodi, ne ſint illis ſingulares, ſi vident, ſe ex tali ſingularitate fore illis faſtidioſos, aut diſplicentes. Secus ſi potius ex hoc eſſent placentes, tanquam bonum exẽplum abſtinentiæ ſingulariter præbentes, & in alijs huiuſmodi caſibus, non vergentibus in deformationem religionis, ad quos iudicandum, prudentia ſimplici, & ſincera religione opus eſt. Et ſimiliter quando Papa propter ſpecialem neceſſitatem Eccleſiæ concedit Iubileũ, & præcipit; ſeu ſtatuit, vt omnes Chriſtiani, etiam religioſi confiteantur, ieiunent, & orent, & recipiant ſacram Euchar. infra tot dies, & ad hoc melius faciendum, concedit auctoritatẽ confitendi cuilibet, & abſoluendi de omnibus etiam reſeruatis quibuſcunq;, & quomodocunq;) vt in noſtris tẽporibus ſæpe conceſſum eſt) quia in tali caſu crederem piè, & probabiliter teneo, quòd etiam nos Fratres Min. ſine alia licentia Prælatorũ poſſumus confiteri, & abſolui intra ordinem tantùm, & ſemel pro hac vice, etiam de reſeruatis Min. Prouin. & gaudere tali Conceſſione, in quantũ eius verba patiuntur, quia talis videtur intentio Papæ, & hoc nullo modo vergit in deformationem Religionis; & hæc eſt ratio omnium dictorũ in hoc tertio puncto. Virtute autem talium Bullarum non poſſumus exire ad libitum ſine licentia Prælatorum, pro lucrandis Indulgentijs, neque indifferenter ad libitum, quantieſcunq;, ſine alia cauſa, comedere oua tempore ieiunii, niſi quando vſus ouorum eſſet iam indifferens, & communis in tali religione, & eorum profeſſione. Neque confiteri, & abſolui ad libitum ſine licentia Prælatorum intra, ſeu extra ordinẽ. Neque aliud facere, quod vergit in religionis deformationem, vt dictum eſt,

A B C D E

&

A & latè probatum eſt ſupra in 2. puncto. Si contra prædicta omnia arguatur, quòd Leo 10. ffff. 60. ffff. 48. vt habetur in Compendio, tit. abſolutio ordinaria quoad fratres. § 21. § 22. declarauit, & prohibuit, etiam ſub Cenſuris, quòd nos non poſſumus vllo modo accipere Bullam, ſeu Cruciatam, neque ea vllo modo vti, niſi in caſu, quo eſſet neceſſitas particularis, & pro qua non eſſet remedium intra ordinem, & de licentia expreſſa, & in ſcriptis habita à noſtris Min. Gen. vel Prou. vel Cuſt. ergo falſum eſt, quod dictum eſt, quòd pro lucrandis Indulgentijs, & pro alijs B contentis in hoc tertio puncto, quæ non vergunt in deformationem Religionis, poſſumus, etiam ſine licentia Prælatorum, tales Bullas accipere, & eis gaudere.

Item oppoſito modo ſecundò arguo ſic contra omnia ſupradicta, quia, ſi de licentia Prælatorum poſſumus accipere Bullas, & eis gaudere, quoad omnia ibi contenta, quoad abſolutiones, etiam de reſeruatis, & cætera, & quando de licentia talium Prælatorum prædicta fiunt, tunc non vergunt in deformationem religionis, & ſunt licita: quare ergo non potius C licebit de licentia, & conceſſione Papæ? & quare potius tunc vergunt in deformationem religionis? Reſpondeo ad primum, negando conſequentiam, nam illud Leonis 10. eſt verum, generaliter loquendo, dū ſcilicet, Papa non concedit, per quod derogētur præfata Priuilegia, ſeu probibitiones Leo. 10. Nunc autem nos locuti ſumus in hoc tertio puncto, quando conſtat, Papam concedere in ſuis Bullis, quòd etiā nos Fratres Min poſſimus eas accipere, & vti ipſis per omnia, etiam ſine licentia Prælatorum, quia tunc ſolùm poſſumus eis vti, vt dictum eſt in hoc D tertio puncto. Conſtat enim, quòd Papa poteſt ſic concedere, non obſtāte prohibitione Leonis decimi, quia par in parem non habet imperium, & ſupponitur, quòd ſic Papa vult concedere, ergo nulla eſt cōtradictio in ſupradictis, nam ſtante prohibitione, & declaratione generali Leonis 10. ſtat ſimul, quòd Conceſſio, & Priuilegiū particulare in caſu concedatur tāquam exceptio particularis ſub regula generali, quæ licet reuocetur in particulari, & ad tempus manet ſalua generaliter, & inperpetuum, quouſque omnino reuocetur, aut tollatur.

E Ad ſecundum, quòd oppoſito modo arguitur. Reſpondeo, quòd, quādo ſine licentia Prælatorum ad libitum ſubditi viuerēt, vtentes Bullis indifferenter, conſtat eſſe diſciplinæ regularis diſſolutionē, ſine fræno obedientiæ Prælatorum, & libertatem ad peccatum, & ideo illicitum, vt patet, ſi paſſim, & ad libitum religioſus poſſet ſine licentia, quandocunque vellet, exire clauſuram pro lucrandis Indulgentijs, & confiteri cuique, & comedere oua, &c. vt ſecularis, & ideo Papa id non concedit generaliter, vt ſup. In ſecundo puncto probatum eſt. Et ideo licentia, ſeu

con-

conceſſio generalis Papæ, conceſſa in Bullis, ad prædicta ſe non extendit, & ſimiliter eſſet illicitũ, ſi ſic generaliter Prælatus concederet ſubdito, vt faceret, quæcunq; vellet, ſine alia licentia, & obedientia Superioris, exeundo clauſtrum, comedendo, &c. toties, quoties, ad libitum, ita quòd non poſſet impediri per Prælatum ſuum, etiam inferiorẽ, vt patet, quia eſſet occaſio propinqua diſſipationis Religionis. A

Quando verò ſic conceditur licentia ad prædicta, quòd non abſolutè generaliter, & ad libitum quotieſcunque ſine vllo fræno conceduntur, ſed cum fræno Superiorum, ſub eorum manu, ſeu in particulari, vt ſic examinata cauſa, ſeu neceſsitate, pro qua conceditur aliquod prædictorum, tunc conſtat, quòd timoratè, & ex cauſa legitima, & ſine diſſolutione Religionis vteretur quis præfata Conceſsione, ſeu Bulla, & ideo hoc modo, ſicut licitè poſſet quis de licentia Prælatorum vti præfatis Bullis ad prædicta, ita & hoc modo poſſet de tali licentia Papæ id facere, ſi talis eſſet licentia, quam Papa concedit in Bullis. B

Nunc autem quia licentia, quæ in Bullis immediatè per Papam conceditur, eſt generalis ad omnia, & ad libitum viuendum, & vtendum conceſsis in Bulla, oportet quòd ne cedat, aut vergat in deformationem Religionis, non immediatè ſed mediatè per Prælatorum religioſorum modificetur, & particularizetur. Ita quòd ſine Prælatorum licentia debita non poſſet religioſus vti præfatis Bullis generaliter, & ad libitum, vt dictum eſt in ſecundo puncto, quodque talis eſt intentio Papæ, rationabiliterque ſic debet interpretari, dum de oppoſito non conſtat ſufficienter, vt latè probatum eſt per totam hanc annotationem. C

Item, an per Bullas Cruciatæ reuocentur noſtra Priuilegia, & Indulgentiæ, & quomodo, videatur latius infra tit. Priu. §. 23. & poſt. §. 33. D

CAPVCCINI ANNOTATIO.

In §. 5. QVIA huic Collectoris determinationi, quoad §. 5. amplam facit Anton. de Corduba Annotationem vt ſupra, & ambe tam, videlicet, ipſius Collectoris, quàm Cordubæ, ſunt ſatis antiquæ. Ideo ego, quid nunc ſecundùm recentiores Doctores ſit obſeruandum, reſolutè dicam. E

Et in primis dico, quòd omnes Religioſi, etiam quòd ſint Ord. Mendicantium, poſſunt Bullam Cruciatæ, ſicut reliqui fideles, accipere: eaque gaudere, pro ut ſic conſtat ex verbis ipſiusmet Bullæ, iam publicatæ. Dicitur enim in §. 3. (Quòd ſi Religioſorum Monaſteria, quamuis ſint Mendicantium, pro quolibet numero denario perſonarum, quæ in vnoquoque talium Monaſteriorum reperiuntur, vnum militem miſerint,

An Mendicãtes poſſint accipere Bullas Cruciatæ.

lucran-

A lucrantur Indulgentiam plenariam.) Et ſtatim ſubnectitur. (Item concedit Sua Sanctitas omnibus ſupradictis, & illis, qui nec fuerunt, nec miſerunt, ſi de eorum bonis liberaliter contribuerint.) Vnde Reuerendus Pater Emanuel Rodrgiuez, in expoſitione huius Bullæ Cruciatæ. §. 9. nu. 23. colligit, non ſolùm Suam Sanctitatem ſupradictis Religioſis facultatem dare mãdãdi Militem; ſed etiam dãdi duos carolenos in eleemoſynam, vt Bullam accipiant. Bene uerum eſt, quòd pro hoc debent à ſuis Prælatis licentiam petere; cum non intendat Pontifex Regularem obſeruantiam diſſipare. Et hoc apparet, quia cum in anno 1564.

B à Pio Quarto, in ſua Bulla mandaretur, vt poſſent Religioſi, ſine licentia ſuorum Prælatorum Bullam accipere; ſtatim in anno ſequenti, (& etiam ſemper fuit in poſterum obſeruatum) fuit iſta clauſula ſubtracta; ex quo eorum mens liquidò apparet, talem libertatem illis nolle dare. Bene uerum eſt, quòd Prælati deberent illam, pro re tam ſancta, faciliter dare.

C Deinde dico, quòd Fratres Minores, quibus ex Regula, recurrere ad pecuniam, abſque pręſente, vel imminente neceſſitate, eſt prohibitum, poſſunt illam pecuniam, cum licentia Prælatorum procurare, pro huius Bullæ acceptione; ſeruatis tamen reliquis alijs modificationibus Summoru mPontificum, iuxta eorum profeſſionem. Et licet Collector ſuprain §. 5. dicat, quòd hæc Bullæ acceptio, non ſit cauſa ita neceſſaria, vt poſſit proinde ad pecuniam recurri; cum totum illud, quòd in ea conceditur, habeatur in noſtris Priuilegijs: attamen Antonius de Corduba, in expoſitione noſtræ Regulæ. cap. 4. q. 7. fol. 13. tenet con- An poſſit pęcunia p curari pro Bul. accep.

D trarium, dicens, quòd immo iſta ſit ſufficiens neceſſitas, vt Prælati poſſint talem dare licentiam, cum ſit negotium tantæ pietatis. Et licet poſſint, per virtutem Priuilegiorum, ſuas animas liberare; ſanctum tamen eſſet, pluribus alijs vijs id attentare; & eo magis, cum poſſint, virtute huius Bullæ, à contentis in Bulla Cœnæ abſolui, quod in Priuilegijs non habent. Et dato, quòd ſine licentia Prælatorum hanc Bullam acciperent; quamuis contra Regulam facerent, adhuc tamen, omni eo, in illa conceſſo poterunt gaudere, quòd non ſit contra regularem obſer-

E uantiam; vt ſunt, Indulgentiæ, quæ viſitando Altaria, vel aliquid aliud pium in Bulla mandatum faciendo, ſumuntur. Et hoc probatur à ſupradicto Auctore Emanuele, ex doctrina Diui Thomæ, quam, & ſequitur Paludanus, quæ eſt talis, videlicet, quòd ſubditi, non in omnibus, ſed in illis tantùm ſunt obligati ſuis Prælatis obedire, quæ ad regularem obſeruantiam ſpectant; & ſi in alijs obedierint, erit ex via perfectionis. Sicut poſt Diuum Thomam. Dicit Nauar. in Manuali. cap 23. nu. 38.

Dicitur etiam, quòd tempore Sixti Quarti, Innocentij 8. & Alexãdri 6. Iulij 2. Leon. 10. & Pij Quinti, Religioſi Mendicantes, minimè poterant, abſque ſuorum Prælatorum licentia, huiuſmodi Bulla Cruciatæ gaudere, quantum ad Indultum eligendi ſibi Confeſſorem, & à caſibus reſeruatis abſoluendi; præſuppoſita tamen prædictarum Bullarum notitia, in quibus hoc prohibebant; aliàs ſi eam non haberent, non eſſent obligati; ſicut nec, & alia Extrauagantes ignoratæ obligarent, iuxta doctrinam Caiet. quam ſequitur Medina, & Corduba. A

Caiet. in Sũ. tit. excom. poſt c. 3. in fin. Cord. in Sũ. 9. 144. fo. 429.

Et eſt aduertendum, quòd licet Pius Quartus in Bullis ſuo tempore publicatis, Mendicantibus concedebat, vt abſq; ſuorum Prælatorum licentia poſſent Bullam accipere Cruciatæ; tamen Pius V. eius ſucceſſor, in Bullis à ſe datis, hanc libertatem omiſit. Idemq; fuit à Gregorio xiij. obſeruatum; ex quo videtur, quòd adhuc in ſuo robore manent, ſummorum Pontificum ſupranominatorum Conceſſiones. B

Idẽ Greg. 13. Viuæ voc. Orac. Societati Ieſu, vel eius Præpoſito generali declarauit, mentis ſuæ nõ eſſe, nec fuiſſe, per Bull. Cruc. aut Iubil. ſeu alias ſimiles Conceſſiones, ſub quibuſcunq; derogationibus, aut tenore, et cũ clauſula (quacunq; prohibitione ſublata) vel etiã viuæ vocis Oraculo Pœnitentiarijs S. Petri, aut quibuſuis alijs perſonis factas, vel faciendas, derogare velle Indultis, & Conſtitutionibus Ordinis, ſuper eiſdem Confeſſarijs editis. Ita refertur in Comp. Soc. Ieſu, verbo, Abſolutio. §. 11. Et in Comp. Priuil. F. S. Hier. Hiſpan. collecto à P. Garſia. fol. 41. C

Societatis Ieſu.

Prædicat.

Et Pius V. eandem fecit declarationem Prædicatoribus; Illamq; pro bibitionem Leo. 10. ſuprapoſitam, in verbo, Abſolutio ordinaria, quoad Fratres. §. 22. confirmauit, & ibi etiam, in notula, in margine poſita, dixi. Et videas tamen quæ ibidem dicit Collector. §. 16. D

Tit. Abſol. ord. quoad fratr. §. 16

Et quia, vt dicit Collector ſupra, cum ipſæ reuocationes non ſint perpetuæ; nec poſſint extendi ad futuras Bullas Cruciatæ, ideo eſſent procurandæ ſimiles Conceſſiones; ac proinde de hoc ſupplicatum fuiſſe Leo. 10. quòd illa Bulla Innocentij octaui, quæ eſt eadem cum alijs aliorum Summorum Pontificum, ad Bullas etiam in poſterum concedendas extenderetur: & viuæ vocis Oraculo fuit obtentũ, in foro tamen conſcientiæ. Et poſtmodum Pius Quintus hoc idem in vtroq; foro pariter conceſſit; vt videre eſt in Bulla, quæ incipit, Romani Pontificis circumſpecta benignitas, quam ponam infra, in fine huius Compendij. Et idem videtur obſeruatum à Gregorio 13. & Sixto V. cum in eorum Bullis (dum tractant de ſuſpenſione Priuilegiorum) dicatur, quòd nõ ſuſpenduntur Priuilegia conceſſa Prælatis Ordinum Mendicantium, quoad ſuos Fratres tantum: & ſic iam videtur ſupradictum Priuilegium in ſuo robore remanere; cum ad inſtantiam talium Prælatorum fuerit cõceſſum, quo- E

ad

A *ad ſuos Fratres tantum.*

Et vltra hoc, refert prædictus Expoſitor Bullæ Cruciatæ, in loco citato, ad ſuam notitiam perueniſſe reſponſum quoddam, à Sacra Congregatione Cardinalium Reformæ, tempore Gregorij 13. datum ad inſtantiam Domini Ioannis de Ribera, Archiepiſcopi Valentini, qui ab ea petebat, vt definiri dignaretur. Si Moniales, ſuæ iuriſdictioni ſubiectæ, virtute Bullæ Cruciatæ, confiteri poſſent cum alijs Confeſſoribus non à ſe aſſignatis? Cui petitioni fuit tali modo reſponſum: Congregatio concilij cēſuit, quatenus gratiæ ex Bulla Cruciatæ pertinēt ad Moniales, non poſſe vigore facultatis in eadem Bulla conceſſæ, alios Confeſſarios, præter eos, qui ad audiendas ipſarum Monialiū confeſſiones, ab Ordinario approbati fuerint eligere: Et hanc vidiſſe in ſcriptis ipſe Auctor teſtatur. Et ſic multi viri docti tenent. Alijs autem videtur contrarium, pro eo quòd ſic dicunt practicari in concilio Cruciatæ. Congreg. Cardin. Reſpon. Latè de hoc vide i Gaſpua. Paſſ. cit. not. priuile. §. 10. gloſſ. 275. & fo. 127. in ſuo Cōpend.

B

Et ipſe Pater Emanuel, in expoſitione ſupradicta huius Bullæ, iam ſuſtentare aliquibus rationibus nititur, quòd licet ſit Fratribus ſupradictis prohibitum, Bulla huiuſmodi vti abſque ſuorum Prælatorum licentia, iuxta Priuilegia ſupra allegata; non auderet tamen illos condemnare, qui ſine tali licentia, ea vterentur; & hoc, tum, quia multi Doctores ſic tenēt, & in Conc. Cruciatæ practicatur; tum etiam, quia Prælati videntur tacitè conſentire, cum id non prohibeant; neq; illas prohibitiones ſubditis notificent; alijſque rationibus, quæ, meo iudicio, valde friuolæ videntur; & maximè cum dicat, quòd multi ignorent illas Cōceſſiones Sixti 4. Innocentij 8. etc. & ſi ſciant, putant forſitan non valere. Et ꝙ poſſent proinde, bona fide, Bulla vti; quæ ratio, ſi ſit nec ne ſufficiēs, cuilibet voti compoti iudicandum relinquo; cum talis ignorantia, nullo pacto eis ſuffragari poſſe videatur, & cum ſciant hinc inde eſſe opiniones, deberēt ſecuriorem partem ſequi; quæ mihi videretur eſſe illa prima, iuxta tantorum Pontificum, & Sacræ Card. Congreg. Conceſſiones.

C D

Vnde concludendo dicerem, quod nos Fratres Minores nullo pacto, abſq; noſtrorum Prælatorum licētia, huiuſmodi Bulla poſſumus vti, quoad electionem Confeſſoris, & Caſuum reſeruatorum abſolutionem; rationibus fultus adductis à Collectore, & Corduba ſupra, ſaluo tamen ſemper ſaniori iudicio. Concluſio reſolut.

E

Quæritur etiam ab ipſo Autore Expoſitionis Bullæ Cruciatæ; an Nouitij ſupradictorum Ordinum, poſſint abſolui virtute huius Bullæ Cruciatæ, à caſibus, Prælatis reſeruatis, à quocunq; Confeſſore, per ipſos Prælatos approbato? Et reſpondet, quòd ſic. Nam Conceſſiones Summorum Pontificū à Prælatis habitæ, vt Fratres non poſſint Bulla vti, quoad Confeſſorem eligendum, & à caſibus reſeruatis abſolui, loquuntur de Fratri- Nouitij an poſſint abſolui à caſibus reſeruatis virtute Bul. Cr.

A *non mendicantes? Et licet videatur dicendũ, quòd ſicut participes ſunt aliorum Priuilegiorum Mendicantibus conceſſorum, participes et ſint, & huius: Contrarium tamen videtur eſſe verum: nam cum in ipſa Bulla ſuſpendantur facultates Monaſterijs Ordinum conceſſæ, & excipiantur ipſi Mẽdicantes; ſi per viam communicationis, poſſent alij Ordines huiuſmodi Priuilegio gaudere, ſequeretur, quòd ſuſpenſio illa, quantùm ad Ordines non Mendicantes, facta eſſet ſine dubio fruſtratoria.* 1 An alij nõ Mẽdicãtes poſſint tali Priu. gaudere.

Item quæritur, ſi Nouitij, & Moniales, Superioribus ſupradictorum 2
B *Mendicantium Ordinũ ſubiecti; poſſint tali Priuilegio gaudere? Et concluditur à ſupradicto Auctore, quòd ſic; cum benè, in hac fauorabili materia, poſſint ſub nomine Fratrum Mendicantium, comprehendi, & non ſolùm Moniales, ſed etiam Tertiariæ, quæ Religionem, Obedientiam, & Caſtitatem vouerunt & ſunt ſupradictis Prælatis ſubiectæ, licèt in Congregatione non viuant; ſecus autem dicendum de illis Tertiarijs, qui in ſuis domibus vxorati manent.* An Nouitij & Moniales.

Item quæritur. An Fratres ipſi, & Moniales poſſint Coronis, vel Gra-
C *nis benedictis gaudere abſque Bulla: Reſpõdetur, quòd ſi ſupradictæ Coronæ, ſiue grana fuerint alicui Superiorum Mendicantium, pro ſuis Fratribus, ac ſecularibus conceſſæ, poterunt ipſi Fratres, abſq; alia Bulla, illis gaudere, non autem ſeculares: Quia quantum ad illos ſuſpenſæ ſunt in Bulla. Sed ſi illæ Coronæ, vel Grana fuerint benedicta, ad inſtatiam alicuius Principis, vel Domini, vel alicuius Religioſi particularis, tunc nõ ſolùm ipſi ſeculares, ſed nec etiam Fratres poſſint illis gaudere, quia in Bulla ea tantùm conceduntur Fratribus, quæ Superioribus eorum, pro eis, fuerunt conceſſa.* 3 An fratres & Monial. poſsũt granis benedictis gaudere.

D *Item quæritur. Si in Bulla iſta ſuſpendantur nec ne facultates à iure communi cõceſſæ, ac Priuilegia in corpore iuris poſita, & per vſum ſunt tolerata, & non reprobata. Et reſpõdetur, quòd non; prout colligitur ex eo, quod tradit Bar. in addit. ad Extrauag. ad reprimendum, verbo. Non obſtantibus, in fine. Nam pro ſuſpenſione eorum, quæ in iure communi continentur, quamuis ſit Priuilegium, oportet tamen, vt ſua Sanctitas illud exprimat; & in Bulla iſta minimè exprimitur. Et ſic etiam, quando*
E *vellet ſuſpendere, eaq; vſu fuerint tolerata, oportet, vt dicat, non obſtantibus conſuetudinibus; ſicut fieri ſolet in reuocatione Bullæ Cœnæ Dñi.*

Vnde infertur primò, quòd habentes Ordines Minores, poſſent tempore Interdicti, Miſſam audire, ac diuinis officijs intereſſe, quia facultatem iſtam, ius commune eis concedit, vt dicit Nauar.

Secundò, infertur, quòd facultas illa, quam habent Religionum Prælati, dandi ſecularibus cartas filiationis, in quibus faciunt illos, bonorum operum, ſuorum ſubditorum participes, in ipſa Bulla non ſuſpenditur, & In Sũm. c. 27. n. 173. De idulg. not. 3. nu 21. & 22.

bus profeſſis ſecundùm cõmunem intelligẽtiam, & cum facultates exorbitantes; quamuis habeant eandem, maioremq; rationem, & ex vno in alium caſum non extendantur, quantò magis, vbi talis ratio non habetur? Et quamuis ſub hoc nomine, Fratrum, comprehendantur, & Nouitij, hoc tamen intelligerem infauorabilibus, & non in odioſis, vel contrarijs, vt eſt in ſupradicto caſu. A

An poſſint abſolui iure cõmuni

An ipſi Nouitij, iure communi, poſſint à caſibus reſeruatis, abſque Prælatorum licentia, abſolui? tractatur à Corduba. lib. 1. qq. q. 3. f. 241. & ipſe Auctor Expoſit. Bullæ Cruciatæ. §. 9. nu. 26. vbi ſupra. B

An per Bullã Cruciatæ ſuſpendantur omnia Priuilegia, quibuſcunq; perſonis conceſſa. Secundo, an ſuſpendantur conceſſa Ord. Mendic.

In c. nonnullis de reſcrip. 1. Bar. in extrau. ad reprim. verbo non obſtantibus.

Quoad primum reſpõdetur, quod non. Nam (vt colligitur ex eo quod Felynus tractat in hac materia) quamuis literæ aliquæ Apoſtolicæ habeant clauſulas reuocatorias, valdè tamen generales, nunquam huiuſmodi clauſulæ omnibus Priuilegijs in particulari derogabunt; niſi illis ſolùm, quæ, contentis in litteris Apoſtolicis, vbi tales clauſulæ ſunt poſitæ, aduerſabuntur. In tantũ, quòd in iſta Bulla ſuſpenduntur illa tantùm Priuilegia, facultates, & Indulgentiæ conceſſæ; ſiue ſint in aliquo illi ſimiles, ſiue diſſimiles, vt iam ex verbis ipſius met Bullæ. §. 12. colligit Autor Expoſit. illius. C

An ſuſpendantur cõceſſa Mendicant.

Quoad aliud. An ſuſpendantur conceſſa Ord. Mendicantiũ? Reſpondetur, quòd in ſuſpenſione, quam iſta Bulla, Priuilegiorum, & gratiarũ facit, ait, exceptis conceſſis Ord. Mendicantium Prælatis, quantum ad ſuos Fratres ſolùm. In tantum, quòd per illud verbum, ſolùm, iam ſuſpẽduntur illa, quibus non poſſunt gaudere Fratres, quin etiam ipſi ſeculares non gaudeãt, licet conceſſa quibuſcunq; Eccleſijs, Monaſterijs, ac pijs locis, & ſingularibus perſonis, vt ipſamet Bulla explicat. D

Seculares nõ poſſunt indulg. accipere.

Ex quo primò infertur, quòd, tempore publicationis Bullæ, ſeculares non poſſunt Indulgentias, Monaſterijs, & Domibus Mendicantium cõceſſas, accipere, niſi Bullam accipiant. Ipſi autem Religioſi abſque Bulla bene poterunt.

Infertur etiam, quòd auctoritas, quam Religioſi Confeſſores Medicãtes habent, vt poſſint ſeculares à reſeruatis abſoluere, & vota commutare, & diſpenſare, iam ſuſpenditur in hac Bulla, non iam quantum ad ipſos Religioſos, quin poſſint ipſi abſolui; ſed quantum ad ſeculares, qui ſi Bullam acciperent, pro eis quidem reualidaretur: vide alia plura, quæ dicit Collector infra, in verbo, Priuilegia Fratrum, in quæſtionibus. q. 2. & 3. E

Quædã no tab. q̃ſita.

Quibus ſic declaratis, quærũtur plura ab ipſo Auctore Expoſit. Bullæ. Et primò An huiuſmodi ſupradicto Priuilegio, in hac Bulla conceſſo, poſſint gaudere per viam extenſionis, & communicationis, alij Religioſi

non

A *non mendicantes ? Et licet videatur dicendũ, quòd ſicut participes ſunt aliorum Priuilegiorum Mendicantibus conceſſorum, participes ẽt ſint, & huius: Contrarium tamen videtur eſſe verum: nam cum in ipſa Bulla ſuſpendantur facultates Monaſterijs Ordinum conceſſæ, & excipiantur ipſi Mẽdicantes; ſi per viam communicationis, poſſent alij Ordines huiuſmodi Priuilegio gaudere, ſequeretur, quòd ſuſpenſio illa, quantùm ad Ordines non Mendicantes, facta eſſet ſine dubio fruſtratoria.* 1 An alij nõ Mẽdicãtes poſſint tali Priu. gaudere.

Item quæritur, ſi Nouitij, & Moniales, Superioribus ſupradictorum 2
B *Mendicantium Ordinũ ſubiecti; poſſint tali Priuilegio gaudere? Et concluditur à ſupradicto Auctore, quòd ſic; cum benè, in hac fauorabili materia, poſſint ſub nomine Fratrum Mendicantium, comprehendi, & non ſolùm Moniales, ſed etiam Tertiariæ, quæ Religionem, Obedientiam, & Caſtitatem vouerunt, & ſunt ſupradictis Prælatis ſubiectæ, licèt in Congregatione non viuant; ſecus autem dicendum de illis Tertiarijs, qui in ſuis domibus vxorati manent.* An Nouitij & Moniales.

Item quæritur. An Fratres ipſi, & Moniales poſſint Coronis, vel Gra-
C *nis benedictis gaudere abſque Bulla: Reſpõdetur, quòd ſi ſupradictæ Coronæ, ſiue grana fuerint alicui Superiorum Mendicantium, pro ſuis Fratribus, ac ſecularibus conceſſæ, poterunt ipſi Fratres, abſq; alia Bulla, illis gaudere, non autem ſeculares: Quia quantum ad illos ſuſpenſæ ſunt in Bulla. Sed ſi illæ Coronæ, vel Grana fuerint benedicta, ad inſtatiam alicuius Principis, vel Domini, vel alicuius Religioſi particularis, tunc nõ ſolùm ipſi ſeculares, ſed nec etiam Fratres poſſint illis gaudere, quia in Bulla ea tantùm conceduntur Fratribus; quæ Superioribus eorum, pro eis, fuerunt conceſſa.* 3 An fratres & Monial. poſsũt granis benedictis gaudere.

D *Item quæritur. Si in Bulla iſta ſuſpendantur nec ne facultates à iure communi cõceſſæ, ac Priuilegia in corpore iuris poſita, & per vſum ſunt tolerata, & non reprobata. Et reſpõdetur, quòd non; prout colligitur ex eo, quod tradit Bar. in addit. ad Extrauag. ad reprimendum, verbo. Non obſtantibus, in fine. Nam pro ſuſpenſione eorum, quæ in iure communi continentur, quamuis ſit Priuilegium, oportet tamen, vt ſua Sanctitas illud exprimat; & in Bulla iſta minimè exprimitur. Et ſic etiam, quando*
E *vellet ſuſpendere, eaq; vſu fuerint tolerata, oportet, vt dicat, non obſtantibus conſuetudinibus; ſicut fieri ſolet in reuocatione Bullæ Cœnæ Dñi.*

Vnde infertur primò, quòd habentes Ordines Minores, poſſent tempore Interdicti, Miſſam audire, ac diuinis officijs intereſſe, quia facultatem iſtam, ius commune eis concedit, vt dicit Nauar. In Sũm. c. 27. n. 173.

Secundò, infertur, quòd facultas illa, quam habent Religionum Prælati, dandi ſecularibus cartas filiationis, in quibus faciunt illos, bonorum operum, ſuorum ſubditorum participes, in ipſa Bulla non ſuſpenditur, & De idulg. not. 3 1. nu 21. & 22.

ſine ipſa, poſſunt ſeculares ipſi, eo, quod in illis cartis conceditur, potiri, quia facultas illa non eſt Priuilegium, ſed decretum commune, ſicut aduertit Nauar. A

5 Vltimò quæritur, ſi in Anno Iubilei pleniſſimi, qui, quolibet 25. anno Romæ conceditur, ſuſpendatur iſta Bulla Cruciatæ, adeo quòd in anno illo publicari non poſſit?

Bulla Cruciatæ an ſuſpendatur tẽpore Iubilei pleniſſimi.

Pro cuius quæſiti explicatione, primò eſt videndum, quænam in dicto Iubileo ſuſpendantur.

In Iubileo pleniſſimo quinq; ſuſpẽdũtur.

Et dicimus, quòd quinque tantùm. Primum, Indulgentia plenaria. Secundum, Poteſtas commutandi vota. Tertium, Poteſtas diſpẽſandi ſuper eis. Quartum, Poteſtas diſpenſandi, vel cõponendi ſuper male ablatis incertis, vel ea certo modo remittendi. Quintum, Poteſtas deputandi Confeſſores, cum poteſtate abſoluendi etiam in caſibus Appſtolicæ Sedi reſeruatis. Secund. Nauar. de Indulg. notab. 28. nu. 1. B

Nauar.

Et hinc primò infertur, in ſuſpenſione iſta non comprehendi Indulgentiæ, quæ non ſunt plenariæ. Secundò, nec facultas componendi, ſeu diſpenſandi ſuper rebus incertis reſtituendi, non male, neque illicito modo quæſita. C

3 Nec comprehenditur facultas deputandi confeſſarios, ſine poteſtate abſoluendi in caſibus Sedi Apoſtolicæ reſeruatis, ſed abſoluendi à caſibus inferiorum à Papa.

4 Nec facultates ſingularibus perſonis conceſſæ, quando ſolùm, eo tempore, ſuſpenduntur conceſſæ Eccleſijs, Monaſterijs, Hoſpitalibus, Pijs locis, & Vniuerſitatibus, & Confraternitatibus, at nihil horum eſt ſingularis perſona; ſi enim aliquod illorum eſſet ſingularis perſona, maxime eſſet Vniuerſitas, vel Fraternitas, quæ ex perſonis cõſtant. At hoc eſt falſum; quia aliud eſt vniuerſitas, & Collegium. & aliud ſinguli Collegij, vel Vniuerſitatis, ſicut ibidem Nauar. nu. 13. multipliciter probat. D

Ex quibus colligitur, quòd Bullæ illæ, appellatæ Confeſſionalia, ſingularibus perſonis conceſſæ, non ſint ſuſpenſæ, quad hæc quinque, neque quoad aliud eorum, quo minus vti poſſint perſonæ in eis expreſſæ; Neq; Bullæ Redemptionis Captiuorum, Miſericordiæ, Cruciatæ, vel aliæ ſimiles, ante illum annũ acceptæ: Cum per Confeſſionalia, & Bullas prædictas, hæc quinque, vel aliud eorum, ſingularibus perſonis concedantur; ſicut Nauar. ibi tenet, & ſic ſecundum Extrauag. illam Sixti Quarti, poterunt fideles in prædicto anno Iubilei, Cruciata gaudere, non ſolũ quantum ad ea, quæ ibi non ſuſpenduntur, ſed etiam quantum ad ſuſpẽſa; quia vt ſupra eſt dictum, non ſuſpenduntur in illo Iubileo, facultates ſingularibus perſonis conceſſæ. Secus autem videtur dicendum, ſecundũ aliam Bullam Iubilei, publicatam à Gregorio 13. anno 1575. Nam in illa E

Vide ea q̃ dicit Collector iſta in verbo Priuil. Fratrum q. 2.

A *illa ſuſpenditur Bulla Cruciatæ, quoad illa quinque iam dicta; licet ſint conceſſa ſingularibus perſonis, ſicut aduertit Nauar. Quod quidem dicere, valdè aſperum, & rigoroſum eſſe, ait Auctor, Expoſitor Bullæ Cruciatæ, prout etiam mihi videtur. Nam, licet poſsit illud Summus Pontifex facere, non tamen eſt credendum, quòd faciat; quia cùm mandauerit, vt eodēmet anno, quo erat Iubileum publicaturus, publicaretur & Bulla Cruciatæ; quomodo eſt credēdum, quòd vellet poſtea, vt principale in Bulla contentum, ſuſpenderetur? Proinde dicerem, quòd aliquæ aliæ facultates, ſingularibus perſonis conceſſæ, ſuſpendantur in dicto Iubileo; non autem in iſta Bulla contentæ, cum illas, pro tali anno,* B *conceſſerit, ſciens in eodem anno eſſe Iubileum publicaturus: ſed magis ſecurum eſſet, ſi tali tempore, in quo Bulla Iubilei, cum ſimilibus ſuſpenſionibus publicaretur, Summus Pontifex ſupplicaretur, vt de nouo, pro tali anno, Bulla ipſa Cruciatæ confirmaretur; & ſic iā videtur, quòd ipſi Domini de Concilio Cruciatæ obſeruant. Sic etiam erit dicendum in publicatione Cœnæ Domini, quòd nec intendat Sua Sanctitas,* C *Bullam Cruciatæ reuocare, cum eius auctoritate, in eodemmet anno, fuerit publicata. Et ideo Pius Quintus, vt omnem abigeret ambiguitatē, dictam reſeruationem faciens, ait. Niſi hi caſus in eis præſentibus literis expreſsi comprehendantur. Et hinc, nec auctoritas illa Epiſcopis, à Conc. Trid. 24. ſeſſ. c. 6. conceſſa, vt poſsint in foro conſcientiæ, ſuos ſubditos, ab ōibus caſibus Sedi Apoſtolicæ reſeruatis abſoluere, hanc Bullam Cœnæ ſuſpenditur; prout ſic videtur inclinari. Nauar. in Sum. c. 27. nu. 275. in fine, qui de Hæreſia tantum, & Cenſura ei annexa, dicit, nō* D *poſſe alius, præter Papam, abſoluere; & ſic tenet etiam Auctor Expoſitionis Bullæ Cruciatæ. §. 9. nu. 70. vt ſupra dixi, in verbo, Abſolutio.*

& 3. vbi pulchra ꝑ hac materia declarantur. Nau. de Indulg. not. 33. nu. 3.

An ſuſpēdatur i publicatione Bullę Cœnæ.

Notent autem Superiores Ordinum, etiam quòd ſint Mendicantium, quòd eorum Priuilegia, quoad illa quinque, in prædicto Iubileo ſuſpenſa, in illo anno iam ſuſpenduntur. Itaquod nec Fratres, nec ſeculares poſsint illis gaudere, ſicut loco ſupracitato aduertit Nauar. dicens, hanc opinionem habere ipſe ſecuriorem. Nam in Bulla Iubilei omnes facultates, Monaſterijs, Eccleſijs, & Ordinibus conceſſæ, ſuſpenduntur, E *quamuis eſſent conceſſæ cum clauſulis derogatorijs derogatoriarum. Et ita ipſi Religioſi, in tali anno, non poſſunt accipere Indulgentiam plenariam; nec vota cōmutare, & diſpenſare, nec à caſibus Sedi Apoſtolicæ reſeruatis abſoluere; ſicut extra tale tempus poſſent, vt ſupra late eſt dictum, in verbo, Abſolutio. Et propterea debent ipſi Prælati, finita iam publicatione Bullæ ipſius Iubilei, ſuorum Priuilegiorum, ſaltem quoad ſuos Fratres, procurare confirmationem; quia licet hoc idem obtinuerint Fratres Minores Regularis Obſeruantiæ à Leone Decimo,*

Notēt Prę lati.

& Fratres Ordinis Prædicatorum ab Eugenio Quarto; nihil tamen prodeſt cum omnia illa in dicta publicatione ſuſpendantur. A

CVSTODES.

1 CLEMENS 4. ſtatuit iu Mari magno, quòd Cuſtodes, & Guardiani, qui ſecundùm ſtatuta Ordinis Fratrum Mino. aliter, quàm per electionem inſtituuntur; poſt ipſam inſtitutionem, ſeu prouiſionem de ipſis factã, curam animarum Fratrum ſibi ſubditorũ ipſius Ordinis habeant, ipſoſq; ligare, ac ſoluere poſsint, iuxta ipſiũs Ordinis inſtituta. B. fo. 56. Et ffo. 139. conc. 309. B

Collector. ¶ Aduertendum, quòd hoc ideo fuit cõceſſum, quia ex quo non erant electi à communitate, videbatur, quòd non eſſent Curati Ordinarij.

¶ Circa præfatam Conceſsionem, vide ſupra in dictione, Abſolutio ordina. quo ad Fratres poſt. §. 3. C

2 P roelectio ne generalis Miniſt. NICOLAVS 4. ſtatuit, & declarauit, vt cum electio generalis Miniſtri fuerit facienda, Cuſtodes vniuſcuiuſq; Prouinciæ, vnum ex ſeipſis conſtituant, ac ei ſuas vices cõmittant, ipſumq; ad locum, in quo electio eadem fuerit celebranda, tranſmittant. Et quòd is, qui ſic ab ipſis Cuſtodibus conſtitutus extiterit, vnam vocem duntaxat pro ſe, & eis omnibus habeat, & intelligatur habere, ac pro vna voce tantummodò ab alijs admittatur. Hoc autem voluit ita obſeruari, etiam ſi Cuſtodes alicuius Prouinciæ ſint præſentes, in huiuſmodi generali Capitulo, vbi electio Generalis debeat celebrari. b. ſo. 31. Et ffo. 32. conceſſ. 33. D

Collector. ¶ Aduerte, quòd huiuſmodi ſtatutum, iam vacat propter ſtatutum Leo. 10. inferius annotatum. §. ſequenti.

3 LEO. Decim. in Bulla vnionis ſtatuit, quòd electio Miniſtri generalis, quæ ſecundum Regulã à Miniſtris Prouincialibus, & Cuſtodibus fieri debet, liberè, & abſque vllo ſcrupulo celebretur per Prouinciales, & diſcretos Fratrum de Familia, ſeu de Obſeruantia, quos veros Miniſtros eſſe, ac diſcretos ipſorum ſimiliter veros eſſe Cuſtodes declarauit. B. ffo. 29. conceſſ. 94. E

CA-

A

CAPVCCINI ANNOTATIO.

CIRCA hanc materiam Cuſtodum tria ſunt aduertenda, Vnum videlicet, quoad eorum nomen: Alterum quoad eorum officium, & numerum, & Tertium ad eorum auctoritatem, ſpectantia.

Vnde quoad primum eſt ſciendum, quòd in noſtro Ordine Fratrum Minorum ante declarationem Nicolai. 3. noſtræ Regulæ, Nomen Cuſtodis etiam Guardianos comprehendere, quatuor Magiſtri. S. Bonauentura, & Vgo ſuper Regul. aiunt: quia licet hæc nomina (Miniſtri, & Cuſtodes) diuerſis perſonis appropriuntur; tamen hic, modum Officij Prælatorum notabant, ita vt Miniſterium, humilitatem: Cuſtodia, vigilantiam paſtoralem inſinuaret: & ſic nomine Cuſtod. & Guardiani intelliguntur, ex quo immediatè habeat cuſtodire gregem ſibi commiſſum. Sed poſt Declarationem Nic. 3. tantum Miniſtri, & Cuſtodiarum Cuſtodes ex vi Regulæ, nomine huiuſmodi Cuſtodum, intelliguntur, & maximè quoad id, quod in. 4. cap. Reg de prouiſione ab ipſis facienda pro infirmis, & induendis Fratribus, diſponitur, prout ex Corduba colligitur in expoſitione dicti 4. capit. Reg. q. 6.

Quoad vero eorum Officium, & numerum eſt ſciendum, quòd ex Regula, illa tantùm exercere poterunt, quæ in ipſamet Regula explicātur; vt puta, prouidere per amicos ſpirituales infirmorum neceſſitatibus, aliorum Fratrum indumentis. vt in cap. 4. Regulæ. Ac conuenire in Capitulo Generali cum Miniſtris, pro electione facienda Generalis Miniſtri, & ex teſtamento Patris noſtri Franciſci repræſentare Fratrem non ſanum in fide repertum, Illuſtriſſimo Protectori Ordinis. Officium Cuſtodes.

Ad quam electionem faciendam, licet ex Nic. 3. in cap. exijt. § inſuper fuerit ſtatutum, vt vnus tantum Cuſtos pro qualibet Prouintia, deberet accedere, qui in illa electione omnium aliorum Cuſtodum ſuæ Prouintiæ Vices, & voces gereret, vnam vocem tantùm dando, vt habetur ſupra, In verbo: Electio. Numerum Cuſtodū.

E Attamen ex Leone 10. vt ibidem habetur, ſtatutū fuit, quod in tali electione, omnes Prouinciales, & Cuſtodes, ſiue Vocales accedere tenentur; Ideo in noſtra Congregatione obſeruatur, vt omnes Prouinciales, & Cuſtodes, ſeu vocales, qui in Prouincialibus Capitulis electi fuerint, & hoc iuxta numerum cuicunque Prouinciæ, à noſtris Conſtitut. Taxatum, ad dictam Gener. Miniſt. electionem accedant: & qua forma, & modo, ſint ipſi Cuſtodes eligendi in noſtris Capitulis Capuccinorum, habetur iam in noſtris Conſt. c. 8.

De officio,numero,ac modo , & forma eorum electionis , quæ ab alijs A
Ordinibus obſeruantur,ſtandum eſt eorum Conſtitutionibus, & laudabili
conſuetudini,cùm in hoc aliquod vniuerſale pro omnibus, non reperiatur
ſtatutum.

De poteſtate Cuſtodum.

Quantum autem ad eorum auctoritatem,& poteſtatem,dico,quòd (vl-
tra illam ſupradictam quam habent à Regula) tanta erit,quanta eis, Mi-
niſtri Prouintiales,vel Generalis, vel Conſtitutiones , vel Summi Ponti-
fices conferre voluerint,vnde ſtandum eſt illorum diſpoſitionibus,vel lau
dabili in hoc,conſuetudini ; & hinc eſt quòd in aliquibus Prouintijs, Cu- B
ſtodes habent plus,& in aliquibus alijs,minus auctoritatis,in viſitãdis, &
prouidendis eorum Cuſtodijs ; & hinc etiam eſt , quòd Cuſtodes Fratrum
reformatorum,de obſeruantia,& Conuentualium, habent tantam aucto-
ritatem,quia eis à Summis Pontificibus,vel à Capit.Gen.eſt collata,vt eſt
videre in Conſt.41.Clem.7.anno 1532.emanata quæ incipit. In ſuprema
militantis,&c.& in Conſt. 56.Cum illius.Greg.13.anno Domini 1579.
vt in Bullario, & alibi in alijs Conſt.ſimilibus.

C

¶ DECIMAE.

1 Ex iure cõmuni.

GRegorivs nonus mandauit diſtrictè Fratribus
Prædicatoribus,& Minoribus,ne talia,quæ audien-
tes à Decimarum ſeu aliarum rerum Eccleſijs debi-
tarum,ſolutione retrahant; vel alias animas corrũ-
pant audientium in ſermonibus ſuis, vel alibi proponere præ
ſumant.Imò verbo,& opere informent eoſdem , vt ad ſolutio- D
nem prędictorum,promptæ voluntatis animo ſint intenti. Ha
betur, in c.Diſcretioni veſtrè.de decimis lib.6.

2 CLemens 4.conceſſit Fratribus Mino.vt de hortis, &
virgultis ſuis,nulli Decimam teneantur exhibere. Ac
diſtrictè inhibuit, ne quis ab eis de præmiſſis aliquid exige-
re,vel extorquere præſumat. B fo.58. Et ffo. 141. conceſſio-
ne 334.

Collector.

¶ Vide infra.§. 9.declarationem Sixti 4. & ampliationem E
eiuſdem.

3 Ex iure cõmuni.

BOnifacivs 8.ſtatuit,quòd Moniales,aliæq; Regula-
res perſonæ,quarum reditus, & prouentus Eccleſiaſtici,
adeò ſunt tenues , & exiles, quòd de illis ſuſtentari non poſ-
ſunt ; ſed pro habenda vitæ ſuæ ſuſtentatione , neceſſe habent
Mendicare , & eleemoſynas publicè petere,decimam nõ per-
ſoluant.Habetur in extrauaganti,quæ incipit Decimas.

A ¶ Idem Bonifacius 8. conceſſit vniuerſis, & ſingulis Abbatiſſis, & Conuentibus Monialium incluſarum Sanctæ Claræ, vt ad præſtationem Decimarum, de quibuſcunque poſſeſſionibus, & omnibus alijs bonis, quæ habuerint, vel ad contribuendum in procurationibus quorumlibet Ordinariorum; ac etiã Legatorum, & Nũtiorum Sedis Apoſtolicæ, & quibuſlibet tallijs, & collectis; & ad exhibendum pedagia, telonea, & alias exactiones, quibuſuis Regibus, & Principibus, ſeu alijs perſo-
B ſonis, minime teneantur, nec ad id compelli aliqualiter valeant. b fo. 38. Et ffo. 122. conce. 267. 4 ProMonia lib. S. Claræ.

¶ De hoc vide amplius infra. §. 12. & 13. Collector.

Clemens 5. in Concilio Vienenſi ſtatuit, quòd Religioſi quicunq;, qui Noualium, aut alias Decimas, ad eos ex aliqua cauſa legitimè non ſpectantes, appropriare ſibi præſumpſerint; aut exquiſitis fraudibus, ſiue coloribus vſurpare; ſeu qui de animalibus familiarium, & paſtorum ſuorum, vel
C aliorum, etiam animalia ipſa eorum gregibus immiſcẽtium; ſeu qui de animalibus, qui in fraudẽ Eccleſiarum in pluribus locis emunt, emptaque venditoribus, vel alijs ab ipſis tenenda; ſeu qui de terris, quas tradunt alijs excolendas, Decimam ſolui Eccleſijs non permiſerint, aut prohibuerint; niſi poſt requiſitionem, per eos, quorum intererit, ſuper hoc eis facta, à præmiſſis deſtiterint infra menſem; aut ſi de his, quæ contra præmiſſa vſurpare, vel retinere præſumpſerint, infra duos mẽ-
D ſes damnificatis Eccleſijs emendam non fecerint competentem; ſint, & tamdiu maneant ab officijs, adminiſtrationibus, & beneficijs ſuſpenſi, donec deſtiterint, & ſatisfecerint, vt ſuperius eſt expreſſum. 5 Ex iure cõmuni.

¶ Quòd ſi Religioſi huiuſmodi adminiſtrationes, vel beneficia non habeant, eo caſu, quo alij ſupradicti ſuſpenſionis, ipſi ſententiam excommunicationis incurrant, ante ſatisfactionẽ condignam nullatenus abſoluendi, Priuilegijs non obſtanti-
E bus quibuſcunque. Præmiſſa etiam extendit ad animalia, quæ per Religioſorum ipſorum donatos, ſeu oblatos tenent, dum tamen illi Religioſis eiſdem cum effectu donauerint, aut obtulerint ſe, & ſua. Habetur in Clementina Religioſi. de Decimis, & primicijs. Excõmunicatio.

6 Evgenivs 4. dedit pleniſſimam exemptionem Monialibus S. Claræ, dicitque inter alia, quòd vult illas eſſe liberas ab omni Decimarum, Subſidiorũ, Gabellarum, Pedagio- ProMonia lib. S. Claræ.

rum,& aliorum huiuſmodi ſolutione, & contributione . b.ffo. A
41.conce.46.

7 ¶Idem Eugenius contulit aliam pleniſſimam exemptio-
nem à Decimis,&c.Fratribus, & Monialibus Ordinis Prædi-
Pro Fratribus & Monial.Ordi. Prædicat. catorum,inſerendo Bullam Martini.5. & Bonifacij.9.qui hoc
idem prius fecerant.Sub nomine Martini habetur. b.ffo.262.
conceſſione.681.Et ſub nomine Eugenij.B.ffo. 80. conceſſio-
ne.240.

8 ¶Idem Eugenius conceſſit Fratribus Mino.Obſer. quòd B
Abſolutio non teneantur facere conſcientiam de Decimis in confeſſio-
nibus,&c.prout habetur ſupra in dictione , Abſolutio quoad
ſeculares. 2.iii.§.2.

9 SIxtus 4.extendens conceſſionem Clementis ſupra po-
ſitam,dicit ſic in Mari Magno. Indultum verò eiuſdem
Clementis prædeceſſoris,de Decimis non ſoluendis , ad quæ-
cunque bona dictorum Fratrum,& quaſcunque Decimas.etiã
quas vulgus Papales appellat, & Apoſtolica Sedes pro Chri- C
ſtianæ fidei defenſione,aut alijs imminentibus perſepe neceſ-
ſitatibus indicit, & quæcunque alia onera , Motu proprio, &
ex certa ſcientia extendimus;decernentes ipſos Fratres Min.
(etiam ſi per quoſcunque exemptos,& Mendicantes ſolui mã
darentur , cum quibuſuis derogatorijs,& fortioribus clauſu-
lis) ad illarum ſolutionem non teneri;& ab illarum ſolutione
ceſſando,Cenſuras,& pœnas aliquas non incurrere ; niſi præ-
ſentibus (non per Generales, aut alias clauſulas ſpecialem D
mentionem importantes) ſit aliàs derogatum ſpecificè, ea-
rum de verbo ad verbum inſerto tenore . B.fo.60. Et ffo.143.
conce.347.

Collector. ¶Idem habetur in Mari Magno Carmelitarum . ffo. 169.
conce.396.Et ffo.183.conce.450.Et additur fo.96. Et ffo.179.
conc.424. quòd nec de datijs,vel pedagijs,etiam ſi per Princi
pes,vel alios Dominos temporales imponantur,aliquid ſolue
re teneantur. Et idem in Mari Magno Prædicatorum. ffo.240. E
conce.579.

10 ¶Idem Sixtus ſtatuit, & ordinauit, ac conceſſit Abbatiſ-
ſis,Conuentibus,& Monialibus. S. Claræ, quòd de quibuſcun-
Pro Monialib. s.Claræ, que terris, & poſſeſſionibus ad eas legitimè pertinentibus,&
ſpectantibus , quas etiam per alios , quàm eorundem Mona-
ſteriorum ſeruitores , & ſubditos excoli , & cultiuari faciunt:
decimas , vel primicias (auctoritate tamen Apoſtolica non
impo-

A impoſitas) quibuſuis perſonis, cuiuſuis dignitatis, gradus, ſtatus, Ordinis, vel conditionis fuerint, ſoluere minimè teneantur. Nec ipſe, aut ipſarum terrarum, & poſſeſsionum coloni, ſeu cultores, ob ſolutionem Decimarum, Prouinciarum, aut cenſus huiuſmodi, per quempiam moleſtari posſint; aut propterea contra eos procedi, & pœnæ aliquæ promulgari valeant. Ac inſuper decreuit, irritum, & inane quicquid ſecus ſuper his, à quoq̃, quauis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter
B contingat attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus, &c. B.fo.35. Et ffo.118.conce.258.

ALEXANDER 6. ſtatuit, quòd Moniales Sanctæ Claræ Primæ, & Secundæ Regulæ, ac Sorores Tertiæ Regulæ, quæ licet aliquid proprij habeant, tamen non ſufficit eis ad quotidianas expenſas; ad ſolutionem alicuius Decimæ, ſeu taxæ, aut collectæ pro tempore impoſitarum cogi non poſſe. B. ffo.3, conce.4.

C LEO 10. approbauit, & innouauit quaſdam litteras Alexandri. 6. qui latisſimè concesſerat Monialibus. S. Claræ, exemptionem à ſolutione Decimarum, &c. vt ſupra. Ac inſuper voluit, vt prædictæ Moniales, & Sorores Tertij Ordinis, in Congregatione ſub cura, & regimine Fratrum Minorum Regularis Obſeruantiæ, ac illarum Monaſteria, domus, & loca quęcunque, quorum fructus, redditus, & prouentus, pro Monialium, & Sororum, ac aliarum perſonarum in illis, pro tempore, degentium, commoda ſuſtentatione non ſufficiunt, ad ſo- 12 Pro Monialibus. S. Claræ, & Tertiarijs.
D lutionem cuiuſuis Decimæ, ſeu taxæ, vel collectæ, aut exactionis, per Sedem Apoſtolicam, vel eius Legatos, ſeu Nuntios, aut quaſcunque alios, quamuis auctoritate fungentes, pro fidei tuitione, ſeu expeditione contra Turcas, vel recuperatione Terræ Sanctæ, aut quauis alia vrgentisſima cauſa impoſitæ, etiam prætextu quarumuis Cenſurarum, & pœnarum eccleſiaſticarum, in litteris exactionis huiuſmodi appoſitarum, cogi, aut compelli nequeant. Et hoc voluit diſtrictè obſeruari,
E ſub pœna excommunicationis, quam contra facientes ipſo facto incurrant, & à qua non, niſi per Romanum Pontificem, pro tempore exiſtētem, abſolui posſint. Ac decreuit irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his, à quoquam, quauis auctoritate, ſciēter, vel ignoranter contigerit attentari. B.ffo.48. concesſione.143. Excommunicatio.

¶ IDEM Leo approbauit, ac de nouo concesſit Priuilegium 13

Euge-

ProMonia lib.S.Claræ. Eugenij.4.& Sixti.4. per quod Moniales. S. Claræ eximuntur A
pleniſsimè à ſolutione Decimarum ſuarum terrarum, & poſſeſsionum,etiam illarum, quas per colonos faciunt cultiuari. Ac etiam à gabellis,& pædagijs, vt ſupra poſitum eſt in.§.6.& 10. Super quo etiam dat Conſeruatores omnes Prælatos eccleſiaſticos.B.fffo.44.conce.140.

14 ¶ IDEM Leo in Concilio Lateranenſi ſtatuit,quòd Fratres Confeſſores teneantur hortari, & monere (etiam ſub onere

Denegatio abſolutionis. conſcientiarum ſuarum) illos,quorum confeſsiones pro tempore audierint,cuiuſcunque ſtatus,& conditionis fuerint, ad B
ſoluendum Decimas,ſiue aliam bonorum ſuorum, ſeu fructuũ quotam,in locis,in quibus Decimæ ipſæ, aut ſimilia ſolui conſueuerunt.Ipſiſq; illas ſoluere recuſantibus,abſolutionem denegare. Et quòd ſuper hoc requiſiti, id populo etiam publicè prædicare,& perſuadere teneantur. B. fffo.26.conce.82.

15 ¶ IDEM Leo confirmauit litteras ſupraſcriptas Alexandri. 6.dando Conſeruatores omnes Eccleſiarum Prælatos. B. fffo. C
48.conce.143.

Pro Monia lib. S.Claræ. CLEMENS 7. confirmauit, & dè nouo conceſsit litteras Sixti,& Leonis ſupra poſitas, eximentes Moniales Sanctæ Claræ à ſolutione Decimarum, dicens, quòd litteras Sixti,& Leonis prædeceſſorum ſuorum,& prout illas concernunt omnia,& ſingula in eis contenta,approbat, & innouat; & pro potiori cautela,ea omnia,& eorum ſingula de nouo concedit, ſupplens omnes,& ſingulos, tam iuris, quàm facti defectus,ſi- D
qui forſan interuenerunt in eiſdem. Et inſuper ſtatuit, & ordinauit,quòd perpetuis futuris temporibus, Abbatiſſæ, & Moniales,& Monaſteria Sanctæ Claræ,Annunciationis,& Conceptionis,ac Tertiæ Regulæ Sancti Franciſci,terras, & poſſeſsiones,tam per alienos,quàm proprios colonos,& donatos,ac familiares Monaſteriorum ſuorum,coli,& cultiuari facientes,& ad earum ſuſtentationem reditus ſufficientes non habentes, de fructibus in illis excreſcentibus,Rectoribus Parochialium E
Eccleſiarum,infra quarum limites,poſſeſsiones ipſę conſiſtũt; aut quibuſuis alijs perſonis, cuiuſcunque dignitatis,gradus, ſtatus,ordinis, vel conditionis fuerint, Decimas, aut Primitias ſoluere minimè teneantur; nec ad id, à quoque,quauis auctoritate, cogi, & compelli poſsint. Super quo dat iudices. B.

A

¶ *Ex Priuilegijs Fratrum Sancti Ioannis Hieroſolymitani.*

LVCIVS 3.& Bonifacius 8.præceperunt vniuerſis Eccleſiarum Prælatis, quatenus eorum ſubditis, auctoritate Apoſtolica, inhiberent, ne à Fratribus Hoſpitalis Sancti Ioannis, in eorum Epiſcopatibus commorantibus; de noualibus, ſeu alijs terris, quas proprijs manibus, aut ſumptibus excolunt; vel per ſuos arrendatores, aut alios quoſcunque cultores, ad tempus, & non in perpetuum excoli faciunt; vel de animalium nutrimentis, ſeu aliorum in ſuis territorijs naſcentium, vel de hortis, virgultis, & piſcationibus ſuis, Decimas exigere aliquatenus præſumant. Contradictores per Cenſuram Eccleſiaſticam, appellatione poſtpoſita, compeſcendo; non obſtante longa præſcriptione, ſeu potius violentia, ſuper dictis exactionibus, eiſdem Fratribus irrogata. B. 17

B Nota.

C

CAPVCCINI ANNOTATIO.

PIVS *Quartus, in Conſtitutione ſua Decima, de ſtatu Eccleſiarum. Anno 1560. exemit Moniales omnium Ordinum à ſolutione quarumcunque Decimarum, ſubſidiorum, & aliorum onerum.* In §.9.

Et Pius V. in Conſtitutione Quartadecima, Dum ad vberes, idem confirmauit, ac ampliauit pro omnibus Ordinibus Mendicantium. Mendicantes ad triũ Decimarũ ſoluendum teneri.

D

Verùm, quia Gregorius 13. in Conſt. 31. Quo in ſtatu, ob imminentia pericula, eo anno 1575. & bella. Statuit, omnes etiam Mendicantes, ad ſex Decimas ſoluendum eſſe obligatos. Tamen poſtea in alia Conſtitutione ſua. Si cum nos, in anno 1577. reduxit illas ad tres tantùm Decimas: & ſic mandauit, vt Mendicantes, ad has tantùm tres Decimas ſoluendum, eſſent obligati.

Vide tamen alia, quæ dixi ſupra, in Verbo, Canonica portio.

E

DECLARARE.

NICOLAVS 3. qualiter comiſerit declarationem rerum vilium, & parui valoris, ad hoc vt Fratres Min. intra, & extra Ordinem, poſſint illas dare, & quomodo Leo. 10. ampliauit huiuſmodi Conceſſionem, poſitum eſt ſupra, in dictione, Dare. §. 1. & 2. 1 De rebus vilibus.

INNO-

2 INNOCENTIVS 8. conceſſit, quòd Vicarius Generalis Ordinis Prædicatorum de Obſeruantia, Congregationis Hiſpaniæ; cum aliqua perſona in dignitate Eccleſiaſtica conſtituta, & duobus alijs iuriſconſultis, habeat auctoritatẽ, & facultatem interpretandi dubia, quæ occurrerint ſuper gratijs & Priuilegijs; tam Ordini, quàm Congregationi prædictis cõceſſis. Et quòd Fratres dictæ Congregationis ſecurè poſſint ſtare declarationibus, per eoſdem faciendis. o. ffo. 76. conceſſ. 195. Et ffo. 101. conc. 394. A

Pro Fratribus Prædicatoribus. Priuilegia

Collector. ¶ *Vide circa prædicta, in dictione, Priuilegia. §. 13.* B

3 LEO 10. conceſſit, quòd Capitulum Generale dumtaxat, habeat auctoritatẽ declarandi dubia, quæ occurrerint circa diuini officij celebrationem. O. ffo. 59. conce. 176.

Offic. diui. Collector. ¶ Vide ſupraſcriptam Conceſſionem latius, in dictione, Officium diuinum, primò. §. 11.

4 ¶ IDEM Leo conceſſit, quòd in rebus dubijs, & ſcrupulis, conſcientias Fratrum Mi. ſubditorum tangentibus, Generalis, vel Prouinciales, ſeu Cuſtodes, cum conſilio aliquorũ Patrum (ſi res magnæ importantiæ fuerint) poſſint, auctoritate ſuæ Sanctitatis, determinare in ſcrupulis, & rebus huiuſmodi, ac quòd eorum determinationi, ſubditi ſecura conſcientia poſſint, & debeant ſtare. O. ffo. 59. conce. 172. C

Scrupuloſ Fratres.

Collector. ¶ Vide, in ſequenti Conceſſione, ampliationem præcedentis Conceſſionis.

5 ¶ IDEM Leo poſteà cõceſſit, quòd omnes Fratres, qui ſunt nimis ſcrupuloſi, poſſint in omnibus dubijs, ſuam conſcientiã tangentibus, ſecura cõſcientia ſtare determinationi ſui Guardiani, vel cuiuſcunq; alterius Prælati. o. ffo. 93. conce. 287. D

Scrupuloſi Fratres.

6 ¶ IDEM Leo ampliauit Cõceſſionem Nicolai. 3. ſuprapoſitam. §. 1. vt habetur latè, in dictione, Dare. §. 1. & 2.

De rebus vili.

7 ¶ IDEM Leo conceſſit, vt Generalis, & quilibet Prouincialis, in ſuis Capitulis poſſint Declarare, vtrum ab vſu alicuius Conceſſionis, viuæ vocis Oraculo factæ, debeãt Fratres abſtinere, &c. vt habetur latè in dictione, Oracula. §. 3. Vide ibi, & bene nota. E

Oracula viuæ vocis.

Collector. ¶ De declarationibus, ac determinationibus varijs, factis à diuerſis Sũmis Põtificibus, tã ſup Regulam; quàm ſup multis alijs, nõ fit hic mentio; quia nimis longum, & inutile foret oĩa illa referre; & qa iuxta diuerſitatẽ materiarũ, ſup qbus factæ fuerũt, ſub diuerſis ẽt dictionibus huius Cõpẽdij ponuntur.

¶ DARE

A

¶DARE.

NICOLAVS 3. ſtatuit, ſeu conceſsit in declaratione Regulæ, quæ incipit, Exijt qui ſeminat, &c. quòd de rebus mobilibus, vel parum valentibus, liceat Fratribus Minoribus, pietatis, ſeu deuotionis intuitu, vel pro alia honeſta, & rationabili cauſa, obtenta ſuper hoc prius ſuorum Superiorum licẽtia, iuxta quod, inter Fratres, in Generali, vel Prouincialibus Capitulis (tam de ipſis rebus vilibus, ſeu parum valẽtibus, & earum valore; quàm etiam de præfata licentia, ſcilicet, à quibus, & qualiter ſit habenda) extiterit Ordinatum, intra, & extra Ordinem alijs elargiri. B. fo. 5. tract. 2. & ffo. 10. tract. 2. 1 Pauptas. Pro rebus vilibus.

B

LEO 10. ſupradictam conceſsionem ampliando, conceſſit, quòd non ſolùm Generalis, & Prouinciales, ac Cuſtodes in ſuis Capitulis, ſed etiam ipſi, ac eorum Generales Commiſſarij, extra Capitula, poſsint arbitrari, quæ res debeant viles, & parui valoris reputari, ad hoc, vt res huiuſmodi poſsint dari intra, & extra Ordinem, & ſuis ſubditis, ad dandum, & recipiendum, licentiam concedere; prout eis, ſecundum Deum, videbitur expedire. O. fffo. 59. conce. 175. 2 Ampliatio cõceſſionis ſupraſcriptæ.

C

¶ In Capitulo Generali Meclinenſi, facta eſt circa prædicta ſequens determinatio. Collector.

D

¶ Item, quòd Fratres, nullo modo, ſecundùm intentionem Regulę, aut Declarationes Summorum Põtificum, poſsint dare aliqua, quamtumcunque vilia, alijs, ſiue Fratribus, ſiue ſecularibus; nec recipere alia, abſque licentia ſuorum Prælatorum. Habetur hoc. fo. 228. tract. 3. Et ffo. 246. in 2. tractatu. Statutum Capituli Generalis

CAPVCCINI ANNOTATIO.

E

EX ſupradictis Diſpoſitionibus Nicolai. 3. & Leon. 10. Circa Dare, vel recipere à Fratribus, &c. Iam. 4. conditiones requiri videntur, vt iuxta conſcientiã Fratres donare poſſint; Vna quòd res ſit vilis, & parui valoris, ſecundum quòd in Capitulis Gener. vel Prouint. vel extra à Generali Prouintialibus, Cuſtodibus, eorumque Commiſſarijs, determinatum, & ordinatum fuerit. VtFratres poſſint donare. 4. Cõditiones requiruntur.

Secunda, quòd de prædictorum Superiorum licentia fiat: Vnde Guardiani ex vi ſui officij non poſſent illam dare, niſi à prædictis Prælatis,

vel à conſuetudine fuerit conceſſum, ſicut hodie eo ipſo, quo Guardiani inſtituuntur, conceſſum eis eſſe videtur. Et licet ſine præfata licentia, valeant Fratres adinuicem res aliquas, vt libros, veſtes, & alia ſimilia inter ſeipſos accommodare; rem tamen aliquam donare, aut recipere inter ſe inuicem non poſſunt, vt communiter Regulæ Expoſitores aiunt. Pro minimis verò, & ſæpe neceßarijs, (ſecundùm Vgonem, & Piſan.) vt pro penna, Acu, filo. &c. licentiam ſufficit Generalem habere; & etiam ſufficiet licentia interpetratiua, hoc eſt, quando Prælati id ſciunt, & libenter permittunt. alias ſi de contraria voluntate præſumeretur, non poſſent. A

Accommodare inter ſe Fratres.

Licẽtia ꝓ minimis.

B

Tertia conditio eſt quòd res donanda ſit mobilis; ex immobilibus enim vt putà, de horto, domo, &c. nec palmum, Fratres donare poterunt, & ſi de facto dederint, donatio eſt nulla, & ipſi actum propriet. commiſerunt.

Quarta conditio, quòd res donanda non ſit pecunia, quia cum illius vſus nobis ſit interdictus, nec Papa illam in ſuum dominium recipit, vnde niſi per ipſum dantem, vel eius auctoritatem illa donari poſſit.

Pars pecuniæ legatę an poſſint remitti.

Et ſic nec Fratres poſſent dimittere partem legatæ eis pecuniæ, ad preces hæredum, cum non ſint eius Domini: Immò (vt Salamanticæ fuit cõcluſum.) Nec per Syndicum Papæ id poſſet fieri; quia licet in Bulla Syndicatus contineatur, quòd Syndicus poteſtatem habeat remittendi, refutandi, &c. hoc tamen intelligitur, quando id in Fratrum vtilitatem fit. Vnde quando id in Fratrum vtilitatem verteret, (puta ad euitanda litigia, vel diuturnas ſolutiones, &c.) tunc bene poſſent. C

Fratres qñ poſſunt recipere.

Et ſicut ipſi Fratres non poſſunt alijs Donare; ita etiam nec aliquid ipſi poſſunt accipere, ſine Prælatorum ſuorum licentia, etiam à quocunque potente Donare: vt ait Gerſon. & Vgo, & Seren. conſci. q. 81. Et licet aliquis Frater poteſtatem habeat ad donandum aliquid Fratribus: ille tamen Frater, cui res donanda eſt, non poteſt illam accipere, abſque Prælatorum licentia, niſi fuerit ſpecificata Prælato perſona Fratris, cui donanda eſt res, Sicut Frater non poteſt à ſeculari potenti donare, aliquid recipere. D

Sed modo eſt obſeruanda Cõſti. Cle. 8.

Sed licet ſupraſcripta, ita fuerint ab Expoſitoribus noſtræ Minoritanæ Regulæ declarata, & à Fratribus hactenus obſeruata; Nunc tamen obſeruanda eſt, & benè attendenda Diſpoſitio. S. D. N. Clemen. quæ nunc ſequitur. E

A BVLLÆ S.D.N. CLEMENTIS. VIII.

DE LARGITIONE MVNERVM DECLARATIO.

EST *ſciendum, quòd hoc anno 1594. 13. Calend. Iulij, Circa*
B *largitione munerum, vtriuſque ſexus Regularibus, S. D. N. Clemen. viij. in Conſtitutione ſua. Religioſæ Congregationes, &c. tale fecit Interdictum.*

Religioſæ Congregationes ab inſignis Santitate, Et infra: Ne ex muneribus, quæ à pluribus Religioſæ vitæ profeſſoribus, ex Chriſti patrimonio, quibuſuis hominibus, quauis ex cauſa, ſæpè tribuuntur, grauia incommoda, & mala, etiam boni ſpetie exiſtant, præcauere ſtudentes; hac noſtra 1 Verba Bullæ.
C perpetuò valitura. Conſtitut. Vniuerſis, & Singulis cuiuſcunque Ordinis, Mendicantium, vel non Mendicantium, bona immobilia, & redditus certos, ex indulto Apoſtolico, poſſidentium, vel non posſidentium, ſeu cuiuſuis Cõgregationis, Societatis, & Inſtituti (non tamen Militiæ) Regularibus perſonis vtriuſlibet ſexus, omnem, & quamcunque largitionem, & misſionem munerum pœnitus interdicimus. Sub qua prohitione compræhendi volumus, omnia, & ſingula Capitula, Cõ- 2 1. Generalitas compræhẽdẽs omnes Religioſos, & Religiones nõ valẽtes donare.
D uentus, & Congregationes, tam ſingulorum Conuentualium Monaſteriorum, Prioratuum, &c. Ipſos etiam Ordinum, Congregationum, & Societatum huiuſmodi Superiores quaſcunque dignitates obtinentes, etiam Generales, & Prouintiales, Magiſtros, Miniſtros, & quocunque nomine Præfectos, Abbates, Priores, Præpoſitos, Præceptores, etiam maiores Guardianos, Miniſtros, Rectores, Abbatiſſas, Prioriſſas, & alio quouis titulo Præſidentes, tam ipſis Regularibus, quàm locorum Or-
E dinarijs, ſeu quibuſuis Superioribus ſubiectas, vtriuſlibet ſexus, ad vitam, vel ad tempus Deputatos.

Adeò vt nemo vnquam eorum, vel earum, directè, vel indirectè, palam, vel occultè, tam communi, quàm particulari, & proprio nomine, etiam ſub quouis Statuti, vel Cõſuetudinis, ſeu verius corruptelæ, aut alio prætextu, vel quacunque cauſa, niſi in Generali Capitulo, aut alia Generali Congregatione, re matura diſcuſſa, vnanimi conſenſu omnium, Superiorũ- 3 Generalitas circa modos donandi.

que permiſſu cauſa approbata fuerit,quicquam tale attentare valeat. A

Id autem ita abſolutè, & generatim vetitum intelligatur, vt neque omnino fas ſit quicquam donare, tam ex fructibus, redditibus,& prouentibus, collectis, vel contributionibus, aut eleemoſinis,aut ſubſidijs Mēſæ, ſeu Maſſæ communis,&c. quàm ex pecunijs etiam,quæ à ſingulis,quouis modo acquiſitæ,in commune conferendæ omnino ſunt.

4 — 2. Generalitas eſt rerum donādarum.

Nec ſi per viam voluntariæ contributionis in commune congregantur. B

Nec ſi forſan priuatim, & nominatim cuilibet Religioſo,à ſuis Superioribus,vel à proprijs affinibus,propinquis,familiaribus,amicis,aut beneuolis,vel à pijs Chriſti fidelibus, etiam eleemoſynæ, aut charitatis, & illius propriæ perſonæ intuitu attributæ, ſeu quoquomodo, per quemlibet Religioſum ſuo Monaſterio, Domui, aut loco acquiſitæ,eiq; vt ad libitum de eis diſponat,per Superiores conceſſæ fuerint.. C

5 — Excipiunt leuiora eſculenta, & poculēta.

Præterquam leuiora Eſculenta, aut Poculenta, ſeu ad deuotionem, vel Religionem pertinentia munuſcula, Communi tantum, nunquam verò particulari nomine (vbi ſuperiori de conſenſu Conuentus videbitur) redenda.

Sed & huiuſmodi miſsiones munerū,ipſis Religioſis vtriuslibet ſexus,non ſolùm per ſe, verum etiam per alios, tàm directè, quàm indirectè prohibitos declaramus.

6 — 3. Generalitas circa modos donandi.

Neq; verò quiſpiam ab hac generali prohibitione ſe excuſare valeat, etiam ſi munera miſerit cuiuſuis perſonæ laicæ, vel Eccleſiaſticæ cuiuſcunq; Status, gradus, dignitatis,Ordinis, vel conditionis, & quauis non ſolùm mundana, & Ducali,Regia, Imperiali; verùm etiam Eccleſiaſtica, & Pontificali, aut alia maiori, etiam S. R. E. Cardinalatus dignitate fulgenti,etiam proprio loci Ordinario,etiam eius cauſa,& occaſione benedictionis,vel ſuſceptionis habitus Regularis, tonſuræ,aut profeſsionis Monialium,tam ſibi ſubditarum,quàm non ſubditarum,aut ipſi etiam proprij Ordinis, vel Congregationis Protectori,Vice protectori,Generali, vel Prouintiali,aut cuiuſlibet loci Regularis Superiori, aut alio quocunq; officio,aut dignitate fulgenti,vel cuicunq; etiam ſimplici, & particulari Religioſo. D E

7 — 4. Generalitas comprçhēdens perſonas quibus nō poteſt donari.

8 Ita vt inter ipſos quoque Religioſos (ne praua ambitione impulſi,pro conſequendis in ſua Religione gradibus,& digni

tatibus,

A tatibus, alter alterius gratiam, aut beneuolentiam aucupetur) quæcunq; largitio, aut donatio munerum (niſi rerum minimarum, de licentia expreſſa, & inſcriptis Superiorum) ſit pœnitus interdicta.

Inſuper prohibemus, ne vnquam eiſdē Regularibus liceat, vllas pecunias quoquomodo erogare, in alicuius etiam Benefactoris, aut Protectoris, vel Ordinarij honorem, etiam occaſione tranſitus, vel primi ingreſſus, aut quouis alio prætextu, B ſeu pro prædictis perſonis, quauis auctoritate, vel dignitate fungentibus, honorifice, lautè, & opiparè excipiendis, vel pro quibuſuis conuiuijs eiſdem exhibendis, vel pro commeſſationibus, aut compotationibus, quibuſuis perſonis, tam eiuſdem Ordinis, Congregationis, Monaſterij, aut loci, quàm extraneis largiendis. 9

5. Generalitas circa conuiuia.

Aut pro exhibendis ſpectaculis, etiam Pijs intra Eccleſias, Monaſteria, & Domos ſacras, vel extra eas; niſi re ipſa pro diuino cultu, & veris Chriſti pauperum indigentijs, ſeruato in C hoc Charitatis ordine, & habita neceſsitatis ratione, de conſilio, & conſenſu Superiorum ſubleuandis, aut aliàs in rebus licitis, & per Capitulum Generale, aut Prouintiale non prohibitis, vel taxam ibi forſan præſcriptā non excedentibus, ſumptus huiuſmodi fiant. 10

6. Generalitas ſpectaculorum.

Declarantes tamen per hæc, hoſpitalitatem, & Eleemoſinā erga pauperes, & peregrinos nequaquam imminui, aut prohiberi, &c. 11

D Si quos verò ditiores, occaſione tranſitus, ſiue aliàs ex deuotionis, aut neceſſitatis cauſa, cò diuertere contingerit, eos ſanè deceret Refectorio communi cum Religioſis, Menſaque & ferculis communibus, nequaquam à cæteris diſtinctis, contentos eſſe. Verùm, omnino ipſi Regulares in hoſpitibus huiuſmodi potentioribus excipiendis, ita ſe gerant, vt in eis frugalitas, & paupertas religioſa prorſus eluceat. 12

E Pari etiam ratione diſtrictè inhibemus, ne quiſpiam ex prædictis Laycus, alias quàm ſuperius dictum eſt, vel Clericus, Secularis, vel Regularis, quocunque honore, præeminentia, aut dignitate, etiam S R.E. Cardinalatus dignitate prædictus, ēt Protector, Ordinarius loci, & alij Prælati Regulares vtriuſq; ſexus, contra hanc ſuperius expreſſam prohibitionem quidquam recipiant. 13

Quod ſi, vel ab aliquo particulari Religioſo, vel à Superio- 14

re quopiam,aut à Conuentu,Capitulo,vel Congregatione,ſi-
ue ab vniuerſo Ordine,& Religione quicquam receperint,id A
quod acceperint ſuum non faciant. Verùm ipſo facto,abſque
aliqua monitione Iudicis,decreto,aut declaratione,ad illius
reſtitutionem omnino in vtroq; foro teneantur: adeò vt, re-
ſtitutione ipſa realiter non facta,neq; etiam in foro conſcien
tiæ abſolui poſſint.

15 Hanc autem reſtitutionem fieri volumus, non priuatim ei
Religioſo,qui donauit,ſed ei Monaſterio,Domui,vel alteri lo
co,de cuius bonis facta eſt largitio,vel ſi non de eius bonis do B
natũ eſt,in quo idẽ Religioſus donãs ꝓfeſſionẽ emiſit,vel ſi no
mine toti⁹ Capituli,Cõuẽtus,aut Cõgregationis,vel vniuerſi
Ordinis,ſeu Religionis donatio facta extiterit; pariter com-
muni Menſe,aut Maſſæ, cuius nomine donatum fuerit, acce-
pta munera reſtituantur: ita vt nec qui donauit,nec Conuen-
tus,Capitulum,&c.aut Religio, cui reſtitutio facienda eſt,il-
lam remittere,& iterùm condonare,aut recipientem ab obli C
gatione reſtituendi eximere,vel vt in pauperes eroget,conce
dere quoquomodo poſſit.

Quòd ſi quis ex ſupradictis Regularibus vtriuſlibet ſexus,
16 cuiuſcunq; gradus Ordinis,&c.noſtrarũ huiuſmodi prohibi-
tionum tranſgreſſor fuerit;ſtatuimus,vt omnibus, & ſingulis,
Pœnæ appoſitæ. per eum obtentis dignitatibus, gradibus, muneribus, & offi-
cijs,eo ipſo,priuatus,ac ad illa,& alia ſimilia,vel diſſimilia in
futurum obtinenda inhabilis perpetuò,& incapax, ac perpe- D
tua infamia,& ignominia notatus exiſtat.Et prætereà priua-
tionem vocis actiuæ,& paſſiuæ abſq; vllo Superioris decreto,
aut miniſterio, ipſo facto incurrat, necnon vltra huiuſmodi
pœnas, etiam, tãquam contra furti,& ſimonię criminũ reum,
tam per viam denuntiationis,accuſationis,aut querelę,quàm
etiam ex officio procedi,& inquiri,condigniſq; ſupplicijs af-
fici debeat.

Sequuntur Clauſulæ vniuerſales circa huius Conſt.exequu E
tionem,& non obſtantię,&c.Dat.Romæ,anno Incarnat.Domi
nicæ.1594.13.Cal.Iulij.Pontif.noſtri anno.3.

FINIS BVLLAE.

A VERVM quia huiuſmodi Conſtitutio, quanto eſt vtilior, vt Regularium Ordinum diſciplina, aut labefacta in priſtinum reſtituatur, aut ſalutaribus Conſtitutionibus commonita, integra, atq; incolumis p̄maneat. (quæ inter alias, eſt potiſſima cauſa finalis huius Cōſt.) tanto eſt, ex alia parte, varijs difficultatibus implicata, adeò, vt multis ẽt doctiſſimis viris negotium fecerit, & maximè, cùm nec ipſa S. D. N. Papa eam voluerit in aliquo declarare; ſed Iuris cō'is diſpoſitioni relinquere.

Vnde aliquarum ego, magis difficilium (ex nonnullorum doctiſſimorum B virorum opinione, & præcipuè admodum R. P. Marij de Andria Societatis Ieſu, qui hanc Conſt. publicè Neap. declarauit) elucidationem apponere non grauabor: Nō tamen, quaſi iſtæ declarationes, inducere aliquas habeant neceſſarias, ſed probabiles tantùm Opiniones, & niſi fuerit aliter declaratum ab ipſo legiſlatore; ſed omnia, veritati, ac interpretationibus. S. R. E. & aliorum opinioni ſanioris iuditij ſubmittendo.

Proteſtationes.

Hinc primò ſciendum, quod huiuſmodi Conſtitutio, obligat in conſcientia, & ad peccatum mortale, quia cùm omnis lex, etiam ciuilis, C obliget traſgreſſores ad peccatum; multo magis obligat iſta, cùm ſit lex iuſta, & maximè Pontificia, continens obſeruantiam voti paupertatis in Religioſis, quæ eſt materia grauis, & adſunt verba valde præceptoria, vt patet in tex. & pœnæ nimis graues: Quæ omnia ſunt inditia quædam potiſſima, ad cognoſcendum quando lex aliqua, ſiue Conſtitutio obligat ad peccatum mortale, vt Doctores aiunt. quia ſecus eſſet, quando tractaretur de materia leui, & ſupradictis Verbis ita præceptorijs non vteretur; tunc enim niſi ad veniale peccatum Obligaret.

Primo.

De hac materia latè Tract. Sotus. lib. 1. de iuſti. & iur. q. 6. ar. 4. & 5.

D Secundò. Aduertendum, quòd dùm in Rubrica huius Conſtitutionis dicitur. De largitate Munerū vtriuſq; Sexus Regul. interdicta; licèt largitionis vocabulum, propriè, & ſtrictè, ſignificet profuſam quandam donationem, ad aliquam ambitionem impetrandam, ſemperq; capiatur in malam partem, (& vulgò appellatur ſubornatio) tamen hic, tam Munus, quàm Largitio, accipiuntur latiſſimè, pro omni Donatione, etiam quòd non fiat ad finem Ambitionis.

Secundò. Rubrica Conſt. Largitio Munerum quid importet.

Et dū dicitur, Vtriuſq; ſexus Regularibus, &c. Scias, quòd Regula E res, illi propriè dicuntur, qui emittunt tria illa vota eſſentialia, in Religione approbata; Adeò quòd vtrunque requiritur, vt quis in hac Bulla comprahendatur, ſcilicet, vt tria illa vota eſſentialia emittat, & vt ſit Profeſſus in Religione approbata; quorum vno deficiente, minimè comprehenderetur. Ex quo infertur non comprehendi in Conſtit. Clerici Seculares, nec Mulieres, vel homines, qui in aliquo Hoſpitali, vel Xenodochio conſeruantur; Nec Mulieres quædam deuotæ, & piæ, oblatæ, ſeu conuerſæ, licet viuant in communi, & ſint clauſæ in loco aliquo pio; nam hæ perſo-

Abbas in Rubrica. de Regul.

In hac Cō ſti. nō comprehēdunt Cler. ſecular. Mulieres in aliquo loco.

Cōuerſæ, & Cōuerſi. Bizocharę. næ non ſunt Regulares. iuxta ſupradictas conditiones. Vt not. Nauar. in conſi. 82. & 83. Tit. de Regul. Nec Bizochara, ſeu Mantellata, vel Tertiarij, & Tertiariæ Tertij Ordinis.

Nouitij. Nec Nouitij, & Nouitiæ cum appellatione Religioſorum, ſolùm veniant Profeſſi profeſſione tacita, ſiue expreſſa. c. Religioſo. §. 1. de ſent. excom. lib. 6.

Milites. Nec etiam Milites Regulares, vt ſunt Melitæ S. Ioannis, S. Iacobi, & ſimiles.

Emittētes duo tātum vota. Si tamen eſt Religio approbata, & Religioſi, non emittunt niſi duo tantum vota, Obediētiam, ſcilicet, & Caſtitatem, ex diſpenſatione Summi Pōtif. nec iſti comprahenduntur in hac Bulla. B

Profeſſæ extra Monaſt. manētes compre hendūtur. Sed illæ perſonæ, ſiue Mares, ſiue Fæminæ Religioſæ, quæ tria illa vota emiſerunt, licèt ex cauſa infirmitatis, vel alia legitima, in communi non viuant in Monaſterio, ſed in domibus Parentum, bene comprœhenduntur. Locus enim in hoc caſu, non eſt in conſideratione, cùm teneantur, vbicumque reperiuntur, eorum Regulam obſeruare.

Tertiò. Quoad §. 1. vbi ponuntur Bullæ præfatio, & Summi Pontificis intentio, eſt ſciendum, quòd ex illis verbis, plures fines, ſeu cauſæ finales, principales, huius Conſtitutionis colliguntur, quarum vna, & principalis eſt (vt ſonant verba) vt Regularium Ordinum diſciplina, aut labefactata in priſtinū reſtituatur, aut ſalutaribus Conſtitutionibus communita, integra, atque incolumis permaneat; Alia eſt, vt votum paupertatis integrè ſeruetur. Tertia. Nè Bona Monaſteriorum, vel quorumcunque Regularium, ſiue ſint redditus, ſiue Eleemoſinæ, ſiue bona quomodocunque acquiſita, dilapidarentur, & diſſiparentur. Quarta. Nè praua ambitione impulſi Religioſi, pro conſequendis officijs, alter alterius gratiam, vel Protectoris beneuolentiam, aucupetur. C D

Et hinc non valet, quis dicere, ſe non donare de bonis Monaſterij, ſed de alijs ſibi ab amicis donatis, vel à parentibus; nec ſe donare, vt aucupetur gratia Superioris, vel alterius; & quòd ſic ceſſaret cauſa Conſtitutionis, & per conſequens, ceßare deberet etiam eius effectus; iux. regul. tex. in cap. cum ceſſante, de Appellat. Nā ad hæc, & alia ſimilia motiua vnica poteſt reſponſione reſponderi, excerpta ex tex. §. affinitatis Inſtit. de nuptijs, quòd quando ſunt plures cauſæ æquè finales, ceßante vna, non ceſſat altera, vt eſt in caſu noſtro, in quo licet ceſſet vna, vel altera cauſa, non poteſt tamen ceſſare vnquam illa, quæ Votum paupertatis reſpicit, quod Votum eſt fundamentum Religionis. Clem. Ex vi de Parad. de verb. ſignif. & c. exijt ſeminare, de verb. ſign. In 6. E

Quartò. Quoad §. 2. eſt aduertendum, quòd in iſta parte continentur

A tria præcipua: Primò quædam generalitates, tam Perſonarum donantiũ, & recipientium, quàm etiam Modi donandi, & rerũ donatarum. Secundò continentur quædam Exceptiones, ſeu Modificationes quorundam caſuum, in quibus poteſt donari. Tertio continentur Pœnæ, tã ſecularibus recipientibus, quàm Regularibus dantibus impoſitæ, Generalitates, quæ hic continentur ſunt ſex. quarum Prima comprehẽdit omnes Religiones, & Religioſos, cuiuſcunq; conditionis ſint (excepta Militiæ) Anachoritæ verò, Eremitæ, ſeu ſoli vagbi, ſeu quocunq; alio nomine appellentur, qui non ſunt in aliqua Religione approbata, ſed habitant in Eremis, B non cõtinentur in Bulla. Comprehendit ſecundo loco, hæc prima generalitas huius Bullæ, omnia Capitula, omnes Conuentus, Congregationes, omnia loca, quorũcunq; Regularium, & etiã omnes Superiores, vtriuſque ſexus Religionum, ſiue ſint Abbates, ſiue generales, &c. & omnes particulares Religioſos vtriuſq; ſexus, ne poſſint aliquid donare.

Diuiſio cõtentorũ in Bulla.

Sex generalitates cõprehendẽtes, tam donantes, quàm recipientes, & res donatas.

Vt in c. platum. §. è contra. 19. q. 3.

Secunda generalitas eſt Rerum donandarum, quæ ſunt, vel munera ipſa, quæ mittuntur, & ſunt vniuerſaliter micti prohibita, vt ſupra in §. C 1. Vel ſunt omnes, & quæuis pecuniæ quantitates, ne poſſint alicui erogari (vt in §. 4. & 9. Id autem ita, etc. & inſuper prohibemus) & ſic cũ prohibetur Pecunia, videntur omnia prohiberi, quæ pretio poſſunt extimari, Pecuniæ enim verbum generale eſt, & omnia comprehendit, & complectitur. vt eſt tex. in l. 1. in fin. ff. de calumniat. & l. 2. & fin. C. de Conſt. pecun.

2. generalitas eſt circa res donandas.

Item ſtatuitur, vt non ſit licitum donare, ex fructibus, redditibus, prouentibus, &c. vt in §. 3. Id autem abſolutè, &c.

D Itaq; Monaci, ſeu Moniales profeſſi, nihil penitus poſſunt donare, licet habeant bona parafrenalia, ſeu aliundè acquiſita per donationem, vel exercitium, cum quicquid acquirat Monachus, ſeu Mon. acquirat Monaſt.

Tertia generalitas eſt modorum. Prohibentur enim ſupradicti Religioſi, donare quouis modo, ſiue directè, ſiue indirectè, palam, ſiue occultè, &c. vt patet in §. 3. & 6. ibi. Adeo vt nemo, etc. Vnde ſi quis, vel ſi qua diceret ſuis conſanguineis, vt quod vellent ſibi donare, donarent E tali ſuo nomine, non poſſet fieri, cum ſic, eſſet donare indirectè; & ita ẽt. quando deberent à conſanguineis, vel alijs, aliquam conſequi pecuniæ quantitatem, ſi illã vellent eis remittere, non poſſent, eſſet enim donare indirectè: & ſic pariter ſi quis comodaret aliquid, illud amplius animo non repetendi: Vel donare per mulieres Nouitias, vel Conuerſas, quæ non comprehenduntur in Bulla, donatio eſſet indirectè. Qui enim per alium facit, per ſe ipſum facere videtur.

3. generalitas cõprehendit modos donãdi.

Quarta generalitas, comprehendit omnes perſonas donatarias .i. quibus

4. generalitas cõpre-

hendens pſonas quibus nõ pót donari.

bus donatur, tam ſeculares, quã eccleſiaſticas (vt in §.7.habetur) quauis dignitate, ſeu auctoritate fulgentes, etiam ſi ſint Protectores Ordinũ, Ordinarij locorum, etc. prohibetur.n. ne cuilibet ipſorũ à Regularibus ſu prædictis aliquid donetur. nec ratione tranſitus, vel ingreſſus, nec alia quacunq; cauſa. Ac etiã probibentur donare, et dona accipere, Religioſi omnes inter ſeipſos, ſiue ſint eiuſdem Ord. vel Monaſt. ſiue alterius. A

5. generalit. conuiuiorũ.

Quinta generalitas eſt conuiuiorum, & in ea continentur tria, vt in §.9. Inſuper probibemus, habetur.

Primò. Vt non poſſint Regulares excipere quemcunq; Prælatũ tranſeuntem lautè, ſumptuosè, & opiparè. 2. Conuiuijs quibuſcunq; excipere. 3. Cômeſſationibus, & computationibus quibuſuis perſonis, tam eiuſdem ordinis, quam extraneis largiendis. B

6. generalit. ſpectaculorum.

Sexta, & vltima generalitas, eſt Spectaculorum, probibêtur enim omnia, & quæcunq; ſpectacula pia, etiam in memoriam Paſsionis Dominicæ, & hoc ratione ſumptus, &c. vt in §. 10.

Caſus in quibus licet donare excepti in Bulla. Primus caſus quãdo in generali cap.

Secundò, Principaliter ſunt declarandi aliqui caſus, excepti in Bulla, in quibus licèt donare. C

Primus caſus eſt, quando in Capitulo generali, & ex cauſa approbata, & iuſta, fit aliqua donatio, vt habetur in §.3. in fine ibi, Niſi in generali Capitulo. Et in hoc primo caſu, quinq; copulatiuè ſunt ſeruanda. Primò vt fiat in Capitulo, vel Congregatione generali; non enim ſufficit Capitulum Prouinciale, vel concluſio totius Conuentus. Secundò, ut fiat re maturè diſcuſſa. Tertiò, vt fiat cauſa approbata. Quartò, vt fiat de Superiorum permiſſu. Quintò, vt fiat vnanimi omniũ conſenſu, ideſt vt con ſentiant omnes, quia vno diſcrepante nihil valeret; Neque hic habet locũ illa Regula iuris, quod id quod maior pars facit, omnes feciſſe videntur; quia quãdo in aliquo actu requiritur, quòd aliquid concorditer fiat, non eſt diſpoſitioni ſatisfactum, ſi aliquis contradicit, vt optimè per gloſ. in c. vbi periculum in §.ijdem, in verbo ſingulis, & ibi Geminianus, & declarat Iaſon in l. de fidei commiſſo nu. 6. c. de tranſactio. D

2. Caſus eſculenta, & poculenta.

Secundus Caſus, in quo poſſunt Religioſi donare eſt, quãdo donat quædam leuiora, eſculenta, vel poculenta, ſeu ad deuotionem, & Religionẽ pertinẽtia munuſcula: Hæc poſſunt donari, ſeruatis tamen quibuſdã conditionibus. Primò vt ſint eſculenta tantum, vel poculenta tantum, vel eſculenta, & poculenta, & non alia. Secundò vt ſint leuiora, non grandia Tertiò vt dentur de conſenſu Conuentus, vel Monaſterij. Quartò cũ approbatione, & licentia Superioris. Quinto, & vltimò, vt detur nomine communi, & non particulari, vt habetur in Bulla in. §. 5. verſiculo, præterquam leuiora. E

Leuiora eſculenta,

Sed difficultas eſt noſcere, quantæ quantitatis debeant eſſe hæc leuiora eſcu-

A ra eſculenta, & poculenta; & licèt videatur decidi in iure per l. plebiſcit. de officio Præſidis, quod illud dicatur, quod intra tres dies proximos prodigatur, ſcilicet, conſumatur, & ſic videtur, dici quod ſint victus triũ dierum totius domus, ac familiæ; indiffinitè enim loquitur, & quod per conſequens ex hac reſolutione videatur dicẽdum, quòd hæc excul. & pocul. poſſint extendi, vſque ad valorem trium aureorum, vt eſt conſimilis tex. in l. ſolet, de officio proconſul; pocul. quę quantitatis debẽt eſſe.

Tamen contrariũ eſt verius, ſcilicet, quòd non debent excedere illam B quantitatem, quæ, ſi ſurriperetur, peccatum eſſet mortale, ideſt quantitatem valoris vnius, vel duorum Carolenorum adſummum, & ſic non deberet excedere prætium illud, quo homines ſolent locare ſuas operas diurnas, quod quando exceditur in furto, peccatum eſt mortale, vt dicit D. Thom. 22. q. 66. art. 6. & hoc patet ex verbis Bullæ, vbi non contentus Summus Pontif. dicere Eſculenta, & Pocul, addidit illud diminutum, leuia, immo ſubiunxit, leuiora, & eò magis cum ſit attendenda conditio donãtis, num pauper, num diues ſit, in donationibus: & quis C reperitur pauperior quam Religioſus, vel Religioſa?

Hæc autem licentia donandi Eſculenta, quæ neceſſariò requiritur, poteſt dari ſemel pro ſemper (ne ſæpe obtundantur aures Superioris) vt poſſint donari certis perſonis, certa quantitas Eſculentorum, & Pocul. & non paſſim, & indiſtinctè; nec hæc donatio debet eſſe quotidiana, quia eſſet facere fraudem legi, & multa modica facerẽt vnam ſatis. Licẽtia donandi.

Et aduertendum, quòd Munuſcula ad Religionem, vel deuotionem pertinentia, poſſent interpretari, quòd ſint Reliquiæ Sanctorum paruulæ, D Immaginesq; Papiricæ, Vaſcula aliqua liquoris mannæ, Coronæ cũ indulgentijs, Agnusdei, Numiſmata benedicta, ſeu libelli aliqui deuoti: Sed ſi eſſent aliquæ magnæ Reliquiæ Sanctorum, vel Reliquiarij, & alia ſupradicta, magni prætij, vel excederent ſummam illam duorum, vel trium Iuliorũ, tunc eſſent obſeruanda ea, quæ de primo caſu ſunt dicta, vt videlicet in Capitulo generali, &c. Munuſcula ad deuotionẽ pertinentia.

Tertius Caſus in quo Religioſi inter ipſos poſſunt donare, eſt rerũ minimarum, vt habetur in §. 8. ibi. Ita, vt inter ipſos quoq; Religioſos, &c. E vbi quatuor ſunt obſeruanda. Donare religioſi inter ſe.

Primò vt iſta largitio rerum minimarum, fiat inter ipſos Religioſos tantum, vel eiuſdem, vel alterius Ordinis, ſeruatis ſemper ſeruandis. Quatuor ſunt notanda.

Primò, vt ſint res minime. Secundò, de licentia Superioris. Tertiò, non tacita, neque interpetratiua, ſed expreſſa, excludens tacitam, & interpetratiuam. Quartò, non oretenus, ſed in ſcriptis, & hæc, vt cautè procedatur in foro exteriori, quia hic agitur de pœna exteriori infligẽda.

Secundò obſeruandum, quòd quantitas iſtarum rerum minimarũ (rectilis

liſtis opinionibus eſtremis, Soti, ſcilicet, & Nauarræ. Soti enim, vt nimis larga, qui dicebat ſummam duorum, vel trium ducatorũ. non eſſe notabilem quantitatem, & Nauar. vt nimis arcta, qui ait dimidium Iulij eſſe notabilem quãtitatem. Dicimus, quòd ſit duorum vel trium Iuliorũ, ſecundum veriorem opinionem, attenta conditione dantis, quia Religioſus eſt pauperrimus, & votum emiſit paupertatis. Vltra quam ſummam paruam, eſſet determinandum in Capitulo generali vt ſupra. Veruntamen. nam intellexi, ſuam Sanctitatem poſtmodum declaraſſe, vt iſtarũ rerum minimarum quantitatis taxatio, pertineat ad Regulariũ Superiores. A B

Tertiò. Notandum, quòd dum dicitur, vt iſta minima nõ dentur, niſi de licentia expreſſa, & in ſcriptis Superiorum: Superiores, omnes illi dicuntur, quòd habent ordinariã iuriſdictionem, vt ſunt Generales, Prouinciales, Abbates, Priores, Guardiani, Rectores, Præpoſiti, & Abbatiſſæ, & quocunque alio nomine nuncupentur, & quòd ſufficit licentia ſemel pro ſemper, in ſcriptis, vt ſupra.

Quartò, Notandũdum dicitur, &c. Ad euitandam ambitionem: quod dare res paruas, eſt ſignũ potius, amicitiæ, ac vrbanitatis. Cap. & ſi, de ſimonia, quam aucupandæ beneuolentiæ, quia vt dicit Nauar. in tit. de datis promiſſis, ceſſat in his ratio aucupandæ beneuolentiæ, cũ illa non aucupetur, maxime ad impetrandum aliquod officium, cum re parui momenti, ſed cum re notabili, &c. C

Pro diuino cultu. Quartus Caſus, licet dare pro diuino cultu, vt facere ſepulcrum in die Paraſceues, ſed non ad priuata commoda: In certis feſtis Sanctorum, præparare Eccleſiã, præcipuè ad alliciendos populos ad deuotionis frequentiam; tamen in Capitulis Generalibus, & Prouincialibus, debent taxari ſumptus, & impenſæ, vt in §. 10. D

Pro eleemoſina, quatuor concurrentibus. Quintus Caſus, eſt pro ſubleuãdis pauperibus, & in alijs nõ probibitis per capitula, nõ excedentibus valorem ſuprapradictũ, vt in eodem. §. 10. Adeo quòd, non prohibentur Eleemoſinæ, obſeruatis tamen, quatuor cõditionibus. Primò vt dentur veris pauperibus, & pro veris indigentijs, non fictis. Secundò ſeruato ordine charitatis. Tertiò de conſilio, & conſenſu Superiorum copulatiue. prius enim oportet, vt conſulatur Superiorem, & poſtea ſequatur illius aſſenſus, vt detur certa quantitas, & certis perſonis; & non ſufficit tacita licentia, nec ratihabitio, ſed conſenſus; nõ poſt factum, ſed antequam fiat. Abbas in conſil. ſuo. 40. in 2. par. Doct. in l. 3. de auctor. tuto. Quarta conditio, habita ratione neceſſitatis, quod iuxta illius quantitatem ſit magna, vel parua eleemoſina. E

Et ſic Religioſi habentes peculium particulare, & Moniales peculiũ paraſrenaliũ. poſſunt his diſpenſare pro elemoſina parentibus indigẽtibus neceſſaria, vel non valentibus decenter, & ſecundùm ſtatum, & conditionem

A tionem ſuam, viuere, habita tamen ratione paupertatis. vt Tho. & Caiet. 22. q. 32. art. 6. & q. 43. art. 8. & Nau. in Apol. de redict. in mon. 73.

Sextus caſus eſt, cauſa laudabilis hoſpitalitatis, præſertim erga pauperes, & maximè vbi fuerint redditus applicati, & deſtinati pro hac hoſpitalitate, vt in §. 11.

Vltimus Caſus eſt, ratione hoſpitalitatis, etiam ratione Potẽtiorum, & Ditiorum: Seruatis tamen quatuor cõditionibus, quarũ vna deficiente non poteſt fieri. Hoſpitalitas potentiorum.

B Prima cõditio, vt non incitentur à Religioſis de induſtria, & conſultò, ſed occaſione tranſitus, præſertim ſi longè adſint diuerſoria ſecularium, ſed obiter, per accidens, cauſa neceſſitatis, vel deuotionis.

Secunda, vt non recipiantur opiparè, ſed modeſtè, & Religioſè, nõ honorificè, & ſumptuoſè, ſeruata frugalitate, & paupertate religioſa; & dandæ ſunt res conuenientes ipſis Religioſis.

Tertia conditio, vt comedatur in Refectorio communi, & cibis communibus, iuxta illud de paupertate mea do tibi.

C Quarta, & ſi Potentes, qui cauſa tranſitus recipiuntur, ob verecundiam nolent comedere in Refectorio communi (ecce quarta conditio) vt in cubiculis priuatis comedatur, etc. & aliquid amplius poteſt dari, ſemper tamen ſeruata frugalitate religioſa. vt habetur in §. 12. Bullæ, dummodo illud amplius non fuerit pretioſum, & affectuoſè extra Monaſterium procuratum, quia hoc eſſet indirectè.

Sunt etiam alij caſus extra Bullam, in quibus licet regularibus donare, & tacitè comprehenduntur in Bulla, ſub illis verbis in §. 10. poſitis (aut alias in rebus licitis, etc.) Alij caſus extra Bullam in quibus licet donare.

D Primus eſt, quando nõ erit Donatio, ſed erit alius cõtractus, Mutui, vel Comodatus, vel Locationis, aut Vẽditionis, etiã pro medio, vel infimo pretio; aut Permutationis, niſi in quibus caſibus poſſunt Religioſi cũ alijs Religioſis, vel etiam laicis cõtrahere, dũmodo nõ eſſent paliatæ Donationes.

Item, poſſent fieri aliquæ commeſſationes in compenſationẽ. v. g. Si aliqui Monachi inuitarẽt alios eiuſdem, ſiue alterius Religionis ob aliquod feſtum, tunc poſſent inuitati in alio feſto, illos etiam reinuitare, & hoc nõ erit contra Bullam, cum in hoc, Monaſterium nihil perdat.

E Item alius caſus eſt, quando ſoluitur debitum: vel remuneratur, ſiue compenſatur aliquot beneficium, & obſequium. v. g. Quando famuli ſeruiunt alicui Monaſterio, vltra ſalarium taxatum, poteſt Conuentus aliquid aliud, in remunerationem bonorum ſeruitiorum dare; quia hæc nõ eſt donatio, ſed remuneratio; Nam ad hoc, quòd ſit vera Donatio, debet fieri ſine vlla cauſa, vt Nauar. in Apolog. de reddit. tit. 9. q. 1. monit. 82. D. Tho. 2, 2. q. 106. art. 3. ad 4. Nec obſtat id, quod dicitur in Bulla, vt

la,vt nec ad beneficium, receptorum memoria, gratiq; animi teſtificatio- A
nem, etc· quia ibi prohibetur hæc facere ſuis Superioribus, ſcilicet, Pro-
tectoribus, Generalibus, etc.

Item alius caſus eſt, quando eſt redemptio vexationis, videlicet, dona
re aliquid Aduocatis, & Procuratoribus, ad hoc vt lites habeāt bonum
exitum, & bonam ſollicitudioem exerceant; hoc enim non propriè dona
tio; ſed vexationis redemptio dici poteſt, ad hoc vt hæ perſonæ eos bene
tractent; & ſic etiā poſſet remitti aliquid ex debito, vt poſſit maior ſum-
ma recuperari ſine lite, & contentione. Poſſent etiam, & alij caſus lici- B
ti enarrari, ſed breuitatis cauſa illos omitto.

3. principaliter de pœnis.

Nunc tertio principaliter videndum eſt de pœnis contrafacientibus
impoſitis, & hoc diuiditur in duas partes, quarum vna reſpicit omnes re-
cipientes à Regularibus cuiuſcunq; conditionis, vt in §. 13. habetur, ibi.
Pari enim ratione diſtrictè inhibemus, etc. & eſt, vt nihil ex eo, quod re
ceperint à Regularibus, ſiue Conuentibus, etc. extra caſus in Bulla per-
miſſos, ſuū faciant; ſed reſtituant, vt in §. 14. habetur: adeo quòd ſtatim
tenentur illud reſtituere, aliter non poſſent abſolui. Nec obſtat ad hoc C
Regula illa, quòd pœna non debetur in foro conſcientiæ, niſi poſt condē-
nationem, vel ſaltem poſt declarationem, vt eſt gloſſ. not. in c. fraterni-
tatis, & ibi notat. 12 q. 2. D. Tho. 22. q. 62. art. 3. & quòd ideo iſti tales
non tenerentur reſtituere, niſi poſt condemnationem; Nam ad hoc re-
ſpondetur, quòd Regula procedit in pœnis, ſed reſtitutio non eſt pœna, ſed
debitum, & conſequenter, nulla expectata mora, debet fieri, alioquin nō
poteſt abſolui, iuxta illam Regul. Non remittitur peccatum, niſi reſti-
tuatur ablatum; ſed cui facienda ſit iſta reſtitutio, habetur in §. 15. D

Huius Regulæ nonnullas ampliationes ac limitationes vide Sum. D. Iac. de graffijs caſin. lib. 1. c. 11. per totum & pcipuè. n. 36. & 45 cum ſequētibus.

Alia pars reſpicit pœnas, & hæc in §. 16. quod ſi quis ex ſupradictis.

Circa quas pœnas duo ſunt notanda, dicitur enim ibi, quòd contraue-
nientes, ſint priuati omnibus honoribus, gradibus, officijs, & dignitatib.
quæritur qui nam ſint iſti honores, & dignitates, etc? Reſpondetur, quòd
hæc declaratio fuit facta à Sixt. 5. in declaratione ſuæ Bullæ, contra ille-
gitimos. dicens, quòd omnes illæ dignitates comprehenduntur, quæ ſunt
coniunctæ cum honore, & ſuperioritate, vt ſunt Generalatus, Prouin-
cialatus, Guardianatus, Prioratus, Abbates, & ſimiles, habētes honorē E
cū Superioritate. Cæteri autem non cōtinentur, ſcilicet, Cōfeſſores, Lecto-
res, Prædicatores: vnde ſic etiam eſt intelligendum in hac Bulla noſtra.

Appellatione dignitatis. honor. offic. &c. q veniant.

Ipſo facto incurrēda, quomō intelligitur.

Secundò Not. quod licet in hac Bulla imponatur pœna, per hæc ver-
ba, ipſo facto incurrenda, non debet tamen ſtatim, quòd quis donauit ali-
quid contra Bullam, reſignare dignitates, ſeu voces actiuas, & paſſiuas,
&c. quia quamuis dicatur per verba expreſſa, ipſo iure, ipſoq; facto, nul-
la expectata declaratione, nunquam intelligitur, vt ipſemet reus teneatur

tur

A tur exequi pœnam ante declarationem factam, cũ nemo teneatur ſententiam exequtioni mandare contra ſeipſum: Felin. in c. 1. de Conſt. nu. 13. D. Thom. 22. q. 62. art. 3. Nauar. in Manual. c. 23. nu. 67. Et ideo iſtæ talis, donec inquiratur, poteſt accipere, & dare vocem, & exercere officia, & dignitates, quia non intelligitur incidiſſe in pœnam, niſi ſequuta ſententia condẽnatoria, vel ſaltem, declaratoria fuiſſe commiſſum delictũ, hoc tamen intelligitur de pœnis exterioribus, exigentibus iudicis exequtionem, non autẽ in alijs pænis, vt ſunt Cẽſuræ, Irregularitates, &c. quibus, aliquis efficitur indignus, atq; incapax alicuius rei, nã iſtæ pœnæ, B ſtatim actum habent in foro conſcientiæ, vt dictus D. Iacob. Caſſin. probat vbi ſupra nu. 23. & in cap. 49. nu. 65.

Et notandum etiam, quòd Sum. Pont. diuino lumine illuſtratus, nullã impoſuit in hac Bulla Cenſuram, quia in Cenſuris, nulla requiritur ſententia condemnatoria, ſeu declaratoria, ex quo ſtatim incurritur in conſcientia, vbi contrauenit, & nulla requiritur exequtio, quia ſtatim afficiunt animam. vt Franc. in c. Felicis. §. nullus de pœnis lib. 6. Syluest. C in verbo pœna. Et ideo, ne illaquæarentur tot animæ, appoſuit tantũ illam pœnam priuationis officiorũ, etc. quia præuidit forſan, quòd pleriq; Religioſorum ad hoc aſpirant, & huius timore abſtinerẽtur à contrauentione Bullæ, quia ſi contrauenirent, non deficerent inter Religioſos, zelãtes fratres, qui eos denuntiarent. Itaq; concludentes hãc partem, ad pœnas ſpectantem, dicimus, quòd contra recipientes, non eſt alia pœna, niſi peccati mortalis, & reſtitutionis in vtroq; foro; & cõtra dantes, ſunt impoſitæ illæ aliæ pœnæ priuationis, etc. abſq; tamen aliqua cenſura. Late vide de hoc præ dict. D. Iacob. de grafiijs ibidẽ nu. 54.

D Verũ, quia in vltima parte huius Bullæ iubetur eius publicatio, et tẽporis ſpatium ad obligandum poſt publicationem. Ideo, duo valdè neceſſaria Notabilia ſubnectã, quæ poterũt etiã pro alijs ſimilibus Bullis deſeruire. De publicatione Bullæ.

Primum eſt, quòd promulgatio Bullæ eſt de forma, & ſufficit, quòd promulgetur in Vrbe Metropolitana, & non opus eſt alia promulgatione, nec aliquo aſſenſu Regio; Nec opus eſt ad hoc vt liget, vt ſit à populo recepta; quia lex tunc non ligat, quando nunquam fuit vſu recepta, & hoc legiſlatore ſciente, & tolerante; & ad hoc requiritur tempus decem annorum. Couarr. lib. 2. variarũ reſolut. cap. 16. Felin. in cap. 1. de tregua, E & pace. Iaſon. in l. rem non nouam. C. de Iudit. Duo notabilia valdè neceſſaria. Cõſtitutio quã ligat, & quã non.

Alterũ Not. eſt, quòd ſi aliquis ſciuit conditam fuiſſe, & promulgatam hanc Bullã, ſeu Conſtitut. Pontificiam, & antequam trãſiret tempus in ea præfixum, fecit contra illam, donãdo diuerſis perſonis, etc. ipſe non incurrit in pœnas ibi appoſitas, quia tẽpus præfixum nondũ erat elapſum; Sed an in conſcientia peccauit, quia ſciuit verè latam eſſe, & publicatam?

Ardua quidem eſt hæc quæſtio, & multi decipiuntur, ſed reſolutè, & ſecun- Reſolutio quæſtiõis.

ſecundum cõmuniorẽm opinionem eſt dicendũ, quòd lex, præſertim Pontificia, & Eccleſiaſtica, quamuis in ea apponantur clarè, & expreſsè tẽpora dilatoria, obligant tamen in foro conſcientiæ ſtatim à die ſciẽtiæ; ſed quoad pœnas appoſitas, & quoad forum exterius, non obligat, niſi poſt elapſum tempus. Apponitur autem illud tempus ad hoc, vt trãſgreſſores non poſſint ſe excuſare, & allegare cauſam ignorantiæ, & ſic ne euadãt condignas pœnas. Ita tenet eximius Doctor Alfon. de Caſtr. lib. 1. de leg. pæn. c. 1. circa finem; fruſtra. n. expectatur exitus, cuius euentus eſt nullus: Et licet Nau. in conſ. 1. de Conſtit. contrarium tenuerit, communiter tamen damnatur, & eſt communis opinio in contrarium. Abbas, Felin. & Dec. in c. 2. de Conſtit. nu. 7. Abbas verſ. ſed diſcrepatio, vbi alleg. c. 8. de conceſſ. præbend. Soto lib. 1. de iuſt. & iure. D. Tho. p. 2. q. 90. art. 4. ad 2. & ibi Caiet. optimè: Ex quo infertur, quòd quando fiunt, & emanantur Pragmaticæ, ſancientes, vt frumentum non vendatur pluri pretio, quã vno aureo, & ibi apponitur tempus, puta, duorum menſium, ſi aliquis ante duos menſes, poſtquam habuit veram notitiam Pragmaticæ conditæ vendiderit frumentum vltra pretiũ in Pragmatica contentum, tenetur in conſcientia reſtituere illud, quod plus accepit pretio ſtatuto, & præfixo, Medina in C. de reſtitut. q. 30. & alij Doctores.

Contra Nauar.

A B C

Sic etiam dico in caſu contrario, quòd ſi aliquis poſt elapſum tempus in Pragmatica, ſeu Bulla cõtentum, tranſgreſſus fuerit eam ex ignorãtia, quia neſciebat eam conditam eſſe, in conſcientia excuſatur à peccato; ſed incurrit in omnes pœnas quoad forum eſterius; & hoc, quia nõ creditur ei aſſerenti, & ignorantiam allegãti: Itaq; non eſt dubitandum, quòd hæc Bulla ligauit in conſcientia tranſgreſſores, etiam ante tẽpus elapſum, ſi tamen ſciuerint Bullam eſſe conditam; & tanto magis, quia hæc noſtra Bulla, eſt iuris antiqui renouatoria; Et Felin. loco citato dicit, quod quãdo lex eſt noua, & nũquam antea audita, nec præ meditata, tunc poteſt eſſe, quòd non obliget in conſcientia, niſi poſt elapſum tempus in ea appoſitum; ſed quando lex eſt renouatoria iuris antiqui, prout hæc noſtra, ſtatim ligat in foro conſcientiæ: nam Bulla iſta emanauit propter abuſus, qui euenerant in voto paupertatis, quia Religioſi, etiam ante Bullam, nihil vnquam habuerunt proprium, & qui nihil proprium habet, libertatem rei alienæ dare non poteſt. c. Abbati. 54. diſt. Et hæc ſufficiant pro huiuſmodi Bullæ declaratione: Omnia tamen ſubmittendo S. R. E. determinationi, declarationi, ac Cenſuræ, vna cum omnibus alijs ſupradictis proteſtationibus à me factis. Ex quibus iam patet, quid nunc circa ſupra dictas, Nicolai, & Leonis diſpoſitiones, à Fratribus ſit obſeruandum, ne aliquis decipiatur.

D E

DI-

A

DISPENSATIO.

¶ *Diſtinctio materiæ Diſpenſationum.*

CIRCA ea, quæ in Priuilegijs Fratrum Mendicantiũ reperiuntur conceſſa, quo ad materiam Diſpenſationum, eſt aduertendum, quòd aliqua illorum attinent ſolùm ad perſonas Fratrum; & alia ad perſonas ſecularium, quando prædictis Fratribus confitentur. Collector.

B

¶ Attinentia ad Fratres pro ſuis perſonis, ſunt in duplici differentia. Nam quædam pertinent ad diſpenſationem faciendam in Confeſsionibus. Et hæc, inſimul cum conceſsionibus abſolutionum pertinentibus ad eoſdem Fratres, poſita ſunt ſupra in dictione, Abſolutio quoad Fratres, vbicunq; in marginibus reperta fuerit hæc dictio, Diſpenſatio.

C

¶ Alia verò tangunt diſpenſationem, quæ fieri poteſt extra Confeſsionem ſacramentalem, quæ ponuntur hic infra.§.8.& 10. & 11. & 12. & 13. & 21. & 22. Aliqua autem, quæ ſpectãt ad Moniales, continentur infra. §. 6. & 10.

¶ Illa verò, quæ pertinent ad perſonas ſeculares, habentur ſupra, in dictione, Abſolutio quoad ſeculares.1.in §.20. Et in dictione, Abſolutio quoad ſeculares.2.in §.12. Et ſimiliter habentur nonnulla hic infra.§.1.& 2. & 16. Sed circa omnia ſupradicta habentur ampliora hic, prope finem, ſcilicet, à cõceſſ. 25. vſque ad 31.

D

1

GREGORIVS 9. conceſsit Fratribus Minoribus, in terris quorumcunq; infidelium exiſtẽtibus, vt cum irregularibus poſsint diſpenſare in illis caſibus, in quibus ſolẽt Legati Sedis Apoſtolicæ diſpenſare. b. ffo.257, conc.641. Infideles. Irregularitas.

¶ Dubium videtur, an iſta conceſsio fuerit temporalis. Collector.

2

NICOLAVS 4. conceſsit Fratribus Ord. Prædicatorum, in terris infidelium exiſtentibus, vt poſsint diſpenſare cum irregularibus partium illarum, in caſibus, in quibus ſolent Legati Sedis Apoſtolicæ: Ac etiam cum clericis ipſarum partium, patientibus defectum natalium, dummodò nõ ſint de adulterio, vel inceſtu, aut de Regularibus procreati. b. ffo.262. conceſſ. 680. Pro Fratribus Prædicatoribus. Infideles. Irregulares.

E

3

¶ De hac Conceſsione videtur etiam dubium, vtrum fuerit temporalis, ſicut præcedens. Collector

CLEMENS 4. in Mari magno fecit optimam Conceſsionem, circa diſpenſationem ſimul, & abſolutionem, quæ poſita eſt ſupra, in dictione, Abſolutio ordinaria quoad Fratres. §. 4. & 7. A

4 Pro F. Prædicator. ¶ IDEM Clemens conceſsit, quòd Fratres Ord. Prædicatorum, proferentes ſine ſcripto ſententiam excõmunicationis, ſuſpenſionis, vel interdicti; & infra mẽſem celebrantes, non obſtante Conſtitutione hoc prohibente, poſſint à Magiſtro generali, & Prioribus Prouincialibus dicti Ordinis diſpenſari, impoſita eis, ſuper hoc, pœnitentia competenti. B Et quòd, ſi præfati Prælati, in huiuſmodi caſu, exceſſerint, poſsint à Confeſſoribus, per ipſos electis, eodẽ modo diſpenſari. b. ffo. 72. conceſſ. 188.

5 EVGENIVS 4. fecit quandam eximiam Conceſsionem, circa diſpenſationem, & abſolutionem, quæ poſita eſt etiam ſupra, in dictione, Abſolutio extra ordinaria quoad Fratres. §. 3. propè finem. C

6 Pro Monialibus. Ieiunium. Silẽtium. ¶ IDEM Eugenius diſpenſauit cum Monialibus S. Claræ, ac Tertij Ordinis, ſub obedientia Frarrum Minorum, regularis Obſeruantiæ, exiſtentibus, vt ſolummodo teneãtur ad illa ieiunia, ad quæ Fratres dicti Ord. Obſeruantes obligati ſunt. Item ſuper ſilentio perpetuo, præfatis Monialibus Sanctæ Claræ in Regula impoſito, concedit Generali, & Prouincialibus, vt cum conſilio diſcretorum poſſit diſpenſare, ac ſimiliter in quibuſcunq; alijs perpetuis. b. fo. 46. Et fo. 42. cõ. 47. D

7 ¶ IDEM Eugenius diſpenſauit cum barbitonſoribus, vbi eſt cõſuetudo, in Sabbatis, & vigilijs, de ſero radere barbas. o. ffo. 101. conceſſ. 400.

8 Pro infirmis. PIVS 2. conceſsit, quòd Prælati Ord. Min. de Obſeruantia, circa ſubditos ſuos, poſſint condeſcendere, ſeu diſpenſare cum debilibus, & infirmis, in ijs, quæ non ſunt contraria Regulæ. Et fuerunt expreſsi aliqui caſus, vt de ſotularibus, in itinere; ac de equitando, licèt non ſit arcta neceſſitas, vel infirmitas. o. fol. 62. Et ffo. 65. conceſſ. 92. Et ffo. 100. conceſſ. 382. E

Collector. ¶ Aduertendum eſt circa huiuſmodi Conceſsionem, quòd eſt velut propoſitio, ſeipſam falſificans. Nam primò dicit, quòd poſsit diſpenſari in his, quæ non ſunt contra Regulam, & poſtea explicat aliqua, quæ ſunt manifeſtè contra Regulã. Ponit enim exemplum in equitatione, & calciamentis, &c. quæ ſunt

A ſunt manifeſtè de obligatorijs. Et propterea videtur, quòd debuit hic dici, de his, quæ non ſunt contra tria ſubſtantialiá vota. Vel intelligit, non eſſe contra Regulam, quando eſt neceſsitas talis, quæ bono modo aliter fieri nõ poteſt, & Frater eſt dubius.

SIxtvs 4. dedit copioſam facultatem Generali, & Prouincialibus, & eorum Vicarijs, ad diſpenſandũ ſuper quibuſcunq; Irregularitatibus, cum Fratribus ſui Ordinis, exceptis tantum tribus. Vide ſupra, in dictione, Abſolutio ordinaria quoad Fratres.§.14. Et in dictione, Abſolutio extra ordinaria, quoad Frntres.§.5. 9 Irregularitas.

B

¶ Idem Sixtus conceſsit, quòd Generalis, & Prouinciales Ord. Min. poſsint diſpenſare cum Fratribus ſibi ſubditis, in Irregularitate homicidij, dummodo tales homicidæ nõ ſint certi, quòd ipſi actualiter occiderunt; nec pro certo ſciant, quòd fuerunt tales mandatores, vel auxiliatores homicidij, ſic, quòd ſine illis, nullo modo fuiſſet tale homicidium perpetratum. o. fo.63. Et ffo.66. conc.102. Et fffo.95. conc.319. 10 Generalis & Prouinciales. Irregularitas.

C

¶ Idem Sixtus conceſsit, quòd Generalis Fratrum Mino. habeat auctoritatem diſpenſandi, in Irregularitate illorũ Fratrum Mino. qui in bellis, vel in alijs cauſis ſanguinis effuſionis interfuerunt. Et quòd tales (ſi qui ſunt) dummodo aliàs ſufficientes fuerint, poſsint promoueri vſq; ad Sacerdotium. Et quòd in caſu, quo alibi propter iuris ignorantiam, de tali caſu non aduertentes, promoti fuiſſent, poſsint in ſuſceptis Ordinibus miniſtrare. o. fol.64. Et ffo.68. conceſsio.129. Et fffo.96. conceſſ.336. 11 Generalis Miniſter. Irregularitas.

D

¶ Aduerte, quòd hæc Conceſsio videtur ſolùm facta pro illis Fratribus, qui tunc erant in prædicto Ordine, & non pro futuris. Et ideo non eſſet tutum vti illa in poſterum. Et tamẽ quidquid ſit de hoc, melior, & copioſior eſt facultas immediatè ſuprapoſita. Nam includit iſtam, & amplius. Collector.

E ¶ Idem Sixtus conceſsit Generali, & Prouincialibus Miniſtris, & eorum Vicarijs auctoritatem diſpenſandi cum Fratribus dicti Ord. Mi. patientibus defectum natalium ex adulterio, ſacrilegio, inceſtu, & quouis alio nefario, & illicito coitu prouenientem. Nec non cum ijs, qui ex quauis cauſa (prętérquam homicidij voluntarij, bigamiæ, & mutilationis membrorum) irregulares forent, poſtquam Ordinem ipſum profeſsi fuerint, diſpenſare, vt defectu, & irregularitate hu- 12 Generalis & Prouinciales. Promotio ad ſacros ordines, & ad Prętaturas.

iuſmodi non obſtantibus, Irregulares ipſi, ad quoſcunque, A
etiam Sacros Ordines promoueri, & in illis, etiam in altaris
miniſterio, miniſtrare. Et quòd tam ipſi Irregulares, quàm
defectum natalium patientes prædicti, ad quaſcunq; admini-
ſtrationes, & officia dicti Ord. eligi, recipi, & aſſumi; illaq;
gerere, & exercere liberè, & licitè valeant. B. fol. 61. Et ffo.
144. conceſſione 252.

13 ¶ IDEM Sixtus conceſſit Magiſtro generali, & Prioribus
Ex Priuil. F. Prædic. Prouincialibus, & Conuentualibus, ac eorum Vicarijs Or- B
dinis Prædicatorũ. auctoritatẽ, cum Fratribus, defectum na
ta liũ ex adulterio, ſacrilegio, inceſtu, & quouis alio nefario,
& illicito coitũ prouenientem, patiẽtibus; nec non cum his,
qui ex quauis cauſa, pręterquam homicidij voluntarij, biga-
miæ, & mutilationis membrorũ, irregulares forent; diſpen-
ſandi cum dicti Ord. Prædicatorum profeſſoribus, poſtquam
ipſum ordinem profeſſi fuerint; vt defectu, & Irregularitate
huiuſmodi non obſtantibus, irregulares ipſi, ad quoſcunque, C
Ord. ſacri. etiam ſacros Ordines promoueri, & in illis etiam in Altaris
miniſterio miniſtrare. Et quòd tam ipſi, Irregulares, quã de-
fectum nataliũ patientes prædicti, ad quaſcunq; adminiſtra-
tiones, & officia eligi, recipi, & aſſumi, illaq; licitè gerere,
liberè, & licitè valeant. B. ffo. 240. conceſſ. 575.

Collector. ¶ Aduertendum eſt, quòd, vt aſſerunt Padres Ord. Prædi-
catorum, Vicarij Conuentuum, ſiue Subpriores, nunquam
habuerunt in vſu, vti iſta facultate, ſine ſpeciali commiſſio- D
ne, niſi mortuo, vel amoto Priore. Et ideo idem eſt, ac ſi non
fuiſſet conceſſa.

14 sacerdotiũ INNOCENTIVS 8. diſpẽſauit cum toto Ordine Fratrum
Min. quòd poſtquam Fratres huiuſmodi attigerint vigeſi-
mum tertium ætatis annũ, dum tamen ſufficientes ſint, poſ-
ſint promoueri ad ſacerdotium, & Miſſas celebrare, non ob-
ſtante iure, cæteriſq; in contrarium facientibus. o. fo. 65. Et
ffo. 69. conceſſ. 147. Et fffo. 99. conceſſ. 356. E

Collector. ¶ Aduerte ad infra poſita in fine ſequentis Conceſſ.

15 sacerdotiũ ¶ IDEM Innocentius conceſſit poſtea, quòd Generalis, &
Prouinciales poſſint diſpenſare cum Fratribus ſuis, in vigeſi-
moſecundo anno completo, quoad ſacerdotium. o. fol. 65. Et
ffo. 69. conceſſ. 158. Et fffo. 99. conceſſ. 356.

Collector. ¶ Sciẽdum eſt circa iſtam Conceſſionem, & alteram imme-
diatè ſuprapoſitam, quòd poſt mortem Innocẽtij 8. qui præ-

A dictas conceſsiones, ſeu diſpēſationes fecit, fuit ordinatum
in Capitulo generali Florētiaci celebrato, id quod ſequitur.
¶ Inſuper cum ad ordinē ſacerdotij non debeat quis aſcen- Statutum generale.
dere faciliter, niſi cui ſuffragetur ætas, & morum grauitas,
deinceps cum aliquo non diſpenſetur, vt ſacerdos efficiatur,
qui vigintiquinque ætatis ſuæ annos nondum attigerit, aut ſi
caſus neceſsitatis emerſerit, propter Sacerdotum paucita-
tem, ſaltem qui diſpenſauerit, conſilium quatuor Guardia-
B norum ſimul requirat, qui ſupra diſpenſandi neceſsitatē de-
beant arbitrari quorū conſcientiæ ſint oneratę, vt quod erit
neceſſarium (penſatis vndiq; penſandis) ipſi conſulant. Ha-
betur hoc.fol.226. in tract.3. Et ffo.245. tract.2.

¶ Idem Innocentius conceſsit, quòd Confeſſores Ordinis 16
Min.Obſeruantię præſentati ſecundum formā quam ipſe tra- Votum.
didit, vel approbauit, quæ habetur ſupra in dictione, Abſo-
lutio quoad ſeculares.1. in.§.13. posſint diſpenſare in omni-
C bus Votis in quibus poſſunt Epiſcopi, exceptis Votis peregri
nationis vltra duas dietas. o. fol. 65. Et ffo.69. conceſſ.155.
Et fffo.98. conceſſ.353.

¶ Idem Innocent.fertur conceſsiſſe, ꝙ Confeſſores Ord.no- 17
ſtri Min.posſint diſpēſare in affinitatibus, contractis poſt ma Affinitas.
trimonium conſumatū, ratione coitus viri cū conſanguinea
vxoris, aut econtra. Et hoc quādo ſunt iuuenes duntaxat. o.

¶ Hæc Conceſsio non habetur in libris Ordinis impreſſa, Collector.
D ſed ego reperi illam, in quodam libro cuiusdam boni patris,
& peritisſimi Confeſſoris.

¶ Idem Innocentius Motu proprio, & ex certa ſcientia di 18
ſpenſauit cum Fratribus Ordinis Prædicatorum Obſeruāti- Pro fratribus prædicatoribus.
bus Congregationis Hiſpaniæ ſuper poſſeſsionibus, & reddi-
tibus habendis, iuxta formam Bullæ Mare magnum nuncupa
tæ, auferendo maledictionem Sancti Dominici, & non obſtā- Paupertas
tibus Conſtitutionibus dicti Ordinis prohibentibus ne Fra-
E tres eiusdem Ord. habeant poſſeſsiones o. ffo.76. conc.195.

¶ Idem Innoc. diſpenſauit circa horā celebrandi Miſſas, 19
prout habetur ſupra in dictione celebrare.§.7.& 9. Miſſas.

ALexander Sextus conceſsit, quòd Generalis Fratrū 20
Mino. posſit diſpenſare cū Bizochis viuentibus in Con Votum.
gregatione quando fecerunt votum Religionis Sāctæ Claræ,
quòd remaneant ibi, ſi commodè non poſſunt intrare Mona
ſteria Sanctę Claræ. o. ffo.99. conceſſ.260.

Et Sixtus 4. conceſſit, quòd poſſit diſpenſari cum dictis Bizocharis, dúmodo ſeruent tria vota ſubſtantialia, quando non inueniunt, qui velit eos acceptare. Et quòd quando bono modo non poſſunt intrare Monaſteria Sanctæ Claræ, non teneantur. o ffo.99. conceſſ.360. A

21 Generalis Miniſter. Irregularitas. IVLIVS Secundus, conceſſit Generalibus Ordinis Minorum facultatem diſpenſandi ſuper quacunq; Irregularitate per Fratres Ordinis prædicti regularis Obſeruantiæ quomodolibet (præterquam ex homicidio voluntario, aut pſtatione auxilij, vel fauoris huiuſmodi homicidio, aut ex bigamia) proueniente, ita vt illa non obſtante, ad omnes Ordines, etiam ſacros, ac etiam presbyteratus promoueri poſſint. o. ffo.91. conceſſ.293. B

22 Sacerdotium. ¶ Idem Iulius diſpenſauit cum Fratribus Ordinis Minimorum, vt in vigeſimo ſecundo ſuæ ætatis anno ad presbyteratus ordinem (aliàs tamen ritè) ſe promoueri facere liberè poſſint. B. ffo.8. conceſſ.23. C

23 Officium diuinum. LEO 10. diſpenſauit in multis circa diuinum officiũ propter ſcrupuloſos, & infirmos, quæ ponuntur infra, in dictione Officium diuinum. i. in multis. §.

Collector. ¶ Vide aliqua ad huiuſmodi materiã attinentia, ſupra in dictione Declarare, & determinare. & infra in dictione, Infirmi Fratres.

Ex Priuilegijs Monachorum Sancti Benedicti.

24 Pro Fratribus. Excommunicatio. Abſolutio Irregularitas. MARTINVS 5. conceſſit Priori S. Benedicti Vallis Oleti, & virtute extenſionis poſtea factæ omnibus Prioribus Congregationis Hiſpaniæ, vt in foro cõſciẽtiæ, Monachos, ab omni, poſſint, excõicationis ſententia abſoluere, etiam ſi talis ſit, quam ipſe ſibi Sũmus Pontifex reſeruare conſueuit. Et cum eis ſuper omni Irregularitate, etiã in illis caſibus, in quibus Papa ſibi vicẽ reſeruat, in morte, videlicet, & in membrorũ truncatione, & enormi ſanguinis effuſione, valeat diſpenſare, dum tamen, aliquid horum trium notorium non ſit. Et hoc propter ſcandalum. O. D E

Collector. ¶ Iſta Conceſſio, quoad Cẽſuras, & caſus qui in Bulla Cænę Dñi continentur, de nihilo deſeruit, propter rationem poſitam in dictione, Abſolutio ordinaria quoad Fratres. poſt. §. 13. Teſtimonium verò autenticum huius Cõceſſionis inquiſiui, & inueni, ac vidi in Monaſterio Sancti Benedicti Vallis Oleti, & inde fideliter extraxi.

A EVGENIVS 4. Monachis S. Benedicti obſeruātiæ Italiæ, ne ab eorum quiete diſtrahi, & Romanā Curiam pro obtinendis licētijs, frequentare cogantur, quòd in omnibus caſibus, in quibus, de iure cōmuni, Prælatis, & Monachis præfatis auctoritas, ſeu licentia, ſeu diſpenſatio Ordinarij eſſet neceſſaria; ſi ab eodē exempti non eſſent, Prælatis, Abbatibus, Prioribus, Rectoribus huiuſmodi, qui pro tempore fuerint, vna cum eorum Conuentibus, de licentia tamen, & cōſenſu Capituli generalis, aut Præſidentis cū maiori parte Viſitatorum, auctoritate Apoſtolica, abſq; eo, quòd ad Sedem Apoſtolicam habeant recurſum, huiuſmodi licentiam, auctoritatem, & diſpenſationem indulſit. B. 25 Pro Fratribus. Cap. gen.

B

¶ Item Eugenius conceſſit Monachis præfati Ordinis, ad audiendas confeſſiones, per ſuos Superiores deputatis, diſpēſare ſuper oēs caſus, præter eos caſus, de quibus, ipſis confeſſoribus, ad Ordinarios videbitur recurrendum, aut de quibus eſſet Sedes Apoſtolica meritò conſulenda. B. 26 Pro ſecularibus.

C

¶ Idem Eugenius conceſſit, quòd vnuſquiſq; Abbas, Prior, ſiue Superior quorumuis Monaſteriorū Ord. S. Benedicti Obſeruantiæ, poſſit liberè, & licitè Apoſtolica auctoritate diſpēſare cum omnibus, & ſingulis præſentibus, & futuris Donatis, Oblatis, ac Cōmiſſis dictorum Monaſteriorum, ab omnibus, & ſingulis votis peregrinationis, etiam vltra marino, & Apoſtolorum Petri, & Pauli, & Sācti Iacobi, & quibuſuis alijs votis, etiā ſi talia ſint, propter quæ Sedes Apoſtolica meritò ſit conſulenda; & ea in alia pietatis opera, cōmutare. Voto Religionis duntaxat excepto, quandiu in ſocietate Monaſteriorum huiuſmodi Obſeruantiæ fuerint. B. 27 Pro Oblatis, & Donatis. Pro Donatis, & Oblatis Monaſteriorum.

D

¶ Idem Eugenius, conceſſit Prælatis Congregationis S. Benedicti, perſonas volentes eorum Congregationi ſociari, quę Religionē, locū, & Ordinem alium quæcunq;, etiā arctiorem, vouiſſent, tali voto non obſtante, ad probationem, profeſſionemq; recipere; eaſq; auct. Apoſtolica, ab ipſo voto abſoluere, & cum ipſis diſpenſare; dūmodo in tali Religione, ſeu Ordine, de qua vouiſſent, profeſſionē non emiſerint. Quòd ſi tñ ante profeſſionē emiſsā, ab ipſa receſſerint Congregatione, huiuſmodi Diſpenſatio, nullius ſit roboris, vel momenti. B. 28 Votum. Pro Nouicijs. Votum.

E

¶ Idem Eugenius, conceſſit Monachis præfatis, ad audiendas confeſſiones deputatis ab ipſorum Prælatis, vt vota omnia permutare, ac in omnibus, & ſingulis caſibus, etiam ordinarijs 29 Pro ſecularibus. Vota.

Elecmoſi-na. narijs, aut per Sinodales, vel Prouinciales Conſtitutiones reſeruatis, cum ſibi confeſſis diſpenſare; præter eas Cenſuras, & pœnas, vota, & caſus, de quibus eſſet meritò Sedes Apoſtolica conſulenda. B. A

Ex Priuilegijs Ordinis S. Ioannis Hieroſolimitani.

CLEMENS conceſſit Magiſtro, & Fratribus Hoſpitalis Sancti Ioannis Hieroſolimitani, vt de votis omnibus, & pænitentijs iniunctis, ſeu prætermiſſis, aut etiam iniungendis pro peccatis omnibus, à peccatoribus confeſſis, aut volentibus pœnitentialiter confiteri, ſatisfactionem, de bonis, à Deo eis collatis, recipere valeat. Ita quod, illi, qui huiuſmodi Fratribus, ex prædictis charitatiuè aliqua largientur, ſint à præfatis votis, & pænitentijs huiuſmodi, plenariè abſoluti, (terræ Sanctæ, & Caſtitatis votis duntaxat exceptis.) B. B

ANNOTATIO CORDVBAE. C

QVÒ AD §. 8. *Notandum duo, primò, quòd illa Conceſſio Pij ſecundi, de qua ibi agitur, ponitur ibidem diminutè à Collectore, nam debet addi, & de receptione frumenti pro induendis Fratribus, vbi non eſt alius modus habendi, & de procurandis in die Sabbathi eleemoſinis pro carnibus, vbi conſuetũ, & ſimilibus, nec pp hoc dicuntur facere cõtra Regulã, hæc ibi, ſcilicet, fo. 62. et ſſſo. 100.* D

Secundò notandum, quòd Collector ibidem dicit, quòd hæc Conceſſio eſt ſe falſificans, niſi intelligatur aliquo illorum modorum, vt ponit ibidem. Mihi autem ſaluo meliori iudicio videtur, quòd clarius, & melius poteſt, & debet intelligi, ſic, ſcilicet, quòd ibi Papa concedit noſtris Prælatis, etiam Guardianis poſſe condeſcendere, & diſpenſare, ſeu compati infirmis, & debilibus in his, quæ non ſunt contraria Regulæ, &c. 1. in his, quæ non ſunt omnino contra ſubſtantiam obligatoriorum Regulæ, neque contra, nec extra totam latitudinem ipſorum præceptorum, ſeu obligatoriorum. Quod ideo dico, quia ex aliquali cauſa, recipere frumẽtum per Syndicum nomine Papæ, aut per alium nomine dantis, non eſt omnino contra præceptum, de non recipiendo pecuniam, quamuis fortè aliquando ſit contra aliquam circunſtantiam, ſeu conditionem, requiſitam ad plenam, & debitam obſeruantiam illius præcepti, ſic quòd in hoc non ſit omnino contra, ſeu extra totam latitudinem illius præcepti, quamuis fiat aliqualiter. E

Contra Collectorem.

Simi-

A *Similiter, portare calciamenta, & equitare, exiſtente aliquali neceſſitate, ſeu cauſa, quamuis non ſic vrgente, præcepti, ſed contra aliquam conditionem, ſeu circunſtantiam requiſitæ ad plenam, & debitam obſeruantiam ipſius præcepti, requirentis manifeſtam, & vrgentem neceſſitatem, & infirmitatem, ad hoc quod quis poſſit licitè calciari, & equitare: in hijs ergo, quæ ſic ſunt contra Regulam, quòd tamen non omnino ſunt contra ipſam ſubſtantiam principalem præceptorum, ſeu obligatoriorum Regulæ, nec contra, ſeu extra totam latitudinem ipſorum, ſed ſolùm ſunt contra aliquam circunſtantiam, ſeu conditionem requiſitam ad plenam obſeruantiam ipſorum, concedit Papa vbi ſupra, quòd noſtri Prælati, (quorum nomine etiam Guardiani compræhenduntur) poſſint Diſpenſare, non quidem ad libitum, hoc enim eſſet potius decipere; Sed Diſpenſare, ideſt, ex cauſa aliqua rationabili, quamuis non omnino ſufficienti, condeſcendere, ſeu aliqualiter relaxare, non autem omnino tollere prædictam obligationem præceptorum præfatorum, & talis Diſpenſatio in prædictis ex tali cauſa, quæ alias eſſet inſufficiens, ſine Diſpenſatione, ad licitè faciendum prædictam relaxationem contra talia obligatoria regulæ, iam facit, cauſam prædictam eſſe ſufficientem, ad hoc quòd licitè quis faciat prædictam relaxationem contra præfata oaligatoria Regulæ: & ſic faciendo, non poteſt dici facere ſimpliciter, aut illicitè contra Regulam; & ſic credo voluiſſe Papam concedere, vt ex verbis eius ſupradictis eiuſdem Conceſſionis poteſt facilè elici.*

B

C

Et notandum, quòd in hac Conceſſione præſupponitur, quòd Papa poteſt ex cauſa relaxare obligationem votorum, & iuramentorum, & ſimiliter hoc alijs concedere; hoc enim eſt propriè Diſpenſare ſcilicet, obligationem relaxare, vt communiter tractatur à Doctoribus, & nos ſupra in expoſitione Regulæ Fratrum Minorum capite 10. quæſtio. 4. aliqualiter quantùm attinet ad rem egimus. Supponitur etiam, quòd in noſtra Regula, ſicut, & in præceptis iuris diuini, & humani, Præcepta, & eorum trãſgreſſiones, ſunt in duplici differẽtia. Quia aliqua eſt trãſgreſſio ſubſtantiæ præceptorum contra, ſeu extra totam latitudinem ipſorum, alia eſt tranſgreſſio circunſtantiæ, aut conditionis, ſeu non extra totam latitudinem ipſorum, vt de hijs etiam nos latius egimus ſup. in noſtra expoſitione Regu. Fratrum Mino. cap. 10. q. 3. & c. ibi videatur: quibus ſuppoſitis intelligitur clarè prædicta Conceſſio, vt declarata eſt.

D

E

Et notandum, quòd præfata Conceſſio multùm valet ijs temporibus, vbi refrigeſcente feruore charitatis, ſumus infirmi corpore, & ſpiritu, ad ſerenandum conſcientias Fratrum, in multis impuritatibus, & relaxationibus, ex aliquali, licet non omnino ſufficienti cauſa, ſeu neceſſitate commiſſis, contra multas conditiones, & circunſtantias, requiſitas ad debitam

obſeruantiam præceptorum regulæ, vt patet in articulo de pecunia: de paupertate: de vſu paupere: ſeu moderato, de non equitando, non calciando, &c. eiuſmodi. Dummodo, non ad libitum ſine vlla cauſa fiat prædicta Diſpenſatio, relaxatio, ſeu tranſgreſſio in prædictis. Sic enim non excuſarentur Fratres, neque Prælati, quia non conceditur hoc poſſe ad libitum fieri, ſed ex cauſa aliqualiter rationabili, vt dictũ eſt, & patet in prædicta Cõceſſione, & dummodo ex hoc non accipiatur occaſio ad alias Diſpenſationes, ſeu relaxationes in rationabiles, & inexcuſabiles, quales ſæpe videntur apud aliquos. de quibus omnibus latius egimus, vbi ſup. in expoſitione Regulæ. cap. 10. q. 4. A B

Quoad §. 13. vid. ea, quæ habentur à Collectore in Compendio tit. Abſolutio ordin. quoad Fratres, poſt §. 7. & quòd nos ibidem annotauimus, vt habetur ſupra.

Quoad §. 16. vide, quod ſupra, tit. Abſolutio, quoad Seculares. 1. §. 12. notatum eſt, quia valde facit adhoc.

Quoad §. 17. notandum, quòd non eſt ſecurum, vti tali Conceſſione, diſpenſando in affinitate, vt ibi habetur, quia non conſtat de veritate, ſed de rumore illius Conceſſionis, nec habetur in libris Ordinis. Ideo in re tanti momenti, contra ius commune non eſt credendum rumoribus: & ſic conſulit excellens Doctor Ortiz. C

Quoad §. 24. notandum, quòd idem Collector dixit ſupra in Compendio, tit. Abſolutio ord. quoad Fratres poſt. §. 40. quòd, ſcilicet, hæc Conceſſio Martini 5. facta Monachis Sancti Benedic. iam facta eſt Generalis pro toto Ordine ipſorum, & per conſequens, poteſt nobis communicari pro toto noſtro Ordine. De qua etiam Conceſſione, notandum etiam, quod talem Diſpenſationem, de qua ibi agit Mart. 5. poteſt facere etiam, &c. vt patet ex tit. Communicatio Priuil. §. 13. in Compendio. Item notandum, quòd hæc Diſpenſatio ab irregularitate contracta ex homicidio, intelligitur de quocunque homicidio, tam caſuali, quàm etiam voluntario occulto, quod, ſcilicet, iudicialiter probari non poteſt, aut quod non eſt notorium, quia Papa non diſtinguit, nec nos diſtinguere debemus. Neque obſtat, quòd Six. 4. qui fuit poſt dictum Mar. 5. conceſſit ſolùm de caſuali, cum exceptione expreſſa homicidij voluntarij. vt patet in Compend. tit. Diſpenſatio. §. 10. §. 12. §. 13. quia reſpondeo, quòd hoc nihil præiudicat. Nam Six. 4. in dictis Priuil. loquitur Generaliter, quoad formam interiorem conſcientiæ, & etiam quoad exteriorem, vel iudicialem, id concedendo cum illa exceptione. Hic autẽ in §. 24. Mart. 5. ſolùm concedit pro foro interiori. Ideo de quocunque homicidio occulto concedit, etiam voluntario. Item quia Six 4 in prædictis ſuis exceptionibus ſolùm intendit, & intelligitur limitare illas ſuas Conceſſiones, à quibus expreſsè facit ſuas except. & limitati. D E

Diſpenſatio ab irregularitate cuiuſcũq; homicidij.

A mitati. & non alias à ſe, vel ejus prædeceſſoribus conceſſas, vt patet, quia aliàs ſequeretur, quòd Cóceſſio Sixt. quæ habetur. §. 10. in qua concedit, poſſe diſpenſari in irregularitate ex homicidio incerto, ſeu dubio, præiudicaret alteri eius Conceſſioni ſequenti, quæ habetur §. 12. & 13. quoad homicidium caſuale, etiam ſi ſit certum. Et ſimiliter dic, quòd intelliguntur omnes exceptiones, & limitationes, quas Pontifices faciunt in ſuis Cóceſſionibus, quia, ſcilicet, ſolùm limitant ipſas, ipſorum Pontificum Conceſſiones in quibus ponuntur tales limitationes, ſeu exceptiones. & ſic re-
B ſpondit inſignis Doctor. Ortiz.

CAPVCCINI ANNOTATIO.

CIRCA hanc Diſpenſandi facultatem cum illegitimè natis, eſt aduertendum, quòd, licet, Sixtus V. in Conſtitutione contra illegitimos, quæ incipit, Cùm de omnibus Eccleſiaſticis. anno 1587. edita; & in alia ſequenti Conſtitutione declaratiua il- 1. §. 12.
C lius, quæ incipit, ad Romanum ſpectat Pontificem, &c. anno 1588. facta, prohibuerit, non poſſe illegitimos, nec ad profeſſionẽ recipi, nec receptos ad dignitatem, & honorem aſſumi. Tamen poſtea anno 1590. Greg. 14. moderando ſupradictas Sixti V. Conſtitutiones in ſua Conſtitutione, Circũſpecta Romani Pontificis prouidentia, &c. vt illegitimi omnes, præſentes, & futuri, poſſint permiſit, tũ ad profeſſionem recipi, cùm etiam ad honores, & dignitates, & officia Religionis aſſumi; obſeruatis tamen quibuſdam, ibi expreſſis conditionibus, videlicet, Vt præter ea, quæ exquirenda
D iuſſit Sixt. quintus, etiam in legitimè natis, ipſi, ad quos ſpectat eorum receptio, diſquirere debeãt diligenter eorum vitam, & mores, & ita demum recipiant; ſi tamen bonam indolem, & virtutis ſpecimen præſeferant; ac tot eis merita ſuffragentur, vt natalium ſuppleant defectum, eorumque receptio Religionis commodo, & vtilitati pro futura videatur. Dummodò tamẽ, filius illegitimus, in Religione, in qua pater, ſiue ante, ſiue poſt natiuitatem dicti filij, profeſſus fuerit, ipſo patre viuente non admittatur.

Prohibitione illegitimi recipiãtur ad profeſſionem.

Reuocatio Greg. 14.

E Et circa Diſpenſationem eorum, ait (reualidando facultates, & Priuilegia, Religionibus, conceſſa diſpenſandi cum illegitimis) quos aliàs dictus Generalis, aut Prouincialis, cum Generali, Prouinciali, ſeu inter medio Capitulo, & non aliàs, ſuffragantibus meritis, dignos iudicauerint, ad honores, gradus, & dignitates obtinendos, diſpenſare, &c.

Nota pro corroboratione eius quòd infra dicetur.

Et hinc eſt aduertendum, quòd ſecundùm Iura, illegitimè natus, ſine Diſpenſatione, non poteſt eligi in Superiorem; etiamſi efficiatur Religioſus; quia ingreſſus Religionis (quamuis ſine Diſpenſatione) habilitet ingreſſum,

Illegitimi per ingreſſum Religionis nō habilitantur ad officia. Minimi.

greſſum, quoad Ordines ſuſcipiendos: non tamen habilitat quoad dignitate, & officia; vt probat bona gloſa. in c. fin. de filijs presbyter. A

Ideò Iulius Papa Secundus, in Mare Magno Minimorum, conceſſit facultatem omnibus Prælatis illius Ordinis, ac eorum Vicarijs, cum huiuſmodi poſſe Diſpenſare. Vnde, ſi illegitimè natus eligeretur Superior, non habita prius diſpenſatione, electio eſſet nulla. C. Innotuit. & c. cum Vinc8on. de elect.

Ius Prædicatorum.

Et ideò Fratres Prædicatores, per Declarationem Capituli Generalis, habent, quòd illegitimè natus non poteſt eſſe Superior, vel Vicarius in aliquo Conuentu, etiam Priore illius Conuentus mortuo, vel amoto: niſi cùm ei fuerit diſpenſatum. Vbi eſt aduertendum, quòd diſpenſatus circa Dignitatem inferiorem, putà, quòd poſſit eſſe Guardianus, non intelligitur diſpenſatus circa Maiorem, putà, quòd poſſit eſſe Prouintialis, niſi in diſpenſatione facta fuerit de præfatis expreſſa mentio, vt probat Panor. in d. c. innotuit. & ratio eſt quia ad permisſionem Minoris dignitatis, non venit permisſio maioris, ſed benè eſt contrà. Et ideò Fratres Prædicatores, per declarationem Capituli Generalis, habent, quòd ſi cùm illegitimè nato diſpenſatus fuerit, quod poſſit eſſe Prior; non poterit, propter hoc, Vicarius eſſe Prouincialis; niſi in diſpenſatione, de præfatis facta fuerit expreſſa mentio. Hocque comprobatur ex ſupradicta diſpoſitione Greg. 14. ibi, circa diſpenſationem. B

Diſpenſatus in Minor. dign. non cenſetur. diſp. ī maiori.

C

Forma diſpenſandi.

Formam autem diſpenſandi cum illegitimè natis Fratribus profesſis, quando neceſſe erit, poterunt Superiores Prælati eam videre in Summis.

Aetas ordinādorū.

Circa ſupradictam diſpenſationem in. §. 14. & 15. ab Innocentio factā, quoad ordinandorum ætatem: eſt ſciendum, quòd iam eſt correcta per Concil. Trid. Seſſ. 23. cap. 12. Vbi nullos impoſterum, ad Subdiaconatus Ordinem, ante 22. ad Diaconatus, ante 23. ad Præsbyteratum ante 25. ætatis ſuæ annum promoueri poſſe iubet. Sed quomodo, & quando poſſit abſolui à pœna, ob indebitam ordinationem, à Sixto 5. taxata in Bulla, contra Clericos malè promotos; eſt aduertendum, quòd nullo pacto poterit abſolui, niſi per Iubileum plenisſimum. Diſpenſare in interſtitijs à Conc. Trid. requiſitis, in ſuſceptione Ordinum; à quo, & quando poſſit, vide infrà, in Verbo Ordines Sacri. Quoad Votorum diſpenſationem, vide infra in additione mea, in Verbo, Votum. D

Diſpēſare in interſtitijs.

E

Ex Priuilegijs Congreg. S. Bernardi.

P*Oſſunt per communicationem Prælati Ordinum Mendicantium ſuper quacumque irregularitatē, & ſuſpenſione, ex delicto occulto contractis, (homicidio voluntario, & caſibus hæreſis exceptis) ex forma*

Conc.

A *Conc. Trid. Seſſ. 24. titulo de reformatione. cap 6. Epiſcopis conceſſis, cũ Fratribus, & perſonis, & ſibi ſubditis diſpenſare, Ita conceſſit Greg. 13. anno Domini 1574. Generalibus, & Abbatibus Congregat S. Bernardi, Hiſpaniæ, vt refertur in eius compend. Priuileg. Verbo Abſolutio quoad Fratres §. 11.*

Eandem conceſſionem fecit Pius 5. Prædicatoribus, etiam cum extenſione, quoad omnes alios caſus, eiſdem Epiſcopis reſeruatos, vt refertur in compendio Priuil. Minimorum fo. 127. & in Compend. Priuil. Patrũ Sancti Hieronymi Hiſpan. fo. 83. §. 1. & 2. & in Compend. Priuileg. Societ. Ieſu Verbo Prælati. §. 3. Prædicatoribus.

B *Iulius 2. anno Domini 1503. pro Congreg. Sancti Benedicti Hiſpaniæ declarauit, quòd virtute cuiuſdam facultatis Martini 5. conceſſæ Monaſterio Beatæ Mariæ de Monſerrato, in qua illis conceſſerat facultatem abſoluendi, & diſpenſandi cum ſecularibus in caſibus, & votis, Epiſcopis reſeruatis; quod poſſit etiam inter coniugatos, quorum alter eorum, cum alterius conſanguinea adulterium perpetrauit, diſpenſare in foroconſcientiæ, ad petandum debitum. Refertur in eius Compend. Priuil. fo. 46.* Congreg. S. Bened. Hiſpaniæ. de Mõſer.

C *Idipſum ad eundem effectum poſſunt facere Confeſſores, in foro conſcientiæ, cum his, qui poſt votum ſimplex caſtitatis, matrimonium contraxerint, prout itâ eis conceſſit Idem Pius V. eodem anno. vt in eodem Compend. Societ. Ieſu. §. 4.* Minorib.

Poteſt Prior Generalis cum perſonis Ordinis, in foro cõſcientiæ diſpenſare, quoad irregularitatem, etiam in caſibus reſeruatis. S. D. N. Papæ, ſcilicet, in homicidio, in membrorum obtruncatione, & in enormi ſanguinis

D *effuſione contractam, dummodò factum horum trium, notorium nõ ſit. Ita Conceſſit Iulius. 2. Ordini Prædicat. vt habetur in lib. Priuileg. eorundem. fo. 173. & refertur in Compend. Societ. Ieſu. Verbo diſpenſatio. §. 5. Et in Compend. Priuil S. Hierony. Hiſpan. Vbi ſup. §. 24.* Prædicatoribus.

Aduertendum, circa id quod notat Cord. in §. 24. f. 298. de diſpenſatione Irreg. homicidij voluntarij, quòd nunc obſtat Conc. Trid. in ſeſſ. 13. c. 7. de reform. etiam de homicid. volunt. occulto. ait. n. quòd iſtæ talis homicida, nullo tempore ad ſacros ordines promoueri poſſit: ſed de homicidio caſuali, non obſtat. vt ex eodem cap. 7. colligitur. In §. 24.

E

ECCLESIAE FRATRVM.

¶ *Diſtinctio materiæ Eccleſiarum Fratrum.*

QVOAD Eccleſias Fratrum Mendicantium, multa, & varia reperiuntur in Priuilegijs eorumdem Fratrum conceſſa, & ſtatuta. Et primò, ea quæ pertinent ad ædificationem huiuſmodi Eccleſiarum ponuntur in dictio Collector.

ne

ne. Aedificare. Ac etiam nonnulla ad idem pertinentia, habẽtur in dictione. Altare. A

¶ Secundò, illa, quæ attinent ad Benedictionem, ſeu conſecrationem prædictarum Eccleſiarum, poſita ſunt ſupra, in dictionibus, Benedicere, & Conſecrare.

¶ Tertiò, alia quæ concernunt exemptionem, & immunitatem earundem Eccleſiarum, reperientur in dictione, Exẽptio. §.10. & 21. & hic infrà. §.5. & 9. & 17. ac 18.

¶ Quartò, ſunt aliqua, quæ Fratres prædicti tenentur ſeruare in ſuis Eccleſijs, reſpectu Prælatorum Eccleſiæ, prout habetur infra. §.10. & 11. B

¶ Quintò, ſunt nonnulla concernentia libertatẽ veniendi ad Eccleſias Fratrum, prout habetur infra. §.4. & 12. & 13.

¶ Vltimò inueniuntur multæ Indulgentiæ conceſſæ viſitantibus præfatas Eccleſias. Sed hæc ad longum continentur in dictione, Indulgentiæ quoad ſeculares. 1. & 2. ac 3.

1 INNOCENTIVS 4. decreuit, vt omnes Eccleſiæ Fratrum Mi. vbi Conuentus exiſtunt, Conuentuales vocentur. Et conceſſit licentiam, vt in ipſis Eccleſijs ad opus Fratrum, & Conuerſorum, ſeu Oblatorum ſuorum, liberè habere Cœmiteria poſſint, & valeant. b. fo. 21. Et ffo. 23. conce. 9. C

Collector. ¶ Notandum, quòd huiuſmodi Conceſſio fuit pro principio Ordinis. Nã poſtea, pro omnibus Chriſti fidelibus, habuimus liberam ſepulturam, vt patet infra, in dictione, Sepultura.

2 ¶ IDEM Innocentius conceſſit Fratribus, Ordinis S. Auguſtini, vt pro Conſecrationibus Altarium, ſeu Eccleſiarũ, ac ꝓ Oleo Sancto, & quolibet Eccleſiaſtico Sacramento, nullus ab eis, ſub obtentu conſuetudinis, vel alio modo, quicquã audeat extorquere; licet hæc omnia, gratis eis Epiſcopi Diœceſani impendant; alioquin liceat eis, quoſcunq; maluerit Catholicos adire Antiſtites, gratiam, & communionem Apoſtolicæ Sedis habentes, qui Apoſtolica auctoritate faciant prædicta. Et voluit, quòd ſi Sedes Diœceſanorum Epiſcoporum fortè vacauerint, interim omnia Eccleſiaſtica Sacramenta, à vicinis Epiſcopis accipere liberè, & abſq; contradictione poſſint. Sic tamen, vt ex hoc in poſterum proprijs Epiſcpois nullum præiudicium generetur. B. ffo. 247. conce. 605. Vide circa hoc infra. §.9. D E

Pro Fratribus Auguſtinienſibus.

Epiſcopi.

Sacramẽta

3 CLEMENS 4. inhibuit: vt nullus Eccleſias, aut loca Fratrum Mi n. auſu temerario præſumat infringere: aut in illis

A illis damnabilem violētiam exercere. Et voluit: quòd illi qui ſecus facere præſumpſerint, ipſo facto ſententiam excommunicationis incurrant; à qua non poſſint abſolui, niſi per Sedē Apoſtolicam, vel per Conſeruatores ab ea eidem Ordini deputatos. B. ffo 105. conce. 226. ¶ Circa hoc vide infra. §. 18. — Excommunicatio.

¶ IDEM Clemens informatus; quòd Prælati Eccleſiarum, ac Rectores, & Clerici ſubditos ſuos ſub excommunicationis, & interdicti pœnis, pro libito, ſine cauſa rationabili ꝓhibebāt, 4
B ne ad domos Fratrum Eremitarum S. Auguſtini, pro diuinis officijs audiendis, accederent, & ne illis eleemoſinas largirentur, & ſubditos præfatos, ad ſeruandum prohibitionem huiuſmodi, per ſubtractionem ſacramentorum Eccleſiaſticorum compellebant, inhibuit diſtrictè, ne talia, vel his ſimilia in ipſorum Fratrum præiudicium de cætero facere attentarent: præcepitq́;, quatenus huiuſmodi inhibitionem inuiolabiliter obſeruarēt, à prædictorum Fratrum indebitis grauaminibus, C ac iniurijs in poſterum deſiſtentes. B. fffo. 77. conce. 232. — Inhibitio.

SIXTUS 4. conceſsit Fratribus Mi. vt in Eccleſijs curatis; ſeu parochialibus, quas eos habere contigerit, poſsint ꝑ Capellanum, per eos pro eorum nutu ponendum, & amouendum, curam huiuſmodi exercere. Qui, quamdiu Capellanatus huiuſmodi fungetur officio, ac ſi dicti Ordinis Min. profeſſor exiſteret, dictorū Fratrum libertate, & exemptione fruatur. Eccleſiæ verò prædictæ, & illarum bona illa, qua domus Fratrum prædicti Ordinis, prærogatiua lætentur. B. fo 60. Et ffo. D 144. conce. 351. — 5 — Pro Eccleſijs parochialibus Fratrum Exemptio.

¶ Iſta Conceſsio, cum repugnet obſeruantiæ, eſt ſolùm pro Conuentualibus. Et circa præfatā Cōceſsionē vide infra. §. 8. — Collector.

IVLIVS 2. cōceſſit Fratribus Ordinis Minimorum, quòd omnes, & ſingulas Eccleſias, & Oratoria quæcunq; eiuſdem Ordinis, tam recepta, quàm recipienda, nondum conſecratas, ſeu conſecrata, facta prius requiſitione Epiſcopis locorum, eiſq; recuſantibus, vel negligentibus, per quemlibet E alium Catholicum Epiſcopum poſſint conſecrari facere. B. fffo. 8. conce. 28. — 6 — Pro Fratribus Minimis. Cōſecrare

¶ IDEM Iulius fecit Prælatis huiuſmodi Minimorum quandam Conceſsionem circa reconciliationem ſuarum Eccleſiarum: vt habetur ſupra Benedicere. § 13. — 7 — Recōcilliatio Eccleſiæ.

LEO 10. in Cōcilio Lateranenſi ſtatuit, & ordinauit: quòd Epiſcopi, & eorum ſuperiores, & alij Prælati Eccleſiarū; 8

poſſint

poſſint viſitare Eccleſias parochiales, ad Fratres ratione loco A
rum legitimè ſpectantes, quoad ea, quæ parochianorum curam, & ſacramentorum conſeruationem, & adminiſtrationem pertinent: ſine tamen Viſitatorum inſolito grauamine,
Viſitatio. vel impenſa. Et ſimiliter ſtatuit: quòd prædictarum Eccleſiarum curam gerentes, & circa illam delinquentes, ſi Religioſi fuerint, iuxta ipſius Ordinis Regularia inſtituta, intra ſepta Regularis loci; ſeculares vero Presbyteros, & Fratres huiuſmodi beneficia obtinentes; liberè tanquam ſuæ iuriſdictioni B
ſubiectos; puniri poſſint præfati Prælati Eccleſiarum. B. ſſſo. 25. conce. 69.

9 ¶ IDEM Leo in præfato Concilio ſtatuit: quòd Fratres ab alieno Epiſcopo conſecrationem Eccleſiæ; vel altaris, aut cæ
Epiſcopi. Benedicere. miterij benedictionem petere nequeant: nec in Eccleſijs, per eos pro tempore ædificandis, primum lapidem per alienum Epiſcopum poni facere: niſi vbi Ordinarius bis, aut ter cum debitis reuerentia, & inſtantia requiſitus, ſine legitima cauſa C
id recuſauerit. B. ſſſo. 26. conce. 79.

10 ¶ IDEM Leo ſtatuit: quòd, vt debitus honor matrici Eccle
Prohibitio. ſiæ reddatur, tam Fratres, quàm alij Clerici ſeculares, die Sabbati maioris hebdomadæ, antequam campana cathedralis, vel matricis Eccleſiæ pulſauerit, campanas in Eccleſijs ſuis pulſare minimè poſſint. Contra autem facientes, pœnam centum ducatorum incurrant. B. ſſſo. 26. conce. 80.

11 ¶ IDEM Leo ſtatuit: vt cenſuras, per Ordinarios latas, & D
Cenſuræ. promulgatas, ac in matrici Eccleſia ciuitatum, necnon in collegiatis, & parochialibus Eccleſijs caſtrorum, & oppidorum reſpectiuè ſolemniter publicatas, teneantur Fratres (quando ſuper hoc ab eiſdem Ordinarijs fuerint requiſiti) in Eccleſijs domorum ſuarum publicare, ac ſeruare. B. ſſſo. 26. conceſſione. 81.

12 ¶ IDEM Leo declarauit, & ſtatuit, quòd omnes Chriſti fideles vtriuſque ſexus, qui, non contempto proprio Sacerdote E
parochiali in Eccleſijs Fratrum Ordinum Mendicantium Dominicis, & feſtiuis diebus miſſas audiunt, ſatisfacere præcepto Eccleſiæ de miſſa audienda; nec in aliquam labem peccati mortalis, aut pœnam propterea incurrere: in contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcunque. B. ſſſo. 27. conceſſione. 90.

13 ¶ IDEM Leo poſtea præfatas litteras confirmauit, & ampliauit,

A pliauit,ac ſuper illas executores dedit.B.fffo.47.conce.142.

¶ Idem Leo circa benedictionem,& reconciliationem Eccleſiarum fecit aliam Conceſsionem, quæ poſita eſt in dictione Benedicere.§.12. 14

¶ Idem Leo conceſſit,quòd adueniente caſu neceſsitatis, Eccleſiæ tam Fratrum Min.quàm Monialium S. Claræ obſer. poſsint trãsferri,& mutari de vno loco ad alium,& locus Prioris Eccleſiæ,reduci ad vſus humanos,ſecundùm commoditatẽ B dictorum locorum,& Monaſteriorum:dummodo materia ædificiorum ponatur in Eccleſia alia.o.fffo.92.conce.277. 15

¶ Idem Leo conceſſit poſtea, quòd Miniſtri Prouinciales Ordinis Mi. loca eis minus commoda, ab ipſis nõ omnino derelicta,poſt conſtitutionem Bonifacij Papæ.8.conſtructa,poſſint pro ſua deuotione tenere, ſine Fratribus illa in habitantibus.Ita tamen,quòd aliquando ea viſitent, cum tempus opportunum fuerit, & in eorum Eccleſijs aliquando celebrent. C O.fffo.61.conce.189. 16

¶ Idem Leo conceſſit,quòd Prælati Ordinis Mino. obſeruantiæ poſsint in ſuis Eccleſijs,& Capellis exhumare corpora defunctorũ,& ad alias ſepulturas in eiſdem Eccleſijs ſuis trãſferre,de conſenſu tamen illorum,quorum intereſt. O. fffo.58. conce.162. 17 Sepultura. Exhumare.

¶ Idem Leo conceſſit,quòd infringentes, vel aliquam violentiam in Eccleſijs, vel locis Fratrum Min. facientes, poſsint D abſolui,prout poſitum eſt ſupra in dictione Abſolutio quoad ſeculares. & §.15. 18 Abſolutio

¶ *Ex Priuilegijs Monachorum Sancti Benedicti.*

BENEDICTVS 13 conceſſit Monachis Ordinis Sancti Benedicti, quòd ſi contigerit Eccleſias ſuorum Monaſteriorum aliquo caſu violari,quòd Priores cum aqua Grego- E riana,eas valeant reconciliare.o. 19 Recõcilia tio Eccleſiarum violatarum.

¶ Aqua Gregoriana, de qua in ſupraſcripta Conceſsione fit mentio,eſt aqua benedicta per aliquem Epiſcopum Catholicum.Et dicitur Gregoriana,quia à Gregorio Papa fuit Ordinata.Sic autem debere intelligi,accepi ego à quodam peritiſſimo Patre præfati Ordinis Sancti Benedicti,& apud ipſos intellexi ſic practicari. Collector.

ANNOTATIO CORDVBAE. A

QVOAD §.6.*vide in Compendio tit. Bona.§.10. aliam Conceſſionem eiuſdem Iulij 2. factam eiſdem Auguſtinien ad idem, & habetur.ſſſſ.76. Similiter aliam Leonis 10. & ad idem.ſſſſ. 122.*

CAPVCCINI ANNOTATIO.

In §. 2. QVOAD *diſpoſitionem, de Oleo Sancto, quæ in hoc.§.2. habetur, vide infra, in Verbo, Vnctio Extrema, in Annotatione noſtra.* B

In §. 3. *Quoad diſpoſitionem Cle.4.in §.3. poſitā, & etiam ponitur infra in Verbo Monaſteria.§.3. eſt ſciendū, quod inter alias Conſtit. contra Bānitos, à varijs Sūmis Pontif. factas, Six.V. fecit vnā pro Regno hoc Neap. anno D. 1585. Quæ Incipit Alias felicis recordationis, &c. In qua, inter cætera, concedebatur Officialibus Regijs, vt cauſa conquiſitionis, vel inſectationis Bannitorum, Eccleſias, Monaſteria, cellas, ſeu loca Religioſarum, Eccleſiaſticarumq; perſonarum ingredi, ipſoſq; Bannitos, & delinquētes aliquo modo ibi occultatos, ſiue receptos inde extrahere, & ſi opus eſſet, ipſas etiam perſonas Eccleſiaſticas, & Religioſas capere, & carcéribus Eccleſiaſticis dumtaxat mancipare poſſent, &c.* C

Vt in ſequēti Gregor. Cōſti. narratur. *Verùm quia iſta, & alia ſimilia in ea contenta, non modicum, Eccleſiaſticam tangebant immunitatem, (vt in tit. de Immunit. Eccleſ.) multaque inde videbantur in dies oriri ſcandala, Ac non paucæ ipſorum Religioſorum inſeſtationes, & perturbationes euenire. Proinde Greg. 14. anno 1591. In Conſt ſua, Cum alias nonnulli &c. pro Immunit. Eccleſ ſeruanda, maliſq; ſupradictis obuiando, ſupradictam Sixti V. Conſt. moderando, ſtatuit dicens.* D

Diſpoſitio Bullę Gregor. 14. de Immunit. Eccleſ. CVM alias nonnulli prædeceſſores noſtri, & præſertim felicis recordat. Sixtus Papa V. necnon Pius etiam V. & Infra.

Hac itaq; noſtra perpetuò valitura Cōſtitutione, omnia, & quæcunq; Priuilegia, Indulta, & Gratias, tàm per prædictum Sixtum, ac Pium Quintum, quàm alios quoſcumque noſtros Prædeceſſores, aut noſmetipſos, Sedemq; Apoſtolicam, ejuſvè Legatos, ſuper abducendis, vel extrahendis ab Eccleſijs, Monaſterijs, Sacellis, domibus Regularibus, & ſæcularibus, lociſve Sacris, aut Religioſis, aliáſque in caſibus à iure permiſ- E

ſis

A ſis hominibus, certorum tunc expreſſorum, vel non expreſſorũ criminum reis, aut fraudolentis decoctoribus, etiã in odium certorum delictorum, & pro bono, pace, & quiete publica, & ex cauſis vrgentisſimis, ac neceſſarijs, & æquipollentibus caſibus in iure expresſis, atque ex paritate, identitate, aut maioritate rationis extenſis, perpetuò, vel ad certum nondum elapſum tempus, ſeu ad vitam alicuius Principis, aut beneplacitum, ſeu aliàs quomodolibet conceſſa, etiam iteratis, aut B multiplicatis vicibus, approbata, & innouata, ac vſu recepta, literaſque Apoſtolicas ſub plumbo, aut in forma Breuis, ſeu aliàs quomodocunq; deſuper confectas, quarum tenores hic haberi volumus pro expresſis, ac ad verbum inſertis, ſublata penitus omni differentia; Ita ad vnam tantum formam reducimus, & moderamur, vt laicis ad Eccleſias, locaq; ſacra, & Religioſa prædicta cõfugientibus, ſi fuerint publici latrones, viarumq; graſſatores, qui itinera frequẽtata, vel publicas ſtra C tas obſident, ac viatores ex inſidijs aggrediuntur, aut depopulatores agrorum, quive homicidia, & mutilationes membrorum in ipſis Eccleſijs, earumve Cœmeterijs committere non verentur, aut qui proditoriè proximum ſuum occiderint, aut Aſſasſini, vel hæreſis, aut læſæ Maieſtatis in perſonã ipſiuſmet Principis rei, immunitas Eccleſiaſtica nõ ſuffragetur: Sed vniuerſis & ſingulis Venerabilibus Fratribus noſtris Patriarchis, Primatibus, Archiepiſcopis, Epiſcopis, cæteriſq; Eccleſiarũ, D & Monaſteriorum Prælatis, tàm ſæcularibus, quàm cuiuſuis Ordinis Regularibus, directè præcipiendo mãdamus, & præcipimus, vt laicos in caſibus prædictis delinquentes, ad eorum Eccleſias, Monaſteria, domos, & alia loca ſupradicta ſacra, ſeu Religioſa reſpectiuè confugientes, & in eis ſe recipien. atque morantes, qui prædicta delicta, eorumve aliquod, iudicio ſuo commisſiſſe videbuntur, quando à Curia ſæculari fuerint requiſiti, & quilibet eorum fuerit requiſitus, Miniſtris, & Offi- E cialibus Curiæ ſæcularis, abſq; Irregularitatis nota, aut alicuius cenſuræ Eccleſiaſticæ in curſu tradi, & conſignari curent, & faciant, & quilibet eorum curet, & faciat. Ne autem Curia ſæcularis, prædicta Miniſtri facultate illos per ſe, & propria auctoritate extrahendi, & abducendi ſibi olim, vt præfertur, attributa & per præſentes reuocata, abutantur, Volumus, dictaque auctoritate decernimus, & declaramus, vt Curia ſæcularis, eiuſq; Iudices, & Officiales, ab Eccleſijs Monaſterijs, lociſ

quę ſacris prædictis laicū aliquem, vt præfertur, delinquentē, in nullo ex caſibus ſupradictis ſine expreſſa licentia Epi, vel eius officialis, & cum interuentu perſonæ Eccleſiaſticæ ab eo auctoritatem habentis, ad quos ſolos, & nō alios Epis inferiores, etiamſi aliàs Ordinarij ſint, aut nullius diœceſis, aut Conſeruatores, ab hac ſede ſpecialiter, vel generaliter deputati, prædictam licentiam dandi facultas pertineat; occurrente autem caſu in loco exempto, & nullius diœceſis, tunc ad Epm viciniorem deuoluatur hæc cognitio, & non ad alios capere, extrahere, aut incarcerare nō posſint, niſi eo caſu, quo ipſe Eps, & dictæ perſonæ Eccleſiaſticæ requiſitæ, illos in delictis ſuperius expresſis culpabiles tradere, aut capturæ, & carcerationi interuenire, & asſiſtere recuſauerint; tuncq; reuerentiæ Eccleſiæ, & locis ſacris debitæ memores, prædictos delinquentes minori, quo id fieri poterit cum ſcandalo, & tumultu extrahere curent. Quodq; delinquentes laici prædicti, poſtq̃, vt præfertur, ab Eccleſijs, lociſve ſacris extracti, & capti fuerint, ad carceres Curiæ Eccleſiaſticę reponi, & inibi ſub tuto, & firmo carcere, ac opportuna cuſtodia data illis, ſi opus fuerit p Curiam ſæcularem, detineri debeant, nec inde extrahi, Curiæq. ſæculari prædictæ conſignari, nec tradi posſint, niſi cognito prius per Epm, ſeu ab eo deputatum, an ipſi vere crimina ſuperius expreſſa commiſerint, tuncq; demum, de mandato Epi per Iudicem Eccleſiaſticum Curiæ ſæculari, quacunq; appellatione poſtpoſita, cōſignētur. De crimine verò hæreſis cognitio ad forū Eccleſiaſticum tota pertineat, neq; in ea Curia ſæcularis, ſe quoquomodo intromittat: Sicuti ēt prohibemus, ne cōtra Eccleſiaſticas perſonas ſæculares, aut cuiuſuis ordinis, vel militiæ ēt S. Ioannis Hieroſolymitani, Regulares quoquomodo, ēt vigore prędictorum Priuilegiorū, Indultorū, aut Cōcesſionū (quæ oïa ad terminos iuris per præſentes reducimus) procedāt, aut ſe intromittant; illaſve ab Eccleſijs, Monaſterijs, Domibus, lociſq; ſacris, aut Religioſis, ēt in caſibus in hac Conſtitutione expresſis extrahere, abducere, capere, carcerare, aut cognoſcere de criminibus ad forum Eccleſiaſticū pertinentibus, aliàs, q̃ de iure, & p Priuilegia eiſdē Ordinibus, aut militijs conceſſa pmittitur, quomodolibet pſumant. Quòd ſi quis, quacunq; dignitate pditus, præmiſſorū quicquā attētare contra hanc Cōſtitutionem pſumpſerit, ipſo facto Cēſuras, quæ contra libertatis Eccleſiæ violatores ſunt promulgatæ.

Non.

A Non obſtantibus præmiſſis, etiam Sixti, & Pij V. quàm aliorũ quorumcunque prædeceſſorum noſtrorum, litteris Apoſtolicis, priuilegijs, indultis, &c. Dat. Romæ, in Monte Quirinali, Anno incarnationis Dominicæ, Milleſimo quingenteſimo nonageſimo primo, Nono Kal. Iunij, Pont. Noſtri, Anno primo.

EX ſupradictis ergo, Religioſi ſint cauti, vt ne amplius ſinant malefactores in ſuis locis, vel Eccleſijs à miniſtris Iuſtitiæ ſecundùm diſpoſitionem Bullæ Sixti V. Capi, quia ſic expreſsè facerent contra ſupradictam Greg. diſpoſitionem, & ſe pœnis Irregularitatis, & alijs Cenſuris exponerent.

Et vt ne etiã permittant malefactorem in ſuis Eccleſiis, & locis, Capi à Miniſtris Iuſtitiæ niſi particularem afferant Epiſcopi, ſiue eius Officialis licentiam contra particularem illum malefactorem, cum interuentu perſonæ Eccleſiaſticæ, vt in Bulla habetur.

C *Et aduertant etiam, quod nõ ſunt obligati illum malefactorẽ cuſtodire, nec illi cibum non miniſtrare, cũ iam excõica à Six. V. ſuper hoc lata, per hanc Greg. Conſt. ſit ſublata; ſed in omnibus alijs, ad ſupradictæ Bullæ Verba bene aduertant, ſi errare, & puniri pœnis in ea taxatis nolint. Et hæc ſufficiant.*

Quoad id quòd dicitur in hoc. §.7. de Reconciliatione Eccleſiarum facienda, Vide quæ dixi ſupra in Verbo Benedicere, in fine. Et quoad Benedictionem Eccleſiaſticarum rerum, & præcipuè Corporalium, vltra ea D *quæ dixi ſupra in ſupradicto Verbo Benedicere, fo. 235. littera C. eſt etiã aduertendum, quòd Generali Canonicorum Sancti Saluatoris, fuit abſolutè, abſque aliqua limitatione conceſſum à Iulio 2. vt inter alia, poſſit Benedicere Corporalia, quamuis non pertineant ad vſum ſui Ordinis. Vt patet in Compend. Priuileg. Societatis Ieſu, Verbo Benedicere. §. 2.*

In §.7.

Benedictio Corporalium.

Circa Viſitationem Eccleſiarum noſtrarum eſt ſciendum, quòd Epiſcopi illas tantum poſſunt Viſitare Regularium Eccleſias, quæ curam habent animarum, vel eis fuerit Beneficium aliquod vnitum, eo modo, E *quo Leo. 10. ſtatuit, vt in hoc. §. 8 habetur. Prout ſic ſæpe ſæpius, in multis caſibus declaratum eſt ab Illuſtriſs. Dom. Cardin. Sacr. Congreg. ſupra Concilij Triden. Interpretatione deputatis; Et in ſpetie fuit nobis Capuccinis, annis proximè elapſis pluries declaratum: vt ex eiuſdem Congreg. litteris clariſſimè apparet, in noſtris Archiuijs, & alibi reſeruatis.*

In §.8.

Declarauerunt que ipſi Illuſtriſ. Card. vt C. 7. & 8. Seſſ. 7. de reformat. Conc. Trid. ita intelligatur: & etiam Cap. 11. Seſſ. vltima de Regularibus. Licet ſint capita Ordinis, &c. quod, ſcilicet, poſſint illas Eccleſias

perſonaſque de familia, & huiuſmodi curam exercentes, quoad curam ipſam, & ſacramentorum adminiſtrationem, Epiſcopi viſitare, modo ſupra dicto. Non tamen ipſa Monaſteria quoad correctionem Fratrum, iuxta diſpoſitionem cap. 20. & 21. ipſiuſmet, Conc. tit. de Regul. A

Pro equitibus Hieroſolym. *Et vbi Equites Hieroſolymitani habent iuriſdictionem temporalem, & ſpiritualem, ibi Ordinarios ſe non interponere ad viſitandum, ipſamet Congreg. Cardin. declarauit. Iuxta Bullam Pij. V. Paſtoralis Officij. die 22. Septembris 1571. editam.*

B

AEDIFICARE.

¶ *Diſtinctio materiæ infraſcriptæ.*

Collector. CIRCA ædificationem Eccleſiarum, & Conuentuũ Fratrum Mino. & aliorum Mendicantium, reperiuntur multa & varia in Priuilegijs prædictorum Fratrum, quæ inferius tali Ordine ponuntur. C

¶ Primum namque locum habeant ea quæ ſpectant ad Fratres Min. in particulari.

¶ Reliqua vero loca posſident ſucceſsiuè illa quæ ad alios Fratres Mendicantes pertinent, prout infra videbitur.

¶ *Pro Fratribus Ordinis Minorum.* 1

CLEMENS 4. prohibuit Fratribus Ordinis Prædicatorum, & pœnitentiæ Ieſu Chriſti, & Carmelitarum, ac D

Sancti Auguſtini, & Monialibus Sanctæ Claræ, aliorumq; Or-

Prohibitio dinum in paupertate fundatorum, ac omnibus mulieribus prædictorum Ordlnum, aut aliorum quorumcunque, ne aliquod Monaſterium, Eccleſiam, aut Oratorium ædificare, ſeu conſtruere prę ſumant, infra ſpatium trecentarum cannarum, ab Eccleſijs Fratrum Mino. menſurãdarum per aerem, etiam vbi aliàs rectè menſurari loci diſpoſitio non permittit. Nulli quoque ſeculari, vel Religioſo cuiuſcunque profeſsionis voluit licere, Eccleſiam, vel Monaſterium, ſeu Oratorium iam ædificatum in aliquem transferre de Ordinibus memoratis infra ſpatium prędictarum trecentarum cannarum. Et quamlibet iſtarum cannarum voluit octo palmorum longitudinem continere, non obſtante varia locorum conſuetudine, ſiue Priuilegijs, & litteris quibuſcnnque à Sede Apoſtolica ſub quacunque verborum forma conceſsis, ſeu etiam concedendis, E

quæ

A quæ de præſentibus ſpecialem, & expreſſam non fecerint mentionem. Præterea ſtatuit, vt quidquid contra huiuſmodi Ordinationis, & inhibitionis tenorem, ex nunc in antea ædificatum fuerit, diruatur. b. fo 31. Et ffo. 30. conce. 28. Circa hoc vide infra. §. 9.

¶ IDEM Clemens conceſsit, quòd liceat Fratribus Ordinis Minorum, cum de Prioribus locis ſuis ad alia loca ſe transferunt, tam omnem ædificiorum materiam locorum quæ dimit-
B tunt (dedicatis Eccleſijs dumtaxat exceptis) quàm libros, calices, & paramenta, ſecum ad alia loca transferre, & ædificia ipſa cum ſolo, & alijs ad eadem loca pertinentia (præter Eccleſias) per perſonas à Sede Apoſtolica deputatas vendere, & perferre ad ædificationem, ſeu aliàs in eorum vtilitatem conuertere, ſecundùm quod eis melius videbitur expedire. B. fo. 58. Et ffo. 142. conce. 340. Vendere.

BONIFACIVS 8. prohibuit, ne aliquis, vel aliqui Ordinũ 3
C prædictorum, vel Minorum aliorumue Mendicantium, quibuſcunque ſuper hoc Priuilegijs muniti exiſtant: quæ ipſis contra tenorem huiuſmodi conſtitutionis nullatenus voluit ſuffragari, in aliqua ciuitate, Caſtro, Villa, ſeu loco quocunq;, ad habitandum domos, vel loca quæcunq; de nouo recipere, vel recepta mutare, vel ea venditionis, permutationis, donationis, aut cuiuſuis alienationis titulo quomodocunque in alios transferre præſumant abſque Sedis Apoſtolicæ licentia ſpeciali, plenam & expreſſam faciente de prohibitione huiuſ-
D modi mentionem. Et ſi ſecus egerint, irritum eſſe decreuit. Habetur in. c. Cum ex eo. de exceſsibus prælatorum. lib. 6. Ex iure cõmuni.

CLEMENS 5. in declaratione Regulæ Fratrum Min. declarauit, non conuenire prædictis Fratribus vllo modo quòd fieri faciant, vel fieri ſuſtineant Eccleſias, vel alia quæcunque ædificia, qaæ conſiderato Fratrum inhabitantium nu-
E mero, exceſsiua in magnitudine, & multitudine debeant reputari. Ideoque voluit, quòd vbique in toto Ordine Fratres temperatis, & humilibus ædificijs ſint contenti, ne tantæ paupertati promiſſæ, quod patet oculis, contrarium foris clamet. b. fo. 15. tractatu tertio. Et. b ffo. 16. tractatu. 2. 4 Paupertas

PAVLVS 2. inhibuit Fratribus Mino. Conuentualibus, 5
ſub excommunicationis pœna, ipſo facto incurrenda, &

5 à qua nequeant abſolui niſi per Romanum Pontificem (præ- A
Cõtra Fratres Conuentuales. Excommunicatio. terquam in mortis articulo) ne proprio motu, vel induſtria , aut per ſe,vel aliũ,ſeu alios , quouis quæſito colore impediant Fratres prædicti Ordinis obſeruantes,recipere domos eis oblatas,neque eiſdem moleſtiam aliquam inferre præſumant.B. ffo.94.conce.204.

Collector. ¶ Aduerte , quòd cum circa hoc ſit in Bulla concordiæ Leonis prouiſum,videtur expiraſſe.

6 SIXTVS 4.conceſſit omnibus Fratribus Min.obſeruantię, B
quòd ſana conſcientia poſſint habitare domos,quas habent in Ciuitatibus,&Caſtellis,pro eorum commoditate.o.fo. 63.Et ffo.66.conce.101.

7 ¶IDEM Sixtus conceſſit, quòd Fratres Min. prædicti non
Excommunicatio. obligentur in conſcientia,ſi non recipiant loca, vel Monaſteria,tam Fratrum Conuentualium, quàm etiam de nouo erigenda , vel alia quæcunque , etiam ſi eis præcipiatur per obedientiam,& ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ , & C
alijs cenſuris.o.fo.63.Et ffo.67. conce.112.

8 ¶ Supradictum,eſt ſanè intelligendum.Nam ſi iſtud prçciperętur nobis modo,teneremur obtemperare.

Generalis Miniſter. ¶IDEM Sixtus conceſſit Generali Fratrum Min.obſeruantiæ licentiam,& facultatem,ea loca quæ Fratribus ſuis minus commoda eſſe cognouerit,dimittendi in manibus Ordinariorum locorum, & illa licitè deſerendi,prout ei viſum fuerit expedire. Super quo eiuſdem Generalis conſcientiam onerat. D
Et hoc voluit, non obſtante Conſtitutione Bonifacij 8. prohibente loca ſemel recepta non deſeri, & alijs Apoſtolicis Conſtitutionibus,cæteriſque contrarijs quibuſcunque.B.fo.47.Et ffo.131.conce.293.

9 IVLIVS 2. declarauit,quòd coarctatio,ſeu reductio trecẽ-
Cõmunicatio Priuilegiorũ. tarum cannarum ad centum quadraginta , contra Fratrũ Prædicatorum Priuilegium facta per Clementẽ 4. non debet E
nocere Fratribus Mino. Nec Priuilegiorum, communicationem in damnum , ſed in fauorem prædictorum Fratrum Min. eſſe conceſſam. Ac potiori pro cautela prædictũm Priuilegiũ
Nota. Clementis, trecentarum cannarum, ſupra. §.1. poſitum,& inde ſequuta quæcunque prædictis Fratribus Mino. confirmauit , & approbauit , & quatenùs opus eſſet , prædictarum trecentarum cannarum Priuilegium , auctoritate Apoſtolica

A ca eiſdem Fratribus Minor.de nouo conceſsit. B. ffo.231.cō-
ceſſ.535. Et fffo.73. conceſſ.221.

Idem Iulius conceſsit Fratribus Min. quòd ſi à Principe, Duce, Marchione, aut Comite, vt aliquam domum dicti Ordinis ædificent, requiſiti fuerint, domum huiuſmodi pro vſu, & habitatione perpetua Fratrū dicti Ordinis regularis Obſeruantiæ, cōſtruere, & ædificare, ac locū pro huiuſmodi conſtructione recipere poſsint, & valeant. B. fol. 43. Et ffo.126. conceſſ.278. 10

B ¶ Idem Iulius approbauit Conceſsionem immediatè ſupra-poſitam, ſupplēdo aliquos defectus, qui in eius relatione interuenerant. Ac voluit, & decreuit, quòd literæ prædictæ valeant, & prædictis Fratribus ſuffragentur, non obſtante Cōſtitutione Bonifacij 8. in contrarium faciente, cęteriſq; contrarijs quibuſcūq; B. ffo.211. conc.515. Et fffo.71. conc.218. 11

¶ Idem Iulius ſtatuit, quòd Fratres Mino. qui in vna Pro- 12
C uincia, ſecundum morem dicti Ord. viuunt, nequeant ędifi- Prouinc.
care domos in alia Prouincia, quę ſub aliena obedientia exiſtant, niſi de licentia Generalis. Et decreuit irritum, & inanè quicquid in contrarium attentari contigerit. B.fol.43.Et ffo.126. conceſſ. 276.

¶ Idem Iulius ſtatuit, circa ſupradicta clarius idem quod 13
antea, ſcilicet, quòd Fratres Mino. Obſeruantiæ, cuiuſcunq; Prouinc.
Prouinciæ, ſeu Cuſtodiæ, in alia quacūq; Prouincia, ſeu Cu-
D ſtodia, etiam de Obſeruantia; domos pro eorum vſu, & habitatione, non ſolùm non ędificent, ſed nec ab alijs quibuſcunque perſonis (ſine licentia Generalis) ędificatas, recipere valeant. B. ffo.227. conceſſ.532.

LEO 10. conceſsit, quòd adueniente caſu neceſsitatis, Ec- 14
cleſiæ, tàm Fratrum Minorū, quàm Monialium S. Claræ Pro Eccl.
Obſeruan. poſsint transferri, & mutari de vno loco ad alium. Fr.Mon.
Et locus Prioris Eccleſiæ reduci ad vſus humanos, ſecundùm
E commoditatem dictorum locorum, & Monaſteriorum; dūmodo materia ædificiorum ponatur in Eccleſia alia. o. fffo. 92. conc.277.

¶ *Pro Fratribus Prædicatoribus.*

CLEMENS 4. poſtquam conſimile Priuilegium, ſicut ſu- 15
prapoſitum. §.1. Conceſſerat Fratribus Ord. Prædicato- Reſtrictio
rum reſtrinxit illud, quoad huiuſmodi Fratres, reducendo

ad ſpatium centum quadraginta cannarum. b. fol. 30. Et ffo. 31. conceſſ. 29. Vide ſupra. §. 9. A

¶ *Pro Fratribus Carmelitis.*

16 IDEM Clemẽs 4. conceſsit Fratribus Ord. Carmelitarum ne aliqui Religioſi Ordin. Mendicantium, Eccleſias, ſeu quęuis loca ædificare, ſeu conſtruere, aut per alios cõſtructa, ſeu ædificata recipere, aut inhabitare iuxta loca prædicti Ordinis, infra ſpacium centum quadraginta cannarum menſurandarum, etiam per aera (vbi alias rectè non permitteret loci diſpoſitio menſurari) quo quomodo præſumant, decernens, quicquid ſecus actum fuerit irritum, & inane. B. fo. 89. Et ffo. 172. conceſſ. 403. B

17 Epiſcopi. VRBANVS 4. conceſsit Fratribus Ord. Carmelitarum; vt ſi aliqui Chriſti fideles aliqua loca ad ſe ſpectantia, quæ feudalia, ſeu cenſualia non exiſtant, eis contulerint; liceat eis de cõſenſu Diœceſanorum illa recipere, ac in eorum ſingulis Eccleſiã, aut Oratorium cum cãpanili conſtruere, & inibi diuina officia celebrare. B. fo. 81. Et ffo. 165. conc. 388. C

Collector. ¶ Aduerte, quòd præfata Conceſsio eſt valdè notabilis, ſed multomagis ampliatio eius; quæ immediatè ſequitur, & alia in §. 21. infra poſita.

18 Ampliatio Nota. SIXTVS 4. confirmauit ſupradictam Cõceſsionem Vrbani, & inſuper extendit illam ad quæcunq; loca, domos, & Eccleſias etiam Parochiales; non obſtante Cõſtitutione Bonifacij 8. prohibẽte, ne cuiuſuis Ordinum Mendicantiũ Fratres noua loca ad habitandum recipiant, vel recepta mutare præſumant, ſine Sedis Apoſtolicæ licentia ſpeciali, faciens ſpecialem, & expreſſam de prohibitione huiuſmodi mẽtionem. B. fo. 104. Et ffo. 187. conc. 481. D

Collector. ¶ Vide aliam Conceſsionem adhuc ampliorem, quæ ponitur infra. §. 20.

19 ¶ IDEM Sixtus prohibuit, vt non ſolum Fratres Mendicantes, verum etiam, quicunque alij Religioſi, vel Eccleſiaſticæ perſonæ vtriuſque ſexus, prope domos Fratrum dicti Ordinis de Monte Carmelo, nouas Eccleſias, & loca conſtruere, vel alias de nouo recipere, & habere poſsint, infra ſpatium centũ quadraginta cannarum, per aerem menſurandarum, vbi aliàs commodè per terram menſurari non poſſent. Et quòd ſi quis E

(cuiuſ-

A (cuiuſuis conditionis, ſtatus, aut dignitatis fuerit) contra prædicta venire, aut agere præſumpſerit, tam ipſe, quam auxilium, vel fauorem præſtantes, ipſo facto incurrant ſententiam excommunicationis. Et nihilominus cuncta, & ſingula ab eis facta, pro infectis habeantur. B.fo.100. Et ffo.184. cõceſſ.457. Excommunicatio.

¶ *Pro Fratribus Ordinis Minimorum.*

B IVLIVS 2. concesſit Fratribus Ordinis Minimorũ. vt domos, ſeu Eccleſias, loca, & Oratoria quæcunq;, pro eorũ perpetuis vſu, & habitatione posſint conſtruere, & ædificare, ſeu conſtrui, & ædificari facere, abſq; alia deſuper faciẽda noua Conceſsione Apoſtolica. Et quòd Ordinis prædicti Conſeruatores, quoties opus fuerit, eidem Ordini Minimorum, ac illius perſonis, in pręmisſis efficacis defenſionis pręſidio asſiſtant. Ac ne Prælati Eccleſiaſtici quicunq;, cuiuſcũque nobilitatis exiſtant, in aliquo dãnificare, moleſtare, perturbare, nec inquietare vllatenus audeant, ſub excõicationis latæ ſententiæ pœna inhibere posſint. B.fffo. conceſſ. 27. 20 Cõſeruatores. C Excommunicatio.

¶ Aduerte, quòd in huiuſmodi Conceſsione conceditur, ꝙ prædicti Fratres posſint ędificare loca, ſeu Conuentus vbiq;, ſeu ædificata recipere, abſq; aliqua licentia, etiam Ordinario, aut alio Prælato Eccleſiaſtico contradicente. Hoc autem eſt quid magnum, & nuſquam aliàs conceſſum, ſaltem, quòd D reperiatur in libris Priuilegiorum Ordinum. Et ſupradictum fuit practicatum de facto, & obtentum ab ipſis Minimis contra Archiepiſcopũ Hiſpalen, ſcilicet, ſicut patet in dicto Priuilegio. Collector. Sed nũc aliter obſeruandũ iuxta Conc. Trid. ſeſſ. vlt. de reg. cap.3. Nota.

Ex Priuilegijs Cartuſien.

INNOCENTIVS 4. ſtatuit, vt infra dimidiam leucam, à terminis poſſesſionum Cartuſienſiũ, nulli Religioſo liceat quodlibet ædificium conſtruere, vel poſſesſiones acquirere. B.

E

ANNOTATIO CORDVBAE.

QVOAD. §.8. *notandum. quòd in tabul.21. Vicar.g. ſic habetur; fratres Indiarum de licentia ſui Archiepiſcopi poſſent ædificare loca, cum nullus contradicat, & hoc per communicationem Maris magni Carmelit. Aliàs autem prouidebitur eis de auctori-*

ctoritate per literas Apoſtolicas, hæc ibi, vbi notandū, quòd illud Priuilegi. Maris magni Carmelitarum, quoad hoc, habetur in Compendio, in hoc tit. §. 17. 18. A

Quoad. §. 9. notandum, quòd Priuileg. Clement. 4. conceſſum Fratribus Prædicatoribus, de quo ibi ſit mentio, habetur infra in Compendio eodem. tit. §. 15.

Quoad. §. 14. notandum, quòd idem Leo 10. ffff. 61. fecit aliam Cōceſſionem, quæ habetur in Compendio tit. Eccleſiæ Fratrum. §. 16.

B

CAPVCCINI ANNOTATIO.

In §. 1. 8. 16. & 19. QVOAD diſpoſitionem. §. 1. 8. & 16. & 19. eſt ſciendum, quòd Neapoli, & in quam pluribus alijs Ciuitatibus, practica eſt in contrarium, cum multa talium Regularium Monaſteria reperiantur eſſe ædificata, & quotidiè ædificari, viciniſſimè, adeo vt non videatur iam eſſe in vſu; cū, his ſupradictis non obſtantibus Priuilegijs, fuerit contrarium pluries à Sede Apoſt. deciſum.

In §. 18. Quoad illam Six. 4 Ordinationem. §. 18. Aduertēdū eſt, quòd ex Priuilegio Greg. 13. (quod ſeruatur in Archiuio noſtro Romæ) non ſolùm noua loca, ſed etiam nouas Prouincias, abſq; alia Summi Pont. licentia poſſumus nos Capuccini recipere. C

Nouas Prouincias recipere.

In §. 20. Circa. §. 20. notabilem illam Conceſſionem Fratribus Minimis factā, & alijs Mendicantibus per communicat. Eſt aduertendum, quòd nunc, abſq; licentia Ordinarij Diœceſis illius, noua loca recipi non poſſunt iuxta Conc. Trid. diſpoſitionē Seſſ. vlt. tit. de regular. cap. 3. vbi habetur, quòd nec de cætero ſimilia loca (ſcilicet, Mendicantiū) erigantur, ſine Epiſcopi, in cuius Diœceſi conſtruenda ſunt, licentia prius obtenta. In tantum, quòd nunc ſufficit licentia Diœceſanorum, abſq; alia Summi Pont. illa auctoritate per prius requiſita per cap. 1. de exceſſib. Prælat. in 6. D

Ex Priuilegijs Societ. IESV.

CONFIRMATA eſt denuo, conceſſa Societati Ieſu facultas, retinendi, & erigendi Collegia, Domos, Eccleſias, & Oratoria in quibuſuis Mundi partibus, etiam intra 140. cānas, à Conuentibus aliarum Religionum, etiam Mendicantium; non obſtantibus eorum Priuilegijs à Pio quarto, poſt alios Pontif. vt in literis Apoſt. pag. 74. & ſequenti. Et quamquam hoc Priuilegium reuocatum fuerit per Pium 5. in cauſa Domus Toletanæ, fuit tamen reualidatum à Greg. 13. in eadem cauſa. vt habetur in literis Apoſtolicis, & refertur in eius Compend. Priuil. verbo ædificia. §. 1. E

EGRE-

A

EGREDI ORDINEM VEL CLAVSVRAM.

CIrca egresſionem Fratrum Minor. Obſeruātiæ ab Ordine, ſeu ab obedientia Prælatorum, continētur multa in Priuilegijs prædictorum Fratrum, prout habentur ſupra in dictionibus Apoſtatæ. Exempti Fratres. Eijcere, ſeu expellere ab ordine. ¶ Quo ad egreſſum verò B Monialium Sanctæ Claræ à Clauſura ſuorum Monaſteriorū, in quibus caſibus liceat, & in quibus non, habetur ſupra in dictione Clauſura Monialium. Collector.

EIICERE, SEV EXPELLERE AB ORDINE.

INnocentius 4. prohibuit diſtrictè vt Fratres Minores, quos Generalis, aut Prouinciales Mini- 1
C ſtri, ab ordine pro ſuis culpis expellere contigerit, vel egresſi fuerint proprio ſuo motu, non preſumāt prædicare, ſeu confesſiones audire, vel docere, niſi (de licentia Sedis Apoſtolicæ, aut prædictorum miniſtrorum) ad alium trāſierint ordinem. Et voluit, quòd ſi contra huiuſmodi inhibitionem aliquid fuerit temerè attentatum, posſint dicti Miniſtri in illos ſententiam excommunicationis promulgare. B. fol. 36. Et ffo. 120. conceſſ. 261. Prædicatio. Confeſſio. Excommunicatio.

D ¶ Idem Innocentius cōcesſit, vt eiecti, vel egresſi de præ- 2
dicto Ordine Mino. posſint tranſire ad alios Ordines approbatos, præterquā ad Beati Auguſtini Templariorum, Hoſpitaliorum, & aliorum Religioſorum arma portantium. Deferendo tamen literas teſtimoniales Generalis, vel Prouincialis dicti Ordinis. Et inhibuit diſtrictè, ne tales Fratres aliter ad alium ordinem tranſeant, vel aliqui eos recipere, ſeu retinere præſumant, abſque licentia ſpeciali Sedis Apoſto-
E licæ, faciente de præſentibus mentionem. B. fol. 37. Et ffo. 120. conceſſ. 262. Licentia. Recipere Fratres.

CLemens 4. in Mari magno prohibuit, & ſtatuit ſupra- 3
dicta per eadem verba formalia. B. fol. 58. Et ffo. 141. conceſſ. 330. & 331.

ALexander 6. concesſit facultatē Generalibus Or- 4
dinis Minorum, vt per ſemetipſos duntaxat, & Prouincialibus, vt per eos, cum cōſenſu maioris partis Capituli Pro- Generalis. Prouinc.

Habitus ord.Mino. Incorrigibiles.

uincialis, Fratris dicti Ordinis, quos incorrigibiles repererint, habitu expoliare valeant, & ab Ordine eijcere. Ac contra quoſcunq; eis auxilium, conſilium, vel fauorem publicè, vel occultè, directè, vel indirectè, aut quouis quæſito colore, ſuper dicti habitus delatione præſtantes, etiam cuiuſcunq; dignitatis, gradus, ordinis, & conditionis fuerint, per Cenſuras Eccleſiaſticas; ac alia iuris opportuna remedia (appellatione poſtpoſita) procedendi; inuocando etiã, ſi opus fuerit, auxilium brachij ſecularis. b. ffo. 56. conceſſ.65.

Collector. S.Bonau.

¶ Præfata Conceſsio non eſt abſolutè, ac indiſtinctè intelligenda, ſed iuxta doctrinam Sãcti Bonauenturæ, in quæſtionibus ſuper Regulam Fratrum Mi. q. 14. vbi quærit. Si liceat Ordini eijcere aliquem pro demeritis? Ad quam quæſtionem reſpondens dicit ſic. Si Frater aliter viuit quam licet in Ordine, & ſæpius correctus ſe non ſufficienter correxerit, ſi exceſſus occultus ſit, tolleretur, & cum cautela propter ſcãdalum; ne ſi abijceretur, cum eius culpa non pateat, videretur iniuſtè proiectus, aut peccatum iniuſtè propalaretur: quod vtrunq; illicitũ videtur. Si verò exceſſus eius graues fuerint, & notorij, quòd alij eius exemplo poſsint infici ſi retineatur in Ordine, & extranei ſcandalizarentur; quod talis in Ordine ſuſtineretur, tum propter auferendum ſcandalum, tũ propter corruptionem Ordinis præcauendum; debet eijci præuaricator voti, & pacti ſui, quia iam Ordo non tenetur ei de promiſſo tenendi eum ſecum, qui promiſſum ſuũ præuaricando pluries violauit. Cùm, ideo ſit vocatus Ordo, quia nihil inordinatũ in ſe patiatur. Quod ſi Deo permittente, talis ſeipſum eijceret, gratiæ ſunt Deo referendæ, non quia ille peccauit, ſed, quòd oues ſuas à peſtifera contagione liberauit. Vnde Apoſtolus ad Galat. 5. Vtinam (inquit) abſcindantur, qui vos conturbant, ſcilicet, puritatem veſtram, pacem, & famam. ¶ Et inferius prope finem determinationis additur. Et ideo ſi Frater demeretur, in Ordine, quem vouit, non retineri, cum ex peccato ſuo non ſit conditio eius melior facta, vt iam poſsit eſſe liber, ſed, potius deterior; oportet eum alium Ordinem intrare, & illum ſeruare, ſi vult ſaluari. Et ad hoc cogit eum Statutum vniuerſalis Eccleſiæ, nõ Ordo iſte, ex cuius gratia permittitur ei ad inferiorem Ordinem tranſire, cùm Superiorem non inuenit; ne aditus ei ſalutis præcludatur. Si autem velit in ſeculo vagari, ex quo Ordo

Nota.

non

A non vult eum recipere, nec ad Religionē concedatur ſibi trā-
ſire in ſpacio temporis ſibi determinato: licèt iam videatur
ab Ordinis iuriſdictione exemptus, cum nolit eum amplius
tenere; tamen ex auctoritate Summi Pontificis, à cuius iuriſ-
dictione non eſt ſubtractus, poteſt eum Ordo impetere, & per
Cenſuram Eccleſiaſticam, vel etiam ad aliàs pœnas corpora-
les poteſt coercere eum, vice Domini Papæ, quandiu non ha-
buerit alium iudicem regularem, cui ſe ſubiecerit, Regulam,
B & Ordinem illius ſtabiliter aſſumendo. Hæc omnia Sanctus
Bonauentura vbi ſupra.

¶ Nec obſtat præfatis dicere, quòd Papa abſolutè conceſ- Collector.
ſit, & ideo abſolutè eſſe intelligendum. Quia licèt, hoc verum
poſſit eſſe pro foro exteriori, non tamen eſt tutum pro fo-
ro conſcientiæ. Nā adhuc, remittere Fratres profeſſos in ob-
ſeruantia, ad Conuentuales, nullatenus licet. Sic enim deter-
minatum eſt in quodam Capitulo generali, vt poſitum eſt in
C dictione Cōuentuales Fratres, poſt. §. 2. Cuius ratio videtur
eſſe, quia Prælati Ordinis, nec Papa poſſunt liberare Fratres
huiuſmodi, ab obligatione, qua in profeſſionis emiſſione per
votum ſolemne ſe aſtrixerunt. Eijciendo autem tales abſolu-
tè extra Ordinē, vltra inconuenientia ſuperius dicta, eſt ex-
ponere illos periculo damnationis æternæ, cum ſic eiecti ne-
queant ſeruare Regulam, quam promiſerunt. Sed tales debe-
rent perpetuis carceribus mancipari, ac ſecundum exigen-
D tiam delictorum puniri, etiam vltimo ſupplicio, prout puni-
ri ſolent Clerici ſeculares ſecundum Iura canonica, quibus
ſubijciuntur Religioſi, ſicut reliquæ perſonæ Eccleſiaſticæ.

LEO. 10. conceſſit Generalibus, & Prouincialibus Ordi- 6
nis Min. vt fratres eiuſdem Ordinis, etiam profeſſos, qui Nouicij.
grauiſſimis, & ſcādaloſis delictis notati, & diffamati fuerint;
quæ fraudulenter, & doloſè in eorū receptione, & profeſſio-
nis emiſſione (monitione ſuper his per prædictos Prælatos
præmiſſa) tacuerunt: non obſtante, quòd iam recepti ſint, &
E profeſſionem emiſerint (ne morbida, & infecta pecus, Ouile Profeſſio.
domini corrūpat; & vt alijs cedat in exemplum) à domibus,
& Conuenientibus dicti Ordinis expellere, & remouere, li-
berè, & licitè poſſint, & valeant: prout conſcientijs prædi-
ctorum Miniſtrorū (quas ſuper hoc onerat) viſum fuerit iu-
ſtum, & honeſtum. B. ffo. 19. conceſſ. 61.

¶ Di-

¶ *Diſtinctio materiæ Electionum Prælatorum Ordinis.* A

Collector. DE multiplicibus Electionibus fit mentio in Priuilegijs Fratrum Minorum.

¶ Primo de electione Generalis Miniſtri. Et quoad huiuſmodi electionem habetur infra. §. 3. & 4. & 10. & 11.

¶ Secundò de electione Vicarij totius Ordinis. Et hoc continetur infra. §. 6.

¶ Tertiò de electione Miniſtrorum Prouincialium, de qua habetur infra. §. 4. & 8. B

¶ Quarto de electione Cuſtodum, & Guardianorum, vt habetur in dictionibus Cuſtos, & Guardianus, & infra. §. 6.

¶ Vltimò de electione Abbatiſſarũ, prout continetur in dictione Abbatiſſa, vbi in in margine eſt poſita hæc dictio Electio.

ANNOTATIO CORDVBAE.

C

QVOAD. §. 4. *notandũ, vt ibi benè dicit Collector, quòd moderatè, & cum debitis circunſtantijs ſecundum determinationem Bonauen. vtendum eſt illo Priuileg. Alex. 6. & ſic eſt intelligendum, quòad expulſionem Incorrigibilium; De qua tamen materia nos latius egimus ſup. in Regulæ expoſitione Fratrum Min. cap. 2. quæſt. 21. Et ſimiliter aliqua habentur de his iam eiectis, ſeu expulſis ab Ordine, & egreſſis, in Compend. tit. Apoſtata; ſecundum ſubiectam materiam, ibi videatur.* D

CAPVCCINI ANNOTATIO.

Ord. sā&l Hieron. PIVS 5. *anno Domini 1566. Ordini S. Hieronymi conceſſit, quòd Capitulum generale, aut priuatum poſſit Fratres delinquentes, in caſibus, in quibus, quis de iure communi ad mortem damnatus, perpetuò incarcerare, vel eos imperpetuum, aut ad tempus ad triremes relegae, & condemnare, & in alijs delictis grauibus, aut grauiſſimis, veluti inobedientiæ, Contumaciæ, ſeu Incorrigibilitatis, eos etiam, vſq; ad priuationem habitus incluſiuè, punire, & caſtigare.* E

Et idem met Pius 5. poſtea anno 1567. ſtatuit, vt non aliter Capitulo generali expectato, per ſolùm Priorem generalem, prædicta damnatio, & relegatio poſſit fieri perpetuo, vel ad tempus, etc. dummodo hæc omnia faciat de conſilio fratrum ſeniorum: vt habatur in eorum Cõpend.

Priuil.

A Priuileg. Garſia. fol. 63. & quomodo poſſint eos etiam torturæ ſubijcere, vide ſupra in verbo currenti. §. 12.

¶ IDEM ſtatuit Sixtus V. in Conſt. 73. in anno 1587. dicens, nullam eſſe illorum profeſſionem; ac habitu ſpoliari, & è Religione expelli poſſe, qui reperti fuerint criminoſi, vel ſuſpecti, aut ære alieno, vel redditis rationibus obnoxij; cum in illa Conſt. probibeat, nullo modo, iſtos tales, in aliqua ex ſupradictis cõditionibus implicatos, recipi in Nouitiatu. Vnde, quando in ingreſſu Religionis, de illis, & de alijs conditionibus requiſitis, examinati, illorum aliquam tacuerunt, vel falſa expoſuerunt, ſi B poſtea, facta profeſſione, contrarium appareret, eſt, vt ſupra, eorum profeſſiõ nulla. In §. 5. Criminoſi eijciẽdi ab ordine.

Item, vltra ea, quæ hic ponuntur à Collectore, circa doctrinã S. Bonauenturæ, eſt etiam notandũ, ꝙ ſi diceretur, Miſero eſſe miſerationem adhibendam, vt iterum recipiatur in Ordine. Dicit S. Bonauẽtura, crudelis eſt miſeratio, vnde plures, & meliores grauiter offenduntur; ſicut qui furem liberaret, vnde pauperes expoliarentur; maximè cum tales, longo vſu tepefacti, rariſſimè verò, & perſeueranter emendantur. Et facilis C remiſſio alijs audaciam præbeat delinquendi. Reſponſio ad obiectionem.

Nec poteſt allegare, ſibi iniuriam fieri, ſi non recipiatur; quia ipſe talem ſe fecit ex culpa propria, quòd recipi ſit indignus: quin potius Ordo habet cauſam cõtra eum agendi, pro eo quòd ſic ſe deboneſtauit. Vnde poteſt eum punire, niſi faciat, quod tenetur. Sedis autem Apoſtolica, quæ ſuum ius vnicuiq; ſeruat, & vult Ordinẽ in ſua puritate perſiſtere, non cogit Ordinem tenere illos, quorum conuerſatio nociua eſſet in Ordine; D quia tunc puniret innocentes, & reos foueret, & occaſionem daret Ordinis corruptioni, per tales peſtiferos, ſi eos recipi oporteret. Alia Reſp.

Ideo Paulus 4. viuæ vocis Oraculo, inſtante, & de huiuſmodi declaratione teſtimonium ferente, bona memoria Pij V. (cum eſſet in Minoribus) ſuper receptionem Apoſtatarum, declarauit, Virtute Motus proprij ab eo emanati, non fuiſſe intentionis eiuſdem Pontificis, vt quoſcũque huiuſmodi apoſtatas, ſine diſcrimine, & abſq; vllo reſpectu, recipere tenerentur Superiores, & eius ſocietati admiſcere; ad eos tantùm, de E quibus emendationis vitæ propoſitum concipere, & ſperare probabiliter poſſent. De qua authentica declaratione fidẽ facit Paſſarellus, in Collect. Priuileg. fol. 180. & in Statutis ipſius Ordinis reperiuntur infertã. Sed ne dãnabiliter vagentur in ſæculo, ex gratia Sedis Apoſtolicæ, ordo poteſt eis licentiam (quos iudicat non recipiendos eſſe) ad alium determinatum Ordinem concedere tranſeundi, vbi ſ ducuntur, ad quem etiã tranſire tenentur (ſi poſſunt) alioquin non erunt in ſtatu ſaluis. Propria auctoritate non poſſunt Ordinem deſerere, quem vouerunt, vel aliquem intrare Declarat Pau. 4. viuæ vocis oraculo. Paſſarell. Expulſi tenentur trãſire ad aliũ ordinem.

trare

trare ſine Ordinis ſui licentia, vel Summi Pontificis. Quòd autem talis, alium cogitur intrare Ordinem, ſi in illo nō recipitur, cum tamen alium nō vouerit niſi iſtum, hæc eſt ratio; quia cum vouit iſtum, ſic alligauit ſe Religioni, quòd ſecundum ius canonicum nullatenus poteſt redire ad ſeculum, vel ad laxiorem vitā tranſire. Et ideo D. Bonauentura ait, ſi Frater demeretur in Ordine, quem vouit non retineri, cū ex peccato ſuo non ſit conditio eius melior facta, vt iam poſſit eſſe liber, ſed potius deterior, oportet eum alium Ordinem intrare, & illum ſeruare, ſi vult ſaluari. A

Vt ſupra. in §. 2. *Idem Innocētius quartus conceſſit, vt eiecti, vel egreſſi de prædicto Ordine poſſint tranſire ad alios Ordines approbatos, præter quam Beati Auguſtini Templariorum hoſpitaliorum & aliorum Religioſorum arma portantium, ad euitandam occaſionem vagandi (deferendo tamen literas teſtimoniales Generalis, vel Prouincialis dicti Ordinis) inhibuit diſtrictè, ne tales Fratres aliter ad alium Ordinem tranſeant, vel alij eos recipere, ſeu retinere præſumāt abſq; licentia ſpet. Sedis Apoſtolicæ, facientे de præſenti mentionem.* B

Nota. *Poſſet etiam dici, ꝙ cùm ſuper eiectum, ſiue expulſum ab Ordine, ſeruatis ſeruandis cum ſententia diffinitiua Generalis, nullam habeat in poſterum iuriſdictionem, quia per ſententiam prædictam eſt exēptus à ſua iuriſdictione, arg. l. Iudex poſteaquam. ff. de re iudic. & Cap. in literis de offic. delegat. & cap. fin. de Regular. per conſequens eius licentia, nec* C
Nauar. *prodeſſet, vel obeſſet, vt tenet Nau. in repet. c. non dicatis. n. 33. 12. q. 1.*

Et ſic talis eiectus, ſine vllius licentia, poſſet tranſire ad quamcunq; Religionē, ſiue ſtrictiorem, ſiue æqualem, ſiue laxiorem, quam poſſet intrare, ac ſi nunquam intraſſet illam, à qua eſt ſolutus per præfatā ſententiam, per quam extincta eſt obligatio, qua tenebatur illi Regulæ, cùm obligatio extincta, non poſſit reuiuiſcere, neq; impedimentū tollere, vel afferre l. qui res. §. aream. ff. de ſolut. Imò poteſt, & debet, quando alibi non poſſet intrare, abſq; aliqua licentia manere in habitu clericali ſubiectus Ep̄o ſuo: Ita conſuluit Nauar. in conſ. 51. lib. 3. cōſiliorum tit. de Regularibus. D

ELECTIO.

¶ *Diſtinctio materia Electionum Prælatorum Ordinis.* E

Collector. DE multiplicibus Electionibus fit mentio in Priuilegijs Fratrum Minorum.

¶ Primo de electione Generalis Miniſtri. Et quoad huiuſmodi electionem habetur infra. §. 3. & 4. & 10. & 11.

¶ Secundò de electione Vicarij totius Ordinis. Et hoc continetur infra. §. 6.

¶ Ter-

A ¶ Tertiò de electione Miniſtrorum Prouincialium, de qua habetur infra. §.4. & 8.

¶ Quarto de electione Cuſtodum, & Guardianorum, vt habetur in dictionibus Cuſtos, & Guardianus, & infra. §.6.,

¶ Vltimò de electione Abbatiſſarum, prout continetur in dictione Abbatiſſa, vbi in inmargine eſt poſita hæc dictio Electio.

PElagivs 9. Papa. circa Electiones Religioſorum fecit 1
ſequens Statutum. Nullam poteſtatem de cętero, nullam *Ex iure cō muni.*
B licētiam Monachis relinquimus pro arbitrio ſuo, aut Abbates expellere, aut ſibimet alios ordinare; quia nulla auctoritas remanebit Abbati, ſi Monachorū poteſtati cæperit ſubiacere, vt de cætero fideliter, & ſtudioſè vniuerſa, quæ vel *Prælati.* ad diuini cultus reuerentiam, vel ad vtilitatem eiuſdem Monaſterij pertinent, Abbatis ſollicitudo, ad quem poteſtas tota pertinere conuenit, debeat adimplere. Habetur 18.q. 2.c.
C Nullam poteſtatem.

¶ Circa huiuſmodi Statum dicit ſic Gratianus ante præcedens.c. *Collector.* Sed ſciendum eſt, quoſdam Monachos eſſe indomitæ ceruicis, & effrenatæ ſuperbiæ, quos dū Abbates corrigēre voluerint, in eorum deiectionem conſpirant, & alium moribus ſuis conuenientem ſibi præficere contendunt. Quales erant illi qui in necem B. Benedicti conſpiraſſe leguntur. Pro huiuſcemodi conſtitutum eſt, ſcilicet, à Pelagio Papa: vt Abbates, & alia officia per Sacerdotes, ideſt, Epiſcopos inſtituantur.

D INnocentivs Papa 3. ſimiliter circa Electiones ſic ſtatuit. Quia propter diuerſas Electionis formas, quas quidam inuenire conantur, & multa impedimenta proueniunt, 2
& magna pericula imminent Eccleſijs viduatis, ſtatuimus, vt *Ex iure cō muni.* cum Electio fuerit celebranda, à præſentibus omnibus, qui debent, & volunt, & poſſunt intereſſe, aſſumātur tres de Collegio fide digni, qui ſecretè, & ſigillatim vota cunctorum diligenter exquirant, & in ſcriptis redacta mox publicent in cō-
E muni, nullo prorſus appellationis obſtaculo interiecto. Vt is collatione habita eligatur, in quem omnes, vel maior, & ſanior pars Capituli conſentit. Vel ſaltem eligēdi poteſtas aliquibus viris idoneis committatur, qui vice omniū Eccleſiæ viduatæ prouideāt de Paſtore. Aliter Electio facta nō valeat. Niſi fortè cōmuniter eſſet ab oībus quaſi per inſpirationem, abſq; vitio celebrata. Habetur in c. Quia ꝓpter de Electione.

In electione ſunt obſeruanda ea, quæ à Cōc. Trid. iubentur ſeſſ. 25. c. 16. de regularibus.

De Generali Miniſtro.

CLEMENS 4. conceſsit, vel ſtatuit, vt Generalis Mini- A
ſter Ordinis Min. ſtatim poſtquam electus (ſecundũ Re-
gulam, & Conſtitutiones) fuerit, eo ipſo verus eiuſdem Or-
dinis Generalis Miniſter effectus, curam animarum Fratrum
ipſius Ordinis plenam habeat, & liberè gerat, ipſoſque Fra-
tres auctoritate propria ligare, ac ſoluere, necnon in eodem
Ordine agere valeat, quæ ipſe Miniſter, & Diffinitores ad
hoc electi, iuxta Conſtitutiones Ordinis, eidem Ordini, &
Fratribus ſecundum Deum viderint expedire. B. fo. 56. Et ffo. B
139. conceſſ. 307.

De Generalibus, & Prouinc.

4 ¶ IDEM Clemens ſtatuit, ſeu conceſsit, quòd in Electioni-
bus Generalis, & Prouincialium Miniſtrorum prædicti Ordi
nis Mino. Fratribus, qui debent Electionem huiuſmodi cele-
brare, tempus ſuper hoc à iure ſtatutũ non currat, nec ipſi
in hac parte iuris huiuſmodi Regulis coarctentur. B. fol. 56.
Et ffo. 139. conceſſ. 308.

De Cuſtodibus, & Guardia.

5 ¶ IDEM Clemens ſtatuit, quòd Cuſtodes, & Guardiani, C
qui ſecundum Statuta Ordinis, aliter, quàm per Electionem
inſtituuntur, poſt ipſam inſtitutionem, ſeu prouiſionem de
ipſis factam, curam animarum Fratrum ſibi ſubditorum ha-
beant, ipſoſque ligare, ac ſoluere poſsint, iuxta ipſius Ordi-
nis inſtituta. B. fol. 56. Et ffo. 139. conceſſ. 309.

De Cuſtodibus.

6 NICOLAVS 4. ſtatuit, & declarauit, vt, cũ Electio Ge-
neralis Miniſtri fuerit celebrãda, cuſtodes vniuſcuiuſ-
que Prouinciæ, vnum ex ſe ipſis conſtituant, vt ei voces ſuas D
committant, ipſumq; ad locum, vbi Electio eadem tunc fuerit
celebrãda, tranſmittant. Iſq;, qui ſic ab ipſis Cuſtodibus con
ſtitutus extiterit, vnam vocem dũtaxat pro ſe, & omnibus eis
habeat, & intelligatur habere, ac pro vna voce tantummodo
admittatur ab alijs. b. fo. 31. Et ffo. 32. conceſſ. 32.

Collector. ¶ Hoc ſtatutum iam vacat, propterea quia aliter ſtatutum
eſt in Bulla Vnionis per Leonem 10. vt habetur infra. §. 10.

De Vicar. ordinis.

7 ¶ IDEM Nicolaus ſtatuit, & ordinauit, ac diſtrictè inhibuit
Fratribus Minoribus, ne mortuo Miniſtro Generali, poſsint E
eligere, vel conſtituere aliquem Fratrem in Vicarium Ordi
nis, abſq; Romani Põtificis, & Protectoris Ordinis eiuſdem
licentia ſpeciali, per ipſius Romani Pontificis literas paten-
tes concedenda, facientes plenam, & expreſſam de ſtatuto,
& ordinatione, & prohibitione huiuſmodi mentionem, b. fo.
31. Et ffo. 32. conceſſ. 33.

CLI-

A C L E M E N S 5. in declaratione Regulæ Fratrum Min. ſtatuit, & ordinauit, quòd Electio Miniſtri Prouincialis pertineat ad Capitulū prouinciale, quam idem Capitulū die ſequenti, qua fuerit congregatum, facere teneatur. Et ſimiliter ſtatuit, quòd huiuſmodi Electionis confirmatio pertineat ad Miniſtrum generalem. Et quòd ſi ad Electionē huiuſmodi per formam ſcrutinij procedatur, & votis in diuerſa diuiſis Electiones plures in diſcordia celebrari contingat, illa B quę à maiori parte Capituli numero (nulla zeli, vel meriti collatione, ſeu conſideratione habita) fuerit celebrata, exceptione, ſeu contradictione quacunq; alterius partis non obſtante, per dictum generalem Miniſtrum de cōſilio diſcretorum de Ordine (prius tamen ex officio, prout ſpectat ad ipſum, diligenti examinatione præmiſſa) confirmetur, vel etiā infirmetur, prout eis ſecundum Deum viſum fuerit expedire. Et ſi fuerit infirmata; ad Capitulum prouinciale Electio huiuſmodi C reuertatur. Cæterum ſi Capitulum memoratum die prædicta Miniſtrū eligere prætermittat, extunc Miniſtri prouincialis prouiſio, ad generalem Miniſtrum liberè deuoluatur. fol. 15. tract. 3. Et fol. 16. tract. 2.

8 De Miniſtro Prouinciali. Cōfirmatio.

Cap. Gen. & Prouin.

¶ Aduertendum eſt circa prædicta, quòd celebrans Capitulum, & Diffinitores faciunt confirmationem, tanquam Commiſſarij Miniſtri generalis. Sed tamen tenetur prius facere examinationem, &c. Sicut etiam continetur in c. fin. de D Electione lib. 6. Vide ibi. Et ego neſcio quomodo aliter poſſit fieri iuridicè.

Collector.

E V G E N I V S 4. & Nicolaus 5. ſtatuerunt aliqua pertinentia ad Electiones Abbatiſſarum Ordinis Sāctæ Claræ: ſed quia hæc poſita ſunt ſupra in dictione Abbatiſſa, ideo hic nō ponuntur.

9 De Abbatiſſis.

L E O 10. in Bulla Vnionis, ſtatuit, quòd Electio Generalis Miniſtri totius Ordinis Mino. fieri debeat à ſolis Mini- E ſtris prouincialibus, & Cuſtodibus reformatis, tam Ciſmontanis, quàm Vltramontanis in Capitulo generali dicti Ordinis in feſto Pentecoſtes, in loco, quod Generalis Miniſter, cū Capitulo generali proximè præcedenti duxerit aſsignandū. Ad quod Cap. omnes Miniſtri, & Cuſtodes, ſiue Vocales tàm Ciſmontani, quàm Vltramontani accedere teneantur. Et ne caput ſuis membris deforme appareat, voluit, & ordinauit, quod nullus Frater poſsit eligi in Miniſtrum generalem; niſi

10 De Miniſt. Generali.

vitam diſcat reformatam, & pro reformato à cõmunitate reformatorũ habeatur. In præfata etiam Electione Miniſtri generalis voluit, quòd nullus penitus vocem habeat, niſi reformatus, & pro reformato à Congregatione reformatorum habeatur. B. ſſfo. 29. conceſſ. 93. & 94. A

12 De Generali Miniſtro. ¶ IDEM Leo ordinauit, quòd Miniſter generalis eligatur alternatim de Fratribus Ciſmontanis, & Vltramontanis: qui tantũ per ſex annos durare poſſit. Ita quod ſi Miniſter generalis per ſex annos de Ciſmontanis Fratribus electus fuerit, ſequentibus ſex annis de Vltramontanis Fratribus eligi debeat. Qui modus alternatis vicibus in perpetuũ à Fratribus prædictis obſeruetur. B. ſſfo. 29. conceſſ. 93. & 94. B

12 De Commiſſario generali. ¶ IDEM Leo fecit quandam ordinationem ſuper electione, & inſtitutione Commiſſarij generalis: quæ poſita eſt ſupra in dictione Commiſſarius. §. 1.

CAPVCCINI ANNOTATIO. C

In §. 6. *CIRCA huiuſmodi Prælatorum Electionem, videnda eſt Cõſtit. vnionis 20. & 21. Leon. 10. & Conſt. 131. Pij 5. Paſtoralis officij, &c. Fratribus Minoribus de Obſeruantia directa. In quibus nonnulla, de Miniſtrorum generalium, ac Prouincialium modo in Electione ſeruando præſcribuntur. Et præcipuè in illa Conſt. 20. vnionis, fuit per Leonem ordinatum anno. 1517. vt Miniſter generalis per ſex annos, & Prouinciales per tres tantum in officio durarent. Quibus annis expletis, ipſo facto eſſent ab officio abſoluti, & pro abſolutis ab omnibus Fratribus haberentur (vt dicitur etiam infra in verbo, Miniſter, in fine, & in verbo, officia Ordinis) quæ tamen determinatio, non videtur nunc eſſe in obſeruantia, cùm aliter à ſubſequentibus Summis Pontificibus, ac Ordinis ſtatutis reperiatur eſſe ordinatum.* D

Generalis ac Prouincialium in off. durat.

Quãdo ꝑ abſoluti ab off ſunt iudicandi.

Ac quamuis adhuc in ſuo robore eſſet, non eſſe putandum videtur, vt cum ibi dicitur; Vt illis annis expletis, ipſo facto ab officio ſint abſoluti, quòd ſic præcisè non eſſet intelligendum, quin poſſit per menſem, & per menſes in tali officio prolongari, vel breuiari, ſecundũ quod Capitula Prouincialia, vel Generalia accelerantur, vel protrahuntur; Iuxta conſimilem declarationem factam in ſtatutis Ordinis, circa illam ordinationem Iulij 2. vt omnia officia Ordinis eſſent triẽnalia; quæ refertur à Collectore, infra, in verbo officia Ordinis. §. 2. Tutius tamen iudicarem, vt ſuccedente caſu, antequam ad finem talis triennij deueniretur, E

Cautela obſeruãda

A *tur, Generali nunciaretur, vt quid faciendum eſſet determinaret.*

Et in 131. illa Pij V. anno 1571. ſtatutum fuit, vt Generalis Miniſtri officium, per 8. annos; Ac Miniſtrorum, Procuratorum, & Commiſſariorũ per quatuor ſit. Ipſiq; ſemel functi officio, ad idem eligi nõ poſſent; niſi poſt 16. annos. Poſſit tamen Miniſter Prouincialis, in alia Prouincia eſſe Prouincialis: Nunc tamen inter aliquos Regulares, iuxta Sixti quinti. Idem ſupradictum ſpacium ſex, ac trium annorum obſeruatur. Inter alios verò, aliter, & aliter, iuxta eorum Statuta, & Ordinationes (vt & nos Capuccini obſeruamus) ad quos me remitto. Sed B *quòd explèto illo tempore, ipſo facto habeantur pro abſolutis ab officio, nulla ſit mentio; ex quo tacitè videtur eſſe ſublatum.* Alia determinatio p duratione officij Prælatorum.

A Canonicis Regular. S. Saluatoris, quolibet triennio fieri electiones Prioris generalis, & aliorum Prælatorum Ordin. mandauit Pius 5. & fuit poſtea à Greg. 13. confirmatum in Conſt. ſua 58. Quæ inter religioſorum, anno do. 1579.

Ac ibidem contra Subornãtes, ſtatuit ipſe Pius 5. vt in Electionibus C *omnibus, vel ante eas, per ſex menſes, pro ſe, vel pro alio ſubornauerit, excommunicationis ſententiam ipſo facto incurrat, à qua niſi à Romano Pontifice, pro tempore exiſtente (præterquam in mortis articulo) abſolui non poſſit, ac voce actiua, & paſſiua perpetuò careat ſubornatus, vel alius, pro quo ſubornatio fiet. Qui ſubornantem non detulerit, eandem pœnam incurrere cẽſeatur. Qui autem ad officium obtinendum quorumuis fauorem, extra Religionem procurauerit. Vltra prædictas pœnas, per menſem carceri mancipetur.* Cõtra ſubornãtes. Cõtra procurantes aliquod officium.

Et in Conc. Trid. ſeſſ. 25. c. 6. de regular. ordinatur, in Electione quo- D *rumcunq; Superiorum, omnes eligi debere per vota ſecreta, ita vt, ſingulorum eligentium nomina, nunquam publicentur: Nec in poſterũ liceat Prouinciales, aut Abbates, Priores, aut alios quoſcunq; Titulares, ad effectum Electionis faciendæ conſtituere; Aut voces, & ſuffragia abſentium ſupplere; aliter electio ſit irrita, & Prælati, qui ſic ſe creari permiſerint, deinceps ad omnia officia in Religione obtinenda, inhabiles exiſtant, &c.* Determinatio Cõc. Trid. circa Electiõn.

E *In Regulæ autem noſtræ cap. 8. præſcribuntur perſonæ electrices, ac tempus Electionis Generalis Miniſtri, vt ſcilicet, Prouinciales, & Cuſtodes conueniant in Cap. Pentecoſt. &c. & in ſupradicto Canone Cõc. Trid. ſtatuitur modus obſeruandus.*

Et aduertendum, ꝙ licet in Regu. nulla de Miniſtrorum Prouincialiũ, et Guardianorũ Electione, & inſtitutione, fiat mentio & qu d proinde totum inferiorũ Prælatorum inſtitutionem (ſecundum Hugon & Petrum Ioannem) ipſi Generali Miniſt. & Cap. Gen. reliquiſſet. Attamen

poſtea per Clem.V.fuit facta ſupradicta ordinatio in §.8.

Eligentes aduertāt. Sed debent Electores aduertere (ſi tamen abſq; culpa eſſe velint) digniorē ſemper inter concurrentes, in Prælatum eligere; qui ſcientia moribus, vita, & exēplo, meritò valeat magis prodeſſe, quàm ambitioſè obeſſe gregi, omni poſtpoſito amore, odio, rācor, vel prece. Aliàs licet (vt Doctores aiunt) indignum eligendo, vnum comitterent mortale peccatū; Indubitanter tamen teneāt, ſe omnium peccatorum, ab eo ſic indigno ele- A
Cōc.Trid. cto, in prælatura illa cōmiſſorum, pœnæ participaturos. Quod ſacra Synodus Trid. ſeſſ. 24.c.1. de reform. comprobare videtur, dum omnes habentes aliquo modo ius in electionibus, & promotionibus faciendis, hortando, & monendo ait: Vt in primis meminerint nihil ſe ad Dei gloriā, & populorum ſalutē vtilius poſſe facere, quā ſi bonos Paſtores, & Eccleſiæ gubernādæ idoneos promoueri ſtudeant, eoſq; alienis peccatis cōmunicates mortaliter peccare, niſi quos digniores, & Eccleſiæ magis vtiles ipſi iudicauerint, non quidē precibus, vel humano affectu, aut ambientiū ſuggeſtionibus, ſed eorum exigentibus meritis, præfici diligenter curauerint. B

Prouiſionis Prælatorum modus. Idēq; profectò eſſe iudiciū de prouiſoribus, hoc eſt, de illis, qui per viā prouiſionis, abſq; Electione, faciunt Paſtorem. Cuiuſmodi in noſtro Ordine Capuccinorum ſunt Prouinciales, & Diffinitores, prouidēdo de Guardianis, quia hi propriè nō per electionē, ſed per prouiſionē præficiuntur. Nō.n.ab inferioribus, vt ſint ipſorū Prælati eligūtur, ſed à Superioribus in Guardianos Conuentus, prouidentur. Et ſic de ſimilibus dicendum. C

Qūo non ſufficiat eligere dignum. Et circa id, quòd è ſententia S.Tho.22.q.63.art.2.& cæterorū, quos refert Sotus de Iuſt.& Iur.lib.3.q.6. concl.9.dicentium, elicitur, quòd oportet in foro conſcientiæ, eligere digniorem, & non ſufficit eligere dignum. Videri pōt quid Caiet. dicat in ſumma, verbo, Electio, & in Ientaculo 12.q.4. quem ſequutus eſt Nauar.in cap.Sacerdos §.quod autem de pœnit. d.6. nu.4. Et hæc pro huiuſmodi Electionis materia ſufficiāt. plura etiam alia poteris videre infra, in verbo Generalis Miniſter, & in verbo, Prouincialis, ac in Verbo, Officia Ordinis. D

ELEEMOSINA.

1 Paupertas ALexander.4.declarauit, quòd Fratres Mi.Prędicatores, tàm ab his, quibus prædicant, quàm ab alijs poſſint eleemoſinas petere, ac recipere, fideleſq; poſſe huiuſmodi eleemoſinas eiſdem Fratribus ſalubriter elargiri, non obſtante quacunq; contradictione. Ac etiam declarauit, quòd prædictorum Fratrum mendicitas eſt meritoria. B. fo.25. Et ffo.25. conceſſ.15. E

¶ IDEM

A ¶ IDEM Alexander conceſsit Fratribus Mino.quòd de ma- 2
lè acquiſitis, quorum reſtitutio non debetur certæ perſonæ,
ac de incertis relictis, poſsint recipere Eleemoſinam ab exe- Reſtitutio
quutoribus teſtamentorum.b.fo.25.Et ffo.26.conce.16.

VRBANVS 4.conceſsit Fratribus Carmelitis, vt de vſu- 3
ris,& rapinis,& aliàs malè acquiſitis,ſi perſonę,quibus
horum reſtitutio fieri debeat omnino inueniri,& ſciri nō poſ- Pro Carmelitis.
ſint, necnon de quibuſcunque legatis indiſtinctè ad pios vſus Reſtitutio
B relictis, recipere valeant vſq; ad ſummam centum Marcharū Legata.
argenti.B.ffo.178.conce.419.

CLEMENS 4.conceſsit Fratribus Min.vt in terris excō- 4
municatorum poſsint liberè commorari,& ab eis tunc,
& quando per huiuſmodi terras ipſos tranſire contigerit, ne- Excommunicati.
ceſſaria vitæ depoſcere, ac recipere.B.f.56.Et ff.140.cōc.317.

EVGENIVS 4.conceſsit Generali,& Prouincialibus Fra- 5
trum Min.Obſer.plenam,& liberam facultatem capien Cōtra Fratres Cōuē.
C di,& incarcerandi,ac in carceribus detineri faciendi,necnon
aliàs puniendi, & corrigendi Fratres Conuentuales præfa-
ti Ordinis quæſtuantes,ſeu Eleemoſinas petentes in locis Cō
uentuum,domorum,& eremitoriorum Fratrum prædictorum
Obſer.aut aliqua minus honeſta contra Cōſtitutiones, & De-
clarationes Apoſtolicas,& Statuta, & Cōſuetudines eiuſdem
Ordinis facere præſumentes.b.fo.48.

¶ Dubium videtur,vtrum iſtud iam vacet propter illa,quę Collector.
D dicta ſunt in dictione Concordia,prope finem.

CALIXTVS.3.prohibuit diſtrictè ſub excommunicatio- 6
nis pœna,ne Fratres Min. de Obſeruantia ſub nomine
Fratrum Conuentualium eiuſdem Ordinis, nec Conuentua- Pro Fratribus Obſer. & Conuētualibus.
les ſub nomine Fratrum de Obſeruantia, aut ſub nomine lo-
corum eorumdem, quæſtuare, ſeu Eleemoſinas petere præſu-
mant.B.ffo.90.conce.197.propè finem. Quęſtuare

¶ Similiter videtur dubium,vtrum vacet iſtud,ſicut ſupra- Collector.
poſitum.

E SIXTVS 4. quia intellexit, quòd locorum Ordinarij, eo- 7
rumque Officiales, ſeu Vicarij, & curati, ne ipſi fide-
les,Fratribus Mino.& Prædicatoribus Eleemoſinas erogare Pro Fratribus Mi. & Prædi.
præſumerent,ſuadebant,ac etiam ſub cenſuris inhibebant, &
erogantes excōicatos fore prædicabant,ſeu prædicari facie
bant,aut pronunciare p̄ſumebant; mandauit prædictis Ord.
ac reliquis perſonis ſupra nominatis, & alijs quibuſcūq; per-
ſonis,

ſonis,vt ab huiuſmodi perſuaſionibus,inhibitionibus,& man datis de cætero prorſus, & omnino abſtineant. Ac decreuit, inhibitiones ipſas,& mandata nullius exiſtere firmitatis, & illis contrauenientes cenſuris huiuſmodi minimè ligari. Voluit tamen, quòd ſi perſuadentes,& inhibentes præfati manda to huiuſmodi obtemperare non curauerint, niſi eos pœnituerit,& perſuaſiones,& inhibitiones reuocauerint infra triduũ, poſtquam deſuper requiſiti fuerint, eo ipſi Ordinarij interdi ctum ingreſſus Eccleſiæ,ac ſuſpenſionem à regimine,& administratione ſuarum Eccleſiarum, alij vero inferiores excommunicationis ſententiam incurrant.B.fo.65. Et ffo. 149. conceſſ.365. A B

Excommunicatio.

8 ¶ IDEM Sixtus voluit,quòd Ordinarij, ſeu quicunque alij prohibentes, ne Fratribus Carmelitis Eleemoſinæ fiant, ipſo facto ſint excommunicati.Et quòd contra tales poſſint Recto res Ordinum Mendicantium,& Auditor cameræ Apoſtolicæ, ac Inquiſitores hæreticæ prauitatis, ſicut contra hæreticos procedere.B.fo.99.Et ffo.183.conce.448. C

Ex priuil. Carmelit. Nota. Inqſitores

9 ¶ IDEM Sixtus conceſsit hoc idem Fratribus Auguſtinenſibus in ſuo Mari Magno,vt habetur. ffo. 251. conceſſione.398. Niſi quòd Inquiſitores ſolum poſſunt procedere contra tales.

Pro Augu.

10 ALEXANDER 6.prohibuit ne aliqui Eleemoſinas quærere audeant ſub nomine Fratrum de obſeruantia Ordinis Mino. præſertim Fratres Conuentuales eiuſdem Ordinis,ac præcipuæ infra terminos domorum Fratrum prædictorum obſeruantium. Et commiſit vniuerſis Eccleſiarum Prælatis,vt cum pro parte huiuſmodi Fratrum obſeruantiæ fuerint requiſiti,inhibeant publicè ſupradicta,ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna,ac contradictores quoſlibet,& rebelles per cenſuras Eccleſiaſticas, & alia iuris remedia compeſcant.B.ffo.151.conce.370. D

Quęſtuare Cõuentuales.

Excommunicatio.

11 IVLIVS 2. declarauit, quòd verba in Priuilegijs Fratrum Mino.contenta,ſcilicet,quòd viſitantes ſuas Eccleſias,& manus porrigentes adiutrices,indulgentias eis conceſſas cõ ſequantur,etiam ad facientes eis Eleemoſinas de pane,& alijs pro eorum victu,& veſtitu, ac domorum ſuarum reparatione neceſſarijs referantur.B.fo.43.Et ffo.126.conc.281. E

Indulg.

12 ¶ IDEM Iulius informatus,quòd in aliquibus partibus Fratres Mino.Conuentuales,& alij Mendicantes inferebant graua-

A uamina circa petitionem Eleemoſinarum Fratribus Min. ob-
ſeruan.conceſsit huiuſmodi Fratribus obſeruan. vt Eleemoſi-
nas à temporibus,& locis conſuetis petere,& recipere, iuxta
quod eiſdem ex Regula, & Conſtitutionibus Apoſtolicis per-
mittitur,prædictorum Conuentualium,& aliornm Mendican
tium Ordinum Fratrum aduentu,& præuentu minimè expe-
ctatis,liberè,& licitè valeant. Ac Conuentualibus prædictis,
& alijs Mendicantibus Fratribus ſub pœna excommunicatio Excommunicatio.
B nis ipſo facto incurrēda præcepit,ne præfatos Obſer. Fratres
per ſe,vel alium,ſeu alios;directè,vel indirectè,publicè,vel oc
cultè circa prædicta impedire,ſeu moleſtare præſumant. B.
ſſo.14.conce.51.

LEO 10.quia fuit informatus, quòd in aliquibus partibus 13
aliquæ perſonæ Eccleſiaſticæ,præſertim Curati,ſeu pre-
sbyteri parochiales,non permittebant FratresMinores Elee Prohibitio.
moſinas petere ſine eorum licentia,& Diœceſanorum,vel eo-
C rum Vicariorum litteris,& inſuper,quòd Eleemoſinarum hu-
iuſmodi Mendicatarum medietatem ſibi vendicare volebāt, Cenſuræ.
diſtrictè præcipiendo mandauit omnibus Eccleſiarum Præla
tis ſub grauibus cenſuris, vt ab huiuſmodi grauaminibus, &
moleſtijs abſtinerent, & vt quoties pro parte Fratrum dicti
Ordinis requiſiti fuerint,omnes,& ſingulos parochialium Ec
cleſiarum Rectores,ſeu Vicarios, ad deſiſtendum à prædictis
moleſtijs,& grauaminibus,ſub pœnis, & cenſuris moneant,&
D præcipiant, ac contra inobedientes vſque ad inuocationem
brachij ſecularis procedant. B.ſſo.47. conce.142.

¶ IDEM Leo conceſsit,quòd Miniſtri Generales,& Prouin 14
ciales poſsint legata,& Eleemoſinas obuenientes loco abun- Legata.
dantiori,conuertere,& transferre,& applicare alteri loco in-
digentiori,iuxta ipſorum Prælatorum diſcretionem, dummo
do fieri poſsit ſine ſcandalo.o.Non eſt aliàs impreſſa huiuſmo
di Conceſsio.

E ¶ IDEM Leo conceſsit qualiter Eleemoſinæ factæ ad vnum 15
vſum poſsint commutari in alium vſum, prout poſitum eſt ſu-
pra in dictione Commutare. §. 2.

¶ IDEM Leo fecit circa huiuſmodi materiam quandã Con 16
ceſsionem valdè relaxatiuam, & deſtructiuam Obſeruantiæ
paupertatis,prout habetur ſupra in dictione Commutare. §.
3. Vide ibi vna cum additione,quæ ſequitur ibidem.

¶ Circa huiuſmodi materiam Eleemoſinar1 facta ſunt non- Collector.

nulla

nulla ſtatuta Generalia in Capitulo Generali in Conuentu Montis Lucij celebrato, prout ſequitur. A

Statutum Generale. ¶ Declaratur, quòd procurare ſatisfactionem fiendam pro re empta Fratribus neceſſaria, non eſt contra puritatem Regulæ, ita tñ quòd Fratres nec per ſe, nec per interpoſitam ꝑſonam intromittant ſe de pecunia. Non tamen licet Fratribus indifferenter, & indeterminatè tales procurationes Eleemoſinarum pecuniariarũ facere, nec per nũcium à ſe poſitum ducere, ſed dans, faciat per ſe, vel per nuncium ab ipſo deputatum. Recipere autẽ granum, vel alia huiuſmodi pro acquiſitione, ſeu commutatione in aliquam rem neceſſariam, non licet Fratribus. Verumtamen, vbi Fratres aliter non poſſunt prouideri in ſuis neceſsitatibus, talia poſſunt recipi per amicos ſpirituales de conſenſu dantium, & de licentia, ſeu diſpenſatione Prouincialis, aut Cuſtodis. fo. 223. tractatu. 3. Et ffo. 240. tractatu. 2. B

Alterũ ſtatutum Generale. ¶ Inhibetur, ne aliquis Frater procuret alicuius libri vſum, aut alicuius rei, remanentis apud parentes, vel amicos proprietatẽ, ſub pœna priuationis illius cum punitione condigna. fo. 223. tractatu. 3. Et ffo. 241. tractatu. 2. C

Aliud ſtatutum Generale. ¶ In hoc Capitulo Ordinatum eſt, quòd nullus Frater faciat ſibi ſcribi libros extra, vel intra Cõuentum, maximè per ſeculares perſonas, nec procuret partiales Eleemoſinas ſibi, ſub ſpe licentiæ habendæ poſtea à Prouinciali. ffo. 241. tractatu. 2.

Collector. ¶ De Indulgentijs, quas conſequuntur, vel conſequi poſſunt dantes Eleemoſinas Fratribus Minoribus, aut eorum Eccleſijs, ac domibus, reperietur infra, dictione Indulgentiæ quoad ſeculares in capitulo. 4. ſcilicet, Indulgentiæ conceſſæ exhibentibus opera pietatis Fratribus. D

ANNOTATIO CORDVBAE.

QVOAD §. 4. vide in eodem Compẽdio ſupra tit. Bona. §. 4. aliam Conceſsionem Clementis 4. quoad bona Ordinem intrãtium, & §. 13. ibidem aliam Conceſsionem Leonis, quoad bona Obſeruantium noſtrorum, & ad noſtram Obſeruantiam redeuntium. E

Quoad §. 9. notandum, quòd Bonif. 9. ffff. 118. Fratribus Prædicatoribus Conceſsit idem, & inſuper prohibuit omnibus vtriuſque ſexus aſſerere,

re,

A *re, ipſos Religioſos non eſſe in Statu perfectionis, &c. & non eſſe licitum ipſis de Eleemoſinis viuere, quòdq; quaſtuantes nomine ipſorum falsò, tanquàm falſarij capiantur ab Ordinarijs, & condemnētur, & ſimiliter prohibuit, quòd nullus illis prohibeat in ſuis Eccleſijs celebrare, & oblationes in miſſis, vel alijs ad altaria ipſorum prouenientes recipere, & conuertere in ſuos vſus iuxta morem ſui Ordinis, & ipſo facto ſunt excommunicati omnes contra facientes; non abſoluendi, niſi Sedi Apoſt. perſonaliter ſe præſentent.*

B *Quoad.§.16.notan.quòd Clem.7.fecit quandam Conceſsionem Ordini Sancti Ioannis Hieroſolimitani, quæ habetur in Compen. tit. Diſpenſatio §.30 ibi videatur.*

¶ EPISCOPI.

¶ *Diſtinctio attinentium ad Epiſcopos.*

C DE multis attinentibus ad Epiſcopos, in diuerſis huius Compendij dictionibus continetur. Nam de exēptione ab ipſorum iuriſdictione habetur in dictione Exemptio.§.1.3.& 5.

¶ Et de præſentatione Confeſſorum eis fienda per Prælatos Ordinis, dictum eſt ſupra in dictione Abſolutio quoad ſeculares, ideſt, in multis.§.

¶ De impoſitione primi lapidis, & conſecratione, ſeu be-
D nedictione Eccleſiarum, & Altarium Ordinis, qualiter per Epiſcopos fieri debeat, habetur etiam ſupra in dictionibus Benedicere, & Eccleſiæ Fratrum, & Aedificare.

GREGORIVS 9. conceſſit Fratribus Minoribus antequam eſſent exempti à iuriſdictione Ordinariorū, quòd Archiepiſcopi, & Epiſcopi in eorum diœceſibus poſſent eiſdem Fratribus, ibidem conſtitutis abſolutione, vel diſpenſatione indigentibus, abſolutionis, & diſpēſationis beneficium
E impendere, niſi adeo grauis, & enormis eſſet exceſſus, quòd deſuper meritò eſſet Sedes Apoſtolica conſulenda. B. fo.116. 1 Abſolutio Diſpenſatio.

¶ Huiuſmodi Conceſſio iam de nihilo ſeruit, quia poſt ipſam fuit data Fratribus prædictis copioſiſſima exemptio, vt patebit infra in dictione Exemptio. Collector.

ALEXANDER 4. præcepit in virtute Sanctæ Obedientiæ Fratribus promotis, vel promouendis ad dignitates Epiſcopales, vel alias. vt libros, & alia, quæ ipſos promotio nis 2 Bona Ordinis.

nis ſuæ tẽpore habuiſſe, ſeu habere conſtiterit (ſubmota qualibet dilatione) reſignent Generali, vel Prouincialibus Miniſtris, niſi forſan prædicti Prælati Ordinis vſum huiuſmodi rerum illis ad tempus conceſſerint de gratia ſpeciali.b.fo.24.Et ffo.24.conce.12. A

3 ¶ IDEM Alexãder inhibuit, vt nulli Fratres Ordinis Min. ſi eos in Epiſcopos eligi, aut poſtulari cõtigerit, electioni, ſeu poſtulationi de ſe factæ audeant conſentire, nec aliquis Archiepiſcopus, ſeu quicunque alius Prælatus, vel Legatus Sedis Apoſtolicæ, niſi fuerit Cardinalis, dictos Fratres (niſi de licentia, & aſſenſu Generalis, & Prouincialium Miniſtrorum, aut Sedis Apoſtolicæ ſpeciali mandato) ad Epiſcopatum, vel alias dignitates aſſumere, vel ordinare præſumant. Et decreuit irritum, & inane quidquid ſecus à quoquam cõtigerit attentari.b.fo.23.Et ffo.25.conce.13. B

Electio.

ANNOTATIO CORDVBAE. C

QVOAD §.1.vbi ponitur Conceſſio Greg.9. vide ſupra in hijs Annotationibus, tit. Abſolutio ordinar. quoad Fratres. §. 1. quoquomodo nunc iſta Conceſſio poteſt valere nobis. Quoad §.2.& 3. latius videatur in Compend. tit. Exemptio, & tit. Exempti Fratres, ſecundùm ſubiectam materiam.

¶EVCHARISTIA. D

Collector.

CIRCA Euchariſtiæ perceptionem, & adminiſtrationem multæ Cõceſsiones factæ reperiuntur, tàm pro Fratribus, quàm pro ſecularibus, quæ poſitæ ſunt ſupra in dictione Communicare. Et vltra illas, addun tur hic aliqua, quæ ſequuntur.

1 CONCILIVM Bracharenſe ſtatuit, vt cùm ſacerdos ad ſolẽnia miſſarum accedit, aut per ſe Deo ſacrificium oblaturus, aut Sacramentum corporis, & ſanguinis Domini noſtri Ieſu Chriſti ſumpturus, non aliter quàm Orario, ideſt, ſtola vtroq; humero circumſeptus, ſicut tempore ordinationis ſuæ dignoſcitur conſecratus, ita vt de vno eodemq; orario ceruicem pariter, & vtrumque humerum præmens, ſignũ in ſuo paret pectore Crucis. Si quis autem aliter egerit, excõmunicationi debitè ſubiaceat. Habetur.23.diſtin.c.Eccleſiaſtica. E

Celebrare

Cõicare.

Excommunicatio.

A ſtica. *Hoc autem procedere ait Archidiaconus in hoc capit. poſt admonitionem ei factam, & non ante.*

¶ Præfatum decretum in aliquibus Prouincijs non habetur in vſu, quoad Sacerdotes communicantes tempore infirmitatis, vel ſanitatis; nihilominus tamen videtur eſſe obligatoriũ, quia ferè in omnibus Chriſtianitatis partibus, à Regularibus, & Secularibus Sacerdotibus, vt plurimum, obſeruatur à doctis, ſeu inſtructis in iure Canonico. Collector.

B CLEMENS. 7. conceſsit, quòd Moniales, ſeu Religioſæ ſub obedientia Miniſtri Generalis Fratrum Mino. exiſtentes, poſsint in Eccleſia interiori in loco decenti habere Euchariſtiam, ſicut habent in exteriori. O. 2 Moniales.

¶ EXACTIONES.

C ALEXANDER. 4. ſtatuit, vt imponẽtes Fratribus Minoribus angarias, vel alias impoſitiones, ſeu exactiones, aut alia ſimilia ſint ipſo facto Excommunicati. Et quòd ſi contumaces fuerint, non deſiſtẽdo ab huiuſmodi, à ſolo Papa valeant abſolui. b. ffo. 260. conceſsione. 656. 1 Excommunicatio. Vide infra in Verbo Exemptio in Addit. Capuccini

¶ Multi alij Summi Pontifices exemerunt Fratres præfatos, ac Moniales S. Claræ, & Fratres Ordinis Prædicatorum, necnon, & alios Fratres Mendicantes ab omnibus exactionibus, prout habetur infra in dictione Exemptio, in multis. §. Collector.

D EVGENIVS 4. declarauit, quòd quando Ciues pro bono communitatis imponunt gabellas nouas, aut veteres augmentant, non ſunt excommunicati. o. fffo. 102. conceſsione. 414. 2 Excommunicatio.

¶ IDEM Eugenius declarauit, quòd pœnæ appoſitæ in Capitulo Quamquam. de cenſibus. lib. 6. ſcilicet, Excommunicatio, & Interdictum, circa exigentes pedagia, & guidagia, & ſimilia non habent locum, quia ſibi fuit ablata Bononia, & tamen non interdixit. o. fffo. 102. Conc. 415. 3 Excommunicatio. Interdictũ

E ¶ IDEM Eugenius fecit aliam conceſsionem, pertinentem ad huiuſmodi materiam exactionum, quæ poſita eſt ſupra in dictione, Abſolutio quoad ſeculares. 2. in. §. 4.

¶EXCOMMVNICATIO.

¶ *Diſtinctio materiæ excommunicationum.*

Collector.

CONSIDERARE oportet, quòd in Priuilegijs Fratrum Minorum, & aliorum Mendicantium reperiũtur multa, & diuerſa ad materiam pertinentia Excommunicationis. A

Excommunicationes attinentes ad Fratres

¶ Et primò ſunt quædam, vbi eiſdem Fratribus imponitur ſententia Excommunicationis. Iſtud autem eſt multipliciter, ſeu propter varias cauſas. B

¶ Nam aliquæ Excommunicationes inueniuntur eis inflictę ratione receptionis nouitiorum ad habitum, vel profesſionem. Et de hoc habetur in dictione Nouitij. §.3. & 4. & 9.

¶ Aliæ vero Excõmunicationes tangunt eoſdem Fratres, quando recedunt ſine licentia ab huiuſmodi Ordinibus, aut quãdo poſtquam ſunt licentiati, vel eiecti faciunt aliqua, quæ ſunt eis prohibita, vt continetur in dictione Apoſtatæ, in multis. §. in dictione Eijcerr ab Ordine. C

¶ Aliæ etiam Excommunicationes concernunt illos, qui præfatos Fratres Apoſtatas recipiunt, aut illis fauent, prout habetur in dictione Recipere Fratres, & in dictione Apoſtatæ.

¶ Quamplures autem Excommunicationes ſunt impoſitæ contra Fratres propter varias cauſas, quæ ponuntur infra prope finem. D

De abſolutione excommunicationum ſupraſcriptarum.

¶ Item qualiter præfati Fratres, tàm profesſi, quàm Nouitij, & etiam Apoſtatæ posſint abſolui ab Excommunicationibus, in quibus inciderunt, habetur latè in dictione Abſolutio quoad Fratres, in multis. §. vbi in margine poſita eſt hæc dictio Excommunicatio.

Excommunicationes pertinẽtes ad ſeculares.

¶ Secundò principaliter in præfatis Priuilegijs inuenitur, qualiter perſonæ ſeculares occaſione prædictorum Fratrum, aut Monialium, quæ eorum curæ ſunt commiſſæ, ſeu Eccleſiarum, & Monaſteriorum ſuorum, incurrere poſſunt multas Excommunicationes. Et iſtæ ſubdiſtinguntur. E

¶ Nam, quædam Generaliter ſunt promulgatæ contra violatores Priuilegiorum prædictorum Fratrum, prout habetur in dictione, Priuilegia. §. 12. & 22.

A ¶ Aliæ tangunt illos, qui aliquam violentiam inferunt Eccleſijs, aut domibus, ſeu rebus, vel perſonis prædictorum Fratrum, & hæc habentur in dictione Eccleſiæ Fratrum §. 3. & in dictione Eleemoſinæ. §. 6. & 7. & 10. & 13. & in dictione Exemptio §. 9. & 23.

¶ Aliæ verò Excommunicationes reſpiciunt illos, qui contra ſtigmata Beati Franciſci aliquid dicere præſumpſerint, aut qui auſi fuerint depingere Sanctam Catherinam de Senis
B cum ſtigmatibus, & hæc habentur in dictione Stigmata. §. 8. & 9. ac 10.

¶ Aliæ autem Excommunicationes ſpectant ad ingredientes Monaſteria Sanctæ Claræ contra tenorem ſuæ regulæ, aut indultorum Apoſtolicorum, prout continetur in dictione Ingredi Monaſteria Monialium. §. 2. & 15.

¶ Nonnullæ aliæ Excommunicationes continentur ſub varijs dictionibus huius Compendij, quas longum foret hic referre, reperientur tamen ſignatæ in marginibus foliorum cũ
C hac dictione Excommunicatio.

¶ Qualitèr autem perſonæ ſeculares valeant abſolui à præfatis Fratribus ab Excommunicationibus ſupradictis, habetur ſupra in dictione Abſolutio quoad ſeculares, in omnibus. §. vbi poſita eſt hæc dictio Excommunicatio. *De abſolutione Excõmunicatio num prędictarum.*

¶ Inſuper quoad euitationem Excommunicatorum, quomodo Fratres ſe debeant habere, reperietur infra. §. 1. & 2. & 4. ac. 6.

D GREGORIVS 9. conceſſit Fratribus Minoribus euntibus ad partes infidelium, ſeu ibidem exiſtentibus, vt in terris illis ſit eis licitum communicare cum Excommunicatis in ijs, quæ ad ſalutem pertinent animarum. b. fo. 20. Et ffo. 22. conceſſ. 3. 1 *Infideles.*

¶ Aduerte, quòd iſtud modo eſt ius commune. *Collector.*

CLEMENS 4. conceſſit Fratribus Minoribus, vt in terris Excommunicatorum liberè commorari poſſint, &
E ab eis tunc, & quando per eorum terras ipſos tranſire contigerit, neceſſaria vitæ depoſcere, ac recipere. B. fo. 56. Et ffo. 140. conce. 317. 2 *Pro terris Excommunicatorũ.*

¶ IDEM Clemens conceſſit Fratribus Mino. ne ab aliquo Legato, niſi de latere Sedis Apoſtolicæ miſſo, vel de Legato, aut Subdelegato, auctoritate litterarum Sedis prædictæ, poſſint Excommunicari, ſuſpendi, vel interdicti, niſi litteræ ipſæ 3 *Exemptio*

plenam, & expreſſam de Ordinæ præfato, & indulto huiuſmodi facerent mentionem.b.fo.29. Et ffo. 29.Conceſsione.25.Et B ſffo.3.conce.1. A

4 De euitatione Excõmunicatorum. Nota. Interdictũ

EVGENIVS 4.conceſsit Fratribus Minoribus Obſeruantibus,quòd non teneātur euitare Excommũnicatos,niſi nominatim ſint à Iudice denunciati, & euitentur à clero, & populo. Et ſic,quòd non teneantur Fratres euitare dictos Excommunicatos, niſi quando in communi euitantur. Et quòd idem ſit de interdicto, & de obſeruatione cuiuſlibet cenſuræ Eccleſiaſticæ.o.fo.61. Et ffo.64. Conceſsione. 75. Et ſffo. 95. conceſſ. 312. B

5 ¶ IDEM Eugenius fecit alias conceſsiones,pertinentes ad materiam Excommunicationis, quæ poſitæ ſunt in dictione Exactiones.§.2.& 3.

6 Indulgentia.

¶ IDEM Eugenius conceſsit, quòd ſi tempore noſtro contigerit (quòd abſit) ſciſma,poſsint Fratres Minores participare cum ſciſmaticis, nec teneantur Fratres recedere à locis ſuis. Et quòd toties quoties dixerint orationem Deus omnium fidelium,&c.pro vero Papa, habeant centum dies indulgentiæ. o.ſffo.101.conce.402. C

7 Prælati Fratrum.

LEO 10.conceſsit, quòd Prælati Ordinis Min. Regularis Obſeruantiæ, cum aliquem Fratrem propter apoſtaſiã, vel aliam cauſam Excommunicant in Capitolo Fratrum, aut in communitate, non teneantur proferre ſententiam in ſcriptis,prout in iure ſub pœna ſuſpenſionis præcipitur proferentibus.o.ſffo.93.conce.291. D

8 Prohibitio pro Fratribus Mino. Obſer. & Conuētualibus.

¶ IDEM Leo præcepit firmiter,& mandauit ſub pœna Excommunicationis latæ ſententiæ ipſo facto incurrenda,a qua nullus præterquam in mortis articulo, niſi à Summo Pontifice,aut Sede Apoſtolica poſſit abſolui,ne aliquis Frater Ordinis Sancti Franciſci appellet alium Fratrem eiuſdem Ordinis maliciosè,& irriſoriè,ſeu improperiosè Priuilegiatum, Collectanum,Bulliſtam,amadeitam, Clarenum, de Euangelio, ſeu de Capucio,Bigotum,aut alio quouis nomine, etiam de nouo reperto,ſeu alio quouis irriſorio, ſeu improperioſo nomine, aut quòd pro improperioſo à patientibus habeatur. Nec non omnibus tàm Clericis,quàm Laicis,ne Fratres huiuſmodi,aut eorum fautores præfatis nominibus irriſoriè, ſeu maliciosè appellent, ſed omnes Fratres ipſius Ordinis, Fratres Minores, E

A res,ſeu Sancti Franciſci à ſeipſis, & omnibus alijs nominentur. B.ffo.30.conceſſ.99. Collector.

VLTRA prędicta,quæ continentur in Priuilegijs Fratrũ Mendicant. circa Excõicationes,oportet nonnulla notabilia hic apponere,vt Fratres prædicti ſint plenius informati de huiuſmodi materia,in qua eximium periculũ verti ſolet.

PRIMVM ſcire expedit, Excommunicationes contentas in proceſſu Annali,ſeu in Bulla, quæ appellatur in cœna B Domini, ne quis de illis abſoluere ex ignorantia præſumat. Et quia præfatæ Excommunicationes à diuerſis Summis Pontificibus diuerſimodè promulgatæ,& numeratæ reperiuntur, & à poſterioribus latius poſitæ ſunt,ideo illas hic ponere curaui,prout in prædicto proceſſu per Leonem decimum facto, ſub forma,& Ordine ſequenti exiſtunt.b.ffo.138. Primũ notabile circa Excommunicationes.

Verùm, quia modo plura alia reperiuntur addita, Ideo loco Bullæ Leonis, ponam Bullam Cœnæ Six. 5. anno D. 1586. publicatam.

C *EXCOMMVNICATIONES, QVAE IN Bulla Cœnæ Domini Sixti V. habentur.*

PRIMÒ Excommunicantur omnes Hæretici cuiuſcunque ſectæ, eorumque fautores, legentes eorum libros,retinentes, imprimentes, ſeu quomodolibet defendentes,& omnes ſchiſmatici.

2. Excommunicantur omnes, à Rom. Pont. ad futurum Cõ D cilium appellantes.

3. Excom. Piratæ,eorumq; receptatores, & fautores.

4. Excom. omnes ij, qui ſurripiunt bona Chriſtianorum naufragantium,licet talia bona in littore inueniantur.

5. Excommunicantur imponentes noua pedagia, ſeu Gabellas,vel augentes,ſeu imponi,aut augeri prohibita exigũt.

6. Excom. falſificantes litteras Apoſtolicas, aut ſupplicationes ſignatas à quocunque auctoritatem habente..

E 7. Excom. deferentes arma, & alia vſui bellico idonea ad turcas,vel ad alios inimicos nomini Chriſtiano.

8. Excom. Qui impediunt, & inuadunt portantes victualia,& alia neceſſaria in Vrbem Romæ.

9. Excom. Qui ſua, aut aliorum opera, lædunt, venientes ad Sedem Apoſtolicam, vel ab ea recedentes.

10. Excom.qui leſerint Romipetas, ac peregrinos ad Vrbem accedentes, & in ea morantes, & ab ipſa recedentes; &

qui dant auxilium,conſilium, & fauorem. A

11. Excommunicat. Qui nocuerint S. R. E. Cardinalibus, & alijs Prælatis, eoſque ab eorum Diœceſi eiecerint eorumque fautores.

12. Excommunicat. Qui lædunt,& fauent lædentibus eos, qui ad Romanam Curiam in negocijs ſuis recurrunt, vel per ſe,vel per alios.

13. Excommunicat. Qui appellant à grauamine,vel futura exequutione litterarum Apoſtolicarum ad Laicam poteſtatem. B

14. Excom. Quicunq; exequutionem litterarum Apoſtolicarum, aut aliarum expeditionum impediunt, & ad gratias impetrandas accedentes prohibent.

15. Excom. Iudices ſeculares,qui trahunt ad ſua tribunalia perſonas Eccleſiaſticas,quiq; tollunt, aut perturbant Eccleſiaſticam libertatem.

16. Excom Qui impediunt Prælatos,omneſque alios Iudices Eccleſiaſticos, Ordinarios, in ſua iuriſdictione vtantur quique illorum,& delegatorum iudicia eludentes ad Cancellarias recurrunt. C

17. Vſurpantes Sedis Apoſtolicæ, & quarumcunq; Eccleſiarum iuriſdictionis,vel fructus etiam ſequeſtrantis.

18. Excom. Imponentis Decimas, & alia onera perſonis Eccleſiaſticis,Eccleſijs,Monaſterijs,aut eorum fructibus.

19. Excom.Iudices Seculares,qui ſe interponunt in cauſis Capitalibus,ſeu Criminalibus cõtra Eccleſiaſticas perſonas. D

20. Excom.occupantes bona, aut Terras Eccleſiæ Romanæ,& in illis ſupremam iuriſdictionem vſurpantes.

Abſolutio ſoli Pôtif. reſeruatur

Cæterum à prædictis ſententijs nullus per alium,quàm per Romanum Pontificem,niſi in mortis articulo cõſtitutus, nec etiam tunc niſi de ſtando Eccleſiæ mandatis, & ſatisfaciendo cautione præſtita, abſolui poſſit, etiam prætextu quarumuis facultatum,& indultorum quibuſcunq; perſonis Eccleſiaſticis ſecularibus,& quorumuis Ordinum, etiam Mendicantiũ, ac militiarum regularibus,etiam Epiſcopali, vel alia maiori dignitate præditis,ipſiſq; Ordinibus, & eorum Monaſterijs, Conuentibus,& Domibus,ac Capitulis,Collegijs, Confraternitatibus,Congregationibus, Hoſpitalibus, & locis pijs, nec non Laicis,& Imperiali,Regali,& alia mũdana Excellẽtia fulgẽtibus ꝑ nos, & dictã Sedẽ,ac cuiuſuis Cõcilij decreta Verbo E

litte-

A literis, aut alia quacunque Scriptura in genere, & in ſpecie conceſſorum,& innouatorum,ac concedendorum,& innouan dorum, niſi in eis, etiam caſus præſentibus literis expreſſi, comprehendantur,&c.

Quod ſi fortè aliqui contra tenorem præſentium,tali excõmunicatione,& anathemate laqueatis,vel eorum alicui abſolutionis beneficium impendere de facto præſumpſerint, eos Excommunicationis ſententia innodamus, grauius contra B eos ſpiritualiter, & temporaliter, prout expedire nouerimus proceſſuri.

¶ Quia (vt ſupra diximus) diuerſi Summi Pontifices præcedentes ſub diuerſis formis fecerũt ſupradictum proceſſum, ſeu Bullam cœnæ Domini,& ſimiliter credendum eſt,quòd facient ſucceſſores eorum,ideo oportet ſemper inquirere quolibet anno, vtrum aliquid fuerit innouatum per Pontificem tunc Præſidentem. Nam aliàs fortè ex ignorantia iuris (quæ C neminem excuſat) mitterent falcem in meſſem alienam, ſeu abſoluerent à quibus non poſſent,& ſic inciderent in Excommunicationem Papalem,& pœnas ſupraſcriptas. Collector. Nota.

ALTERVM ſciendum quoad prædictam materiam Excommunicationis eſt,quòd Sixtus 4. in extrauaganti, quæ incipit;Et ſi Dominici gregis, poſuit multos alios caſus à quibus etiam nequeunt Fratres abſoluere, quorum tamen aliqui ſunt de contentis in Bulla Cœnæ Domini,& ſunt ſequẽ D tes, videlicet. Offenſa Eccleſiaſticæ libertatis; Violatio interdicti à Sede Apoſtolica Crimen hæreſis poſtquàm de eo fuerint ſentẽtialiter condẽnati, declarati, ſeu publicè diffamati. Conſpiratio in Romani Pontificis perſonam,aut eius ſtatum, vel dictæ ſedis. Mutilatio membrorum, aut cuiuſcunq; in ſacris conſtituti occiſio. Offenſa perſonalis in Epiſcopum, ſeu alium Prælatum. Inuaſio Romipetarum, ſeu quorumcunq; ad Romanam Curiam venientium. Prohibitio deuolutionis cauE ſarum ad dictam curiam. Inuaſio, occupatio, deprædatio, aut deuaſtatio terrarum Romanæ Eccleſiæ mediatè, vel immediatè ſubiectarum. Delatio armorum,& aliorum prohibitorũ ad partes infidelium. Impoſitio nouorum onerum realium, vel perſonalium Eccleſijs, vel Eccleſiaſticis perſonis. Demũ ſimoniæ ſuper Ordinibus, vel beneficijs aſſequendis, in dicta curia, vel extra eam quomodolibet contractæ. Secundum notabile circa Excõmunicationes.

¶ Aduertendum eſt,quòd præfata Bulla Sixti ſolum habet Collector.

 locum.

locum in conceſſionibus ab ipſo factis, non autem in alijs, A
prout ex ipſa Bulla clarè colligitur. Et ſic quidam famoſus
Doctor vniuerſitatis Salmantinæ declarauit. Itaq; de caſibus
in ea contentis non eſt curandum, niſi tantum, de illis qui in
dicto proceſſu cœnæ Domini continentur, excepto quòd per
aliquod confeſsionale Sixti, nullus poſſet ab aliquo prædictorum abſolui.

Tertiū notabile circa Excommunicationes.

ALIVD inſuper notandum eſt, quòd in caſibus inferius
Annotatis incurrunt Excommunicationis ſententiam B
Fratres prædicti. Et ideo vt ab illis ſe abſtineant, ponuntur
hic ſuccintè. Qui autem illas plenius voluerit intelligere, videat originalia, vel ad minus ſummiſtas.

Collector.

SEQVVNTVR Excommunicationum ſententiæ, quæ in
iure Canonico reperiuntur contra Religioſos, præſertim
Ordinum Mendicantium ſpecialiter latæ.

1 Ex iure cōmuni. Studium.

HONORIVS 3. protulit Excommunicationis ſententiā C
in Religioſos, de clauſtris ad audiendum leges, vel phyſicam exeuntes, & infra duos menſes ad clauſtrum non redeūtes. Quam ſententiam, vel pœnam voluit ipſo facto incurrere.
Ac diſtrictè præcepit tā à Diœceſanis, & Capitulis ipſorum,
quàm à cæteris Epiſcopis in quorum diœceſibus huiuſmodi
ſtudent, tales Excommunicati publicè nuntientur. Habetur
in c. Super ſpecula, extra Ne Clerici, vel Monachi. D

2 Ex iure cōmuni. Habitus. Studium.

BONIFACIVS 8. vt periculoſa Religioſis vagandi materia ſubtrahatur diſtrictius inhibuit, ne de cætero aliquis
quamcunq; Religionem tacitè, vel expreſsè profeſſus, in ſcholis, vel alibi temerè habitum Religionis ſuæ dimittat. Nec accedat ad quæuis ſtudia litterarum, niſi à ſuo Prælato cum conſilio ſui Conuentus, vel maioris partis eiuſdem ſibi eundi ad
ſtudia licentia primitus ſit conceſſa. Si quis autem horum temerarius violator extiterit Excommunicationis ſententiam E
voluit incurrere ipſo facto. Doctores quoque, ſiue Magiſtros,
qui Religioſos, habitu ſuo dimiſſo, leges, vel phyſicam audientes, ſcienter docere, aut in ſcholis ſuis præſumpſerint retinere, ſimili eo ipſo ſunt ſententia innodati. Habetur in. c. Vt periculoſa. Ne clerici vel Monachi. lib. 6.

CLE-

A CLEMENS 5. in Concilio Vienenſi protulit ſententiam Excommunicationis contra Religioſos ſimplices, ſeu ſubditos non habentes aliquam adminiſtrationem, vel beneficium, qui Decimas Eccleſijs debitas vſurpare præſumunt, niſi poſt requiſitionem deſiſtant á præmiſsis infra menſem, & damnificatis Eccleſijs emendam infra duos menſes faciant, prout latius poſitum eſt ſupra in dictione Decimæ. 3 Ex iure cõmuni. Decimæ.

¶ IDEM Clemens temerarios violatores illius conſtitutionis, quæ Religioſis, & Clericis ſecularibus prohibet, ne B aliquos ad vouendum, vel fide interpoſita, ſeu aliâs promittendum inducunt, vt ſepulturas apud eorum Eccleſias eligãt, vel iam electam vlterius non mutent, ſententiam Excommunicationis (pœna in dicta conſtitutione contenta in ſuo perdurante robore) incurrere voluit ipſo facto, ab alio quàm á Sede Apoſtolica (præterquàm in mortis articulo) nullatenus abſoluendos, nullis Priuilegijs, aut ſtatutis cuiuſcunque tenoris exiſtant, in contrarium ſuper his valituris. Habetur in C Clementina Cupiẽtes. de pœnis. 4 Ex iure cõmuni. Sepultura.

¶ Conſtitutio, de qua hic fit mentio eſt Bonifacij. 8. quæ ponitur in dictione Sepultura. §. 6.

¶ IDEM Clemens prohibuit, ne Monachi, aut Regulares Canonici adminiſtrationem aliquam non habentes, ad curiam Principum, abſque ſpeciali Prælatorum ſuorum licentia ſe conferant. Quod ſi, vt damnum aliquod inferant ſuis D Prælatis, aut Monaſterio, ſe conferre præſumpſerint Excommunicationis ſententiam eos incurrere voluit ipſo facto. Habetur in Clementina Ne in agro. de Statu Monachorum. 5 Ex iure cõmuni.

¶ IDEM Clemens, Monachos infra ſepta Monaſterij ſine licentia Abbatum ſuorum arma tenentes Excommunicationis ſententiæ ipſo facto decreuit ſubiacere. Habetur in Clementina Ne in agro. §. præfatæ. De Statu Monachorum. 6 Ex iure cõmuni. Arma.

E ¶ IDEM Clemens ſtatuit, quòd Religioſi, qui Clericis, aut Laicis Sacramentum vnctionis extremæ, vel Euchariſtiæ miniſtrare, vel Matrimonium ſolennizare, non habita ſuper his Parochialis presbyteri licentia, aut quemquam Excommunicatum á Canone (præterquam in caſibus, á iure expreſsis, vel per Priuilegia Sedis Apoſtolicæ conceſsis eiſdem) vel á ſen- 7 Ex iure cõmuni. Sacramẽta

tentijs per Statuta Prouincialia, aut Synodalia promulgatis, A
ſeu ſi à culpa, & pœna abſoluere quemquàm præſumpſerint, Excommunicationis ſententiam incurrant ipſo facto, à Sede Apoſtolica dumtaxat abſoluendi. Habetur in Clementina Religioſi. De Priuilegijs.

8 ¶ Idem Clemens, Religioſos, qui aliqua (vt audientes à Decimarum Eccleſijs debitarum ſolutione retrahant, in ſermonibus ſuis vel alibi) proferre præſumunt, Excommunicationis ſubiacere ſententiæ decreuit ipſo facto. Habetur in Clementina Cupientes, de pœnis. B

Ex iure cõmuni.

9 ¶ Idem Clemens ſtatuit, quòd Religioſi, qui ſcienter poſt poſuerint confitentibus conſcientiam facere de ſoluēdis Decimis Eccleſijs debitis, ab officio Prædicationis tamdiu maneant ipſo facto ſuſpenſi, donec confitentibus ipſis (ſi hoc ipſum eis dicendi commodè facultatem habuerint) conſcientiam fecerint, Excommunicationis incurſuri ſententiam ipſo facto ſi prædicare præſumpſerint, prædicta negligentia, vt prę- C
mittitur, non purgata. Ad Religioſos tamen Monaſteriorum, vel Eccleſiarum Decimas percipientes, noluit hoc extendi. Habetur in Clementina Cupientes. De pœnis.

Ex iure cõmuni. Decimæ.

10 ¶ Idem Clemens circa interdictorum Obſeruantiam Generalium auctoritate Sedis Apoſtolicæ, aut à locorum Ordinarijs poſitorum, diſtrictè præcipiendo mandauit, quatenus Religioſi quicunque tàm exempti, quàm non exempti, cuiuſcumque Ordinis, & conditionis exiſtant, cum Cathedra- D
lem, vel Matricem, ſeu parochialem loci Eccleſiam illa viderint, aut ſciuerint obſeruare (non obſtantibus quibuſcunque appellationibus, antea etiam ad eādem ſedem, vel alium, ſeu alios interiectis, & alijs obiectionibus quibuſcunque) abſque dolo, & fraude, cum moderatione tamen Capituli Alma mater, inuiolabiliter ea obſeruent. Alioquin non ſeruantes Excommunicationis ſentētiæ voluit ſubiacere. Quod etiam in interdictis, & in ceſſationibus à diuinis indictis per E
Prouincialium Conciliorum Statuta, vel ipſorum auctoritate voluit obſeruari. In ceſſationibus verò Generalibus à diuinis Ciuitatum, Terrarum, & aliorum locorum quas aliquando ex conſuetudine, vel aliàs Capitula, Collegia, vel Conuentus Secularium, aut Regularium Eccleſiarum ſibi vendicant, idem voluit intelligi. Habetur in Clementi-

Ex iure cõmuni. Interdictū

na

A na Ex frequentibus. de ſententia Excommunicationis.

MARTINVS 5. ſtatuit: vt nullus ex profeſſoribus alicuius ex Ordinibus Mendicantium, quorumcunq; in aliquem Monaſticum Ordinem (tam Sancti Benedicti, quã Ciſtercienſis, Camaldulenſis, Vallis Vmbroſæ, Canonicorum Regularium S. Auguſtini, vel aliorum Monaſticorum Ordinum (Cartuſienſium dunxatat, excepto) poſsit, aut debeat B per quemcunq; recipi, vel admitti virtute alicuius indulti, abſq; Sedis Apoſtolicę licentia ſpeciali, ſub excõmunicationis latę ſententiæ pœna incurrenda, Papæ reſeruata. Qua tã incipientes, quàm recepti ipſo facto incurrant. Et ſecus facta, non teneant ipſo iure. Habetur in extrauaganti, quæ incipit. Viam ambitioſæ. 11 Ex iure cõmuni. Apoſtaſia ab ordine.

PAVLVS 2. protulit ſententiam Excommunicationis in eos, qui bona Eccleſiaſtica quęcunq; alienant, vel C pactum, per quod ipſorum dominium transfertur, faciunt, & in illos, qui ipſa alienata recipiunt, ipſamq; alienationẽ nullius voluit eſſe momenti. Habetur in extrauaganti. Ambitioſæ. Quæ habetur latius ſupra in dictione Alienatio. §. 4. 12 Ex iure cõmuni. Alienatio rerũ eccleſiæ.

SIXTVS 4. ſtatuit, quòd Excommunicationẽ incurrant ipſo facto Fratres, & Sorores tertij Ord. qui collegialiter viuentes, poſt factam profeſsionem; & emiſsionem trium D votorum ſubſtantialiũ in manibus ſui Miniſtri, vel Miniſtræ, matrimonium contrahunt, ſeu ante contractum conſumant, aut Religionem ipſam dimittũt, ad ſecularem vitam euntes. Et tale matrimonium eſt nullum, nec poſſunt abſolui, niſi habitu reaſſumpto, ſuam profeſsionẽ, collegialiter viuentes obſeruẽt, à ſuis Superioribus abſolui meruerint. Habetur in extrauaganti quæ incipit. Ad Chriſti Vicarij præſidentis. 13 Ex iure cõmuni. Cõtra fratres, & ſorores tertij ord.

E ¶ IDEM Sixtus ſtatuit: quòd Excommunicationem incurrant Fratres Minores, & Prædicatores recipientes, ſiue admittentes ad Priuilegia, & immunitates Ordinum ſuorum, quoſcunq; laicos vtriuſq; ſexus, prætextu tertij Ordinis, ſeu alterius modi, niſi geſtauerint habitum prædicti tertij Ordinis ſolitum, & profeſsionem emiſerint ſolitam, & in aliqua domo, ſeu Congregatione dictorũ Fratrum, vel Sororum vitam duxerint in communi. Non obſtantibus quibuſcunque literis. 14 Cõtra fratres Mi. & Præd.

literis Apoſtolicis. Habetur in Bulla, quæ incipit: Deteſtā- **A**
da nullorum ambitio.

ANNOTATIO CORDVBAE.

Admitti ad communicationē noſtrorū priuilegiorum, quando poſſunt Tertiarij.

QVOAD §. 14. *notandum, quòd vltra ea quæ ibi Sixt. 4. explicat, poſſunt admitti ad communicationem Priuilegiorum noſtri Ordinis mulieres caſtam, ſeu vidualem vitam ducentes, voto expreſſo ſub Tertio Ordine, etiā ſi in proprijs domibus, vel con-* **B** *ſanguineorum viuant, vt patet per Leo. 10. ffff. 28. & infra in eodem Compend. tit. Tertiarij Fratres. §. 20. habetur. poſſunt etiā admitti alij, quoad hoc priuilegiati, etiam per confirmationem Priuileg. per Clem. 7. vt familiares ſuo modo, & alij eiuſmodi, de quibus in Compendio, in diuerſis titulis ſecundum ſubiectam materiam habetur, & ibidem tit. Tertiarij, latius videbitur, qui Tertiarij poſſent, & qui non, & quomodo vti noſtris Priuilegijs. Et notandum inſuper quòd hæc Bulla Sixt. 4. quam hic ponit Collector, non debuit allegari, tanquam nunquam viſa, & in-* **C** *uſitata, ſeu moribus vtentium non approbata. Imò, & videtur iam per non vſum, aut per oppoſitam conſuetudinem omnino derogata, & nihil valere, ſicut, & multæ aliæ eiuſmodi Bullæ, ſtatuta, leges, & Conſuetu'. per diſſuetudinē non valent, vt elicitur ex Gerſon in 3. parte, de vita ſpirituali lect. 5. & 6. Et Caietanus tit. excommunicatio, in ſumma poſt cap. 81. & facit ad hoc, quòd habetur infra tit. Symonia, ſimiliter. §. 1. annotatum.*

D

CAPVCCINI ANNOTATIO.

Cõc. Trid.

VLTRA *ſupradicta Collectoris notabilia, ſunt etiam alia valdè neceſſaria. Vnde Notandum, quòd ſecundum Conc. Trid. ſeſſ. vlt. cap. 12. de Regular. Cenſuræ, & interdicta, nedum à Sede Apoſtolica emanata, ſed etiam ab Ordinarijs promulgata, mandante Epiſcopo, à Regularibus in eorum Eccleſijs publicari, atq; ſeruari debentur.* **E**

In §. 4.

Pro eo, quod dicitur in §. 4. de euitatione excommunicatorum.

Primò eſt notandum, quòd hodie per Conſtitutionem Concilij Conſtātienſ. quæ magis recepta eſt, quàm Baſilienſis, & refert Couar. in C. Alma mater. §. 2. nu. 9. verſ. ſupereſt. Nullos tenemur vitare excommunicatos, niſi in duobus caſibus.

Vt inquit Sotus in 4.

Primus eſt ſi ſint nominatim excommunicati, & denuntiati, ſicut vſus, & communis interpretatio Doctorum in hunc ſenſum accepit prædi-

ſtam

A ctam Conſtitutionem, vt refert Couar. qui ſupra nu. 7. verſic. 4. d. 22. q. 1. art. 4.

Secundus, ſi percuſſores Clericorum ſint adeo notorij per operis euidentiam, vt factum nequeat aliqua tergiuerſatione celari, atq; nulla valeat ratione excuſari, quod tamen ſecundū vetera iura ſatis erat aliquid eſſe notorium eo modo, quo aliquid dicitur notorium iuris, ſcilicet, per confeſſionem, vel per ſententiam, & ſimilia. cap. Veſtra. cap. fin. de cohab. Cleric. vel mulier, & ita abſq; dubio tenendum eſt cōtra tex. in cap. cum non ab homine de ſent. excom. Verum, ſi eſſent notorij alia ex cauſa, quàm percuſſionis Clericorum, illos non tenemur vitare, vt Decius in cap. à nobis. nume. 21. de except. & Sotus vbi ſupra. Contra Sylu. in verſ. excom. 5. nu. 9. qui extendit dictam extrauagantem ad omnes notorios excommunicatos, ita vt participantes cum illis, ſint excommunicati, quam Sylu. opinionem ſequitur etiam, omnibusq; viribus conatur defenre Auctor Catacheſi Neap. in lib. 5. cap. 13. in noua illius æditione allegans nonnullos alios Doctores huius opinionis, & præcipuè Nauar. in Man. cap. 9. à nu. 6. vſq; ad 8. & cap. 26. nu. 26. Attamen hæc opinio, licet in rigore verborum ſupradictæ extrauag. videatur vera; non eſt tamen vſu recepta, ſed tantum illa Soti, ſcilicet, vt non euitare teneamur, niſi illas duorum excōmunicatorum ſpeties, quas prædictum Conc. iuſſit. Et ita tenendum eſſe concluditur in Sum. Caſſin. lib. 4. c. 11. nu. 2.

Duo genera excōicatorum debent euitari.

B Alia opin.

Cōtraria- ri ſibi videtur Nauar. ī c. 27. nu. 35. & c. 22. nu. 5.

C Et lex, vſu non recepta, non ligat. gloſſ. in c. 1. de treg. & pace, Syl. in verb. lex.

Secundò. Notandum, quòd cum Conc. Conſtantienſe ſupradictum, loquatur de publico Clerici percuſſore, ita vt nulla tergiuerſatione poſſit celari, Ideo ſciendum eſt, iuxta tex. in cap. veſtra, & c. fin. de cohabit. Cleric. Notorium duplex eſſe, iuris, & facti. Iuris dicitur, quando percuſſio fuit facta occultè, & ſecretè, tamen deductum eſt delictum in foro contentioſo, & lata eſt ſuper eum ſententia excommunicationis, vel quia ipſemet percuſſor confeſſus fuit delictum, vel quia erat conuictus. Et tunc talis percuſſor dicitur publicus notorietate iuris, & per conſequens euitandus eſt. Notorietas verò facti dicitur illa, cuius percuſſio eſt adeo manifeſta, vt nulla poſſit tergiuerſationè cælari, ſupple probabiliter, quando ita deprebenſus eſt quis in crimine, vel ita delictum patens eſt, & certum omnibus, quòd non eſt locus inficitiationi, vt quia publicè tenet concubinam, ac vxorem. 2. q. 1. de manifeſt. l. ſi vicinis. C. de ſecund. nupt. Vel eius delictum eſt notorium maiori parte Ciuitatis, vel villæ, Oppidi, Collegij, vel viciniæ, ſiue Gymnaſij, modo in eo ſint ſaltem decem, vel etiā pauciores, quando illi pauciores eſſent maior pars Villæ, Gymnaſij, &c. qui adminus debēt eſſe ſex. Ita Nauar. & Panor. Et hinc ipſe Nauar. de ſent. excom. lib. 5. conſ. 40. conſuluit Religioſum eſſe publicum excommunicatum cenſendum, & ita vitandum, qui coram maiori parte Conuentus Clericum à ſede expulit, vel brachio violenter

D Notorium duplex iuris, & facti.

11. q. 1. nos quemquā. 5. q. fi. Epiphan. de prob. c. fin. de cohab. Cleric. c. veſtra. §. cæterum.

E Nau. c. 25. nu. 73. Panor. in d. c. veſtra.

extra-

extraxit, & ita etiam refert, & tenet Sum. Caſſin. vbi ſupra. A

Tertiò. Sed quando in percuſſorem Clerici, requiratur citatio, & ſententia declaratoria excommunicationis incurſæ vide in eadem Sum. Caſſin. D. Iacobi de graff. lib. 2. c. 63. cum ſequentibus, & vide infra verbo exemptio, in Annotatione noſtra.

Excommunicatus ſpecialiter ob non cōparēdi, vel non parendi non eſt euitandus.

Quartò. Item nota. excommunicatum ſpecialiter ob contumaciam nō comparendi, vel non parendi, antequam declaretur, & denuncietur, non eſſe hodie euitandum; propter verbū, quod ſequitur in dicta extrauag. ibi (ſpecialiter expreſsè) quia oportet eum, qui non eſt notorius, eſſe, non ſolùm ſpecialiter, ſed etiam expreſsè, ideſt nominatim denunciatum, & ita vſum Vrbis, & Orbis habet, & conſentit etiam Nauar. Et ſic quando ſciuerim aliquem eſſe excommunicatum, puta, quia detinet rem alienam, propter quòd lata fuit excom. aut quia legit, & detinet libros prohibitos, aut quia non communicauit in Paſcha, non teneor illos euitare etiam in ſecreto. immo poteſt coram illis celebrari ratione ſupradicta, nec teneor euitare, quando crimen eſt notorium, vel eſt fama publica, & adhuc non eſt delinquens nominatim, & expreſsè denuntiatus. & hæc ſunt memoria tenenda, quia quotidiana. B C

Orare pro publico excommunicato, nō denuntiato.

Quintò. Item nota. hodie propter dictam extrauag. licere orare publicè pro excommunicato, dummodò non ſit denunciatus, aut notorius. Nec obſtat. D. Thomæ doctrina, & aliorum Theologorum; quia eo tempore dicta Extrauag. non fuerat emanata; vnde nec etiam ſepultura eis negatur. Quapropter, doctrina Theologorum tradita ſuper participatione cum excommunicatis, reſtringitur hodie in duobus caſibus tantùm, videlicet, ad excommunicatos notorios, & ad denuntiatos, loquendo de iure; ſed de conſuetudine, & in praxi hodie eſt receptum, vt euitentur illi tantùm, qui ſpecialiter, & nominatim fuerint excommunicati, vel declarati; vel ſi percuſſiſſent Clericum notoriè. D

Vt ait Nauar. vbi ſupra. c. 27. nu. 35.

Ipſi excommunicati etiā occulti non poſſunt participare in diuinis.

Seſtò. Ipſi tamen excommunicati, etiam occulti, in nullo releuantur per prædictam Extrauag. nec quantùm ad pœnas ſpirituales, nec quantum ad temporales. Vnde non poterunt tales participare in diuinis; & peccant ſemper mortaliter, quoties audiunt Miſſam, vel interſunt diuinis officijs, aut adſunt cū alijs in publicis rogationibus; aut adſtant benedictioni Menſæ cum alijs, aut huiuſmodi. In tantùm, quòd non requiritur aliqua publicatio, quantùm ad pœnas, & præſertim ſpirituales, quas excommunicati ipſo facto incurrunt. Pro quo vide Nauar. in Manual. cap. 27. nu. 35. not. 2. 7. Quapropter tenentur Confeſſarij de hoc ſuos pœnitentes admonere, quando ſcient eos in aliquam excommunicationem incurriſſe. E

Aduertant cōfeſſores

Dubiū difficile.

Settimò. Sed num Catholici Galliæ, aut Germaniæ, aliorumq; Regnorum.

A *rum, qui cum hæreticis manifeſtis, imò & palam ſe tales eſſe aſſerẽtibus,*
in eorum Prouincijs participant in externo conuictu; peccent, atque in
excommunicationẽ minorem incurrant; cùm tales Lutherani, aut Cal-
uiniſtè, etc. ſint manifeſtè, & notoriè excommunicati propter hæreſim
notoriam? Et reſpondetur, illos non peccare, & excuſari propter neceſ-
ſitatem,& propter conſuetudinem, quæ dicitur optima legum interpres.
Quæ conſuetudo cùm ſciatur,& tolleretur à Sũmis Pontificibus,qui pro-
pter illorum multitudinem nõ audent procedere, excuſat catholicos illa
B *vtentes; vt tenet Nauar. in Man. c 9. nu.6. & c.27. nu.35.*

Et propter Bullã Cænæ Domini.

Octauo.Notandum,quòd Fratres, & perſonæ Ordinis Sancti Hiero-
nymi Hiſpan. ab alijs, etiam Legatis Apoſtol. niſi de ſpeciali mãdato Se-
dis Apoſtolicæ, excommunicari, vel ſuſpendi non poſſunt. Nec Mona-
ſteria Ordinis, contra iſtud Priuilegium interdici poſſunt. Ita conceſſit
Honorius 3. Ciſtercienſ. vt refertur Priuileg.10. Et Vrbanus 4. eiſdem
Priuileg.35. et 36. Quòd etiam extenditur, ad familiares, benefactores,
& ſeruientes, vel ad Molendina Ordinis venientes; ne, quia illis com-
C *municant, à quoquam excommunicari poſſint: aliàs quicquid contra at-*
tentatum fuerit,irritum, & inanè declarauit Innoc.4. Priuileg.19. Ci-
ſtercienſ. Et Leo.10. pro Congreg. Camaldulenſ. Priuileg.14. Et tan-
dem Paulus 3. anno 1549. hanc declarationem fecit pro Societate Ieſu.
vt in illius Compend. verbo Prælati. §.2. & refertur in Compend. Pri-
uileg. S.Hieron. Hiſpan. fol.96. §. 4.

Pro Fratribus S. Hieron. Ciſtercienſ. Camaldul. & Soc. Ieſu.

An detur cõicatio cẽſurarũ ad inuicẽ inter Mendicantes vide ſup. in verbo cõicatio Priu.

Nicolaus 4. Noluit Fratres Minores ligari aliqua ſententia excom-
municationis, ſuſpenſionis, aut interdicti, iuris, vel hominis, niſi nomi-
D *natim fiat mentio; nec ſufficit ſi dicatur in ſententia generaliter, vt per-*
indè valeat, ac ſi eſſent nominati expreſsè. Habetur hæc declaratio Põ-
tificis, in Ceremoniali, ſeu Pontificali in Bibliotheca Vaticana, vt refer-
tur in Compendio Societatis Ieſu, verbo Excommunicatio. §. 3.

Pro oĩbus Regular.

Nonò. Quòad illud, quod ſupra dictum eſt à Collectore, in primo no-
tabili, de excommunicationibus reſeruatis in Bulla Cœnæ, plura alia
ſunt notanda.

Et primo Nota. quòd in Bullis Cœnæ emanatis à Greg. 13. vſque ad
E *ad iſtam vltimam à S. D. N. Papa Clem.8. publicatam; nihil ferè repe-*
ritur eſſe immutatum,vel additum; ſunt tamen, multæ aliæ excommuni-
cationes in iſtis reſeruatæ, quæ non ſunt in ſuprapoſita Bulla Leonis 10.
à Collect. & fortiores non obſtantiæ, ac clauſulæ derogatoriæ, vt in illis
eſt videre, ad quas, breuitatis cauſa me remicto, ſolùm loco illius Bullæ
Leonis, volui ponere illam Six.5. vt ſupra.

Quòad Bullã Cœnæ.

2. Nota. quòd quicunque Sacerdos abſoluit aliquem (niſi in articulo
mortis) ab aliquo caſu exiſtente in Bulla Cœnæ Domini, eſt ipſo facto ex
com-

Excom. cõtra abſol-

uéces à caſibus Bull. *communicatus; & omne officium legendi, prædicandi, & ſacramenta adminiſtrandi, eſt ſibi interdictum, & tamen quicquid aget abſoluendo, vel aliàs, nullius eſt roboris, vel momenti.* A

Et hanc ſequitur in Cae. Nea. lib.1.c.25. nu.1. *Et hæc excommunicatio licèt, ſecundum aliquos dicatur, quòd ſit in in eadẽ Bulla reſeruata Papæ; tamen Nauar. In eſpoſitione dictæ Bullæ, tenet quòd non, & videtur melior opinio, quia hodie inflictio dictæ Cenſuræ, in dicta Bulla apponitur, non ante; Sed poſt reſeruationẽ omnium excommunicationum, ibi contentarum. Olim verò fortaſsè non ſic, & ideo, tunc Doctores illi rectè ſenſerunt.*

3. Not. Quomodo in articulo mortis conſtitutus poſſit abſolui à ſentẽtiis huius Bullæ, & in caſibus illis 12. quos Sixt. 5. ponit in extrauag. Et ſi dominici, de pœnit. & remiſſ. ſic ait Caiet. in ſummula de excommun. cap. 77. Nota caſus huiuſmodi dupliciter inueniri. Primò vt non remãſerit pœnitens ad ſatisfaciendum obligatus, & tunc poteſt in articulo mortis quilibet abſolui, cum promiſſione, vel iuramento, quòd præſentabit ſe (ſi euaſerit) valenti legitimè abſoluere; non quidem pro abſolutione, ſed ad ſtandum mandatis Eccleſiæ. Si autem pœnitẽs remanſerit obligatus ad ſatisfaciendum, præmitti debet (ſi poteſt) ſatisfactio, quòd ſi non poteſt, tunc præſtare debet idoneam cautionem, antequam abſoluatur, prout ipſe Papa mandat. B C

De hoc ẽt vid. D.Th. 3.par. ĩ additi.q.8.ar. 6. ad 2. *Vocatur autem cautio pignorantia, quòd ſi hanc non poteſt, det fideiuſſoriam, & ſi hanc etiam non poteſt, det iuratoriam, & in hoc aduertant benè confeſſores, ne illaqueantur.*

Nullus excuſari põt. *Et quia quotannis hæc Bulla poſſet immutari, curãdus eſt, vt ſingulis annis, ab Ordinarijs, vel alia via inquiratur, an aliquid innouatum fuerit in ea nec ne. Nec Confeſſorum vllus, aut pœnitentium, poſſunt vllã, eſcuſationem prætendere, aut ignorantiam allegare, ſi contradictiã Bullam præſumpſerint venire. Hoc habetur ex ipſa Bulla, quia ſubdit Papa. Cum non ſit veriſimile, id remanere incognitum, quòd tam patenter omnibus publicatur.* D

Confeſſores debet Bullã habere, *Et ideo omnes Confeſſores, etiam Regulares, ſub pœna peccati mortalis, tenentur habere apud ſe, tranſumptum huius Bullæ. Curati verò tenentur dictam Bullam quotannis populo nunciare, ſub eadem pœna, prout ex eademmet Bulla colligitur. Aliquando tamen Papa hortatur, non autem præcipit, & tunc non erit mortalis, non retinere penes ſe hanc Bullam, prout aliqui periti obſeruauerunt.* E

Nihil obſtat contra Bullam. *4. Nota. nihil omninò obſtare contra ſententias contentas in hac Bulla Cœnæ; Neq; etiam (vt Pius 5. addidit) cuiuſuis Concilij generalis Canones; Neq; Regularium Priuilegium aliquod, vt latè ſupra diximus, in verbo Abſolutio, in reſolutionibus.*

5. Not.

A *5. Not. quod quamuis aliquando nonnulli facultates habeant à Papa, vt ſemel in vita, & ſemel in articulo mortis, valeant ab omnibus caſibus abſolui, etiam Sedi Apoſtolicæ reſeruatis; non tamen poterunt, earum vigore à caſibus contentis in Bulla Cœnæ Domini abſolui; niſi de ea ſpecialis, & expreſſa mentio habeatur. Quod quidem ferè nunquam facere conſueuit Papa, niſi in Iubileis ſolemnibus, qui rariſſimè à Sanctitate ſua emanant. Per Indulgentias autem ſeptennes, aut huiuſmodi, ſæpè dari ſolitas, nunquam ferè à caſibus reſeruatis abſolutio concedi ſolet, vt ſupra in verbo abſolutio latè diximus, qua in re plurimi labuntur.* Facultas p art. mortis non extenditur ad reſeruata in Bulla Cœnæ.

B *6. Notandum, quòd etſi à Pio Quinto iniunctũ fuerit, vt omnes Confeſſarij apud ſe haberẽt tranſumptum Bullæ Cœnæ per eum decretæ Patres tamen Societatis Ieſu, eiuſdem Pontificis conceſſione, ab hoc fuerunt excepti. Declarauitque viuæ vocis Oraculo, ſatis fore, ſi in ſingulis Collegijs, vel Domibus, vnicum haberetur, quod in eo loco affigeretur. in quo omnes Confeſſarij leggere illud poſſint, vt habetur Compend. eorum Priuileg. verbo Bulla Cœnæ. §. 1.* Ex Priuil. Soc. Ieſu.

C

EXEMPTI FRATRES.

CLEMENS 4. prohibuit, ne aliquis Frater Minor exemptus ab obedientia Ordinis, poſſit cõtra Statuta Religionis morari in Domibus Fratrum dicti Ordinis, aut in eorum officijs ſe immiſcere, vel intromittere. B. ffo. 75. conceſſ. 224. 1 Officia ordinis.

D GREGORIVS 11. ſtatuit, & ordinauit, quòd omnes, & ſinguli Religioſi, quoruncumq; Ordinum, etiam Mendicantium, Sedis Apoſtolicæ Capellani, perinde eorum Superioribus, & ipſorum correctionibus in omnibus, & per omnia ſint ſubiecti, ac ſi prædicti Capellani non eſſent. Non obſtantibus exemptionibus, & alijs quibuſcũque Priuilegijs in contrarium facientibus. b. fo. 37. Et ffo. 35. conceſſ. 39. 2 Pro omnibus Mend. Correctio.

E BONIFACIVS nonus ſtatuit, & ordinauit, quòd omnes, & ſinguli Religioſi quoruncumq; Ordinum, etiam Mendicantium, Sedis Apoſtolicæ Capellani, perinde eorum Superioribus, & correctioni ipſorum in omnibus, & per omnia ſint ſubiecti, ac ſi prædictæ Sedis Capellani non eſſent. b. fol. 126. conceſſ. 563. 3

CALIXTVS 3. ſtatuit, & ordinauit, quòd nullus dictorum Fratrum beneficia ſecularia, ſeu etiam regularia 4 Prohibitio.

ria quouis modo in titulum, vel commendã pro tempore habentium poſſint Capitulis Generalibus, vel Prouincialibus, A
aut Congregationibus, ſeu negocijs, vel officijs, aut alijs ad-
Excommunicatio. miniſtrationibus Ordinis (niſi generalis pro tempore cõſenſu interueniente) quomodolibet admitti ſub excommunicationis pœna, quam admiſſi, & admittẽtes incurrant ipſo facto. B. fo.92. Et ffo.175. conceſſ 410.

5 Miniſter generalis. NICOLAVS quintus, conceſſit Miniſtro Generali Fratrum Minorum, quòd poſſit viſitare, & corrigere quoſcunq; Fratres exemptos præfati Ordinis, prout latè poſitum eſt ſupra dictione Correctio. §.9. B

6 Pro fratribus prædicatoribus, & Minor. Officia ordinis. Epiſcopi. SIXTVS 4. ſtatuit, vt ſi aliqui Fratres Minores, aut Prædicatores obtinuerint habilitationem ad habenda beneficia Eccleſiaſtica, & quod interim, vel poſtquam ea habuerint valeant reſidere in domibus dicti Ordinis, & ibidem cameras, ac vocem actiuam, & paſſiuam in Capitulis Generalibus habere, & Priuilegijs dictorum Fratrum, & Ordinum gaudere, quòd iſti tales poſtquam aliquod beneficium pacificè adepti fuerint, aut pro Capellanis in aliquibus Eccleſijs deſeruire cœperint, conceſſionibus prædictis nequeant gaudere, aut alijs conſimilibus Ordinem concernentibus, niſi de Prælatorum conſenſu. Et idem ſtatuit de promotis ad Cathedrales, etiam titulares, ac alias dignitates Eccleſiaſticas. B. fo.66. Et ffo.149. conceſſ. 365. C

7 Ex Priuil. Carmelit. ¶IDEM Sixtus conceſſit, ſeu ſtatuit, vt nullus profeſſor Ordinis Carmelitarum beneficia ſecularia, ſeu etiam regularia, quorumuis Romanorum Pontificum, aut Sedis Apoſtolicæ, vel Legatorum eius Conceſſione, vel indulto, quouis modo in titulum, vel commendam pro tempore obtinentium, aut quæ futuris temporibus quomodolibet obtinebũt, etiam ſi illa ſimpliciter, vel alio quouis modo dimiſerint, in Capitulis Generalibus, vel Prouincialibus, aut Congregationibus, ſeu negocijs, officijs, vel alijs adminiſtrationibus dicti Ordinis (niſi Generalis pro tempore conſenſu interueniente) quomodolibet admittantur ſub excommunicationis pœna, quàm admiſſi, & admittentes ipſo facto incurrant. B. B. ffo.188. conceſſ. 482. D E
Excommunicatio.

8 De examinatiõe Priuileg. exem- IVLIVS Secundus, cõmiſit vniuerſis Prælatis, & alijs perſonis in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutis, vt requiſiti à Prælatis Ordinis Minorum, & Commiſſarius Romanæ Curiæ,

A riæ, aut alijs Fratribus ad hoc per eoſdem deputatis, examinent quaſcumq; literas Apoſtolicas, quas Fratres dicti Ordinis ſuper exemptionibus, & habitus mutationibus, & dimiſſionibus, & alijs extorſionibus impetratas repererint, & quòd cauſas per eoſdem Fratres in illis allegatas diiudicent, & ſi veras non repererint, eas reuocent, & annullent, ac eiſdem Fratribus minimè ſuffragari debere declarent. Ac quòd prędictis Fratribus ad Ordinem Canonicorum Regularium translatis, B ſeu vt ſeculares incedentibus, ne in ciuitatibus, oppidis, vel locis, vbi domus dicti Ordinis fuerint, permaneant, inhibeant: vel ſi in eis manere voluerint, ut ad Ordinem, ſeu familiam, cuius habitū temerè reliquerint, redeant, B. ffſo. 13. conce. 50.

ptionũ Fratrum particularium.

Nota.

LEO X. ſtatuit, quòd nullus Frater Ordinis Mino. obſeruantiæ obtinere poſsit aliquam Exemptionem, aut Indultum Apoſtolicum, ſub quauis forma, & expreſsione verborum: niſi Generalium, aut Commiſſariorum ſuorum, in Romana curia C exiſtentium, ad hoc expreſſus accedat aſſenſus. Et quòd, ſi illa impetrauerit, illa nullatenus ſibi ſuffragentur, vt illorum obtentu, à Prælatorum ſuorum iuriſdictione, & Regulari diſciplina exemptus cenſeatur, B. ffſo. 15. conce. 52. 9

De licentia reqſita pro impetratiõe exẽptionis.

Idem Leo ſtatuit, quòd nullus Prælatus, aut Apoſtolicæ Sedis Nuncius, aut Legatus niſi eſſet de latere Legatus aliquem ex profeſſoribus Ordinis Mino. ad ſecum morandum, vel pro ſuis negocijs promouendum, abſq; Generalis, ſeu Prouincia- D lium petita, & obtenta licentia, & in ſcriptis habita, aſſumere poſsit, ſine ſpeciali Sedis Apoſtolicæ mandato, de pręſentibus ſpecialem mentionem faciente. Super quo ponit cenſuras, B. ffſo. 15. conceſsione 53. 10

Conc. Trid. ſeſſ. 22. de reformat. c. 5, vult ut Epiſcopus breuia recognoſcat.

Idem Leo iterum prohibuit, nè aliquis Frater Minor cuiuſcumque conditionis & gradus exiſtat, vigore cuiuſuis reſcripti Apoſtolici, ſub quauis verborum forma, & cum quibuſuis derogatorijs, & efficaciſsimis clauſulis quomodolibet emana- E ti, exemptus à iuriſdictione ſuorum Prælatorum in aliquo cēſeatur: niſi prius Commiſſarij dicti Ordinis in Romana curia reſidentis, ad hoc expreſſus, & in ſcriptis accedat aſſenſus, decernens irritum, & inane quicquid ſecùs à quoq; quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, B. ffſo. 18. conceſsione 59. 11

De licentia commiſſarii pro impetratione exemptionis.

ANNOTATIO CORDVBÆ.

Q Voad.§. 6. notand. quòd Clem.7. ffff. 75. conceſsit nobis, & prohibuit omnibus Fratrib. ab Ordine noſtro exemptis quomodolibet, et quibuſcunque dignitatibus fungentibus: nè poſsint contra Statuta, moresq; noſtræ Religionis in noſtris domibus commorari, aut in noſtris officijs, aut Capitulis ſe im- B
miſcere, ſeu intromittere. & de his exemptis Fratribus videatur etiã in eod. Compen. tit. Apoſtata, ſecundùm materiam. ¶ Quoad.§.24. quomodo cenſuræ, aut ſententiæ inflictæ contra alios, occaſione noſtra, contra noſtra Priuileg. non ſint vniuerſaliter nullæ in caſu ſpeciali hoc per Priuilegium aliquod ſit conceſſum, ſed generaliter ſunt annullandæ; quamuis contra nos ipſos inflictę ſint ipſo facto nullæ. Videatur inf. tit. Priui.§.4. & alibi ſecun. ſubiectam materiam. Maximè tit. Canonica portio.§.5. & 6. & tit. Exemptio.§.22. et alibi uide, ut oportet. C

EXEMPTIO.

1 Exemptio à Prælatis Eccleſiaſticis.

CLEMENS IV. exemit Fratres in multis à iuriſdictione, & ſubiectione Prælatorum Eccleſiæ. Primò conceſsit, quòd per literas Apoſtolicæ Sedis, aut Legatorum, ſeu Delegatorum ipſius D
conueniri à quoquam minimè valeant prædicti Fratres Minores. ¶ Secundò, quòd ad pecuniam colligendam cogi non poſsint inuiti, etiam per literas Sedis Apoſtolicæ de cætero impetrandas. ¶ Tertiò, quòd nullus prędictorum Fratrum teneatur correctionis, ſeu viſitationis, vel inquiſitionis officium Monaſterijs, vel Eccleſijs, ſeu quibuſcunque perſonis impendere, vel ad cognitiones cauſarum, ſeu citationes partium, & denunciationes ſententiarum E
interdicti, & excommunicationis procedere. ¶ Quartò, quòd non teneantur recipere curam Monialium, ſeu religioſarum, quarumlibetue perſonarum per quaſcunque literas Apoſtolicas, niſi de hoc indulto, & ordine prædicto expreſſam fecerint mentionem, B.fo.57. & ffo. 140. conce.321.

De Monialibus & aliis Religioſis.

2 De Monialibus.

Idem Clemens conceſsit, ut ad viſitandum aliqua Monaſteria Monialium cuiuſcunque Ordinis, vel ad audiẽdas con-

feſsio-

A ſeſsiones earum nequeant prædicti Fratres aliquatenus compelli. Nec ad recipiendum commiſsiones cauſarum, ſeu ſententiarum executiones, vel alia contingentia cauſas ipſas, per literas Sedis Apoſtolicę (in quibus non facta fuerit de indulto huiuſmodi mentio ſpecialis) ſiue per Legatos, vel Delegatos ipſius, aut etiam per alios quoſcunq;, B.fo. 57. Et ffo. 140. conceſsione 322. Viſitatio.

Idem Clemens conceſsit inſuper, quòd nullus Archiepiſcopus, vel Epiſcopus, nullusq; alius Prælatus Eccleſiaſticus valeat compellere Fratres Minores ad portandum, ſeu deferẽdum literas, vel exequendum, aut denuntiandum ſententias contra Principes ſeculares, communitates, populos, ſeu alios quoſcunq; benefactores eorundem Fratrum. Ac etiam, quòd nullus Delegatus, vel ordinarius Iudex poſsit eoſdem Fratres compellere ad faciendum citationes, vel commiſsiones recipiendas, ſiue vt ſint in aliquibus cauſis aſſeſſores, ſiue ad lites, & controuerſias contingentia, in cauſis, quę coram ipſis tractantur, ſine Sedis Apoſtolicæ ſpeciali mandato, vel licentia, expreſſam faciente de huiuſmodi Indulto mentionem. Nec quiſquam eorum teneatur parere, vel intendere ſuper his monitionibus, ſeu mandatis, aut iuſsionibus eorundem, aut facere, vel implere quod in hac parte duxerint iniungendum, B. fo. 57. Et ffo. 140. conceſsione 323.

3 De Exemptione ab omnibus actibus fori iudicialis.

B (margin letter at "pus, vel Epiſcopus"); C (margin letter at "& controuerſias")

Idem Clemens conceſsit, quòd nullus Legatus, niſi de latere, auctoritate literarum Apoſtolicarum ſpecialem de indulto huiuſmodi, & Ordine prędictorum Fratrum Minorum non facientium mentionem, nullusq; alius Prælatus, nec aliqua perſona religioſa, vel ſecularis de huiuſmodi Fratribus ad ſua, vel alterius negocia procuranda, ſeu ad ſecum manendũ, aliquem aſſumere valeat, niſi quos Generalis, vel Prouinciales Miniſtri tanquam idoneos, & diſcretos eis duxerint aſsignãdos. Quos etiam ſubiacere voluit Ordinis diſciplinæ, B. fo. 57. Et ffo. 141. conceſsione 325.

4 Exẽptio ab occupatione in quibuslibet negociis extra Ordin.

D (margin letter at "re, auctoritate"); E (margin letter at "Et ffo. 141")

Idem Clemens prohibuit vniuerſis Eccleſiarum prælatis, & alijs, ne confeſsiones Fratrũ Mino. inuitis Prælatis eiuſdẽ Ordinis audire præſumant. Nec eos compellant ad Synodos, ſeu Congregationes ſuas accedere, vel cum eis extra ciuitates, vel intra, proceſsionaliter exire, aut ſuis conſtitutionibus ſubiacere, uel Capitula, ſcrutinia, & inquiſitiones in locis, ſeu Monaſterijs Fratrum, vel alibi, de eiſdem facere. Aut fidelitatem

5 Cõfeſſiones

Proceſs.

Obedientia

Obedientia. iuramento firmatam,& manualem obedientiam Miniſtris,ſeu A
Cuſtodibus, vel Guardianis eiuſdem Ordinis, exigere, aut de
ipſorum inſtitutione, vel deſtitutione, ſiuè de Statutis Ordi-
nis ſe aliquatenus intromittere,ſeu ꝓhibere,ne ad ciuitates,
& villas,vbi religiosè viuere, & morari poſsint, à populis euo
Ædificare. cati,audeant accedere;ibiq; pro ſuis vſibus cõſtruere ædificia,
ſeu Eccleſias,& Oratoria,aut in ſic accedẽtes,ſeu in conſtruẽ-
Excõicatio. tes Fratres huiuſmodi, vel receptatores ipſorum excommu-
nicationis ſententias proferre præſumant. B.fo.58.Et ffo.142. B
conceſsione 338.

Collector. Idem habetur quoad Fratres Carmelitas, B.ffo.186. Con-
ceſsione 476. Et quoad Fratres Prędicatores, B. ffo. 238. con-
ceſsione 564. Et quoad Auguſtinenſes, B.ffo.246. conce.604.

6 Canonica portio. Idem Clemens exemit prętatos Fratres à ſolutione canoni-
cæ portionis,de ornamentis, & pluribus alijs, prout ad longũ
poſitum eſt ſupra in dictione Canonica portio §.3.

7 Exemptio à quibuslibet exactionib⁹. Idem Clemẽs conceſsit eiſdem Fratribus Minoribus, vt ad C
præſtationem procurationum Legatorũ Sedis Apoſtolicę, vel
Nuntiorum ipſius, ſeu diœceſanorum locorum, aut exactio-
num, vel collectarum, ſeu ſubſidiorum, vel prouiſionum quo-
rumcumquæ minimè teneantur. Nec ad ea ſoluenda per lite-
ras dictæ Sedis Apoſtolicæ,aut Legatorum,vel Nuntiorũ eiuſ-
dem,ſeu Rectorum terrarum Eccleſiæ Romanæ, cuiuſcumq; te
noris fuerint, compelli poſsint: niſi huiuſmodi literæ Apoſto-
licæ impetrandæ, plenam, & expreſſam de hoc indulto,& Or- D
dine Prędicto fecerint mentionem, B. fo. 59. Et ffo. 142. con-
ceſsione 341.

8 De exemptione ab omni iuriſdictiõe prælatorum Eccleſiæ. Idem Clemens exemit eoſdem Fratres, ita,quòd non obſtan
te conſtitutione Innocentij IV. non teneantur etiam ratione
delicti, contractus, ſeu rei de qua agitur locorum Ordinarijs
ſubiacere. Decernens irritum,& inane quicquid ſecùs atten-
tari contigerit, B.fo.59. Et ffo.142. conce.342.

9 Excõicatio. Idem Clemens prohibuit,ne Fratres Minores ab aliquo Le- E
gato (niſi de latere Sedis Apoſtolicæ miſſo) vel delegato, aut
ſubdelegato auctoritate literarum Apoſtolicarum excommu-
nicari, ſuſpendi, aut interdici poſsint: niſi literæ ipſę plenam,
& expreſſam de prædicto Ordine, & indulto huiuſmodi face-
rent mentionem, B.fffo.3. conceſsione 1.

NICOLAVS IV. cõceſsit Exẽptionẽ totalẽ Ordini Minorũ,
decernẽs Ord. ꝓdictũ,& Fratres eiuſdẽ immediatè Sedi Apoſto

licæ

A ſtolicæ ſubiacere. Ac Eccleſias, & oratoria, domus, loca, libros, vtenſilia, & alia mobilia, & immobilia (quorum vſum habent Fratres pręfati) in ius, & proprietatem Sedis Apoſtolicæ ſuſcepit, B.fo.28. Et ffo. 112. conce. 243.

De imediatè ſubiectione Sedi Apoſtolicæ Collector.

Vide ampliationem pręfatæ conceſsionis, infra, §.14.

BONIFACIVS VIII. confirmauit literas prædeceſſorum ſuorum ſuper Exemptione prædicta, & de nouo exemit Fratres Mino. pręfatos, & il lorum Ordinē ab omnium, & ſingu-B lorum quorumlibet Pręlatorum, & perſonarum Eccleſiaſticarum, omnimoda poteſtate, ac iuriſdictione, decernens pręfatos Fratres, & Ordinem eorum immediatè Sedi Apoſtolicæ tantūmodò, & Rom.Pont.ſubiacere, b.fo.32. Et.ffo.32. cōc.34. 11

Cōfirmatio exēptionū ſupraſcriptorum.

Idem Bonifacius conceſsit Monialibus Sanctę Clarę, vt ad præſtationem decimarum de quibuſcunque poſſeſsionibus, & omnibus alijs bonis, quæ iuſtè habuerint; vel ad contribuendum procurationibus quorumlibet Ordinariorum, & etiam C Legatorum, & Nūtiorum Sedis Apoſtolicę, ac quibuſlibet tallijs, & collectis, aut ad exhibendum pedagia, telonea, & alias exactiones quibuſuis Regibus, Principibus, ſeu alijs perſonis minimè teneantur: nec ad id Compelli aliqualiter valeāt, B.fo.38. et ffo. 122. conce. 267. 12

Pro Monialibus Sanctę Claræ.

Idem Bonifacius dedit copioſam Exemptionem Fratribus, Auguſtinenſibus, & eorum Ordini, ſicut cōceſſerat Fratribus, & Ordini Minorum. B ffo. 247. conce. 619. 13

Pro Auguſtinenſibus.

D BENEDICTVS XI. exemit Ordinem Fratrum Mi. ſicut fecerat Nicolaus IV. ſupra. §. 10. & addidit, quòd nec etiā ratione delicti commiſsi, vel initi contractus, aut rei ſitę, vel poſitæ, ſeu exiſtentis extra loca eorundem Fratrum exēpta, poſſint coram Ordinarijs, vel alijs Pręlatis Eccleſiaſticis moleſtari, ſeu quomodolibet conueniri. Non obſtante conſtitutione Innocentij IV. in contrariū faciente, B.fo.24. Et ffo.108. conceſsione 232. 14

Ampliatio exemptionū ſupraſcriptarum.

E MARTINVS V. approbauit, & confirmauit literas Bonifacij IX. qui dedit ampliſsimam Exemptionem Ordini Fratrum Prædicatorum, & ab ea dependentibus, ſub ſequentibus verbis: Veſtigijs nonnullorum prædeceſſorum noſtrorū inhęrentes, Ordinem ipſum, ac Magiſtrum Generalem, & Priores, & Fratres prædictos, necnon quaſcūnque Sorores, ac domos, Monaſteria, & Hoſpitalia quęcunque, quæ ſub cura, & regiminę Ordinis Fratrum Prædicatorum fuerint 15

Pleniſſima exēptio pro Fratrib. Prędicatoribus, & aliis perſonis eis ſubiectis.

pro tempore conſtituta, & eorum Rectores, & Gubernatores A
cum omnibus ſuis iuribus, & pertinentijs, quæ in præſentiarum
obtinent, & in futurum (dante domino) iuſtis modis poterunt
adipiſci, ab omni iuriſdictione, dominio, ſubiectione,
& poteſtate quorũlibet Ordinariorum, & Prælatorum, ac perſonarum
Eccleſiaſticarum, necnon à ſolutione cuiuſcunq; col-
Exactiones. lectę: pedagij, aut cuiuſcũq; alterius generis exactionis, de
Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, & de certa ſcientia prorſus
eximinus, & totaliter liberamus, illaq; in ius, & proprie- B
tatem Beati Petri, & Sedis Apoſtolicæ, & ſub eorum ſpeciali,
& immediata protectione ſuſcipimus, decernentes, Ordinem,
Magiſtrum, Priores, Fratres, & Sorores, qui nunc sũt,
& erunt pro tempore, domos, Monaſteria, loca, & hoſpitalia
ſupradicta, eorunq; rectores, & gubernatores, cum omnibus
iuribus, & pertinentijs huiuſmodi solùm immediatè Sedi
Apoſtolicę ſubiacere. Ita quòd Ordinarij, & Prælati huiuſ-
Cenſurę Eccleſiaſticę. modi, ſiue quæuis alia perſona generaliter, vel ſpecialiter, C
aut communiter, vel diuiſim, non poſsint, quauis auctoritate,
excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti ſententias promulgare,
aut alias etiam ratione delicti, ſeu contractus, uel
Decimę. rei de qua agitur, vbicunque committatur delictum, iniatur
contractus, aut res ipſa conſiſtat, poteſtatem, ſeu iuriſdictionem
aliquam quomodolibet exercere. ¶ Ibidem ēt concedit
omnibus ſupra nominatis, exemptionem à ſolutione decimarum,
& pędagiorum, & collectarum valdè copioſiſsimè, ita D
quòd in omnibus exemptionibus Ordinum Mendicantium,
nulla reperitur copioſior, b. ffo. 262. conce. 681. Et habetur ſub
autentico B. ffo. 80. conce. 240. ſub nomine Eugenij 4.

16 Pro Fratrib' Prędicatoribus. EVGENIVS IV. approbauit, & confirmauit literas Bonifacij
IX. & Martini V. in quibus datur copioſiſsima Exemptio
Ordini Fratrum Prædicatorũ, vt ſupra poſitum eſt. 5. 15.
Hæc autem approbatio Eugenij habetur auctẽtica, B. ffo. 80.
conceſsione 240. E

17 Pro Monialibus Sãctę Clarę. Idem Eugenius exemit Ordinem Sanctæ Claræ Abbatiſſas,
Conuentus, Moniales, Monaſteria, & loca eiuſdem Ordinis,
cum omnibus iuribus, & pertinentijs, ac bonis mobilibus,
& immobilibus quibuſcunq; ab omni iuriſdictione, ac dominio,
& poteſtate quorumcunque Legatorum, & Prçlatorum
Decimę. Exactiones. Eccleſiaſticorum, cum maximis clauſulis, & non obſtantijs.
Ac ſimiliter exemit à præſtatione, ſeu ſolutione decimarum,

colle-

A collectarum, talliarum, ſubſidiorum, angariarum, ac quarúlibet aliarũ exactionũ, b.ffo.41.conc.46. Et ffo.85.conc.248

NICOLAVS V. quia aliqui Eccleſiarum Prælati, & alij 18
non obſeruabant Exemptionis literas cõceſſas Fratribus Mino. ſtatuit, & mandauit, vt nulla perſona cuiuſcunque dignitatis, gradus, ſtatus, vel conditionis exiſtat, de cætero prædictos Fratres moleſtare, aut perturbare præſumant, ſub excommunicationis pœna ipſo facto incurrenda, ſi poſt monitionem, ab huiuſmodi Fratribus factam, contrarium præſumpſerint. ¶ Et ibidem concedit Generali Miniſtro poteſtatẽ corrigendi omnes Fratres dicti Ordinis, ſiue in Monaſterijs Monialium, ſiue in alijs domibus, & Eremitorij, ſeu locis commorantes, etiam ab obedientia, viſitatione, & correctione dicti Miniſtri per ſpecialia Sedis Apoſtolicę indulta ſe exemptos eſſe (præter Regulæ, & Statutorum dicti Ordinis formã) prætendẽtes. Non obſtantibus quibuſcunque Priuilegijs, exẽ-
C ptionibus, & indultis Apoſtolicis in genere, vel in ſpecie conceſſis, b.ffo.47.conceſsione 50. Et ffo.87.conce.250.

Excommunicatio.
Generalis Miniſter.
Correctio.

SIXTVS IV. eximit Fratres Minores à ſolutione decimarum quarumcunque, etiam Papalium, vt habetur ſupra ad longum in dictione Decimæ. §. 5. 19

Decimę.

Idem Sixtus exemit Moniales Sanctæ Clarę à ſolutione decimarum, etiam illarum terrarum, & poſſeſsionum, quas per colonos faciũt cultiuari, prout poſitum eſt ſupra in dictio-
D ne Decimæ. §. 7. 20

Decimę.

Item Sixtus exemit Eccleſias parochiales apud quas Monaſteria Fratrum Minorum ſunt conſtructa, & Capellanos in illis pro parte Fratrum eorundem poſitos ad ſeruiendum, à iuriſdictione, & ſuperioritate Ordinariorum, B. fo. 60. Et ffo. 144. conceſsione 151. Et habetur ſupra latius, in dictione Eccleſiæ Fratrum. §. quinto. 21

Pro Eccleſiarum viſitatione ab Ordin. facienda vide gloſ. meam ſupr. verbo. Eccleſię Fratrum.
Parochia.
Eccleſiæ.

Idem Sixtus inhibuit locornm Ordinarijs, ſub interdicti
E ingreſſus Eccleſiæ, & ſuſpenſionis à regimine, & adminiſtratione Eccleſiarum ſuarum, ac rectoribus & alijs quibuſcunque, ſub excommunicationis latæ ſententiæ, & priuationis earundem parochialium Eccleſiarum, ac omnium aliorum beneficiorum Eccleſiaſticorum, quæ obtinent, necnon inhabilitationis ad illa, & alia in poſterum obtinenda, pœnis (eo ipſo per eos qui contrafecerint incurrendis) ne Ordines Fratrum Prædicatorum, & Minorum, & illorum domos, & pro- 22

Pro Fratrib. Pręd. & Mi.
Excõicatio.

feſſores, præter, aut contra tenorem Priuilegiorum ſuorum A
per literas Apoſtolicas conceſſorum, eos inquietare, ſeu moleſtare præſumant. Ac eos, aut teſtamentorum vltimarumq; voluntatum executores,& hæredes, ſeu quoſcunque alios di-
Quarta. rectè, uel indirectè, ad ſolutionem cuiuſcunq; quartæ Parochialis, ſeu Canonicæ, uel alterius portionis, ſeu oneris; vel ad faciendum celebrari aliquod officium in eorum Eccleſijs, vel alibi: dum apud ipſos Fratres decedentium corpora tumu
Sacramenta lantur, ante, vel poſt eorum ſepulturam cogant. Nec confeſ- B
ſis dictis Fratribus Euchariſtiæ, ſeu Extremæ vnctionis Sacramenta ſine rationabili cauſa denegare; uel illorum exhibitionem malitioſè differre; aut eorum Parochianis, ne prædictis Fratribus confiteantur, prohibere, vel perſuadere; nec etiam ad præmiſſa, aut aliquod præmiſſorum auxilium, conſilium, vel fauorem dare directè, vel indirectè quoquo modo præſumant, B.fo. 61. Et fo. 145. conceſsione 356.

23 Inhibitio. Idem Sixus ſtatuit, ne locorum Diœceſani, aut alij Ordi- C
narij, ſeu alij quicunque in perſonas, aut loca Fratrum Mino. contra prohibitionem ſupra poſitam Clementis IV. §.8. & 9. ſibi quamcunque iuriſdictionem, aut ſuperioritatem vendicare præſumant. Ac diſtrictè inhibuit, ne quiſpiam, abſq; Sedis Apoſtolicæ ſpeciali commiſsione, aut auctoritate, in perſonas, domos, & loca dicti Ordinis (vtpotè prorſus exempta) aliquas cenſuras, vel ſententias, ſpecialiter, vel generaliter D
promulgare audeat, B.fo.60. Et ffo. 144. conce. 347.

24 Cenſuræ. Pro Fratrib. Carmelitis. Idem Sixtus conceſsit Fratribus Carmelitanis copioſam Exemptionem, dicens in ſumma, quòd nullus Ordinarius, ſeu Legatus, quauis auctoritate vtēs, quamcunq; ſuperioritatem ſuper prædictos Fratres ſibi vendicare præſumat. Neq; aliquis, abſque ſpeciali commiſsione Sedis Apoſtolicæ, faciente
Excōicatio. mētionem de verbo ad verbum de huiuſmodi Indulto, valeat promulgare aliquas ſententias excommunicationis, ſeu alias cenſuras ſuper eoſdem. Et voluit, quòd proceſſus facti contra E
Fratres præfatos pro infectis habeantur, etiam ſi eorum Exēptio (vt potè notoria) non fuerit allegata, B.fo.99. Et ffo. 183. conce. 449. Et etiam ffo. 185. conce. 446. extendit Exemptionem prædictorum Fratrum ad hoc, ut nullus poſsit compellere eos ad cognoſcendum cauſas, & pleraq; id genus, etiam per literas Apoſt. non facientes de indulto hoc ſpecialē mētionē.

25 Idem Sixtus exemit prædictos Fratres Carmelitas à quacunque

A cunque iuriſdictione Inquiſitorum hęreticę prauitatis, cum magnis non obſtantijs, B.fo.112. Et ffo. 196. conce.489. *Pro Carmelitis.*

Idē Sixtus dedit copioſam Exemptionē Fratribus Ordinis Prædicatorū, ad inſtar Exēptionis datæ Fratrib' Carmelitis, & Mi.B.flo.238. conc. 560.& 564.& vſque ad conce.570. & fit de illa mentio in ſumma Armill. tit. de Exemptione, num.1. *26 Pro Fratribus Prędic.*

Ex Priuilegijs Monachorum Sancti Benedicti.

EVGENIVS IV. conceſsit Monachis Sancti Benedicti B Congregationis Italiæ, ut cùm contigerit fieri Concilia generalia, prouincialia, ſeu ſynodalia, etiam Apoſtolica, aut quauis auctoritate firmata, ſeu quaſuis Congregationes, quouis nomine cenſeantur, Eccleſiaſticarum, vel laicarum perſonarum cuiuſcunque dignitatis, aut ſtatus exiſtant, Prælati, ſeu Monachi pręfati, ad ea ire, ſeu mittere, niſi ad ipſius Cōgregationis Capitulum generalem celebrandum, aut alia, iuxtà eorum ordinationes, nullatenus compelli poſsint, etiam C per literas Apoſtolicas, non facientes ſpecilem mentionem de huiuſmodi Indulto præfatę Congregationi conceſſo. ¶ Nec Congregationis perſonę huiuſmodi, quòd in eorum locis miſſa, aut alia Diuina Officia celebrentur, Ordines conferantur, vel agitentur cauſę ciuiles, ſeu criminales, proceſsiones cōuocentur, aut Synodus, Conuentus, ſeu quæuis congregationes, tàm Ecclēſiaſticarum, quàm laicarum perſonarum congregentur: ſiue quòd huiuſmodi Congregationis loca ad D vſum, hoſpitium, habitationem, detentionem, & incarcerationē Eccleſiaſticarū, vel laicarū perſonarū deputentur, aſtringi, ſeu cogi aliqualiter valeant. Contra quæ omnia, vel aliquod prædictorū, quæuis perſona cuiuſcunq; conditionis, aut ſtatus exiſtat, attētare pręſumēs, niſi facta ei de hmōi indulto notitia deſtiterit, ipſo facto ſententiā excommunicationis incurrat. *Miſſa. Excommunicatio.*

Idem Eugenius, ne Prælatos, & Monachos Sancti Benedicti cauſarum ſtrepitus inquietet, & ab ocio deducat, conceſsit, E ne quis Prælatos, Monachos, & perſonas prædictas ſubire de calūnia, & veritate dicenda iuramentum, aut ad ferendum teſtimonium quacunq; ex cauſa cōpellat inuitos, ſiue extra ciuitates, & Diœceſes ſuas trahat, ſeu in eos, vel eorū aliquē propterea excōicationis ſententiam, vel alterius cenſurę, ſeu pœnę ſententiam proferat per literas Apoſtolicæ Sedis, vel Legatorum eius: niſi in eiſdē literis de hmōi indulg.plen. & expreſſa, ac de verbo ad verbum facta fuerit mentio ſpecialis. B. *Excōicatio.*

CAPV-

A

CAPVCCINI ANNOTATIO

In §. 14. & 15.

Vt dixi ſup. in verbo cõ ueniri in Iu dic.

HOC ſcias fuiſſe reuocatum à Pio IV. anno 1560. vt in conſt. 17. De ſalute gregis, &c. quę eſt confirmata à Conc. Trid. Seſſ. 6. cap. 3. de reformatione, vbi habetur, ut nemo ſecularis clericus, vel regularis, extra Monaſterium degens, etiam ſui Ordinis Priuilegij prętextu, tutus cenſeatur, quo minus, ſi deliquerit, ab Ordin. loci, tanquàm ſuper hoc à Sede Apoſtolica delegato, ſecundùm Canonicas ſanctiones viſitari, puniri, & corrigi valeat. Sed modificatur in Seſſ. 25. tit. de Regul. cap. 14. vbi dicitur Regularis non ſubditus Epiſcopo, qui infrà Clauſtra Monaſterij degit, & extra ea ità notoriè deliquerit, ut populo ſcandalo ſit, Epiſcopo inſtante, à ſuo Superiore, intra tempus ab Epiſcopo pręfigendus, ſeuerè puniatur, ac de punitione Epiſcopum certiorem faciat, ſin minus à ſuo Superiore Off. priuetur, & delinquens ab Epiſcopo puniri poſſit. Idem ſtatuitur in Seſſ. 21. cap. 8. de reform. Quòd ſi Epiſcopus aliquem Regularem incarceraret. An excommunicationẽ incurreret. vide ſupra verbo Conueniri in Iud. in fine noſtræ Annotationis. B C

Sed an, ſi Regularis exemptus percuſſerit clericum, ſecularem extra clauſtra in Diœceſi Epiſcopi, poſſit Epiſcopus ipſe illum denuntiare excommunicatum? R. quod ſic. facit tex. in cap. 1. de Priuileg. in 6. vbi Io. Andr. tenet, quòd exemptus delinquens in loco non exempto poſſit puniri per Epiſcopum, quod idem confirmat Francus in cap. 2. de conſt. in 6. Quod intellige niſi eſſet exemptus ratione delicti, etiam in loco non exempto; vt ſunt: ij in ſupradicto. §. 14. & 15. à Benedicto XI. & à Clemente V. expreſſi: quia tunc non poſſet denuntiari excõmunicatus, facit tex. in Clem. 2. §. fin. verſ. ſibi ſubiectos de pœnis. Et nec obſtat tex. in Clem. 1. verſ. ſuffragante de Priuileg. vbi denuntiatio extenditur etiam ad exemptos, quia dupliciter reſponderi poteſt. Primò, ut ſit ibi ſpeciale, cùm de ipſis ſpecialis mentio fiat, ergo regulariter nequit Epiſcopus in illos manus extendere, cùm immediatè ſub ſint Papæ. C. ſi Papa de Priuileg. in 6. C. penul. de Offic. Ordin. Vel ſecundo, quòd ille Tex. loquatur de exemptis ratione delicti, etiam in loco non exempto, facit tex. in d. c. 1. de Priuil. in 6. & per Domin. in c. 1. de ſtatu Regul. Quare concludendum videtur, quòd in Regulari non ſubdito Epiſcopo, obſeruetur diſpoſitio ſupradicta Conc. Trid. Seſſ. 25. c. 14. de Regul. Qui intra Clauſtra Monaſterij degit, & extra ea, ita notoriè deliquerit, &c. D E

Si vero

A Si verò delictum eſſet notorium, & ageretur de pœna excommunicationis incurſa ipſo iure, An Epiſcopus poſſet denuntiare exemptos excommunicatos, ad finem, vt à ſuis ſubditis euitentur? Domin. in c. Epiſcoporum, Verſ. ſed poſſet ſaluari, & ibi Francus num. 3. de Priuileg. lib. 6. inquit, quòd ſic. Et Anto. de butri in c. patentibus vlt. notab. de Priuileg. & ibi Abbas in gloſſ. 2. qui dicunt, quòd quando exempti in loco exempto aliquid committunt, cuius effectus extra locum exemptum porrigitur, Ordinarius poteſt eos corrigere, & punire; vt
B idem Abbas in cap. cùm inter, num. 3. de conſuet. affert ex. in illicita pulſatione campanæ, ſeu votum prolatione, & facit id quod dicit Bart. in l. 2. §. ſiquis in ſuo. ff. ne quid in loco publico, de proiciente lapidem extra locum exemptum, quòd tunc poſſit à loci illius Ordinario conueniri. Sed hoc quidem intellige, quando exemptio conceditur aliquibus ratione certi loci, ut Monachis reſpectu Monaſterij, quia poſſunt conueniri per Ordinarium, quando effectus protenditur extra locum exemptum, uel delictum ſecùs verò ſi exemptio concederetur perſonæ;
C quia tunc non poſſent coram Ordin. conueniri, ratione delicti, vt ſunt ſupradicti Religioſi exempti:, vt probat prędictas D. Iacob. Caſſineſ. vbi ſupra lib. 2. cap. 49. num. 70.

Vbi etiam probat quòd ſi exempti citarẽtur ab Ordin. & eſſent notoriè exempti, & iam diù toleratis Priuilegio exemptionis, non tenerentur comparere, aliàs ſi non eſſent notoriè exempti, & partibus, & Iudici, vel communiter tenerentur comparere, & allegare Priuilegium, &c.

D Sed quomodo & quando ipſi Regulares exempti teneantur parere Curiæ ſeculari bannitos perſequenti, eiſque Monaſteria, & Eccleſias aperire iam dictum eſt ſupra in verbo Eccleſiæ, in noſtra Annotatione, fol. 306. C.

Circa autem materiam exemptionum Clericorum, & Eccleſiaſticarum perſonarum à pedagijs, vectigalibus, Datijs, Doganis, guidagijs, & alijs oneribus, & grauaminibus, & ſecularibus exactionibus pro rebus ſuis proprijs, quas, non cauſa negotiandi, deferunt, uel deferri faciunt, ſeu tranſmittunt; aut etiam pro perſonis ſuis, videndum eſt.
E Cap. Quamquam, de cenſib. lib. 6. vbi hæc habentur, & ait.

Quanquam pedagiorum exactiones, tàm iure Canonico, quàm Ciuili, Regulari meritò ſint damnatæ; tanto tamen diſtrictius, ne ab Eccleſijs, & perſonis Eccleſiaſticis, talia exigantur, prohiberi oportet; quanto, ſi id fiat, in maioris inde tranſgreſſionis reatus incurritur, & offenſam euidentiorem comprobatur, licet igitur Eccleſiæ, Eccleſiaſticæq; perſonæ, ac res ipſarum, non ſolùm iure humano, quinnimò, & diuino, Eccleſiaſtici iure diuino ſunt immunes

b exactio- ıbus, ſecu- aribus, &c. & idē ſentit. Conc. Trid.

diuino, à ſecularium perſonarum exactionibus ſint immunes, iuxtà cō- A
ſtitutionem felicis recordationis Alex. Papæ IV. prædeceſſoris noſtri, quæ ſtatuit; Eccl. et perſonas Eccleſiaſt. ad pedagia, et guidagia penitus non teneri. Nec ad exhibendum, uel ſoluendum taleas, pro rebus ſuis proprijs, quas, non cauſa negotiandi deferunt, vel deferri faciunt, ſeu tranſmittunt, uolentes propter multorum inſolentiam, & abuſum pœne adminiculo adiuuare. Adijcimus diſtrictius inhibendo (contraria conſuetudine quorumcunq;, quæ dicenda corruptela uerius, non obſtā-te) ut nec Collegium, nec Vniuerſitas, nec aliqua etiam ſingularis per- B
ſona, cuiuſcunq; ſit dignitatis, conditionis, aut ſtatus, à præfatis Eccleſijs, aut perſonis ipſis, aut rebus prædictis, talia exigat, uel extorqueat per ſe, uel per alium ſuo nomine, uel etiā alieno; aut eos ad huiuſmodi perſoluenda compellat. Qui uerò contra fecerint; ſi perſonæ fuerint ſingulares, excommunicationis; ſi autem Collegium, uel Vniuerſitas, Ciuitatis, caſtri, ſeu loci alterius cuiuſcunque; ipſa Ciuitas, uel Caſtrum, uel locus, Interdicti ſententiam ipſo facto incurrat: nec ab excommunicatione huiuſmodi abſolutionem, uel Interdi- C
cti relaxationem obtineant, donec exacta plenariè reſtituerint, & de tranſgreſſione ſatisfecerint.

Hodie eſt in Bulla Cœnæ Sixti v. n. 18.

Et in Concilio Viennenſi (ut habetur in Clemen. de cenſibus, c. præſenti) fuit præceptum Epiſcopis impoſitum, ſuper exequutionem ſuperioris Conſtitutionis; vt excommunicationis, & Interdicti ſententias à iure publicent, uel à ſuis ſubditis, tandiù faciant publicari, donec illi, ſic exacta reſtituerint, & de tranſgreſſione huiuſmodi ſatisfecerint competenter. D

Notanda circa prędicta.

Pro Regularibus ſpecialiter, vide extrau. Pii V. dum ad ubeᵣes, quæ ponetur in fin. huius compendii cum aliquibus aliis Annotationibus valde neceſſariis f. 3.

Error molto cum Doctorum.

Primò notandum, quòd prædicta Excommunicatio, quamuis uigore præfatorum Capitulorum ſit Epiſcopalis, hodie tamen eſt Papalis, ut ait Sil. in uerbo excommunic. 4. §. 21. & Tabien. In uerbo Excommunic. 5. caſu 19. & Armil. eodem tit. excom. 11. quia continetur, ut aiunt, in Bulla Cœnæ Domini, cap. 18. ſub illis uerbis; ubi ait Papa (uel qui prohibita exigunt) ſcilicet excommunicamus, et anathematizamus. Reliqua omnia, quę pro libertate, & immunitate Eccleſiaſticarum perſonarum faciunt, ampliſſimè uideas hodie in E
Bulla Cęne Domini; per quam quidem, fauores omnes, pro hoc in iure conceſſi, augentur, & ampliantur: & plurimæ Doctorum opiniones, reſtringentes prędictam immunitatem, corriguntur, & è medio tollūtur. Qua in re multi Doctores decipiuntur; qui in multis, dùm doctrinam communiter ſcribentium ſectantur, incidunt in Cenſuram Bullæ in Cœna Domini; negligentes obſeruare, immo etiam legere ea, quæ Romanus Pontifex in prędicta Bulla corrigit, aut innouat.

Deinde

A *Deinde eſt ualdè notanda confirmatio, ſeu diſpoſitio illa facta à Sac. Conc. Trid. ſeſſ. 25. cap. 20. de reformatione, circa huiuſmodi immunitates, & exemptiones.* Conc. Trid. verba.

Cupiens (inquit) Sancta Synodus, &c. Decernit itaque, & præcipit Sacros Canones, & Concilia generalia omnia, nec non alias Apoſtolicas Sanctiones, in fauorem Eccleſiaſticarum perſonarum, libertatis Eccleſiaſticę, & contra eius uiolatores editas; quę omnia, præſenti etiam decreto innouat, exactè ab omnibus obſeruari debere. Propterea admonet Imperatorem, Reges, &c. & omnes cuiuſcumq; ſtatus extiterint, B *ut quo largius bonis temporalibus, atque in alios poteſtate ſunt ornati, eo ſanctius quæ Eccleſiaſtici iuris ſunt, tanquam Dei præcipua, eiuſq; patrocinio recta, uenerentur, nec lędi patiantur: ſed ſeuerè in eos, qui illius libertatem, immunitatem, atq; iuriſdictionem impediunt, animaduertant.*

LEO X. confirmauit literas prędictas Innocentij VIII. ac de nouo cōceſsit eaſdem, inſerendo illas de verbo ad uerbum, C decernes illas debere inuiolabiliter obſeruari à quibuſcunq; Inquiſitoribus hæreticæ prauitatis, B. ſſſo. 21. conc. 64. 28

Idem Leo iterum prohibuit diſtrictè Inquiſitoribus hęreticę prauitatis, nè ſe vllo modo intromittant de Fratribus Mino. Super quo dedit Conſeruatores vniuerſos Eccleſiarū Prælatos, B. ſſſo. 20. conçe 63. 29 Inquiſitores hęreſis.

Idem Leo approbauit, ac de nouo conceſsit literas ſuorum prædeceſſorum, qui exemerant Moniales Sanctæ Clarę ab omni iuriſdictione, & a ſolutione quarumcumq; decimarum, etiā de terris, & poſſeſsionibus, quas per colonos faciunt cultiuari, B. ſſſo. 44. conce. 139 & 140. 30 Pro Monialibus S. Clarę. D

Idem Leo poſtea exemit Moniales S. Clarę, & tertiarias à ſolutione cuiuſuis decimæ, uel taxè, etiam per Sedem Apoſtolicam impoſitæ: ſi tamen ita ſunt pauperes, quòd ipſarum redditus non ſufficiunt pro commoda illarum ſuſtētatione, B. ſſſo. 48. conce. 143. 31 Pro Mon. S. Cl. & Tertia.

Idem Leo exemit Fratres Minores Obſer. à iuriſdictione E Commiſſariorum Cruciatæ, & alijs conſimilibus, præcipiens huiuſmodi Commiſſarijs, ſub grauibus cenſuris, ne aſſumant Fratres Minores prefatos ad prędicandum Cruciatam, B. ſſſo. 48. conce. 144. 32 De cōmiſſariis Cruciatę

Hoc poſitum eſt ſupra, ad longum, in dictione Cruciata, §. 4. Collector.

De exēptione à quartæ funeralis ſolutione, ſunt multę Conceſsiones diuerſorū Pōtif. ſupra poſitæ, in dictione Can. portio.

Circa

Circa præfatã materiam eſt ſciendum, quòd ſupraſcriptarum Exemptionum, & nonnullarum aliarum Cõceſsionum in fauorem Fratrum Mendicantium conceſſarum, fuerunt aliquę derogatæ per Concilium Lateranenſe, vltimò celebratum, vt poſitum eſt in dictione Concilium .§. 6. Attamen, quia, vt ibidem .§. 7. dicitur, fuerunt reualidata noſtra Priuilegia, & per conſequens ſunt annullatæ huiuſmodi modificationes, ſeu derogationes: ideò nõ oportet illas hic inſerere; præſertim, quia quo ad exemptionem propriè ſumptam, ferè nil innouatum, ſeu derogatum eſt per Concilium præfatum. A B

FAMILIARES, SEV FAMVLI FRATRVM.

1 Interdictũ. ALEXANDER IV. fecit quandam conceſsionem famulis, ſeu familiaribus, & procuratoribus, ac operarijs Fratrum pro tempore interdicti, quæ ponitur ad longum in dictione Interdictum 3. in .§. 1. C

2 Ex Priuileg. Carmelitarũ. ALEXANDER IV. conceſsit Fratribus Ordinis Carmelitarum facultatem miniſtrandi Eccleſiaſtica Sacramenta familiaribus ſuis, ac tradendi eos ſepulturę Eccleſiaſticæ, cùm deceſſerint, B.fo.85. Et ffo. 168. conce.391.

3 Sacramẽta. Sepultura. CLEMENS IV. conceſsit Fratribus Mino. vt his, qui in eorum morantur obſequijs, cuncta liberè miniſtrare poſsint Eccleſiaſtica Sacramenta; & ipſos, cùm deceſſerint, in ſuis Cœmiterijs ſepelire, B. fo.56. Et ffo.140. conce.315. D

4 Interdictum. Idem Clemens ſtatuit, quòd, ſi quando in terras, in quibus reſident Fratres Mino. vel eorum perſonas excõmunicationis, ſeu interdicti ſententias contigerit promulgari, pueri ſeruitijs Fratrum deputati, negociorum quoq; geſtores, & operarij, qui in locis Fratrum eorum operibus perſonaliter continuo extiterint, huiuſmodi ſententijs obnoxij minimè habeãtur. Ibiq; poſsint audire Diuina, iuxtà formam, quę ipſis locis in eo caſu à Sede Apoſtolica eſt conceſſa: niſi ijdem cauſam dederint, vel contigerit eoſdem excommunicari ſpecialiter, ſeu interdici, B. ffo.150. conce.316. E

5 Ex Priuileg. Fratrũ Præd. GREGORIVS XI. fecit conſimilem Conceſsionem familiaribus Fratrum Ordinis Prædicatorum, per eadem verba, ſicut Clemens IV. fecerat familiaribus Fratrum Mino. vt ſupra poſitum eſt.§.3. & 4.B.ffo.236. conce.546.

SIXTVS

A SIXTVS IV. conceſsit, quòd illi, qui ſunt in ſeruitio Fratrum Mino. & Sororum Sanctæ Claræ, habeant Indulgentiã plenariam in morte, ac ſemel in vita de reſeruatis, o. ſo. 62. Et ffo. 66. Conceſsione 96. 6 Indulgẽtia.

IVLIVS II. conceſsit, Fratribus Ordinis Minimorum, quòd famuli domorum ſui Ordinis, nec non cæteri eiuſdem Ordinis habitum portantes, & in articulo mortis in dictis domibus ſepulturam eligentes, omnibus, & ſingulis Priuilegijs B Ordinis Minimorum huiuſmodi quomodolibet cõceſsis gaudere, liberè, & licitè valeant, B. fffo. 8. Conceſsione 22. 7 Ex Priuileg. Fratrum Minimorum. Sepultura.

LEO X. in concilio Lateranenſi ſtatuit, quòd Fratres famulis eorum obſequio inſiſtentibus, ſacramenta eccleſiaſtica nullatenus miniſtrare valeant, niſi illorum durante obſequio, B. fffo. 26. Conceſsione 74. 8 Prohibitio.

Idem Leo, vbi ſupra, ſtatuit, quòd Procuratores, & negociorum geſtores, ac operarij Fratrum ſeruitijs inſiſtentes, ſenten- C tijs excommunicationis promulgatis illaqueati ſint, & eſſe cẽſeantur, ſi illis cauſam dederint, aut dantibus conſilium, auxilium, vel fauorem præſtiterint, B. fffo. 26. Conceſsione 85. 9 Excõicatio. Collector.

Aduerte, quòd nonnulla alia conceſſa ſunt in fauorem familiarium Fratrum, pro tempore interdicti. Et hæc ponuntur in dictione Interdictum, 3.

Ex Priuilegijs Monachorum Sancti Benedicti.

D MARTINVS V. conceſsit Monachis Sancti Benedicti obſeruan. Hiſpanię, vt confeſsiones quorumcumq; familiarium ſuorum, tàm Laicorum, quàm Regularium, & ſecularium, intra, & extra ſepta ſuorum Monaſteriorum commorantium audire, & pro eorum commiſsis debitam eis abſolutionem impendere, necnon dictis familiaribus, tàm intra, quã extra ſepta præfata commorantibus Eccleſiaſtica ſacramenta, quoties fuerit opportunum, miniſtrare valeant, b. 10 Confeſſio. Sacramenta.

Ex Priuilegijs Fratrum Sancti Ioannis Hieroſolymitani.

E ALEXANDER IV. confirmauit literas Honorij, & Innocentij prędeceſſorũ ſuorum, quibus authoritate Apoſtolica interdixerunt, ut nemini liceat, ſine ſpeciali mandato Romani Pontificis, Fratres Hoſpitalis Sancti Ioannis Hieroſolymitani, vel ſeruientes eis Clericos, ſiue laicos, donec in ſeruitio domus fuerint, excommunicationi, vel interdicto ſubijcere: Et ſiqua ſententia in prętatos aliter lata fuerit, & eam irritam eſſe, & inanem cenſuit, B. 11 Excõicatio. Interdictum

CAPVC-

A

CAPVCCINI ANNOTATIO

In .§.3. HOC ſanè debet intelligi, ſecundùm Conſt. 17. Leon. X. ut in Bullario, uidelicet, pro tempore, quo in actuali eorum ſeruitio perſeuerauerint, & ſint profeßi. Et an, & quādo poßint immunitatibus gaudere, uide ſup. tit. Excomm. in fine, num. 14. & Conc. Trid. ſeſſ. 24. de Reform. c. 11. ſed Tertiarii, qui uiuunt in communi, ſub obedientia Fratrū Minorum, gaudent immunitatibus, & eorum exemptionibus, ut in Conſt. 63. Pii V. & dicemus infra, in uerbo Tertiarii. B

F E R I Æ.

1 SIXTVS IV. conceſsit, quòd quando quis ſolus dicit Matutinum in quadrageſima, non teneatur dicere litanias duplices, prout in choro dicuntur, quando fit de feria, o. ſo. 64. Et ſſo. 68. conce. 132. Et ſſo. 96. conceſsione 328. C

2 IVLIVS II. ſtatuit, ut quoties in Aduentu & Quadrageſima occurrunt reſponſoria aliqua, uel laudes propriè, fiat de feria: niſi tunc feſtum duplex, vel ſolenne occurreret.

Collector. Hoc non habetur in libris Priuilegiorum Ordinis, ſed fuit impreſſum in kalēdario ordinato in Capitulo generali, celebrato apud Rothomagum, tempore præfati papæ. D

3 LEO X. conceſsit, quòd Fratres Prædicatores, & Confeſſores Ordinis Mino. de Obſeruantia, quādo actu prædicant, & confeſsiones audiunt, ut puta in Aduentu & Quadrageſima, poſsint officium feriale anticipare, & feſta illis diebus reſeruare, quibus amplius laborare neceſſe eſt. Ita tamen, quòd non fiat in fraudem Diuini Officij: ſed ut liberius valeant ſtudio vacare: & ſpirituali conſolationi fidelium populorum incumbere, o. ſſo. 91. conceſsione 265. E

4 Idem Leo declarauit, ſeu conceſsit, quòd Fratres Mino. dicendo officium extra chorum, propter occupationes occurrentes, non teneantur duplicare letanias: quæ ex ordinario in Quadrageſima ſolent, poſt Matutinum, dici, o. ſſo. 91. conceſſione 266. Et ſſo. 96. conceſsione 328.

A

CAPVCCINI ANNOTATIO.

DE Indulgentia, quæ conceditur viſitantibus confeſſis, et communicatis Eccleſiam aliquam Conuentualium, vel Capuccinorum, vel de Obſeruantia Fratrum, in Feſtis Sancti-Franciſci, Bonauentura; Ludouici, Antonij In.§.1. Indulg. pro Viſitantibus Eccleſias.
B *Bernardini, & S. Claræ, eſt conſt. 13. Sixti V. & de duplici off. Sancti Antonij vniuerſaliter eſt Pij V. conſt. 19.*

Idem mandauit obſeruari Sixtus V. vt Feſtum eius ſub duplici off. celebraretur, ac ſic in Calendario deſcriberetur, vt in conſt. 19. in pr. parte eius Bullæ & Indulg. plen. pro hoc Feſto conceſsit viſitantibus Eccleſias Fratrum Conuentualium Capuc. & de Obſer. ut in conſt. 13, ut ſupra diximus. In.§.2. D S. Anton.

Vide Conc. Trid. Seſſ. 5. de peccato originali, & Sixtus V. in conſt, In.§.6.
C *42. omnibus viſitantibus Eccleſias Monialium, tit. Concept. Beatę Mariæ in Feſtiuitate illius Indulgentiam Plenariam conceſsit, vt infra ét dicetur in verbo Indulgentia.* De Cõcept. Virginis.

Sed hac non obſtante Sixti IV. ordinatione, Sixtus V. in anno 1587 ſtatuit, & ordinauit, vt Feſtum Sancti Bonauenturæ, pridie Idus, ideſt, 14. Iulij, ſub duplici off. & Doctoris Eccleſiæ nomine ab omnibus Chriſti fidelibus Religioſis, ſiue ſecularibus celebretur; eaq; die à primis Veſperis, uſq; ad occaſum Solis eiuſdem diei, qui Eccleſias Fratrum Mi- In.§.7. De S. Bonauentura.
D *norum Sancti Franciſci deuotè viſitauerint decem annos, & totidem quadragenas de iniunctis eis; ſeu quomodolibet debitis pœnitētijs eis cõcedit: ſed in Vrbe Roma Confeſſis, & Eucharistię Sacramentũ ſumentibus, Feſtumq; hoc obſeruantibus, Indulgentiam plenariã elargitur, ut in Bulla, quinta, in 2. parte Bullarij eius, patet.*

Tamen aduertendum eſt, quòd in conſt. eiuſdem 13. in pr. parte eius Bullarij, in anno 1585. emanata, concedit Indulgentiam plenariam omnibus uiſitantibus Eccleſias Conuētualium, Capuccinorum, et dę Ob-
E *ſeruantia Fratrum in Feſtiuitate Sancti Franciſci, Bonau. Antonij, Ludouici, ac Bernardini; ut ſup. eſt dictum.*

Item Fratres debent obſeruare, & celebrare illa alia Feſta, quæ populus, et clerus obſeruare ſolent, vltra alia Curiæ Romanæ: & licèt, Sum. Ang. tit. fer. n. 5. dicat, Epiſcopum, & Clerum non poſſe feſta aliqua obſeruari iubere; tamen Conc. Trid. Seſſ. 25. tit. de Regul. c. 12. contrarium ordinauit, ſcilicet vt Regulares teneantur obſeruare Feſta illa, quæ Epiſcopi in ſua Diœceſi obſeruari iuſſerint. Fratres debēt obſeruare Feſta, quæ Populus & Clerus obſeruant. Conc. Trid.

Aa FRAN-

 A

FRANCISCVS PATER NOSTER SERAPHICVS.

1 Feſtiuitas. GREGORIVS IX. aſcripſit beatum Franciſcum catalogo Sanctorum, maxima cum ſolẽnitate; ac præcepit omnibus Eccleſiarum Prælatis, vt quarto nonas Octobris celebrent, & celebrandam denuncient populis eiuſdem Sancti Feſtiuitatem, b fo. 19. Et ffo. 22. conce. 2.

2 Idem Gregorius dedit multas Bullas, ſeu Breuia in fauorẽ B Stigmatum Beatiſsimi Patris noſtri Franciſci; quæ reperiuntur infra, in dictione Stigmata.

Stigmata. EVGENIVS IV. conceſsit, quòd in Feſtiuitatibus Sancti Franciſci poſsint Fratres dicere propriam Præfationẽ, & Credo, o. fffo. 101. conce. 408.

3

SIXTVS IV. conceſsit indulgentias celebrantibus Feſtum Beati Franciſci; ac voluit, quòd ſub ritu duplici celebretur ab

4 Indulgentia. omnibus. Et mandauit huiuſmodi Feſtum ſub præcepti vinculo obſeruari; vt ſupra, in dictione Feſtiuitas, §. 8. latius poſitũ ẽ. C

Idem Sixtus conceſsit, vt poſsit dici Credo, in Octaua Feſtiuitatis Sancti Franciſci, o. fo. 64. Et ffo. 68. conce. 133.

5 Credo. Vide ſupra in dictione Credo, declarationem huius Cõceſ-

Collector. ſionis.

Idem Sixtus conceſsit, quòd in die Sancti Franciſci, & Stig-

6 matum eiuſdem, poſsint Fratres Minores dicere propriã Præ-

Præfatio. fationem in Miſſa, o. fo. 63. Et ffo. 97. conce. 110. Et fffo. 100. D conceſsione 186.

Idem Sixtus conceſsit, quòd in omnibus Miſsis votiuis San-

7 cti Franciſci, dicatur propria Pręfatio, o. fffo. 102. conc. 412.

Præfatio. Idem Sixtus conceſsit aliqua in fauorem habitus trium Or-

8 dinum S. Franciſci; prout habetur in dictione Habitus, §. 8. & 9.

Habit⁹ Ord. & 10. & 11. Et in dictione Indul. plen. quoad Fratres, §. 12.

Multi alij Summi Pontifices conceſſerunt magnas remiſ-

Collector. ſiones peccatorum morientibus, & ſepeliri ſe mandantibus in E habitu Sancti Franciſci; quę etiam reperientur infra in dictione Indulgentiæ, quoad Seculares, 6.

Quamplures etiam Summi Pontifices conceſſerũt multas, & uarias Indulgentias, & peccatorum remiſsiones viſitanti-

Indulg. bus Eccleſias Sancti Patris Frãciſci: ac etiam in illis ſepeliri ſe mandantibus, aut in earũ Clauſtris, & Cœmiterijs; necnõ porrigentibus manus adiutrices pro illarũ ędificatione, aut repa-

ratione

A ratione, & ſimiliter exhibentibus opera pietatis, & charitatis Fratribus Mino. filijſq; præfati Sanctiſsimi Patris. Quæ omnia diſtinctè reperiētur intra, in dictione Indulgētiæ, quoad ſeculares, 1. & 2. & 3. & 4.

Inſuper nonnulla pertinentia ad Stigmata prędicti Seraphici Patris, ponuntur infra in dictione Stigmata. Stigmata

B GENERALIS ORDINIS.

CLEMENS IV. ſtatuit, quòd Generalis Miniſter ſtatim, poſtquàm electus (ſecundùm Regulam, & Cōſtitutiones Ordinis) fuerit, eo ipſo uerus eiuſdem Ordinis Generalis Miniſter effectus, curam animarum Fratrum ipſius Ordi- 1 Electio.
C nis plenam habeat, & liberè gerat: ac, quòd Fratres prædictos, auctoritate propria, ligare, ac ſoluere: necnon in eodem Ordine agere valeat, quæ ipſe Miniſter, & Diffinitores Capituli generalis, iuxtà conſtitutiones prędictas, Ordini, & Fratribus, ſecundùm Deum, viderint expedire. Ipſiq; Fratres huiuſmodi Generali Miniſtro, deuotè, ac humiliter obediant. Et ſimiliter voluit, quòd Generalis Miniſter à Prouincialibus Miniſtris, & Cuſtodibus, ſecundùm Regulam, & Conſtitutiones ip-
D ſius Ordinis, abſolui, & amoueri poſsit, B. fo. 56. & ffo. 139. conce. 307.

Idem Clemens fecit aliam Conceſsionem, circa electionem Generalis Miniſtri; quæ poſita eſt ſupra, in dictione Electio, §. 3. Vide etiam ibidem alias duas Nicolai IIII. §. ſexto, & ſeptimo. 2 Electio.

Concilium Conſtantienſe ſtatuit, quòd Generalis Fratrum Mi. poſsit, & debeat Conuentus ſibi ſubditos, ad ſtatum ſtri- 3 Reformatio Vendere.
E ctæ obſeruantiæ conſonum, iuxta declarationes, & Statuta Sedis Apoſtolicæ, & Ordinis, reducere; tollendo quaſcunque ſuperfluitates, ſiuè ſint in rebus mobilibus, quantùm fieri poterit, bono modo; habito ſemper conſilio maiorum, & Diſcretorum ſibi obedientiū. Ac eligendo (ſi opus fuerit) aliquas perſonas, quæ ipſas ſuperfluitates, auctoritate dicti Concilij, vēdant, commutent, aut alias in operibus Conuentuum conuertant, B. fo. 26. Et ffo. 110. conce. 236.

4 Indulgentię. VRBANVS V. conceſſit Generali Miniſtro, poſſe dare de toto Ordine ſuffragia indulgentiarum, & orationum, ac beneficiorum ſpiritualium, quibuſcunq; perſonis deuotis, & benefactoribus Ordinis noſtri, b. ffo. 261. conce. 671. A

5 Ex Priuileg. Prędic Magiſter. BONIFACIVS IX. conceſſit Magiſtro Generali Ordinis Prædicatorum pro tempore exiſtenti, quòd in quolibet Capitulo generali dicti Ordinis pro tempore celebrando, vni ex Fratribus dicti Ordinis in theologica facultate prouecto huiuſmodi, per Generalem, & Diffinitores dicti Capituli, vel aliquos Magiſtros ad hoc aſſumendos diligenti, examinatione ſufficiens, & idoneus inuentus fuerit, Magiſterij honorem, & docendi licentiam, ſeruatis conditionibus Viennenſis Concilij, & alijs ſolennitatibus in talibus conſuetis, auctoritate Apoſtolica elargiri poſsit. Sibiq, vt infra dictum Ordinem & extra, omnibus gratijs, Priuilegijs, libertatibus, & indulgētijs, tàm à Sede Apoſtolica, quàm ab Ordine prędictis Fratribus eiuſdem Ordinis in eadem theologia Pariſ. Magiſtratibus conceſsis, perinde vti, & gaudere valeat, ac ſi in Pariſienſi ſtudio huiuſmodi Magiſterium recepiſſet, b. ffo. 117. conceſsione 426. B C

6 EVGENIVS IIII. conceſsit, vt Generalis poſſit tollere ſuperflua à Conuentibus ſibi ſubiectis, ac in alijs Conuentibus reponere, aut commutare, o. ffo. 261. conceſsione 676.

7 Appellatio. Statuta. Idem Eugenius diſtrictè præcipiendo mādauit Prouincialibus, & alijs Fratribus Ordinis Mino. Regularis Obſeruantiæ, quatenus Generalibus dicti Ordinis pro tēpore exiſtētib⁹ (appellatione & cōtradictione qualibet remota) in omnib⁹, & ſingulis licitis, & honeſtis, Regulā, & Statutū, ac Ordinem ipſorum Obſer. necnon officium eorundem Generalium quomodolibet concernentibus, quæ dicti Generales pro tempore duxerint ordinanda, ſeu illis iniunxerint, aut mandauerint, humiliter pareant, & intendant, ac illa efficaciter ſtudeant adimplere, b. fo. 47. D E

8 Exempti. Fratres. Correctio. NICOLAVS V. cōceſsit Generali Miniſtro prædicto, quòd omnes ſinguloſq; Fratres ſui Ordinis, quantuncunque exemptos, virtute literarū Apoſtolicarū, pręter Regulæ, & Statutorū eiuſdem Ordinis formā, poſsit viſitare, corrigere, & punire. Non obſtātibus quibuſcūq; in contrariū facientibus; prout latius poſitū eſt ſupra, in dictione Correctio Fratrum. §. 12.

PIVS

A PIVS II. conceſsit, quòd Generalis Ordinis Minorum 9
poſsit dare auctoritatem celebrandi per vnam horã ante Au- Celebrare.
roram, quibus ſibi videbitur, Apoſtolica auctoritate, o. ffo.
97. conceſsione 346.

SIXTVS IV. conceſsit facultatem Generali Fratrum Mi 10
norum, vt quandocunq; viderit Fratres ſuos, vel aliquem ip- De ſuſpen
ſorum abuti gratijs, & facultatibus Apoſtolicis ab eodem cõ- ſione Priuil
ceſsis, poſsit gratias, & facultates huiuſmodi ſuſpendere, ac particulariũ
B ſuſpenſas tenere, donec conſulat Summum Pontificem, & ab
ipſo reſponſum accipiat, b.fo.56. Et ffo.52. conce.58.

Vide circa hoc illam conceſsionem Leonis infra, §. vltimo. Collector.

Idem Sixtus conceſsit, quòd Generalis Fratrum Carmeli- 11
tarum adminiſtret, & exerceat ea, quæ ad ſuum officium Ge- Ex Priuileg
neralatus pertinent, reiecta quauis profeſſorum ſui Ordinis, Carmelitar
& aliorum, ſibi ratione dicti officij ſubditorum appellatione; Appellatio
quę ab eius præceptis, monitionibus, ordinationibus, & man-
C datis, ac decretis, Regulari diſciplina, quomodolibet inter-
poni contigerit, B.fo.99. Et ffo.182. conce.446.

Idem Sixtus fecit conſimilem Conceſsionem, ſicut imme- 12
diatè ſuprapoſitam, Generali Fratrum Auguſtinenſium in ſuo Appellatio
Mari magno, B.ffo.251. conce.636.

INNOCENTIVS VIII. conceſsit, quòd Miniſter Ge
neralis poſsit benedicere Corporalia; & ſimiliter Prouincia- 13
les Miniſtri, o.fffo.98. conce.354. Benedicere

D Idem Innocentius conceſsit, quòd Generales, & Prouincia. 14
Miniſtri poſsint diſpenſare cum Fratribus ſuis, vt ad Sacerdo- Diſpẽſatio
tium promoueantur in vigeſimo ſecundo anno completo, hoc
eſt cum attingentibus vigeſimum tertium annum, o.ffo. 99.
conceſsione. 356.

Circa hanc Conceſsionem, vide ſupra in dictione Diſpen- Collector.
ſatio, §. 15. & ibi notata.

ALEXANDER VI. conceſsit, quòd Generalis poſsit 15
E diſpensare cum Bizochis viuentibus in communitate, ſeu in Diſpẽſatio
Congregatione, quando fecerunt Votum Religionis Sanctæ
Claræ, quòd remaneant ibi, ſi commodè non poſſunt ingredi
Monaſteria S. Claræ, o.fffo.99. conce.360.

Quoad præfatam Conceſsionem, vide ſupra, in dictione Di Collector.
ſpenſatio, §. 20.

IVLIVS II. conceſsit Generali Fratrum Auguſtinenſiũ, 16
& Fratribus ſui Ordinis, Motu proprio, ac ex certa ſcientia, Pro Auguſ nenſibus.

& de plenitudine ſuæ poteſtatis, vt quęcunq; inſtrumẽta, Exẽplaria, ſeu Tranſumpta ſuorum Priuilegiorum oſtendantur firmata, ſeu ſignata ſigillo Generalis prædicti, eandem omninò vim habeant, ac illis eadem fides adhibeatur, ac ſi plumbi ſignum, vel ſigillum haberent, b.ffo.267.conceſsione 678. A

Priuilegia.

17 LEO X. confirmauit, ac de nouo conceſsit, immediatè præcedentem Conceſsionem Iulij II. b. ffo. 123. conce.559.

Idem Leo conceſsit, quòd Generalis Miniſter poſsit etiam,

18 Declarare. Paupertas. extra Capitulum declarare, quę res debeant dici viles, aut B parui valoris, ad hoc, vt intra, & extra Ordinem poſsint à Fratribus dari; prout latius poſitum eſt ſupra in dictione Dare, §. 2. Et habetur, O. ffo.59. conceſsione 175.

Idem Leo in Bulla Vnionis ſtatuit, quòd ex tunc in perpetuum eligatur Miniſter Generalis totius Ordinis Mino. à Mi-

19 Electio. niſtrjs, & Cuſtodibus Reformatis; ſeu Obſeruantibus eiuſdẽ Ordinis. Qui ſimiliter ſit Reformatus, & pro Reformato habitus à communitate Fratrum Reformatorum. Et quòd huiuſmodi Generalis habeat plenariam auctoritatem ſuper omnes Fratres Mino. prout ex Regula ei competit. Ac quòd Miniſteriatus officium duret tantùm per ſexennium: niſi antea vniuerſitati Miniſtrorum Prouincialium, & Cuſtodum viſum fuerit debere deponi. Et quòd dicto ſexennio elapſo, ſit abſolutus ab officio. Decernens irritum, & inane quicquid in contrarium factum fuerit, ſicut magis latè habetur ſupra, in dictione Electio, §.10.& 11.B.ffo.29. conceſsione 93.& 94. C D

Idem Leo ſtatuit, quòd Miniſter Generalis eligatur ſemel,

20 Electio. ſeu vno ſexennio ex Fratribus ciſmontanis;& alio ſexennio ex vltramontanis, &c. prout habetur vbi ſupra, in dictione Electio, §.11.B.ffo.29.conce.93.& 94.

Idem Leo ordinauit, quòd primus Miniſter Generalis ex

21 De Generali facto Cardinali. Obſeruantibus electus Romæ tempore eiuſdem Leonis, non obſtante illius aſſumptione ad Cardinalatum, haberet officium Generalatus, vſq; ad primum ſequens Capitulum generale in Feſto Pentecoſtes, anno ſequenti celebrandum, B.ffo. 34 conce.117. E

22 Electio. Idem Leo annullauit electionem Generalis Miniſtri Fratrũ Mino.Conuentualium, factam ſub nomine Miniſtri Generalis, B.ffo.33.conce.116.

23 De Viſitatio ne Monialiũ Idem Leo conceſsit, quòd Generalis Miniſter poſsit viſitare, & corrigere Moniales, ſeu Sorores quaſcunq; quę per Prouincia-

A uinciales, vel Viſitatores ſolitę ſunt viſitari; præcipiens Monialibus, & Sororibus huiuſmodi in virtute Sanctę obedientiæ, ac ſub excommunicationis latæ ſententiæ pœna, quatenus præfato Generali pro tempore exiſtenti, humiliter obediant, & ipſum ad Viſitationis officium admittant, ſeq; & earũ Domos, ac Monaſteria, & loca, viſitari in capite, & in membris, & corrigi, ac puniri liberè permittant, B.ſſſo.34.conce.118. Excommunicatio Viſitatio.

Idem Leo conceſsit Generali Fratrum Mino. vt in ſuo Capitulo Generali, de conſenſu eiuſdem Capituli, vel maioris partis, declarare poſsit, & valeat, vtrùm ab vſu alicuius Conceſsionis viuæ vocis Oraculo factæ abſtineri debeat. Poſt quã quidem Declarationẽ, tàm Fratres, quàm Moniales ſuæ obedientiæ, ac ſi Conceſsio huiuſmodi per Sanctitatem ſuam ſuſpenſa, vel reuocata fuiſſet, Conceſsione eadem in poſterum non vtantur, o.ſſſo.94. conceſsione 296. 24 Oracula Capitulum generale.

B

C

CAPVCCINI ANNOTATIO.

Quomodo ſuperfluitates, curioſitates, et prætioſitates circa omnes res, quæ ad victum, & veſtitum, habitationem, & ad Diuinum cultum ſint prohibitę, videatur Declaratio Nic. III. in C. Exijt. §. Inſuper. Et cuius
D *indicio, ſuperflua iſta iudicare, ſit ſtandum, videas Cord. in Expoſit. 6. cap Regul.*

Item conceditur à Iulio II. Generali & Prouincialibus, vt in viſita poßint Fratribus & Sororibus Indulgentiam Plenariam Concedere, & Idem conceßit Leo. X. ut infra in verbo Indulg. Plen. quoad Fratres, §. 17. In .§.4.

Item Generalis in Capitulo generali poteſt taxare, ac moderare numerum Miſſarum, prout gratius Deo, & Eccleſijs vtilius fuerit viſum;
E *& etiam Epiſcopus in diœceſana ſynodo poteſt, ut in Con. Trid. ſeſſ. 25. de Refor. cap.4. & uide infra in verbo Miſſa, hoc enim debere intelligi de onere Miſſarum ante Conc. Trid. impoſito, Reſpondit Paſſarello, in anno 1573. Sacra Card. Congreg. Ac alibi declarauit, hãc taxationem eſſe intelligendã de Mißis tantùm, & non de alijs ſuffragijs, Nec de Mißis in fundatione impoſitis, ſed de relictis alio modo à teſtatoribus.* Paſſarello f. 232. Sacræ congreg. Card. reſponſum

A

GLORIA IN EXCELSIS DEO.

1 Hodie tamen debẽt celebrari ſecundũ Rubricas Miſſalis noui.

ALEXANDER IV. conceſsit, Fratribus vniuerſis Ordinis Mino. quòd in Miſsis votiuis, tã ſolennibus, quàm priuatis, quas de Spiritu Sãcto, aut de Beata Virgine Maria dixerint, poſſint dicere hymnum Angelicum .ſ. Gloria in excelſis Deo. Ac quòd ſimiliter poſsint dicere Proſas, ſeu ſequẽtias, b.fo.23. Et ffo 25. conce.14. B

2 SIXTVS IV. conceſsit Fratribus Mino. de Obſeruantia, vt poſsint dicere in omnibus Miſsis votiuis Gloria in excelſis Deo, o.ffo.*69*.conce.143. Et fffo.100. conce.38*9*.

Collector. Licèt ſupra dicatur in omnibus: non per hoc eſt intelligẽdum poſſe in illis Miſsis, quę in ſuis proprijs diebus carent illa; ut in Miſsis Dominicarum Aduentus, & Septuageſimæ, & conſimilium. C

3 LEO X. ad inſtantiam cuiuſdam boni Patris, qui ignorabat ſupraſcriptas Conceſsiones generales, conceſsit, Fratres prędictos poſſe dicere Gloria in excelſis Deo in Miſsis votiuis, quando vocantur ad loca, vbi requieſcunt corpora Sanctorum, ad celebrandum: vel vbi habetur de illis celebris memoria; ſicut Ianuæ, de Sancto Ioanne Baptiſta*:* & in Prouincia S. Ludouici, & ſanctæ Marię Magdalenæ, o.fffo.*92*. conceſsione *266*. D

Collector. Aduertat qui hęc legerit, quòd hęc vltima Conceſsio ſtricta non derogat in aliquo præcedentibus magis amplis: quia Pontifex conceſsit conformiter ad relationem petentis, qui, vt aliàs dictum eſt, ignorabat Conceſsiones latiores ante factas. Aliter enim non eſt credibile, quòd ſic petiſſet.

GVARDIANVS. E

1 Abſolutio.

CLEMENS IV. conceſsit, ſiuè ſtatuit, vt Guardiani, qui ſecundùm Statuta Ordinis Fratrum Minor. aliter quàm per electionem inſtituuntur, poſt ipſam inſtitutionem, ſeu prouiſionem de ipſis factam, curam animarum Fratrum ſibi ſubditorum habeant; ipſoſque ligare, ac ſoluere poſsint,

iuxta

A iuxta ipſius Ordinis Inſtituta, B.fo.56.Et ffo.139.conce.309.

SIXTVS IV. fecit conſimilem conceſsionem Priorib⁹ Conuentualibus Fratrum Ordinis Carmelitarrm, vt habetur in ſuo Mari Magno, B.ffo.182. conce.446. 3 Habitus Fratrum.

Idem Sixtus ſtatuit: quòd habitus Fratrum Mino. non poſſit dari his, qui cum eo ſe elegerint ſepeliri, niſi per Guardianos dicti Ordinis, vel eorum Superiores, B. ffo.149.conc. 364. Collector.

Iſta conceſsio habetur latius infra in dictione Habitus Fra-
B trum.§.11.

IVLIVS II. conceſsit, quòd omnia Priuilegia, & Indulta Apoſtolica, conceſſa Ordini Fratrum Prædicatorum, quæ ſpectant ad Priores Conuentuales dicti Ordinis, pertineant etiã ad Guardianos Conuentuum Ordinis Mino. B. fffo. 73. conceſsione 222. 4 Priuilegia.

Quoad præfatam Conceſsionem eſt notandum, quòd auctoritas Priorum Conuentuum Ordinis Prędicatorum eſt valdè Collector.
C magna, vt patet in Mari Magno prędicti Ordinis, & alijs eorum Priuilegijs, quia ſemper parificantur Priores Conuentuũ Prioribus Prouincialibus, quoad ſuos ſubditos; quod nunquã, aut raró reperitur in Priuilegijs Fratrum Mino. in Guardianis, & Prouincialibus. Attamen virtute ſupraſcriptæ Conceſſionis, poterunt Guardiani vti omnibus conceſsis Prioribus Fratrum Prædicatorum: ſaltem inquantum non fuerit eis reſtrictum per Superiores. Et circa huiuſmodi auctoritatem,
D vide ſupra, in dictione Abſolutio ordinaria, quoad Fratres, poſt .§.7. Et in eadem dictione propè finem, vbi dicitur Tertiũ dubium eſt. Vide etiam ſupra in dictione Apoſtatę, poſt.§.8.& 9.& 11. Et in dictione Nouitius, §.21.

LEO X. conceſsit, quòd omnes Fratres, qui ſunt nimis ſcrupuloſi, poſsint in omnibus dubijs, conſcientiam ſuã tangentibus, ſecura conſcientia ſtare determinationi ſui Guardiani, vel cuiuſcunq; alterius Prelati, o. ffo. 93.conce.287. 5 Declarare. Scrupula. Collector.

E Circa ſupraſcriptam Conceſsionem eſt aduertendum, quòd in ipſa non conceditur aliqua auctoritas noua Prȩlatis, vt valeant determinare ad libitum ſuum: ſed ſolùm prouidetur ſerenitati conſcientiarum ſubditorum.

De duratione autem officij Guardiani, vide infra, in dictione Officia Ordinis, §. 2.

 A

ANNOTATIO CORDVBÆ.

Guardiani ſunt verè Prę lati.

QVOAD .§.1 notandum, quòd Guardiani quomodocunque electi ſecundùm Statuta noſtri Ordinis, ſunt uerè Prælati, & habent curam animarum, ut declarauit Clem.IV. et Six. IV.ff.139. Et in Comp. tit. Abſolutio, quoad Fratres, in multis §. habetur quòd ibi à Pontificibus uocantur Prælati. Et Iulius II. in Priuileg. Exponi nobis .ff. 226.et fol.16. B *uocat eos Prælatos, et alibi ſępius. Et in Compendio tit. Accedere ad Monaſteria, §. 13. et quod ſuper eodem annotatum eſt, ut etiam habetur in c. 2. fi. de pœnit. et remiſſ. ſecundùm Panor. ibidem, &c. Et concordat Silueſt. tit. Pręlatus, §.2.et ſum. Ang. tit. delegatus.§.3. ubi etiam habetur, quòd habent dignitatem Eccleſiaſticam; inſuper habetur idem in Statutis generalibus Ordinis noſtri. Et tandem in Cap. generali Florenciaco, anno Dom. 1493. celebrator, ſic habetur. Declaratur, quòd nomine Prælati intelligitur Generalis, Prouincialis, & Cu* C *ſtos, & Guardianus. Ita quòd quandocunq, in Regula, & Declarationibus Summorum Pontificum, Statutis, & Ordinationibus aliquid cõtinetur faciendum, uel prohibendum per Prælatum, ſeu Prælatos, aut de eorum licentia, ſeu conceſſione, intelligitur de aliquo prædictorum, qui ſunt uerè Prælati ordinarij. ſi non exprimitur alter eorum per quæ ſit tale quid faciendum, prohibendum, uel corrigendum, hæc ibi.*

Item, an præfati Guardiani ex officio ſuo ſint illi Prælati, qui ſecundùm c.fin. de pœnit. et remiſsio. poſſunt ſibi eligere Confeſſorem ubi- D *cunque, & an per Superiores poſsit hoc Priuilegium ab ipſis tolli, latius dictum eſt in his annotatioibus ſuper. tit. Accedere ad Monaſteria, ſuper tit. Abſolutio ordina. quoad Fratres, §. 7. ibi uideatur latius de his.*

GRADVS SCOLASTICI.

1 Prohibitio.

De aſcenſu ad gradum magiſterij.

MARTINVS V. præcepit in virtute ſanctæ obe- E dientię vniuerſis Cancellarijs, Rectoribus, Decanis, Magiſtris, & Doctoribus ſtudiorũ, ac vniuerſitatibus eorundem, vbicunque conſiſtentiũ, ne Fratribus Mino. ſeu alicui eorum gradum, & honorem, ac inſignia magiſterij conferre præſumant, niſi curſum per conſtitutiones Apoſtolicas, & Ordinis præfati inſtituta perfęcerint; & alias ad dictum gradum

A dum obtinendum idonei exiſtant. Et decreuit ac ſtatuit, quòd quilibet ex Magiſtris, aut Doctoribus, qui aliàs (quàm ut prædictum eſt) gradum, & inſignia alicui Fratrum prædictorum impendere præſumpſerit, gradu, & honore Magiſterij careat, atq; à Lecturis, & alijs actibus, & gratijs Magiſtralibus: ipſo facto ſit perpetuò priuatus, & ad eadem de cætero inhabilis exiſtat. voluit inſuper, quòd eiſdem pœnis ſubiectus ſit, quicunq; qui præter rigorem huiuſmodi, gradum & inſignia prędicta B ſuſcipere pręſumpſerit, b. ffo. 35. conce. 40.

Idem Martinus ordinauit, quòd ſi aliqui ex Fratribus prędictis Bachalariatũ pro huiuſmodi gradu magiſterij aſſequẽdo, Contra conſtitutiones Apoſtolicas & inſtituta prædicta fuerint adepti, & illius prætextu, libros ſententiarum publicè & àctualiter legant, à lectura huiuſmodi (ſub pœnis ſupradictis) penitus, & omnino ceſſent: aliàs ab eorũ Superioribus, per cẽſuram Eccleſiaſticam arceantur, b. ffo. 35. conce. 40. 2 De gradu Bachalariatus.

C Idem Martinus ſtatuit, & decreuit, quòd quicunq; Fratres Ordinis Mi. promoti fuerint ad magiſterij gradum in theologia extra vniuerſitates (ab ipſo Ordine p generalia Capitula) ad hoc ſpecialiter electas, & abſque eo, quòd ante perfecerint debitos curſus ſuos, ac ſententias legerint in vniuerſitatibus approbatis, & actus legitimos, & cętera exercitia ſcolaſtica fecerint, prout legere, & facere tenentur de conſuetudine, vel de iure in huiuſmodi ritè magiſtrandi ſcientia, minimè de cæ- 3. De gradu Magiſterii.
D tero gaudere poſsint beneficijs, officijs, honoribus, gratijs, priuilegijs, exemptionibus & indulgentijs, tàm in dicto ordidine, quàm extra, magiſterio in theologia (Apoſtolica vel alia quauis auctoritate) conceſsis, & quibus Magiſtri huiuſmodi vti, & gaudere conſueuerunt. Et inſuper ſtatuit, quòd prædicti promoti non ſeruatis modis debitis, non habeantur, nec reputentur pro Magiſtris in theologia, nec ſe pro talibus gerere, & nominare præſumant. Ac etiam mandauit Generali,
E & Prouincialibus Miniſtris, Cuſtodibus, & Guardianis, & eorum vices gerentibus, ac generalibus, & prouincialibus Capitulis, & officialibus quibuſcunq; prædicti Ordinis, ſub pœna excommunicationis, quatenus has literas (quantum vnumquéque concernunt) obſeruent & faciant inuiolabiliter obſeruari, non obſtantibus quibuſcunque in contrarium facientibus, b ffo. 39. conce. 43. Excõicatio.

EVGENIVS IV. prędictas literas Martini V. quoad promotos

motos poſt ipſarum literarum datam, uoluit inuiolabiliter A obſeruari, & eas auctoritate Apoſtolica confirmauit, inſerendo illas de verbo ab verbum in ſuis literis, b.ffo.39.conce.43.

5 Magiſtri. BONIFACIVS IX. conceſsit Magiſtro Generali Ordinis Prædicatorum, vt in Capitulo ſuo Generali poſsit promouere vnum Fratrem ſui Ordinis ad gradum Magiſterij, prout poſita eſt ſupra in dictione Generalis, §.5.

6 Pro Fratrib⁹ Prædicato. Particularis pro Hiſpania. INNOCENTIVS VIII. ſtatuit, quòd nullus Frater Ordinis Prędicatorum Reformatorum, ſeu de Obſeruantia Prouin B ciç, aut congregationis Hiſpaniæ, magiſterij, vel aliũ quẽquã gradum in ſacra Theologia(niſi ad illum pro Capitulum dictę Cõgregationis expoſitus fuerit)aſſumere quoquo modo præſumat. Et quòd ſi qui aliter promoti fuerint, pro non promomotis habeantur; & ad huiuſmodi gradus inhabiles ſint, & eſſe cenſeantur, b. ffo.75. conce.194.

7 Pro Fratribus Prędicatoribus Particularibus pro Hiſpan. Idem Innocentius cõceſsit Fratribus Ordinis Prędicatorũ, vt, quia propter magnas expenſas, quę in ſuſcipiendis gradi- C bus in vniuerſitate Salmantina fiunt, Fratres prædictæ Congregationis gradus huiuſmodi ibidem ſuſcipere commodè non poſſunt, quòd Regens, & in eius abſentia Prior domus Sancti Stefani Salmantinæ dictę Congregationis, poſsint cõferre quoſcunquę gradus Fratribus eiuſdem Congregationis, per eandem Congregationem expoſitis& admiſsis per Capitulum, vel Magiſtrum generalem dicti Ordinis, dummodo ſic graduandi peregerint curſus ſuos, b.ffo.75. conce.194. D

HABITVS FRATRVM, ET MONIALIVM.

1 Exiuit cõmuni. INNOCENTIVS III. firmiter inhibuit, ne quis Monachorum, ſeu Religioſorũ lineis camiſijs vtatur. Habetur in capitulo cùm ad Monaſterium, extra de ſtatu Monachorum.

2 Apoſtatę. GREGORIVS IX. prohibuit, ne ſub habitu E Fratrum Mino. liceat alicui extra obedientiam euagari. Et quòd ſiqui fortè præſumpſerint, liceat Generali, & Prouincialibus Miniſtris, & Cuſtodibus, in Fratres ipſos, donec reſipuerint, cenſuram Eccleſiaſticam exercere, B.ffo.201. conce.94.

3 De habitu S. Claræ. Idem Gregorius præcepit Eccleſiarum Prælatis, quatenus mulieres deferentes habitum ſanctæ Claræ, & cum illo per ciuitates diſcurrentes (cùm requiſiti ſuper hoc fuerint) monitione

A tione premiſſa, compellant per cenſuras Eccleſiaſticas ad dimittendum huiuſmodi habitum, b.fo.21. Et ffo.23. conce.7.

INNOCENTIVS IV. prohibuit, vt nullus, qui non ſit de Religione Fratrum Minorum, habitum dictorum Fratrum, aut ita conſimilem, quòd propter eũ Frater Minor credi poſſit, deferre præſumat, abſq; mandato ſpeciali Sedis Apoſtolicę. Et mandauit Eccleſiarum Prælatis, quatenus ſinguli eorum in ſuis Ciuitatibus, & Diœceſibus illos, qui præfatum ha- 4 Prohibitio.

B bitum, vel ei conſimilem deferre præſumpſerint, ad deponendum ipſum, cùm à Fratribus prædictis fuerint requiſiti (monitione præmiſſa) compellant, B. fo. 19. Et ffo. 103. conceſſione 216.

CLEMENS IV. inhibuit, ut nullus, ſiuè Religioſus, ſiuè Secularis habitum Fratrum Minorum, aut ita conſimilem, quòd propter eum Frater Minor credi poſſit, deferre valeat, abſq; mandato ſpeciali Sedis Apoſtolicæ. Et, vt dicta inhibi- 5 Prohibitio.

C tio maiorem conſequatur effectum, ſtatuit, vt ij, qui habitum prædictum, vel ei conſimilem deferre præſumpſerint, ad deponendum ipſum per diœceſanos locorum, cùm requiſiti fuerint (monitione præmiſſa) per cenſuram Eccleſiaſticam (appellatione poſtpoſita) compellantur, B.fo.58. Et ffo. 141. conceſſione 333.

Idem Clemens, & multi alij Summi Pontifices ſucceſſores eius conceſſerunt plures Indulgentias morientibus, & ſepul- 6 Indulgentię

D tis cum habitu Fratrum Minorum, ac etiam oſculantibus habitum Ordinis; prout habetur infra, in dictione Indulgentiæ, quoad Seculares, ratione habitus 6. Ac ſimiliter alię Indulgẽtiæ pertinentes ſolùm ad Fratres, ratione huiuſmodi habitus, habentur in dictione Indulgẽtiæ plenariæ, quoad Fratres, 6.3.

BONIFACIVS VIII. vt periculoſa Religioſis vagandi materia ſubtrahatur, diſtinctius inhibuit, ne de cætero aliquis, quamcumq; Religionem tacitè, vel expreſsè profeſſus, 7 Ex iure cõi.

E in ſcholis, vel alibi temerè habitum Religionis ſuæ dimittat. Nec accedat ad quæuis Studia literarum, niſi à ſuo Prælato, cum conſilio ſui Conuentus, vel maioris partis eiuſdem, ſibi eundi ad ſtudium licentia primitus ſit conceſſa. Si quis autem horum temerarius violator extiterit, excommunicationis ſententiam voluit incurrere, ipſo facto. Doctores quoq; ſiue Magiſtri, qui Religioſos, habitu ſuo dimiſſo, leges, vel phyſicã audientes, ſcienter docere, aut in ſcholis ſuis præſumpſerint Studium. Excõicatio.

pſerint retinere, ſimili, eo ipſo, ſint ſententiæ innodati. Habẽ- A
tur in cap. Vt periculoſa. Ne Clerici, vel Monachi, lib. 6.

8 SIXTVS IV. auctoritate Apoſtolica perpetuò indulſit
Sepultura. omnibus, & ſingulis vtriuſq; ſexus perſonis, in habitu Fratrũ Minorum ſepeliri volentibus, quòd id eis liceat (ſine tamen aliquo alterius præiudicio) diſtrictius inhibens Curatis, &
Excõicatio. Rectoribus Eccleſiarum, ſub excommunicationis pœna; quã (canonica monitione præmiſſa) contrafacientes incurrant: & à qua per alium, quàm Romanum Pontificem, & in mortis B articulo dùmtaxat, abſolui non poſsint: ne taliter ſepeliri volentibus, quouis modo impedimentum afferant, ſed permittant illos patenter ad Eccleſias, & locum ſepulturæ, in habitu huiuſmodi deferri. Iure parochialium Eccleſiarum, & cuiuſlibet alterius, in omnibus ſemper ſaluo, b. ffo. 88. conce. 251.

9 Sepultura. Idem Sixtus decreuit, vt illi, qui ordinauerint, quòd eorũ corpora cum habitu Fratrum Minorum ſepeliantur; ne ex illorum corporum delatione, ad alia loca, Ordini, & Fratribus C prædictis iniuriæ irrogentur, tales apud Fratres huiuſmodi eſſe ſepeliendos, etiam ſi alibi ſuam elegiſſent ſepulturam: niſi fiat de licentia, & aſſenſu Fratrum Domus loci, in quo tales deceſſerint, B. fo. 60. Et ffo. 144. conceſsione 350.

Collector. Circa hoc vide infra §. vltimo Decretum Leonis in Concilio Lateranenſi; quod in foro exteriori ſaltẽ debet obſeruari.

10 Pro Carmelitanis. Idem Sixtus fecit conſimilem Conceſsionẽ Fratribus Carmelitis per eadem verba, addendo, quòd contradictores ſint D excommunicati, B. ffo. 182. conceſsione 444.

11 Pro Prædicatoribus, & Mino. inſimul. Idem Sixtus in Bulla aurea ſtatuit, quòd habitus Fratrum Minorum, vel Prædicatorum, non poſsit dari his, qui cum eo elegerint ſepeliri, niſi per Guardianum Domus Ordinis Minorum, aut per Priorem Domus Ordinis Prędicatorum loci, in quo tales decedere contigerit; vel per Superiorem Prælatum dictorum Ordinum; aut cui illi duxerint committendum: & non per alium quauis auctoritate, vel prælatione fungentem, exhiberi debere. Et voluit, quòd prædictum habitum re- E cipientibus declarare teneantur prædicti Prælati, quòd apud eorum Ordinum Eccleſias debent ſepeliri, quorum habitum
Sepultura. ſuſcipiunt. Ac etiam ſtatuit, quòd illorum ſic indutorum cadauera diſcooperta, nullo pallio, vel tegumento ſuperimpoſito, cum habitu huiuſmodi, ad ſepulturam deferri poſsint. Nõ obſtante Ordinariorum locorum (etiam ſub cenſuris) prohi-

bitione

A bitione, & ordinatione qualibet in contrarium edita, B.fo.65. Et ffo.149. conceſsione 364.

ALEXANDER VI. conceſsit, vt Generalis Fratrum Minorum per ſemetipſum, & Prouinciales, cum conſenſu maioris partis Capituli prouincialis, poſsint Fratres prædicti Ordinis, quos incorregibiles repererint, (tanquàm membra putrida) habitu ſui Ordinis expoliare, & à ſe eijcere. Ac etiam poſsint contra quoſcunq; eis forſan auxilium, conſilium, vel B fauorem, publicè, vel occultè, directè, vel indirectè, aut quouis quæſito colore, ſupradicti habitus delatione præſtantes, etiam cuiuſcunq; dignitatis, gradus, ordinis, vel conditionis exiſtant, per cenſuras Eccleſiaſticas, & alia iuris remedia (appellatione poſtpoſita) procedere, b.ffo.56. conceſsione 65. 21 De eiectione incorregibilium ab Ordine.

Circa præfatam Conceſsionem, oportet notare illa, quæ ſupra, in dictione Eijcere, poſt §.4. poſita ſunt. Collector.

LEO X. in Concilio Lateranen. ſtatuit, quòd volentes ſe- 13 C peliri in habitu Fratrum, ſi non ſunt perſonæ in Clauſtro, ſeu in eorum domibus degentes, ſed in proprijs domibus habitantes, in eorum vltima voluntate ſepulturam ſibi alibi liberè eligere poſsint, B.fffo.26. conceſsione 77. Vide etiam infra, in verbo Sepelire, & Sepulturæ, §.14. eiuſdē Leon. diſpoſitionē quādo poſsint intrare Fratres Parochias cū cruce ad leuanda corpora, &c. & habetur in Bulla Conſt. 17. ipſius Leonis. Sepultura.

ANNOTATIO CORDVBÆ.

D *Quod ad hanc materiam notandum etiam, quòd ſeculares ludibrioſè, ſeu ignominioſè habitum Religionis approbatæ portantes in ludis, uel laſciuijs, peccāt mortaliter, & inſuper incurrunt alias pœnas ciuiles criminales, & poſſent grauiter puniri, etiam per Iudices ſeculares, ſecundùm iura; ut de hoc habetur latius in ſummiſtis, præcipuè Silueſtrina, tit. habitus §. 5. &c.* Contra portantes habitū ludibrioſè.

E CAPVCCINI ANNOTATIO.

CIRCA formam habitus Congreg. Ioannis de Dio, approbatę à Pio V. in anno 1571. eſt ſciendum, quòd à Sac. Card. Congreg. anno 1588. fuit interpoſitum Decretum, ut non deberent portare Capuccium acutum, ſed rotundum. Ac à Sixto V. eodem anno fuit conceſſa inuocatio brachij Secularis, cōtra eos: & Greg. XIV. in hoc anno 1591. renouando Conſt. Pauli 3. ubi idem quòd 5.

num.

num.3. & 4. præcipiebat, & Conſt. Pij. IV. ubi nec habitum conſimilem Capuccinis omninò alio portari iubetur, & Conſt. 13. in qua ne Tertiarii Conuentualium nuncupati, habitũ, niſi berrettini coloris, ut à Capucinis diſiungerentur, deferent., inhibetur: fecit conſtit. in qua ſub pœnis taxatis à ſupradictis Pontificibus inhibetur, ut Reformati Conuentualium non tantùm Cappucium rotundum, & colorem berettinum, uel ſubcineritium, ut prouiſum eſt, ſed etiam mantellum longum ad Conuentualium longitudinem, deferre; & mozettam latam, & longam, non ſub mantello, ſed ſuper geſtare teneantur, ut à Cappucinis realiter, & uerè diſtinguerẽtur. Et inſuper prohibuit ſub eadem excomunicationis ſententia, ne ipſi Reformati præſumant recipere Cappucinum aliquẽ, incurrenda, tàm à Cappucinis receptis, quàm ab ipſis recipientibus: & hoc etiam determinat de Eremitis, circa habitum, ut latius in ipſamet Bulla eſt uidere.

De hoc tamen habuerunt gratiã. A B

1

De excommunicatione habitum dimittẽtib⁹.

Circa tamen dimiſſionem habitus à quocunque Religioſo factã, eſt ſciendũ, quòd in Cap. ut pericoloſa, in ſextò, ne cleric. uel monac. ex cõmunicantur omnes Religioſi temerè habitum ſuę Religionis dimittẽtes, et tunc dicentur temerè illum dimittere, cùm quis dimittit habitum ad finem uagandi, quia dicitur in tex. ut pericoloſa Religioſis uagandi materia ſubtrahatur. Item temerè fit, cùm fit ex turpi cauſa cum ſcandalo, ſecundùm Palud. in 4. d. 18. q. 3. ar. 3. puta cùm quis dimittit habitum eundo de nocte ad lupanar, & ſimile. C

Dimittentes habitum ſuæ Religionis, & aſſumẽtes alteri⁹ Religionis, non incidũt in cenſurã.

Secùs autem eſſet, quando habitum quis dimitteret non temerè, ſed iuſta & rationabili aliquà cauſa, ut notant Doctores: quo caſu non eſſet peccatũ. De dimittentibus autem habitũ ſuæ Religionis, & aſſumentibus habitum alterius Religionis, ſunt opiniones, an ipſi incidant in cenſuram; Siluestr. tenet (quem ſequitur Caiet. in ſumma, et Nauar. in man. c. 27. n. 131.) quòd ſic: quia propterea in textu ponitur illud nomen, ſuę Religionis: aliquando fruſtra poneretur: ſed Gem. tenet oppoſitum, & ita Conſulit Iapus, & ad uerbum, ſuæ Religionis reſpondet, quòd non obſtat, quia una eſt Religio generaliter ſumpta; quoad tria Vota; quãuis Sylu. dicat, quòd, ſecundùm iſtum intellectum, ſatis fuiſset dicere, Religionis, abſolutè, ſine illo nomine ſuæ. ſed pro concordãtia põt dici illud, quod à ſimili de Apoſtaſia dicit Caie. 2. 2. q. 12. art. 1. quòd ſi quis dimittens habitum ſuæ Religionis cum effectu, & tranſit ad aliã Religionẽ, approbatam, non incidit. & ſic poſset ſubſtineri opinio Gem. dummodo cum effectu, ſtatim, ſine tẽporis intermiſsione ſub induendo habitum alterius Religionis intret illam Religionẽ; rationabiliter tamen ſecundũ Caiet. In ſumma, quia ſi quis habitũ ſuũ dimittẽdo non ſtatim intrat ſed circũeundo ambulat, ut ſic exutus, citius in alia D E

Reli-

A *Religione recipiatur: incidit ſecundùm Roſellam, in uerbo excommunicatio 16. Sed ſi cum effectu non tranſit, ſed ſolùm portat habitum alterius Religionis extra Clauſtra, incidit: & ſic poſſet ſuſtineri opinio Silueſt.*

De portantibus autem habitum abſconditum, eſt aduertendũ, quòd ex uigore Conc. Trid. nemini Regulari poteſt dari licentia occultè ferendi habitum ſuæ Religionis

Portare habitum abſconditum ſeſſ. vlt. de Regu. Cap. 19.

B HÆREDITAS, ET HÆREDES.

1 Pro Fratribus Minor. & Prædica.

CLEMENS IV. conceſsit, quòd Fratres Ordinis Prædicatorum, & Minorum poſsint liberè ſuccedere in bonis temporalibus, in quibus ſuccederent in ſeculo exiſtentes; ac bonorum ipſorum poſseſsionem apprehendere, & vendere liberè bona ipſa, eorumq; pretium in vtilitatem ſuam conuer-
C tere; prout Prælatis dictorum Ordinum melius viſum fuerit expedire, B.fo.64. Et flo.147. conceſsione 357.

Huiuſmodi Conceſsio, ſeu relaxatio non habet locũ in Fratribus Mino. Obſeruantibus; vt in ſequentibus. §. apparebit: prælertim in §. 2. & 4. Collector.

2 Paupertas.

CLEMENS V. in declaratione, quæ incipit Exiui de paradiſo, ſuper Regulam Fratrum Mino. declarauit, quòd huiuſmodi Fratres nullatenus ſunt capaces ſucceſsionum hære-
D ditatum. Ac etiam, quòd non licet eiſdem Fratribus, valorẽ hæreditatum talium, vel tantam earum partem, quaſi ſub modo, & forma legati, dimitti ſibi facere (quòd præſumi poſsit hoc in fraudem fieri) vel ſic dimiſſa recipere. Quin potius iſta ſic fieri ab ipſis Fratribus, ſimpliciter prohibuit, B. fo. 14. in tracta. 3. Et flo. 15. tractatu ſecundo. Legata.

3 Pro Conuẽtualibus Fratribus Mino.

SIXTVS IV. conceſsit Fratribus Mino. quòd hæreditates, quæ eiſdem Fratribus (ſi in ſeculo forent) ab inteſtato de-
E ferentur, deferantur Eccleſiæ Romanæ, quæ ipſorum Fratrum (quoad hoc) locum tenet. Et quòd ipſa Eccleſia Romana, quoad hæreditates, & bona, quæ Ordinem prædictum ingredientes, ſub conditione mortis eorum ſine filijs, reſtituere grauati ſunt, filiorum locum teneat; ſicut tenẽt Monaſteria proprium habentia in communi: ſi tales Fratres grauati illum ingreſsi forent. Ac conceſsit, vt prędicta petere poſsit Syndicus, Romanę Eccleſiæ prefato Ordini deputatus, B fo. 63. Et

ffo. 146. conceſsione 356. A

Collector. Huiuſmodi conceſsio non eſt intelligenda de Fratribus Mino. Obſer. ut inferius ab eodem Sixto, & ab alijs Summis Pōtificibus declaratur.

4 Pro obſeruantib. Fratrib. Mino. Idem Sixtus poſtea declarauit, ſe feciſſe prędictam Conceſſionem generalem ad importunam nonnullorum inſtantiam, ac ex certa ſcientia decreuit, & declarauit, ſuæ mentis, & intentionis fuiſſe, & eſſe, vt prędictæ ſuę literę, & alię ſimiles, circa ſucceſsionem hæreditatum huiuſmodi, ad Fratres de Obſeruantia nullatenus extendantur; nec eis, aut illorum alicui, in iudicio, vel extra, quoquo modo ſuffragentur; nec aliquam vim habeant. Et inſuper mandauit prædictis Fratribus de Obſeruantia in virtute ſanctæ obedientiæ, ne quis eorum Cōceſsione huiuſmodi vti velle præſumat, quouis prætextu, vel colore: quinimmò in puritate ſuæ Regulæ (ſicut eos decet) permaneant, perinde ac ſi literę prædictę nunquam emanaſſent, B. fo. 22. Et ffo. 106. conceſsione 228. B

Paupertas. C

5 Pro Fratribus obſer. tranſeuntibus ad Cōuentuales Fratres Mi. ALEXANDER VI. decreuit, quòd nullus Profeſſor Ordinis Mino. de Obſeruantia, ſi illam egrediatur, & ad Conuētuales eiuſdem Ordinis tranſeat, poſsit ſuccedere parentibus, propinquis, vel affinibus ſuis quouis modo, nec aliquo indulto, prędictis Fratribus Conuentualibus ad hoc conceſſo, gaudere valeat. Nec etiam Conuentus aliquis occaſione Fratris ſic egredientis, ius aliquod in hæreditate, vel quauis alia ſucceſsione propinquorum acquirere, & conſequi poſsit, b. ffo. 56. conceſsione 66. Et fffo. 3. conceſsione 4. D

6 Prohibitio. Idem Alexander iterùm decreuit, & prohibuit ſupradicta, ſcilicet, ne Fratres Obſer. tranſeuntes ad Conuentuales, ſuccedere propinquis valeant vllo modo; prout habetur ſub authentico ad literam; ſicut in Conceſsione immediatè ſuprapoſita, B. ffo. 135. conceſsione 302.

Collector. Circa præfatam materiam hæreditatum, eſt aduertendum, & notandum, quòd, licèt Fratres Minores non ſint capaces hæreditatum, & relictorum in teſtamentis, vt patet in Clementina Exiui de paradiſo, §. Cùm igitur, de verbo. ſigni. Et per Bar. in l. Ne quicquam, §. fi. ff. de Offic. procon. Et in l. 1. colum 4. de lega. primò: Attamen eis conſulitur duplici remedio, ſecundùm Doctores. ¶ Primò enim eis conſulitur Iudicis officio. Poteſt namque Iudex ex ſuo mero officio (nemine etiā ad hoc agente) compellere hęredem, vel illum, qui ad hoc tenetur E

Primum remedium.

A netur, ex teſtamento, vel aliàs, quatenus relicta Monaſterio, vel Fratribus Mino. adimpleat, & exſoluat. Hoc tenet ſpeculator, in titulo de inſtru. edi. §. Nunc verò aliqua. Et Barto. in dicta l. Ne quicquam. Et Ioan. And. in c. Si hęredes, extra de teſta. Et eſt videndus ad hoc Baldus, in l. Nulli, C. de Epiſcopis, & Clericis. ¶ Sed circa hoc quærendum videtur, quæ potuit eſſe ratio iſtius Deciſionis; & vnde potuit hoc venire. Reſpondeo, quòd duplex eſt ratio huius. ¶ Prima, quia inte-
B reſt rei publicæ, ne ſua quis re male vtatur, vt in §. Sed hoc tempore. Inſti. De ijs, qui ſunt ſui, vel alieni iuris. Et ratio etiam iſtius rationis eſt, & colligitur à fortiori. Nam, ſi commodum rei priuatę prouidetur; vt in l. Si quis, C. de bonis pro ſcrip. fortius circa voluntates defunctorum prouidendum eſt. De quo per Andream Barba. in rubrica De teſta. colum. 25. Et per glo. in l. Iulianus. ff. de actio. emp. Et arguit bene in hoc caſu Barba. in c. Tuą nobis, colum. 26. extra, de teſta. facit etiã,
C quia anima cunctis rebus præferenda eſt, l. Sancimus, C. de ſacroſan. eccle. Et authentica Multò magis, &c. Numeroſa eſt ad hoc iurium ſylua. ¶ Secunda ratio eſt; quia, ſi ita cautum nõ eſſet, accideret nonnumquam, quòd pium propoſitum defunctorum, improba fraudantium calliditate celaretur; vt dicit ille textus notabilis in dicta l. Nulli, C. de Epiſcopis, & Clericis. Et quia magna eſt pietas, voluntatem illius adimpleri, qui nec ſe iuuare, nec iam loqui poteſt. Quapropter volun-
D tati defunctorum ita conſultum iri oportet. Et quoad primũ remedium, quo Fratribus Mino. & alijs pauperibus non valentibus agere in iudicio, ſubuentum eſt officio Iudicis. ¶ Deinde autem dicunt Doctores, quòd alterum remedium, quo dictis Fratribus conſulitur, eſt illud, quod ſequitur. Quia cuilibet de Populo competit actio, & quilibet de Populo poteſt agere, vt legata, & relicta ad pias cauſas; puta Monaſterio, Hoſpitali, Fratribus, Pauperibus, & ſimilibus, adimpleantur
E per illum, qui grauatus eſt à teſtatore, uel aliàs ad hoc tenetur. Iura ſunt de hoc bona, textus in authentica De Eccleſiaſtis titulis, §. Si autem, collatione 9. Et tenet Ludouicus Romanus in authentica Simile, C. ad legem falci. Et fuit originale dictum Angeli de Peruſio, in dicto §. Sin autem. Ita etiam tenet Bar. in dicta l. Ne quicquam; qui allegat l. Hæreditas, ff. de pe. hære. Et l. Quintus, de annuis legatis. Et eſt de hoc caſus formalis, & in indiuiduo, in dicta l. Nulli, C. de Epiſ. & cler. in

Quæſtio.
Reſponſio.

Alterum remedium.

Modo ẽ aduertendum q̃ l. q. 6. fecit teſtamentorum executores miniſtros fabricæ S. Petri, modo & forma quo in conſ. c. 95. & 96. habetur

Bb 2 fine

fine. Et facit ad hoc dictum Barba. in c. Nos quidem, colum. A
Collector. 16. De teſta. ¶ Prædicta fuerunt practicata in Ciuitate Barbaſtri Regni Aragoniæ; vbi ab Vniuerſitate eiuſdem ciuitatis fuit cõſtitutus Procurator, ſeu Syndicus ad agendum pro legatis relictis Monaſterio Beati Franciſci, anno à natiuitate Domini 1521. quo tempore erat Aduocatus dicti Monaſterij quidam inſignis vtriuſq; iuris Doctor nomine Leonardus de ſancto Angelo: qui ſupraſcripta fundauit, & exequi fecit.

Nota. Ex ſupradictis infertur, quòd purius facerent hoc modo B præfati Fratres, quàm procurando, quòd eis vel ſuis Eccleſijs, aut Conuentibus relicta in teſtamentis, petantur in iudicio per Syndicum deputatum à Sede Apoſtolica, vtendo conceſsionibus relaxatiuis, & deſtructiuis perfectionis voti paupertatis in ſua Regula promiſsi: præſertim cùm facilius poſſint obtinere huiuſmodi relicta in teſtamentis medio alicuius deuoti iudicis, qui in hoc poteſt prouidere ex ſuo officio; vt ſupra probatum eſt; aut vtendo altero remedio, ſcilicet, quòd C Aduocatus Fratrum, vel alius amicus ſpiritualis petat prædicta in iudicio, non tamen vt Syndicus, ſed ſicut vnus de populo: cùm etiam hoc fieri poſsit; ſicut ſupra dictum eſt.

ANNOTATIO CORDVBÆ.

QVoad §. 6. ubi in fine ait Collector, quòd Fratres Minores purius facerent procurando per aliquem de populo, nomine populi, quàm per Syndicum nomine Papæ in iudicio legata ſibi facta, &c. Notand. quòd quãuis, propter bonum exemplum ſecularium, & propter uitandas alias occaſiones ad peccata alia, ſit purius ſic facere, ut ibi dicit Collector; hoc tamen non obſtan. poteſt Syndicus petere nomine Papæ, &c. & hoc eſt licitum Fratribus petentibus uti Syndico ad prædicta, & dummodò fiat cum aliis debitis circunſtantiis circa hoc; ut de his latius habetur in expoſitione Reg. 4. c. q. 16. ibi uid. D

CAPVCCINI ANNOTATIO E

In §. 2. & 4. Fratres hæredes eſſe non poſsũt nec directè nec iure fideicõmiſſ.

CVM ergo clarè conſtet ex ſupradictis Priuilegiis in §. 2. & 4. ex Fratribus Minoribus Conuentuales tantùm, et nõ eos, qui Regulã, ſecundũ ſuã puritatẽ profitentur, poſſe hæreditatũ, et relictorũ in teſtamẽto eſſe capaces. eſt proindè ſciendũ, quòd, ſi ipſi incapaces de facto inſtituerẽtur, hæred. ipſa ptineret ad cohæredẽ, uel ſubſtitutũ, ſi habet; uel ad ue-

A *ad venientes ab inteſtato; vt comprobatur in l.pr.C. de hæredib. inſtituendis, & l.1.§.1.C.de caducis tolle. Et hoc non tantùm habere locũ aiunt communiter expoſitores Regul. poſt Clem. Exiui, & Bartholus in Minorica, lib.1.d.1.c.2.& d.2.cap.1.in hæreditatibus directè prouenientibus, ſed etiam iure fidei commiſſi relictis.*

Et ipſe Bartholus ibidem aſſerit, harum hæreditatum eſtimationẽ ab adeuntibus hæreditatem, ipſis Fratribus inſtitutis deberi: quoniam iure cauetur, quòd, quando quis non poteſt capere rem ſibi relictã, propter Æſtimatio hæreditatis non eſt licita Fratribus.
B *qualitatem perſonæ ſuæ abſq; ſuo delicto, tunc tenetur hæres ad æſtimationem. Vt de legat.1.l. apud Iulium.§.fin. cum l. ſeq. et ibi notatis, & de legat.3. l. fidei commiſſum.§.ſi ſeruo. Idemq; dicendum eſſe putat, quando Fratres inſtituerentur hæredes cum Clauſula: Quòd ſi non vales iure Teſtamenti, valeat iure Codicilli, & omnimodo, quo valere poteſt. quoniam prædicta verba hoc important de iure, vt inſtitutione irrita, videantur rogati per fideicommiſſum hi, ad quos hæreditas deuenerit, reſtituere inſtitutis. Vt l. eam, quam C.de fid.com. &*
C *l. ex Teſtamento, & ibi notatis, & ff.de Vulgar.& pupil.ſubſt.l.cohæredi.§. cum filiæ. Niſi tamen (inquit ipſe Bart.) valor hæreditatum talium, non ſit tantus, nec tanta earum pars, quòd pręſumi poſſit in fraudem eſſe paupertatis; hoc eſt, quòd quãtitas non ſit tãta, quòd magis theſaurizationẽ, quã pro imminentib' neceſſitatib' prouiſionẽ ſapiat. Et tũc (cùm ipſi Fratres ſint omnis iuris, ex uoto, & profeſſione ſua incapaces) nõ propria authoritate, ſed Syndico potius Romanæ Eccleſiæ, vel Epiſcopis, æſtimationem illam repetere; ut hic etiam ipſe Collector, ait.*
D *Sed quibuſdam aliis noſtræ Reg.profeſſoribus uidetur (& fortè tutius) hanc æſtimationem Fratribus non deberi; nec per eos, ut debitam, poſſe recipi; illa Clauſula freti in Clemen. exiui poſita; Fratres ſucceſſionum, quæ ex natura ſui indifferenter ad pecuniam, & etiã ad alia mobilia, & immobilia ſe extendunt, conſiderata ſui puritate voti, nullatenus ſunt capaces, &c. Nota illam particulã Nullatenus, &c. ſi enim Uniuerſalium ſucceſſionum, nullo modo Fratres capaces ſunt; ergo nec æſtimationis earundem. Nam vnus modus percipiendi ſucceſſionem, eſt,*
E *eius æſtimationem recipere, argum. l. ſi domus.§.confitetur.ff.de legat.3. Vnde ſi Fratres taliũ hæreditatũ æſtimationẽ recipere nõ poſſunt, nec ergo ad eã dandã tenebũtur hæredes, uel ij, ad quos hęreditas deuenerit.*

Et quia à Corduba in expoſit. 6. cap. noſtræ Regul.q.4. & 5. & ab aliis expoſitoribus nonnulla alia ſcitu, digna ad huiuſmodi ſupradictã materiam pertinentia, diſcutiuntur exactè; ideò illarum aliquas reſolutiones, ad communẽ legentium eruditionem, breuiter afferre cenſui. Pretium hęreditatis nõ poteſt à Fratribus accepi.

Quæritur enim nũ poſſint Fratres inſtitui hæredes cum cauſa appo-

ſita; quòd pro eorum neceſsitatibus vendatur, & in eas conuertatur. A
Ad quod Bart. in Minoric. lib. 1. d. 5. c. 2. reſpondet, quòd talis diſpoſitio defuncti, licèt non teneat, quoad inſtitutionem hęredum, & habeatur pro non ſcripta: cùm talium inſtitutionum Fratres, penitus ſint incapaces; tenet tamen, & ualidum eſt teſtamentum, quoad cauſam piã ibi appoſitam, vt ſcilicet, uendatur, & conuertatur in neceſſitates Fratrum. Nec obſtat, quòd non ſubeſt perſona, in qua ius, & nomen hæredis cadat: cùm perſona (ut diximus) ipſorũ Fratrum ſubducatur, & pro non ſcripta habeatur, & ſic teſtamentum videtur non ualere, & B
pro non ſcripto eſſe; ſicut quando inſtituitur hæres, qui iam eſt mortuus. Quoniam in pijs cauſis ſufficit, quòd hęreditas ad piam cauſam relinquatur; ut puta, ſic generaliter, pro redemptione captiuorum, pro Eccleſiis conſtruendis, pro alimentis pauperum, & ſimilibus; vt C. de Epiſcopis & Cler. l. ſi quis ad declinandam. Conſtat autem Fratres Minores in ſumma paupertate eſſe: ergò ad validitatem Teſtamenti ſufficit; quód ſit appoſita pia (ſcilicet, pro eorum neceßitatibus) licèt eorum
Opin. Bart. ſingularis. *ſubducatur perſona, & pro non ſcripta habeatur. Nec eſt verum,* C
quòd non ſubeſt perſona, quæ hæreditatem adeat, quia perſonam repręſentabit Epiſcopus, uel Reſpublica, ut dicitur in d. l. ſiquis ad declinandam. Et pro hoc facit. §. ſiquis in nomine, Authentica de Eccleſiaſt. Titu, Vbi ſiquis inſtituit hæredem aliquem Sanctum, cuius Eccleſia non reperitur in illa ciuitate, nec in eius territorio: dabitur hæreditas Eccleſiæ illius Ciuitatis, vbi teſtator habet domicilium. Et ſic; licèt Eccleſia illius Sancti inſtituti non adſit; teſtamentum tamen, cùm ſit ad piam cauſam, ſubſiſtit, & valet; & de neceßitate intelligitur facta inſtitutio D
in memoriam, & reuerentiam dicti Sancti, hoc eſt, vt in honorem ipſius hęreditas expendatur; et Epiſcopus capiat hæreditatem.

Reſpondet obiectioni Baldi. *Nec obſtare videtur, quod obijcit Bald. in Authent. Ingreſsi de ſacroſ. Eccleſ. n. 50. Quòd hæreditas eſt ius vniuerſale, cuius Minores Fratres incapaces ſunt, & ſic deſtructo principali, ipſa, ſcilicet, hæredis inſtitutione, deſtruitur & acceſſorium, ſcilicet, cauſa adiecta, quòd hæreditas vendatur, & conuertatur in neceßitates Fratrum. Nam, licèt verum ſit, quòd teſtamentum ſit nullum, quoad primum caput de* E
hæredis inſtitutione; cùm inſtituti ſint incapaces, ualet tamen Teſtamentum ex ſecundo capite, ſcilicet, quia relicta eſt hæreditas ad piam cauſam, & ipſa pia cauſa ſuſtinet vicem hæredis: vt iura prædicta probantur.

Nec eſt uerum, quòd deſtructo antecedenti, deſtruatur, & conſequẽs, quia hoc eſſet, quando unum eſſet ab ſubſtantiandum, ſeu qualificandum alterum: ſed in caſu, neutrum eſt ad ſubſtantiandum alterum, quando

ſi teſta-

A ſi teſtator, omiſſo primo capite inſtitutionis hæredis in perſonam Fratrum, diſpoſuiſſet de ſecundo, ſcilicet, Relinquo hæreditatem meam, vt vendatur, & conuertatur in neceſsitates Fratrum Minorum; valida eſſet diſpoſitio, vt dicitur in d. l. ſiquis ad declinandam. ergò non eſt verum, quòd irrito Teſtamento, quoad inſtitutionem hæredum, ſit etiam irritum, quoad venditionem hæreditatis conuertendæ ad piam cauſam: quia ex pia cauſa, quæ ſuſtinet vicem hæredis, validum ſit Teſtamentū: vnde concludit ipſe Bart. quòd, ubi cauſa pia eſt expreſſa, uoce, vel ſcri-
B pto, vel ſaltem nutu certo ipſius teſtatoris (quę neceſſario requiritur, ut iura uolunt) ſufficit ad validandum teſtamentum, aliàs inualidū, ex inſtitutione Fratrum. Illo tamen ſemper intellecto (ut ſupra dictum eſt) quòd quantitas non ſit tàm magna, quòd uideatur in fraudem facta paupertatis, ſed quòd tantùm ſit ad ſubleuandas Fratrum neceſsitates præſentes, uel imminentes; quia aliàs ſaperet theſaurizationem.

Si autem Fratres non inſtituerentur hæredes, ſed alter, qui debeat hæreditatem ipſam vendere, & eius pretium in Fratrum neceſsitates
C expendere; hoc nullo uidetur iure Fratribus eſſe prohibitum. Quare licitè hoc poterunt acceptare (modo quantitas non ſit immoderata) ex quo non ſucceſſunt in aliquo iure defuncti.

Pretiū hæreditatis quādo poterunt acceptare Fratres.

Sed cùm Fratres Minores, nec inſtitui, vel ſubſtitui, nec directè, nec per fidei commiſ. hæredes poſsint, dubitatur, num eorum Eccleſia, vel Altare inſtitui valeant? Ad quod (licèt Barthol. in Minorica lib. 1. d. 4. cap. 1. dicat, quòd ſic) reſpondendo reſolutè dicimus cum Bald. in Authent. Ingreſsi. Et Petro Anchar. in dicta Clem. exiui, & ſe-
D ren. conſcientia q. 17. & Corduba in expoſit 6. cap. Reg. q. 11. quòd non poſsint, cū in ſucceſsionibus (ut ſupra dictum eſt) dominiū transferatur pecuniarum, & aliorum bonorum in hęredem. Et licèt Barthol. opinio ſatis probabilis uideatur; tutius tamen eſt, pro puriori Regulæ obſeruantia, negatiuam cum prædictis Doctoribus, partem tenere; prout ſic nos Capuccini obſeruamus.

Eccleſia ſeu Cappella Fratrum nō poſſit inſtitui hæres.

Circa autem obſeruantiam aliorum Mendicantium, & non Mendicantium ad hanc materiam ſucceſsionum ſpectantem, ad eorum Conſti-
E tutiones, & Statuta me remitto; cùm ſingulorum illa præ manibus habere minimè potuerim. Illud tamen de iure pro certò habetur, quòd Monachi ad utilitatem Monaſterij, ſinguli de Religione ſuis parētibus, & agnatis ab inteſtato, quemadmodum, & alij exiſtentes in ſeculo poſſunt ſuccedere. Quinimò non licet eorum parentibus, eos à portione legitima repellere, ut probatur in l. de nobis C. de Epiſc. & Cler. in C. unico 18. q. 1. & cap. non liceat Parentibus 19. q. 1. Et hoc indubitanter eſt tenendū de Religione, quæ, licèt ſingulis de Religione pro-

prietatem deneget, eis tamen in communi concedit. Vt in Regula A
Caßin. Carthuſ. & aliorũ. Sed in illis Religionibus, in quibus ex propria
Regula interdicitur dominium, & proprietas alicuius rei particularis
in cõmuni, ut eſt noſtra Religio Minoritana, & diximus ſupra ex Clem.
exiui .§. prouidè de uerb. ſignif. communis eſt opinio, ut inquit Panor.
in Conſ. 27. in 2. Volum. quòd non admittantur Religioſi, ſed ueniunt
alij ſuccedentes ab inteſtato, ac ſi ipſi eſſent mortui Argum ff. de his, qui
pro non ſcript. hab. l. in Metallum, & C. de hæred. Inſt. lib. 1.

Hodie uero per Priuileg. Nicol. Mare Magn. Ordines Minorum B
Prædicatorem, Eremitarum, & Carmelitarum ſtatuitur, quòd, licèt
non poßint habere bona immobilia, poſſunt tamen habere fructum bo-
norum ſtabilium, ut inquit Napod. in conſuet. Neap. ſiquis, vel ſiqua,
in verbo proximiores. Et Refert Caßin. in Sũma lib. 3. de Regul. cap. 5.
D. Iacobus de Graffiis. *n. 34. ſed secùs eſt de Fratribus Minoribus, purè Regulam obſeruanti-*
bus, ut eſt iam ſupra dictum. Et hęc pro huiuſmodi materia ſucceßio-
num ſufficiant.

C

HÆRESIS, ET HÆRETICVS.

1 Pro terris infidelium. Abſolutio.

GREGORIVS IX. cõceſsit Fratribus Minoribus
proficiſcentibus in terras infideliũ, vt eos, qui
per apoſtaſiam, ſciſma, vel hæreſim, à Chriſtia-
ni nominis confeſsione receſſerunt, inter Sarra- D
cenos habitantes, abſuluere poſsint, ac reconci-
liare per gratiam pœnitentiæ ſalutaris: ſi ad obedientiam Ec-
cleſiæ Romanæ in humilitatis ſpiritu uoluerint redire, b. ffo.
22. conceſsione 4.

2 Pro terris infidelium. Abſolutio.

Idem Gregorius conceſsit præfatis Fratribus euntibus
ad terras infidelium, vt eos, qui quomodolibet à fide, uel
vnitate Romanæ Eccleſiæ diſceſſerunt, ſi redire voluerint,
& ſatisfacere, pro commiſsis, ualeant reconciliare, & ab E
anathematis vinculo (quo tenentur) abſoluere, b. ffo. 257.
conceſsione 641.

3 Abſolutio, quoad Fratres ac relapſos.

ALEXANDER VI. conceſsit omnibus, & ſingu-
lis Prælatis Ordinis Minorum de Obſeruantia (ſcilicet Ge-
neralibus, Prouincialibus, & Cuſtodibus) plenariam facul-
tatem, & auctoritatem, ut quoſcunque ſubditos ſuos (Fra-
tres, videlicet, & Moniales Sanctæ Claræ, ac vtriuſque
ſexus

A ſexus Tertiarios) inuenerint in aliquo hæreſis, vel apoſtaſiæ crimine lapſos, ac etiam relapſos, poſsint eos abſoluere, & cum eis diſpenſare; prout magis latè poſitum eſt hoc, ſupra, in dictione Abſolutio ordinaria, quoad Fratres, §. 18. & o. fo. 65. Et ffo. 70. conceſsione 164.

Aduertendum, quòd ſupradictus caſus eſt de contentis in proceſſu Bullæ cœnæ Domini; & ideò dicendum eſt de illo, ſicut de alijs ſimilibus, prout habetur ſupra, in dictione Abſo- Collector.
B lutio ordinaria, quoad Fratres, poſt §. 13.

Reliqua attinentia ad huiuſmodi materiam: præſertim circa Inquiſitores huius criminis, vide infra, in dictione Inquiſitores hæreticæ prauitatis.

CAPVCCINI ANNOTATIO

C *Sed nunc eſt aduertendum, quòd obſtat Bulla cœnæ Domini, vt ſupra dixi In verbo Abſolutio ordinaria, in Reſolutionibus in materia abſolutionum in primo notab. primi capitis.* in §. 3.

IEIVNIVM.

EVGENIVS IV. ordinauit, quòd Moniales Sanctæ Claræ, ac Tertij Ordinis Sancti Franciſci, & aliorum Ordinum Sorores, (ſcilicet, ſub D obedientia prædictorum Fratrum exiſtentes) ſolummodò teneantur ad illa ieiunia, ad quæ Fratres Ordinis Mino. Regulam obſeruantes obligati ſunt; & eoſdem modos ſeruent in cibis, quadrageſimali tempore: exceptis debilibus, & infirmis, b fo. 46. Et ffo. 42. conce. 47. 1 Pro Monialibus S. Claræ & Tertiariis.

Idem Eugenius declarauit, quòd artifices laborioſas artes exercentes, & ruſtici, ſiue diuites ſint, ſiuè pauperes, non tenentur ieiunare ſub præcepto peccati mortalis, Et quòd ab- E ſolui poſſunt, & induci ad eleemoſynas, & alia bona facienda, o. fo. 61. Et ffo. 64. conce. 82. Et ffo. 101. conce. 395. 2 Pro Secularibus laboratoribus.

Aduerte, quòd hoc præcipuè intelligendum eſt de ruſticis laboratoribus, qui arant, vel ſimilia opera laborioſa exercēt. Et nota pro Cōfeſſoribus nimis ſcrupuloſis, in abſoluēdis iſtis. Collector.

SIXTVS IV. conceſsit, quòd Fratres Minores non potentes ieiunare bono modo, propter infirmitatem, vel debilitatem, non teneantur, o. fo. 62. Et ffo. 66. conceſsione 99. Et Pro infirmis Fratribus.

ffo. 100.conceſsione 384. A

4 Pro itinerantibus Fratribus. LEO X. conceſsit, quòd Fratres Mino. Obſeruantes itinerantes, poſsint trãſferre ieiunium diei itinerationis in aliũ diem, o.ffo.93. conceſsione 286.

5 Pro Fratrib⁹ prædicantibus. Idem Leo conceſsit, quòd Fratres Mino. Maximè prædicatores, actu prędicantes, poſsint ſine ſcrupulo, & ſeruato ieiunio, anticipare, ſeu retardare (iuxta ſuam conſolationem) horas comeſtionis, & ſerotinæ collationis, o.ffo.93. conce. 282.

Ex Priuilegijs Fratrum Sancti Hieronymi. B

6 Pro Fratrib⁹ & domeſticis. SIXTVS IV. conceſsit, quòd in diebus ieiuniorum, ad quæ Fratres obligantur ex præcepto Eccleſiæ, vel Ordinis Statuto, ſeu Conſuetudine, Priores, iuxtà eorum conſciẽtiam; Fratres verò, & domeſtici, iuxtà conſilium, & licentiam Priorum, ſiue Superiorum ſuorum; cùm aliqua infirmitate, vel debilitate grauantur, poſsint licitè ſumere aliquam collationem de pane, & vino, aut fructibus, ſeu alias, o.

7 Pro Fratrib⁹ & familiaribus. EVGENIVS IV. conceſsit, quòd Prior Monaſterij dicti Ordinis, ſeu Vicarius in eius abſentia, poſsit dare licentiam de conſilio Medici, vel ſine eius conſilio, ſi commodè nõ poſsit haberi, vt Fratres Religioſi, & Familiares Monaſterij pręſentes, & futuri, infirmi, ſeu debiles, poſsint comedere carnes, vel oua, ſeu alia ſanis interdicta in quadrageſima, & alijs ieiunijs Eccleſiaſticis, ſine licentia diœceſani. Vel quòd non teneantur ieiunare in prędictis temporibus, etiam ſine conſilio Medici. Et quòd eandem licentiam poſsit concedere prædictis Priori, & Vicario, eorum Confeſſor, o. C D

ANNOTATIO CORDVBÆ.

Quoad §. 1. notand. quòd idem Eug. IV. fo.28.ff. 112. conceſſit Cap. gener. facultatem ordinandi, & declarandi, in quibus locis, & prouin. Fratres debeant ieiunia Regulæ in cibis quadrageſimalibus obſeruare, & in quibus debeant Patrum conſuetudines imitari, uel aliter ſe habere. E

Capuccini annotatio In additiõe ſo.10.l. 11,

IMPETRARE LITERAS APOSTOLICAS.

1 Licentia. PAVLVS II. ſtatuit, quòd nullus Fratrum Mino. impetrare, nec recipere valeat aliquem locum, ſeu domum, etiam quarumcumque literarum Apoſtolicarum obtentu; niſi de licentia Generalis, vel Prouincialis illius Prouinciæ, in qua locus, ſeu domus ipſa conſiſtit; niſi his literis fuerit ſpeciali-

liter

A liter derogatum, B. ſo. 10. Et ffo. 94. conceſsione 103.

SIXTVS IV. diſtrictè inhibuit Fratribus Mino. ne impetrent à Protectore Ordinis aliquas literas, vel aliquid aliud, vltra quàm ſua facultas, in Regula Prędictorum Fratrum, cōceſſa, ſe extendit. nec etiam taliter ab alijs impetratis vtantur. Et voluit, quòd, qui contrarium fecerint, puniantur illis pœnis, quibus eſſent pro grauibus culpis (ſecundùm Statuta dicti Ordinis) puniendi. Ac, quòd tales ſint nihilominus priuati actibus legitimis, & à ſuis (ſi quę habent) ſuſpenſi Officijs, ipſo facto, B. fo. 53. Et ffo. 137. conceſsione 303. 1 Protector Ordinis. Collector.

B Qualiter nequeant prędicti Fratres impetrare aliquod Indultum Apoſtolicum, prę ſertim Exemptionem; ſine licentia ſuorum Superiorum; vide ſupra in dictione Exempti Fratres, §. 9. & 11.

ANNOTATIO CORDVBÆ.

C QVo ad §. 2. notand. quòd iſta ſuſpenſio ipſo facto, quam hic Six. IV. infligit contra impetrantes literas à Protectore aliter, quàm ipſe decernit, iam non ualet ſecundùm illos, qui tenent, quód Six. IV. reuocauit omnes obligationes, & pœnas ipſo facto contentas in omnibus Statutis, & Declarationibus, etiam Papalibus pro noſtro Ordine ſpecialiter editas, ut habetur infra, tit. Statuta Ordinis, §. 1.

IMPRIMFRE LIBROS. 3

D CLEMENS VII. quia in Concilio lateranenſi prohibitum eſt, ne imprimantur aliquæ ſcripturę, niſi prius per loci Ordinarium, & Inquiſitorē, viſæ, & approbatæ fuerint; Cōceſsit Fratribus Mino. Obſeruan. licentiam imprimi faciendi, ſpectantia ad eorum Ordinem, ſine dicta Ordinarij, & Inquiſitorum reuiſione, o. 1 Obſtat Cōc. Trid. ſeſ. 4. de vſu ciedit librorum.

E ☞ CAPVCCINI ANNOTATIO.

EST hic aduertendum, quòd Conc. Trid. ſeſſ. 4. de uſu & editione librorum ſacrorum modum tradens Impreßoribus, ait, Nulli liceat imprimere, uel imprimi facere quoſuis libros de rebus ſacris, ſine nomine auctoris, Neque illos in futurum uendere, aut etiam apud ſe retinere, niſi primum examinati, probatique fuerint ab Ordinario, ſub pœna anathematis, & pœcunię in canone Conc. Trid.

Conci-

Concilij nouiſs. Lateranenſis appoſita. A

Contra. Regulares.

Et ſi Regulares fuerint, vltra Examinationem, & approbationem huiuſmodi, licentiam quoque à ſuis ſuperioribus Impetrare teneantur recognitis per eos libris, iuxtà formam ſuarum ordinationum. Qui autem ſcripto eos communicant, vel euulgant, niſi antea examinati, probatiq; fuerint, eiſdem pœnis ſubiaceant, quibus Impreſſores.

Conſt. 10. in bullar.

In Conc. autem Lateranenſi ſupradicto ſeſs. 10. Leo X. in conſt. inter ſollicitudines, ait, ſtatuimus, & ordinamus, quòd de cætero perpetuis futuris temporibus, nullus librum aliquem, ſeu aliam quamcunq; ſcripturam, imprimere, ſeu imprimi facere, præſumat: niſi in vrbe prius per Vicarium noſtrum, & ſacri Palatij Magiſtrum; in alijs verò ciuitatibus, per Epiſcopum, vel alium, habentem peritiam ſcientiæ libri ab eodem Epiſcopo ad id deputandum, ac Inquiſitorem hęreticæ prauitatis diligenter examinetur, &c. Qui autem ſecùs præſumpſerit, vltra librorum impreſſorum amiſsionem, & illorum publicam combuſtionem, ac centum ducatorum fabricæ baſilicæ principis Apoſtolorum, ſolutionem, ac anni continui exercitij impreſsionis ſuſpenſionem Excommunicationis ſententia innodatus exiſtat. B C

Pœna appoſita.

Pœna in Cōſtitutionibus Capuccinorū appoſita.

Et in noſtris Conſtitutionibus, cap. 9. ordinatur, ne aliquis Fratrum audeat imprimere, aut imprimi facere, aut publicare libros, abſq; licentia in ſcriptis habita admodum R. P. Generalis, vltra aliam Ordinarij licentiam, in Conc. Trid. requiſitam. Et ſiquis aliter contrafacere præſumpſerit, ipſo facto ſit priuatus omni actu legitimo, vltrà pœnā Concilij Lateranenſis.

Ex quibus omnibus ſupradictis elicitur primò ſupradictæ Clementis VII. conceſsioni obſtare Concilium Trid. Ac quoad nos Capuccinos. etiā obſtare noſtræ Conſtitutiones. Adeò, ut ſi quis ex Minoribus, alijſq; Regularibus abſq; eorum Superiorum, et Ordinarij licentia, librum aliquem imprimere, vel imprimi facere prǽſumpſerit, abſque dubio pœnas ſupradictas incurrere. D

Actus legitimi qui dicantur.

Secundò, quòd Capuccini, ultra pœnam Lateranenſis Concilij incurrerent in priuationem ipſo facto cuiuſcunq; actus legitimi: et per actus legitimos intelliguntur ad hoc propoſitum, regere, prædicare, confeſsionem, audire: legere, viſitare, diffinire, eligere, eligi, accuſare, teſtificari, & ad ordines promoueri, vt Angelica, in verbo Actus, §. 3. quæ etiam in conſtit. Farinerii, dicuntur Off. Ordinis: ſed per conſt. Fratrum Minorum de Obſeruantia Romę impreſsa anno 1585. per huiuſmodi priuationem, non intelligitur priuari ab exequtione Ordinum, nec teſtificari in iudicio, nec obligare, nec legere, nec à voce actiua: ſed an confeſsione ſecularium. E

Ter-

A *Tertio ex eo, quòd dicitur ſupra, in Conc. Trid. Qui autem ſcripto eos communicant, ſacra Congreg. Card. ſupra Conc. declarauit, ibi etiã comprehendi Lectiones, Annotationes, Diſputationes, Conciones, et alia ſimilia, necnon tractatus pertinentes tùm ad deuotionem, tùm ad quietationem conſcientiarum ſtimulatarum Fratrum, & cætera huiuſmodi, quę ſibi inuicem communicant Fratres, etiam ſi concionatores fuerint approbati ab Ordinario. Verùm, quia ex huiuſmodi declaratione varia fuit exorta inter Religioſos perturbatio; Ideò eademmet Congreg.* Congreg. Cardinal.
B *ex Relatione Illuſtriſsimi Cardinalis Alciati, declarauit, ſupradicta eſſe intelligẽda tantùm, quando darentur, ut typis mandarentur; prout ſic reperitur Authentica Romæ in noſtro Archiuio.*

INCARCERARE.

QVaIiter poſsint, & debeant Fratres Minores delinquentes incarcerari, vide ſupra in dictione Correctio. Collector.

INCORREGIBILES FRATRES

C INNOCENTIVS IV. prohibuit diſtrictè: ne Fratres Minores, quos Generalis, aut Prouinciales Miniſtri ab Ordine, pro ſuis culpis, & demeritis expellere contigerit, pręſumant prędicare, ſeu Confeſsiones audire, vel docere, niſi de licentia Sedis Apoſtolicæ, aut prędictorum Miniſtrorum ad alium tranſierint Ordinem; prout latius poſitum eſt ſupra, in dictione Eijcere, ſeu Expellere ab Ordine. §. 1. Et habetur, De eiectis ab Ordine.
D B. fo. 16 Et ffo. 120. conce. 261.

ALEXANDER VI. conceſsit facultatem Generalibus, & Prouincialibus Ordinis Minorum, ut poſsint Fratres incorregibiles, habitu Ordinis expoliare, & ab Ordine eijcere; prout habetur ſupra, in dictione Habitus Fratrum. §. 9.

CAPVCCINI ANNOTATIO.

E *EST aduertẽdũ, quòd cõceſsiò Maris Magni, ut Prælati, quos indignos iudicauerint, eijcere, et expellere poſsint ab ordine, ſanè ẽ intelligẽda, Quia S. Thom. Colibet vlt. dicit, ꝙ nullus Religioſus, quantũcũq; malus, ſi nõ vult corrigi, debet expelli, quoniam pœna expulſionis, eſt ſicut excommunicatio in Eccleſia. vnde nullus, niſi propter contumaciam, expellendus eſt, ſed eſt incarcere ſequeſtrandus, uel alio modo, ſecundũ ordinationes ſuę Religionis, puniẽdus. Plura alia ad hoc pertinẽtia, vide ſupra quę dixi in verbo Eijcere, in verbo Apoſtata.* In. §. 2

Finis primæ partis.

Caſtigationes errorum, qui incuria contigerunt.

In prima Parte.

Fol.	lin..	Errata	Correctio.	Fol.	Lin.	Errata	Correctio.
In E-				128	16	omiſſa	emiſſa
piſto.				128	24	omiſſa	emiſſa
Card.	4	Confeſſiones	Conceſſiones	128	in poſt.	pęna qua	pœna contra
In E-				129	3	remps	tempus
piſto.				129	18	propoſito	præpoſito
ad Le				129	in Ru.	Baptizare	Apoſtarę ab
ctoré.	17	corriſpondēti	correſpondēti				ordine
	40	nalde	valde	130.	9	promiſſa	pręmiſſa
5	16	fine	ſine	131	6	aliam	alia
11	28	Confeſſione	Correctione.	131	10	Minorum	Minores
24	37	hoc ad	ad hoc	133	14	à qua	aqua
25	36	.§.28.	.§.38.	136	34	carente	carentem
33	in po	pro mortuis	pro mortis ꝑ	140	16	omnis	omnia
	ſtilla	per nouiciis	nouitiis	143	13	orundem	eorundem
34	12	quibuſcunq;	à quibuſcūq;	149	19	de pęnis	de pœniter.
35	19	forma	forſan	151	in poſt.	à pacto	à peccato
35	39	comitantur	commitantur	152	16	Cōceſsionibꝰ	Cōfeſsionibꝰ
42	in Ru.	Abſol. ordin.	Abſol.ext.ord.	155	36	et propter	& præter
46	35	& ait Nauar.	vt ait Nauar.	155	38	fortè	niſi fortè
49	1	& reos	& eos	164	26	prohibitum	pro libitum
52	1	Impeiator	impetrator	179	37	& cauſa	ex cauſa
51	in po	ex primis cō-	expoſitionis	183	33	Curię	curę
	ſtilla	ceſſa fuere	conceſſere	184	2	iſte verſus 2.	
62	24	viderent, &	videret,& ſci-			ē his poſitus	
		ſcient epiſco	ret Epiſcopus	206	18	eique illud	eiſque illud
		pum curaro.	curatum.		19	adminiſtrare	adminiſtrari
66	9	vt ſeculares	aut ſecul.			valeant	valeat
66	10	Ordines	Ordinis		25	obſt.	ob ſtat
67	3	ne ꝓcedatur	ne procedat	209	10	amplectādā	amplectendā
70	15	teneat	teneant	218	19	pertinet	pertinent
76	14	Conc. Trid.	Conc. Later.	225	31	eliquibus	aliquibus
85	37	voluiſſe cōpr.	noluiſſe cōp.	247	7	prohibitū ſit	prohib. ſit
81	7	reuerendus	Reuerendiſſ.	248	27	conſecrare	conſeruare
96	26	Papæ	Papa			Religionis	Religiones
96	40	electis	electi	250	3	dietis	dictis
99	22	deſtinctio	diſtintio	250	39	probabūtur	prolabuntur
99	34	et equo	etęquo	251	34	Ludouicos	Ludouicus
101	36	quorūcunq;	quarūcunq;	251	35	clauſuram	Clauſulam
105	8	loquentur	loquuntur.		36	nō obſtalibꝰ	nō obſtātibꝰ
105	26	Cōceſſiones	Cōceſſiones	263	28	quamuis	quauis
110	in Ru.	Accedere ad	Alienatio	298	35	formam	forum
111		Monaſt.	Bonorum.	310	7	Paſtoralis	expoſcit Paſt.
116	33	excōmunic.	Cōmunicātis	318	1	Fratris	Fratres
118	19	vicarii	Vicariis	319	1	Diſtinctio ma	Totum eſt ſu
118	20	purificantur	parificantur			terię, vſq; ad	perfluum.
118	28	electos	eiectos			Annot. Cord.	
127	14	obligetur, & ideo de oblig.					

SERIES CARTARVM.

✠ ✠✠ ✠✠✠ ✠✠✠✠ ABCDEFGHIKLMNOPQRS TVXYZ AA BB

Omnes ſunt Quaterniones.

Imprimatur. *Ardicinus Biandrà Vic. Gen. Neap.*

M. Cherub. Veroneñ. Theol. Archiep. Neap. vidit.

NEAPOLI,

Apud Io. Iacobum Carlinum, & Antonium Pacem. M. D. XCV.